

ARCHIEF DE BOOIJ

Deel 10

Inhoud:

Hoofdstuk 28

Tom de BooiJ dagboek en herinneringen 2003 (deel 2) t/m 2007 (deel 1)

2003 (deel 2)

Our brains, the last reserve?.....2

2004.....96

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek (deel 5).....125

Geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid de laatste 150 jaar.....130

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag (2004).....140

2005.....165

Update 10th of May 2005 of the article

"Where is our planet Earth heading to in the next century" written in 1999.....181

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag (2005)//.....198

Mijn persoonlijke ervaringen bij verhuizing woonwagen van Sani Kames.....231

2006.....242

Update 10th of May 2005 of the article:

"Where is our planet Earth heading to in the next century" written in 1999.....292

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag (2006).....308

Omzwerving reizigersechtpaar met hun woonwagen in de periode 1969 tot 2006.....336

Verleden, heden, toekomst woonwagencentrum Escamplaan in Den Haag.....345

2007(deel1)..... 361

Our brains, the last resource?

28 augustus 2003. Sinds 1987 heb ik een studie gemaakt naar het functioneren van onze hersenen, in het bijzonder die van de visuele hersenen. In 2003 heb ik deze studie gepubliceerd op mijn website ondergebracht: ***Our brains, the last resource?*** (geschreven in de engelse taal). Hierin werd onder meer de vraag gesteld: "*Bestaat de ons omgevende wereld zoals we haar zien?*". Het antwoord was daarop: "*Nee*". Immers het beeld van de wereld om ons heen wordt door onze hersenen gevormd. Iedereen vormt dus zijn eigen werkelijkheid.

EGOPROJECT

Dear Reader,

My last article was on the dim perspective about our existence on planet Earth in this century (www.egoproject.nl). In this new article I will give some of my thoughts that may give you some hope for the future. I am well aware that it maybe wishful thinking, but anyhow when there is life there is hope. The last 15 years I have become interested in the workings of my brain. How it works, how it perceives the world around me. The study of the brain has given me one dominant thought: I can describe it, but I will never really understand it. Well, I hope you enjoy some parts of it. I hope that you will give me your comments. With my kindest regards, Dr Tom de Booij
Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, The Netherlands,
PS. I wrote this article for the greater part already in the end of the year 2000, 3 years ago, but I think my thoughts about our future have not much changed.

WHERE ARE WE HEADING TO ON OUR PLANET EARTH IN THIS CENTURY?

Chapter I

GROWTH IS UNSUSTAINABLE

1. We are in the "fall" of our western civilization
2. My personal experiences: from denial to acceptance
3. My new challenge: to show the readers that growth is unsustainable
4. Energy can not be created or destroyed only changes in form
5. The laws of thermodynamics never will take a holiday
6. The sun has burnt already half of her energy
7. The universe goes from order to chaos

1. We are in the winter of our western civilization

According to Bishop de Bary in the 15th century: **Geology** is the science of the Earth and **Theology** the science of the heaven. As a geologist I have studied not only the rocks, but also the behavior of Homo Sapiens sapiens. We have seen in our short history on Earth the rise and the decline of a number of civilizations. The main reason for their downfall is that their growth was unsustainable. They were not anymore able to keep up with the changing conditions. In our western civilization we are confronted with the fact, that we are not anymore able to control our society. National borders crumble down due to the globalization process (electronic highway), depletion of natural resources, urbanization trend, shortage of fresh water and food, deforestation, extinction of species, diminishing fertility, diseases (malaria, aids etc). Maybe one of the main factors is the disintegration of the unit: family as a basis for maintaining the species. The number of divorces is growing, women are going out for work, and time spent on education of children is strongly diminishing. The reduced number of children per household induces more revenues from inheritance and less incentive to work. Children are seeking for kicks, dancing with pills on ear-damaging music. Young children are not playing anymore in the streets, but sitting for their computer participating in cruel games, to kill virtually as many people as possible. Watching TV films full of sex, drugs and violence. They get accustomed to watch horrible scenes of world news.

One of the most characteristic signals of people around me is the total denial of the facts that clearly show that we are in the fall of our western civilization. A good friend once said to me: "I don't want to hear it. Leave me with my world". This shows that subconsciously people are well aware of the coming crisis. They see for themselves that the traffic jams of cars on the highways become everyday longer and longer, the increasing violence and criminality, the decreasing involvement in society, politics etc. This denial of the facts creates stress in their subconscious minds. They try to find a way out, and come with so-called sustainable solutions, of which can be easily shown that these are pseudo-solutions.

Once not anymore denying these facts, once not anymore trying to look for pseudo-solutions, once not more becoming sad and depressed, I realize that there is nothing anymore that you can do about. After this painful process you enter the stage of acceptance of the bare fact that growth is a natural process of life leading sooner or later to death. It is a creative positive stage in which you are able to see more clearly what life on this planet Earth is all about. It is a sort of relief no energy is anymore lost to anger, frustration, and despair. What is left is the strong desire for me to describe the fall of our western civilization. The time that we are reaping what we have sown. It is also the time to make new fruits for the spring after the winter has passed away. **Mankind will continue to live for a long time on this Earth.** A new civilization will spring up from the ruins of our lost civilization.

In geological times we have seen many times how after an extinction of a certain species or civilization, niches or open spaces were filled in rapidly and in no time other species or civilizations had taken over. A striking example is the sudden disappearance of the dinosaurs 65 million years ago, when a large meteorite hit the Earth. The mammals soon overtook their dominance, and since the last 3 million years by the species Homo Sapiens sapiens.

What is the underlying cause of this inevitable process of birth and death, like in every form of life? Sooner or later after being born we are told, that we are going to die, which for many of us rather frightening fact. This bare fact is for many of us quite scary and frightening. One of the reasons that many are looking for a certain religion that will comfort them in believing there is life after death. They will later be judged by their good and evil behavior. This gives them relief and makes the thought of death bearable. Also people who believe in reincarnation have found the meaning of life on Earth. My belief is that I will return to where I came from, whatever that may be!

2. My personal experiences: from denial to acceptance.

I came on Earth as a human being 75 years ago, and was confronted with the fact that I will die one day. I also struggled with this idea and I also wanted to find relief in a certain religion or belief and also looked for the reason of life. When I was young I was more reluctant about death, because it was still far away or it can come soon by some accident. This may be the reason that when I was hanging over a precipice at the end of a rope on a mountain in South America I told my companions, who were not anymore able to rescue me from my position: " this is the moment that I am going to die ". I made a fall of 90 meters and was still alive, as I am now 50 years later. Becoming older and having experienced many events. I have become more reflective and putting more questions-marks on matters of life and death, and what is the sense of life, and has nature a moral, what is love, what is egoism and so forth.

I will give you my personal experiences how I have struggled with the fact that I am living in a western society that sooner or later is going to come to an end.

At the end of the sixties I was in state of denial. I thought there must be a solution to the world problems. I started to teach my students the relation between the unequal distribution of natural resources and politics (Geopolitics). This way of teaching was not permitted and the University asked me to leave. In my farewell lecture I said that the University was an institution that will lead us to disaster.

Link 1 *Jan Bresser made during our experiment EGOproject in the University of Amsterdam a beautiful painting "The Last Judgement" in which he pictures the downfall of our western civilization.*

The painting, oil on canvas, is 180 x 270 cm. It is made at the end of the sixties. Jan Bresser was also participating with my EGOproject in 1969. Saturday 25 September 1999 I visited Jan in his atelier, which is built in a houseboat. He gave me a reproduction of the painting. I was very much impressed because he has painted it thirty years before, the same image as I have sketched in my paper on the website EGOproject: "Where is our Earth heading to in the next century?" On the lower part we see our planet Earth with snow-clad mountains and also an extinct volcano. With a sharp borderline a huge city is exploding. This symbolizes precisely what I think will happen. The trend of urbanization, emptying the rural areas and crowding of the world population in huge cities. The energy of the explosion will give birth to new life. When a huge meteorite hit 65 million years the Earth a great number of species did not survive the explosion (Dinosaurs). But immediately after the empty niches were filled with life. Even our Earth is a remnant of supernova, a huge star that exploded and creates all the heavy metals on our Earth. Jan painted all sort of animals. They are taken from all episodes of our geological history. The huge exploding sun is a good example of how energy can create all sort of forms ($E=mc^2$). So far my interpretation, on which Jan agreed, but he wrote me some additional information

In the upper panel is a man with a long beard serving as a bookend with his wise books (The Bible, I Tjing, Koran, Mao, Gilgamesh epic etc). Through the gift of the Word human mankind has evolved from the animals. The old man separates minus from plus. He has the perpetual motion of good en evil hidden under his caftan. On the rhythm of time are created two endless streams of angels and demons from his left and right sleeve. They attract each other in two endless spirals. When they meet each other, they will disappear in a black hole. Under his dress appears a umbilical cord from, with a downward and upward stream of animals who are eating each other, and which are branching in the egg of God in an endless muddle.

Below the painting is written: The Last Judgment and two data 4-1-1943 en 12-09-2012. These data symbolizes the space of time in which the Lord's Last Supper of the consumption society has been taken place. The first data is his birthday and the last is founded on the time scale of the Maya's. It is the day, according their calendar that will end the fifth sun with a worldwide catastrophe.

Jan Bresser gave the permission to print his painting. (Unfortunately the photo editor has not copied all the details of the painting).

End of Link 1

I became an angry young man. After 50 days in prison in 1971, I looked for alternative solutions. Assisting actions to undermine the established society I saw no direct results of these actions. On the contrary, the élan of the sixties died away. I entered a stage of depression and isolation. In 1998 my isolation disappeared by surfing on Internet. I saw a great number of publications on the major world problems like the depletion of oil, and articles from people who are telling about the coming crisis. Still I had a secret hope in finding a way out. I published on Internet my homepage with an article "*Where is our planet Earth heading to in the next century*" and made a world trip of eight weeks to see and feel with my own eyes and other senses that our western civilization world is heading towards disaster. This world trip made me sad and depressed in seeing so much injustice: the mental genocide on the aboriginal in Australia, the destruction of the rainforest: the home of the Penan tribe in Sarawak, and finally in my own country the elimination of the culture of the "Reizigers" (Travellers).

During a dinner party with my family for my 75th birthday I told them that I was very depressive after all what I had seen. I saw no solution, no light at the end of the tunnel. By telling them openly about my depression I entered the final stage: **acceptance**.

The only solution I can think of is to get out of my car. But I am not able to do it yet. It will be a sort of mental suicide. Anyway it will not help the problems we are facing. This final phase of acceptance gives me a fountain of new energy, a better channeling of my energy in a positive creative way. I realize more than before that I cannot do anything to stop the accelerating train with nobody on the driver seat, that is heading toward a brick wall. The only thing is to fill the time that is left by talking about it to other people that acceptance is the only way not to become frustrated lose energy on account a depressed mood.

3. The new challenge: to show people that growth is unsustainable

My new work as a geologist will now be to provide people with facts and data to show that growth is unsustainable and that our western society is in its fall towards a cold winter.

The reactions I received can be divided in two categories.

1. It is all nonsense and don't disturb me and leave me alone. I don't want to hear it anymore.
2. A certain doubt and curiosity about the presented data.

I will advise the last category of people to ask for a second opinion. Let's take an example of my presented data. I am saying that we are consuming three times more oil than we find, in spite of the new discovery methods of oil finding. How can they verify this data? They can write a letter to the president of an oil company.

Another fact I will, present is that our country need to import goods from an area 22 times the surface of the Netherlands to survive (Ecological footprint). If all the world citizens would live like us, we would need the surface of three planets. Ask your Prime Minister if he agrees with this data. To take one more example: when you eat an apple, it takes an average of 2000 kilometers of transport to bring this apple to your mouth. For the production of this apple we need 3 units of oil. Go to the greengrocer and ask him from which parts of the world his fruits and vegetables come. You will be surprised that they are coming from practically from all the parts of the world: from New Zealand to South Africa, from Mali to Guatemala.

After having this second opinion, the next step will be to tell me which facts are wrong or right. I will be delighted to hear that my thesis was not correct and that we have still a long way to go. But if the data seem to be correct overall than the reader can do again two things

1. to close his eyes while saying "après moi le deluge";
2. to accept the facts and enter into a stage of anger.

A representative of the second category will be upset by the fact that the media and his government have not informed him about these data. But still he does not really want to accept the facts and is going to look for alternative solutions to the problems we are facing. He will go to people of Greenpeace, green professors who will tell him that the major problems can be solved technologically and that we have to apply draconian measures to create a sustainable environment and economy. But after a while he does not see much difference. Traffic jams are becoming worse and violence is increasing etc. This will make him depressive. There are again two ways to get out of this stage:

- to forget about all the problems and just enjoy life in feasting drinking, travelling etc.
- to accept the coming disaster and to prepare mentally for the future shock and talk and think openly over it. This creates a positive way of thinking. Making new fruits and seeds

for the spring after the winter: the 'down'-fall of our civilization. He will then make contact with other people who are of the same state of mind. The wall of isolation is cracked and he can see light at the end of the tunnel.

The denial of the fact that we are in the "winter" of our society is harmful for your health. It will produce: burnout's, divorces, stress etc. I think that quite a number of people know already in their subconsciousness, that there is something wrong in our society. Still they refuse consciously to accept it and are looking in vain for solution that are in fact only pseudo-solutions.

4. Energy can not be created or destroyed: it only changes in form

In order to create a sound dialogue it is essential to present first my axioms, my starting points, and my beliefs if you want that word. Gödel proved that when you choose a starting point that you cannot prove to be correct, so you are doomed to start with a metaphysical item. He demonstrated that at the fundamental level of logical analysis, self-reference could produce either paradox or indecision. One cannot understand its own mind completely. What to think of the following paradox: *the next sentence is untrue. The previous sentence is true.*

Therefore I realize that in order to construct a world vision I am obliged to introduce some axioms that I have to take for granted, because I am not able to prove them. I have chosen for the law of conservation of energy; it states that energy cannot be created or destroyed, although it can be changed from one form into another. Even in a vacuum there is plenty of energy.

It is never empty. It is filled with the so-called quantum fluctuations. Hinds from Yale University has succeeded in measuring this force. He got something from nothing. (Foot, 1999)

The sums of all forms of energy remain constant. Is our universe a closed system? If it would be open then it has no boundary. This goes beyond my perception. Maybe it is closed on itself, a snake biting in its tail. As has been shown before energy can take all sorts of forms, but there is an overwhelming preference for processes to proceed in one direction. The observation of these irreversible processes is formulated by R.Clausius (1822-1888):

"It is not possible that at the end of a cycle of changes heat can be transferred from a colder to a hotter body without producing some other effect. Energy must always flow in such a direction the degree of disorder (entropy) increases".

We can arrange the different forms of energy in an "order of merit". Energy of a higher form can be degraded into a lower form but a lower form can never be wholly converted back into a higher form. This is the second law of thermodynamics.

You can see for yourself from every-day life a good example of this law. When you open the window of your heated room in on a cold winter day, the temperature of the room will drop. The energy is lost for you, you cannot get it back in your room unless you use new energy in the form of oil or gas. Our universe is proceeding from order to chaos. Energy from the sun is used for all sort of uses (food, transport etc). After having been used it has been transformed in heat and waste. If universe is going from workable energy to unworkable energy it means it goes from order to chaos. How does this fit in the creation of life? Is this not in contradiction with the second law of thermodynamics?

5. The laws of thermodynamics never will take a holiday

Freeman Dyson published in Scientific American (September p.50-59, 1971) "The energy in the universe". This article has made an enormous impression on me. He showed me clearly what implication this second law of thermodynamics has on the evolution of our solar system and of course on the entire universe. The subtitle gives also a good view of his article:

"The energy flows on the Earth are embedded in the energy flows in the universe. A delicate balance among gravitation, nuclear reactions and radiation keeps the energy from flowing too fast".

Dyson places gravity on top of the list of order of merit. But nobody really knows what gravity is

although it is influencing us every moment. What we know is that gravitational energy can be converted into motion, light and heat. His order of merit is:

Gravitation- Energy of rotation-Energy of orbital motion-Nuclear reactions-Internal heat of star-Sunlight-Chemical reactions-Terrestrial waste heat-Cosmic microwave radiation.

Dyson asks a fundamental question:

"How does it happen that the gravitational energy of the universe is still predominant?"

His answer is quite simple. The universe survives by a succession of "hang-ups", an obstacle that arrests the normal processes of degradation of energy. Although he discusses a number of hang-ups, we will elaborate on the hang up that created our existence on Earth. Of great importance is that the Earth has a spin and is orbiting around the sun. It is preserved by it from collapsing into the sun. Without the spin hang-up no planetary system could have been formed at the time the sun condensed out of the interstellar gas.

6. The sun has burnt already half of her energy

The sun contracted by gravitational forces it started the nuclear fusion of hydrogen. The hydrogen consists of a proton with an orbiting electron. The orbital motion is preventing the electron from crashing on the proton. The energy comes from the fusion of two hydrogen protons. These nuclear reactions prevented a further gravitational compression. This hang-up will last for 10 billion years. When the hydrogen is all burnt down gravitational contraction can be resumed. These 10 billion years are of crucial importance for us. We are just half- way; half of the quantity of the hydrogen fuel in the sun has been consumed. The light from the sun brings energy to the Earth in photons of light. The Earth including its inhabitants does not retain this energy, but (after some while) re-radiates it all back into space. What the sun has done for us is to supply us with a huge source of energy. The Earth has converted this energy in remarkable and intricately organized structures like us. From relative simple building stones: atoms, molecules, cells and Homo sapiens have been evolved.

7. The universe goes from order to chaos

Order was created. Does this not defy the second law of thermodynamics? No, because the energy from the universe was used for the creation of complex structures like Homo sapiens sapiens. These complex structures are far from away from equilibrium and will finally come to an end, less workable energy will be left over. So the building of complex structures far from equilibrium are the hang-ups of Dyson, which postpone the degradation of high-energy form into lower forms.

In this relation I cite from the book of Ilya Prigogine and Isabelle Stengers: Order out of Chaos (1984, Flamingo):

"When we examine a biological cell or a city, not only are these systems open, but also they exist only because they are open. They feed on the flux of matter and energy coming to them from the outside world.

The interaction of a system with the outside world, its embedding in nonequilibrium condition, may become in this way the starting point for the formation of new dynamic states of matter-dissipative structures

A new entity is emerging: irreversibility is a source of order at all levels. Irreversibility is the mechanism that brings order out of chaos.

Communication is at the base of what probably is the most irreversible process accessible to the human mind, the progressive increase of knowledge.

All initial conditions for which this information is finite are permitted. However to reverse the direction of time we would need infinite information, we cannot produce situations that would evolve into our past. This is the entropy barrier we have introduced".

We have entered into an information society. This process of information needs also energy. Information is derived from Latin *informare*, which means "give form to". The energy is taken from somewhere else. In the computer the 0 and 1 have before we enter data have equal probabilities. After the data has interacted the computer memory is a result of a transition of a disordered state to an ordered state. That means that the data of the computer memory have to interact with a human brain. This needs a certain amount of energy. This energy is dissipated as heat and increases the amount of disorder in the Universe. Information has no value in itself. The value of information comes out mainly in connection with the human action (Sveiby 1994, Shannon and Weaver, 1959).

"If you have remembered every word in this article your memory to remember an article with let say 150000 bits of information. Thus the order of your brain has increased with 150.000 units . But by reading the article you have converted 300 000 units of ordered energy in the form of food into disordered energy which you lose to the air around you by convection and sweat. This will increase the disorder of the Universe about 3×10^{24} units, about 20 million million million times the increase in order because you remember my article". (Stephan Hawking 1987)

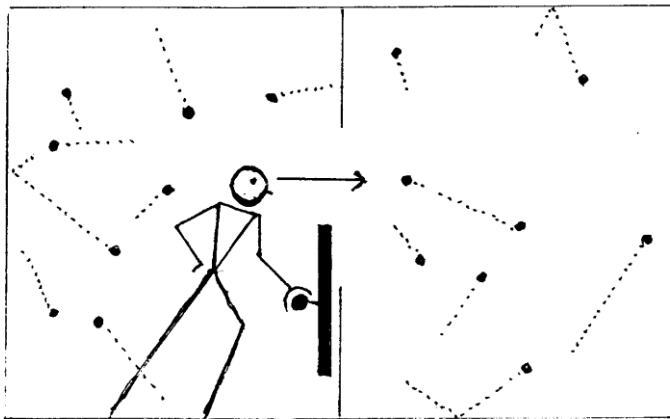

Figure 1. The demon van Maxwell (after Bennett, 1987)

1. In 1871 James Clerk Maxwell has suggested that the second law of thermodynamics could be violated. A creature that is small enough to see and handle individual molecules. Let us assume that vessels divided in two portions A and B, by a division with a small hole. A being (the demon of Maxwell), who can see the individual molecules, opens and closes this hole so that he allows only the swifter molecules going from A to B and the slower from B to A.

He will, without expenditure of work, raise temperature of B and lower that in A. this means a direct violation of the second law. Since 1971 many physicist have tried to resolve this puzzle. Only recently proof has been found that the second law was not violated by this thought experiment of Maxwell.

was Charles Bennett (1987) who discovered that although the observation and measuring of molecules does not need energy, but the little devil of Maxwell demon should forget the information of the speed of the last measured molecule in order to measure the speed a new

molecule. It is this forgetting that costs energy. These conclusions were base of the classical physics. It has been Seth Lloyd (Physical Review A, November 1997), who has shown that in the quantum mechanics this even holds true. Quantum mechanics learn us measurements create information, because before measurements everything was in a state of superposition with all possible outcomes. This new information has to be erased before a new measurement could be made. This was the final blow to the Maxwell demon that reigned in the physical world for 127 years.

Our consciousness is also a product of a growing complexity of our brain, which is capable to realize that we have a finite time to live on this planet. In fact we are facing that every living thing is doomed to die. But not only living things but all existing forms of energy in our universe are coming to an end.

Chapter II **OUR THREE-POUND UNIVERSE, THE LAST RESOURCE TO HANG ON A LITTLE LONGER**

1. Reality is an illusion
2. Our body: a dead leather bag filled with chemicals
3. The most complex structure found in our Universe: the human brain
4. Our way of thinking
5. The miracle of our most important sensory system: vision
6. The maturation of our visual system
7. Cultural and environmental effect on perception
8. How we are fooled in who we are perceiving the world around us
9. What we will perceive, we perceive
10. We see edges off objects sharper than they really are
11. When our eyes are moving from one fixation point to another, we are stone blind
12. Rivalry between two images we perceive in our two eyes
13. Visual attention: we perceive more than we think

1. Reality is an illusion

"Without the brain, nothing -- not quarks, not black holes, nor love, nor hatred would exist for us. The universe exists for us only insofar it exists in our brains. The brain is our three-pound universe". (Judith Hooper and Dick Teresi: The 3-Pound Universe, 1986, p.3)

"An understanding of the evolutionary history of brain structure and functions should be no less important than the evolutionary history of galaxies is to an astronomer". (S.O.B. Ebbeson, 1984, p.321)

"1.5 kilograms of flaccid matter, convoluted folds, about 100 billion neural components, hundred of trillions of interconnections, many thousand kilometers of cabling. Today brains are a result of 06-1.2 billion years of metazoan evolution" (Koch and Laurent, 1999).

My question to you as reader of this homepage is straightforward:

Does our surrounding world exist as we see it?

If your answer is YES, you really have to read this article. If your answer is NO you also have to read this article. Intellectually you may be able to realize that the image of the world around

you is a construction made in the brain. But can you really accept this emotionally that the world out there does not exist as you see it? I can't yet. I am so used all my life to think otherwise that it is impossible to change this illusion mentally. Looking out of the window, I can see a beautiful birch with yellowish green leaves and in the foreground a border with red roses. From what I have just said there is no birch nor roses out there, they are constructions made inside my brain. I can only receive a small part of the electromagnetic wave spectrum of the visible light that is reaching the birch from the universe. I cannot see the heat the birch is emanating to its surroundings. I can not perceive millions of other things from this birch. Yes, I can take an infrared camera to catch the heat waves or another apparatus to hear sounds coming from the tree. Another example is when someone is looking at me, let say a customs officer, he will compare the image he got from me with the photo on my passport. He is receiving in his eye the reflection of the visible light. When I would show him my Kirlian photo he would have a complete different view of the extension of my body. The electrostatic radiance of my body seen on the Kirlian photo makes me considerably bigger. But also this image is not in correspondence with the actual extension of my body. As you my length would be instead of 1.76 m (as indicated in my passport) 2.10 m!

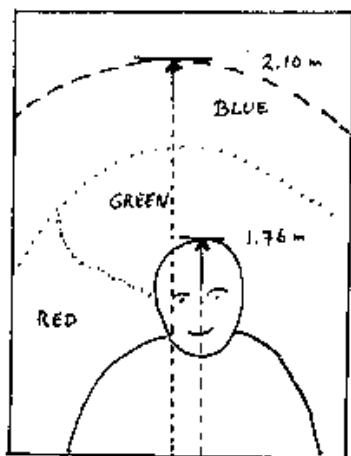

Figure 1. Drawing after a Kirlian photo taken from the author shows the aura in different colors. (The original aura photo was too vague for reproduction)

How far it really reaches in space, I don't know. It all boils down to the way you look at things. A roentgen or infrared photo of my body would also be quite different.

It is very important to realize that everybody has his own image of the world. The only real thing he knows is that this image is only *his own reality* and nothing else. He and I will never know what the *real* world is alike. That *reality* out there will always be unreachable for us. The moment we make an image of this *reality* it collapses due to the distortion of this image in our brain. It will also be a tiny fraction, we can perceive with the receptors at the back of our eyes of the electromagnetic waves of the visible light. It would be an enormous difference, if we emotionally accept this hard fact. People would be more tolerant. They would be not ready to accept the "truth" or belief of someone else or the dogmas from religions or systems. All this forms the reason, why I think it is important for us to know more about the functioning of our body and especially of our senses. In former times we used to place ourselves in the center of the universe. After Galilee, Copernicus, Newton, Planck, Einstein, Heisenberg, Bohr and many others we know now that we are living on a tiny planet in a huge universe. However we still emotionally think, that we are in the center of the universe.

As we all know the Earth is turning in one day around itself and in 1 year around the sun. The sun itself is also rotating. It turns once every 27 days. Our solar system is turning around the center of our galaxy in 250 million years. Strange thought if there was no matter in the universe

except the Earth, the question could be asked: Is the Earth turning? *In relation to what?* It is not so surprisingly that in earlier time we thought that the Earth was the center of the universe. Stars, sun and planets seem to be turning around the Earth. Some people even in recent times believed that the Earth was flat. We know all this but I will show you that emotionally, we are still thinking that our Earth is flat, that the sun rises in the morning and sets in the evening. In two examples I can demonstrate that your emotional thinking is still dating from the middle ages!

Two questions to show that your emotional thinking is still stuck in a pre-Copernican age

Question 1:

A human being is standing on a mountaintop looking at the last rays of the sun. He points with his finger to the sun in westerly direction. He stays the whole night on the mountaintop till the first rays of the sun. He points again to the sun with his finger of the other arm. Where are intersecting this two imaginary lines - from the sun to the top of his fingers?

Question 2:

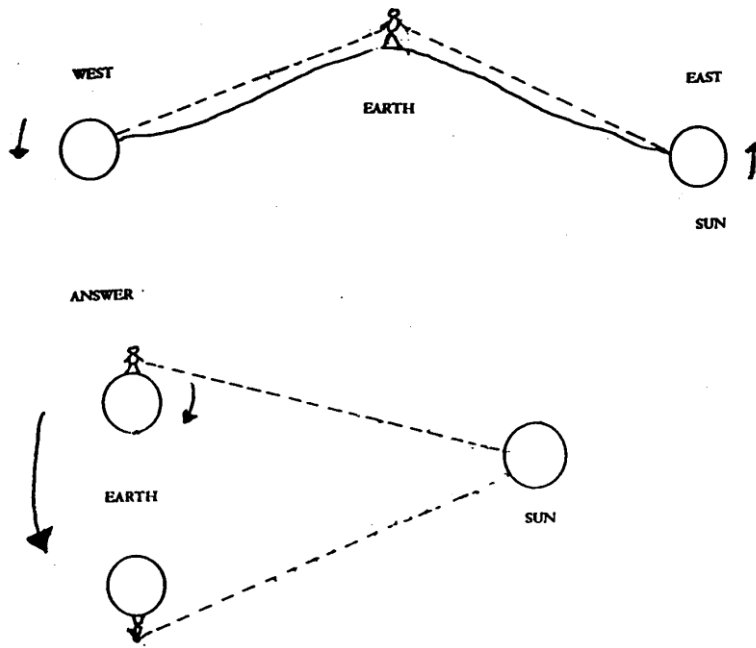
A man wants to phone with himself along a cable that is laid around the Earth globe along the equator. Unfortunately the cable is 1-meter short. The cable can not be stretched. How deep the trench must be cut in the Earth surface along the 40.000 kilometers to win the 1-meter in order to connect the cable to the telephone?

Answer question 1: In the sun!

Explanation: During the night the earth has moved around the sun. It is the illusion that the sun

ince then??

Answer question 2: 15. 9 cm along the whole Earth!

Explanation: The cable is 1-meter shot. The circumference of the Earth is $2\pi R$ (R = radius of the Earth) 40.000 km. The length of the cable is $2\pi R - 100$ cm. This means that a simple calculation teaches us the following: $2\pi R : R = 100 \text{ cm} : X$; $X = \frac{100 \cdot R}{2\pi R}$; $X = \frac{100}{2\pi}$; $X = \frac{100}{2 \cdot 3.14}$; $X = 15.92 \text{ cm}$ (Q.E.D)

What of our thinking about the free will? Many people still believe that they have a free will and a free choice. We think that we have the freedom of the commons.

"It is the freedom in the "commons" that will bring disaster. All commons, like air, water, ground was in the beginning public property. In the beginning of our mankind, the people respected these commons" (Hardin, 1968).

We think, that we can tear up the Earth to get the oil, gas, iron and so many other valuable things. Look at the so-called primitive people, they did not dare to touch the Earth. It was holy ground for them. Look at our behavior. We only are digging deep holes in the ground, which we also cover with concrete.

Link 2: The urbanization of the town of Washington in the last 200 years

Our earth has become an emptier place

This title seems in contradiction with the fact that the world population has doubled in the last thirty years from 3 billion to 6 billion. It is not the number of people, but the space they are leaving on. Due to the accelerating speed of the growing number of people are going to live in cities leaving the rural areas. This has lead that the Earth has become an emptier place. Look for yourself in your countryside in the area where you live. Especially older people can compare the emptiness of the countryside in comparison with let say forty years ago. Even in the most crowded places on earth the west and middle part of the Netherlands. You will be astonished to

encounter a number of places away from the cities and highways you can find spots where you will see nobody and thinking you are alone on this planet (except for the condensation stripes of the airplanes in the sky). When flying over this planet, it is remarkable how empty looks this earth. All of a sudden rises up huge skyscrapers only confined to a small area in comparison with the countryside. Everybody wants to go to places where other people are to find their luck and better life. This world trend will finally –instead of giving a better life - will kill us all.

In the beginning of this century only 10% of the world population were living in urban settlements. At the end of this century this will be than 50 %.

The world's urban population is currently growing at four times the rate of the rural population.

In 2025 two third of the world population will live in towns and cities.

Especially in the underdeveloped countries the percentage of people living in urban areas is at the present the greatest and will in the future be still more in comparison with the developed countries.

World 1994: 45% 2025 61%

Africa : 35% -- 54%

Asia : 34% -- 55%

Latin Amer: 74% -- 85%

North.Amer : 76% -- 85%

Europe : 73% -- 83%

Oceania : 70% -- 75%

Cities would become a pool of tension with growing number of poor people living next to a very rich elite that are manipulating laws and systems to their benefit.

The impact of this urbanization trend on our environment will be immense.

- Loss of cropland, extraction and depletion of natural resource. Growing urban areas require more resources that the local area can supply.
- The production and disposal of wastes to the environment.
- It will alter the nature of the atmosphere. Rising of temperature creating urban heat islands strongly influencing the climate, more rain
- Air pollution. More than 1 billion reside in cities with extremely poor air quality. 40% of the total North American carbon dioxide emissions originated from only 50 urban areas.
- Changing of surface properties. Roads, parking lots and building do not absorb precipitation increasing runoff and severe flooding
- Increasing demand on water resources, far more than in rural areas.
- Pollution of both surface and groundwater
- Urban land conversion results in complete alteration in the physical and biotic character of the Earth land' surface.
- Destruction of coastal area the home natural homeland for wetland. Swamps, tidal marches, tidal flats and mangroves forest. Development of these areas eliminated their contribution to environment and can lead to coastal erosion
- Urban development of hill slopes can lead to erosion and landslide especially when vegetation is removed
- It has impacts on soil layer. Cement asphalt or buildings now cover the soil. Emission from vehicles can contaminate soils with cadmium, lead nickel, oil and grease. Salt applied in the winter to reduce ice and snow on roads can reduce the fertility of urban soils.
- Loss of habitat can cause some native species to become endangered or extinct

It is also of interest to pay attention to the urbanization in the western world. We have taken as an example one of the most important places for the dominance of the western world: the area in and around Washington DC. The residence of the President of America, the White House, the Pentagon and a great number of institution controlling or monitoring world's environment and natural resources (American Petroleum Institute, United States Geological Survey, World Resources Institute, National Institute for environment etc).An article of the Biological Resources Division of the United States Geological Survey (1996) shows images the urbanization of the Baltimore-Washington area over the last 200 years (from 1792 to 1992).

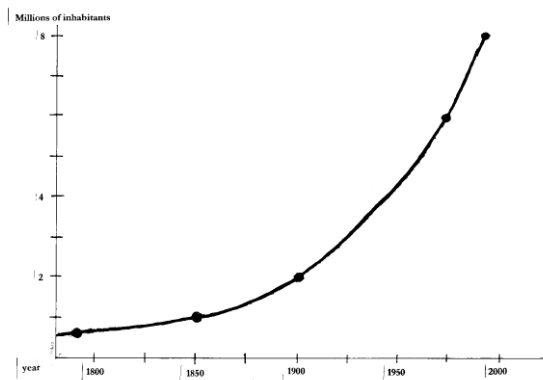

Figure 1 Population numbers of this area:1792: 600.000; 1900: 2.000.000; 1953: 4.000.000; 1972: 6.000.000; 1992: 8.000.000

The urbanization of the Baltimore-Washington area in 200 years from 1792 to 1992. The study covers a 2-degree latitude by 2-degree longitude area that includes the District of Columbia, much of Maryland, the northern provinces of Virginia and parts of West Virginia and Pennsylvania.

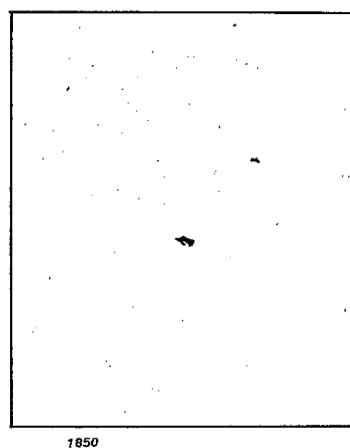
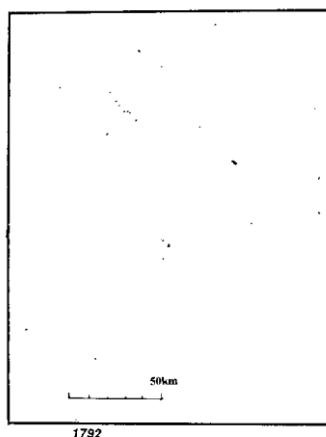
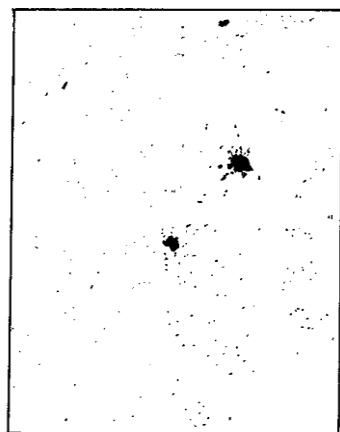

Figure 2: urbanization in 1792

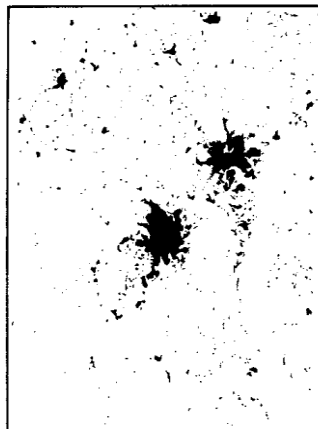
Figure 3: urbanization in 1850

After a century and a half of colonial settlement, a distinguishable road and urban pattern has evolved. The region population was 600.000.Baltimore is firmly established as the center of

expanding urban and industrial region. One million people are distributed throughout the region. Due to heavy siltation, resulting from deforestation and overuse of agricultural fields, many colonial-era ports have become inaccessible to ocean-going ships. (Imagine already at that time we were destroying nature).

1900

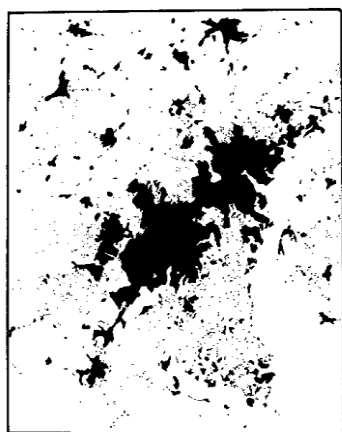

1953

Figure 4: urbanization in 1900.

Figure 5: urbanization in 1953

At the turn of the century, there is an expansion of market towns and signs of suburbs beginning to develop. The Baltimore-Washington is beginning to form as streetcar lines reach out to the northeast from Washington into Maryland. There are two million people in this region. Since the turn of the century, the Baltimore-Washington region experiences significant infilling of suburban areas adjacent to the central cities and additional growth into rural areas made possible with the advent of the automobile and improved road systems. Over four million people reside now in the region. In the thirties and forties there is a growth of the Federal government in the Washington.

1992

Figure 6: urbanization in 1992

Sparked by rampant growth during the 1980s and continuing flight not only from the central cities but from the older inner suburbs as well, urban sprawl has transformed the Baltimore-

Washington area. More than eight million people now reside in the area shown at an overall density of 466 persons per square mile; actual densities within the built-up areas are as well over 1000 persons per square mile. The term suburban now is becoming a misnomer as towns that were once bedroom communities located at the fringe have developed into urban centers with their own commuter-sheds and economic hinterlands. (Recently an American psychologist told on TV that people living in these urban centers execute the recent killings in the US).

The density of the population of the city of Washington is about 1000 persons per square mile.

Compare this figure with the density of the whole US with only 75 persons per square mile.

The United States also becomes an emptier place and people are crowding more and more the urban areas. The report ends with mentioning the main problems: increasing permeable surfaces, unprecedented deforestation, increasing air and water pollution, tropospheric ozone warnings, loss of more than 50% of wetlands in the Chesapeake Bay, traffic congestion, rising crime rates and an overall reduction of the quality of life. (All data LUHNA, Report Baltimore-Washington Urbanization of the Biological Resources Division, USGS, 1998, principal investigator T.W.Foresman).

But what to do about these problems is not mentioned in this report.

Unfortunately we will see no trend in the reversed direction: from urban rural areas.

As a Maryland farmer said once:

"I have never yet seen that a bulldozer tearing a house down and say 'we are going to start planting fruit trees and corn again'. They never ever to do that".

Very typically for cities in the United States is the urban sprawl. Huge areas outside the urban cities great surfaces are used to build houses on. Rees and Roseland pointing out "that this urban sprawl is the legacy of abundant fossil fuel and perceived right to unrestricted use of the private car, whatever the social costs and externalities. Sprawling suburbs are arguably the most economically, environmentally and socially costly pattern of residential development humans have ever devised". Households in these suburbs require 200.000 more miles of auto commuting and three million more gallon of water per day. Rees and Roseland suggesting to stop the urban sprawl to setting limits on physical expansion and favoring alternatives for the automobile. Limiting automobile access to inner cities, levying regional carbon dioxide taxes, restricting parking availability and using traffic calming street designs. Building bicycle parking garages and policies that slow down car traffic to improve conditions for pedestrians and cyclists.

These solutions seems to us quite unrealistic.

William Rees says in his article: Ecological footprints of the future in People & the planet.

"Cities may be the engines of economic growth and the brightest stars in the constellation of human achievement. However, they also resemble entropic black holes sweeping up the output of whole regions of the ecosphere vastly larger than themselves."

".. no city or urban region can be sustainable on its own. A city's population uses the productive output of a land area nearly 180 times larger than its political area to maintain its consumer lifestyle".

Wackernagel and Rees have made a study of the ecological footprint of 52 % nations covering 80% of the total world population. Their definition of ecological footprint: the corresponding area of productive land and aquatic ecosystems required to produce the resources used and to assimilate the wastes produce by a defined population at a specified material standard of living, where ever on Earth that land may be located. The biologically productive land is however not all available to human use as this area should give room to the 30 million fellow species with whom humanity shares this earth. At least 12 % of the ecological capacity, representing all ecosystem types, should be preserved for biodiversity protection

The world population would be sustainable when every person uses 2 hectare of biologically productive space (this assumes 12 percent for other species). The countries who are living below this critical figure: Bangladesh (0.6 ha/cap), China (1.5), Egypt (1.5), Ethiopia (0.7), India (1.0), Indonesia (1.4), Nigeria (1.0), Pakistan (1.0). Peru (1.7 ha/cap) and the Philippines (1.7). One country has the sustainable eco-footprint: Thailand (2.0ha/cap). All other countries use more than their available space can produce. What to think of the topper who is importing goods from the other countries: United States (10.9 ha/cap). (Data Wackernagel 22 June 1999)

They use also another parameter to show the overuse by 42 countries. That is the measure of the ecological deficit. The deficit represents a country's ecological load compared to the resource capacity within its borders and the level of appropriation from other regions that is required to offset the deficit. The ecological deficit induced by local consumption above locally available ecological production represent country's overshoot and the beginning of self-destructive growth. A positive number means that consumption exceeds local supply, while a negative number reveals that there is remaining capacity. This remaining capacity is uses for the production of export goods, rather than leaving it as a principle in reserve. It is an indication of potential vulnerability. The people on this earth needs a ecological productive space of 2.35 hectare, but only as we have seen before that only 2 hectare is available on earth, this is overshoot of 36%. Very striking is the bare fact that in 1992 this was figure was 25% and shows the fast expansion in the end of this century. (M.Wackernagel Ecological footprints of nations, <http://www.edg.net.mx/~mathisw>)

In an article on our homepage we cite Rees (page 15) in saying that the Netherlands depends on the ecological productivity of an area almost 15 times larger then the entire country. The Netherlands has an ecological deficit of 4.7.ha/cap. This multiplied by the 16 million peoples comes to a staggering amount of 7.52 million hectares, nearly 22 times the size of the Netherlands. Thereby is not taken in account that most people live on a relative smaller part in the west of the Netherlands (called the Randstad). The data would be even more disturbing. Quite a number of people are realizing all these problems: as overshooting, depletion, urbanization trends etc. We think that these solutions are highly unrealistic. They are not taken in account two fundamental laws: the second law of thermodynamics and the law of exponential growth.

Rick Reese wrote us the following mind opener:

"Imagine if there had been ten times more oil, gas, and coal -- the population explosion would continue, the destruction of ecosystems and species would continue, and the result at the end of the game would be a complete horror"..

Indeed it would be better if our natural resources were depleted, and that we have to leave our cars in the middle of the road and starting to cultivate carrots and other renewable resources. It maybe not too late for the present world population to cope with this situation. The more we develop newer technologies the later the big bang will arrive but the shock will be exponentially be more catastrophically.

Next war: in urban areas?

The answer is YES, according a report of J.Morrison and B. Hoffman : The urbanization of insurgency: The Potential Challenge to U.S.Army Operations (Rand 1994) The report was prepared as a project titles "Military Operation Other than War (MOOTW). "The likelihood of urban insurgency – irregular (i.e., guerilla or terrorism) warfare in cities – is increasing as the dual demographic trends of rapid population growth and urbanization continue to change the face of the developing world. Whereas cities once provided a relatively better standard of living for

people migrating from the countryside, they are now overcrowded and overburdened. Generations are growing up the slumps that surround the capital cities of many of world's developing cities and infrastructure are providing incapable of serving the massive urban population. And the situation is worse. Moreover, insurgents are entering this ripe environments. This report was written already 5 years ago. At the present we can see clearly how right they were in their prediction. As we have seen the trend of urbanization is a force as unstoppable as floodwater.

End of Link 2

We really lost the contact with our home base: **the Earth**. It boils down to the fact, that we are too greedy in the way of our thinking. We want more and more, we are not satisfied with what we have. We are going out with our bulldozers to destroy the rainforest to catch some of the big trees to use for our homes. We forget that these rainforests are our own lungs. Do we have still time to avoid disaster? No, with the way we are educating our children, the way we are behaving and especially the way we are thinking about nature and ourselves. My last hope (maybe wishful thinking) is that we have to know more about our last potential: our brain (the 3-pound universe) in relation to our body and the world around us. For this reason I am going to make an expedition to this last resort.

2. Our body: a dead leather bag filled with chemicals

What part of our body is in direct contact with the environment? The skin is our biggest sense organ! A human being seen from the outside is a leather bag filled with chemicals. The surface of this bag consists of dead material. The upper part of the skin, the hairs, the nails consist of deceased cells (did you know that the greatest part of dust in your house consist of flake of dead skin cells). Inside this bag is a living human being consisting of millions cells of 350 different cell types. All built from fertilized egg. The wonder is that these cells are self-producing and can absorb all sort of chemicals and are capable of producing energy, which gives us a great number of possibilities. We can walk, we can swim, and fly (with artificial aids). The most complex structure is the human brain. The human brain possesses an estimated 100 billion nerve cells (neurons) and 500 million supporting cells (glia's). Neurons are separated by a very narrow gap of thousands of a micron. The gap is called synapse. We have in total 60 trillion synapses. Let us assume that we can count a synapse per second. How many years do we have to count? Nearly 2 million years (1 year has 365 days, 8760 hours, 535,600 minutes and 31,536,000 seconds). In a publication (M.E. McCourt, 1997) I read another arithmetic sum:

"Assuming that each synapse has an information processing capacity of 100 bits/sec (the information processing capacity of the entire brain is thus 6 quadrillion bits/sec (6×10^{15}). The fastest modern supercomputers, by comparison, process only about 2×10^{13} bits/sec.

Just for fun, let's compute how many books it would require to store the amount of information the human brain can potentially process each second: 6 quadrillion bits. It would require 10^9 (or 1 billion) books to encode the information which the human brain can conceivably process in the span of a single second..

Lets consider another issue, that of information storage. The maximum number of states any system of discrete elements can assume is equal to the number of possible states of any one element raised to a power equivalent to the number of elements. If the human brain possessed only a single neuron, which could assume one of two states (e.g., active or quiescent), such a brain would be capable of having only two ideas. Since, however, the brain possesses some 100 billion neurons, each of which can conservatively be assumed to be capable of possessing 10 statistically distinguishable states, the total

number of unique brain states is thus: $10^{100,000,000,000}$. There is no name in the English language for a number this large. Little wonder, then, that our brains can easily store a lifetime's worth of information and experience".

3. The most complex structure found in our universe: the human brain

"What is mind? No matter. What is matter? Never mind"(G.M.Edelman, 1991)

The brain is the most complex structure we have seen until now in our universe, but also the most underdeveloped part of our body. Here lies a greatest challenge for our future. We have to change our way of thinking. But what is actually thinking?

In Webster International Dictionary: *"The action of using one's mind to produce thoughts"*.

Immediately we are confronted with the meaning of the word mind. We as human beings are obliged as a necessary evil to "think" in opposites. It was already Heraclitus (6th -5th cent. B.C.), who claimed that everything needs an opposite.

But he also said that they both form a unity. Like **mind and matter** are different aspects of one human being, inseparably united. We, as thinkers, need to divide the world around in us in opposites. We have to realize that all these opposites are constructions of our mind. We have, otherwise it is impossible, to think or to communicate with each other. Everything we think or say are just fragments cut out the total world. **Reality is an illusion**. We will never be able to grasp nature in all its aspects. The only thing we can try to find out is how many relations there are in nature. Maybe only to come to the conclusion, that we only can confirm statements of philosophers like Socrates:

"The more we know, the less we know", or like Descartes:

"The bigger the sphere of knowledge the bigger the contact with the unknown".

The most important thing is that we must try to look at "things" constantly from different angles.

4. Our way of thinking

Every scientist must admit he has a **belief**: "he is looking for relations while in the back of his mind some kind of order must exist even if he claims that it is a chaotic order or an ordered chaos". The only thing he tries to find out how human beings are related to this order. It must in one way or another make sense.

Many theories seem completely contradictory, but if we look more carefully we can only see that they are looking at nature with different "spectacles".

A good example of this dichotomy is the gap between quantum- and classical mechanics. The first is "looking" at cold, small and light things and the second at large, heavy and hot things.

Dyson recently made a very interesting thought during a lecture (Cohen and Stewart, 1994).

Another way of looking at this gap is to consider all past events from a classical view and the future events with a quantum view.

In the classical (Newtonian physics) view time is irreversible: the arrow of time according to the second law of thermodynamics. In the quantum mechanical view time processes can be reversible. Another good example of a dichotomy is the duality of light. We can observe it either as particles or as waves, never both at the same time. Reality collapses when we observe it or with the words of John Wheeler "to be is to be perceived".

We start always with our way of looking with an egocentric look. We can look at the macro- or the micro world.

I found a remarkable comparison between the two physics

Classical mechanics---Quantum mechanics

Can picture it--- Cannot picture it

Based on ordinary sense perceptions--- based on behavior of subatomic particles and systems not directly observable

Describes things; individual object in space and time---Describes statistical behavior of systems their changes in time Predicts events---Predicts probabilities

Assumes an objective reality "out there"--- Does not assume an objective reality apart from our experience We can observe something without changing it ---We cannot observe something without changing it. Claims to be based on "absolute truth"--- Claims only to correlate experience correctly. The most important thing is that we must try to look at "things" constantly from different angles. The most astonishing is that when we are looking at the sky we observe only past events (classical mechanics) sometimes of billions of years ago. But when we are looking at the micro world we enter the world of so-called elementary particles (quantum mechanics). In this micro world we lose very sense of the quality of the observed thing. The elementary particles are looking alike if it is. from a crystal, plant or animal It is by the assembly of all these particles that we can observe a certain form or quality. We can observe light as particles and as waves. Just how we look at it. The famous experiment of Young in which a photon goes through one slit and is interfering with itself when another adjacent slit is opened. This interference pattern can be seen on a screen. It is like the sound of clapping with one hand! If only one slit is open the photo is projected on a screen and behaves as a particle. Both are not the real world. The energy of light is a superposition and when we want to see it than this superimposed state collapses as a particle or a wave. Just how we like to look at it. Upper right figure: Pattern of intensity at the screen, when just one slit is open. Manifestation of light as particles (photons). Lower right figure: Pattern of intensity when both slits are open. Manifestation of wavelike behavior, interference patterns with distinct bands on the screen. (After Penrose, 1989)

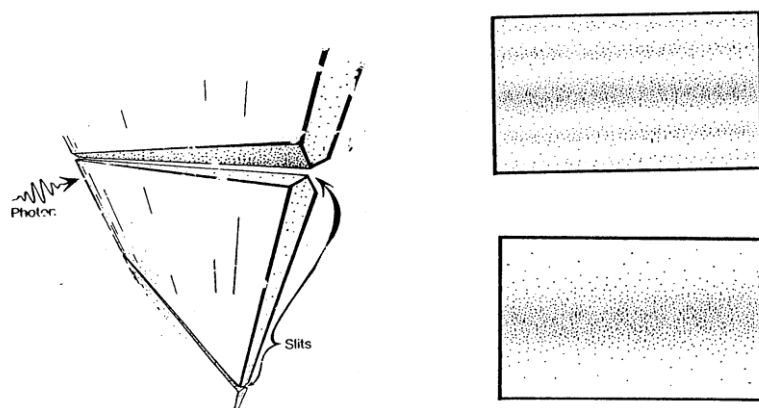

Figure 2. The sound of clapping with one hand.

"Take two photons, for instance, tie them together with an unbreakable quantum bridge and their link becomes so close it is almost telepathic. Einstein described this apparently supernatural behavior as "spooky". It seems, for instance, that performing an experiment on one photon of an entangled pair instantaneously affects its partner, whether they're in the same lab, or at different ends of the Universe". (Michael Brooks spoke to M. Teich, 1999)

All these examples show clearly, that we can perceive our world from all sorts of angles. All images seem different, whereas we postulate that we are looking at the same world. Our task is to show how conditioned we are and we unconsciously come up with actually the same image. But this image is not the real world but a construction of our mind. Every question like: "can a plant or animal think" is always answered by a human being, and therefore strongly biased. They use

other instruments to conceive the world. A bee is capable to register ultraviolet waves and snake infrared waves. We will also show our falsehood of our egocentric look to place Homo sapiens on top of the bill. The more we study ourselves in comparison with our surrounding world the more we realize, that we are just a special form of life, with no further qualifications than that we are the last result of the experimental factory of nature on this planet. On Earth we have special conditions that life is bound mainly to elements as carbon, hydrogen, oxygen and nitrogen. Maybe that elsewhere in the universe life is bound to elements like silica? The central core of our capacity of thinking is our nervous system. How works this last resource? Let us start with our most precious sensory system: **vision**. With our eyes we perceive the world around us, it is influencing for a great deal our behavior.

5. The miracle of our most important sensory system: vision

"What we actually perceive is not the image on the retina, but a 'neural image' formed in the cortex"

"It is not a completely accurate representation of what is going on in the world; it has been adjusted" (John Maunsell 1995, see Baringa, 1997).

Perception depends on a simultaneous cooperative activity of millions of neurons throughout the entire brain. Chaos underlies the ability of the brain to respond flexible to the outside world. I will now focus on how we perceive the world with our senses. For us human beings vision is the most dominant sensory input to perceive the world around us. By asking people how far they can see, nobody answer this question correctly. Everyone is thinking that we are looking to the world and nobody is saying we are not looking in an active way but perceiving the world around us. With more than 200 million receptors at the back of our eyes we receive electromagnetic waves. Our visible light is only a very small part of the electromagnetic spectrum that reaches our body everyday. "*Fortunately* for the survival of life on Earth our atmosphere is protecting us from roentgen rays" (K.A.Pounds, Science Journal, April 1970). This is the other way round, a nice example of the Procrustus thinking *). Or what to think of the next sentence in the textbook of Geochemistry of Stryer (1988): "11-cis retinal gives rhodopsin a broad absorption band in the visible region of the spectrum with a peak at 500nm, which *nicely* matches the solar output"

*) Procrustus thinking: in one of the Greek myth there was a man named Procrustus who lived beside the road, and had two beds in his house, one small and one large. Offering a night's lodging to travellers, he would lay the short men on the large bed, and rack them out to fit it; but the tall men on the small bed, sawing off as much of their legs as projected beyond it. (Graves, 1955)

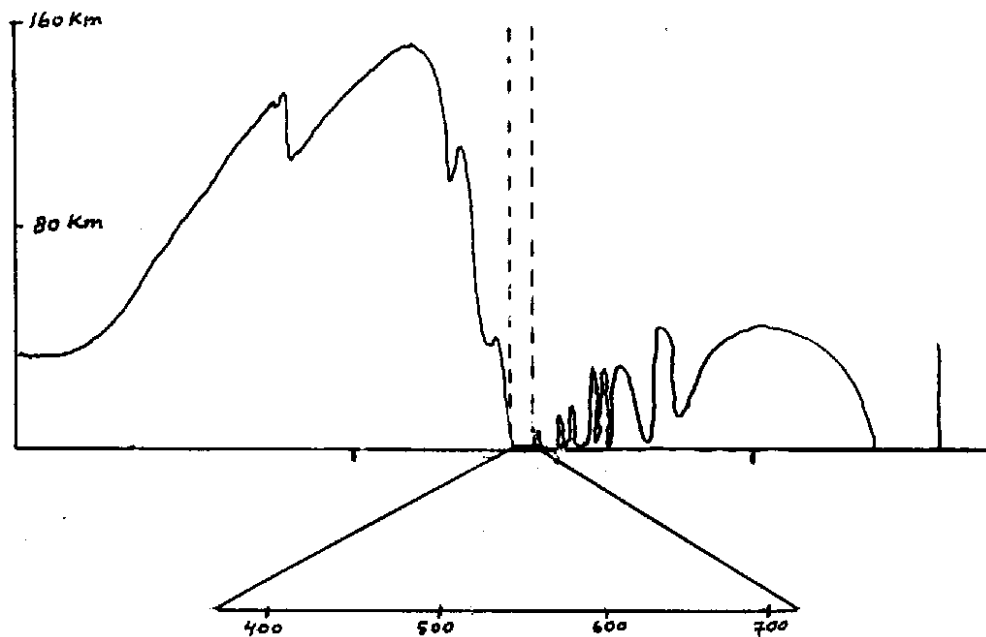

Figure 3. The electromagnetic spectrum. It can be measured in wavelength (distance between successive waves) and in frequency (the number of waves per second). The enlarged area shows the visible spectrum in nanometres. The curve of the figure indicates how much energy our atmosphere absorbs, especially the protection for dangerous ultraviolet rays for humans.

We have used the radiant energy from the sun to produce certain chemicals that allow us to "see". We use rhodopsin to convert light in the photosynthetic process. The narrow band between 350 and 750 nanometers. This narrow band of response is clear evidence of selection in evolution and is related to the sun which has a peak of energy at 500 nanometers (1 nm= nanometer, 0.000,000,001 m).

This passive input does not reflect the words on vision in our language. Some examples show us clearly that we are 'seeing' vision as an active act. "Give an eye, throw eyes at, and see to it". In the Oxford dictionary we read the explanation of the word eyeshot: "The distance that the eye can see". The eye is not seeing in an active way, but only perceives the world.

Professor Kalat asks a student during a final oral exam for the Ph.D. degree in psychology:

"How far can an ant see".

The student answered:

" Presumably an ant can see 93 million miles - the distance to the sun".

He was falling into a trap. He thought that he was seeing objects being "out there". In fact he receives the world around him through the electromagnetic waves hitting his receptors at the back of his eyes. (How would you have answered the professor?) (Kalat, 1992).

In other senses, like hearing words expressing, always is an passive act like the meaning of the word listening: to pay attention to sound, to hear with thoughtful attention, to be alert, to catch an expected sound.

Not only don't we realize that we are actually not looking at the world, but perceiving the world around us, we also are distorting the image we are receiving. We have even to learn to perceive. Children born blind and operated at a later stage have difficulty in learning to see. An eight-year-old blind patient has been trained before operation to become acquainted with objects by touch. After the operation he was very much deceived. He showed no visual recognition of any objects presented though they were perfectly familiar to him by touch. It took many months training the

boy to recognize objects by sight and two years after the operation much of what was learnt visually was forgotten. Zeki, 1993:

"Vision is genetically predetermined and it has to be nourished or 'educated' during an early period of life".

Another example of the learning process of perceiving is the reaction of a man of 50 years who could use his eyes, after an operation, for the first time in his life. He was struck by how objects change their shape, when he walked around them. This seems so naturally to us, that we do not realize this remarkable capacity of the brain. We can recognize objects even when the retinal image of an object changes in viewpoint, lighting, size or location. Our perceptual apparatus has learnt all this during our life (Wallis and Bulthoff, 1999).

A remarkable example of deprivation of sight during the early years of life is of a boy found in Nuremberg in 1828. He was about 16 years old. His name was Kaspar Hauser.

Before coming to Nuremberg he had only ever seen one other human. He had lived in a dimly lighted container about two meters long, one meter wide and one and a half high. There was a straw bed for sleeping. He found water and bread next to his bed every morning.

Anselm von Feuerbach described him in 1832:

"As to his sight, there existed, in respect to him, no twilight, no night, no darkness At night he stepped everywhere with the greatest confidence; and in dark places, he always refused a light when it was offered to him. He often looked with astonishment, or laughed, at persons who, in dark places, for instance, when entering a house, or walking on a staircase by night, sought safety in groping their way, or in laying hold on adjacent objects. In twilight, he even saw much better than in broad daylight. Thus, after sunset, he once read the number of a house at a distance of one hundred and eighty paces, which, in daylight, he would not have been able to distinguish so far off. Towards the close of twilight, he once pointed out to his instructor a gnat that was hanging in a very distant spider's web".

He heard from his container the church bells ringing. They asked him:

"What is bigger your container or the tower?"

His answer was very surprising:

"The container, because if you turn your back to the tower it is not anymore there, whereas the container is all around me".

Figure 4. Kaspar Hauser

I think this is a good metaphor for our vision of the world around us. What is bigger: a star in the sky or the Earth you are living on? If you turn your head away from the star it is not anymore there, whereas the Earth is all around me. We perceive our sleeping chamber bigger than the cosmos.

Our body constantly is exposed constantly to all sorts of vibrations.

Well let us have a "look" what happens after the electromagnetic vibrations have reached the receptors at the back of our eyes. The eyes are the protrusions of the brain. Light does not exist without us. Strange to realize that all we perceive from the world around us, **is a construction made in our brain**. We are thinking that the world is out there. The same applies to hearing a sound: we really think it comes from the source of the sound. In fact we are creating the image of the world inside us. I personally think this is mind boggling. The same is when hearing a sound that you really think from it come from the sound source. In fact air vibrations reach our ears and the sound is produced inside our head. When a tree falls in a wood and nobody is there, there is no sound only air vibrations. Also very weird is the fact that all vibrations are reaching at different moments my body, but by a special mechanism in the brain these signals are synchronized. It seems that they are arriving all at the same moment. Our brain converting air vibrations (330m per second) in sounds quicker than light vibrations (3 million meters per sec) within a range up to 10 meters around us. Beyond a distance of 10 meters it is vice versa. (Lighting first, thunders later). It serves a survival mechanisms. We hear first at short distance before we see the danger.

When we are receiving the electromagnetic vibrations of the world around us we are converting these signals into another image than a normal photo camera will do. I give an example. Hold let say a glass in your hand and move it towards you and away from you. A photo of the glass will show a bigger glass when it is closer to the camera than when it is a bit farther away. You can prove it yourself that apparently the glass has the same size and shape when moving it towards or from you. This is called the **constancy** in size and shape. This is very strange indeed. The electromagnetic waves coming from an object are always changing. Thanks to the mechanisms of the size, shape and brightness constancy we are not confused by the fact that the object has changed by moving towards or from us, or that the light falling on the object is constantly changing. It is also very strange that we can reconstruct a three-dimensional image of the world from a two-dimensional projection on our retina. The visual system takes several variables into account in order to maintain the stability of the world around us. Among the constancy's that are of particular relevance to the present discussion are those of size, shape, color and velocity. The human perceptual system can maintain a stable perception of moving objects despite the fact that the position of the retina stimulated by object changes as the eyes move. This is called visual direction constancy.

Invariant visual recognition problem

Size and shape cooperation between two regions that are a priori known to extract two different

types of information..

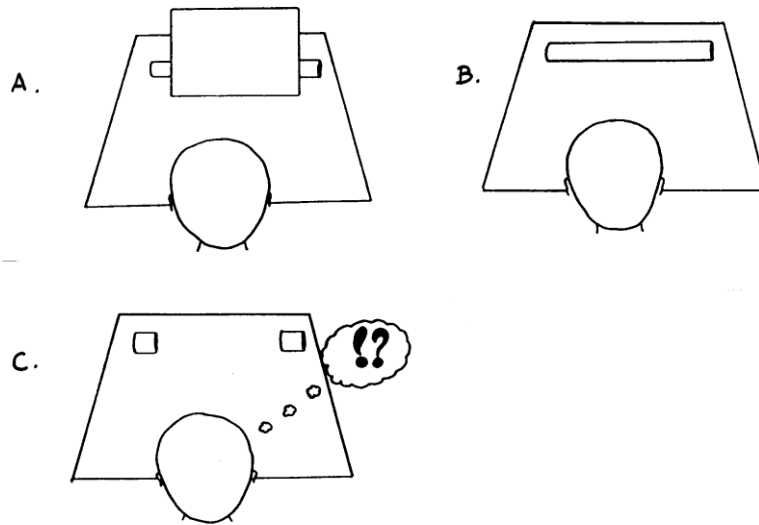

Figure 5. Children of four years shown a rod occluded by a box (a). When shown a rod without the box before it they conceptualize it as a whole unit (b). The two fragments surprised them because they perceived the rod with the box before it as a whole unit (c) (After Spelke, 1985 and Gazzaniga, 1992).

On that has limited invariant capacities for object recognition and the other that can extract object locations in the periphery and drive eye movements to reset the pattern in the central region.

What we *perceive* is often not what exists in reality. The 3-dimensional world, in which we live, has to be constructed in our brain from its 2-dimensional projection on the retina.

The brain is doing this by using clues and assumptions, mainly based on past experiences. When we have many possibilities to choose from, we normally take the simplest or the most common experience. Spelke (1985) gives a good example of visual learning experience. Four-month-old infants were presented with an image of a rod partially occluded by a box. The infants were then presented with an image of the rod as a whole object or as two fragments with a gap where the box occluded the object. The two fragments surprised them because they perceived the rod as a whole unit even though they could not see the whole rod. Spelke concluded that the principles of cohesion, boundedness, substance and spatial temporal continuity are central to thought for our species in childhood as well in adulthood. The core of knowledge that is presumably inherited is built upon throughout life and results in what become to every adult's the ability to perfectly predict a variety of physical events such as the manner in which paths connect through unoccupied space. Spelke predicts that a child who does not become equipped with a core of initial theory will not develop a systematic theory about the knowledge in question. (Gazzaniga, 1992, p. 117)

These findings are evidence that the brain has an operating mechanism for apprehending objects on a representational level.

Assad and Maunsell (1995) did experiments on monkeys. They recorded the posterior parietal cortex while the animal viewed a visual stimulus that disappeared. During this absence they found that about half of the neurons were found to be significantly more active on those trials in which the stimulus could be presumed of be moving rather than stationary. They conclude:

"The activity was present in absence of either sensory or motor output suggesting it may indeed constitute a generalized representation of target motion "

6. The maturation of our visual system

As we have seen the capacity of perceiving the world around us is not only genetically determined but also by a process of growth of nerve cells after the conception of the fertilized egg has taken place. The process of maturation of the most important sensory system gives an excellent view of the different visual areas and their workings in relation to each other. It is very important to realize what happens in the earliest stages of our existence. Also what can go wrong when in early infancy the environment under which the young born is developing is not optimal. Visual experience and genetic factors are playing a role in the development of visual attention on the world around us.

In the first months of our life the main four visual pathways are maturing in different ages. First is developed the peripheral vision, the central part is still very immature. This peripheral vision is very important because dangers lurk in the corners of your eyes! The most important visual processing area in the brain is the subcortical structure called the superior colliculus. Already after 24 weeks of pregnancy the adult pattern of lamination can be observed. The retinocollicular visual pathway begins to myelinate (speeding up the transmission of signals) about 2 months prenatally and the process is complete three months after birth. As we will see later the retinocollicular has more nerves (they are crossed, i.e. from left eye to right brain) from the peripheral (temporal) visual field than the nasal visual field (Tranel, 1995). The retinocortical pathway begins at birth and is completed 4 months after birth. The movement of the eyes is jerky (saccadic). The smooth pursuit is not yet developed (this eye movement needs more complex computations). The movements of the eyes are always followed behind the movement of the stimulus. No calculation of the future location of a moving object is computed.

When the child is about 1-month-old new pathways and nerve cells are developed. Of great importance is the possibility to inhibit the working of the superior colliculus. The cortical visual area is exciting the basal ganglia and on its turn is inhibiting the superior colliculus. The function of this pathway is to inhibit orienting toward peripheral stimuli. Its development may account for the obligatory attention of infants around 1 month. The child is now able to focus on a special target. Sometimes this fixation period can last 30 minutes. It is difficult to disengage their gaze from a stimulus easily.

Around two years of age there are two changes in visually guided behavior. It is able to pursuit a moving target. The tracking is still lagging behind the movement of the stimulus. This smooth movement reduces the size of the target, however these two mechanisms are not largely independent of each other. We see that nerves coming from the fourth layer of the cortex are connecting an area MT (V5) that is designed for the processing of movement. The central vision is not only processed in this period but also influences motor output.

In the period between 3- 6 months old, the fourth pathway is developed. The maturation of layer 2 and 3 of the visual cortex allows the connection of the parvocellular (P) pathway (color) via V2 and V3 and the frontal eye field (FEF). This pathway is also connected with the temporal lobe (IT). An area designed for the recognition of identification of objects. The child is now also capable to anticipate the moving stimulus. Binocular functioning is developed due to the segregation of the ocular dominance column in the cortical layer 4c. (Johnson,1992).

The reason that I discussed this early development of our eyes is to show how important the first months after the conception for the development of our brain actually are. When we will have a better use of our last resource, the brain, we have to realize this and every expectant mother has to know this.

7. Cultural and environmental effect on perception.

Not only the physical development of our brain is important to know but also the role of the culture in which we live is of importance for the development of our brain. I did not find many studies concerning this subject I have found in the literature.

Most illusions appear to hold for all human beings. There are however some exceptions. Some

optical illusions seem to be culturally variable. The Müller-Lyer illusion is one of them (F.C.Müller-Lyer, 1857-1916 inventor of the most famous of all illusions). For us westerners we immediately think that the vertical lines are actually the same size but that the right-hand line appears to be substantially longer. Müller-Lyer offered an explanation of the illusion: "the judgment not only takes the lines themselves but also, unintentionally, some parts of the space on either side". Segall, Campbell and Herskovitz (1966) reported that this illusion may be absent or reduced among the Zulu people in South Africa. They live in circular huts with arched doorways and have little experience of our rectangular buildings. We interpret oblique and acute angles as displaced right angles and perceive two-dimensional drawings in terms of depth.

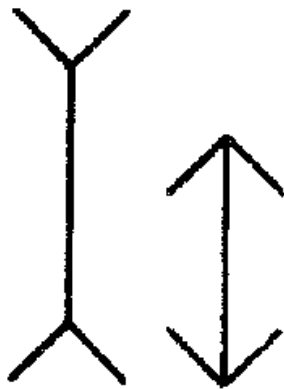

Figure 6. The Muller-Lyer illusion

Coren et.al. (1994) showed that we are more biased by vertical and horizontal line than oblique lines. The vertical gives us the impression that the vertical line is longer. This illusion is stronger for people who are familiar with straight lines receding over a considerable distance. The shape of the visual field on the retina is not circular but has an asymmetric composition. With binocular viewing the visual field is ovoid, its horizontal axis being nearly half again greater than its vertical axis, about 200 degrees versus 130 degrees. This is the main reason for the so-called horizontal-vertical illusion. A vertical line occupies a greater proportion of the vertical field than physically the horizontal line occupies the horizontal field. Armstrong and Marks (1997) reported of experiments on this illusion and found that people judge a vertical line 14% longer than a given horizontal line of the same length.

It is also good to realize that the nasal lower part is smaller due to the nose bridge than the upper of the visual field on the retina.

Overestimation of height is greater for real objects than for objects in pictures. It is the physical size that is of importance rather than the objects represented size. The horizontal vertical illusions are greater when viewing large objects than small pictures of the same objects. (Yang et.al. 1999)

Figure 7. Upside--down T. The vertical line looks longer

People living in forests have little opportunity to see the horizon or great open vast space. As we will see later this illusion has also another explanation that is the difference between lower and upper visual field (Previc, 1990). In this context the experience of Colin Turnbull with the BaMbuti pygmies is very interesting. These people live in the dense Ituri forest. Colin went with one of them to an open plane. They saw a buffalo grazing several miles away. The Pygmy asked Colin: "What insects are those?" Colin answered that these insects were buffaloes. The Pygmy roared with laughter and told Colin not to tell him stupid lies. He had no experience of seeing distant objects.

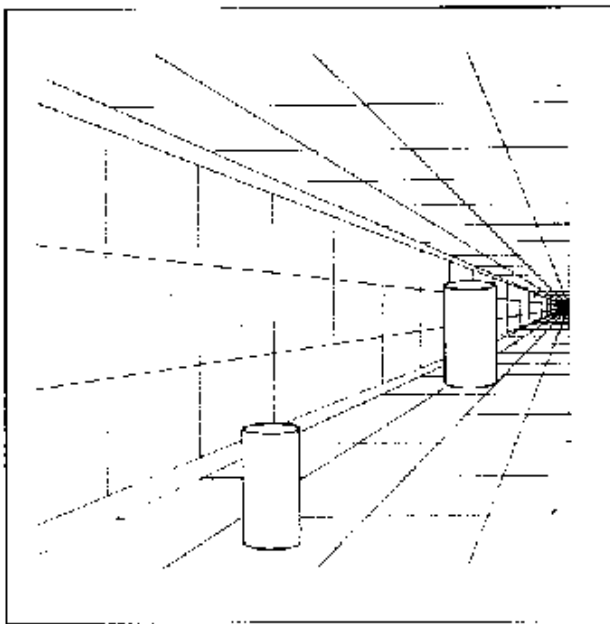

Figure 8. The illusion of objects not drawn in perspective is appearing bigger than objects in the foreground (Crone 1992).

Depth vision obviously has to be learned. We notice that the first who painted in perspective were the Romans. The paintings of the Egyptians and Mesopotamian cultures paintings have no perspective. In the Middle Ages this technique was forgotten till it came back in the renaissance. Brunelleschi from Florence gives a new impetus to the perspective. Alberti (1435) gave it a

theoretical explanation.

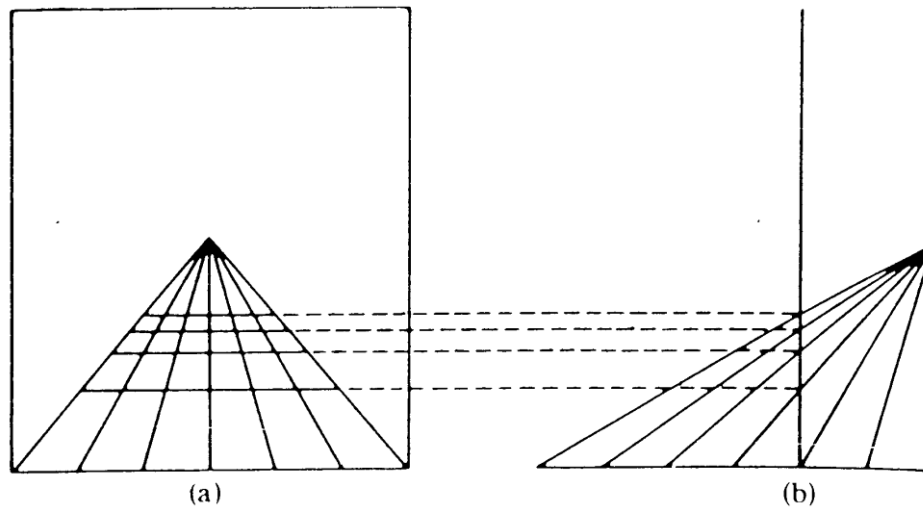

Figure 9. Perspective construction of Alberti (1435). Parallel lines perpendicular to the plane of drawing converge to a vanishing point. Line drawn of a constant distance to each other parallel to the plane of drawing - figure a - becoming according figure b closer to each other in the direction of the vanishing point. (Crone, 1992)

The famous devils pitchfork is fooling us who are accustomed to look at a picture and trying to get it three-dimensional. Dergowksi (1969) found that people do not seek three-dimensional had less difficulty. We have a strong wish to look for three dimensions and initially do not notice carefully how the parts are related to each other.

Figure 10. The devils pitchfork

We see the world in terms of our cultural heritage and the capacity of our perceptual organs to deliver culturally determined messages to us (Highwater, 1981, 6-8). Indians and white people were looking at an old painting of a sailing vessel anchoring with a party of people on board. The Indians thought that it was a floating island covered with tall-defoliated trees and odd creatures with hairy faces.

We are always categorizing objects in the world round us. Always trying to give it a name. Eskimos have 16 terms for the word snow.

All these examples show us that a great deal of the forming of the image of the world around us is a learned process, sometime cultural factors playing a role. (Chandler, 1997)

8. How we are fooled in way we are perceiving the world around us

The world outside us exists. It appears that we perceive the image of the world around us as it is there in reality. This is the biggest illusion of a human being. No, the world around us is constructed inside our brain. As we have seen the image is even distorted to our needs to survive and is not all the reality whatever that may be. We will never know what the world around us really is. We only not realize that we are making a caricature of it. We are biased by the way our brains are processing the image of the world on our two dimensional retina. Do not forget that we receive only a tiny part of the electromagnetic wave spectrum. The sunlight has its greatest intensity in the middle of our visible spectrum. We adopted our eyes to get the maximum of energy from the sun. We are still able to catch invisible waves of the spectrum by devices like TV, radio, fax, computer, radar infrared cameras etc, by transforming them to the spectrum of our senses. We have to realize that there will certainly more oscillations we are still not able to detect and to transform. What to think of telepathy and other until now mysterious phenomena we can't explain and which are put aside by the scientific world in the category of metaphysics, black magic etc. Above this all we have to recognize that every individual is constructing his or her own unique image. Nobody perceives the same image. *Everybody perceives his own rainbow!*

The drawings of the Dutch painter Maurits Cornelis Escher is a remarkable example who one can be fooled with the three dimensions, as is illustrate in the famous Möbius Strip.

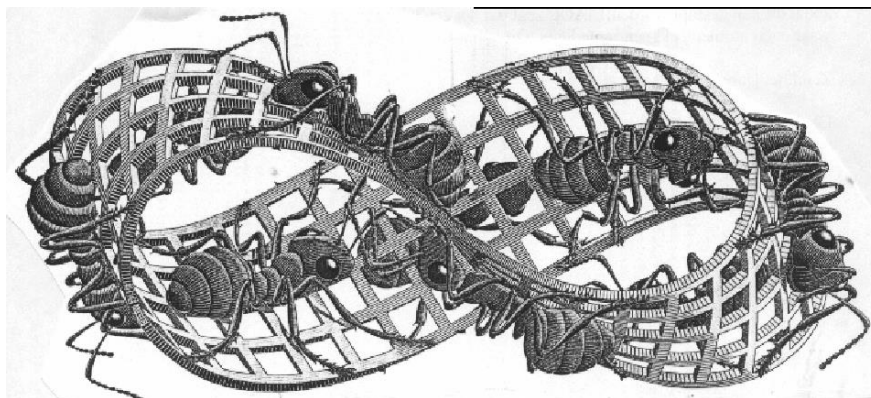

Figure 11. Möbius Strip II drawing of M.C.Escher. (With permission of the M.C.Escher Foundation, Baarn, The Netherlands).

9. What we will perceive we perceive

Murch (1973) did a wonderful experiment. A group of persons were shown various animals and another group drawings of human faces. Then they were shown an ambiguous figure that could be interpreted as a man or a rat. The animal group said 100 % that it was a rat, whereas 73-80 % of the human face group saw the man rather than the rat, 81% of a control group not seeing prior images said the figure was a man.

The same type of experiment was done by the famous image of the young and the old lady. We construct a schema of a kind of mental template or framework, which we use to make sense of things. Related to application of schemata, is the process of categorization.

Categorization is a top-down process, which is involved in perception. Chandler (1997) gives a number of advantages of the process:

"It makes complexity manageable; it speeds up recognition; it reduces effort and learning; it makes the most of past experience; it enables the inferences about further

attributes (going beyond what is 'given'); it makes events predictable; it supports systematization; it bonds social behavior (providing shared frameworks); it tailors the world to our purposes; it makes the world seem more meaningful".

Elizabeth Loftus (1979) has demonstrated that even language plays a role in our brain when constructing an image. She showed two groups a film of a traffic accident and asked one group about how fast the cars were going when they hit each other. With the second group she changed the word "hit" in "smashed". This group gave higher estimates of the speed of the car. A week later the same observers were asked if they had seen broken glass. More than twice as many of those questioned with the word smashed seeing the (nonexistent) glass than those questioned with the word hit.

We are very selective in what we will perceive and what not. All of these principles of perceptual organization serve the overarching principle that the simplest and most stable interpretations are favored. In this context we cite an account of a man recovering his sight after 30 years:

"When I could see again, objects literally hurled themselves at me. One of the things a normal person knows from long habit is what not to look at. Things that don't matter, or that confuse, are simply shut out of their seeing minds. I had forgotten this, and tried to see everything at once; consequently I saw almost nothing" (Muenzinger, 1942).

We are also very good in filling gaps, because we know they should be there.

We are also strongly influenced by our state of individuality like: personality, cognitive styles, gender, occupation, age, values, attitudes, long-term motivations, religious beliefs, socio-economic status, cultural background, education, habits and past experience. But also our state of mind: goals, intentions, situational motivation and contextual expectance (Chandler 1997)..

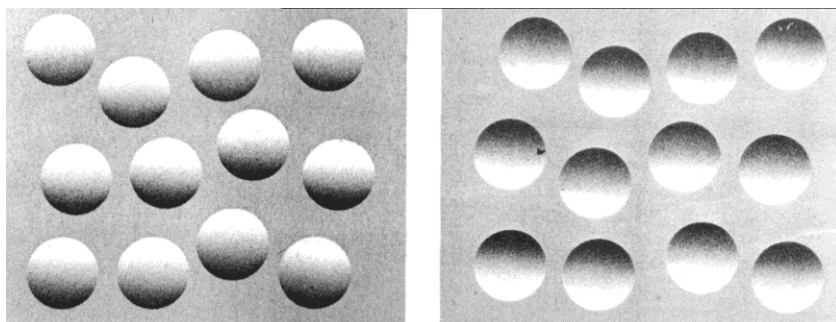

Figure 12. Both figures are identical. To the left it looks if they are like eggs bulging out from the screen or paper, whereas to the right the are looking hollow, like cavities. (After Ramachandran, 1988)

Current needs and social values can also influence perception. Two groups of children were asked to judge the size of coins. One was a poor group from a slum area in Boston and the other was an affluent group from the same city. The poor group over-estimated the size of the coins far more than the affluent group (Bruner and Goodman 1947).

The world is not simply and objectively 'out there' but is constructed in the process of perception.

Two illustrations will give us a good example of how we are fooled. We don't realize that the direction from which the light of the sun comes to us plays a dominant role in these illusions.

The visual areas of our brain have a built-in sense that the sun is shining from above

Figure 13. This remarkable drawing was made by the Dutch painter Gustave Verbeke in 1903 for the New York Herald. The same pictures, only the lower one is upside-down

10. We see edges of objects sharper than they really are.

This brings me directly to the remarkable facts in "seeing edges" more pronounced than they really are. The edges are areas that differ from one another in brightness. When a series of homogeneous stripes of different intensity are laid next to each other we notice something that is in conflict with the reality. Adjacent to each edge the brighter stripe looks brighter than it is really and the darker stripe looks darker thus enhancing the contrast at each edge and making the edge easier to see. These nonexistent stripes of brightness and darkness along the edges are called the "Mach" bands. First reported in the 19th century by the Austrian physicist, philosopher and psychologist Ernst Mach. He is also known for the number Mach in flying speed in relation to the speed of sound. What causes this enhancement? When a receptor fire it inhibits its neighbor to fire, this is called lateral inhibition. The receptor D in our figure fires more than the adjacent A, B, and C because it receives less inhibition from the receptor E on the less illuminated side. Receptors on the dimmer side fire at the same rate all receiving the same lower level of inhibition from their neighbors. However receptor D fires even less because it is receiving more inhibition from receptor D on the brighter side. Thus our reception of edges is better than in reality. Another illusion is produced by lateral inhibition is the Hermann grid.

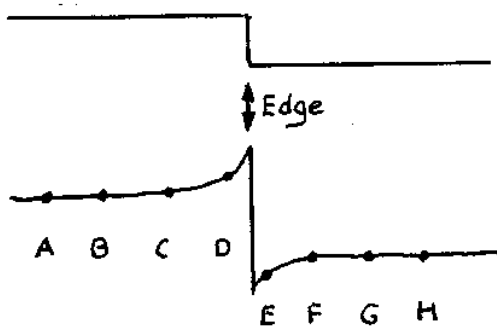

Figure 14. The process of lateral inhibition producing sharper edges than they really are. (After Pinel, 1990)

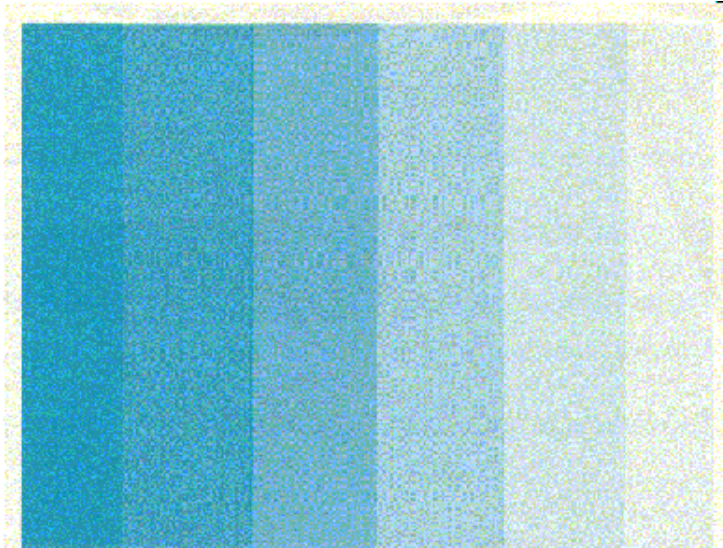

Figure 15. The figure gives us a series of **homogeneous** stripe of different intensity, but adjacent to each edge the brighter strip looks brighter then really is and the darker stripe looks darker. The bands are called the Mach bands. It makes edges sharper than they really are. (Taken from the textbook of Pinel, Biopsychology, 1990, fig 7.13 pag. 184).

The black dots on the white crossing do not exist. The same type of mechanism produces it as we have seen with the Mach band. At the crossing the whither stripes get more inhibition from the darker side than the stripes elsewhere.

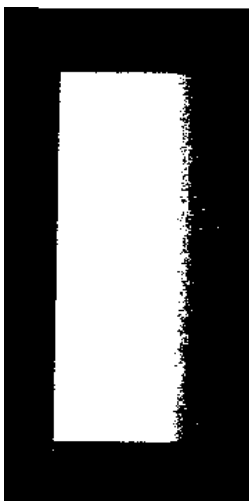

Figure 16. Blurred lines become sharper when viewed in the peripheral visual field (After Galvin, 1997)

A very strange effect was described by Galvin et.al. (1997). They demonstrate with an experiment that we see blurred edges in our peripheral visual field as a sharp edge. This they call sharpness overconstancy. Maybe evolution has created this effect to draw attention to objects in our peripheral visual field. Look for your self by viewing the blurred edge. Hold the figure about 30 cm from your face and fixate your eyes to the outer edge of the page and judge the left edge in the center of the square field and then fixate the edge. You will see the edge sharper when it is in your peripheral whereas in your foveal vision it is blurred!

11. When our eyes are moving from one fixation point to another we are consciously blind

Within to degrees of our visual field the image is sharp, so it is necessary in order to have a clear image of our world that we must direct this part of the retina to our image. This eye movement is called a saccade (The word is derived from the French word *saccader* meaning to jerk). We make 250.000 of this movement's daily. Even in our dream during the rapid eye movement sleep we are executing this movement. The movement is exceedingly quick: 700 degrees per second. It takes 50 ms to initiate a saccade and it is only possible to initiate a next saccade after 200 ms. It implicates that we can make only 4 saccades per second. Vision is depressed just before and during the saccade.

During an eyeblink we lose sight of the visual world for more than a tenth of a second without perceiving the discontinuity. The posterior parietal cortex updates continuously information about the nature and structure of visual objects in the ego-centered space. It is kept also informed about eyeblinks the posterior parietal cortex is related to working memory necessary for maintaining a continuous image of the environment despite the 0.1 s loss of visual input during each eyeblink. (Hari et.al. 1994)

SACCADE TO VISUAL TARGET

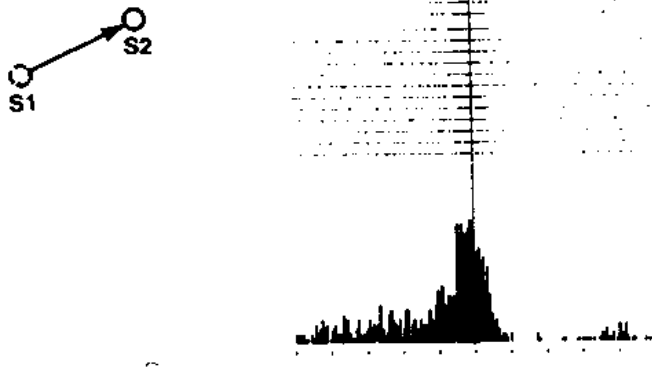

Figure 17. Before every eye movement (saccade) to a target the brain needs 50 ms preparation time.

To get the eye on the exact spot the eye movement is compensated with a counter movement to correct the overshoot.

In our western culture we are reading from left to right and from up- to bottom side of the page. We see about 4 words in focus and have to make 3 saccades per rule.

To check for yourself, if you are blind during a saccade. You have to look in a mirror and fix your view alternatively to your left and right eye. You don't see any movement of your eyes at all. But ask someone who is standing next to you, if he had seen that your eyes have moved during the switch. His answer is to your astonishment: YES.

Another example how little we know about our entire unconscious movements and ourselves. When the eyes are fixed on a target there are continuous unconscious small movements of the eyes at 30 and 150 cycles per second. These small movements are essential for continuous vision. Objects that are totally stabilized on the retina will disappear. Krauskopf has done an experiment to show this effect. A red circle with a smaller green circle in the middle. The borderline was moving as fast as the small movements of the eyes. The relative movement and image was not anymore present. So the eye stayed fixed on the green circle. It disappeared only a red circle was seen. The receptor cells for the green cells were oversaturated and ceased to fire. (Gilchrist, 1979) Not only saccadic movements are executed but the eyes are also possible able to follow a target that moves (smooth pursuit movements). These movements are necessary for visual

discrimination of moving objects because they stabilize the image of the target on the fovea by matching eye velocity to target velocity. The eye is anticipating the target trajectory. Deficits of these movements have shown that a network of frontal and posterior cortical areas is involved (Heide et.al., 1996)

Braun et.al. (1992) showed that dorsolateral lesions are more severe for the saccadic movements than frontal lesions. Patients with dorsolateral lesions indicated that the earlier steps of saccade preparation appeared to be impaired i.e. the utilization of information about location and appearance of the target.

A great number of brain areas are involved in this complicated eye movement.

A saccade is generated in the brain stem. A special nucleus (pontine reticular formation, PPRF) discharge with characteristic response patterns during saccade. The most important structure is the superior colliculus. Microstimulation of a given point in the superior colliculus will cause a saccade that brings the image of the corresponding point of visual space on the central retina. The frontal eye fields are involved in generation of a saccade as is the cerebellum.

FEF nerve signals to caudate nucleus (basal ganglia) then on to the substantia nigra. This nucleus sends signals to the superior colliculus. Normally the superior colliculus is inhibited to generate a saccade by the inhibitory influence of the subcortical substantia nigra. Now something very remarkable happens. When the caudate nucleus (part of the basal ganglia) is excited it sends inhibitory signals to the substantia nigra. This prevents this nucleus to prohibit the superior colliculus. The superior colliculus is now freed from the inhibition (disinhibition) and can give signals to the frontal cortex to generate the saccade.

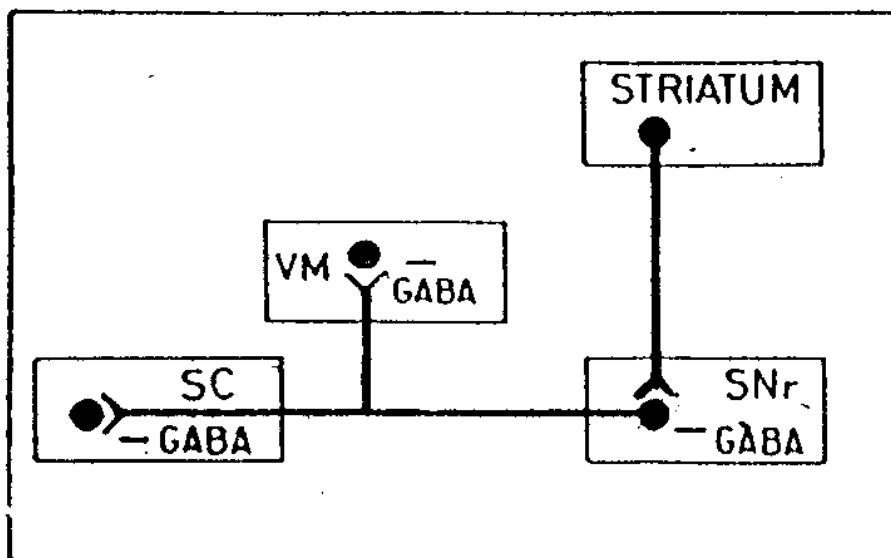

Figure 18. When the superior colliculus is freed from the inhibition of the substantia nigra saccadic movements can be executed. A good example of that the forbiddener is forbidden to forbid.

Cells dealing with vertical saccades and horizontal saccades are separated from each other. Vertical saccade cells are concentrated within the callosally connected patches of the frontal cortex and horizontal saccades with the callosal free zones.

Vertical saccades are slower than horizontal saccades. Oblique saccades have both vertical and horizontal components.

The parietal cortex is also involved in the saccadic eye movement. The parietal cortex anticipates

the retinal consequences of eye movements and updates the retinal coordinates of remembered stimuli to generate a continuously accurate representation of visual space (Duhamel et.al.1992).

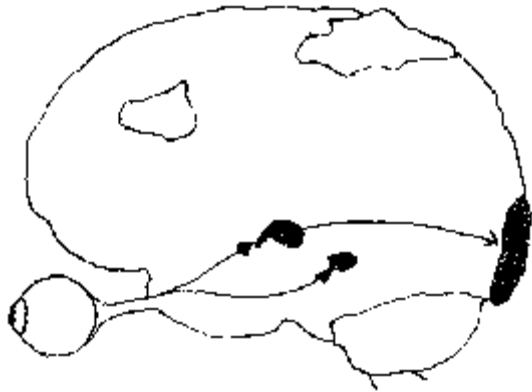

Figure 19. Brain areas involved in the eye movements

Gnadt et.al. (1990) studied eye movements to the remembered location of visual targets, which have disappeared. The brain must hold some form of spatial representation of the targets, which are not dependent on the physical presence of the target.

When reading a difficult text the eye can make an unconscious backward saccade in order to get a better understanding of the text.

12. Rivalry between two images we perceive in our two eyes

We have also a dominant eye. It is easy to find out your self. Put your thumb and index finger together and look through the hole at 30 cm distance of your eyes to a certain object in the background. Close one eye; when you still see the object it will tell you that this is the dominant eye. When you close the dominant eye and look with your other eye you will see that the object vanishes and the object is shifted.

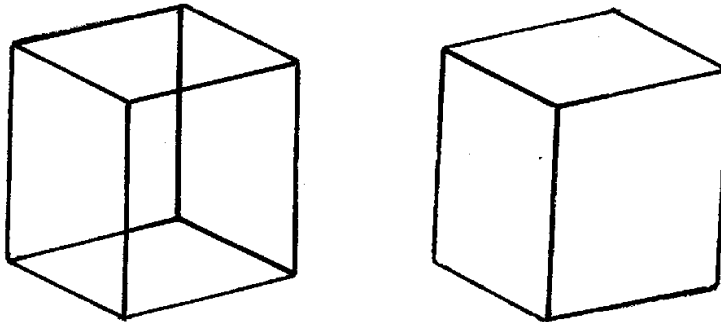

Figure 20. The Necker cube.(1832) Changing every 3 second in depth vision. When the ribs at the back are obscured the illusion is not taking place.

Sometimes there is a rivalry between signals coming from left and right eye. They have a different visual relating to the same part of the visual field. As we have seen the left side of the head receives input from both eyes but sees only that part of the visual field to the right of the fixation point. Two conflicting inputs are in conflict with each other if you do not see the two inputs superimposed but first one input then the other and so in alteration. Good example is the Necker cube. A drawing spontaneously reverses in depth. The Swiss naturalist and crystallographer L.A.

Neckar in a letter to Sir David Brewster described it in 1832. Neckar discovered it while looking at rhomboid crystals with a microscope and drawing them: the drawings switched in depth and no longer seemed to compare with the crystal as seen with the microscope (Gregory, 1987). By imaging the Neckar cube we can not obtain this Neckar effect.

Sally Duensing and Bob Miller (1977) have done an experiment to illustrate this binocular rivalry. Viewing in a well-placed mirror, one eye looks at a person's face and the other eye sees a white screen to the side. If the viewer waves his hand in front of the white sheet of paper the image of the person is disappearing. The brain has captured the attention of the waving hand.

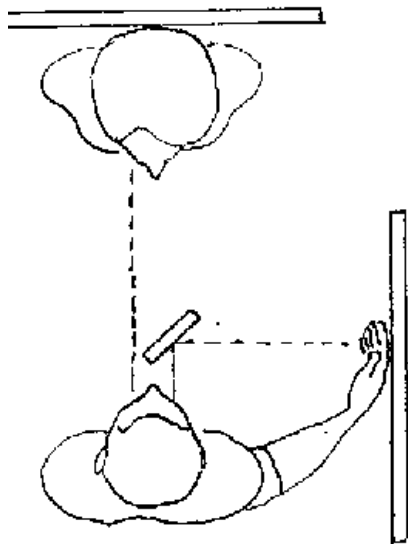

Figure 21. Example of binocular rivalry. A mirror placed that one eye can look at another person's face, in front of him, while the other sees a waving hand for a white screen to the right. (Crick, 1994)

Leopold and Logothetis (1996) suggest that rivalry occurs at several levels in visual areas (V5, V4 and IT) Under certain circumstances we will see a continuous struggle between regions dominated by both eyes input and regions dominated by the other (Wolfe, 1996). Why do we see only one of the ambiguous images one at a time? Our brain can simultaneously analyze two conflicting representations. A selection process ensures that we only are aware of one (Leopold and Logothetis, 1999)

I have not yet found in the literature experiments to demonstrate conflicting images on lower and upper visual field..

The processes we just described are complicated processes involving signaling from higher visual areas to lower areas (top-bottom), voluntary decisions focusing our attention, whereas bottom-up there is no conscious control such as the brain's involuntary mechanism for resolving between conflicting information from of information it receives. Bottom-up influences are responsible for certain illusions in which the brain is tricked perceiving something distinctly different from the image received from the retinas. As with the Neckar cube, the stimulus may be the same but one sees in one way or another (Baringa, 1997).

3. Visual attention: we perceive more than we think

"There can be attention without awareness, but never awareness without attention."
(LaBerge, 1997)

We do not realize how much we perceive in our first encounter with the electromagnetic wave emanating from the visual world. Look for example to a large room for the first time. Then close your eyes and someone will ask you if you saw a red color. Now you are blindly inspecting the whole image and you will detect that you saw a red thing or not. It means that the whole image was taken unconsciously. In dreams you can see things you are not aware of having seen them in reality. Visual attention is that you give a special part of the visual image your attention. There is still the unsolved problem: "is the whole object perceived after having analyzed first its components or is the whole object first perceived and later its components". Zhuang (1999). I personally think that that we must make a sharp distinction between the unconscious processing and the more or less conscious recognition of the object.

We see and we not see things! People are thinking that they can see a scene its entire structure in great detail. Attention can be allocated on a few items implies that only a few changes can be perceived at a time any time.

Observers never form a complete detailed representation of their surroundings. (Rensink et.al. 1997)

How long does it take for the human visual system to process a complex natural image?

According Thorpe et.al. (1996) the visual processing needed to perform a highly demanding complex task can be achieved in less than 150ms. Preknowledge about the possible location leads to faster and more accurate responses to visual aspects.

Attention consists of partially concurrent processes: a fast effortless automatic process that records the cue and its neighboring events and a slower effortful controlled process that records the stimulus to be attend and its neighboring events.

Attention consists of partially concurrent processes: a fast effortless automatic process that records the cue and its neighboring events and a slower effortful controlled process that records the stimulus to be attend and its neighboring events.

Temporal trigger searching attention shift in attention can alter pattern of activity in the visual areas without any change in activity in the retina or other earlier visual pathways. By filtering out irrelevant signals and adding information about objects whose presence is remembered or inferred the cortex creates an edited representation of the visual world that is dynamically modified to suit the immediate goals of the viewer.

Desimone and his student Moran did a very interesting experiment. A monkey looked at two objects one red and the other green were within a receptive field. When attending to the red object the cells in the V4 area (color area) gave a good response. Then the animal was asked to attend the green lying in the same field, the red neuron was silent, very surprising because the red object was still in the same field. It was though the red had been filtered out by the animal's attention. The choice of how to direct attention influences the responses throughout the visual-processing pathways. It takes 150 to 300 millisecond to switch attention in neurons in V4 (Desimone and Moran 1985, Barinaga , 1997).

Moran and Desimone (1985) trained monkeys to attend stimuli at one location in the visual field and ignore stimuli at another. When both locations were within the receptive field in area V4 of inferior temporal cortex the response to the unattended stimulus was dramatically reduced. This filtering is an important mechanism in order to identify and remember properties of a particular attended object out of many that may be represented on the retina

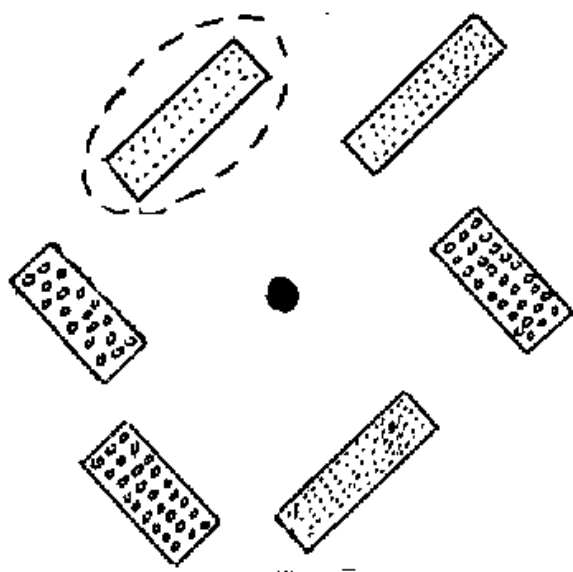

Figure 22. Attention to the red object (closed dots) gives a response to the red bar in the receptive field. When attention is given to the green object (open dots) in the same receptive field the response to the red bar drops. (After Moran and Desimone, 1985)

Chelazzi (1993). Visual searches for a face in a crowd memory interacts with attention. Chelazzi et.al. (1993) presented monkeys with a complex picture to hold in memory. They tested the neurons in the inferior temporal cortex. After a delay they were presented to 2-5 choice pictures and were required to make an eye movement to one that was the same as the first picture that was given to them. About 90-120 milliseconds before the onset of the eye movements, response to non-targets were suppressed and the target dominated the neuronal response. It suggests that the inferior temporal cortex is involved in selecting the objects to which we attend and foveate. Also in other high-level visual area in the cortex attention is reflected in part by suppression of neuronal responses of ignored objects.

The pulvinar of the thalamus contains neurons that generate signals related to the salience of visual objects. The pulvinar has enlarged during evolution. Choosing relevant from irrelevant visual stimuli. During a saccadic movement the cells do not respond the selection of salient targets and filtering of nonsalient distracters (Robinson and Petersen, 1992).

All these examples I have given in this chapter are demonstrations how we are constructing images from the world around us. In the next chapter I will go in the brain and show how all the signals from the outer world are processed. A purpose writing this chapter is to convince the reader how complicated the machinery is necessary to form an image of the world around us. What I especially want to emphasize is the necessity for our existence to separate relevant from irrelevant data. We are constantly bombarded by all sorts of vibrations and in order not to become utterly confused and insane we need to deal with these streams of information in such a way that we can transform the perceived world into actions that will keep us going!

Sometimes the images we are receiving are too weak to enter consciousness. Marshall and Halligan (1988) reported a case of a woman with a severe neglect who explicitly denied any difference between the drawing of an intact house and that of a burning house when the features relevant for the discrimination were in the neglected side. (Berti and Rizzolatti, 1992). But when she was asked in which house she would prefer to live she indicated the house that was intact.

Focal attention is apparently not necessary for processing visual stimuli in higher brain areas. It is possible that we are able to process information to a semantic level outside the focus of attention. Without the attention the representation is too faint to reach conscious level even when the

stimulus is processed on a semantic level. Spatial perception does not have to be intact to activate semantic processing when only partial information of the world is available.

A patient with a right hemisphere damage was shown drawings with a global form such as a geometric figure, which is composed of smaller (local) dots, circles or letters. She gave accurate verbal reports of the global structure of these stimuli, yet when required to cross out the smaller subfigures she only cancelled those on the right of each global figure. Conscious perception of the whole does not automatically lead to visual awareness of all the parts thereof. "Seeing the forest but only half of the trees?" is the title of the article of Marshall and Halligan (1995)

Driver et.al. (1992). Are figures segregated from their background preattentively or whether attention is first directed towards unstructured region of the image? According Driver et.al. information, which is neglected and unavailable to higher levels of visual processing, can nevertheless processed by earlier stage in the visual system concerned with segmentation. They have studied a patient with left neglect, with no loss of left visual field, he had an attentional deficit. He retains intact figure-ground segregation despite his left neglect.

Treue and Maunsell (1996, 1997) have shown by their experiments that attention can modulate vision. Without selection we would be inundated by information. Only a small fraction reaches awareness. Modulation occurs as early in the cortical hierarchy as the level of the middle temporal visual area.

According certain theories the visual system decomposes the visual scene into features that are processed in parallel subsystems. They act independently before focal attention integrates their output. Kubovy et.al. (1999) proposes a new paradigm (gestalt detection) that the modules that process color and form are not independent but interact during the preattentive processing of feature -dependent information. They are synergistic when the information they receive is consistent, they are antagonistic when the information they receive is inconsistent. Their data show that the integration of feature dimensions occurred without the help of focused attention. This is in contrary with the early processing theories of Treisman and others that focused attention is necessary for feature integration. What is the role of focused attention? It is necessary when an inconsistency exist in the environment. The interaction between form and color is also shown in the neuroanatomy of the visual cortex.

The patient of Rapsack (1988) was re-examined in using the paradigm of Shelton et.al. (1990). By Mennemeier et.al. (1992). The study suggests that attentional processes are mediate by independent neural circuits.

Attentional mechanisms are more than a simple left-right dichotomy. Attention may be oriented in three dimensions of space horizontal vertical and radial. The patient of Rapsack had neglect of inferior vertical and left horizontal space. The studies are demonstrating that neglect occur in multiple spatial dimensions and provide evidence for a three-dimensional attentional system in humans.

Chapter III

THE VISUAL PERCEIVING PROCESSES IN OUR BRAIN

1. The visual field perceived by the retina is processed in the brain by four separate channels
2. The eye: the mirror of the soul
3. The astonishing receptor pigment in the rod cells: rhodopsin
4. The processing in the retina, after the receptors cells have been hit by the electromagnetic vibrations, is highly impressive
5. From the retina nerve fibers are sent all over the place in our brain
6. The thalamus, the conductor of the orchestra, sending his orders to other parts in the brain

7. Most of the orders from the thalamus are processed in the back of our brain
8. Pathways emanating from V1 of both hemispheres to higher visual areas
9. The functional properties of the higher visual areas

1. The visual field projected to the retina is processed in the brain by four separate channels

The main goal in writing this chapter is to show that the visual world around us as perceived by our visual system is processed in four quadrants.

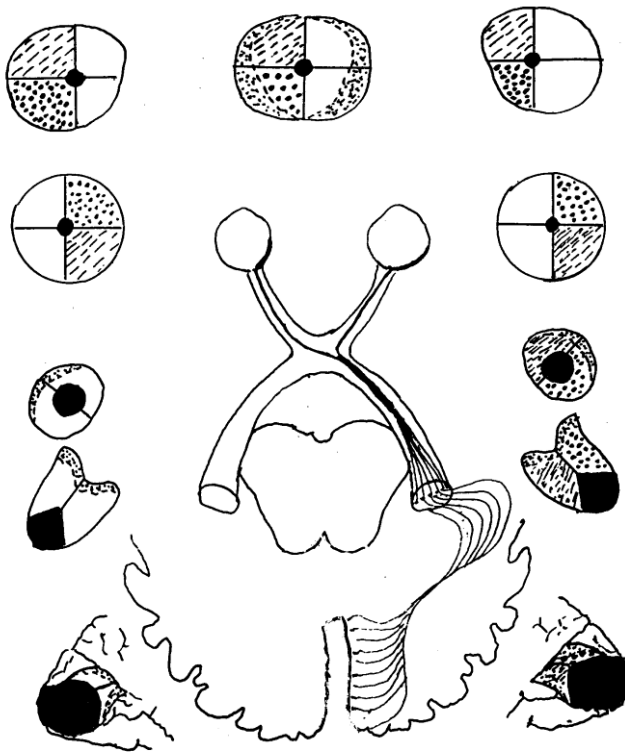

Figure 1. Our visual brain (inclusive the eyes) processes the visual field in four quadrants (After Gray, 1980 p.979, fig 7.109)

Right hemifield in upper and lower quadrants and left hemifield in upper and lower quadrants. This approach is somewhat different from what I found in textbooks and articles. I can divide these articles in two categories:

1. Left versus right hemifield (processed in right and left hemispheres)
2. Lower and upper visual field (processed in upper and lower retina and from the visual cortex in dorsal and ventral pathways)

We have to realize that there is a clear physical division in our brain for the visual processing. We have a vertical division in left and right halves of the brain as well as a horizontal division in a lower and an upper part. The division of the latter parts is seen at the back of our brain and is called the calcarine fissure. The processing of far and near space is processed in higher visual areas. Far space mainly in the left lower part (ventral), the near spaces more in the upper right part (dorsal).

But first of all we describe the different parts of our brain that are processing the signals from the outside world for the construction of an image of this world around us.

2. The eye: the mirror of our soul

"The eye through its physiology is another key to understand the inner mysteries"
"Redness, like beauty is in the eye of the beholder" (Brou et. al, 1986)

The pupil is the opening that allows the light to enter the eye and reach the receptors at the back of our eye. It appears dark because the receptors are absorbing the entering light. The pupil can change in size adjusting for different light levels, but also by emotional factors. Dilatation and constriction of the pupils reflect not only changes in light intensity but also ongoing mental activity. When people are solving a mathematical the pupil size becomes larger till the solution has been found.

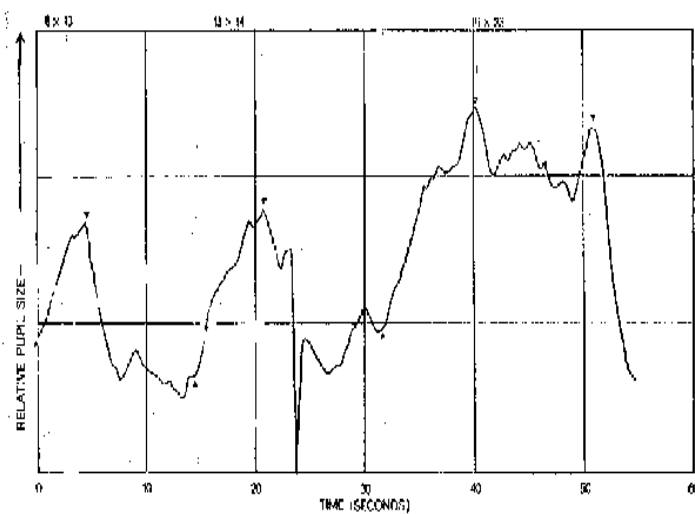

Figure 2. Changes of pupil size are traced in a subject doing three mental-arithmetic problems. Filled dots indicate the moment the problem is posed, the pupil dilates until the problems are solved (open circles) (After Hess, 1975).

What is happening when the specific electromagnetic waves are detected by our receptors at the back of our eyes on the retina? It is unbelievable how nature has produced such delicate machinery. The best microchips in the world will not soon be equal in complexity to this most compressed part of our brain. (Remember the eyes are part of the brain protruding through the skull and the only visible parts of our brain). **The retina is as thin as a piece of paper (1/2 mm)!** The receptors which originally were orientated towards the incoming light. During the evolution the originally towards light orientated receptors were turned 180 degrees. Most of the visible light never reaches the retina, it is absorbed by the cornea, lens and the humors (fluid). The cornea and the lens not only focus the image on the retina but also invert it. There are also other non-neural changes as the effect on the pupil size on the number of photons entering the eye as spherical and chromatic aberrations bending some of the wavelengths more sharply than other wavelengths. So if one is focussing on a green part of an object the blue parts may be slightly blurry and hazy (Hoyenga and Hoyenga, 1987). By older people the eye fluid becomes cloudy and short waves (blue) are more absorbed and a greater percentage of rays in the red part of the spectrum will reach the retina. I will see the sunset more reddish than my

grandson will. Only 10% of the light that is hitting our eyes are absorbed by our receptors, especially energy in the short-wavelength of the spectrum.

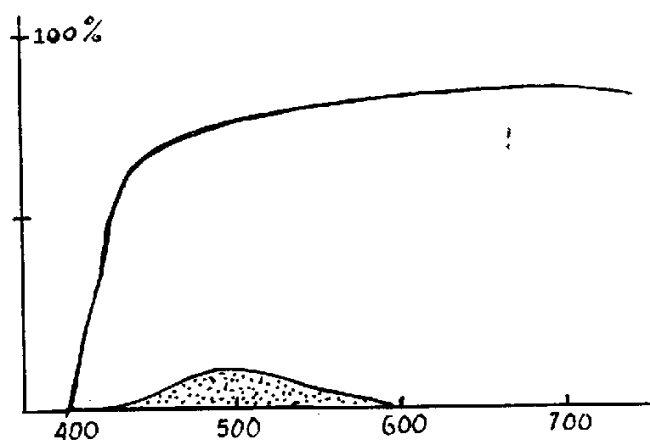

Figure 3. Only 10% of the light of 500 nanometres that strikes the cornea gets absorbed by the visual receptors. (Hoyenga and Hoyenga,1987)

There are two types of receptors: the cones (3 million per eye) and rods (110 million per eye). The cones are more abundant in the center and more specialized to catch wavelengths in the blue, red and green. The rods are more orientated in the periphery and have a rhodopsin as a pigment and are 1000 times more sensitive for light. Under nighttime lighting only rods contribute to vision. You can prove it yourself that dim light is processed mainly in the periphery of your eye. Look at night at a bright star. Fix on this star search your peripheral vision for a dim star. Then move your eyes to look at the dim star. You will find that the faint star disappears when it is imagined on the central retina but reappears when you look with your peripheral retina to the side of it.

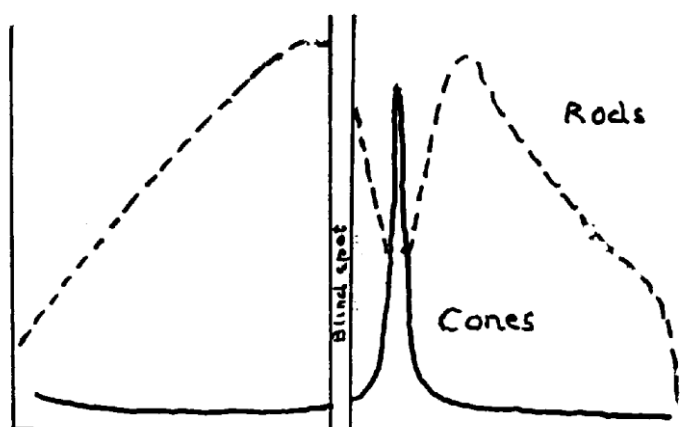

Figure 4. The density of the rod and cone receptors in relation to the location on the retina. The temporal visual field (nasal retina) has more rods than the nasal hemifield. (After Hoyenga and Hoyenga, 1987)

During daylight the cones do the bulk of the work. The genes for the cone pigments and rhodopsin probably arose from an ancestral gene. The blue pigment came first and was followed

by a green and red pigment. New World monkeys have only two cone pigments (blue and green) whereas Old World monkeys and humans have three cone pigments: blue green and red. We were able to detect in the green forest the red fruits! Dogs have only two pigments and can not make a difference between red and green. (Carnivores do not need this distinction apparently). Shrimps have 10 color pigments. They need to recognize other shrimps in fight. Before the fight they show colored markings with complex arrangements on their elbows. In this way they cannot fight the wrong opponent (Epstein, 1989)

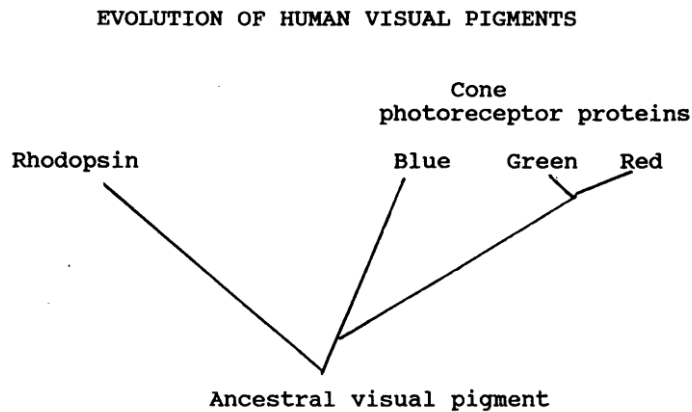

Figure 5. Evolutionary relations of human pigments (After Stryer, 1988).

Animals can even adopt their pigments to the changing environment. Eels in fresh water use red and blue pigments. When they go for pairing to the Sargasso Sea they replace their red pigment by a second type of blue pigment. The amount of receptors differs considerably between animals: humans 200.000 per square millimeter, a sparrow 400.000 and a buzzard 1.000.000.

Our cones have a circular arrangement, identical to animals living in the woods. Animals living in open space like lions have a stripe-like arrangement of their cone receptors. There is also a difference how the eyes are placed in the head. We have the eyes as a predator, whereas prey animals have their eyes at both sides of the head. The first way allows to catch better the prey and the second way to look better around to see the predator.

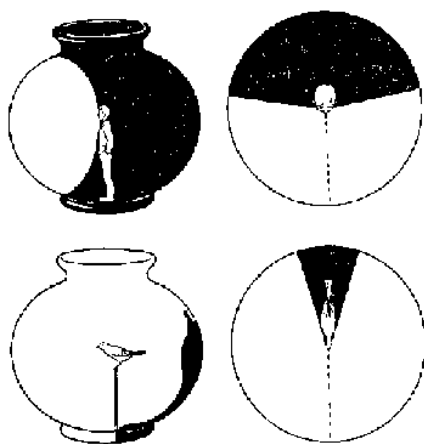

Figure 6. The visual field for a predator (human being) and a prey (birds and fish) (After Nathan, 1988)

3. The astonishing receptor pigment in the rods: rhodopsin

The transformation of the electromagnetic waves in neuronal signals is produced through a cascade of very complicated processes in the three layers of the retina. It is far beyond my imagination to really capture what is happening in my eyes when the smallest quantity of light particles – a photon- hit my eyes. I will only single out only one event: that is the moment that the photon reaches the outer component of a rod receptor. It shows me how little I am conscious of all what happens when signals from the world outside reach my body, in this case the retina of my eyes. In the dark the rod receptor is filled with a salty fluid that has an electrical potential; it is what is called depolarized when the membrane has become less negative. This depolarization produces at the end of the receptor a release of a chemical substance to the neighboring cells (neurotransmitter): the transformation of an electric signal into a chemical signal. This effect is produced by a constant influx of millions of sodium ions per second. This movement of positive charge across the membrane is called the dark current. When a light photon hits the receptor the positive charge become more negative. This is called hyperpolarization. Contrary to what we logically would expect *inhibition is creating light signals in our brain!* The diminishing of the voltage brings about a number of processes in the other layers. A protein 11-cis retinal located in the protein rhodopsin in the retina receptor changes in form after being hit by one photon. The energy of light straightens out the bend in the chain of carbon atoms. The photon has been converted in atomic motion!

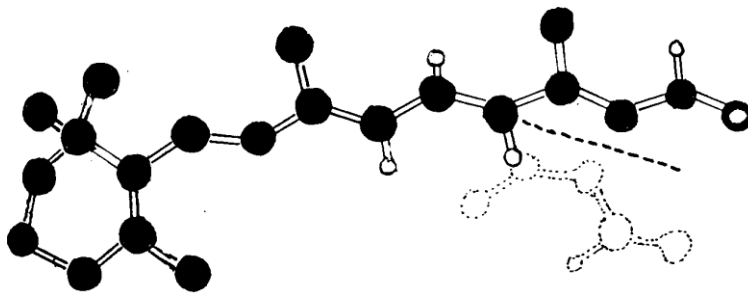

Figure 7. The protein 11 cis retinal changes in form after being hit by photon of light. (After Stryer, 1988)

Through a very complicated chemical process it closes a million Na^+ ions channels per second of the membrane receptor. In 300 milliseconds the electric current in the rod diminishes with 1 volt. This process of transduction is as old as 700 million years. This lowering of voltage creates a wave of complicated signals through a series of specialized cells in the retina. 1 million nerves per eye (the optic nerve) guide signals to other parts of the brain, where finally an image of the world around us is created.

The following column shows the cascade of events that takes place in the receptor cell of an eye, when only one photon hits the receptor.

1 rhodopsin molecule absorbs one photon

500 transducin molecules are activated

500 phosphodiesterase molecule are activated

100 cyclic GMP molecules are hydrolyzed

250 Na^+ channels close

100 Na^+ ions per second are prevented from entering the cell for a period of 1 second

rod cell membrane is hyperpolarizes by 1 mV

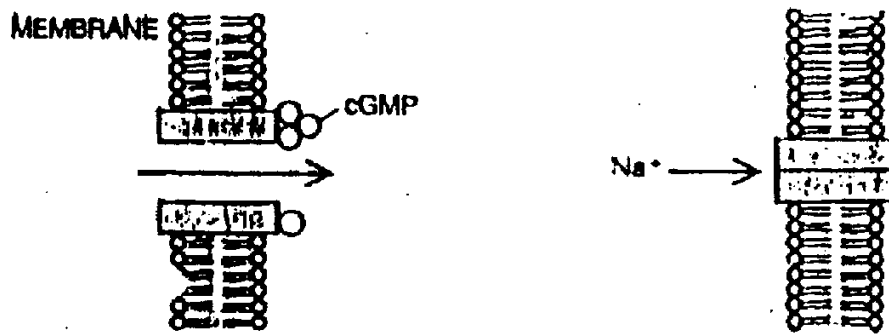

Figure 8. The closure of the gap, that prevents sodium ions to enter in the rod. The rod will then be hyperpolarized by 1mV.

As we have just mentioned, light has provoked a very interesting effect. Light has inhibited the receptor cells to diminish the release of their neurotransmitter (glutamate). One of the most surprising things of the working in the human body is that *by inhibiting to inhibit* it is made possible that a signal can be transmitted. It is called disinhibition and is one of the major organizing principles in the nervous system function. There are a great number of inhibitory neurons acting like reins that serve to keep the neuronal horses from running away. Through inhibiting the inhibitory neurons to fire it is made it possible for other neurons to transmit signals. We can also make a comparison with the working of DNA in our cells. Every cell is capable to make all sorts of cells but it must be prohibit to use all his potentials. In order to program the making of a specific cell the inhibition must be released. When the inhibition does not work accurately the cell is making cells that are not wanted by the organism: the birth of a cancer cell. So inhibition is the safeguard for a sound working of our body. Another comparison is that policemen are surrounding a human being in order to prevent him to give expression to all his emotions. Only by prohibiting one or two policemen allow the human being to express his emotions in a non-destructive way.

Disinhibition is the keyword for a sound functioning of body and mind.

4. The processing in the retina, after the receptor cells have been hit by the electromagnetic vibrations, is a highly impressive event

In the retina of a thickness of half a millimeter we have not only the million receptors but also a very complicated web of a great number of cells. Horizontal, bipolar, interplexiform, amacrine and ganglion cells. Every cell named has a different role in the visual processing. For example there are 30 different sorts of amacrine cells. It is beyond the scope of the article to go in detail about the functioning of the cells. After studying the complex network I have become more and more impressed by the way nature has made it for us possible to perceive and to transform the electromagnetic waves reaching our eye into an image of the world around us..

The receptors (rods and cones) do not normally generate action potentials. Slight changes in the membrane potential determine the amount of neurotransmitter released. In the dark the photoreceptor is depolarized and continually releases a chemical transmitter (glutamate) to the bipolar cell. Information from the receptor cells goes to two types of bipolar cells. Each photoreceptor has two synaptic contacts with horizontal cells and bipolar cells. Horizontal cells cause bipolar cells to be affected by receptors to which they are not directly connected. Thanks to these cells a bipolar cell can be indirectly connected with several receptors. They play a great role in creating a center and surround of the ganglion cells. (The receptive field). The nature of the horizontal cells is inhibitory. They give hyperpolarizing responses to light irrelevant in respective to wavelength. Horizontal cells integrate light from a larger area than do cones. The workings of

the horizontal cells are crucial to creation of sharp contrasts. In the dark these horizontal cells are excited by the receptors. They emit an inhibitory neurotransmitter (GABA) that is hyperpolarizing neighboring cones. When light is projected on the center receptive bipolar and ganglion cells things change drastically. The release of neurotransmitters by the receptors is reduced by the hyperpolarizing event of the receptor due to the light. This means that the horizontal cells are not anymore prohibiting the neighboring cones. This means that the horizontal cells make the darkness in the neighboring cells darker resulting in a greater contrast between light and dark. Again we see that *the inhibitor is inhibited to inhibit!* Without horizontal cells there would be no opponent surround in the receptive fields of bipolar, amacrine and ganglion cells. Bipolar and ganglion cells would either be depolarized or hyperpolarized by light.

There are two types of bipolar cells. One type of bipolar cell is the off cell that in dark is depolarized and the other the on cell that is hyperpolarized. When the photoreceptors are stimulated with light this will change the potentials of the bipolar cells. The hyperpolarization of the bipolar cells is not any more prohibited and can transmit the signals to the ganglion cells. The off cells are prohibited on their turn.

Rod bipolar cells have no direct communication with ganglion cells. The amacrine cells are transmitting signals from the rod receptor cells to the ganglion cells. These amacrine cells are lacking axons. They are modulators. They adjust retinal activity to specific visual environments that is the varying spectral composition of the sunlight during the day.

Amacrine cells may decrease any response to constantly present light. Activating amacrine cells may inhibit all output of the retina. Also they have to equilibrate the different illumination reflecting from the ground and directly from the sky. The upper and lower retina is therefore especially equipped to execute this delicate task. Recent studies have revealed differences in density of ganglion cells and different cell types between the lower and upper retina. (Previc 1990, Chalupa and White 1990).

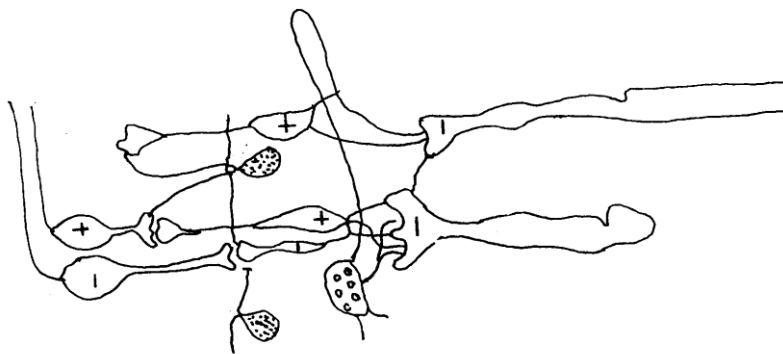

Figure 9. The connections of rods and cones with the ganglion cells. Only two receptors of the 212 million receptors of the eyes are shown (After Kandel and Schwartz , 1985).

Finally 1.5 million ganglion cells per eye receive the signals from 106 million receptors. They are sending their axons into the optic nerve. As bipolar cells we have two types of ganglion cells with either an ON or an OFF center. These are further subdivided in two major types of ganglion cells the large Magno-ganglion cell and the smaller Parvo-type ganglion cell. M-cells only constitutes 10% of the ganglion cell population, P-cells constitute most of the rest. The M-cells are particularly important for the detection of the stimulus movement while the P-cells are more sensitive to stimulus form and fine detail. The P-type cells are sensitive to differences in wavelengths of light. Perceived color is based on the relative activity of ganglion cells whose receptive field centers receive input from red, green and blue cones. When red cones are satiated their opponent green will come into action and the same for blue cones versus yellow cones. The

same holds true for the opponents light versus dark. After playing in the whole evening on a green snooker table coming into the dark night the sky will have a reddish color.

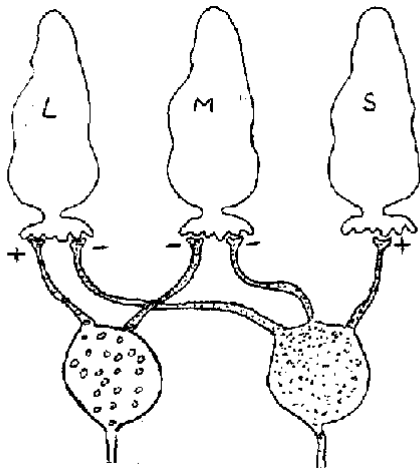

Figure 10. Connections between three types (long, medium and short wavelength) of cones with bipolar cells (Kalat, 1992)

The processing of the signals from the world around us are processed in two parallel streams of information each for one eye. They remain segregated at the first synaptic relay in the lateral geniculate nucleus (LGN) of the thalamus. Also the M- and P-cells remain separated in the LGN.

5. From the retina nerve fibers are sent all over the place in our brain

"First evidence that cerebral cortex is composed of separate areas came from a study of part of the visual cortex more than two centuries away". (Tootell 1996)

"By studying the visual cortex, you learn that the job of perception is not one job but many. And these jobs get parceled out. Different regions -- different retinotopic maps -- specialize. Moreover, they don't send their results to one central processing area; they send their results all over the place. Everything is connected to everything else, and the connections run back and forth.(...)There's nothing problematic with this decentralization, by the way. It's just what we should expect. Indeed, the reason I particularly delight in the visual cortex is that it rubs your nose so firmly in the unacceptability of the traditional, centralized vision of consciousness. (...) The key insight about vision and the brain is not that there are, say, hand-eye coordination circuits -- though there are, of course. It's that there are lots of these systems, which use the eyes in one way or another. The wrong approach is to try to simplify that truth into a conception of the eyes as simple receivers of some input which will subsequently get packaged and sent to some place to get appreciated. That's a fundamental error -- albeit an extremely attractive, seductive error. Simply confronting what we now know about the functional neuroanatomy of the visual cortex seems to me the first step in forcing us out of these bad conceptual habits" (D.Dennett, 1999).

"..we can see how the brain takes the picture apart, but we do not understand how it puts it together"(Crick 1994).

"Each pathway performs its functions somewhat independently of the others, although in some unknown way the brain combines the information"(Kalat, 1992).

The left part of our visual field is projected to the temporal part of the right eye and the nasal part of the left eye. The optic nerves transmitting the nasal part of our eyes are crossing over from one half to the other half whereas the temporal parts are staying inside the same half. This arrangement has great consequences. **Each part of the brain is exclusive processing one part of the visual field.**

This means that not only our brain is split in two halves but also the processing of the visual field. But it is not all. The processing of the upper part of our visual field is done with the lower part of the retina and the lower part by the upper part. This implicates that we have not only a separation in left and right visual field but also in lower and upper part. Thus each half of the visual field is processing in four separate channels. What is the reason we are not seeing this division into 4 quadrants? In the brain we have 200 million nerves connecting the left and right half of our brain as well as nerves in higher parts of the visual processing areas connecting signals from our lower and upper visual field signals (dorsal and ventral pathways).

Nerve signals coming from the retina are guided along 1 million nerves going to different parts in the brain. For humans the most important area where they are projected is a nucleus of the thalamus: lateral geniculate nucleus (LGN). More than 100.000 nerves per eye are going to a subcortical structure, the superior colliculus (SC). These nuclei are important for attention and the initiating of saccades.

The geniculostriate pathway is a new evolutionary development. It is only fully developed in mammals. In other vertebrates vision is mediated by input through the retinotectal pathway to the superior colliculus. The retinotectal pathway has more crossed fibers from the contralateral eye and the temporal hemiretina (nasal hemifield) has a smaller direct input to the superior colliculus. The superior colliculus has a greater representation of the temporal visual field than of the nasal hemifield. Conduction of crossed fibers is quicker than through uncrossed fibers.

The reflex orienting of covert attention is more efficiently summoned by signals in the temporal hemifield. The retinotectal pathway plays a role in blindsight. Patients with the destruction of the retinostriate pathway can saccade to targets they cannot see, this input is guided via the retinotectal pathway, with an advantage for the temporal hemivisual field. (Rafal, 1991)

They also can integrate various sensory impulses. The SC has seven layers. The upper three are receiving signals directly from the retina. The SC is always trying to get the object in the center of the visual field. The deeper layers guide eye movements.

The SC can take over some visual capacities even if the primary visual cortex is damaged. This is called blindsight (Weiskrantz, 1989).

How was blindsight discovered? Daniel was a patient by whom the right visual cortex had been removed, that is his vision of the left visual field. Six weeks after surgery the doctor held out his hand in Daniel's left blinded field, Daniel touched it!

Another part of the thalamus, the pulvinar, is important to segregate irrelevant from relevant information. The nerves going to the hypothalamus, the suprachiasmatic nucleus, are intended to keep our biological clock ticking.

A very strange defect is the so-called Sprague effect. The right part of the visual cortex of a cat was destroyed, as a result the cat lost interest in the left visual field. Then the left SC was destroyed. A very strange thing happened. The cat was again interested in the left visual hemifield.

How is this possible? A lesion followed by a second lesion can restore the deficit. The explanation is quite simple. The SC is dependent on the exciting influence of the cortex of the same hemisphere. This input is balanced by the inhibitory input of the contralateral substantia nigra transmitted by nerves going from one hemisphere to the other, in this case from the left to the right hemisphere. When the right cortex is destroyed the inhibitory input is prohibiting the right SC. By destroying the left SC the right SC does not get the inhibitory input of the left SC and is able to regain its influence on the orienting response versus the left visual field.

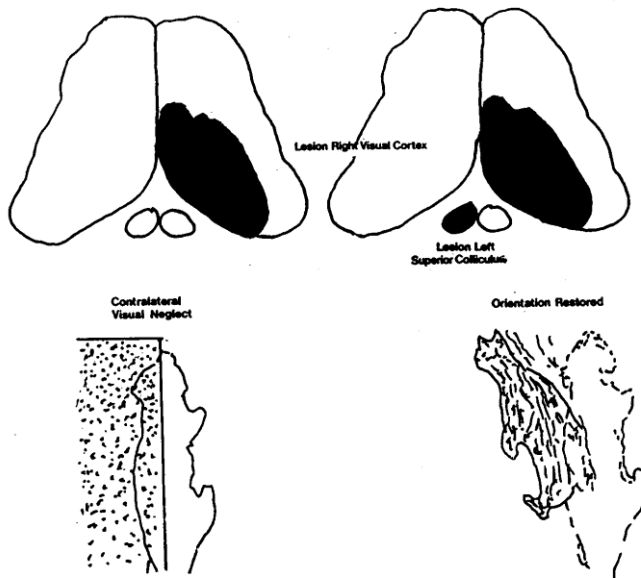

Figure 11. The Sprague effect. Damaging another part of the brain can restore damage of the orienting behavior. (After Stein, 1993.)

The optic nerves from both eyes are combined to form the optic chiasm. The axons originating from the nasal retina cross over from one side to the other. This is the moment where we have the split between the left and right visual field. All the information about the left visual field is directed to the right side of the brain. The visual field is not only split by a vertical line in a right and left field, but also by a horizontal line the upper and lower visual field. Actually four different channels are projecting the retinal information to the all the brain areas involved in the visual processing. Interesting to see what can happen when the retinofugal projection of the optic chiasm is split down the middle. Only the crossing fibers from the nasal part are cut. The peripheral vision will be lost in both eyes. This is the reason that David could kill Goliath. The greatness of Goliath was caused by a swollen pituitary gland of the hypothalamus. The chiasm butts against the stalk of this pituitary gland. So Goliath lost sight of the approaching David and David could kill Goliath easily throwing a stone against his skull. (M.F.Bear et al.).

Figure 12. Goliath death by David is due to the damage to his peripheral vision.

6.The thalamus is the conductor of the brain orchestra sending his orders to other parts of the brain

The lateral geniculate nucleus (LGN) of the thalamus has six layers. Each layer receives only information from one eye. The horizontal meridian is tilted 90 degrees. The right eye axons are connected with layer 2,3 and 5 of the LGN in the right hemisphere and the left eye axons with layer 1,4 and 6. The lower layers 1 and 2 have large cells and are therefore called magnocellular layers whereas layers 3,4,5 and 6 have small cells and are called the parvocellular layers. The lower two layers (magno) are not concerned with color whereas the uppers four (parvo) are concerned with color vision. Each neuron in the LGN receives input from only a few retinal ganglion cells. The receptive fields of the LGN resemble strongly those of the retina. There is a slightly enhancement in the LGN cells between the surround and the center. The central part is more emphasized in the LGN than in the retina. In the LGN there is also a very strong input of the excitatory synapses from the visual cortex to the LGN, even more axons than from the LGN to the visual cortex. In addition to the neurons in the six principal layers of the LGN there are also numerous tiny neurons that lie just ventral to each eye. Cells in these koniocellular layers receive input from the retina and produce an output to the visual cortex. They could have a function in saccadic suppression via circuits involving the superior colliculus and the striate cortex (Hendry and Yoshioka, 1994).

Link 3 More on the functions of the Thalamus

The thalamus is a meeting point of a great number of neurons. It functions as a relay station between the neocortex and the subcortical structures. It has a great number of relay cells. The functioning of these cells show the remarkable property **that the forbiddes is forbidden to forbid!**

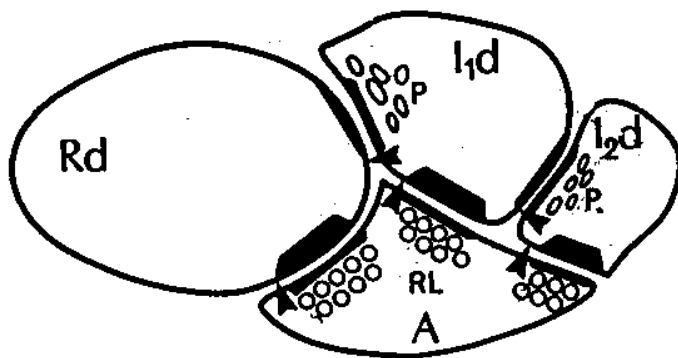

Figure 1. The relay cell of the Thalamus. Dots are excitatory vesicles and flatted disks inhibiting vesicles. (After Steriade, 1987)

Explanation of the figure. The action potential in fiber A cause the release of a transmitter from RL vesicles that excites three cells at the same time. It excites cell Rd and the two inhibitory neurons I1d and I2d. This results in the following cascade of events. The inhibitory neuron inhibits the cell Rd, but this inhibition is quickly removed because the inhibitory neuron I2d inhibits on his turn interneuron I1d, thus disinhibiting Rd. The forbiddes is forbidden to forbid! This process allows the relay cell to tranfer fast (200 m/sec and even faster) messages with high fidelity.

Another remarkable property of the thalamus is to relay a visual stimulus in the first instance to subcortical structures (amygdala). This quick transmission allows the brain to respond to the possible dangerous situation. But in the meanwhile the thalamus sends the visual information to the visual cortex. This information will provide a more accurate representation of the detail of the stimulus, but it takes longer. In a situation of danger it is very useful to have an immediate crude

response.

When a hiker walks in the wood is observing an object that might involve a dangerous situation. It could be anything also a snake or a non-dangerous branch of a tree. The thalamus takes no risk and sends the message directly to the emotional centers in the lower part of the brain and from there to the heart (to increase the blood pressure) and the muscles to run away from the danger. This is a survival mechanism built in our brain.

End link 3

7. Most of the orders from the thalamus are processed in the back of our brain

"The temporal progression of activities of V1 neurons reflects the gradual involvement of V1 in successively higher levels of computations. This happens by intracortical and feedback connections. V1 is not just a module for computing local feature, but possibly serves a high resolution buffer or visual computer to perform all computations that integrate global information with spatial precision" (Lee et. al., 1998).

From the LGN the nerve fibers are going to the primary visual cortex. These axons are called the optic radiation. Fibers representing the inferior parts of the retina swing in a broad arc over the temporal lobe reaching the occipital pole of the visual cortex. This group of fibers is called the Meyer's loop. When there are unilateral lesions of the temporal lobe they can affect the superior quadrant of the contralateral visual field.

The visual cortex at the back of the brain is called the striate cortex or V1. It is only 2 mm thick! In all articles the visual cortex is represented in an exaggerated proportion. It would be better if a picture with the right dimensions would accompany these images. It will help us to realize what a miracle is lodged within our skull. The primary visual cortex is as thick as the letter **a** in this text. The total cortex is only a sheet of 40 x 40 cm. The length of the internal connections of the nerve fibers is 80.000 km. An article of Cherniak (1992) is pointing towards this exaggeration of the dimensions of our brain.

"An idea that human cognitive resources are virtually without limit turns up at all levels of mind/brain science. This tacit unbounded-resource assumption has paradoxical consequences in neuroscience, particularly involving the quantitative incoherence of some key anatomical studies of cortical connectivity resources: cortical sheet area, synaptic density there, and giant axonic arborizations in visual cortex. This inattention to quantitative consistency checking in neuroanatomy appears to stem from, as a notable instance, something of the nonspatial character of the Cartesian concept of mind being extended to the brain as physical structure".

There are nine distinct layers of neurons in the primary visual cortex. There is a division of labor as we have seen in the LGN. The division between magna and parvo is still maintained. In layer 4 they are arranged as pancakes. Also is kept the separation between left and right eye.

Axons from LGN mainly go to layer IVC. Magno to IVC alpha and parvo to layer IV beta. It contains two overlapping retinotopic maps. The eyes are also segregated. The left and right eye is represented in a series of alternating bands, like stripes of a zebra. These patches are 0.5 mm wide. Any part of layer IVC (with a thickness of 0.5 mm and a dimension of 1 mm x 1 mm) would contain a full complement of segregated inputs from both magno- and parvocellular LGN layers from both left and right eyes. The first time where the eyes are going to mix is in layers IVB and II. In layer 3 there is a division of inputs from the LGN, one with blobs (color and luminance) and one with interblobs (motion, spatial orientation). The output from M layers is relayed to layer IVB of V1 and also divided in two components. One component feeds the orientation -plus direction -selective cells of layer IVB and is therefore concerned with motion, while the other

feeds the orientation-selective cells of the same layer and is therefore concerned with form. A point in space can be processed by one cortical module. A cortical module of 2 x 2 mm consists of two sets of ocular dominance column in layer IV (binocular view), 16 blobs in layer III (color) cells between the blobs with a complete sampling of all 180 degrees of possible orientations.

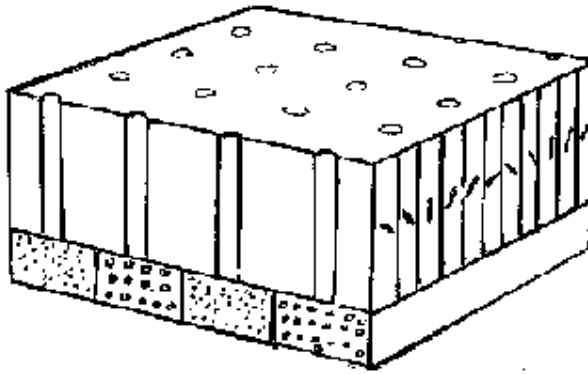

Figure 13. A cortical module in the primary visual cortex. (After Bear, et. al. 1996.)

8. Pathways emanating from V1 of both hemispheres to higher visual areas

From the visual cortex there are four different pathways directed to higher brain areas.

1. The simplest pathway is from layer 4B to V5 and is concerned with motion of objects in visual space.
2. The second pathway is involved in the processing of the form in a dynamic way. This goes to the area V3.
3. The third pathway goes from layer 2 and 3 (blobs) to V4. It is concerned only with the color of an object
4. The fourth pathway is a combination of form and color. From the blob and interblob area of layer 2 and 3 to V4

In addition to the major pathways from V1 to temporal lobe there are other smaller bypass routes, pathways from V1 to V4 and from V2 to TEO. They can provide coarse graded information to arrive rapidly in the temporal lobe. This advanced information about the current stimulus might aid in constructing the initial representation with fine graded information arriving later to fill in important details. Latencies of 80 ms were recorded along these bypasses (Nakamura et. al., 1993).

From each hemisphere there are two mutually exclusive and hierarchically projecting pathways from V1 to the higher visual areas.

1. The ventral pathway dealing with the form and color terminating in the temporal lobe
2. The dorsal pathway is specialized for spatial vision terminating in the parietal cortex.

It is good to realize that now the separation of eyes is mixed, the separation of the horizontal meridian of the visual field in upper and lower part becomes more manifest. The vertical meridian of the visual field has been clear since the optic chiasm, by the processing of the signals from each hemifield in the left and right halves of the brain. As we have seen the separation of the eyes has been maintained in the LGN and in the layer IVC of the V1.

There are striking differences in the composition of the upper and lower part of the retina. This distinction becomes even clearer in the processing in the dorsal and ventral streams.

The distinction between parvo and magno becomes less clear and they are interacting with each other. Already in V1 there are connections between the later IVB (input from magno layers of the LGN) with layers 2 and 3 (who got their input from the parvo layers of the LGN). In the visual area V2 adjacent to V1 there are is a system of horizontally coursing fibers. Also we see connections between the area V3, V4 and V5. Then there is an important system of back projections from the higher visual area to V2 and V1. These could serve to unite signals derived from M and P layers. It is important to realize that the superior temporal sulcus has massive connections to the parietal cortex. The temporal cortex receives signals not only from the P system but also from the M system as well.

Bauer and Dow (1989) recorded that upper layers of V1 were tend to show either orientation or color selectivity, while lower layer cells tend to show movement sensitivity output lower layers to SC pons and middle temporal visual area. This suggests a functional dichotomy between the supragranular system involved in fixational eye movements and pattern vision and an infragranular system activate primarily by optical flow fields during ambulation.

9. The functional properties of the higher visual brain areas

V2 has a retinal map of the opposite half of the visual field. The map is split into two parts, corresponding to the upper and lower parts of the contralateral half of the visual field. The V2 neurons are, like V1, interested in processing properties as orientation, movement, disparity and color. But is also different because all the neurons receive input from both eyes! The architecture consists of a set of dark stripes and is separated from each other by lightly strips (after a staining process). The dark stripes are thick and thin. This differs from the V1, the receptive fields of V2 are greater than in V1, but less precise!

V3 has a retinal representation, which is a mirror image of its representation in area V2. The representation of the horizontal meridian forms the boundary with V2, whereas the vertical meridian is at the anterior border of V3. Like V2 the area V3 can be subdivided into a dorsal and ventral part each representing a different retinal quadrant. The cells are not responsive to color but to lines with a specific orientation. They are processing signals related to form without color.

V4 receives input from the central (foveal) representation in V1 and the most input from V2. It is the area that is specializing for the processing of color.

They contain cells that are orientation selective as well as wavelength selective to varying degrees. The eye has evolved to see the world in unchanging colors regardless of the always unpredictable shifting and uneven illumination. This all is computed mainly in the area V4.

V4 receives parvocellular as well as magnocellular signals (Ferrera et al. 1994).

V5 lies more anterior to the V4 complex. It receives direct input from V1.

All its cells are sensitive to motion and over 90% are directionally sensitive. They respond to motion of a visual stimulus. None of the cells are concerned with color.

Barbur et al. (1993) show that V5 (the motion center) was active in a patient without parallel activation of area V1, implying that the visual input can reach V5 without passing through V1. Such input is sufficient for both discrimination and the conscious awareness of the visual stimulus. V1 does not have a monopoly in mediating conscious vision and that other areas, even when isolated from it, can have direct access and contribute to that conscious experience

V6 has an unconventional retinal map. It has to do with the space representation of the brain.

From all this we are realizing more how the division of work acts in the brain. Although there is a lot of crosstalk between the visual areas, feed-forward and feedback systems etc. It is amazing to see how the retinal image of the world around us is torn into thousand pieces and elaborated by all sorts of different cells in our brain. The big question is however: how is the brain putting all these pieces together to form a coherent image of the world around us.

Recently Galarera and Hestrin (1999) are suggesting that encoding of information in the cortex be thought to depend on synchronous firing of cortical neurons. Inhibitory neurons are playing an important role in the synergetic behavior. They are thinking that electrical synapses establish a network of fast-spiking cells in the neocortex, which may play a key role in coordinating cortical activity.

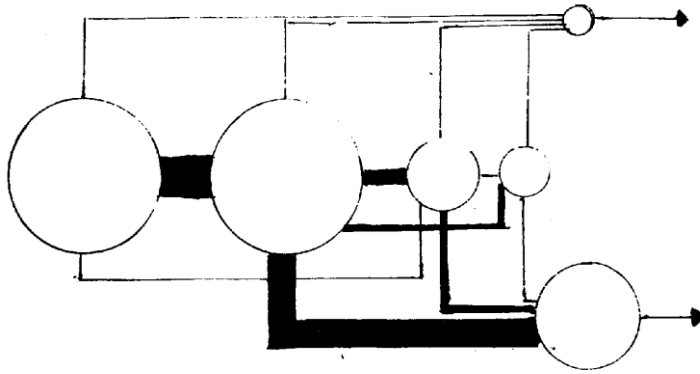

Figure 14. Estimated density of ascending projections among the visual areas in macaque occipital cortex. Cortical areas are shown in proportion to their actual sizes and the thickness of lines connecting them is proportional to the numbers of fibers in the pathways (After Colby, 1991)

Chapter IV

VISUAL PROCESSING IN THREE-DIMENSIONAL ATTENTIONAL SYSTEM

1. **Evolutionary necessity of a duplication of neuronal systems on each side of the body**
2. **Difference between left- and right hemisphere**
3. **Upper and lower visual fields: a world of difference**
4. **Difference in processing objects close by and far away**

In this chapter we will combine studies on the processing in the brain of the right versus left hemifield, the upper versus lower visual field processing, and the far versus near vision. Studies of the differences in the working of the right brain by Gazzinga, and many others. The provoking studies of Previc on the differences of the processing of the upper versus lower visual fields and in far and near space. I will quote the interesting remark of Mennemeier, Wertman and Heilman:

"Our finding compliment other studies that demonstrate neglect may occur in multiple spatial dimensions and provide evidence for a three-dimensional attentional system in humans".

The three dimensional attentional system is orientated ***dominantly*** for:

1. Far vision versus the upper left quadrant of the visual field (processing: lower right quadrant of the retina, lower right visual primary visual cortex, and lower right ventral pathway)

2. Near vision versus the lower right quadrant of the visual field (processing: upper left quadrant of the retina, upper left visual cortex and upper left dorsal pathway)

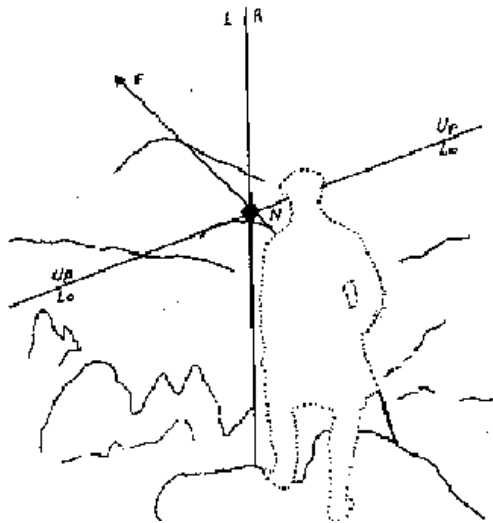

Figure 1. The processing of the three-dimensional space of the world around us

1. Evolutionary necessity of a duplication neuronal systems on each side of the body

As multicellular organisms discovered the advantage of moving through space presumably at first along a substrate, they inevitably encountered the problem of attractions and threats that lay to either side of the direction of motion. Turning this became desirable and laterality came into being, with receptors to detect what lay to the right or left and muscular contractility and disinhibition to provide appropriate steering. As a consequence duplicate neuronal systems arose on each side of the body.

The brain is split up in to two halves.

Figure 2. A design made by Jan Ebeltsjes of his intuitive feeling that in our society the emotional right brain is destroyed by the overdominant left brain. The discrepancy between emotion and ratio

What is the nature of the exchange between the hemispheres? By what process is the decision achieved as to which hemisphere will lead at any given moment i.e. that is in charge. Especially the visual system is split in half. The amalgamation of the two visual inputs is not processed in the cortical area, but in the adjacent cortex which specialize by having rich and callosal interconnections (200 million nerves). They are exceedingly slow: 25 msec to transmit a one way message across the human callosum sometimes up to 100 msec. Repeated back and forth exchange is not possible with these slow transmissions. Therefore each hemisphere must achieve most of the multistage synaptic arguments; as a consequence each has to develop its own *modus operandi*.

2. Differences between left and right hemisphere

a. Dominance of the hemispheres

Dominance of the right hemisphere:

Perception and identification of environmental and nonverbal sounds
The analyses of geometric and visual space
Stereognosis
The maintenance of the body image
The production of REM sleep during dreaming
Perception of aspects of musical stimuli
Good in perception of illusory contours.

Dominance of left hemisphere:

Expressive and receptive linguistic functioning grammar, syntax
Reading, writing, speaking
Verbal comprehension and verbal memory
Problem solving
Smart about its search for strategies
Perception of meaningful actions
Looking for explanations.

Difference between two hemispheres is their style of working:

The left hemisphere has sparser short-range connections, the right hemisphere has richly and widely connections.

The left hemisphere is dominant for learned movements. Patients with left hemisphere damage are unable to use everyday objects in normal way. The brain areas that are processing responses for these movements are dorsal lateral frontal and parietal cortices, striatum, thalamus and white matter fascicles (Rushworth, et.al 1997). Difference between two hemispheres is their style of working (Van Kleeck, 1989).

b. Specific characteristics of the hemispheres in attention

The right hemisphere has attention for both visual hemifields, whereas the left hemisphere is only interested in the right visual hemifield. Right hemisphere is modulating left and right visual field. Left hemisphere more exclusively right side. Some parietal regions and their corresponding thalamic nuclei are larger in the right side of the brain (Mangun et.al., 1994).

The left hemisphere is more specialized for local attention and the right hemisphere for more global processing.

Left hemisphere is more interested in space close to the body especially when the objects are nearing us whereas the right hemisphere is more directed towards space farther away and object moving away from us. The brain has a special mechanism that objects moving away from us are apparently moving slower away from us so that we are able to watch them more carefully.

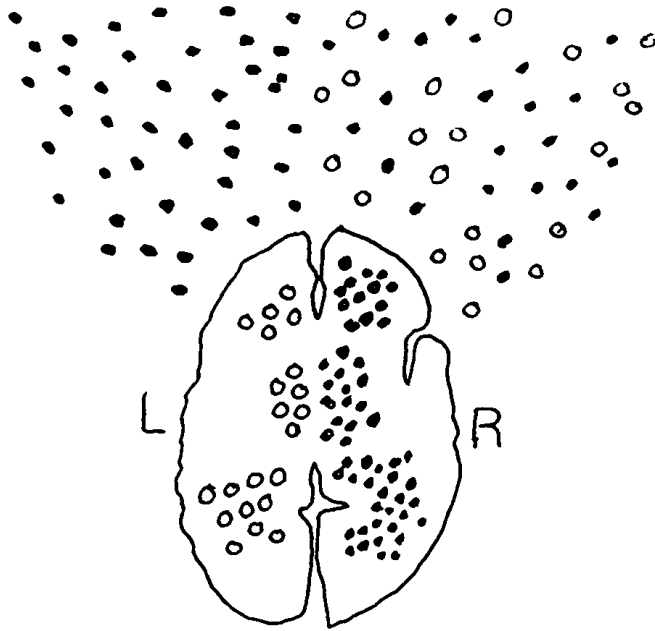

Figure 3. Left hemisphere is only interested in right hemifield whereas the right hemisphere is interested towards both hemifields (After, Weintraub, 1989).

This has been proven by experiments. When we look at a stick of 2 meters long which is hold by a person in a horizontal position in a direction away from us. When we look to this stick when it is left from us we activate the right hemisphere we will have the tendency to see the end of the stick nears to us going away from us, whereas the far end toward us. When we look at the stick when it is positioned right from us it is we have the opposite experience we want to the closest end toward us and the far end away. This means that looking to the left the stick appears shorter whereas to the right larger. If we stick our arms in from us stretch our arms in front of us the left arm will appear to be shorter than the right. The attention for left we want it closer to us and attention to the right of us will be more attend to the space away from us. Right-hand people turn their head to the right to solve verbal problem (left hemisphere) is more activated, when solving numeric and spatial problem we are turning are head to the left (right hemisphere).

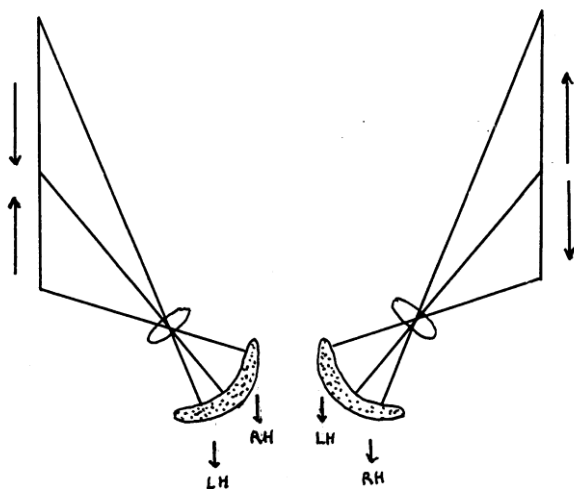

Figure 4. Radial lines looks shorter at our left side than on the right side (After, Heilman et.al., 1995).

c. Naming of objects

Left hemisphere acts as an interpreter. The right hemisphere has not such a system. Michael Gazzinga (1992) has demonstrated this well with the following experiment

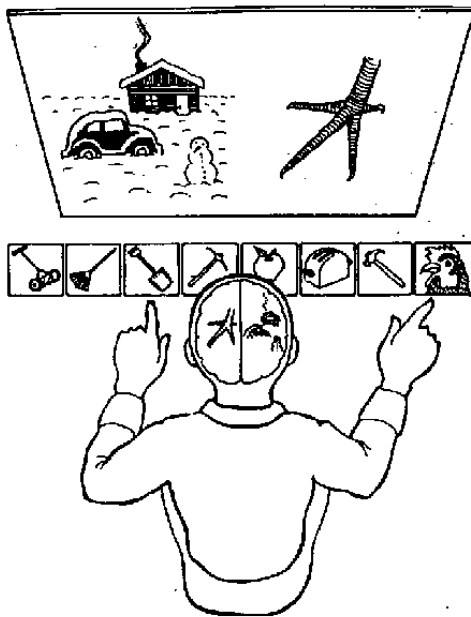

Figure 5. The talking brain of a split brain patient cannot interpret the emotional sensations of the right brain (Gazzaniga, 1998. Design of John W. Karapellou)

The person saw two pictures: one exclusively to the left hemisphere (a chicken claw) and to the right hemisphere (a snow scene). He was then asked to choose from a number of pictures, which were associated with the two pictures shown either to the right and the left hemisphere. He chooses the shovel by his left hand and the chicken with his right hand. His explanation was "*The chicken claw goes with the chicken and you need a shovel to clean out the chicken shed*". The left brain interpreted the response in consistency with the knowledge of the relation chicken and claw and he did not include the information from the right about right hemifield snow scene. The left brain is acting as an interpreter, the right brain does not have such a system.

Another experiment shows the emotional role of the right hemisphere. A patient was shown only to his right hemisphere a film showing one person throwing another into the fire. She could not interpret actually what she saw but felt kind of scared and jumpy. She did not like the room or maybe she got nervous of her doctor. She whispered to some one else in the room I know I like Dr. Gazzaniga, but right now I'm scared of him for some reason. The emotional content of the stimulus has crossed over from right to the left hemisphere. The left hemisphere was unaware of the context that produced the emotion, but anyhow the left brain wants to give an interpretation of the emotional feelings. Even if the right and left hemisphere of the cortex are cut, emotions can be given from one hemisphere to the other by the connections between the subcortical structures.

The symbolic content of a stimulus is more processed in the left hemisphere also neglect in reading written text. Left cerebral lesions want to hyper-compensate the defect whereas the right does not show this tendency.

d. Facial expression

Neural pathways that control voluntary and spontaneous facial expressions are different.

Spontaneous facial expressions are generated by both hemispheres, whereas voluntary expression only by the left hemisphere. It sends it messages not only to enervate the lower facial muscles but also sends the commands via the corpus callosum to the right brain. Different neural pathways manage spontaneous facial expression. Each hemisphere sends signals straight down to parts of the brain that are responsible for enervating the facial muscles. A patient with a lesion in right part of the brain can not receive the input of the signals for generating a voluntary facial expression. The left part of the face controlled by the right hemisphere is unable to move the lower left part. But is capable of smiling spontaneously since those pathways are unaffected by the right brain damage. A Parkinson patient has a damage to the partway for a spontaneous smile but those for the voluntary expressions do work. They lose their masked face appearance when told to smile. (Gazzaniga, 1992)

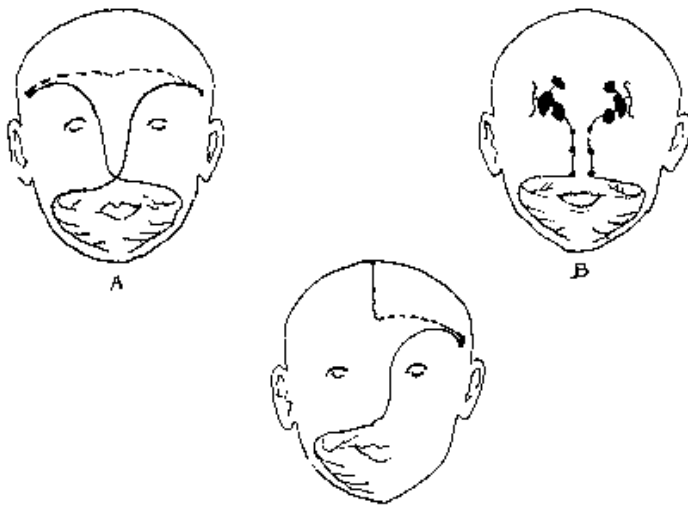

Figure 6. Neural pathways that control voluntary (A) and spontaneous facial expressions (B).

C. A callosum sectioned patient (split brain) attempts to make a voluntary command. As the left hemisphere is processing this expression no command can be given via the corpus callosum to the right brain. Therefore the patient can not make a voluntary facial expression. (after Gazzaniga and Smylie, 1992)

e. Recognition of faces

Modular organization of processing of visual information concerns with the head within the upper bank of the superior temporal sulcus. There are cells selectively responsive to a particular view of the head and body. They are grouped in patches and separated by cell responsive to other stimuli.

There is an extensive connection between the dorsal and ventral systems. (Harries and Perret, 1991)

A patient could recognize faces from photos, cartoons etc when the faces were upright but as soon when the photo or the face was inverted he failed to recognize it. Face recognition depends on two different systems, one for recognizing the whole and one for the parts. When the face stimulus does not satisfy the domain-specific conditions. There are three interrelated components dedicated to face recognition;

1. A region in the occipital-temporal sulcus that is sensitive to facial features particularly the eyes
2. A region in the right lateral fusiform gyrus that is sensitive to configurational (second-order relational) features
3. Anterior region on the border of the fusiform and parahippocampal gyri on the right that is

sensitive to semantic/physiognomic aspects of facial identity and the one on the left that is sensitive to names. The proximity of these various modules to one another explains why damage to this region typically leads to deficits in all aspects of higher order visual patterns. The patient described has a deficit in a special region (Moscovitch et.al., 1997)

Perception of faces is associated with neural activity in the inferior part of the occipitotemporal cortex. Region activated selectively during gender categorization was found posteriorly in the inferior part of the occipital cortex. Regions during face identification task were found more anteriorly in the inferior part of the temporal lobe. Matching of unknown faces was associated with the activation of the occipital and temporal part of the fusiform gyrus. A small region on the left inferior temporal gyrus and other regions outside the inferior part of the temporal and occipital lobes were involved in maintaining a face representation in working memory (Clarke et.al., 1997)

Right hemispheric mechanisms are specialized for upright faces. A left hemispheric advantage is shown in face processing local elements of a face. (Hilger and Koenig, 1991)

The face cells are so typically designed for the recognition of faces that they are not responding to other stimuli like textures, brushes gratings, bars and edges of various colors and models of complex objects and emotional response like snakes spider and food. Neither single component of the faces sufficient nor does the elimination of only one specific component causes an alteration of the neuronal response. Removing altering the picture of a face or reducing the contrast to a very lower level reduces but does not eliminate the response. Line drawings produce weak response

Expression and identification of a face appear to be coded by separate populations of cells. For expression tend to be located within the superior temporal sulcus, whereas the cell sensitive identification to be located on the inferior temporal gyrus.

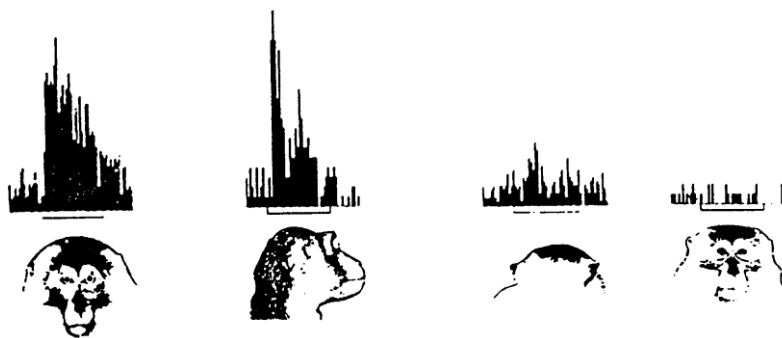

Figure 7 Some cells fire when seeing faces en profile and others with frontal faces (Desimone, 1991).

Why should face cells be distributed across cortical regions with such diverse properties? Face cells are contributed to several functionally distinct neural circuits. Why should faces be treated differently from other class of objects? For us the recognition of faces is of great importance not only to recognize of the specific individuals of the troop but especially for the social communication. It has taken the place for the olfaction. There is a decrease in the size of the olfactory bulb with the higher primates and an increase in visual inputs to the amygdala.

f. Language

Left cerebral specialization for language implies that the right visual hemifield superiority for

word recognition is found even in languages that read from right to left. The left domination for language is not always the case.

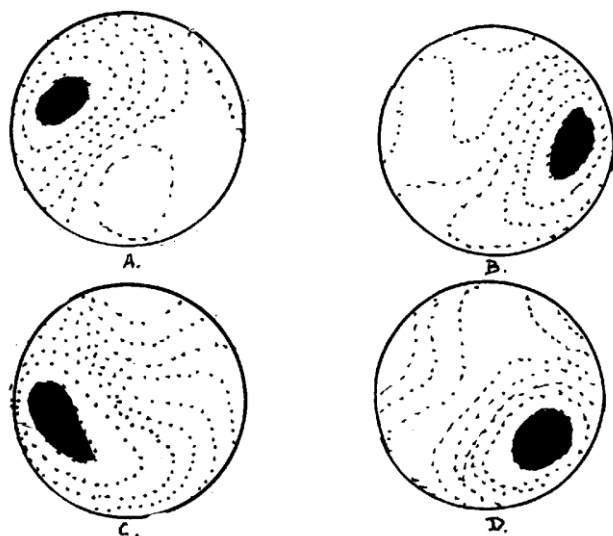

Figure 8. The Japanese right/left hemisphere compared with non-Japanese left/right hemisphere. Recordings of the amplitude of electrical signals generated from the brain while the person listens to sounds. A. Japanese listens to the vowel (left hemisphere). B. Non-Japanese listens to the vowel (right hemisphere). C. Japanese listens to the sound of a cricket. D. Non-Japanese listens to the sound of a cricket. (After Tsunoda, 1989)

The Japanese have a very special habit for employing vowels. A sentence can be expressed only by vowels. The left hemisphere receives speech sound including emotional voices but is also receives sound with a similar structure like noise of waves wind and rain and all noise of nature. The left hemisphere picks up non-harmonic sounds while the right hemisphere dominates for harmonic sounds. The Japanese when they hear occidental musical instruments the right hemisphere is dominant whereas the left hemisphere with the traditional Japanese musical instruments. For most non-Japanese the sounds perceived by the left hemisphere are actually limited to syllables containing consonants, while vowels that express an emotion are perceived by the right hemisphere. Japanese, who employ many vowels is the emotion more expressed by the left hemisphere they use many vowels in their language. It is the environment not the race. It is determined by the exposure of language. It remains unchanged after the age of nine. A Japanese child raised as an American until the age of nine will perceive her emotions as a non-Japanese predominantly with the right hemisphere. (Tsunoda, 1989)

g. Arithmetic problems

Dehaene et.al. (1999) discovered that exact arithmetic recruits networks involved in word-association processes. (Left hemisphere). In contrast, approximate arithmetic shows language independence, relies on a sense of numerical magnitudes, and recruits bilateral areas of the parietal lobes involved in visuo-spatial processing (Dorsal pathway). Mathematical intuition may emerge from the interplay of these brain systems.

h. Eye movements

Eye movements are asymmetrically organized in the two hemispheres. Eye movement's reaction times were longer in patients with right hemispheric damage than left. Inability to extract information from left side of stimuli during eye fixation

Right-handed persons turn their head to the right in solving verbal problems (left hemisphere) and to the left for spatial problems (Right hemisphere)

j. Movements of the hands

Right handers display right hand superiority in tasks such as rapid finger tapping and finger sequencing. This superiority has been suggested reflecting the ability on the left hemisphere to specify the value and timing of muscular forces that are required to move the limb from the home position to the target. There is left side (right hemisphere) superiority for determining spatial orientation and tactile space perception, a more holistic approach. The right hemisphere plays more a role in the movement preparation and the allocation of attention in space, whereas the left hemisphere more involved is the movement execution. These findings emphasize the different roles of the two cerebral hemispheres in goal-directed aiming rather than a high degree of cooperation between them (Hodges, 1997).

(Dolphins can sleep with one hemisphere while the other is awake. They retain locomotor activity during sleep Mukhametov, 1987).

3. Upper and lower visual field: a world of difference

"It is clear, however that researchers studying left-right visual field differences in perception processing will need to address their relation to similar upper and lower visual field differences"(Christman, 1993).

"Despite the plethora of research on visual fields effects, very few researchers have paid much attention to possible top-bottom differences (Bryden and Underwood, 1990)".

At the back of our brain there is the calcarine sulcus separating these two visual brain areas. As we have already seen the upper and lower visual field are separated in the extrastriate areas in V2, V3 and V4. A good demonstration of the separation in upper /lower versus left/right is shown by damage to the upper lip of the calcarine sulcus. It results in blindness of in the lower contralateral field of view a phenomenon known as quadrantanopia.

Horton and Hoyt (1991) describe two patients (one woman of 39 years and a man of 40 years) with defects of vision of the lower left visual field. This means they had a damage to the upper part of the right occipital lobe field. They both had no lesions in the area of the horizontal meridian (dividing lower and upper visual fields). Areas V2 and V3 are each divided along the horizontal meridian into separate halves flanking the striate cortex. The upper and lower quadrants in extrastriate cortex are physically isolated on opposite sides of the cortex.

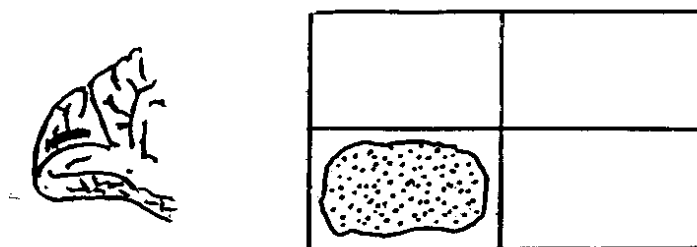

Figure 9. Quadrantic visual field defect in the lower part of part of the left visual field. (After Horton and Hoyt, 1991)

I found two figures in the literature demonstrating the separation of the upper and lower visual fields in the striate and extrastriate cortex (V2, V3, and V4). One of Gattass et al. 1988. They mapped the horizontal meridian extrastriate cortex. The representation of the central vision is

magnified relative to that of the periphery. The size of the receptive fields increases with increasing eccentricity.

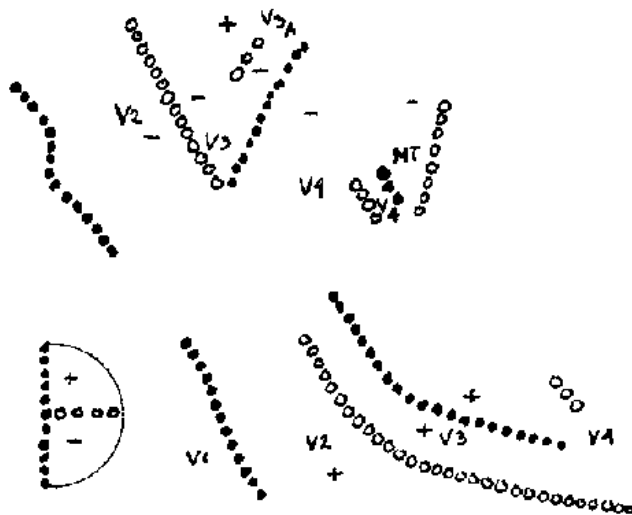

Figure 10. Separation of the upper and lower visual field representations in the striate and extrastriate cortex. Open circles indicate the horizontal meridian (After Gattess et.al., 1988).

Figure 11. Representations of the upper and lower visual fields in the striate and extrastriate cortex of the macaque monkey. Open circles; Lower visual field, Dots upper visual fields. These representations are clearly separated from each other (After Colby and Duhamel 1991).

It is Previc who published in 1990 a provoking article in which he claims a functional specialization role for the upper and lower visual fields. His relation of the functions of these visual fields with near and far vision may have confused the discussion around his revolutionary ideas. It is in context that I discuss in a later chapter the functional differences between far and near vision.

It is the merit of Previc to draw attention to the neglect of the dichotomy between upper and

lower visual fields. The emphasis between the left and right hemisphere has too much dominated the scientific literature.

In the literature the division in left and right half of the brain is well documented and well described and analyzed. This is not the case with the division of the lower and upper parts processing the upper and lower part of the visual field. I will cite some abstracts of articles which I found indicating a fundamental difference between the processing of the upper and lower visual fields.

Link 4 Difference in processing lower and upper visual field

Alphabetically arranged citations of scientists who tell us about the difference of processing of the upper (lower retina) and lower (upper hemiretina) visual fields.

The anisotropic properties revealed by the present discrimination task, however, are radially symmetrical in the visual field only within a few degrees from the fovea. Farther away differences are found between the vertical and horizontal meridian. This suggests that in addition to the local orientational anisotropies, which are radically symmetrical, there are functional asymmetries in the representation of the vertical and horizontal meridian in the human visual cortex. (Berardi and Fiorentini, 1991)

Color-selective cells are much less common in V3 than VP. This dorso-ventral difference in the distribution of neuronal response properties suggest a significant asymmetry in the way visual information is processed in upper and lower parts of the visual field (Burkhalter and Van Essen, 1986).

There are many reasons that there is something special about the tops of the objects. The top-bottom axis of our bodies and of most objects is correlated with the only asymmetric axis in the world, that of gravity. We typically view the objects from above. We cannot even see the bottom of objects because their tops get in the way and occlude the bottoms.

All written languages and musical notation read top to bottom. Some left to right some right to left, but all begin at the top of the page and proceed downward. Viewers tend to scan the stimuli the tops of figures, alphanumeric symbols, and faces tend to have higher information content. Viewers tend to scan such stimuli longer near the top and move from top down.

Objects in the real world really do have the tendency to remain upright and they really do have tops that are more informative. The occurrence of a generic base bias to experience tops as being more salient reflects how our perceptual mechanisms have internalized these regularities of nature (Chambers et al. 1999).

.. responses to global information were more accurate whereas responses to local information were faster and more accurate in the upper visual field... a left visual or field advantage for global processing terms of both reaction times and accuracy, no direct for local processing in the lower visual field (Christman, 1993) We find that attentional resolution is greater in the lower than in the upper visual field, where there is no corresponding asymmetry in the primary visual cortex. We suggest that the attentional filter act in one of higher visual cortical area to restrict the availability of visual information to conscious awareness. The dorsal parietal system and projections from the early visual area to the parietal regions are more numerous for the lower visual field than the upper field. We suggest that the dorsal parietal area may control attentional resolution and the information entering our conscious vision. (He et. al., 1996)

Patients with neglect from right hemispheric lesions omit more lines on the left lower than on the left upper portion of the page. Several lines of evidence from vision research in humans seem to imply an overall functional superiority of the upper hemiretinal system. Upper retinal areas have larger absolute and relative lightpeak amplitudes and sensitivity to change subserves visual functions below the horizontal meridian. The upper hemiretina has more rods and cone per mm² than its lower of test light intensities. From a teleological point of view the powerful upper hemiretinal system is advantageous since it would ensure better performance in the lower visual

field where both predators and prey are present.

The first stage where substantial asymmetry in the upper and lower fields has been reported is in the third visual area V3 (Koch, 1996).

The significance for vision, if any, remains to be determined. By contrast, the change in rod/cone ratio between the dorsal and ventral halves of the retina indicates a conspicuous asymmetry in the ground squirrel's visual system, suggesting a specialization for maximizing visual sensitivity under dim levels of illumination in the superior visual field. (Kruger et al. 1998)

The difference in P100 between upper and lower field of normal person is possibly related to the fact that the lower field is used more frequently than the upper in ordinary human or animal life, and to the differences in distribution of retinal ganglion cells and in retina-cortex pathway between the upper and lower retina. (Lan et. al. 1996).

In the upper visual field, 500 lux significantly suppressed melatonin, as compared to 500 lux in the lower visual field or to 5 lux. In the lower visual field, 500 lux produced intermediate suppression of borderline significance. The results suggest that bright light treatment of depression or circadian phase disorders might be most effective when applied in the upper visual field (Lasko, 1999).

In the human V1 and V2 there are little asymmetry between the upper and lower visual field. Furthermore in the V5 (MT) of macaque lower visual field is strongly represented than the upper field,, but there is no such difference in V1, V2 and V4. Our present study support that activity of parieto-occipital regions measured by N1 amplitude are stronger to LVF peripheral stimuli than UVF peripheral stimuli(Naito and Osaka, 1999).

Overall, the results of both experiments suggests that left-right distinction based on categorical and coordinate spatial relations may be extended to the specialization of the upper and lower visual fields. Finally there is some evidence for lower and left visual field advantages in the processing of lower spatial frequencies.. The consistency with which the lower and left visual fields processing versus upper and lower right field processing are links suggests something beyond just coincidence. Given that left versus right visual field differences primarily (although not exclusively) reflect hemispheric differences, whereas upper versus lower differences appear to be more functional in nature and are readily modulated by environmental factors. (Niebauer and Christman, 1998)

Responses to hemifield stimuli that extended to both lower and upper fields resembled the responses to lower field stimuli in source current direction and strength. These results agree with psychophysical data, which indicate lower visual field advantage in complex visual processing. Parieto-occipital responses in the putative V6 complex were similar to lower and upper field stimuli (Portin, 1999).

In addition to the well-known anatomical break between left and right hemisphere, there is a wide separation between upper and lower hemifield representations between upper and lower hemifield in extrastriate cortex, which has received little attention so far.

The segmentation of an image into figures and background is shown to be performed much better in the lower visual field. This asymmetry indicates a neural specialization that may be related to the anatomical discontinuity along the representation of the horizontal meridian in extrastriate cortex. From an ecological point of view, specialization in scene segmentation in the lower field may be the result of a more frequent occurrence of occlusion situations there or of a greater survival importance for segmentation in the ground plane. This raises the possibility that the different specialization in scene segmentation reported here may in turn be related to functional specialization of higher visual areas in the ventral and dorsal systems streams. Because the lower and upper parts of early visual areas project more to the ventral and dorsal parts outside the occipital lobe (Rubin et al. 1996).

An important component of the organizational process, the segmentation of an image into figures and background, is shown to be performed much better in the lower visual field This

asymmetry indicates a neural specialization that may be related to the anatomical discontinuity along the representation of the horizontal meridian in extrastriate visual cortex. (Rubin, 1996). The recognition potential RP is an electrical response of the brain that occurs when a subject views recognizable image such as words pictures or faces. For the recognition potential, upper and lower field stimulation produced radically different profiles (Rudell et al. 1993). Our findings show that upper retinal areas display a higher level of light-induced activity reflecting the interaction between the photoreceptors and the retinal pigment epithelium than lower retinal areas. The results are interpreted as a superiority of the upper over the lower retina and are related to other electrophysiological and functional differences between upper and lower retinal areas of man (Skradies and Baier, 1998).

An analysis of the potential convergence and divergence between rod bipolar cells and AII amacrine cells in the rabbit retina indicates that the neuronal architecture of the rod circuit is not organized in a uniform module that is simply scaled-up from central to peripheral retina. Moreover, peripheral fields in the superior and inferior retina that have equivalent densities of interneurons show markedly different rod bipolar---AII amacrine convergence ratios, with the result that many more rod photoreceptors converge on an AII amacrine cell in the superior retina than in the inferior retina. (Varey et al. 1991)

Region that appear in the lower visual field tend to be perceived as figure, suggesting that lower region may be a new gestalt principle of figure-ground segregation. The lower region bias may be the result of environmental constraints and the "near" depth perception processes associate with the lower visual field and the dorsal visual pathway. The visual system may be biased to see regions in the lower visual field as figure because objects in the lower visual field are usually closer to viewer. (Vecera et al. 1999).

Figure 1. Distribution of ganglion cells (somatostatin-immunoreactive small and large cells) in the retina of an adult cat preferentially in the inferior retina (upper visual field) (Chalupa and White, 1990)

The ganglion cell layer of the adult cat retina, subgroups of displaced amacrine cells and alpha ganglion cells are immunoreactive for somatostatin or a somatostatin like substance. Both types of immunoreactive cells are found preferentially in inferior retina. By contrast, the change in rod/cone ratio between the dorsal and ventral halves of the retina indicates a conspicuous asymmetry in the ground squirrel's visual system, suggesting a specialization for maximizing visual sensitivity under dim levels of illumination in the superior visual field" (White and Chalupa 1992).

End link 4

It is important to compare these facts of the upper and lower retina with the division in left-right halves of the brain. The consequence of these data implies that there is a processing of the visual field in four parts, which each quadrant has its specific tasks.

Previc gives a list of differences between the upper and lower visual fields. The most important are:

- 1. During binocular viewing objects appears further away in the upper than lower visual field. Greater distance of far objects ensures that they are typically smaller and slower moving which together renders them more amenable to local perceptual analysis. When we attend to far visual space we are fixating in the same depth plane so relevant visual information in extrapersonal space generally occurs at or near zero disparity.***
- 2. Following a target moving in peripersonal space (smooth pursuit) in the lower visual field versus saccadic scanning in extrapersonal space in the upper visual field (greater accelerations in the lower visual field for both upward and downward target motions versus saccadic eye movements to static targets.***
- 3. Global perception in lower visual field and local perception in the upper visual field***
- 4. Duration of search in upper visual fields is greater than in the lower visual field. (This confirms with the fact that while performing a search for a visual display in memory subjects we elevate our eyes)***
- 5. Reaction time performance is better in lower visual area (greater receptor density in the upper hemiretina which processes lower visual field input)***
- 6. Better detection of dim targets better in lower visual field objects***

We don't realize that the image of the world is projected reversed on the retina. Bottom of our lower visual field to the upper part of the retina on the upper part. Experiments have shown that wearing goggles that turns everything up side down show that after some time everything is back to normal. After a few days it is possible to ride a bicycle and after a few weeks even skiing. After removing the goggles the world is unstable again but recovery is now taken less time within an hour or so. You can see for yourself what happens with your movements when you looking in a mirror held obliquely against your forehead. You will see all upside down. It will be extremely difficult to pour tea into a cup!

Linden et.al. (1999) showed clearly that wearing prism- and mirror-inverting spectacles during 10 days showed a rapid visuomotor adaptation. But it did not lead to the return of upright vision, nor was the retinotopy of early visual areas observed. It is a reinterpretation rather than a really physically inversions of the orientation of the perceived image. This study is very important because it is an illustration how the brain is capable to adapt to the changing situations, without changing his hard wire in the primary visual cortex. Sugita (1996) studied the left-right reversing in monkeys. Cells in V1 had no preference for orientation or direction of motion, which suggest deterioration of function rather than compensation. It is the higher brain areas who are responsible for the compensatory processes, especially in the parietal cortex.

Vision has two tasks, first to create a perception of the external world in order to recognize objects and their interrelation. The second task is to direct action towards the recognizing objects. We are transforming the visual information into motor actions.

In 1982 Ungerleider and Mishkin identified two distinct streams of processing in the macaque monkey brain: a ventral stream from the primary cortex to the inferior temporal lobe and a dorsal stream projecting from the visual cortex to the posterior parietal stream. The ventral stream plays a role in object identification (what) and the dorsal stream is involved in spatial vision, in order to

localize an object in space (where).

In 1992 Goodale and Milner came up with another approach, especially for the dorsal stream. This stream provides critical information about the object parameters and is able to guide goal directed actions towards the object. After having recognize a nice fruit hanging on a tree (ventral stream) the dorsal stream takes care for reaching out and grasping the fruit with the hand and to put it into the mouth.

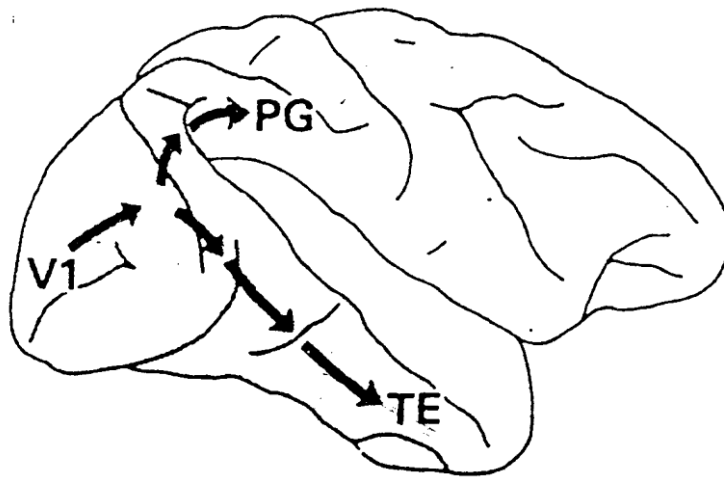

Figure 12: The dorsal and ventral pathways "Where" versus "What" (After Ungerleider and Miskin,1982).

They tested two patients RV and DF with brain damages that spare one of the two systems and not the other. The two patients were a mirror image of each other. RV had bilateral lesions of the occipitoparietal region (dorsal stream) whereas as DF had damage to the ventrolateral region of the occipital cortex (an area to be part of the ventral stream).

RV was asked to pick up a series of objects with an appropriate grip. Despite that the fact that the patient could recognize these objects from each other, she often failed to place her fingers on the appropriate grasp points when she attempted to pick up the objects.

Actually her spatial vision was intact, but she could not transform the visual space perception into action of grasping the object.

DF is a 35-year-old woman suffered from brain damage by carbon monoxide intoxication. She had damage ventrally in the lateral occipital region and the parasagittal occipito parietal region. DF showed poor perception of shape. When asked to reach out and pick up the objects she could correctly place these objects in a slot.

Also she could pick objects with different orientations on the table surface with her eyes closed. But she could not use the visual information for perceptual and cognitive purposes. DF was asked to indicate with index finger and thumb of her right hand the width of different objects without picking them up. The aperture between finger and thumb was not related to the width of the target objects.

Both in her verbal and her manual response was there no evidence that she was sensitive to difference in the dimensions of the stimuli. The visual processing underlying 'conscious' perpetual judgements must operate separately from the underlying the 'automatic' visuomotor guidance of skilled actions of the hand and limb.

These two different reactions lead Goodale and Milner to the following conclusion:

"The visual projection system to the human parietal cortex provide action-relevant information about the structural characteristics and orientation and not juts about the position. On the other hand projections to the temporal lobe may furnish our visual perceptual experience, and is these that we postulate to be severely damaged in DF".

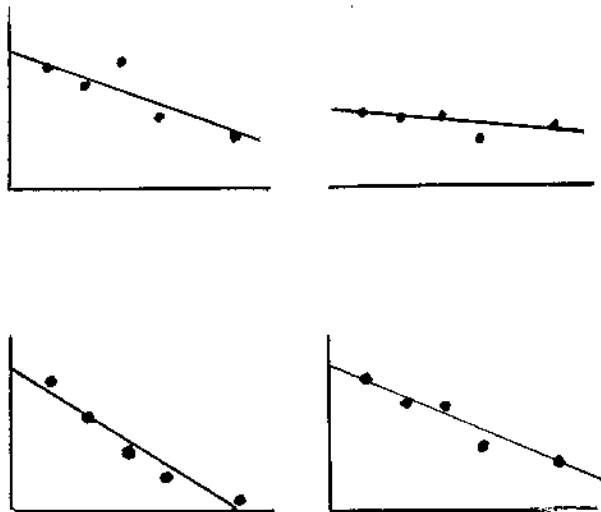

Figure 13 Patient DF performed badly by indicating the width of objects by perceptual matching, but accurate by grasping the objects. The aperture of their fingers was correct (After Goodale and Milner, 1992)

Goodale and Humphrey published in 1998 an article in which they asked themselves. What is vision?

Their answer is:

"One function of vision is the creation of an internal model or percept of the external world- a model that can be used to recognition of objects and understanding their relations. There is another function of vision, which is concerned not with object recognition, but with object-directed action. In this case vision guides our actions to the world by transforming visual inputs into appropriate motor outputs. We will suggest that separate but interacting, visual systems have evolved for the perception of objects on the one hand and the control of actions directed to those objects on the other".

Specific characteristics of the dorsal system:

The dorsal system has more myelination and therefore a quicker guidance, whereas the ventral regions a greater topographical precision more callosal representation.

The dorsal system is far away from emotional centers in the brain. They will be disturbed by memories. It is intimately connected not only with the primate forebrain but also with those brainstem structures, like the superior colliculus and various pontine nuclei, that play a critical role in the programming and control of movement. The dorsal structure is phylogenetically an ancient network. (Goodale and Humphrey 1998). The dorsal system works in real time with short memory. Once the movement is made the visuomotor coordinates used to program and guide the movement are lost.

Specific characteristics of the ventral system

The temporal lobe (ventral system) is considerably enlarged by humans. It is intimately connected with the medial temporal lobe and prefrontal cortex. It is involved in long term memory.

"If perceptual representations were to attempt to real metrics of all objects in the visual array the computational load would be astronomical. Only the relative position orientation and size and motion of the objects is of concern for perception."

Gregory (1997) has argued that higher level illusions including geometric illusion deceive the perceptual system (ventral stream), because the system makes false assumptions about the structure of the world based on stored knowledge. This is necessary to have constant image for a moving object. The dorsal system however is not deceived by these illusions and is guiding our hand and eyes towards the object where it really is.

We may perceive an object bigger than it really is, but we open our finger thumb grip correctly when reaching for it.

The distinctions between the ventral and dorsal pathways have an enormous application to our behavior in space. As main topic of I am going to explain is the fact that:

"We see objects distorted or wrong, but we grasp these objects correctly!"

A nice example how the ventral system is fooled is by looking at the famous Ebbinghaus illusion. Two target circles of equal size, each surrounded by a circular array of either smaller or larger circles. The target circle surrounded by the larger circles appears smaller. But when the target circle surrounded by the larger circles is made a fraction larger than this circle seems to have the same size as the target circle surrounded by the smaller circles.

The dorsal system is however not fooled by this illusion. People were asked to pick up the disks. It appeared that the grip (the aperture of thumb and index finger) were determined by the real size of the disk.

Another example of the dissociation between action and perception is given by the illusion where a vertical line bisects a horizontal line. Visual perception of these lines gives the illusion that the vertical line is longer. But by attempting to reach out for the lines we are not fooled by the illusion. The same has been shown with other illusions like the Muller-Lyer illusion

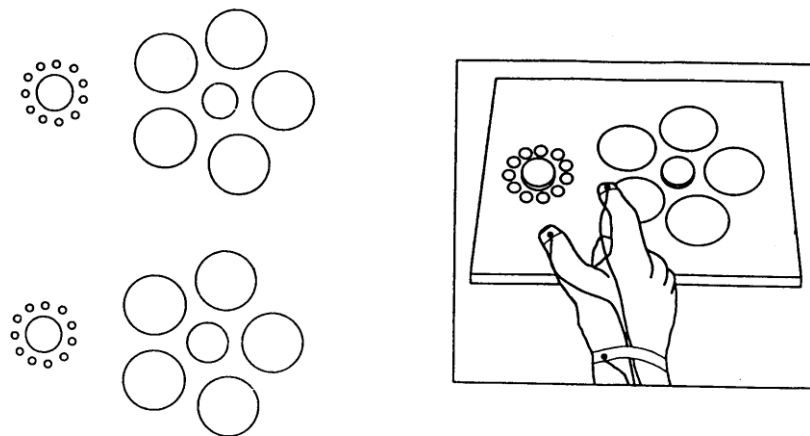

Figure 14. Grasping the objects the mind is not fooled by the Ebbinghaus illusion (Goodale and Humphrey 1998)

Perceiving is not the same as doing. ***We don't see what we do or we do what we are not seeing.***

When we are sitting in a car next to the driver we see the world differently than the driver, because the driver must rely on his dorsal system. He must compute the retinal size of the object for steering the wheel correctly. We have two different views of the same world, one for perceiving and the other for action.

It is important to realize that once the goal has been selected for action the two systems process the incoming visual information simultaneously. They are 'talking' to each other and are working together for the final motor output.

The receptive fields of the inferior temporal cortex have very little cells for the far peripheral vision. Most cells include the fovea. The posterior cortical cortex has a large representation of the peripheral visual fields.

I will give you some ideas of other scientists concerning the two pathways.

Bridgeman already in 1979 realizes that some information that is available to a motor oriented visual system is unavailable to the cognitive visual system. Held in 1968 has suggested that a separation of vision into two modes is necessary to explain the lability of visually guided behavior while perception of shape remains relatively stable. This seems in accordance with the conclusion of Abrams and Landgraf (1990) that the motor system appears to have access to spatial information that is unavailable to the perceptual system.

Bridgeman (1999) asked himself; ***"Why should we have two visual brain instead of just one"***. Why should we have a perceptual and a visuo-motor system? The dorsal system apparently can do the work when we are moving around in the world. A frog has only one motor system. The motor system acts in real time; here and now. The ventral system is able to live in the past and the future. If one asks people what they see, they report the contents of the ventral system. Lesions in the temporal lobe lead to lasting deficits in learning of new visual discriminations and the recollection of previously learned memories (Otto et. al. 1992). The invariance property in the whole visual field mainly comes from the cooperation between two regions that are a priori known to extract two different types of information. One that has limited invariant capacities for object recognition in the center of the visual field and the other that can extract object locations in the periphery and drive eye movements to reset the pattern in the central region. Turnball (1999):

"Incredible however, it seems that I see the world in different ways, depending on which task I am engaged in - depending upon whether I am recognizing my mug or reaching for it".

": death follows for the primate whose representation of a branch may be beautiful but geometrically inaccurate".

"Mel Goodale said once to Turnball: The ventral stream is Devil's playground".

"God might wish to exert his influence on the world through the dorsal stream, where his manipulations would go unnoticed by consciousness".

McGeorge does not agree with Milner and Goodale (1995) that the consciousness is confined to the ventral system. There is good evidence that in absence of awareness structural encoding of objects is possible up to a high level of encoding. Awareness is not a property of one system.

Consciousness implies something that exists over and above the modular process.

The posterior parietal cortex consists of a mosaic of areas each with its own role. Different areas for reaching and grasping objects. Grasping implies transformation of a real thing into moment, reaching implies the transformation of an abstract construct into movement (Rizzolatti, 1997).

To look at or reach what we see spatial information must be transformed into a motor plan. The

parietal cortex is such a area were planning for the action is proceeded. Neurons in area 7a and the lateral intraparietal area fire before and during visually guided saccades. Other neurons in area 7a and 5 are active before and during reaching visually guided arm movements. The action need not to be executed it is the intention to act that activate the parietal cortex. (Snyder, 1997)

Deubel et.al. (1999) comes up with a slightly different model of the dorsal and ventral systems. Their Visual Attention Model (VAM) suggests that a common selection mechanism exists for dorsal and ventral processing. This mechanism is suggested to select one object at a time in "early" stages of the visual system, resulting in an increased activation of the visual representations of this object in higher-level ventral and dorsal visual areas. This increased activation allows the selective perceptual analysis of the selected object to the level of recognition, and the selective computation of its spatial parameters such that saccading, reaching, and grasping movements are prepared. So, VAM suggests a strict one-object-at-a-time rule: Whenever a goal-directed action towards an object is prepared, only this movement target can be perceptually processed in higher-level ventral areas. On the other hand, whenever visual attention focuses on an item for the purpose of object recognition, no other objects can be selected for goal-directed actions.

During the preparation phase objects other than the movement target are temporarily excluded from ventral high level analysis.

Grady et.al. 1993. Old subjects has more activation of the occipito-temporal cortex during spatial task and more activation of superior parietal cortex during object task than did younger subjects, but less functional separation between dorsal and ventral. Age related reduction in processing efficiency less accurate in similarities and differences in faces performing slower also mental rotation.

Jeannerod et.al. (1995). The grasping action is a complicated thing. The fingers begin to shape during the transport of the hand. The grip aperture is bigger than the moment the fingers grip the object. Grasping movements are coded more globally in the inferior parietal lobule and whereas they are more segmented in the area F5.

Processing of visual information is task dependent.

Brenner and Smeets (1996). Information of the objects' position and orientation guides the hand to the object and while information on the object's shape and size determines how the fingers move relative to the thumb to grasps it. The persons were right with the aperture of the thumb and finger only not about the weight to lift up because they were fooled by illusion. More force is applied to lift up larger objects. But visual information about the positions at which the object is grasped determines the aperture. Position and size are analyzed separately. Size is an intrinsic property of the object whereas the position is in relation to the observer. Different aspects of an action lifting versus grasping are controlled independently.

Jeannerod (1994) proposed a distinction between two streams one for pragmatic and the other for semantic representations. The first refers to rapid transformation of sensory input into motor commands and the last to the use of cognitive cues for generation of action. Decety (1999) proposes a third way. When perception has an explicit goal there is segregation in the two pathways dorsal and ventral. However when the perception has no explicit goal both visual pathways are implicated.

It shows again how important the choice of a task is the way visual signals are processed.

Perception of shape is independent of the size and position and also the cue that it defines it. The same shape can be recognized whether defined by a difference in luminance, by motion, or by texture. Neurons in the inferior temporal lobe did not vary with the size and position of a shape and also did not vary with the visual cue used to define the shape. It concerns of cues that are processed in ventral and dorsal visual pathways, this indicates a convergence of information of these two pathways to the inferior temporal lobe (Sáry et.al. 1993).

In his TINS lecture Sakata et.al.(1997) stressed the point that the parietal association cortex plays

a crucial role in depth precession and visually guided hand movements. The dorsal area has two subsystems for motion vision and for coding position and 3 D features.

4. Difference in processing objects close by and far away

"The projection of the visual fields to opposite hemispheres is certainly consistent with the basic left-right division of the visual world. It has also proposed that a weaker subcortical dorsal-ventral brain axis mirrors the up-down split of the visual world, but the related near-far axis has evidently superseded the primordial vertical one in determining the structure of the primate higher visual cortical pathways" (Previc, 1990).

Selection pressures led to refinement visual guidance of manual behavior in peripersonal environment and a visual attention system for guiding hand to a fixated object. When the hand cannot directly be viewed a smooth pursuit tracking system monitoring the hand to bring fruit to mouth. Coming from the woods to the flatland vision have to cope more with the extrapersonal space. Later we shall see that the attention to near space is especially directed to the lower visual field close to the body, whereas the right hemisphere toward space farther away and especially directed to the upper visual field. As we have seen that the visual field is processed in four separate areas of our brain, the space of our surrounding world is focussed for far space in the upper left visual field and the nearby space by the lower right visual field. Studies of brain impaired persons with lesions of the dorsolateral parietal occipital areas induce inattention of the lower vertical and near peripersonal space and lesions of the ventral temporal occipital induce inattention of upper vertical and far radial space. It will be of great interest to know in how far we can find examples in our daily life that we can underline this fact

Reading writing and working with tools occur in spatial positions that are close to the body (peripersonal space), whereas facial and emotional feature recognition occur more in spatial positions that are away from the body (extrapersonal space).

Previc postulates the close relation of the near and far vision respectively with the lower and upper visual field.

The increase functional specialization in the lower and upper visual fields in primates was promoted by advances in near (peripersonal) and visuomotor manipulatory skills and far (extrapersonal) visual capabilities. It has led to functional specialization like the dorsal and ventral cortical divisions.

He discusses the important visual improvement of primates for the segregation of near and far visual space. He mentions four advances of particular importance to **far (extrapersonal) vision**:

1. Increase of optical resolution of the primate eye
2. Greater reliance of colored fruits as a food source, made possible by the evolution of spectrally selective cone pigments
3. The use of face as an important instrument of emotional expression and other social communication
4. The emergence of a voluntary saccadic system independent of head movements.

For the **near (peripersonal) vision** there were two developments of importance

1. The increased body size and the assumption of a sitting or partially erect posture resulted in an elevation of the eyes relative to the rest of the body and facilitated the use of the hands and arms for primarily manipulative behaviors rather than postural support
2. Changes in the shape of the hand led to sophisticated reaching behavior in the higher primates.

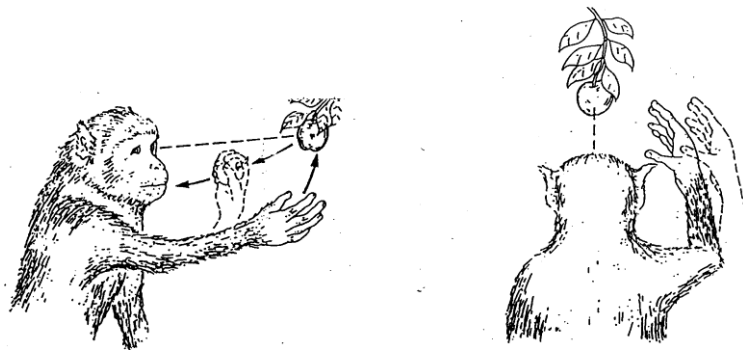

Figure 15 shows a close relationship between the lower visual field and reaching behavior. Reaching for objects and transporting them toward the mouth (Previc, 1991)

Human upper retina has more rods and cones per mm² than its lower counterpart. In the lower parts of our visual field we need rapid processing because in this area it is more likely than in the upper part of the visual field that both predators and prey occur (Rapcsak et.al., 1988).

For Previc the distinction between far and near vision is the main topic of his thesis. The split in far and near vision led to important transformation in the primate visual system. The functional specialization must correspond with the three dimensional structure of visual space and the powerful attentional mechanisms associated with it. The near far dichotomy has an ecological basis. The near and far distinction shaped into the dorsal and ventral system. The dorsal system more for movement and depth mostly in peripersonal space and the ventral system more for color and object recognition. Local perception is better confined to central and peripheral perception for near vision.

The pursuit system is an instrument of near vision and a lower visual field superiority, whereas voluntary saccades have a closer link with the upper visual field in extrapersonal space.

The near system represents space for purposes of manipulating or avoiding objects with the body, whereas the far system represents space for purposes of acquiring and analyzing objects with the eyes grasping.

A triad of ocular responses, accommodation, convergence and papillary constriction produces the near vision. Designed to focus of nearby objects. It is a phylogenetically recent phenomenon. Other specialized perceptual capabilities are bringing objects hand accurately guided from the visual periphery to the fixated object even if it cannot be viewed. Also global perception the reaching hand despite reduced contrast caused by its rapid motion as well as the diplopia and defocus resulting from the more distal fixation.

Visual experience exerts a profound influence over the formation of higher cortical visual maps and specialization's and even alter subcortical and retinal levels. Not only what is seen but also on what is attended.

Greater ganglion densities in the upper retina (lower visual field and near vision) may be subject of experience. This asymmetry has not been observed in children. Left-right vestibular asymmetry may be responsible for a further subdivision of near versus far visual perception into the left and right hemisphere. The existence of left vestibular dominance in most humans leads to a greater involvement of the right parietal lobe in vestibular processing.

The emergence of far vision gave rise to widespread transformations in the primate brain. The ventral location of far vision can be influenced by non-visual influences. There is a close relation between the ventral system and the primary auditory cortex (closely related to the extrapersonal space and limbic system (emotional associations).

Martin et.al. (1995) shows object knowledge are stored close to the regions that mediate perception of those attributes generation of color words activate in a region of the ventral temporal lobe just anterior to the area involved in the perception of color generation of action words in region middle temporal gyrus close to just anterior the area involved in perception of

motion.

The primate lateral geniculate nucleus has undergone evolutionary changes. The different layers are more segregated. The parvo system (color) has increased considerably. Many features depend on visual experience.

There has also been a large increase of the temporal lobe. Face sensitive neurons in the temporal have not been reported in any species other than the rhesus monkey. The role of face expression for the higher primates is playing a great role in social communication.

The specialization of the inferior frontal lobe for object recognition and memory parallels that of the inferior temporal lobe, whereas adjacent dorsal region may duplicate many specializations of the parietal area. Eye movements elicited from the superior and inferior field may be related to the lower and upper visual field respectively.

Weintraub and Mesulam (1989) gave four components of a network for the mediation of attention in extrapersonal space.

1. sensory component. In extinction the stimulus is ignored and in allesthesia the stimulus is received but misallocated.
2. scanning and reaching into sections of extrapersonal space are the aspects of the motor-exploratory component of directed attention. It is only disturbed in exploratory motor components with right lesions.
3. the motivational limbic component for capturing interest
4. arousal component

CHAPTER V

Brain damages demonstrate clearly the existence of independent systems exploring distinct portions of space (Guariglia and Antonucci, 1992)..

Deficit of movement vision in three dimensions

Zihl et al. (1983) have described a patient with a loss of movement vision in all three dimensions. The patient was unable to see moving objects, but could see the objects when they were stationary. It implies that there is a special brain area that is processing the movement of an object in space. The visual area V5 was damaged where the integration of the moving object takes place. The patient had no difficulty to see colors, forms or depth. Even the perception of slow moving objects was impaired. Movement vision for targets travelling along the horizontal plane was somewhat better than for targets moving along the vertical plane. This is in agreement with normal persons indicating that movement sensitivity (at least for low movement speed) in the human field of vision differs for the main axes. The patient never experiences any movement in the periphery. In the V1 there are cells mediating direction-plus orientation selective cells that were intact. Apparently the integration of the movement is occurring in a later stage of visual processing where more global analyses take place. The backward propagation of V5 to V1 must also be damaged. The patient had bilateral cerebral lesions affecting the lateral temporo-occipital cortex and the underlying white matter. Lesion was more extensive on left. The complaints were difficulty in pouring tea or coffee into a cup, because the fluid appeared to be frozen, like a glacier. Not only the patient could not stop pouring at the right time but also she was unable to perceive the movement (of a pot) when the fluid rose. Furthermore the patient complained of difficulties in following a dialogue because she could not see the movements of the face, and especially the mouth of the speaker. In a room where more than two other people were walking she felt unsecured and unwell, and usually left the room immediately because people were suddenly here or there but she had not seen them moving. The patient experienced the same problem but to an even more marked extent in crowded streets or places, which she therefore avoided as much as possible. She could not cross the street, because of her inability to judge the

speed of a car, but she could identify the car itself without difficulty. 'When I'm looking at the car first, it seems far away. But then, when I want to cross the road suddenly the car is very near'. She gradually learned to estimate the distance and moving objects of moving vehicles by means of the sound becoming louder.

Deficit of awareness close to the body (left hemisphere)

A patient with a left side lesion with a right personal neglect had no signs of extrapersonal neglect. She had a lesion in the left temporo-insular region. Her personal neglect was limited to upper limb, the shoulder and the lower limb being totally spared.

This neglect is more close to body and corresponds with other data (Heilman et.al., 1995) that the area close to the body is processed in the left hemisphere and especially in the dorsal part (lower right visual hemifield).

Deficit of seeing things smaller than they are.

A 84-year old lady who, after a right temporo-parietal infarction, complains of seeing things smaller than she expected. (Lilliput sight). This may be a breakdown of size constancy. The ability to adjust the object size to the viewing distance. She had the sensation that object contours were twisted. She systematically underestimates the length of the left segment of horizontally presented pairs and the lower segment of vertically presented pairs. She could image objects with the correct size, when asked to indicate the dimensions of various things she indicated the correct sizes with her hand. She had also no difficulty in estimating the distance between two objects or between the objects and her self. Beside micropsia the patient reported an altered perception of color as if the color were the result of a badly mixed assemblage of different shades.(Ceriani et.al.,1998)

Hemimicropsia is a rare disorder of visual perception characterized by an apparent reduction of the size of objects when presented in one hemifield. Cohen et.al. (1994) reported two cases of hemimicropsia resulting from focal brain lesions. The first patient was an art teacher and could accurately depict his abnormal visual perception. He subsequently died and his brain was examined post mortem. In the second patient, micropsia was assessed by a quantified size comparison task. The size of a given object is normally perceived as constant across any spatial position. Hemimicropsia may thus be considered a limited violation of the size constancy principle.

Deficit of attention in near vision

It refers to the illusion of objects and persons as being farther away than they actually are. (Teleopsis). Its is a consequence of a loss of near vision attentional system. Teleopsis associated to occipito-parietal damage

Deficit in seeing objects normal sequence

Palinopsis is the perservance of visual images. A deficit as result of occipito-parietal damage. In normal persons the transient (magno) system is believed to reduce visual persistence by inhibiting the sustained parvo system.

Deficit of the processing of the upper visual field and far vision

A 66- year-old patient with bilateral inferior temporal lobe lesions has no deficit in the lower visual fields but in the upper visual fields. He had a right hemispatial neglect. When stimuli viewed the superior visual field were brought near, the patient they were not longer extinguished when presented simultaneously with distant lower visual stimuli. This suggests that the patient have neglect for the upper part of the visual field and for the far extrapersonal space. The patient also misreached consistently in the lower right away from the upper and left spatial fields where he manifested spatial neglect. The visual mislocalization was especially in the central field.

Normal attention is preferentially distributed away from the body during visual exploration, but distributed towards the body during tactile exploration. (Shelton et.al., 1990)

Deficit of seeing the lower peripheral half of the visual field

41 year -old left-handed women complained occasionally to see the lower halves of images she was fixating, i.e. when looking at people she would only see them from the waist. Cows in the field appeared floating in the air without legs. She was unable to perceive more than a single object at the time and could not recognize visual patterns made up of independent elements. She was unable to describe from memory a familiar route to the grocery store. She misreached for targets presented in the visual periphery. However when targets were presented in the foveal region of her eye the deficit was minimal. She had a bilateral parieto-occipital infarction. Her abnormalities suggest that the parietal regions control attention and intention in the lower parts of extrapersonal space. This shows a functional superiority of the upper hemiretinal system that subserves visual function below the horizontal meridian. (Mennemeier et.al., 1992; Rapcsak et.al., 1990)

Deficit in attention of two objects at the same time

A 67-year-old women major complaint was that her environment was fragmented. She had an infarct in the left temporo-occipital lobe. She could find her way in her home but only with eyes closed, but she became confused with her eyes open. On one occasion, she attempted to find her bedroom by using a large lamp as a landmark while walking towards the lamp she fell over the dining room table. She was unable to write. She sees only a single letter thus when creating a letter she saw only the tip of the pencil and the letter under construction and lost the previous constructed letter. Television programs bewildered her because she could see only one person or object at the time and therefore could not determine who was speaking or being spoken. She had a disorder named simultanagnosia, it is characterized by the inability to interpret complex visual arrays despite preserved recognition of single objects. The patient deficit is attributable to limitation in the attention requiring process by which sites marked in a buffer zone (short-term memory) are linked to structural description or word form information. Seeing involves the articulation of stored information with information linked to specific site in the visual short term memory (Coslett and Saffran, 1991).

Deficit of central vision

A women could only perceive one of two objects, but could integrate two related objects into a coordinated action. A pen and its cap presented in the central view of the patient could either see the pen or the cap, but she had no difficulty to pick them up and join them together. The patient has a dysfunction of the central vision. No difficulty is bringing together even unrelated objects in the peripheral presented objects. (Castiello et.al.,1995)

Deficit for attention to extrapersonal space

A 52-year-old women patient with a lesion of the right parietal lobe and right thalamus could transpose the number of the clock to the right side design a clock with eyes open. But when asked to perform the same task with eyes close, her clock face was drawn normally. These two examples indicate that visuospatial and visuospatial imagery does not draw upon identical neuronal substrates. The attentional system for extrapersonal space may not be identical to the attentional system for intrapersonal space. This deficit is the opposite to the deficit of the patient described here before (Anderson,1993) .

Angelelli et.al. 1998 reported basic visual impairment in patients with neglect. The sensitivity loss may result from changes in the top-down attentional modulation of lessened higher areas in visual cortices. The primary visual cortex was spared in these patients.

Deficit of stimulus awareness

A woman with a severe neglect who denied any difference between the drawing of an intact house and that of a burning house when the features relevant for the discrimination on the neglected side. Nevertheless when forced to choose the house in which she would prefer to live she constantly preferred the intact house showing an implicit knowledge for the information she was unable to report (Marshall and Halligan, 1988).

Deficit in body-awareness

A strange case was reported from a 37-year-old female whose bodily awareness was fragmented. When reading a newspaper and turning the page with the right hand, the left-hand turned back the same page. While eating with the left hand she tried to put more food into the mouth than what she was able to swallow. During swimming she was afraid that the left hand wanted to drown. She also developed disturbances of the body image. Several times a day she sensed a third arm and sometime a third leg. There was also a time delay between the new position of a limb and the appearance of the ghost limb. She also experienced a splitting of her body. When she was rising from a bench she felt that only the right half started walking whereas the left side remained on the bench. Her conscious body image was based on competing activity of more than one brain region. Normally all these brain act simultaneously but with this patient they had become independent and result in fragmentation of bodily awareness after distorted updating of cerebral representations (Hari et.al, 1998).

Deficit in imagery

There is a difference in processing of visual exploration and mental imagery. By the maintenance of visual mental images there was mental exploration there is a specific participation of the superior occipital cortex, interestingly no activation of the primary cortex. (Mellet et.al..1995))

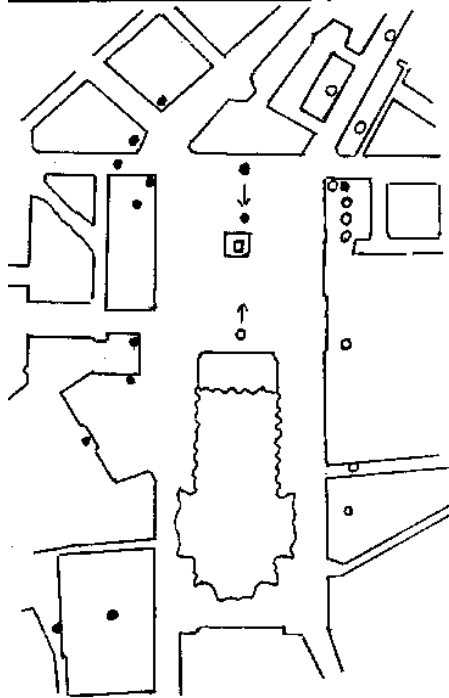

Figure 1. Deficit in imagery. Looking in the direction from the Domo of Milan is remembering the right side of the piazza (open circles). Looking towards the Domo he is remembering only the other side of the Piazza (dots) (After Bisach et al.1978)

Two patients were asked to describe from their remembrance the piazza of the Domo in Milan. They were only able to visualize the right part of the piazza even if point of view changed 180

degrees. They could remember the second time what you could not do at the first time. They see the left side but cannot interpret it or describe it. Bisiach and Luzatti (1978).

Another example of deficit in imagery is a patient, but strangely not any neglect for stimuli located in a far and near space or on his own body. Contrary with other cases involving imagery disorders the patient showed a lesion confined to the right frontal lobe suggesting that the frontal lobe had to describe mentally a familiar piazza in Rome from a given vantage point. He had also lesions on the anterior temporal lobe and the head of the caudate and lenticular nuclei (basal ganglia). He gave a good account of the right side of the piazza none or a very few of the left side. When asked to do the same from an opposite vantagepoint he reported more elements on the right side. He also misplaced some semantically relevant details from the left to the right side off one of the piazza; that is the ticket office where he had taken a bus to work for 20 years was described as being on the non-neglected side. Strangely enough the patient had no neglect of perceptual or motor neglect or asymmetry in perceiving targets in a far or near space. Also suggesting a role of the frontal lobe in some specific types of mental imagery. (Guariglia and Antonucci, 1992).

A 67-year-old man with a right parietal lobe, showed a deficit in visual imagery, but showed no perceptual or personal neglect (Beschlin, 1997).

Deficit of word reading aloud

A 72-year-old woman with a right hemisphere infarction, who could copy a word, but was not capable of reading it aloud. The right hemisphere is specialized for processing of whole or configurations while the left hemisphere is specialized for processing parts or details. In reading the letter string is treated as a whole while in copying it is processed element by element. (Cubelli and Simoncini 1997).

Deficit of manual grasping of objects during their utilization:

A 51 year old women, with lesion of the bilateral posterior parietal cortex, having difficulties in cutting nails, brushing her teeth, locking the door, cutting meat with fork and a knife. Strangely she had no neglect for personal and extrapersonal space or misreaching object in the central and peripheral visual field with either hand. Her deficit contrasted with normal movement trajectories of the arm during execution of such gestures and with accurate manual prehension in the context of simple reaching movements. She could correctly reach for an object with instructions to only grasp and not use it. However during utilization gestures motor systems must retrieve data from the memory regarding the functional properties of the object. Although the patient recognized objects and their functional properties yet this knowledge cannot trigger the appropriate selection and shaping of fingers. (Sirigu et.al., 1995)

Deficit in recognizing faces

Prosopagnosia is a deficit to recognize familiar faces. The name was given by Bodamer in 1947.

Patients could not recognize familiar faces but is not impaired to recognize his personal belonging such as their wallet or comb from similar items owned by others. One prosopagnosic farmer could recognize his friends after recovery but remained unable to recognize his cows.

Another farmer could recognize his cows but not his friends (Perrett, 1987).

There are even cells selective for faces, profiles and rotation of the head.

Patients could recognize the voice but not the face of a familiar person. The strange thing is that patients can also defect for other stimuli. They can not recognize their own car and do not recognize different discriminate unfamiliar faces well. Prosopagnosia never occurs with deficit in recognizing faces but make of cars but are able to recognize different types of cars passenger car, fire engine, an ambulance or a funeral car. They can recognize an automobile as an automobile, a cow as a cow or a dress as a dress also the sub component eyes, noses, windshields, and wheels.

But in the case of human face when they are asked the specific possessor of the visual appearance

the process breaks down.

Proposopagnosic patients generated frequent and large electrodermal skin conductance response to faces of persons they previously known but were now unable to recognize them. Their responses were larger than to unfamiliar faces. There are also patients reacting just the opposite. They were able to recognize the identity of the familiar faces but failed to generate electrodermal responses (SCR) to those faces. The first patients had a bilateral occipito-temporal damage whereas the other patients had a ventromedial frontal damage. Two separate neural systems, one for somatic and the other for non somatic information associated with the same stimuli (Tranel et.al., 1995)

In an article of Wurtz et. al. (1982) show four self-portraits of a man with lesions on his parietal (right) side. He ignores objects in the left half of his visual field. He can see the objects but he does not attend to them. The first portrait does not show his left side. The second painting is made three and a half-month later, it shows some part of the left side. The third is painted after six months and the last nine months after the attack.

Figure 2. Self-portraits of a painter with lesion on the right side of the parietal cortex. Half of the face was neglect but gradually the patient improved from the damage. Last portrait (right under) is made six months after the stroke.

Two patients were accurate in describing the face and indicating sex and facial expression, but were unable to recognize the familiar faces. They both had bilateral symmetrical lesions in the posterior-inferior part of the hemispheres (Clarke et.al, 1997)

There is dissociation between the identity and the expression of perceiving a face. One patient was impaired at perceiving facial identity, but could not discriminate facial expression and gender from static photos of faces. In contrast performed well when seeing facial expression and gender of moving photos A second patient was good in perceiving the identify of a face but poor in judgment emotional expression from both static and moving faces. Apparently there are separate

processes for encoding face identity and facial expression and furthermore there is also a separate encoding for facial expression from moving and static images (Humphreys et.al., 1993).

Deficit to recognize facial identity or expression

There is dissociation between the identity and the expression of perceiving a face. One patient H.J.A. was impaired at perceiving facial identity, but was poor at discriminating facial expression and gender from static photos of faces. In contrast performed well when seeing facial expression and gender of moving photos A second patient G.K was good in perceiving the identify of a face but poor in judgment emotional expression from both static and moving faces. Apparently there are separate processes for encoding face identity and facial expression and furthermore there is also a separate encoding for facial expression from moving and static images (Humphreys et.al., 1993).

Deficit of not knowing the purpose of using an object.

A patient with a impairments mirrored those of the patient just described. The patient was able to demonstrate how the hand was to be positioned on an object but not for what purpose. (Sirigu et.al., 1991)

Deficit in grasping but not in reaching

A 35 year-old women with a bilateral parieto-occipetal infarct had a deficit in grasping simple objects with a gasping without deficit in reaching toward the location of these objects reaching deficit. The grasp in usual objects was better than for neutral objects. With usual objects the patient could use cognitive cues, based on prior knowledge of the objects. This suggests that semantic cues can be transferred to the pragmatic system. This transfer is possible because numerous anatomical connections exist between these two pathways. The patient could was able to indicate with the fingers the size of objects presented as virtual images through a mirror or te size of imagines usual objects. Apparently two pathways for processing the size of an object: one for perceptual analyses (ventral system) and one for guiding a motor action toward an object (dorsal system) (Jeannerod,1994).

Deficit of neglecting vision for a hemispace

Lesions affecting one of the hemispheres can tell us more of the division of labor between the two hemispheres

Very strange things are happening when the right hemisphere is damaged:

- eating the half their plate
- wash their right side or brush their hair only at the right side
- dressing right part of the body
- reading right part of the paper
- typing only right part of the keyboard
- designing a clock with all the digits in the right part and sometime only the half of the digits
- bumping against furniture in their left visual field. The stimulus appears to come from the opposite non neglected side

Unilateral neglect is more frequent to right hemispheric lesions. The main reason for this asymmetry is that the right hemisphere has attention for both visual hemifields whereas the left hemisphere is more confined to the right side of the world. It has so many tasks for the execution of the spoken word. When the right is damaged the global vision is gone and the left side cannot cope for this loss. Neglect is not blindness to the left side but indifference. A moving finger in the neglected side sometimes can be seeing whereas a static finger is neglected. Ramachadran

(1998) describes a very interesting case of mirror agnosia. He holds a mirror in such a way that the neglected side of the world is reflected in the mirror. Seeing a pen in the mirror she was asked to grab the pen, although she was well aware there was a mirror reflecting the neglected side

"Imagine my astonishment when Ellen lifted her right hand and without hesitation went straight for the mirror and began bagging on it repeatedly".

She wanted to grab it and by repeating the experiment she said it was behind the mirror. Later she even tried peeking over the edge of the mirror to look for the pen.

I want to cite again Ramachandran, because he is so fascinated by this disorder.

"This raises philosophical questions about how sure we can be that our own grasp on reality is all the more secure. An alien four-dimensional creature watching us from his four-dimensional world might regard our behavior to be just as perverse, inept and absurdly comical as we regard the bumbblings of neglect patients trapped in their strange looking-glass world. (p.126)"

Denial of neglect (anosognosia)

Mostly strange is the unawareness of a disease (anosognosia), or a deficit of concern about deficits (anosodiaphoria). Von Monakow first described it in 1885. This deficit can be in different forms: a denial of cortical blindness (Anton syndrome), deafness, hemiplegia (one side of the body paralyzed), word deafness, dyslexia (word blindness) or dysphasia (inability to create words and sentences without losing the capacity to think).

The stroke literature indicates that the explicit denial of hemiplegia, a form of anosognosia, is associated more commonly with right- than left-hemisphere lesions. Some investigators have suggested that this asymmetry may be an artifact and that the aphasia that often accompanies left-hemisphere dysfunction may mask some instances of anosognosia. Mechanisms suggested for anosognosia have been either "global" or "modular" in nature. Mechanisms posited in global explanations include psychological denial and general mental deterioration; modular explanations include feedback and feedforward theories. Videotapes of 54 patients with medically intractable seizures who had selective barbiturate anesthesia (Wada test) as part of their evaluation for seizure surgery were assessed for anosognosia of hemiplegia and aphasia after hemispheric anesthesia had worn off. The results suggest that, although aphasia may confound the reported rate of anosognosia for hemiplegia following left-hemisphere dysfunction, the frequency of anosognosia for hemiplegia is still higher with right- than left-side dysfunction. Anosognosia for hemiplegia and aphasia were dissociable, providing support for the postulate that awareness of dysfunction is mediated by a modular system.

Bisach et.al. (1986) has demonstrated that different forms of anosognosia are dissociated from each other. It shows that anosognosia for left hemiplegia is not simply a manifestation of inattention to the left side of egocentric space and that even patients who are utterly inattentive to this side may fully appreciate their motor impairment (hemianopia). Conversely persisting denial of hemiplegia is compatible with the ability to attend to the left side and to watch the examiner demonstrating the inert drop after release of the passively raised paralyzed limb.

Anosognosia is a disorder that can have some relationships with the unilateral neglect. The patient is not in a state of neglect but denial. In the most extreme cases a patient is not only deny that the limb is paralyzed but says that it belongs to someone else. There are a great number of theories of to explain this disorder but nobody really understands it. It is like unilateral neglect almost always associated with the damage of the right hemisphere. Strange enough unilateral neglect and denial can occur independently some patients with neglect do not experience denial and vice versa. As we have seen sometime neglect can be overcome by showing a moving finger.

In denial there is no way to change the mind of the patient. They persist in their denials "It is this vehemence of denial that cries for an explanation". To listen to a patient deny ownership of her arm and yet in the same breath admit that it is attached to her shoulder is one of the most perplexing phenomenon that one can encounter as a neurologist. He asks himself why we always betray us constantly. Patients with anosognosia it is extreme but how often we are denying the truth in normal people. The role of the left hemisphere is handling the comprehension of meaning. New information it must be categorized in the preexisting worldview. The left hemisphere mainly does this. It can ignore a conflicting data and the left hemisphere can ignore the threatening information and just deny it. It is always a struggle between stability and instability. The left hemisphere is to create a belief system a model to fit in the new information or to deny it repress it or confabulate it. The role of the right hemisphere however is more revolutionary in their approach when she feels it does not fit into the old model she wants to revise it. What happens when the right hemisphere is damaged? The left hemisphere can go on their own, without a more or less punishing and correcting honest right hemisphere. Left hemisphere conformist largely indifferent for discrepancies and the right hemisphere highly sensitive to perturbation

During dreams the right hemisphere can bring back memories that are repressed by the left hemisphere.

Bisiach et.al.. (1986) reported two type of unilateral neglect one for extrapersonal and the other to personal space.

Mattingly (1999). Neglect does not show deficit of an isolated visual even on the affected side only when stimuli are presented at both side follows extinction.

Milner and Goodale (1999) are thinking that extinction, neglect and optic ataxia are dissociable disorder of different areas of parietal cortex. Extinction not only SPL but all other areas imbalance between neural circuit in the two hemisphere competition between concurrent stimuli. Activation of circuits in one hemisphere tend to increase in all related circuits.

Ogden 1985. Hemineglect right hemisphere more lesions in posterior region whereas left hemisphere neglect in anterior regions. Left more language in posterior areas. Right hemisphere more pronounced for manipulospacial skills and depending on the region of the parietotemporal junction. The region is homologue in the left with the Wernicke's. Right hemineglect is more severe than left hemineglect.

Chedru (1973) demonstrated that normal individuals scan a visual array by starting in the upper left quadrant and proceeding systematically in a clockwise circular direction. Left side lesions proceed left to right horizontal or vertical sweeps of the page whereas the right lesion proceed in erratic fashion more this component more disturbed right lesion.

This is accordance with other studies where patients with neglect in the left part of the visual field had the most difficulty to attend to the lower left quadrant.

Ladavas et.al.. (1993) convincingly showed that motor neglect and perceptual neglect are lesions in different parts of the brain. For motor neglect more frontal parts, whereas the perceptual neglect in posterior parts of the brain. They also proposed a hyperattentional hypothesis for perceptual neglect. The attention is more attracted to the right side by a right hemisphere lesion. According Kinsbourne (1987) this is due to the fact that the left cerebral hemisphere's bias toward the right hemispace is released from inhibition following right hemisphere damage. They observed that performance of neglect patients on the left side improved when the stimuli on the right were rendered less salient either by removing them from the display or by excluding vision (blindfolded). Patients with motor neglect did not show these effects.

Denial of blindness

The doctor asks the patient what the color was of the tie. The patient answered blue with red spots. The doctor had no tie. The excuse of the patient was that the light in the chamber was not good to see it properly. A man who throws his leg out of the bed not realizing that it was his leg

and was stupefied that he fell out of bed. Normally these patients lack emotional feelings. This concerns patients with right hemisphere lesions. Left hemisphere is reacting normally.

Epilogue

How and where in the brain are all the bits assembled to form a complete image?

Nobody knows! But there are some theories concerning this binding problem. It is clear that we have a modular brain. The brain is not centrally organized. Instead different parts of the brain not only control different abilities they operate independently. It is a very complex structure well described by Koch and Laurant (1999):

"Advances in neuroscience have revealed the staggering complexity of even "simple" nervous systems. This reflected in their function, their evolutionary history, their structure and the coding schema they use to represent information. These four viewpoints need all play a role in any future science of "brain complexity".

It is important to emphasize the stark differences between brains and computers. Individual transistors are homogeneous and non-adaptive. The interconnectivity of transistor gates is very low. In the central processing unit of any microprocessor, one gate is connected, on average, to two or three others. This pales in comparison to interneuronal convergence and divergence ratios, often in the tens of thousands. The standard von Neumann computer architecture enforces a strict separation between memory and computation. Software and hardware, which can be easily separated in a computer, are completely interwoven in brains - a neuron's biophysical makeup is intrinsically linked to the computations (for instance to detect temporal coincidence). Furthermore, brains wire themselves up during development as well as during adult life, by modifying, updating, replacing connections, and even in some circuits by generating new neurons. While brains do indeed perform something akin to information processing, they differ profoundly from any existing computer in the scale of their intrinsic structural and dynamic complexity"

A special issue the journal Visual Cognition (1999) was dedicated to the understanding towards the visual integration. Some authors defend the idea that integration primarily on low level processed based on neural circuits whereas others present evidence that integration cannot occur without attention. The first theory is based on the synchronization of oscillatory activity of neurons. (Wolf Singer and his group is working on this theory of oscillations in the 35-75 -Hertz range)

There is also presented in this issue a new approach to the problem. That is the use of pharmacology to investigate the neuro-chemical of the binding processes. One scientist (Giersch) has shown that lorazepam (a benzodiaspine) impairs grouping of local contour elements into a global configuration.

It appears that the GABAergic system plays an important role. It is involved in lateral inhibition between cells.

The second theory deals with the relationship between attentional processes and grouping. Separate elements can be rapidly integrated in parallel across the visual field whereas integration of different features requires attention.

Vidyasagar (1999) pretends to have found indications that would solve the binding problem. Attentional spotlight originates in the dorsal stream and helps serially searching the field for conjunction of the relevant target feature in the temporal stream.

Anyhow in the next century hopefully will tell us more about the binding problem and also to

know more about the question what is awareness or consciousness?
Logothesis ends his article in Scientific American (November 1999):

"The picture of the brain that starts to emerge from these studies is a system whose processes create states of consciousness in response not only to sensory inputs but also to internal signals representing expectations on past experiences. In principle, scientists should be able to trace the networks that support these interactions. The task is huge, but our success identifying neurons that reflect consciousness is a good start".

Figure 1: **The great mystery.** Our visible world is split up in four parts and processed in our brain in separate channels. Apparently we see only one non- divided world. Where is the assembly -hall? How it is functioning to bring all the pieces together so the split-up world becomes one 'reality'?

Literature cited

- Abrams, R.A.** and J.Z. Landgraf (1990) Differential use of distance and location information for spatial localization. *Perception and psychophysics*, 47(4), 349-359
- Anderson, B.** (1993) Spared awareness for the left side of internal visual images in patients with left-sided extrapersonal neglect. *Neurology*, 43, 213-216
- Angelelli, A.** et. al. (1998) Contrast sensitivity loss in the neglected hemifield. *Cortex*, 34, 139-145
- Armstrong, L** and L.E. Marks (1997) Differential effect of stimulus context on perceived length: implications for the horizontal and vertical illusions. *Perception & Psychophysics*, 59, (8), 1200-1213.
- Assad, J.A** and J.H.R. Maunsell (1995) Neuronal correlates of inferred motion in primate posterior parietal cortex. *Nature*, vol. 373, 9 February, 518-521
- Barbur, J.L** et al. (1993) Conscious perception without V1. *Brain*, 116, 1293-1302
- Barinaga, M.** (1997) Visual system provides clues how the brain perceives. *Science*, vol. 275, 14

March, 1583-1585

Barinaga, M. (1999) Shedding light on visual imagination. *Science*, vol. 284, 22

Bauer, R. and B.M. Dow (1989) Complementary global maps for orientation coding in upper and lower layers of the monkey's foveal striate cortex. *Exp. Brain Res.*, 76, 503-509

Bear, M.F. et al. (1996) *Neuroscience: exploring the brain*. Williams & Williams

Bennett, C.H. (1987) Demons, engines and the second law, *Scientific American*, Vol. 256, November, 88-96

Berardi, N. and A. Fiorentini (1991) Visual field asymmetries in pattern discrimination: a sign of asymmetry in cortical visual field representation. *Vision Research*, vol. 31, no.10, 1831-1836

Berti, A. and G. Rizzolatti (1992) Visual processing without awareness: evidence from unilateral neglect. *Journal of cognitive Neuroscience*, volume 4, number 4, 345-351

Beschin, N. et al. (1997) What the eyes perceive, the brain ignores: a case of pure unilateral representational neglect. *Cortex*, 33, 3-26

Bisiach, E. and C. Luzzati (1978) Unilateral neglect of representational space. *Cortex* 14, 129-133

Bisiach, E. et al. (1986) Unawareness of disease following lesions of the right hemisphere: anosognosia for hemiplegia and anosognosia for hemianopia. *Neuropsychologia*, vol. 24, 471-482

Bisiach, E. et al. (1986) Unilateral neglect: personal and extra-personal. *Neuropsychologia*, vol.24, no.6, 759-767

Bisiach, E. (1988) Hemineglect in humans. In: *Handbook of Neuropsychology*. Vol.1, Eds : F. Boller and J. Grafman. 195-222

Bisiach, E. (1997) The spatial features of unilateral neglect. In: *Parietal lobe contributions to orientation in 3D space*. P. Thier and H.-O. Karnath eds. Springer Verlag, Heidelberg.

Blake, R. and H.R. Wilson (1991) Neural models of stereoscopic vision. *TINS*, Vol.14, no.10, 445-451

Bourcart, M. (1999) An introduction to "the neuroscience of perceptual integration". *Visual Cognition*, 6 (3/4), 225-230

Braun, D. et al. (1992) Saccadic reaction times in patients with frontal and parietal lesions. *Brain*, 115, 1359-1386.

Brenner, E. and J.B.J. Smeets (1996) Size illusion influences how we lift but not how we grasp an object. *Exp. Brain Res.*, 111, 473-476

Bridgeman, B. et al. (1979) Relation between cognitive and motor-oriented systems of visual position perception. *Journal of experimental psychology human perception and performance*, vol.5, 692-700

Bridgeman, B. (1999) Two visual brains in action. *Psyche* (Internet)

Brooks, M. (1999) The Quantum inquisition. *New Scientist*, 30 October, 33-37

Brou, P. et al. (1986) The color of things. *Scientific American*, September, p.80-87

Bruner, Jerome and Cecile. C. Goodman (1947) Value as organizing factor in perception. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 47, 33-44

Bruner, J. and L. Postman (1949) On the perception of incongruity: a paradigm. *Journal of Personality*, 18, 206-23

Burkhalter, A. and D.C. Van Essen (1986) Processing of color, form and disparity information in visual areas VP and V2 of ventral extrastriate cortex in macaque monkey. *The journal of neuroscience*, August, 6 (8), 2327-2351

Bryden, M.P. and G. Underwood (1990) Twisting the world by 90°degrees. *Behav. and Brain Sci.*, 13:3, p.547

Carpenter, R.H.S. (1996) How saccades are generated. Roger Carpenter home page

Castiello, U. et al. (1991) Temporal dissociation of motor responses and subjective awareness. *Brain*, 114, 2639-2655

Castiello, U. et al. (1995) A brain-damaged patient with an unusual perceptuomotor deficit. *Nature*, vol. 374, 17 April, 805-808

Ceriani, F. et al. (1998) Seeing objects smaller than they are: micropsia following right temporo-

parietal infarction. *Cortex*, 34, 131-138

Chalupa, L.M. and C.A. White (1990) Visual information in the upper and lower visual fields may be processed differently but how and why remain to be established. *Behav.and Brain Sci*, 13:3, p.549

Chambers, K.W. (1999) Tops are more salient than bottoms. *Perception & Psychophysics*, 61(4), 625-635

Chandler, D. (1997) The active Viewer.(Internet)

Chedru et al. (1973) Visual searching in normal and brain-damaged subjects (contribution to the study of unilateral inattention). *Cortex*, 9, 94-111

Chelazzi, L. et al. (1993) A neural basis for visual search in inferior temporal cortex. *Nature*, 27 May, vol. 363: 345-347

Cherniak, C. (1992) The bounded brain: toward quantitative neuroanatomy. *Journal of Cognitive Neuroscience*, vol.2, nr. 1, 58-68

Chiel, H.J. and R.D. Beer (1997) The brain has a body: adaptive behavior emerges from interaction of nervous system, body and environment. *TINS*, Vol. 20, No.12, p.553-557

Christman, S.D. (1993) Local-global processing in the upper and lower visual fields. *Bulletin of Psychonomic Society*, 31(4) 275-278.

Clarke, S et al. (1997) Face recognition and postero-inferior hemispheric lesions. *Neuropsychologia*, vol. 35, no.12, 1555-1563

Cohen, J. and I. Stewart (1994) The collapse of chaos. Discovering simplicity in a complex world. Viking, New York

Cohen, L. (1994) Selection deficit of visual size perception: two cases of hemimicropsia. *Journal Neurol. Neurosurg. Psychiatry*, January, 57:1, 73-78

Colby, C.L. and J-R. Duhamel (1991) Heterogeneity of extrastriate visual areas and multiple parental areas in the macaque monkey. *Neuropsychologia*, vol. 29, no.6, 517-537

Coren, S. et al. (1994) *Sensation and Perception*. Fort Worth TX, Harcourt Brace

Coslett, H.B. and E. Saffran (1991) Simultanagnosia, *Brain*, 114,1423-1545

Crick, Francis (1994) *The Astonishing Hypothesis. The Scientific Search for the Soul*. Touchstone Books, London. ISBN 0-671-71295-0

Crone, R.A. (1992) Licht-Kleur -Ruimte. De leer van het zien in historisch perspectief. Bohn Stafleu Van Loghem. Houten/ Zaventem. ISBN 90-313-1452-8 geb.

Cubelli, R. and L. Simoncini (1997) Dissociation between word reading and word copying in a patient with left visual neglect. *Cortex*, 33, 177-185

Damasio, A.R. (1985) Prosopagnosia , *TINS*, March, p.132-135

Damasio, A.R. (1989) Disorders of visual recognition. In: *Handbook of Neuropsychology*. Eds : F. Boller and J.Grafman.317-333

Damasio, A.R. (1990) Category-related recognition defects as a clue to the neural substrates of knowledge. *TINS*, vol.13, no.3, 95-98

Damasio, A.R. (1994) *Descartes'error*. New York: Grosset/Putman

Daprati, E. and M.Gentilucci (1997) Grasping an illusion. *Neuropsychologia*, vol.35, no.12, 1577-1582

Decety, J. (1999) What neuroimaging tells us about the division of labour in the visual system. *Psyche*.

Decety, J. and J. Grezes (1999) Neural mechanisms subserving the perception of human actions. *Trends in cognitive sciences*, vol.3, no.5, May, 172-178

Dehaene, S. et al. (1998) Imaging unconscious semantic priming. *Nature*, vol.395, 8 October, 597-600

Dehaene, S. et al. (1999) Sources of Mathematical Thinking: Behavioral and Brain-Imaging Evidence. *Science*, vol. 284, 7 May, 970-974

Dennett, D. (1999) The new brain. Internet

Dergowski, J.B. (1976) Pictorial perception and culture. In Held and Richards, 214-220

- Desimone, R.** (1991) Face-selective cells in the temporal cortex of monkeys. *Journal of cognitive neuroscience*. vol.3, number 1, 1-8
- Deubel, H. et al.** (1999) Selective dorsal and ventral processing evidence for a common attentional mechanism in reaching and perception. *Visual Cognition* (in press)
- Driver, J. et al.** (1992) Preserved figure-ground segregation and symmetry perception in visual neglect. *Nature*, vol. 310, 5 Nov. 73-79
- Duhamel, J.R. et al.** (1992) The updating of the representation of visual space in parietal cortex by intended eye movement. *Science*, vol. 255, 90-92
- Duhamel, J.R. et al.** Spatial invariance of visual receptive fields in parietal cortex neurons. *Nature*, vol. 389, 23 October, 845-848
- Duensing, S. and B.Miller** (1979) The Cheshire cat effect. *Perception* 8: 29-273
- Dyson, F.J.** (1971) Energy in the universe. *Scientific American*, September, p.50-59
- Ebbenson, S.O.E.** (1984) Evolution and ontogeny of neural circuits. *The behavioral and brain sciences*, 7:3, 321-366
- Edelman, G.M.** (1992) *Bright air, brilliant fire*. Penguin books.
- Epstein, A.W.** (1989) Jeepers, creepers. *Scientific American*, September, 16-17
- Ferrera, V.P. et al.** (1994) Responses in macaque visual area V4 following inactivation of the parvocellular and magnocellular LGN pathways. *The journal of neuroscience*, April, 14(4): 2080-2088
- Fink, G.R.** (1996) Where in the brain does visual attention select the forest and the trees? *Nature*, vol. 382, 15 August, 626-628
- Foot, C.J.** (1993) Something from nothing. *Nature*, vol. 362, 18 March, 206-207
- Galvin, S.J. et al.** (1997) Sharpness overconstancy in peripheral vision. *Vision Research*, vol. 37, no.15, 2035-2039
- Gattass, R. et al.** (1988) Visuotopic organization and extent of V3 and V4 of the Macaque monkey. *Journal of Neuroscience*, June, 8/6, p. 1833-1845
- Gazzaniga, M.S. and C.S. Smylie** (1991) Hemispheric mechanisms controlling voluntary and spontaneous facial-expressions. *Journal of Cognitive Neuroscience*, vol. 2 number 1, 239-245
- Gazzaniga, M.S.** (1992) *Nature's mind*. Penguin books
- Gazzaniga, M.S.** (1998) Groundbreaking work that began more than a quarter of a century ago has led to ongoing insights about brain organization and consciousness. In: *Split brain revisited*. *Scientific American*, July, 35-39
- Gentiluzzi, M. et al.** (1996) Visual illusion and action. *Neuropsychologia*, vol.24, no.5, 369-376
- Gilchrist, A.L.** (1979) The perception of surface blacks and white. *Scientific American*, March, p.112-117.
- Gnadt, J.W. et al.** (1991) Sensorimotor transformation during eye movements to remembered visual targets. *Vision Research*, vol. 31, no. 4, 693-715
- Goodale, M.A. et al** (1991) A neurological dissociation between perceiving objects and grasping them. *Nature*, vol. 349, 10 January, 154-156
- Goodale, M.A.. and A.D. Milner** (1992) Separate visual pathways for perception and action. *TINS*, vol. 15, no.1, 20-25
- Goodale, M.A. and G.K.Humphrey** (1998) The objects of action and perception. *Cognition*, 67, 181-207
- Grady, C.L. et al.** (1993) Dissociation of object and spatial vision in Human extrastriate cortex: age related changes in activation of regional cerebral blood flow measured with (18 F) water and positron emission tomography. *Journal of cognitive neuroscience*, volume 4, number 4, 23-34
- Graves, Robert** (1955) *Greek Myths*. Penguin Books
- Guariglia, C. et al.** (1993) Unilateral neglect restricted to visual imagery. *Nature*, vol. 364, 15 July 235-237
- Guariglia, C. and G. Antonucci** (1992) Personal and extrapersonal space: a case of neglect dissociation. *Neuropsychologia*, vol. 30, no 11, 1001-1009

- Hafferden**, A.M. and M.A..Goodale (1998) The effect of pictorial illusion on prehension and perception. *Journal of cognitive science*, 10:1, 122-136
- Halligan**, P.W. and J.C. Marshall (1993) Homing in on neglect: a case study of visual search. *Cortex*, 29, 167-174
- Hardin**, G. (1968) The tragedy of the commons/ *Science*, 162, p.1243-1248
- Hari**, R. et al (1994) Visual stability during eyeblinks. *Science*, vol.367, 13 January, 121-122
- Hari**, R. et al. (1998) Three hands: fragmentation of human bodily awareness. *Neuroscience letters* 240, 131-134
- Harries**, M.H. and D.I. Perrett (1991) Visual processing of faces in temporal cortex: physiological evidence for a modular organization and possible anatomical correlates. *Journal of cognitive sciences*, vol. 3, number 1, 9-24
- Hawking**, S. (1987) The direction of time. *New Scientist*, 9 July, 46-49.
- He**, S. et al. (1996) Attentional resolution and the locus of visual awareness. *Nature*, Vol.383, 26 September, 334-337
- Heide**, W. et al. (1996) Deficits of smooth pursuit eye movements after frontal and parietal lesions. *Brain*, 119,1951-1969
- Heilman**, K.M. et al. (1995) Hemispheric asymmetries of near-far spatial attention. *Neuropsychology*, vol. 9, no. 1, 58-61.
- Hendry**, S.H.C. and T. Yoshioka (1994) A neurochemically distinct channel in the macaque dorsal geniculate nucleus. *Science*, 299, 575-577
- Hess**, E.H. (1965) The role of the pupil size in communication. *Science Journal*, Nov. vol. 233, 110-119
- Highwater**, J. (1981) *The primal mind: vision and reality in Indian America*. New York: Harper & Row
- Hilger**, L.A. and O. Koenig (1991) Separable mechanism in face processing: evidence from hemispheric specialization. *Journal of Cognitive Sciences*, vol. 3, number 1, 42-58
- Hodges**, N.J. et al. (1997) Hand, space and attentional asymmetries in goal-directed manual aiming. *Cortex*, 33, 251-269
- Hooper**, J. and D. Teresi (1986) *The 3-pound universe*. Laurel
- Horton**, J.C. and W.F. Hoyt (1991) Quadrantic visual field deficits. *Brain* 114,1703-1718
- Hoyenga**, K.B. and K.T.Hoyenga (1987) *Psychobiology: the neuron*
- Humphreys**, G.W. et al. (1993) Expression is computed separately from facial identity, and it is computed separately for moving and static faces: neuropsychological evidence. *Neuropsychologia*, vol. 31, no. 2, 173-181.
- Humphreys**, G.W. (1995) Acting without 'seeing'. *Nature*, vol.374, 27 April, 783-764
- Jeannerod**, M. (1994) The representing brain: neural correlates of motor intention and imagery, *Behav. Brain, Sci*, 17, 197-245
- Jeannerod**, M. (1994) Impairment of grasping movements following a bilateral posterior parietal lesion. *Neuropsychologia*, vol. 32, no. 4, 369-381
- Jeannerod**, M. et al. (1995) Grasping objects: the cortical mechanisms of visuomotor transformation. *TINS*, vol.18, nr. 7, 314-320
- Jeannerod**, M. (1999) A dichotomous visual brain. *Psyche*. (Internet)
- Johnson**, M.H. (1990) Cortical maturation and the development of visual attention in early infancy. *Journal of Cognitive Neuroscience*, vol. 2, number 1, 81-95
- Julesz**, B. (1965) Texture and visual perception. *Scientific American*, February, 38-55
- Kalat**, J.W. (1992) *Biological Psychology*. Fourth Edition. Wadsworth Publishing Company, Belmont, California
- Kandel**, E.R. and James H.Schwartz (1985) *Principles of Neural Science*, Second Edition Elsevier, Amsterdam. ISBN 0-444-00944-2
- Kanwisher**, N. et al. (1997) The fusiform face area: a module in human extrastriate cortex specialized for face perception. *The journal of neuroscience*, 17 (1), 4302-4311.

- Kemmerer, D.** (1999) "Near" and "far" in language and perception. *Cognition*, 73, 35-63
- Kinsbourne, M.** (1987) Mechanisms of unilateral neglect. In: *Neurophysiological and neuropsychological mechanisms of spatial neglect*, M. Jeannerod (Editor), 69-86
- Koch, C** and **R.B.H. Tootell** (1996) Stimulating brain but not mind. *Nature*, vol. 383, 26 September, 301-303
- Koch, C.** and **G. Laurent** (1999) Complexity and the nervous system. *Science*, vol. 284, 2 April, 96-98
- Kosslyn, S.M. et al.** (1993) Visual mental imagery activates topographically organized visual cortex: PET investigation. *Journal of cognitive neuroscience*, 5:3, 263-287
- Kosslyn, S.M. et al.** (1999) The role of area 17 in visual imaging in convergence evidence from PET and TMS. *Science*, vol. 284, 2 April, 167-170
- Kubovy, M. et al** (1999) Feature integration that routinely concurs with focal attention. *Psychonomic Bulletin & Review*, 6, (2) 183-203
- LaBerge, D.** (1997) Attention, awareness and the triangular circuit. *Consciousness and cognition*, 6, 149-181
- Ládavas, E. et al.** (1993) The role of right side objects in left side neglect: a dissociation between perceptual and directional motor neglect. *Neuropsychologia*, Vol. 31, no. 8, 761-773
- Lasko, T.A. et al.** (1999) Melatonin suppression by illumination of upper and lower visual fields. *Journal Biol. Rhythms*, April, 14:2, 122-125.
- Lee, T.S. et al.** (1998) The role of the primary visual cortex in higher level vision. *Vision Research*, 38, 2429-2454
- Lennie, P.** (1998) Single units and visual cortical organization. *Perception*, vol. 27, 889-935
- Leopold, D.A. and N.K. Logothetis** (1996) Activity changes in early visual cortex reflect monkeys' percepts during binocular rivalry. *Nature*, vol. 379, 8 Feb., 549-553
- Leopold, D.A. and N.K. Logothetis** (1999) Multistable phenomena: changing views in perception. *Trends in cognitive sciences*, vol. 3, no. 7, 254-264
- Linden, D.E.J. et al.** (1999) The myth of upright vision. A psychophysical imaging study of adaptation to inverting spectacles. *Perception*, 1999, volume 28, pages 469-481
- Livingstone, M.S.** (1988) Art, illusion and the visual system. *Scientific American*, January, 68-75
- Loftus, E.** (1979) *Eyewitness Testimony*. Cambridge MA: Harvard University Press.
- Logothetis, D.A. and N.K.** (1996) Activity changes in early visual reflect monkey's percepts. *Nature*, vol. 379, 8 February, 549- 553
- Logothetis, N.K.** (1999) Vision: a window on consciousness. *Scientific American*, November, 45-51
- McConkie, G.W. and C.B. Currie** (1996) Visual stability across saccades while viewing complex pictures. *Journal of experimental psychology, human perception and performance*, vol. 22, nr. 3, 563-581
- McCrone, J.** (1999) Left brain right brain. *New Scientist*, 3 July, 26-30
- McGeorge, P.** (1999) Consciousness, coordination, and two visual streams, *Psyche*. (Internet)
- Mangun, G.R. et al et al.** (1994) Monitoring the visual world: hemispheric asymmetries and subcortical processes in attention. *Journal of cognitive neuroscience*, 6:3, 267-275
- Marshall, J.C. and P.W. Halligan** (1988) Blindsight and insight in visuo-spatial neglect. *Nature*, vol. 336,
- Marshall, J.C. and P.W. Halligan** (1995) Seeing the forest but only half the tree. *Nature*, vol. 373, 9 February, 521-522
- Marshall, J.C. and P.W. Halligan** (1993) Imagine only the half of it. *Nature*, vol. 364, 15 July, 193-194
- Martin, A. et al** (1995) Discrete cortical regions associated with knowledge of color and knowledge of action. *Science*, vol. 270, 6 October, 102-105
- Mattingley, J.B. et al.** (1993) Reversed perceptual asymmetry for faces in left unilateral neglect. *Brain and cognition*, 23, 145-165

- Mattingley, J.B.** (1999) Attention, consciousness, and the damaged brain: insight from parietal neglect an extinction. *Psyche*. (Internet).
- Maunsell, J.H.R.** (1995) The brain's visual world: representation of visual targets in cerebral cortex. *Science*, vol. 270, 3 November, 764-768
- Meador, K.J.** (1987) Remote memory and neglect syndrome. *Neurology*, 37, March, 522-525
- Mellet, E. et al.** (1995) A positron emission topography study of visual and mental spatial exploration. *Journal of Cognitive neuroscience*, vol. 7, number 4, 433-445
- Mennemeier, M. et. al.** (1992) Neglect of near peripersonal space. *Brain*, 115, 37-50
- Milner, A.D. et al.** (1991) Perception and action in 'visual form agnosia'. *Brain*, 114, 405-428
- Milner, A.D.** (1997) Neglect, extinction, and the cortical streams of visual processing. In: parietal lobe contributions to orientation in 3D space. P.Thier and H.-O Karnath (eds) Springer-Verlag Heidelberg. 3-22
- Milner, A.D. et al.** (1998) Visual size processing in spatial neglect. *Exp. Brain Res.*, 123, 192-200
- Milner, A.D. and M.A.. Goodale** (1999) The visual brain in action. *Psyche*
- Moran, J. and R. Desimone** (1985) Selective attention agates visual processing in the extrastriate cortex. *Science*, vol. 229, 23 August, 782-784
- Moscovitch, M. et al.** (1997) What special about face recognition? Nineteen experiments on a person with visual object agnosia and dyslexia but normal face recognition. *Journal of cognitive neurosciences*, 9:5, 555-604
- Muenzinger, K.F.** (1942) The psychology of behavior. New York: Harper
- Mukhametov, L.M.** (1987) Unihemispheric slow-wave sleep in Amazonian dolphin, *Inia geofrensis*, *Neuroscience letters*, 79, 128-132
- Murch, G.M.** (1973) Visual and auditory perception. Indianapolis, IN: Bobbs-Merrill
- Naito, T. and N. Osaka** (1999) Attentional symmetry between the upper and lower visual field as revealed by visual evoked potentials. Untitled. Html
- Nakamura, H. et al.** (1993) The modular organization of projections from areas V1 and V2 to areas V4 and TEO in macaques. *The journal of neuroscience*, 13(9), 3681-3691
- Nathan, Peter** (1988) The Nervous System. Third edition. Oxford University Press, Oxford New York.
- Niebauer, C.L. and S.D.Christman** (1998) Upper and lower visual differences in categorical and coordinate judgments. *Psychonomic Bulletin & Review*, 5 (1) 147-151
- Ogden, J.A..** (1985) Anterior-posterior interhemispheric differences in the loci of lesions producing visual hemineglect. *Brain and cognition*, 4, 59-75
- Otto, I. et al.** (1992) Direct and indirect cooperation between temporal and parietal networks for invariant visual recognition. *Journal of cognitive neuroscience*, vol. 4, number 1, 38-57
- Penrose, Roger** (1989) The Emperor's New Mind. Oxford University Press. New York Oxford. ISBN 0-19-851973-7
- Perret, D.I. et al.** (1987) Visual neurons responsive to faces. *TINS*, vol.10, no.9, 359-362.
- Peru, A. and G. Pinna** (1997) Right personal neglect following a left hemisphere stroke: a case report. *Cortex*, 33, 585-590
- Pinel, J.P.J.** (1990) Biopsychology. Allyn and Bacon. Boston. ISBN 0-205-12052-0
- Pitzalis, S. et al.** (1997) Vertical neglect: behavioral and electrophysiological data. *Cortex*, 33, 679-688
- Pizzamiglio, L. et.al.** (1989) Visual neglect for far and near extrapersonal space in humans. *Cortex*, 25, 471-477
- Portin, K. et al.** (1999) Stronger cortical activation to lower and upper visual field stimuli. Neuromagnetic recordings. *Exp. Brain Res.*, February, 124:3, 287-294
- Previc, F.H.** (1990) Functional specialization in the lower and upper visual fields in humans: Its ecological origins and neurophysiological implications. *Behavioral and Brain Sciences*, 13:3, 519-575
- Previc, F.H.** (1991) A general theory concerning the prenatal origin of cerebral lateralization in

- humans. *Psychological review*, vol. 98, no. 3, 299-334
- Prigogine**, I. and I. Stengers (1984) Order out of chaos. Flamingo
- Puce**, A. et al. (1996) Differential sensitivity of human visual cortex to face, letterstrings, and textures: a functional magnetic resonance imaging study. *The journal of neuroscience*, August 15, 16(16), 5205-5215
- Rafal**, R. et al. (1991) Extrageniculate contributions to reflex visual orienting in normal humans: a temporal hemifield advantage. *Journal of cognitive neuroscience*, vol. 3, number 4, 322-328
- Ramachandran**, V.S. (1988) Perception of Depth from Shading. *Scientific American*, 269, 76-83
- Ramachandran**, V.S. and S.Blakeslee (1998) Phantom in the brain. William Morrow and Co, Inc. New York
- Rapcsak**, S.Z. (1988) Altitudinal neglect. *Neurology*, February, 38, 277-281
- Regan**, D. (1986) Visual processing of four kinds of relative motion. *Vision Research*, vol. 26,127-143
- Rensink**, R.A. (1997) To see or not to see: the need for attention to perceive changes in scenes. *Psychological science*, vol. 8, no. 5, September, 368-373
- Rizzolatti**, G. and V.Gallese (1989) Mechanisms and theories of spatial neglect. In handbook of neuropsychology, vol.1 F.Boller and J.Grafman (Eds), 223-246 98
- Rizzolatti**, G. et al. (1997) Parietal cortex: from sight to action. *Current opinion in neurobiology*, vol. 7 no.4 ,August
- Robinson**, L.D. and S.E. Petersen (1992) The pulvinar and visual salience. *TINS*, vol. 15, no. 4, 127-132
- Rubin**, N. et al. (1996) Enhanced perception of illusory contours in the lower and upper visual hemifield. *Science*, vol. 271, 2 February, 651-653
- Rudell**, A.P. et al. (1993) Recognition potential: sensitivity to visual field stimulated. *Electroencephalography and clinical Neurophysiology*, 87,221-234
- Rushworth**, M.F.S. et al. (1997) The left hemisphere and the selection of learned actions. *Brain*
- Sakata**, H. et al. 1997) The TINS lecture. The parietal association cortex in depth perception and visual control of hand action. *TINS*, vol. 20, no. 8, 350-357
- Sáry**, G et. al. (1993) Cue-invariant shape selectivity of macaque inferior temporal neurons. *Science*, vol. 260, 14 May, 995-997
- Sauvaun**, X.M. and E.Peterhans (1999) Orientation constancy in neurons of monkey visual cortex. *Visual cognition*, 6 (1), 43-54
- Schein**, S.J. and R.Desimone (1990) Spectral properties of V4 neurons in the Macaque. *The Journal of Neuroscience*, 10/10, 3369-3389
- Segall**, M.H. et al. (1969) The influence of culture on visual perception Indianapolis, IN: Bobbs-Merill.
- Shannon**, C.E. and W. Weaver (1959) (Eds) The mathematical theory of communication. Univ. of Illinois Press.
- Shelton**, P.A. et al. (1990) Peripersonal and vertical neglect. *Brain* 113, 191-205
- Simon**, T.J. (1998) The foundation of numerical thinking in a brain without numbers. *Trends in cognitive sciences*, vol. 3, no.10, October ,363-364
- Sirigu**, A. et. al. (1995) A selective impairment of hand posture for object utilization in apraxia. *Cortex*, 31,41-55
- Skandries**, W. and W. Baier (1986) The standing potential of the human eye reflects differences between the upper and lower retinal areas. *Vision Research*, 26:4, 577-81
- Snyder**, L.H. et al. (1997) Coding of intention in the posterior parietal cortex. *Nature*, vol. 386, 13 March, 167-170
- Spelke**, E.S .and S. Wasserman (1985) Object performance in five-month-old infants. *Cognition*, 20,191-208
- Spelke**, E.S. and S. Dehaene (1999) Biological foundation of numerical thinking. Response to T.J.Simon. *Trends in cognitive sciences*. Vol. 3, no. 10, October, 365-366

- Stein, B.** and A.Meridith (1993) The merging of senses. MIT Press
- Steriade, Mircea.**(1987) Thalamus. In the Encyclopedia of Neuroscience, Vol. II, edited by George Adelman, 1987, p.1205-1208.
- Stryer, L.** (1988) Biochemistry, Third Edition, W.H.Freeman and Company/NewYork. ISBN 0-7167-1843-X
- Sugita, Y.** (1996) Global plasticity in adult visual cortex following reversal of visual input. Nature, vol. 380, 11 April, 523-526
- Sveiby, K.-E.** (1994) What is information? Knowledge Management Home Page
- Thickbroom, G.W.** and F.L. Mastaglia (1990) Premotor negativity with saccadic eye movement and finger movement: a comparative study. Brain Research, 506, 223-226
- Thickbroom, G.W.** and F.L.Mastaglia (1985) Cerebral events preceding self-paced and visually triggered saccades. A study of presaccadic potentials. Electroencephalography and clinical Neurophysiology, 62: 277-289
- Thorpe, S** et. al. (1996) Speed of processing in the human visual system. Nature, vol. 381, 6 June, 520-522
- Tootell, R.B.N.** et al.(1996) New images from human visual cortex. TINS, vol. 19, nr.11, 481-489
- Tranel, D.** (1985) Knowledge without awareness: autonomic index of facial recognition by propagnosics. Science, vol. 228, 21 June, 1453-1454
- Tranel, D.** et. al. (1988) Intact recognition of facial expression, gender and age inpatients with impaired recognition of face identity. Neurology, May, 690-696.
- Tranel, D.** et. al. (1995) Double dissociation between overt and covert face recognition. Journal of Cognitive Neuroscience 7:4, 425-432
- Treue, S.** and J.H.R. Maunsell (1996) Attentional modulation of visual motion in cortical areas MT and MST. Nature, vol. 382, 8 August, 539-541
- Treue, S.** and J.H.R. Maunsell (1997) Attentional modulation of visual signal processing in the parietal cortex. In: Parietal lobe contributions to orientation in 3D space. P. Thier and H.-O. Karnath (eds). Springer Verlag, Heidelberg.
- Tsunoda, T.** (1989) Hemispheric dominance in Japan and the West, p.54-59 In: The science of the mind. Ed, K.A. Klivington, The MIT Press, Cambridge Mass
- Turnbull, O.H.** (1997) Agnosia for object recognition: implication for theories of object recognition. Neuropsychologia, 35, 153-163
- Turnbull, O.H.** (1999) Of two minds about two visual systems. Psyche. Internet
- Ungerleider, L.G.** and M.Miskin (1982) Two cortical visual systems In D.J.Ingle, M.A.Goodale and R.J.W. Mansfield (Eds), Analysis of Visual Behaviour, p 549-586. Cambridge MS: MIT Press
- Van Kleeck, M.H.** (1989) hemispheric differences in global versus local processing of hierarchical visual stimuli by normal subjects: new data and meta-analysis of previous studies. Neuropsychologia, vol. 7, no. 9, 1165-1178
- Vecera, S.P.** et al. (1999) Lower region: a new gestalt principle of figure -ground organization. Poster at the annual meeting of the cognitive neuroscience society
- Vidyasagar, T.R.** (1999) A neuronal model of attentional spotlight: parietal guiding the temporal. Brain Research reviews, 30, 66-76
- Wallach, H.**(1985) Perceiving a stable environment. Scientific American, May, p.92...
- Wallis, G.** and H. Bulthoff (1999) Learning to recognize objects. Trend in cognitive Sciences, vol. 3, no 1, 22-30
- Weintraub, S** and M.-M. Mesulam (1989) Neglect: hemispheric specialization, behavioral components and anatomical correlates. Handbook of Neuropsychology, vol. 2., 357-374
- Weiskrantz, L** (1989) Blindsight. Handbook of Neuropsychology, vol. 2 , 375-385
- White, C.A.** et.al. (19880) Characterization of somatostatin- like immunoreactive cells in the adult cat retina.. Society of Neuroscience abstracts, 14:1121
- Wilson, B.A.** et al. (1997) Knowing where and knowing what: a double dissociation. Cortex, 33, 529-541

Wolfe, J.M. (1996) Resolving perceptual ambiguity. *Nature*, vol. 380, 18 April, 587-588

Wurtz, R.H. et al (1982) Brain mechanism of visual attention. *Scientific American* 246 (6), 100-107

Yang, T.L. et al. (1999) Seeing big things: overestimation of height is greater for real objects than for objects in pictures. *Perception*, vol. 28, 445-467

Young, M.P. (1992) Objective analysis of the topological organization of the primate cortical visual system. *Nature*, vol. 358, 9 July, 152-155

Zaidel, D.W. et al. (1995) Physiological responses to verbally inaccessible pictorial information in the left and right hemispheres. *Neuropsychology*, vol. 9, no. 1, 52-57

Zeki, S. (1991) Cerebral akinetopsia (visual motion blindness). *Brain*, 114, 811-824

Zeki, S. (1992) The visual image in mind and brain. *Scientific American*, September, 4350

Zeki, S. (1993) A vision of the brain. Oxford, Blackwell Scientific Publications.

Zhuang, X. (1999) Part/whole organization in visual object recognition: problems and approaches. www.Columbia.edu/~xz9

Zihl, J. et al. (1983) Selective disturbance of movement vision after bilateral brain damage. *Brain* 106, 313-340

Dagboek 2004

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Donderdag 1 januari 2004. Goed gevoel over dit nieuwe jaar. Astronomie gebruikt ook de patriarchale mythen voor de sterrenbeelden., Het wordt tijd dat men inziet dat het allemaal verbasterde verhalen zijn van de oude religies. 88 sterrenbeelden ontmaskeren. Het zijn allemaal families 1. Ursa Major 2. Zodiac, 3. Persues, 4. Hercules, 5 Orion, 6 Heavenly waters, 7. Bayer, 8. La Calle.

Begonnen met golfdrills: putten chippen.

Vrijdag 2 januari Alle kinderen gebeld en zusters voor Nieuwjaar en ook Sani en ook Huib. Rustige dag. Sneeuw gevallen., De 88 sterrenbeelden de revue gepasseerd. Vreemd mengelmoesje. Astronomie- Astrologie- Mythologie, hoe hier iets van te brouwen is het grote raadsel voor mij. Vreemde dromen. Nachtmerrie over de lezingen overheadsheets waren weg.

Zaterdag Zondag 3 en 4 januari Overgeslagen. depri. Rood in ontlasting ongerust. Tekst weggevaagd in Word.

Maandag 5 januari Weer frisse moed, de 88 sterrenbeelden afwerken. Geen rood meer in ontlasting.

Dinsdag 6 januari Naar dokter van Engelen, om hulp gevraagd. Alle sterrenbeelden in kaart gebracht.

Woensdag 7 januari Vandaag naar dokter, heel spannend. Eerste goede reactie voor Vijfster nieuwsbrief. Stemt vrolijk. Rare dromen over seks, vliegen, plassen water

Zaterdag 10 januari Gisteren eindelijk begonnen aan nieuwsbrief 22. Hele opluchting. De dokter ziet dat er witte puntjes te zien waren op de stembanden, de keel is gelukkig goed.

Zondag 11 januari Maria had goed gesprek gehad met Engelen. De nieuwsbrief vordert gestaag.

Maandag 12 januari Moeilijke pianoles linkerhand doet het niet goed .Vreemde dromen. Keel nog slecht. Moeizaam met praten.

Dinsdag 13 januari Goede vordering mythologie. Pianoles ging niet goed wel nuttig.

Woensdag 14 januari Gisteren bezoek van een man die mijn nieuwsbrief had gelezen op het net. Hans Hubers. Leuke vent met een nogal afwijkende mening, werkeloos. Ik heb moeite om mijn kennis overzichtelijk neer te zetten, dus soms verwarrend. Ook het praten gaat steeds moeilijker. Stug doorgaan. Kamp Bisschopswaai is geopend na renovatie. Willem Wallenburg was

boos, gezorgd dat hij telefoon kreeg.

Donderdag 15 januari Gisteren astrologie cursus in Laren. Rosemarie en Hilda zagen het wel zitten om de astronomie onder de astrologen te brengen, maar zeiden wel dat de astrologen er geen belangstelling voor hebben. Dokter zei dat hij misschien wel de stembanden gaat opereren, eerst onderzoek onder verdoving. We zien wel. Doorgegaan met gulden vlies

Vrijdag 16 januari. Artikel Baarnsche Courant. Woonwagen park aan Eemdijk heropend Bisschopswaai vernieuwd

Bijgestaan door Jerry en mevrouw Schilt knipte wethouder Wim Lieberwerth het lint door ter heropening van Bisschopswaai. (Foto: Roeland de Bruyn)

De herinrichting van woonwagenkamp Bisschopswaai is afgerond. Hoewel nog in het voorjaar het buitengebied in het groen wordt gezet en de telefoonaansluitingen enkele weken op zich laten wachten, heeft Het Gooi en Omstreken op de regenachtige woensdagmiddag het park met acht nieuwe woonwagenwoningen à la Zuiderlicht en één bestaande wagen officieel heropend. geassisteerd door de jongste (Jeffrey Mulderij) en de oudste (mevrouw Schilt) bewoner heeft wethouder Wim Lieberwerth het lint met de blauwgele Baarnse kleuren op de toegangsweg mogen doorknippen. Vlak bij het vierkante stuk weiland tussen de Bisschopsweg en de Eemdijk heeft vroeger kasteel Huis ter Eem gestaan. Nabij deze historische locatie heeft de gemeente ruim dertig jaar geleden een bestaande waai met ziekenhuisafval gedempt en er woonwagenkamp Bisschopswaai gerealiseerd. De raad gaf de voorkeur aan deze locatie boven de Noordschil, weet Baarnaar Tom de Booy, sinds jaar en dag langen behartiger van de woonwagenbewoners, ook in Baarn vulling gevend aan het rijks/provinciaal beleid- woonwagenbewoners dichterbij de bebouwde kom te huisvesten heeft de gemeente aanvankelijk ingezet op het realiseren van twee kampen in tuindorp Eemdal. Het kamp aan het Zuiderlicht met vijftien standplaatsen is er gekomen. Aan het Noorderlicht is een complex met 24 appartementen verrezen, omdat een groep woonwagenbewoners liever op Bisschopswaai bleef. In eerste instantie zouden zeven standplaatsen worden aangelegd. Het werden er negen dat twee illegaal ingenomen plekken door Baarn werden gelegaliseerd.

Langdurig

Veel tijd ging verloren voor met de herinrichting kon worden aangevangen, memoreerde de heer Lieberwerth. Nadat de gemeenteraad de benodigde eurotonnen beschikbaar stelde, bleken meer vierkante meters vervuilde grond gesaneerd te moeten worden. Heipalen moesten de grond in om de bergingen stevig te kunnen bouwen. De welstandscommissie stelde eveneens eisen aan de

nieuwbouw. Na het nemen van alle hobbels werd een klein jaar geleden met de vernieuwing begonnen. Nybod Consultancy trad op als intermediair. De stichting woningcorporaties Gooi en Omstreken nam het beheer en de exploitatie van beide kampen van de gemeente over. 'Het resultaat mag gezien worden', complimenteerde de wethouder.

Vreemde eend

Gooi en Omstreken directeur Jan Flemminks Smid noemde zijn stichting 'een vreemde eend in de bijt', omdat normaliter Eemland Wonen het beheer en de exploitatie had verzorgd, ware het niet dat destijds de verhouding tussen woningcorporatie en gemeente danig verstoord was. Zowel de woonwagenlocaties als voor de huurappartementen in het tuindorp koos de raad voor Gooi en Omstreken, die de wethouder (boek) en de twee bewoners (Bart Smit, cadeau en bos bloemen) voor hun inspanningen tijdens de heropening bedankte. Daarna bezichtigden de aanwezigen, waaronder diverse raadsleden, de woonwagenwoningen en lieten de gasten zich de lekkernijen van de viskraam uitstekend smaken.

Vrijdag 16 januari Tentoonstelling van schilderijen van Ellis in Baarn. Druk doende met Argonauten. Goed gesprek met Elsbeth

Zondag 18 januari. JM jarig dadelijk bellen.

Maandag 19 januari Naar Be fair de bos hole is nu openbaar. Golfbaan Spaanderbosch, Mickey Mouse baan. Vanochtend geweldige blikseminslag. Nu voorbereiden op Frankrijk. Probeer te ontspannen.

Cannes . Links: Lekker in het zonnetje in een strandtent. Rechts: Uitzicht vanuit de flat, zonsondergang over het massief van Esterel

Donderdag 5 februari Goede gezellige vakantie Cannes, heel harmonisch met Adrienne. Wel last van stem en voet. Veel gelezen. Nu klaar voor nieuwsbrief 22. Geduld. Trok de rune Jera. De oogst kan niet versneld worden. Na de grond te hebben bewerkt en te hebben gezaaid, volgt het opkomen van het gewas. Dit kan niet worden versneld,

Vrijdag 6 februari Vandaag 61 jaar geleden van Muiderpoort station in Amsterdam naar Apeldoorn en daarna naar Wiesel boerderij van Louis Dobbelman. In de zitkamer waren Liesbeth, zuster van Louis en Odette van Walt van Praag, waren aan het verstellen, met muziek sonate viool en piano van César Franck. Begin onderduik tijd. Vannacht gedroomd van tocht in bergen met boot. Bezigt met tekst Argonauten.

Zaterdag 7 februari Heel gezellig Maria en Huib bij ons gegeten. Huib heeft me sterk geïnspireerd voor mijn werk. Zag het helemaal zitten, alleen begreep niet dat men in de astrologie wereld het niet zit zitten. Peter zit het niet bij met mij zitten. Andere golf lengte had hij tegen Huib gezegd.

Zondag 8 februari Bij Elsbeth geweest. Heel moedig heeft zij zich geïnstalleerd. Keel nog steeds niet goed, toch lichte verbetering. Nieuwsbrief met Aries beginnen

Maandag 9 februari Weer contact met Sani, goede uitzending over Leyweg. Nieuwe hoop voor doorbraak. Prachtig concert Aimard ,wonderschoon. Inspirerend gesprek met Bert de Haas Nu maar Taurus

Dinsdag 10 februari Verwarming vol stoom, slang afgeschoten. Gelukkig niet tijdens vakantie. Op net gevonden mensen die werken aan het zelfde doel man-vrouw relatie. Stug doorgaan met mythe Kumurabil

Woensdag 11 februari Mooie email voor Mauk verjaardag gemaakt Vandaag naar Corien de Marez Oyens oude vriendin.

Donderdag 12 februari Door haast bankpas vergeten. Kon niet tanken, moest terug waardoor een half uur te laat bij Corien. Wel indrukwekkend 62 jaar niet gezien.. Zeer gezellig gesprek eigenlijk niet veranderd . Wel bleek hoe ik in de revolutie tijd werd gezien als een outcast. Zoek het zelf maar uit niets meer van mij willen weten, zei Corien. Da komt wel hard aan. In de middag goed gegolfd.

Vrijdag 13 februari Vandaag ruggenprik. Gedroomd over dood met Mary Cats. Haar dochter Carole diep ongelukkig. Ook over vaders dood. In ieder geval moest ik hem vele brieven geven die voor hem waren beschreven, ook alles kletsnat geworden. Daarna droge kleren alles heel vreemd..

Zaterdag 14 februari Gisteren prik. Nogal omslachtig moest eerst 1/2 uur lopen. Na prik mocht ik niet lopen en een 1 uur gewacht met bus naar Utrecht trein net weg. Adrienne was ik tot last geweest door haar te laten rijden.. Slecht geslapen 4-9 wakker, gedroomd over sterren op calqueerpapier daarna overgebracht op glas. Profiel van aarde door Europa en Afrika geosyncline, geologie ontmaskeren. Belangrijke vondst vannacht. Parthogene kind zoon van Godin of God.,

Zondag 15 februari Goed gewerkt. Been nog hetzelfde. Rode roos voor Valantijn dag voor Adrienne, ging huilen zo gevoelig is ze voor liefde. Goed teken

Maandag 16 februari Gezellig gegolfd met Adrienne. Weer hard gewerkt. Het is een hele opgave, maar stug doorgaan. Eerst zodiakale families afwerken

Woensdag 18 februari Gister Engelen testament, namen van Ruud de Man doorgekregen. Raar gedroomd. JM wilde,geld lenen Stem nog zwak Voet zelfde. Alles geordend met sterrenbeelden, gaat goed vooruit.

Donderdag 19 februari Gisteren slechte dag, slecht gegolfd, komt door zorgen gezondheid. Merkwaardig gedroomd. Vandaag weer beter geluimd.

Vrijdag 20 februari Gisteren kwam Mauk langs vol met mooie verhalen over zijn werk. Dokter belde voor been wel weer een prik geven,S1. Astrologie cursus ongelofelijk maar het werkt. Bij Leny geweest precies 8 jaar nadat ik voor het eerst op de Egelshoek kwam. Sani nog gebeld was op zoek naar adres Tommel. Vandaag eindelijk weer goed beticht van Peter, gaat betalen. Stug doorgaan met mythes

Zaterdag 21 februari Gisteren duidelijk gevoeld dat het de donkerste fase van de maan. Bij Engelen goed gesprek. Ze was het eens met de stelling dat als er geen begin is ook geen einde. Nu naar Heracles.

Zondag 20 februari Heel koud heel slecht gegolfd..Kom niet door de bal heen s-Avonds beter voortaan nuttig besteden.

Dinsdag 24 februari Mariette jarig. Gisteren bezoek bij Willem en Margaret alleen maar over zich zelf pratend. Adrienne krijgt scanner. Goede pianoles.

Woensdag 25 februari Gezellig gegeten bijverjaardag Mariette. Mooi kantoor in Haarlem. Vanochtend sneeuw buien. Dr Mahieu keel ontstoken tgv maagzuur.

Woensdag 25 februari Diagnose van mijn stembanden door Prof Dr Mahieu
Anamnese: Brokgevoel en branderigheid in keel. Stem hees en schor. Onderging mei 2003 verwijdering zwelling linker van stemplooi door collega v/d Wal. Toen geen maligniteit of dysplasie. Stem nu beter dan voor ingreep. Onderzoek: Bewegelijkheid: symmetrisch mobiel
Stemplooien: rechts hyperemisch en iets irregulier verdikt .Sluiting: wisselend Trillingspatroon:

rechts verminderd maar nog wel aanwezig. Stemgeving: hyperkinetisch Pachydermie: uitgesproken Bijzonderheden: reflux laryngitis beeld. Beleid: lexium 1 dd 40 mg .Controle: 1 maanden met laryngostroscopie. Diagnose: Reflux laryngitis met persisterende verdikkingen ware stemplooiën, rechts meer dan links.

Foto van mijn stembanden in actie

Donderdag 26 februari Sneeuw. Geen alcohol, dat is wat, half glaasje wijn, bevat toch wel, goed Gisteren film over Troje ook toevallig.

Vrijdag 27 februari Gaat goed met drank 1 port 1 wijn en niet meer, daarna ga ik gek dromen. Nu doorgaan met Heracles en Odyssee

Zaterdag 28 februari Gebeld door wereld omroep over woonwagenebewoners die geen belasting betalen. Gisteren 1 port 1 wijn !Joep gelooft niet dat ik het zal volhouden maar als ik wil!

Zondag 29 februari Gezellig met Adrienne naar Amsterdamse tent lekker gegeten, 1 borreltje te veel. Prachtig boek gekocht van Robert Graves Griekse Mythen in Nederlands. Scheelt een hoopwerk Bij wereld omroep uitzending voor woonwagenebewoners lans voor hen gebroken Vanavond concert.

Maandag 1 maart Schitterend concert van Li moet een medium zijn. Inspirerend gesprek met Bert na afloop, doorgaan op de weg die ik ga. Eerst genealogie van Griekse goden,

Dinsdag 2 maart Alida Bos even langs geweest. Zag dat ik goed bezig was en voor deze samenleving passen wij niet. Genealogie bijna klaar van Griekse goden.

Woensdag 3 maart Adrienne weg gebracht met trein naar Schiphol. Was blij haar vriendinnen weer te zien. Had er in zin. Heerlijk voor haar even zonder man te behoeven zorgen. Nu een week alleen. Herakles afmaken. Ruimte opvullen. Rare dromen, veel eten en drinken. Tennis wedstrijd met golfprof Jan Dorrestein..

Donderdag 4 maart Goed gegolfd, door komen daar gaat het op. Even te veel gedronken merk het snel 3 port 1 1/2 wijn. Vandaag terug naar 2 port en 1 wijn. Herakles afmaken Gestaag werken dat levert wat op. Jaap Boon ontmoet op Schiphol na al die jaren.

Vrijdag 5 maart Gaat goed met alleen zijn. Herakles afgewerkt nu naar Achilles. Vandaag injectie.

Zaterdag 6 maart Gisteren fax van Adrienne, alles gaat goed. Sani belde over onderzoekscommissie. Injectie S1. Maria bracht me heel lief. Ilias aan het lezen fascinerend.

Zondag 7 maart Helaas is de geschiedenis van woonwagenebewoners door Adrienne niet meer in haar bestand. Ik moet het dus zelf doen., wel goed want dan kan ik het korter en eenvoudiger maken. Gister leuk feestje 50 jaar van Jos interessante mensen ontmoet. Ga zo door

Maandag 8 maart Concert matig, weinig inspirerend, wel gesprek met Bert over 11 december 2002 Leyweg.

Donderdag 9 maart Odyssee in een adem uitgelezen. Bijzonder boek. Toch iets te veel 3 port 1 wijn, merk het meteen. Nu weer beginnen bij waar ik gebleven ben bij tekst.

Woensdag 10 maart 1965 10 maart de brief geschreven waarbij ik niet meer solidair kon

zijn. 1/2 van mijn leven. Vandaag komt Adrienne weer terug. Wel een heerlijk rustig weekje gehad. Veel kunnen doen wel enigszins ongezellig. Nu weer beginnen met sterrenbeeld Aries !
Donderdag 11 maart Heel slecht gegolfd. Waarom weet ik niet. Alles schoongemaakt voor thuiskomst Adrienne. Had het heerlijk gehad even vakantie zonder man. Nu naar Taurus.

Links: Huwelijks 1954. Rechts: 50 jaar getrouwd: 2004

Maandag 15 maart Heerlijke dagen in Domburg. Uitgenodigd door kinderen. Eerst teleurgesteld omdat we niet naar Londen gingen, maar achteraf alles prima. Heerlijk hotel. Veel liefde en lekker uitgewaaid op strand. Mooie video. Alles warm en gezellig vele mooie cadeaus. Hele belevenis met zo' n gezinnetje. Nu weer

Feestmaal voor 50 jaar huwelijk in hotel in Domburg

Tekst van lied gemaakt door Jan Maarten voor onze gouden bruiloft.

COUPLET:

Wij zijn hier allen bij elkaar Op dit feest van jaren trouw
 En zingen over 't samen zijn Vijftig jaren man en vrouw

REFREIN:

Oh lieve Tom en Adrienne Het is op deze Gouden dag
Dat zolang samen lief en leed Met elkaar gedenken mag
COUPLETTEN:

Pa is verzot op pianospel
Oefent uren lang met Bach
En Mozart als z'n lieveling Speelt hij zo de hele dag
Met Fredje Lingen in de bus
Zijn zij d'oudste van het stel
Zo reizen zij naar opera En genieten bovenwel.
Zo zien zij daar de 'Wagner-ring'
'Lohengrin' en 'Figaro'
De Parsival en nog meer zang
Met elkaar een mooie show
Genieten tevens van concert,
Eten eerst, 0 wees niet bang
In een gezellig restaurant En dan op de ~eerste rang

REFREIN: Zie boven

COUPLETTEN

Ma is tevree in bridgen met 'Nette' vrouwen uit ons Baarn
En golfen met de dames-club
Door het land en vlakbij Maarn
Zo reist ze met de golfsters mee
Naar Spanje en naar Cannes
Monaco-en ook Portugal
En sloeg ooit een hole-in-one
Tom is nu echt een astroloog
Wetenschap dat moet het zijn
Volgt sterren en de stelsels nauw
Want wij zijn hier maar zo klein.

REFREIN:

COUPLETTEN

Dan zijn er ook de kinderen Die hun eigen weg op gaan
Hoe verschillend zij ook mogen zijn Achter jullie blijven staan
Met Joep en Sascha zijn ze blij Maken uitjes met elkaar
Het circus in Carre met Kerst. Als het even kan elk jaar
Af en toe een beetje kibbelen Maar ook lief zijn voor elkaar Houden jullie het een hele tijd Bijna
meer dan 50 jaar.

REFREIN

Oh lieve Tom en Adrienne Nu komt een einde aan dit lied Nog vele jaren met elkaar Diamant in
het verschied

Dinsdag 16 maart Gisteravond 30 minuten met Mariette over het weekend gesproken. Vond
Ma te weinig spontaan. Zo moeilijk voor haar om haar zelf te laten zien. Voor mij ook moeilijk
vond ze. Sedna ontdekt planeet? Mooie legende.

Woensdag 17 maart - Zondag 21 maart Fantastisch 5 dagen golf in Portugal. Goede sfeer
matig gegolfd. Prachtig weer 20 graden strak blauwe lucht te veel gegeten en gedronken. Last van
keel nu zorgen dat het beter gaat door dieet. Hebb belde dat ik een lezing over astrologie mag
houden voor congres, zelfs 2 lezingen.

Woensdag 17 maart 25ste lustrum van dispuutgezelschap B.E.E.T.S Uit het boekje dat
ter ere van dit lustrum is uitgegeven

Hier een verhaal van een Beetsiaan die zich niet heeft thuis gevoeld onder uwe gelederen, maar desondanks een bijdrage wil geven aan dit lustrumboek om te laten zien dat er toch enkele leden van uw 'illustrer' gezelschap zijn, die menen dat zij het verkeerde dispuut hebben gekozen. In 1942 ben ik aangekomen in Amsterdam om geologie te gaan studeren en heb ik mij opgegeven voor het studenten corps, omdat dat nu eenmaal in onze kaste gebruikelijk was, anders was je immers een knor. Net zoals degene die in het blauwe boekje staan (toevallig de kleur van B.E.ET.S.) tot de o.s.m.'ers horen (ons soort mensen) en de andere mensen van onze samenleving het leven door moeten gaan als d.s.m.'ers (dat soort mensen). Na een ondergrondse ontgroeningperiode, onze sociëteit aan de Sarphatistraat was immers gesloten, werd ik gefleurd door Viator, Osiris, Sirius en B.E.E.T.S. .. Ik had geen voorkeur voor B.E.ETS. Mijn vader, een marine officier had geen verstand van hoe het er toe gaat met het fleuren en welke machtsmiddelen er worden ingezet, kreeg van vele zogenaamde onafhankelijke bronnen te horen, dat B.E.ET.S. het enige goede dispuut voor zijn zoon zou zijn. In die tijd was Vaders wil nog Wet en besloot ik toch, met een zekere aarzeling, me op te geven voor B.E.ET.S.. Na een korte groentijd, waar ik overigens geen slechte herinnering aan heb overgehouden, kwam de grote dag van de inauguratie. Er werd een dreigend bevel uitgevaardigd door de ontgroeningscommissie, dat we de nacht voor de inauguratie niet in Amsterdam mochten verblijven op straffe van (de strafmaat ben ik vergeten). We moesten in ieder geval ons adres in Amsterdam opgeven en in onze kamer achterlaten een vieuxbleu onderbroekje, wat we onder onze rok zouden moeten dragen bij de inauguratie. Met Jack Dudok van Heel ben ik vermomd als een travestiet naar het Centraal Station gegaan om naar mijn ouderlijk huis in Aerdenhout te gaan. We waren bang te worden gesnapt door leden van de ontgroeningscommissie, zo zat de schrik er in. kreeg wel bepaalde avances, waar ik niet op ingegaan, zo verleidelijk zag ik er uit. Het was niet zonder gevaar, want als de Duitsers mijn vermomming hadden doorzien zou het slecht met mij zijn afgelopen.

De ontgroeningscommissie is vrijdagavond naar mijn adres getogen en wel op het adres van mijn Grootouders Stadionkade 38 twee hoog. Mijn grootvader heeft hun de toegang gegeven tot mijn zolderkamertje 4 hoog. Daar aangekomen hebben ze mijn vieuxbleu broekje genomen en geprobeerd dit nat te maken. Ze draaiden de linkerkraan van de wastafel open. Toen er geen water uitkwam, hebben ze de rechterkraan opengedraaid en daar kwam wel water uit, zodat ze keurig in een plasje water met de stop in het fonteintje, het onderbroekje onder water hebben gedompeld. Na nog enige verwarring te hebben aangebracht, zoals mijn dassen aan elkaar te knopen en nog andere onregelmatigheden door boeken van hun plaats te brengen, zijn ze tevreden huiswaarts gekeerd.

In de oorlog had de flat slechts alleen zaterdag en zondag warm water. Je voelt hem al aankomen. Zaterdagochtend begon uit de opengelaten linkerkraan het warme water te stromen. Aangezien het fonteintje na enige tijd het warme water niet meer aankon, zocht het water via mijn kamertje een weg naar beneden en kwam het uit in de klerenkast van de bovenburen van drie hoog, de familie Gouda. Het behoeft weinig voorstellingsvermogen om in te denken wat het warme water met de kleren van vooral mevrouw Gouda heeft aangericht, alle kleuren van haar feest jurken wisten zich met elkaar te vermengen, kortom een kleine catastrofe. Gelukkig was de familie thuis en hebben zij de zonvloed kunnen stoppen.

In de vroege namiddag keerde ik vanuit Aerdenhout terug om mij te verkleeden voor de inauguratie. Nog heel scherp staat op mijn netvlies de totale chaos, die ik aantrof. Het behang had alle gekrulde vormen aangenomen die men zich maar kon denken, alsmede ook mijn boeken waren geheel veranderd van vorm. Niet wetende wat de oorzaak van dit alles was, ontstak in een grenzeloze woede en dacht: dit kan toch niet waar zijn. In deze staat ben ik met mijn natte (warme)vieuxbleu onderbroekje en gestoken in een keurige rok naar de plaats gegaan van mijn inauguratie. Deze heb ik in roes van woede en haat meegemaakt en heb de inauguratie ondergaan als een grote nachtmerrie. Nu zal men terecht zeggen, dat mag toch niet de re. den waarom ik nooit een goede Beetsiaan ben geworden, vooral als je later weet wat de reden is geweest van dit

drama. Nee, dat lag vooral in het feit dat als ik na de oorlog op de sociëteit kwam, ik graag bij het borreluurtje bij andere dispuuten ging zitten. Dit werd mij kwalijk genomen, ik moest me toch solidair vormen met het dispuut B.E.E.T.S. was en is nog steeds denk ik een prima dispuut, allen was dat niet voor mij, wat hoogstens iets wil zeggen over mij dan over B.E.ET.S.. Ik wens jullie van harte een goed lustrum toe.

Tom de Booij '42

Donderdag 23 maart Adrienne heeft tekst woonwagen weggegooid. Jammer voor het werk, wel symbolisch. Verder moeite om de draad weer op te pakken. Toch stug doorgaan met sterrenbeelden.

Woensdag 24 maart Peter e-mail, was trots op me vanwege de lezing. Bloemen gebracht bij Paleis (fresias) voor mijn lieve koningin.

Woensdag 24 maart Artikel in gooi en Eemlander 'daar gaat ze, nu is ze weg Duizenden brengen laatste groet aan hun Juliana (*Annemarie de Jong en Willemiem Schenkeveld*).

SOESTDIJK - Vooral inwoners van Soest en Baarn hebben prinses Juliana vanmorgen in groten getale uitgezwaaid. De eerste belangstellenden stonden al rond achtuur bij paleis Soestdijk. Op het moment dat het lichaam van de oude vorstin voor het laatst haar geliefde paleis verliet, klonk een beschaafd applaus. "Ik hoopte vooraf dat er niet zou worden geklapt. Het is toch gebeurd, maar het was ingetogen en eigenlijk wel gepast", reageert een Soesterse voor de hekken. ". Prachtig, ik krijg koude rillingen. Daar gaat ze, nu is ze weg", zegt een oude Baarnaar met zijn pet in de hand. Kort voor elf uur waren koningin Beatrix en haar zussen Irene, Margriet en Christina vanaf het bordes in de rouwauto gestapt. Het lichaam van de prinses was aan de achterkant van het paleis in de lijkwagen geladen. Dat vond de familie een privé-gelegenheid. Het paleispersoneel vormde een erehaag in de tuin. Voor de hekken zag het zwart van de mensen, velen met verrekijker of fototoestel in de aanslag. De sfeer was eerbiedig en niet bedrukt. Complete schoolklassen uit Soest en Baarn waren getuige van het plechtige moment. Er waren ook veel mensen uit Bunschoten, Spakenburg en het Gooi. "Ik móet hier vandaag zijn, bij de koningin. Zo noem ik Juliana nog steeds", sprak de in klederdracht gehulde Spakenburgse M. Koelewijn. De rouwstoet verliet aan de Baarnse kant de paleistuin en reed via de Amsterdarnsestraatweg naar de Al. Ruim 160 scouts uit Soest en Baarn stonden tot aan de kruising Oranjeboom, tussen de politieagenten en marechaussee voor de dranghekken. Hun was uitdrukkelijk verzocht geen groet uit te brengen. Soesters en Baarnaars voelen een speciale band met de oude vorstin. Duizenden bloemen op het bordes zijn daarvan de stille getuigen. De oudsten onder de toeschouwers hadden nog meegemaakt hoe Soest en Baarn op 14 juni en 15 juni 1937 met een 'blijde incomste' het jonggehuwde paar verwelkomden. De rouwstoet werd door zestien motoragenten naar Paleis Noordeinde begeleid, waar de oude vorstin 94 jaar geleden werd geboren. Vandaag nemen hoogwaardigheidsbekleders afscheid van Juliana. Haar gebalsemde lichaam ligt in een gesloten kist. Vanaf morgenochtend is het de beurt aan de burgers. Prins Bernhard bleef vandaag met zijn (achter)kleinkinderen achter op Soestdijk. "Ik maak me zorgen over hem", zei de Utrechtse mevrouw Aertssen. "Die doet echt een jasje uit."

Donderdag 25 maart Zeer emotioneel bij paleis. Zelfs de krant gekocht over wat ik gezegd tegen journaliste (zie bovenstaand knipsel). Het deed me allemaal meer dan ik gedacht had, kon die dag niet goed werken. Van dokter van der Doel hoorde ik dat mijn voet niet kan genezen en ook zij er geen medicijnen voor.

Vrijdag 26 maart Vandaag met Joep naar kamp Leyweg. Teksten voor lezing doorgestuurd. Hoe onze rangordening in monsters werden veranderd. Het wonder van de donkere fase van de maan. Nu begonnen met Demeter, Virgo ipv Hermes.

Zaterdag 27 maart Goede dag met Joep naar Sani zeer onder de indruk en Joep vonden ze top. Vele mensen gesproken allen nog zeer onder de indruk van alles. Bij thuiskomst zei Joep niet veel, alleen dat zijn nog eens mensen en tegen Pa: Dat begrijp jij toch niet, keihard. Daarna met Mariette naar Steven sterrenwacht. Prachtige sterrenhemel. Ringen van Saturnus en manen van

Jupiter, M35 en kraters van de maan. Indrukwekkend.

Maandag 29 maart Schitterend concert van Russische 75 jaar. Wat een brille. Bij Bert gegeten heel gezellig en lief. Maan mysterie verder uitgewerkt, Nu weer stug doorgaan met Libra

Dinsdag 30 maart Ontroerende uitvaart Juliana. Tijdperk afgesloten

Woensdag 31 maart Nachtmerrie over lezing Oirschot moest kwart voor acht bij station Heemstede- Aerdehout zijn, maar leuke band. Mijn hond tref was erbij, nu is het al kwart voor acht in de avond dus onmogelijk op lezing zijn, dus wakker geworden..

Donderdag 1 april Geen grap kunnen bedenken voor Mauk. Redelijk gegolfd . Zit op dood spoor mythe . Toch maar door bijten met de sterrenbeelden.

Vrijdag 2 april Gister in de zon het boek over maangodin gelezen, zeer verhelderend. Nu eens nagaan welke mythe bij de sterrenbeelden worden gevoegd.

Zaterdag 3 april Acupunctuur bij Chinees Ling in Amsterdam. Weet nog niet wat ik er van moet denken. We zullen zien baat het het schaadt niet. Goede piano les, afstoffen de noten.. Doorgaan met mythe, stug volhouden.

Zondag 4 april Gisteren op receptie van huwelijk van zoon Jan van Dissel. Veel gekakel hiervoor te oud. 2 seks dromen met Adrienne. Grote behoefte wanneer?

Maandag 5 april Wedstrijd op de Pan golfclub van mijn team, wilde niet eten voelde me te oud, hoor er niet meer bij. Weer van Adrienne gedroomd terwijl we skieden.

Dinsdag 6 april Maria bezoek maar moest half zes weg voor TV Uitzending, raadselachtig. Emmy gebeld voor verjaardag, antwoord apparaat

Woensdag 7 april Slecht weer Sani belde voor afspraak, geen golf, Netty komt morgen om 11 uur. Raar gedroomd zeer sexy

Donderdag 8 april Rommelige dag, eerst Netty wel goed gesprek was het in grote lijnen met mee eens. Daarna 2.30 uur gebeld met Sani. Erik nieuw koers. Erik gaat een bloemetjes offensief lanceren tegen Hilhorst. Succes vol gesprek met Peter 1e klas restaurant, geld verzekerd.

Vrijdag 9 april Gegolfd op Amsterdam four ball beter redelijk gespeeld.

Zaterdag 10 april Veel gesnurkt.

Zondag 11 april Vandaag komen Mariette en familie lunchen. Sensatie Masters. Mickelson wint eindelijk.

Dinsdag 13 april Gedroomd skiën en afnemen van examen.

Woensdag 14 april Gister na acupunctuur dacht ik dat ik bestolen was van bankpas, voordeelkaart NS. Zat in trein toen ik het bemerkte, terug naar acupunctuurcentrum, daar wat het. Slordig meer bewust zijn van wat je doet.

Donderdag 15 april Gisteren goed gegolfd. In de avond te veel gedronken en kwaad (onterecht) op Adrienne dat ze de tekst van de geschiedenis van het kamp saboteerde. In de ochtend excuses aangeboden. Astrologie cursus beëindigd het was genoeg. Ze begrepen het wel maar vonden het niet leuk . Weer storing met Tiscali.

Vrijdag 16 april Gisteren zware dag vanwege de bezetting Vinkeslag door 400 ME schandalig. De publieke opinie wordt slecht voorgelicht. Hopeloos .Adrienne ook weg naar golf. Toch eenzaam. Geen internet verbinding .

Zaterdag 17 april Goed gegolfd. Woonwagen website verder gemaakt Weer te veel gedronken dat goed is voor de keel, proberen minder dan gaat het heus beter met keel.

Zondag 16 april Weer orde in de chaos gebracht. Elsbeth gebeld voor begrafenis Jacob. Was erg blij dat ik belde.

Dinsdag 20 april Hard gewerkt aan website reizigers. Goed verhaal geworden.

Woensdag 21 april Heel goed gegolfd. Begonnen aan nieuwe website woonwagen

Donderdag 22 april Idem, verzenden website een hele klus.

Vrijdag 23 april Senioren golf op Houtrak 1 partij verloren en een gewonnen,. heel goed gespeeld.

Zaterdag 24 april Joep jarig lekker ventje. In de middag gezellig gegolfd met Adrienne all square. Toch gelukt om de website weer op het net te krijgen.

Zondag 25 april 8 uur opgestaan aan web gewerkt alles werkt, een hele opluchting

Maandag 26 april Rechtszaak Sani. Utrecht treinstoring paniek, gelukkig op tijd. Proces verkiep goed advocaat generaal wilde voorwaardelijke straf. Prima Ze waren zeer aardig. Terug in Baarn hoorde dat op 27 woonwagens van de Jan Hanlostraat beslag wordt gelegd en dat na 6 weken alles verkocht wordt ! Zie hoofdstuk. Nasleep Leyweg).

Woensdag 28 april 35 jaar EGOpject. Van KNOarts dat ik weer geopereerd wordt aan rechter stemband. Goed gegolfd op Hoge Kleij

Donderdag 29 april Geen reactie op mijn e-mails.

Vrijdag 30 april Rune Mannaz omgekeerd getrokken, Zeer toepasselijk. Bij blokkade naar je zelf terug kijken, instellen naar binnen. Nieuw begin. Gisteren zwarte dag hopeloos gesprek met Wallenburg, begrijpt niet de buitenwereld alleen maar de schuld van alles. Computer programma www weer weg. Gelukkig maar een uur, alles weer in orde. Maandag computer BertJan komt helpen. Nu even ontspannen en weer beginnen met sterren.

Zaterdag 1 mei Huib belde over woonwagenbrochure, zou hem lezen.

Zondag 2 mei Zwaar gedroomd. Wakker gelegen. Toch nog niet uit de put.

Maandag 3 mei Helaas te veel gedronken en toen in auto gestapt. Oog van de naald. Wel heelgezellig dag Hoge Kley. Goed gegolfd. Spannende finale. Pascal speelde op laatste hole een verkeerde bal en mist laatste putje.

Dinsdag 4 mei Joep hard gewerkt in tuin. 4 mei herdenking. Burgemeester en wethouder gesproken. Ruzie met Adrienne.

Woensdag 5 mei Joep vertrokken, was heel gezellig en hard gewerkt. Wat een lekker joch

Donderdag 6 mei Goed gegolfd. Vandaag computerdeskundige.

Vrijdag 7 mei Spannende dag zeer emotioneel voor de commissie Tommel. Trein niet verder dan Utrecht grote spanning via Schiphol toch op tijd aangekomen. 12.45 Toen met Griet en Sani met secretaris naar kamertje waar de commissie zat. Haseth. Tommel en van Daalen. Vooral de laatste stelde goede vragen. Alle drie gingen we door het emotionele lint. Vooral Griet, maar allen konden ons ei kwijt Ze waren zichtbaar onder de indruk van alles. 2 uur hebben we daar gezeten. Na afloop nagepraat in cafe. Kwamen op het idee een open dag tet organiseren. Terug in Baarn terug, doodmoe van alle emoties.

Zaterdag 8 mei, Zondag 9 mei, Maandag 10 mei Gewerkt aan website. Zwaar werk steeds weer verdween alles maar maandag middag gelukte het. Jan Maarten en Mariette gezellig gegeten op Moederdag. Maar kregen slecht bericht. Mariette had achillespees gescheurd tijdens tennis wedstrijd. Methode niet operen maar in gips. Jan Maarten gezellig maar geen interesse voor reizigers

Dinsdag 11 mei Naar Mariette, toch operen.

Woensdag 12 mei Tekst open dag. Gegolfd met Adrienne, erg druk in de baan. Mariette operatie,alles goed.

Donderdag 13 mei Ongeruimd ben benieuwd of tekst voor open dag goed wordt ontvangen.

Vrijdag 14 mei Kopies gemaakt voor opendag. Frans Bauer was in Baarn

Zaterdag 15 mei naar Noordweg opendag folder alles positief ontvangen

Zondag 16 mei Golfwedstrijd slecht gegolfd, gedachten. Bij Noordweg

Maandag 17 mei Golfclinic. In de ochtend 9 holes.

Dinsdag 18 mei Opruimdag. Operatie stembanden 17 juni.

Woensdag 19 mei Golf gewonnen van Mario. Weer met sterren begonnen. In de avond naar Opera

Donderdag 20 mei Raar gedroomd, veel seks

Vrijdag 21 mei. Gister goed gegolfd helaas geen prijs. Ga door met sterren ben nu bij Scorpio . Goed nieuws kamp. Deetman was boos op me geweest.

Zaterdag 22 mei Goede les van Donald. Meer bezoekers op website.

Zondag 23 mei Mauk agressief op mij in droom.

Maandag 24 mei Huib is gekomen goed gesprek over onze aanvaring. Wil toch kennis nemen

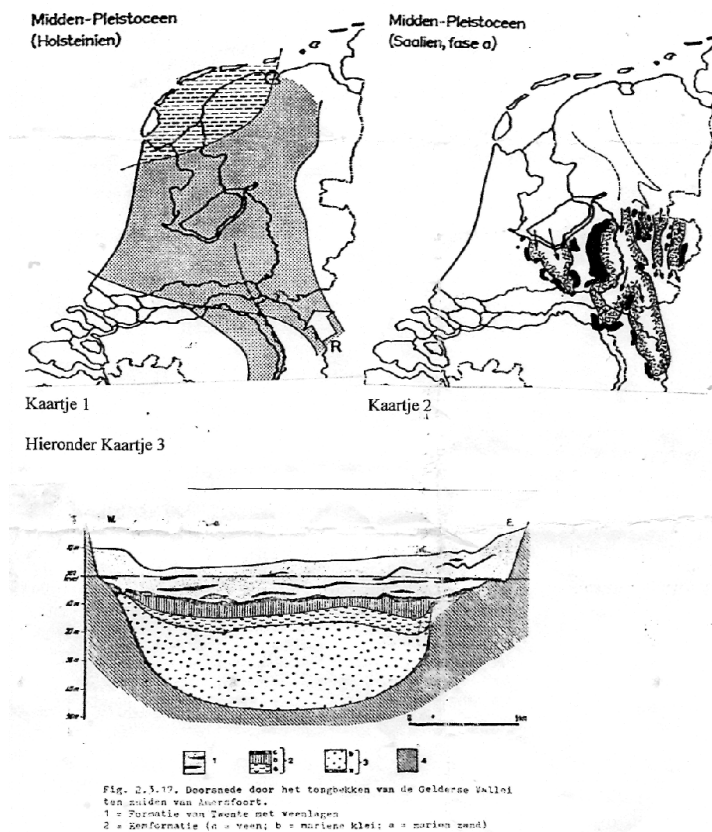
van mijn ideeën. Mooie aankondiging lezing Oldenzaal. Brochure afgemaakt open dag. Joep had goed examen aardrijkskunde gemaakt. Slechte vergadering golfclub, mijn plan voor lussen niet aangenomen. Heide ipv stuifduinen. Wel logisch. Nare smaak over houding leden.

Voorstel namen voor 3 lussen van golfbaan Anderstein

Geachte redactie, Als geoloog heb ik het volgende voorstel voor de drie lussen

1. Gelderse vallei, 2. Heuvelrug 3. Stuifduinen

Nader motivering: De 27 holes golfbaan van Anderstein zijn een bezienswaardigheid van ruim 200.000 jaar geologische geschiedenis. Voordat het ijs vanuit het Noorden ons land bereikte hebben naar het Noorden stromende rivieren (Rijn en Maas) veel zand en grind gedeponneerd (Midden Pleistoceen).

Zie voor uitleg tekst

Het ijs wat ons land bedekte 200.000 jaar geleden heeft dit materiaal opgestuwd en vormden de kenmerkende STUWWALLEN van de UTRECHTSE HEUVELRUG (zie kaartjes 1 en 2) Vervolgens werden bekkens gevormd waarin veel klei, zand:el veen in dikke lagen werden afgezet: het tongbekken van de GELDERSE VALLEI (zie kaartje). Op hole 2 is de scherpe grens tussen de stuwwal en de afzettingen van de Gelderse vallei te zien. Tijdens een derde geologische periode worden zanden afgezet. De wind krijgt vat op deze zanden en vormen zogenaamde eolische afzettingen: dekzanden geheten. Het klimaat werd warmer en bossen bedekten de Utrechtse Heuvelrug. Maar door de ontbossing sinds de middeleeuwen zijn de Pleistocene zanden gaan stuiven Het fossiele eolische zand, daterend uit de laatste ijstijd kon gemakkelijk, vanwege de juiste korrelgrootte, door de wind worden vervoerd. Zo ontstonden enorme zandverstuivingen: DE STUIFDUINEN

In de wanden van de waterhindernis van de huidige hole 9 zijn deze zanden duidelijk te zien en ook de zogenaamde kris kras gelaagdheid zo typisch voor eolische afzettingen.

Telefonisch heb ik Gerard Jol gebeld, wat hij er van vond. Hij reageerde zeer positief. Met vriendelijke groeten. Tom de Booij

Dinsdag 25 mei Nieuwe huis van Mauk Keizersgracht gezien. Leuke buurt, maar een beetje kleine slaapkamer, wel prachtige zitkamer. Gezellig gegeten.

Woensdag 26 mei Interview Gooi en Eemlander redelijk. Gegolfd redelijk heel spannend. Bestuur golf boos op motie die ik heb ingediend..

Donderdag 27 mei Foto bij Wallenburg Slechte nieuws van Eneco voor energie rekening Wallenburg. Ook slechte nasmaak universiteit van Utrecht groot gebouw met studenten. Niemand in de gaten wat er in de wereld gaat gebeuren Met Kohnraad deskundige woonwagen bewoners gesproken. Wel heel andere kijk. In de avond woede uitbarsting gehad over zijn proefschrift. Hopelijk beter bij Overbekking.

Mei. Artikel in Gooi- en Eemlander 'Bestempeld als je reinste criminelen'. Rebelse Tom de Booij wil met website imago woonwagenbewoners opvrijzelen.

Tom de Booij (rechts) in de authentieke woonwagen van Willem Wallenburg. "Reizigers hebben feilos doro als iemand staat te liegen".

BAARN - "Dag Willem, kan ik met een journalist bij jou op het woonwagenkamp langskomen voor een foto in de krant? Oh, heb je even? Ik krijg nóg een lijntje binnen. Met De Booij. Om drie uur golfen? Ja prima" Het is Baarnaar Tom de Booij ten voeten uit. Een man in twee werelden: de burgerlijke en die van de woonwagenbewoners. "In alle twee voel ik me thuis." De Booij, bijna tachtig jaar, is nijdig. Over het negatieve beeld dat veel Nederlanders hebben van woonwagenbewoners. 'Reizigers' noemt hij ze liever. "Het gaat al 150 jaar zo, ze zijn het gewend, maar de laatste tijd is het héél erg." "Pure discriminatie. Pas reageerde een ambtenaar hoogst verbaasd toen hij hoorde dat mijn beste vriend, een reiziger, geen strafblad heeft. Vreselijk toch?" Discriminatie is volgens hem ook mede aanleiding voor invallen als op Vinkenslag in Maastricht, in Rotterdam en pas in Gouda. Of bij de gedwongen verhuizing van woonwagens van de Leyweg in Den Haag. Daarbij is hij gearresteerd voor huisvredebreuk. op het stadhuis, omdat hij als onderhandelaar nogal vasthoudend een gesprek met burgemeester Deetman eiste. "De overheid zet zelfs pantserwagens in om haar beleid kracht bij te zetten. Reizigers worden bestempeld al je reinste criminelen. Alle dertigduizend woonwagenbewoners in Nederland worden over één kam

geschoren. Een ware hetze is ontketend!" En ja, er vinden illegale praktijken plaats op woonwagencentra. Er worden belastingen ontdoken, wietkwekerijen gerund en stroom afgetapt. "Ook bij burgers vinden misstanden plaats. Daarmee mag je niet een hele groep in een kwaad daglicht stellen", bliest De Booij met fonkelende ogen. "Het enige positieve van Maastricht is, dat de reizigers wakker zijn geworden en zich beter profileren." Ook voor de Baarnse woonwagengewoners is De Booij adviseur. "Hij kan lezen en schrijven en kent de weg binnen de gemeente, wij niet", verklaart 'kamper' Willem Wallenburg van de Bisschopswaai. Ook hij heeft last van opgelaaid wantrouwen. "Het is rampzalig! Als ik de bank binnenga - ik kan niet pinnen - kijken ze me aan of ik een overvaller ben." Geoloog De Booij kwam ruim dertig jaar geleden in contact met 'kampers'. Vanwege de bezetting van het Maagdenhuis in Amsterdam zat hij vijftig dagen in de cel en ontmoette iemand van het Baarnse woonwagenkamp. "Ik zat in B18 en hij in B16. Ik raakte geboeid door de mentaliteit en warmte van reizigers. De ouderen kunnen vaak niet lezen en schrijven, maar hebben veel mensenkennis. Ze hebben feilloos door als iemand staat te liegen, zijn heel sociaal en helpen elkaar." Later voerde hij actie voor de aanleg van sanitair op het Baarnse kamp. "We hebben mensenpoep in het gemeentehuis gegooid en een halfjaar later was het voor elkaar." Ook raakte hij betrokken bij renovatieacties van Egelshoek in Hilversum en andere woonwagencentra. "Ik werd eerst gescreend; wie was die man uit Baarn? Ik ben een intellectueel, heb een prachtig huis, maar dat interesseert ze niet. Het gaat om mijn daden, niet om wat ik heb of zeg."

Bedelaars en dieven

BAARN• De overheid solt met woonwagengewoners, vindt Tom de Booij. Op zijn web site (www.egoproject.nl/woonwagenbeleid) geeft de Baarnaar zijn visie op 150 jaar woonwagenbeleid in Nederland. Enkele gebeurtenissen:

19de eeuw: Voorouders van woonwagengewoners komen als boer of landarbeider niet meer aan de kost en gaan rond- . rekken als stoelenmatters, aardappelrooiers, scharenslijpers en muzikanten.

Begin 20ste eeuw: Gemeentebesturen bemoeilijken het reizen. Het argument is dat woonwagengewoners besmettelijke ziekten zouden overbrengen. Hun kinderen zouden 'zonder onderwijs, in onreinheid en onzedelijkheid opgroeien tot bedelaars en dieven'.

1918: Invoering woonwagenwet en concentratie van woonwagens op door gemeenten aangewezen centra.

1968: Nieuwe woonwagenwet. Reizigers moeten op grote, regionale woonwagencentra gaan wonen. Ze kunnen minder hun rondtrekkende beroepen uitvoeren en komen veelal in de bijstand. Volgens De Booij om ze uit de wagen in een huis te krijgen.

1977: Wetswijziging, waardoor grote centra juist worden opgesplitst in kleinere.

1998: Afschaffing woonwagenwet. Ook burgers mogen op centra wonen. Gemeenten in plaats van provincies bepalen inrichting van de woonwagenlocaties.

Vrijdag 29 mei Bezoek bij Jos Overbekking in Breda. Goed gevoel weet veel, heel anders dan Sjaak Kohnraad 2 1/2 uur terug in file.

Zaterdag 30 mei Interview over kamp Amersfoort mijn verhaal kwijt gekund alleen begreep hij het niet allemaal. TV opnamen later in juli.

Zondag 30 mei 1e pinksterdag gebeld door Jan van Gulik van Noordweg. Mijn verhaal zat veel met leugens en valse beschuldigingen. Sani was rotte appel. Ik zou in de maling worden genomen. Durfde wel eerlijk alles te vertellen. Met band om knie begonnen aan matchplay wedstrijd, 5 maal doorgelaten met groene vlag op 18e hole gewonnen van Eef van de Brink, had veel geluk kwam 3 holes lang terug op de baan. Lekker gevoel.

Maandag 31 mei Leny jarig

Dinsdag 1 juni Redelijk gegolfd 35 p . Leny's verjaardag. Wonderlijk leven. Veel ruzie onderling. Raar gedroomd . Vandaag schoon schip maken en weer beginnen met de sterren.

Woensdag 2 juni Slecht gegolfd, dom gedaan tijdens skin game wel gezellig.

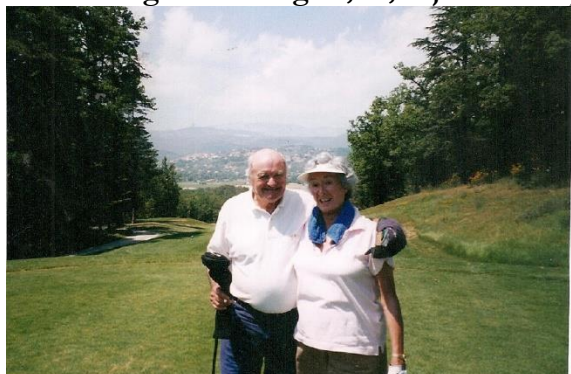
Donderdag 3 juni Joep had examen goed gedaan. Dirk belde dat Rafael van der Vaart ons feliciteerde . Alles gaat voorspoedig, mooi weer zaterdag. Ich habe meine Sache auf...

Vrijdag 4 juni Voorbereiding open dag

Zaterdag 5 juni Open dag doorslaand succes. (Zie alles over deze dag hoofdstuk 3 aan het eind van dit dagboek)

Zondag 6 juni Maanbeker verloren nog hoofd bij open dag.

Donderdag - Zaterdag 10, 11,12 juni Heerlijke daagsjes in Lorgues bij Mauk en Carole.

Golfbaan Andréol. Rechts in het midden Carole die op een par 5 een albatros (2 onder par) maakte, terwijl Mauk en ik slechts een birdie (1 onder par)

Donderdag 17 juni Operatie geslaagd, 2 1/2 dagen niet praten

Zaterdag 19 juni Nederland verliest jammerlijk van Tsjechië 3-2

Zondag 20 juni Lunch thuis Vaderdag. Prachtig concert met mijn oude vriendin Corien de Marez Oyens naar Christian Zimmerman

Maandag 21 juni Begin correcties 88 sterrenstelsels

Dinsdag 22 juni Hoorde van presentatie rapport Haseth

Woensdag 23 juni Presentatie rapport goed gelukt.

Vrijdag 25 juni Slecht nieuws van Mahieu, geen kanker, de cellen waren onrustig dus besloten vrijwel geen alcohol. In de avond glaasje wijn verder niet.

Zaterdag 26 juni Geplaatst voor Utrechtse Heuvelrug 35 stableford punten viel mee. Stem steeds iets beter.

Zondag 27 juni Kennemer ladies open.

Maandag 28 juni Foursome ging niet door omdat er geen car was. Naar Hilversum 4 lezingen 40 mensen, stem ging heel goed werd zelfs steeds beter

Dinsdag 29 juni Vandaag ouderen golf Bloemendaal. (zie artikel hieronder) Stem nog steeds goed.

Juni Artikel in Haarlems dagblad Nieuwe golfclub maakt Overveen tot Lourdes (Ise Thoosen)

OVERVEEN - Marlof Strumphler noemt het het 'Lourdes-efleet': dames en heren die hun wandelstok of rollator niet meer nodig hebben zodra ze een golfclub in handen hebben. Bijzorgcentrum Oldenhove is het tegenwoordig elke Vrijdag een beetje Lourdes, sinds er een golfclub voorde bewoners is opgericht." In het grasveld voor de ingang van Oldenhove werden dit voorjaar vier gaten gegraven. Elke vrijdag zijn daar nu zo'n twintig bewoners te vinden die oefenen in het putten: in zo weinig mogelijk slagen het balletje in het gaatje zien te krijgen. En dat gebeurt 'met veel enthousiasme, zo lijkt dinsdag tijdens de officiële 'ingebruikneming van de green. Fanatiek nemen dames en heren, de golfclubs ter hand, rollator of geen rollator om voort te bewegen..Het idee is afkomstig van oud-golfpro Ton de Booij (79). Hij bedacht ooit golflessen voor senioren in Boxtel. Marlof Strumphler (69) is zijn zwager, en actief als vrijwilliger in Oldenhove. Hij was degene, die opperde of zoiets niet ook aardig was voor de bewoners van Oldenhove. Ontspannings-coördinator Liesbeth Cluistra was er vervolgens voor te porren. En

zo zag golfclub Oldengolf dit voorjaar het levenslicht. "Oldenhove is toch een beetje een verzorgingshuis op stand", glimlacht Cluistra "Veel van de bewoners hebben vroeger zelf gegolfd. Zo kunnen mensen toch buiten fysiek actief zijn.'I Aan de kant van de green zit Sophia Leistikow (89) te genieten van het spel van anderen. Vroeger heeft ze ongeveer alle sporten beoefend die er waren, maar gegolfd had ze nog nooit. Tot Oldengolf kwam. Zelf neemt ze nu vaardig de clubs ter hand, geholpen door Strumphler, die haar desnoods ondersteund door haar op te houden aan de ketting in haar kraag. . „A.: ik wil buiten zijn. En B: Ik wil graag met iets bezig zijn" legt Sophia haar speelgierigheid uit. "Het competitie-idee vind ik grappig. En de hele ambiance van het samenzijn. De hilariteit is behoorlijk." Piet Hagenmeyer speeldè:sindis 1946 bij de Kennemer en Country Club, met handicap veertien. Opdat zijn vrouw het jammer vond dat hij hele dagdelen van huis was, zette de nu 93-jarige Hagemeyer een paar jaar geleden een punt achter zijn hobby. Hoewel wat moeilijk ter been, heeft hij het putten weer opgepakt. "Dit is geweldig. Ik geniet ervan. Met zijn allen en alle leeftijden doen mee."

Officiële ingebruikneming van de green in ouderencentrum Oldenhove in Bloemendaal;

Op de vrijdagochtenden verzorgt Strumphler golflessen. Maar ook op de andere dagen melden de gedreven bewoners zich bij de receptie om de golfclubs te lenen. "De bal verdwijnt onder de grond, dat is het fascinerende van putten", verklaart De Booij zijn succesvolle geesteskindje, "En mensen leveren weer een prestatie waar ze op worden afgerekend: de:baI gaat er in,of niet. Ook op hoge leeftijd hebben mensen nog die prestatiedrang waar ze hun hele leven al mee te maker hebben gehad. Je moet mensen serieus blijven nemen." Grijnzend: "Sommigen hier spelen ook vals."

Woensdag 30 juni Merkwaardige partij met Mario, die onterecht claimde reseonable evidene. Nederland verliest terecht van Portigal.

Donderdag 1 juni Teleurstellend vergadering Den Haag. Terug naar af. Hilhorst wil 3 miljoen innen van 28 mensen. Ongelooflijk maar waar.

Vrijdag 2 juli Golfwedstrijd met 7/5 gewonnen van R. Smit

Zaterdag 3 juli Naar Diepenveen begrafenis van Pim Dekker. en ook bezoek Richard viel mee.

Zondag 4 juli Strand verjaardag Daniel .Heel gezellig maar maar voel me wel oud bij zoveel jeugd. Griekenland wint van Portugal 88 sterrenbeelden afgemaakt.

Maandag 5 juli Nu weer nieuw onderwerp.. Wat weet ik nog niet zo goed. Even weer met nieuwe maan bemoeien.

Dinsdag 6 juli Even en dipje. Adrienne was de hele dag weg ongezellig. Sascha geslaagd voor HAVO was dol blij. Sterrenboeken door gekeken. Nu nog de clusters

Woensdag 7 juli Goed gegolfd alle puts gingen er in.

Donderdag 8 juli Gesprek Eneco goed afgelopen, korting voor Willem Wallenburg bedongen.

Zaterdag 10 juli JM logeert hier erg gezellig. s avonds Mauk en Carole

Zondag 1 juli JM tuin gewerkt. Sterren afgemaakt.

Maandag 12 juli Gesprek met JM over kamp. Hij begon er zelf over na al die tijd sinds 2003 Cannes winter. Maar zo is het goed. Hij was wel degelijk geïnteresseerd Ook de sterren laten zien. Nu beginnen met vijfster nieuwsbrieven.

Dinsdag 13 juli Gister begonnen met nieuwsbrief 22 over astronomie de brug naar astrologie onoverbrugbaar?

Woensdag 14 juli Joep gekomen voor logeerpartij. Heel gezellig. Helaas 6 holes gegolfd regen.

Donderdag 15 juli Weer veel regen. Joep voelt zich helemaal thuis.

Vrijdag 16 juli KNO arts Mahieu zegt dat het nog niet goed is, geen alcohol of een paar wijntjes bij het eten. Probeer de irritatie weg te nemen door minder alcohol moeilijk maar anders kan het lawaaiig worden, meer ontspannen.

Zaterdag 17 juli Joep vertrekt weer maar heeft bijzonder genoten

Zondag 18 juli Slecht geput verder goed gespeeld. Waarom weer ik niet, geen drank valt me zwaar maar het is goed om minder te drinken. Levensbehoud

Maandag 19 juli Keel gaat iets beter. Door wesp gestoken. Asteroiden.

Dinsdag 20 juli Nu kometen. Heel belangrijke dag. Interview voor American Museum over de holocaust. Mogelijk om in 2 1/2 uur iets te vertellen over mijn leven. Het bleek dat door de gebeurtenissen vooral in de oorlog in contact was gekomen met alle soorten mensen en dat ik daardoor vervreemd ben geraakt met mijn groep. Alles wat ik meemaak in mijn groep wordt door de groep geduld, maar wat ik er buiten doe niet omdat het geen referentiekader heeft. Ik zal dit dus in alle eenzaamheid moeten doen. Bij het afscheid zei de interviewer. gelukkig zijn er nog mensen als jij want anders zou de wereld inderdaad naar de kloten gaan. Ik overweeg om alles wat ik heb meegemaakt op het internet te zetten. Nu draait de 3e suite van Bach, het air gedeelte. Wel toepasselijk. De rode draad in mijn leven is het inzicht in onzen samenleving dat wij de Duisters zijn. Behoeftte aan contact is dus niet mogelijk alleen op een oppervlakkige wijze. Ik zal Elsbeth bellen om haar te vragen of ze het begrijpt.

Woensdag 21 juli Brief aan Paul de interviewer voor het Holocaust programma

Beste Paul, Het was voor mij een hele gebeurtenis gisteren. Nu pas heb ik beseft dat ik me als elite jongetje door het contact met de medemens in de alleronderste lagen van onze samenleving me van mijn groep zo heb vervreemd dat er geen echte communicatie meer mogelijk is. Hierdoor kan en mag ik ook geen verwachting hebben dat ze me zullen begrijpen of met me meevoelen. Het referentiekader is totaal anders. Zij leven in een luchtballon als je er teveel lucht inblaast knapt de bol en daar zullen ze wel voor passen. Ik ben als een lastige vlieg die op de ballon gaat zitten en vroeger probeerde er een gaatje in te prikken, maar dat gaatje wisten ze steeds weer te dichten. Het enige wat me te doen staat is te zien hoe de ballon in context staat met de omgeving en hoe zij er steeds weer in slaagt om boven de massa uit te stijgen en te doen als of er niets aan de hand. Het is jammer dat ik werd afgebroken rond 1975 pas daarna wordt het pas echt spannend. Waarom is me niet helemaal duidelijk want het is daardoor niet compleet geworden. Zoals je uit mijn epistel over Den Haag is het nu pas echt oorlog. Het is precies als het slot van Kafka., alleen met dit verschil dat ik geboren ben op het slot en er vrije toegang heb, maar zodra ik het slot verlaten heb is alles wat er daar buiten doe voor de slotbewoners niet van belang of wordt het geheel en al verdrongen. Zo ook zelfs met de media die toch lakeien zijn van de slotbewoners als het er echt op aan komt (olie,Shell), en net zoals de politici en overheidsambtenaren. De situatie is momenteel volgens mij veel dreigender voor de toekomst dan de hele holocaust. In het westen zijn we de weg kwijt. Het enige wat ons nog overblijft zijn de mogelijkheden van onze hersenen beter te benutten. Zoals ik je al zei bij de auto het is een eenzame weg maar die heb ik wel zelf uitgekozen en begrijp die mensen die me niet op mijn passen kunnen volgen. Merkwaardig dat de enige mensen die op mijn spreuk in mijn verhaal hebben gereageerd de woonwagenmensen waren, niemand van mijn vrienden of familie die het

ook hebben gelezen. Logisch want zij hebben de weg van de daad niet zo gevolgd.

Ik treur niet dat mijn ongeschooide voeten het stenig pad betraden van de daad

Ik won er het recht, wie daden doen te groeten met de naam van zuivere kameraad

Ik hoop je nog ergens te ontmoeten, want jij hebt door je vak ook al veel gezien en gehoord van de wereld, net zoals Martijn.

Met de beste kameraadschappelijke groeten

Tom de Booij

Ps. nu ik alles weer op een rijtje heb gezet, zou het misschien niet zo gek zijn om alles wat ik in mijn 80 jaar heb meegemaakt op te schrijven, maar dan is het beter om iemand te vinden die mij daarbij helpt om het kaf van het koren te scheiden

Donderdag 22 juli Elsbeth gebeld over mijn ervaring van het interview. Ze zei dat ik een keuzen moest maken tussen mijn memories en mijn verhaal over de sterren. Dat doe ik dus het wordt sterren. Gezellig gegolfd met Berry . Probeer hoofd stil te houden. Probeer iets te bereiken niet te vermijden.

Vrijdag 23 juli Bezoek Engelen gaat goed met haar. Goed gesprek met Netty zag mijn verhaal zitten.

Zaterdag 24 juli Gegolfd met Adrienne. Keel gaat steeds beter.

Zondag 25 juli Bezoek Elsbeth samengespeeld Händel orgelconcert 4 handen na 50 jaar. Ging best goed.

Quatremains (orgel concert van Händel) met mijn zuster Elsbeth

Maandag 26 juli Nieuwsbrief 22 afgemaakt Congres astrologie Universiteit van Amsterdam. Historie van en astrologie. Onbegrijpelijk na 35 jaar Wel grappig dat het juist de astrologie is.

Dinsdag 27 juli Leuk contact met Joyce Hoen, de rest waardeloos, niet mijn kopje thee,

Woensdag 28 juli Maarten van der Werf kwam langs gezellig

Donderdag 29 juli Schuld van Mevrouw Wallenburg kwijt gescholden (150 euro).(Krijg nog wel van Willem 225 euro) Gaat slecht met haar gezondheid. Nr 22 eruit gooien en full speed begonnen aan lezing Oldenzaal.

Vrijdag 30 juli Adrienne golfdag Roozendaal. Ik heb hard gewerkt aan verzenden van email voor versturen van nieuwsbrief 22.

Zaterdag 31 juli Elsbeth ochtends gebeld onder douche zelfde tenue als geboorte in 1928.

Gegolfd met Adrienne heeft zeer goed gespeeld, ik iets minder 36 p geen prijs wel gezellig.

Zondag 1 augustus Vroeg op. Teleurstellend twee negatieve e-mails en omdat 3 ipv 1 had

gestuurd ,andere was boos omdat ik zijn email had gebruikt van een lijst en moest hem schrappen, dat alles is zeer depressief. Begonnen aan lezen over de maangodinnen . Vlot nog niet erg.

Maandag 2 augustus Adressen van astronomen

Dinsdag 3 augustus Teleurstellende reacties astronomen

Woensdag 4 augustus Golf. Van neuroloog goed nieuws weet nu wat het is, het is een klapvoet.

Donderdag 5 augustus Nr 22 toevoegsel gemaakt

Vrijdag 6 augustus KLM open met Mario in Hilversum.

Zaterdag 7 augustus Golfwedstrijd gewonnen van jonge knaap Gerard vd Heuvel, 2/0.

Zondag 8 augustus Toevoeging nr 22 afgemaakt.

Maandag 9 augustus Golf Goyer niet goed gespeeld wel erg warm .Toch voel ik niet helemaal thuis bij deze elite.

Dinsdag 10 augustus Silicone voetstukje laten liggen in clubhuis toch gevonden in mondstuk stofzuiger. Had gedroomd dat het in de afvalbak zat. Moe op bed geleden tot 12 uur, daarna weer werk opgepakt.

Woensdag 11 augustus Dokter zegt dat de zenuw ischias tubercul peroneus rechter been is aangetast. Val elfstedentocht 1997? Eerste schop in de grond van Egelshoek renovatie. Veel ruzie onderling. Wel een hele prestatie.

Donderdag 12 augustus Ouderengolf in Telegraaf Lourdes effect maar ik word niet genoemd; in Haarlems dagblad wel.. De stalker stuurde scherpe brief.

Vrijdag 13 augustus Huib belde om te zeggen hoe goed hij het vond. .Alida Bos gebeld. Vandaag gaat de nieuwsbrief eruit.

Zaterdag 14 augustus Niet goed gegolfd. Mijn gedachte bij nieuwe richting. Negatieve reactie op nieuwsbrief. Egoproject olie bijgewerkt

Zondag 15 augustus Goed begin e-mails opgeschoond. Leo Hunting reactie astroloog
Beginnen lezingen voor bereiden nog 80 dagen! Over 10 dagen 80 jaar.

Maandag 16 augustus Gisteren Bert en Barbara te eten. Regen halverwege. Bert gaf het advies de astronomen er buiten te houden Adrienne baalde het laatste uur. Beginnen aan voorbereiding lezing en opruimen dossier.

Dinsdag 17 augustus Gorgonen en andere monsters.

Dinsdag 17 augustus. Brief van Bertien van Woelderen

Hoi, lieve Tom, Jos vroeg me het manuscript van je 'stalker' te lezen, so I did. Wat een vreselijk mens. Het is duidelijk dat hij belezen is, en ik kan me voorstellen dat jou dat boeit. Maar het is ook duidelijk dat hij een heel schizofreen denkpatroon er op nahoudt, met als grote alwetende onschuldige, Johan himself. Er zit erg veel oordeel in zijn schrijven. In feite zegt hij dat onder invloed van de maan Hitler zijn ongezonde tweede wereldoorlog besluiten genomen heeft, en dat nu ene Tom de Booy, onder invloed van diezelfde maan (waardoor hij al gevangen is) bezig is in dezelfde valkuilen te stappen. Dan schat hij in dat je alles wel weg zult gooien wat hij zegt (een motivatie om dat dus nou net niet te doen), om vervolgens te smeken dat je toch zijn materiaal niet zult weggooien. Tenslotte goochelt hij met getallen met als bedoeling dat dat indruk maakt. maar het merendeel slaat nergens op, of is zo cryptisch, dat het alsnog nergens op slaat. Hij wil jou verslaan en door jou gehoord worden. Jij bent kennelijk een belangrijk persoon voor hem, die moet blijven leven en tevens kapot moet. Tom, mijn advies, laat helemaal gaan deze man. Hij is vergif voor een ziel, als je gaat menen dat hij toch nog iets zinnigs te zeggen heeft. Ja; sommige dingen zijn zinnig, maar er zit zoveel gif tussen, dat mogelijk met zijn eigen vader en eigen ziel van doen heeft, dat ik me er verre van zou houden. en echt, hij beschrijft hoe jij reeds door het maan beest gevangen zou zijn en bla, bla, bla. Lieve Tom, blijf je energie in gezonde zaken steken en vertel deze man op jou manier dat de discussie verder gesloten is. Zorg dat hij geen post meer van je ontvangt, of negeer de ellende, maar stop. Dit is niet goed. Rest mij dan een dikke zoen, ik hoor wel! het e-mail adres van Tije de Jong, liefs bertien

Deel van een brief van Johan de stalker

Dinsdag 17 augustus Briefkaart van Leny Terpstra voor mijn verjaardag

Lieve De Booij Ik wens je heel veel geluk en nog eens tachtig jaar als je zo blijft zoals je nu bent (maar niet lastiger wordt) Ik wil dat je de volgende 80 jaar wat meer aan je zelf denkt en niet aan de hele wereld. Maar dat zal wel ijdele hoop zijn Veel liefs Leny.

Heren twee klaar voor de 36 holes stroke play

Augustus. Mededelingenblad van Golfclub Anderstein

Op 25 augustus jl. vierde oud-professional Tom de Booij zijn 80ste verjaardag. Tom staat alom bekend om zijn maatschappelijke bewogenheid en steunverlening aan kwetsbare sociale minderheden zoals woonwagenbewoners en het tweede herenteam van Anderstein. Zijn verjaardag werd gevierd met het laatstgenoemde team waarvoor Tom al vele jaren als coach en 'non paying' captain optreedt. Onder leiding van zoon Mauk, de oud 'head pro' van Anderstein, en voortreffelijke culinaire omlijsting door schoondochter Carole en vrouw Adrienne, speelde

Tom met de teamleden een 36-holes wedstrijd. Aangezien Anderstein niet voldeed aan de zware eisen voor zo'n evenement werd uitgeweken naar de tuin van de familie de Booy in Baarn. Voor de uitslag verwijzen we naar de landelijke media. Het door Heren Twee aangeboden verjaardagscadeau was afgestemd op Toms lange termijn ambities op de golfbaan (zijn eerste doelstelling is een keer onder zijn leeftijd te spelen ...). Op specificatie en verwijzing van dokter Groenewegen werd door een bekend regionaal autobedrijf een speciale golfrollator ontwikkeld. De rollator bevat o.a. mobiele telefoon, radio/CD, ABS, snelheidsmeter en navigatie. Wij vrezen dat Tom nog vele jaren de baan op Anderstein onveilig zal maken.

Anders te in Heren Twee

Augustus Bedrijfsblad van Sanato

Zeist doet alles voor haar klanten in het kader van mobiliteit. Zo werd op 25 augustus de eerste golfrollator afgeleverd aan een jarenlange trouwe klant, dr. T. de Booy uit Baarn, die op die dag de leeftijd van 80 jaar bereikte. Als fanatieke golfer (ex-professional) en nog steeds handicap ,6 spelend, moet je in de toekomst rekening houden met lichamelijke ongemakken. Dus dacht Sanato Zeist met haar klant mee. De golfrollator was gespoten in de kleur signaalgeel, voorzien van kilometer- en toerenteller en had als meeruitvoering een mobiele telefoon, een radiocassetterecorder en een elektrische antenne aan boord. Sanato Zeist zegt te overwegen de golfrollator in het standaard leveringsprogramma op te nemen. Op bijgaande foto overhandigt Peter van Essen, algemeen directeur van Sanato, aan dr. T. de Booy de bijzondere golfrollator. Het ludieke verjaarscadeau van de Audi-dealer viel duidelijk in goede aarde.

Het verjaardagscadeau van heren twee: een golfrollator

Augustus Mededelingenblad golfclub Spaarnwoude

Herman Spijker boordevol anekdotes

Na de opkomst van de openbare golfbanen in Nederland en de daaraan verbonden leden aanwas, konden de besloten banen hun poorten niet gesloten houden. Dus moest de NGF een besluit nemen wat zij moest doen met al die leden van de openbare banen, die wel eens op een besloten baan hun krachten wilden beproeven. Zodoende introduceerden zij het groene kaartje. Tom de Booy en ik waren in Nederland de eerste spelers die zo'n kaartje hadden gekregen. Direct de eerste zaterdag togen wij naar de Hilversumse Golf&Country Club alwaar wij wilden meedoen met de eerste open golfwedstrijd, georganiseerd door de NGF. Bij het kantoortje van de caddy-master meldden wij ons aan. Een struise, ietwat volumineuze dame, met een gigantische

grijze knot, verstrekten ons de benodigde startkaarten. Ondertussen schreven wij onze namen en nummers en met HOOFDLETTERS Spaarnwoude in het gastenboek. Na het genot van een kop koffie werden wij uitgezwaaid door de dame met de knot. Toen wij een kwartier later wilden afslaan bij de eerste hole, werden wij tijdens onze opzwaai door een angstige stem, van de dame met de knot, gemaand terug te keren naar het kantoor, om ons te verantwoorden. De vrouw vroeg ons, hoe wij het ons in ons hoofd haalden, om als openbare golfers, mee te doen aan een NGF wedstrijd op een besloten club. Onthutst vroegen wij ons af waarom wij niet mee mochten spelen. De vrouw wees ons op het feit dat er wel een week geleden door de NGF een regeling was getroffen met de openbare banen over speel recht op besloten banen, maar dat dit bezegelt diende te worden met een groen kaartje. Tom vroeg haar: "Misschien zou u eens kunnen vragen of wij misschien wel zo'n groen kaartje hebben?" De dame met de knot vroeg ons: "Heeft u wel zo'n groen kaartje?" Tom en ik keken elkaar aan en zonder iets te zeggen pakten wij onze portemonnee en haalden vol trots ons groene kaartje te voorschijn. De dame met de knot kreeg een hoog rode kleur en wenste ons een prettige wedstrijd.

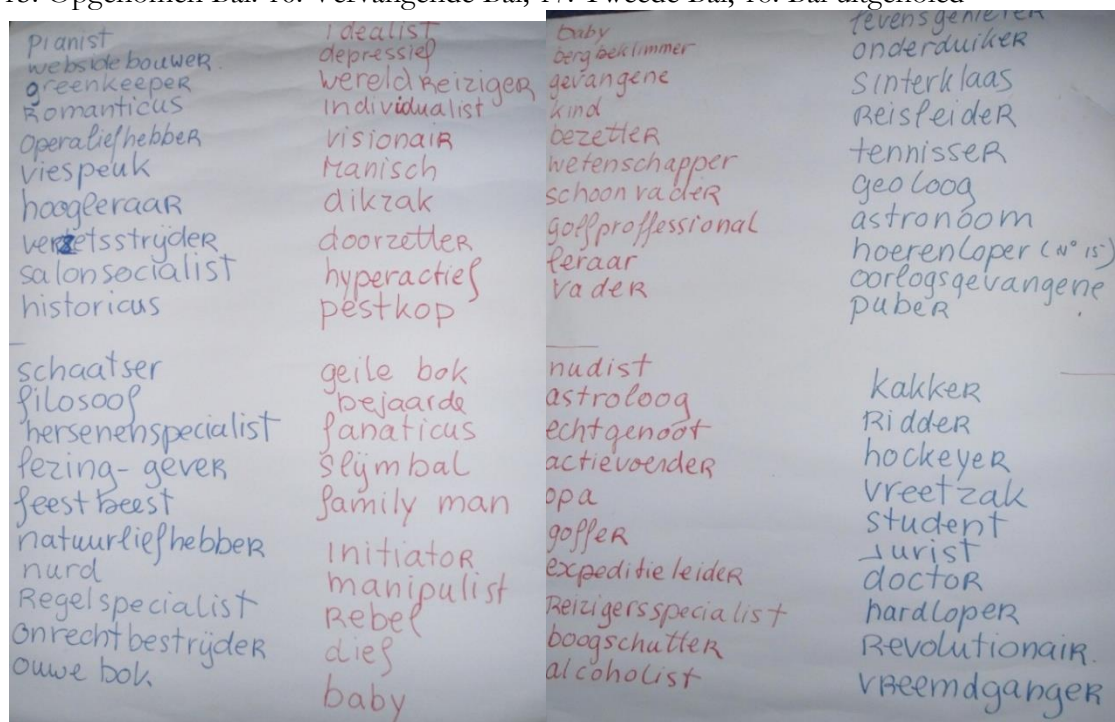
Maandag 30 augustus Golfclinic voor Bouwfonds: Het DNA van het Golfspel:

De vier vragen die een golfer zich kan stellen:

1. Is dit mijn bal? Zo nee: laten liggen. Zo ja: 2. Is mijn bal in het spel? Zo nee: zie vraag 4. Zo ja: 3. Is mijn Bal speelbaar? Zo nee:
4. Hoe breng ik een andere bal in het spel?

De Achtien Gedaante Verwisselingen van een Golfbal:

1. Bal is deel van Uitrusting, 2. Bal in het Spel, 3. Geadresseerde Bal, 4. Stilliggende Bal, 5. Bewogen Bal, 6. Bewegende Bal, 7. Verloren Bal, 8. Bal uit het Spel, 9. Provisionele bal, 10. Onspeelbare bal, 11. Verkeerde bal, 12. Ingebedde Bal, 13. Onbruikbare Bal; 14. Gedropte Bal, 15. Opgenomen Bal. 16. Vervangende Bal; 17. Tweede Bal, 18. Bal uitgehold

Twee sheets met kwalificaties voor de 80 jarige, gemaakt door 3 kinderen, schoonzoon, schoondochter, 2 kleinkinderen

De vijfjaarlijkse familiereünie ter gelegenheid van mijn 80 ste verjaardag op Texel

Maandag 6 september Een tijd niet bijgeschreven. te druk met verjaardag, website, etc. De begrafenis van Richard Rahusen. Ik was de verloren zoon die terug kwam door mijn speech waarin ik Richard prees voor zijn trouwheid in woelige dagen toen iedereen mij in de steek liet (Overigens wel terecht). Terug van weggeweest. Kortom te weinig tijd voor reflectie. Vandaag alles opgeruimd zodat ik weer kan beginnen aan nieuwe fase de lezing van November. De verjaardag was heel warm en heerlijk In de tuin met Heren twee gegolfd tot half een in de nacht. Dan het weekend in Texel met zijn negenen. Alles heel harmonisch.

Zaterdag 4 september. Mijn speech bij de begrafenisbijeenkomst in Deventer voor Richard Rahusen

Richard. trouwe vriend, Zowel in het jeugdelftal in 1938 als in het zevende hockeyelftal in 1941 van BMHC werden we kampioen, maar het was veel zeggend dat jij de spil was waar letterlijk en figuurlijk als om heen draaide. Dat heeft zich in je verdere leven ook voortgezet dat niet gezegd kan worden van twee gebeurtenissen in die zelfde jaren. Beiden zijn we getest in Utrecht bij de stichting Psychotechniek. De vooruitzichten voor onze verdere leven zagen er niet bepaald rooskleurig uit, misschien fietsenmaker of putjesschepper. Dan is er je eindexamen in 1942 bij de vertaling Duits. "Vom Maria's Krankenstuebchen führte eine Stiege die eigentlich ein Leiter war. Het had moeten zijn "Van Maria's ziekenkamertje ging een trapje omhoog die eigenlijk een ladder was. Je vertaalde dit meesterlijk in " Van Maria's ziekenkamertje steeg een stank op die eigenlijk een marteling was". Toch geslaagd! En dat kan je wel zeggen van je hele verdere leven. Maar vooral wat je voor veel mensen betekend hebt. Ieder zal daarvan vandaag zeker getuige van doen. Ik zelf wil je uit de grond van mijn hart bedanken voor de onvoorwaardelijke Trouw met een hoofdletter, die je mij hebt geschonken in woelige jaren. Heel veel dank Richard

Maandag 13 september Weer een week niet bijgeschreven. Goede vooruitgang lezing Oldenzaal.. Goed gesprek Jaques Janssen over mijn stelling oestrus naar verborgen ovulatie, belangrijke ontdekking. Nieuwe golfbaan prachtig uitdagend. Ook goed gesprek met Netty.

Dinsdag 14 september Even moeilijk gehad met uitzoeken van plaatjes toch gelukt. 1 port, slecht geslapen.

Woensdag 15 september Acupunctuur. Presentatie documentaire Zembla over kamp, domper, want zeer eenzijdig, de overheid kreeg meer kans dan de bewoners, zeer depressief.

Donderdag 16 september Deetman komt naar kamp. Dit is weer vooruitgang.

Vrijdag 17 september Afsluiting hoofdstuk reizigers genoeg gedaan nu Deetman naar het kamp zelfs toekomt. Nu moeten ze het maar zelf uitzoeken. Op naar Oldenzaal!

Zaterdag 18 september Redelijk gegolfd.

Zondag 19 september Elsbeth naar ziekenhuis Mauk en Carole nieuwe huis, gegeten in Jordaan.

Maandag 20 september Moeizaam lezing.

Dinsdag 21 september Tweede lezing begonnen.

Woensdag 22 september Inderdaad alles weer opgeruimd Nu beginnen met tekst voor sheets.
Te beginnen met menstruatie en maan Rune Taiwas getrokken: breng uw huis in orde, zorg voor uw werk

Donderdag 23 september Wethouder Hilhorst weg!

Vrijdag 24 september Gegolfd met echtparen team.

Zaterdag 25 september Maandbeker

Viool sonates van Mozart samen met Wido van Heemstra

Zondag 26 september Goede vordering lezing. 1e klaar

Maandag en Dinsdag 27 /28 september 2 degen referee BMW. Moeilijke beslissing als referee.
Lief door Elsbeth Maria en Huib uitgenodigd naar concertgebouw. Geweldig mooi en dierbaar.

Woensdag 29 september Weer opnieuw draad oppikken.

Donderdag 30 september Niets bijzonders.

Vrijdag 1 oktober BMW finale Niets bijzonders.

Zaterdag 2 oktober Hard gewerkt aan lezing.

Zondag 3 oktober Gegolfd met Adrienne putten ging goed. Try out lezing bij Bert en Barbara.
Goed geslaagd. Denk aan de verpakking. Concert jonge rus na de pauze goed..

Maandag 4 oktober Beginnen aan tekst voor lezing. Naar Kreta.

Dinsdag 5 oktober Nog precies een maand voor de lezing in Oldenzaal. Rune algiz: als je niet wint kun je nooit verliezen, je leert ervan.

Dinsdag 5 oktober - zaterdag 20 november Nieuw inschreven van deze periode. Teveel in beslag genomen voorbereiding lezing Oldenzaal, Tussen door 10-17 oktober Kreta Goede inspiratie. Goede lezing. Doorbraak na 35 jaar. Veel goede contacten, maar moet er niet te veel verwachten. Wel teleurstelling Peter laat het afweten. Nu weer nieuwe uitdaging lezing astronomie- astrologie hun gemeenschappelijke wortels.

Zondag 17 oktober In vliegtuig opgeschreven tijdens terugvlucht Kreta -Schiphol op kotszakje

Er kan geen begin zijn dus ook geen einde, alleen vorm en tijd verandering alles andere is ijdele arrogantie en zelf verheerlijking om een reden te geven aan het zijn. Leuk even elkaar voor de gek te houden dat is voor de mens de moeite waard of dit voor een mier of een waterdruppeltje ook is blijft et zien. Hoog in de lucht zwevend boven de aarde is alles heel erg betrekkelijk. De cirkelvormige regenboog die ik nu vanuit mijn plaatsje zie is ook daarbij nog een illusie. Wat zijn kleuren, wie ben ik? Wie weet mag het zeggen. Binnen in mijn brein zijn de reflecties van de kosmos of wat is dat eigenlijk. Rotterdam in zicht 19.40. De droom is uit terug naar alledaagse banaliteit van de mens, het schepsel dat alles zo goed weet te duiden zonder te zijn geaard.

Vakantie op Kreta

Zondag 7 november Aan Arend van der Horst (de geldschieter voor de Stichting Vulcanus) heb ik mijn tekst van mijn lezing gegeven. Hij heeft het mij teruggegeven met de volgende teksten er op gekrabbeld: Ton je bent een oen Groeten aan Peter. To whom it may concern. Tom je kan doodvallen met Peter tabé. Arend

Zondag 7 november Brief aan Peter Delahay

Peter. Ik heb deze 3 exemplaren gegeven aan Arend van Horst zonder hem f 12.50 er voor te laten betalen Als dank voor zijn steun aan mijn project. Ik kreeg ze vervolgens terug met de erop gekrabbelde teksten waarschijnlijk is hij uit zijn dak gegaan toen hij zag dat niet de Stichting Vulcanus. maar Peter Delahay BV het sponserde. Het was wel een hele schok na een succesvol weekend met groot succes voor mijn lezingen. Kan jij mij vertellen wat hier aan de hand is? Tom

Woensdag 10 november Brief aan Huguette van der Steen

Lieve Huguette, het was verwonderlijk dat we beiden verwonderd waren en wel over de maan en haar mysteries. Het mannelijke en het vrouwelijke in een. In de donkere fase van de maan zijn zij beiden verenigd, en jij hebt daar nog een dimensie aan toegevoegd namelijk de abstractie van de zwarte maan en zon die los van het persoonlijke vlak zich afspeelt en wij, als kleine schepselen van de kosmos, alleen maar verwonderd raken over de kosmos, die ons energie toezendt die sommigen kunnen ontvangen en anderen voorlopig nog niet. Het was verwonderlijk dat we elkaar ontmoet hebben, het moment dat we er rijp voor waren om die kosmische invloeden te kunnen en mogen ontvangen. Let wel. volgens mij ,zonder daar hogere waarden aan toe te kennen, daarvoor zijn we te veel mens met alle onze projectie mechanismen. Wat overblijft na een striptease van ons ego is dat er overblijft iets waarover we verwonderd raken en dat is het gene dat ons kan binden en kan voortstuwen om mee te vorsen over het wonder, maar degelijkheid doen beseffen dat we het nooit zullen doorgronden omdat dan ons doel zouden voorbij schieten .. Ik heb vandaag het bandje afgeluisterd van je lezing en was diep getroffen over jouw inzicht betreffende de vraag die ik gesteld hebt over het feit van de estrous versus menstruatiecyclus. Ik vind jouw visie zeer inspirerend. Vandaag dacht ik over het volgende na . Niet alleen de dieren maar ook de planten zijn gevoelig voor het zonlicht denk maar aan het chlorophyl. Alleen via het licht kan een plant leven en ook wij omdat zij ons zuurstof leveren! Nu de mens die via de invloed van de maan de cyclus van de vrouw bepaalt. De scheiding tussen seksualiteiten voortplanting in een hogere dimensie kan brengen via het maanlicht. Wat een wonder!

Woensdag 17 November Brief van Huguette van der Steen

Lieve Tom, Even al diagonaal door je nieuwsbrieven gelopen. Wat een :schat aan informatie! Weet je dat ik jaren geleden een ingeving kreeg voor een logo dat bestond uit het pentagram, de zon, de maan en de wereld in het universum. Als je op bezoek komt in mijn peperkoeken huisje in de Vlaamse Ardennen zul je het met eigen ogen zien. Een helderziende zag trouwens jaren voordien het pentagram als een belangrijk symbool in mijn aura. Zelf ben ik mij ook heel erg bewust van de waarde van de gulden snede. !k zie het pars fortunae in de horoscoop als een soort

gulden snede voor de menselijke groei. Ik denk dat dat een eigen vinding is. Ik heb dat toch nog nooit ergens gelezen of gevonden.

Ik ben overtuigd dat wij incarnaties zijn uit hetzelfde sterrenstelsel, vandaar ook de verwondering als bezielend uitgangspunt en de her-kenning van elementaire kosmische gegevens (Allebei zuidelijke maansknoop in waterman: de vorsers van de dierenriem!) Van veel dingen die ik diagonaal bij jou las heb ik al jaren een innerlijk weten .. (Zo gaat dat met vrouwelijke vorsers!).

We vinden dus wel! een manier om één en ander samen te brengen en er een creatieve meerwaarde aan te geven waar ook anderen baat bij kunnen hebben. En nu stuur ik je een middernachtelijke groet, van harte Huguette

Woensdag 17 november-19 november. Correspondentie Govert Schilling, wetenschapsjournalist en Tom de Booij

Geachte Heer Schilling, Gisteren een kaartje gekocht voor uw lezing in ons Baarn en onze boekhandel en onze Peter die het verzorgen. Ik had al eens eerder contact met U willen opnemen, maar nu doet zich de gelegenheid voor. Ik ben een geoloog van huis uit en heb in 2001 een Stichting opgericht Democratisering Wetenschap en Astrologie, met het doel om de twee denkrichtingen van homo sapiens meer respect voor elkaar te laten opbrengen dan toe nu toe het geval. Ik heb tot nu toe 26 Uranische Vijfster Nieuwsbrieven uitgegeven. www.egoproject.nl/star Vooral nr 22 gaat over de kloof tussen astronomie en astrologie. Op de avond zult U uiteraard geen tijd hebben voor een gesprek. Maar misschien, als het U uit komt, kunnen we een afspraak maken voor een gesprek. Ik ben bezig met een project om een achttal wetenschappers (astronomen, geologen, kernfysica, zwaartekrachtsdeskundigen, kwantum fysici etc en een achttal astrologen bij elkaar te brengen. Met als stelregel: er wordt niet gediscussieerd alleen mag iedereen zijn gedachten uiten over bepaalde onderwerpen zoals wat betekent de zon voor U. De verschillen zijn duidelijk maar misschien zijn er toch meer overeenkomsten dan men voorheen dacht. Uiteraard kunnen we vaststellen dat we veel minder weten dan we misschien denken. Wat betreft astronomen en astrologen. Ze waren vroeger onafscheidelijk met elkaar verbonden. Nu is alleen overgebleven dat ze dezelfde mythologie hanteren. Wat is de reden dat ze uit elkaar zijn gedreven? Door meer kennis aan de kant van de astronomen? of zijn er nog andere redenen te noemen. Ik ben bezig om hun gezamenlijke wortels na te gaan. Inmiddels U veel succes toegewenst bij de komende lezing. Met vriendelijke groeten Tom de Booij

Tom -- Dank voor je mail en de getoonde belangstelling. Ik heb in het geheel geen behoefte om tijd en energie te steken in het leggen van contacten tussen wetenschappers en astrologen. Dergelijke initiatieven hebben in het (recente) verleden nooit tot nieuwe wetenschappelijke inzichten geleid, en ik heb niet de illusie dat dat nu opeens wél zou gebeuren. -Govert Schilling
Geachte Heer Schilling,

ik dank U voor de zeer instructieve goede lezing, waar U voor leken op een bewonderenswaardige wijze de moeilijke materie schijnbaar makkelijk heeft weten over te brengen. Inderdaad mijn vraag over het eindpunt ijzer(Fe) is een vraag die een kernfysicus moet beantwoorden. Ik zal dit ook gaan doen, want het blijft voor mij verwonderlijk. Dan is er nog iets anders wat mij boeit dat is de Oort wolk. In de figuur van de Oort wolk in mijn figuur van de nieuwsbrief die ik U gisteren overhandigde wordt deze door de wetenschap afgebeeld als een bol. Maar kan men deze zo afbeelden? Vergelijken we de foto van de animatie van onze heliosfeer met de schokgolf die door de interstellaire ruimte van ons melkweg jaagt, (Zie mijn nieuwsbrief 26 figuur 8) dan komt bij mij de gedachte moeten we de Oort wolk ook niet schetsen met een zekere vervorming, want ook deze komt ook in contact met de interstellaire ruimte van ons melkwegstelsel.. Wat is Uw idee hierover? Verder zoek ik in de literatuur en op internet naar een figuur die mij weergeeft hoe het zonnestelsel een vlak vormt dat onder een hoek van 60 (?) graden dat naar het midden van ons melkweg stelsel tov het pannenkoek vlak van ons melkweg helt. Vreemd dat alle hemellichamen van onze zonnestelsel als men er van boven naar kijkt tegen de klok indraaien terwijl het melkwegstelsel zelf gezien van de galactische noordpool met de klok meedraait. Kent U de animatie van onze heliosfeer op internet, die voorraast in de interstellaire

ruimte waarvan ik ook de bovengenoemde foto heb gekopieerd. Zo zijn er nog vele vragen, maar daar wil ik U niet verder mee lastig vallen. Nog even dit de astronoom zegt dat hij slechts enkele procenten kent van het universum. (is het bv een open of een gesloten systeem, van belang voor de geldigheid van de tweede wet van de thermodyn). De geneticus moet bekennen dat hij slechts enkele procenten van de DNA kent. De kwantum fysicus kwantum fysicus Richard Feynman "Ik denk dat je gerust kunt stellen dat niemand de kwantummechanica begrijpt. Vraag je , als je het enigszins kunt :vermijden, niet af 'hoe kan dat nou', want dan raak 'je 'in het slop', een doodlopende steeg waaruit nog nooit iemand is ontsnapt. Niemand weet hoe het kan" De zwaartekracht weten we ook al niet wat het is zo zei U ook al gisteravond. De neurofysioloog weet ook niet hoe de vier aparte kanalen waarin het licht dat via onze ogen binnendringt na apart te zijn verwerkt weer tot een beeld komt (Het zgn binding probleem) (zie mijn studie over het gezichtsvermogen www.egoproject.nl/brain11s Ga zo maar door. Iedereen heeft een andere bril opgezet om naar hetzelfde te kijken. Iedereen heeft zijn begrenzing "Beschränkung zeigt sich der Meister" . Zo ook de astronoom die zich concentreert op het elektromagnetisch spectrum. Zo probeert iedereen, die de wetenschap au serieus neemt steeds weer een andere bril op te zetten om daarmee zich te verwonderen om dan hopelijk tot een vraag te komen die hem weer meer vragen doet oproepen en op die manier iets meer van de sluier kan oplichten. Maar net zoals een deur van een huis nooit zal weten hoe het huis er uit ziet zo zullen wij met onze beperkte hersenen nooit het wonder van de natuur kunnen doorgronden. Bij onze waarneming stort immers de echte werkelijkheid of het is een deeltje of een golf maar nooit beide. Denk daarbij maar aan de formules van de golffunctie van Schrödinger of het theorema van Gödel. We blijven tasten maar zijn daarbij wel bevoorrecht omdat we het wonder mogen aanschouwen, Inmiddels met de vriendelijke groeten. Tom de Booij PS Wie weet kunnen we elkaar toch een keer ontmoeten, dat zou ik zeer op prijs stellen

Zaterdag 20 november "Er is geen waarheid alleen verschillende gezichtspunten" Dit de spijker op de kop Als ik langzamer schrijf zou het iets duidelijker te lezen zijn. Nu alles op website gezet. Kamer opgeruimd. Nu beginnen met nieuwe uitdaging geschiedenis van de astrologie. Vandaag naar Huib's tentoonstelling.

Zondag 21 november Helaas te laat voor praatje van Huib bij tentoonstelling wel gezellig. Prachtig boek gekocht over geschiedenis astrologie, ga me daar helmaal in verdiepen. Wat is de oorsprong van astrologie en waarom is het zo'n taboe geworden.

Maandag 22 november Grote opruimdag. Met Adrienne gewandeld in Soester Duinen. Handschoenen waren weg, toch weer gevonden! Nu weer bezig met schoonmaken computer maar ook werken aan lezing.

Dinsdag 23 november Weinig reactie. Slecht geslapen. Vele nare dromen . Stug doorzetten. Krabologisch genootschap op website zetten.

Woensdag 24 november Leuke discussie over krab met astrologe gaf me uiteindelijk gelijk. Wat halsstarrig zijn ze ook, brief gestuurd aan Kistenmaker en KNAG over het Ego project 2. Vreemd nog steeds geen reacties van Oldenzaal gangers van Straaten en Huguette. Ik moet toch alles alleen doen. Ga door met opruimen en opschonen computer.

Woensdag 24 november 2004 Brief aan het bestuur van het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap in Utrecht

Hoog Geacht Bestuur, Hierbij heb ik de eer U te wijzen op mijn web site:

www.egoproject.nl/star en in het bijzonder op mijn Uranische Vijfster Nieuwsbrief nr 24, waarin ik aantoon dat voor het vierde teken van de dierenriem het woord kreeft een verbastering is van het woord krab. Dit wat betreft de dierenriem. Mocht het zou zijn dat ik gelijk heb, namelijk dat sinds jaar en dag het woord Duitse woord Krebs verkeerd is vertaald in Kreeft ipv krab, lijkt het mij voor de hand te liggen dat ook de naam kreeftskeerkring vertaald moet worden in krabkeerkring. Trouwens dat wordt ook al zo gehanteerd in het Engels en in het Frans: Tropic of

Cancer en Tropic du Cancer. Zoals U zult lezen uit mijn nieuwsbrief is de Nederlandstalige literatuur de enige die het Latijnse woord Cancer in kreeft vertalen ipv van krab. Tot nu toe hebben vele mensen tegen argumenten in stelling gebracht, echter zonder steekhoudende argumenten. Het bewijs lijkt mij te zijn geleverd door het Duitse Etymologische woordenboek, zie mijn nieuwsbrief nr 24. Te Uwer informatie, ik prijs mij gelukkig van U de Veth medaille te hebben mogen ontvangen, waarvoor ik u nog steeds dankbaar ben. Misschien heb ik mede daardoor een steentje kunnen bijdragen aan het vorsen naar de wonderen der natuur. Inmiddels met de beleefde groeten Hoogachtend Uwe dw. Tom de Booij

Donderdag 25 november Vandaag lezing voor golf club. Moeite mijn draai te vinden. Iedereen zwijgt Geen reactie van astrologen Ook Peter Deklahay niet. Lief met Adrienne. Dromen erg seksueel.

November. Artikel in Golfnieuws van de golfclub de Lage Vuursche 2e Business Diner met Tom de Booij

Golf is en hele onderneming! Wat is er nodig voor goede ronde golf?

Voorbereiding:

1. Afbakening van het doel, het bepalen van middelen die nodig zijn om het doel te bereiken.

2. Voorbereiding golfschot: steeds dezelfde preshot routine aanhouden.

In 1964 hebben de Duitse neurologen Deecke en Kornhuber uitgevonden dat bij de voorbereiding van een vrijwillig voorgenomen beweging reeds 1.5 seconde de prefrontale delen van de hersenen geactiveerd worden, ver voordat men zich daarvan bewust is. Dit gebeurt pas bij 300 milliseconde voor de beweging. Vandaar dat alles wat tijdens deze onbewuste fase wordt waargenomen van invloed is op de uit te voeren beweging.

Uitvoering:

Niet meer denken aan het doel. Het middel om het doel te bereiken wordt nu doel op zichzelf. Tijdens de voorbereiding heeft men immers de keuze gemaakt met welk middel men het doel kan bereiken. In de hersenen wordt nu een switch gemaakt naar een ander 'computerprogramma'. Gebruikte men tijdens de voorbereiding de onderste delen van de hersenen (ventrale delen), tijdens de beweging worden de bovenste delen van de hersenen (dorsale delen) geactiveerd.

Evaluatie:

Belangrijk is te zien, na de uitvoering van het golfschot, waar de bal geland is en wat de vlucht was. Hoe voelde de swing, hoe ziet de divot eruit, etc. Bij het putten is het zeer belangrijk waar de bal de hole heeft gemist; rechts, links, voor of achter. Bij de evaluatie gaat het niet om of iets slecht of goed is maar wat er is gebeurd en waarom iets goed of slecht is gegaan. Al deze informatie moet weer gebruikt worden bij de voorbereiding van het volgende golfschot. Het is de cyclus: voorbereiding uitvoering - evaluatie - voorbereiding - etc. Hoe al deze fasen in het bedrijfsleven verlopen weet niemand beter dan de toehoorder zelf. Ik ben benieuwd dit van u te mogen vernemen. Zijn er verschillen?

Mijn stelling is: nee, want Golf is een hele onderneming! Tom de Booij

Vrijdag 26 november Goede lezing alleen waardeloze overheid projector. Huisarts ingeseind over bloedcellen die dood gaan als er geen zuurstof is. Wel haarcellen. Vandaag vol spanning met sponsor van Stichting Vulcanus Arend ter Horst. Wat nu te doen doorgaan met astrologie en astronomie?

Zaterdag 27 november Grote teleurstelling bij huis Arend, geen Arend was aan het afkicken volgens secretaresse Jeannette. Even over Peter gesproken dat stichting Vulcanus was opgeheven en dat hij het geld van Arend op zijn BV had gezet. Niet zeker maar Arend ene Jeannette probeerden om contact met Peter te krijgen, was hun steeds mislukt Negatief. Verder geen contact gekregen mensen Oldenzaal. Alleen verder. Toch is het interessant om na te gaan hoe de astrologie en astronomie zo ver uit elkaar konden drijven. Stug doorgaan. Vandaag inboedel

verdeling Engelen. Rustig blijven.

Zondag 28 november Engelen inboedel geveild. Erg gezellig. Iedereen was aanwezig totaal 16. Geen hebbelijke sfeer. Engelen zelf was zeer dankbaar. Gisteren brief aan Anderstein geschreven zeer goed gelukt, nu maar zien. Doorgaan met astroproject.

Maandag 29 november C₂H₅COOH met streep er door bovenaan de bladzijde. Spullen bij Engelen gehaald. Hanna van Eeghen even gezien, was erg oud geworden. Slecht geslapen. Anderstein brief eruit. Afwachten naar maar. Steeds geen reactie van astrologen. Moet het toch alleen doen. Vandaag komt Bertjan met laptop. Grote wens geweest.

Dinsdag 30 november Engelen boeken worden geveild. Woensdag komt antiquair de boeken weghalen. Mijn brief aan Anderstein goed ontvangen. Nog steeds geen e-mails van astrologen. Vandaag financiën.

Woensdag 1 december Gister 15 brieven gestuurd aan astrologisch besturen te vragen hoe ze over krab of kreeft denken. Financiën geregeld. Nu kan ik pas weer echt beginnen met mijn nieuwe nieuwsbrief 27.

Donderdag 2 december Prins Bernhard gestorven. Ik voel er weinig bij, vreemd. Wel bij Claus en Juliana. Nog geen reactie vergadering Anderstein. Geen reactie van astrologen. Nieuwsbrief 27 begonnen.

Vrijdag 3 december Nog niet duidelijk welke richting. Nu besloten om te beginnen met nieuwsbrief. Carole en Huib jarig.

Zaterdag 4 december 4-6 uur wakker gelegen. Zo eenzaam geen reactie op mijn werkstuk. Moet het alleen doen zit niets anders op. Stonehedge en de gouden snede Ongelofelijk die kosmische verhoudingen

Zondag 5 december Toch enige houvast gekregen bij Stonehedge en de maangodin. Gisteren golf, koud maar gezellig.

Maandag 6 december Sascha jarig. Nieuw onderwerp Matriarchaat in Europa.

Dinsdag 7 december Zeer boeiend. Grote godin religie, de megalithische bouwwerken in Engeland. Mauk gegeten na eten heeft hij me de oren gewassen. Ik was met verhalen te dominerend niemand wilde meer naast me zitten omdat ik het dan had ondergesneeuwd. Meer luisteren. Als verweer zei ik dat ik ook niemand wilde weten wat er in de wereld allemaal gebeurt.

Woensdag 8 december Naar gedroomd. Het gesprek werkt wel na.

Vrijdag 10 december Mauk even langs om afscheid te nemen. Naar den Haag om 11 december te vieren, eerst brieven van Sani doorgenomen en op een rijtje gezet, daarna naar Leyweg waar caravan was neergezet. Vuur gemaakt van afval. Heel weinig bewoners kwamen kijken (10), geen pers. Foto gemaakt van groot bord 2002- 2004 11 december. Veel gelachen. In caravan borrel gedronken, om half vier gaan opgekruld geslapen in caravan.

Zaterdag 11 december. Om 9 uur terug naar Hanlostraat. Reis van Bontekoe via Hollandse Rading naar Baarn In Weesp verkeerde trein gepakt Voldaan maar moe terug bij Adrienne. (zie Hoofdstuk nasleep ontruiming Leyweg aan het eind van het dagboek)

Zondag 12 december Naar Dusseldorf Wagner Tristan. Mooie muziek maar niet te begrijpen regie. Heel lief met Adrienne.

Dinsdag 14 december Onthulling dochters Prins Bernhard. Pracht verhaal

Woensdag 15 december Bij dokter Otten gastroloog slokdarm onderzoek. Teleurstellend zoals men reageert over Krab toch doorzetten. Matriarchaat, astronomie, moeder godin dit wordt een vondst

Vrijdag 17 december Louis Wallenburg zou in gevangenis Rotterdam zijn voor boetes. Toch nog kunnen helpen. Interessante discussies met Netty. Goed gevoel over mijn nieuwe onderwerp.

Zaterdag 18 december Geweldige vondst. Venus figuren 500.000 jaar oud Bingo. Overal ter wereld, Jan Maarten logeert erg gezellig. Jo Steffart opgezet met Thank you for calling.

Zondag 19 december Ga zo door met de vondst.

Maandag 20 december Gegolfd op Rozestein met groep waarmee ik altijd naar België ging. Zelfs Aad de Jong en Fred Menke waren er bij, wintergreens goed gespeeld.

Woensdag 22 december Nieuwsbrief over Matriarchaat in Paleolithicum

Donderdag 23 en woensdag 29 december 4 daagjes weggeweest naar Mauk en Carole in Frankrijk heel gezellig met familie. Nergens over gepraat, zo is het goed. Nu weer aan de slag. Grote vloedgolf in Azië 100.000 doden.

Kerstdagen in Lorgues. Links vertrek Schiphol. Rechts: zijkamer in huisje van Carole en Mauk. Hier zagen we de ramp van de tsunami in Azië.

Vrijdag 31 december Bezoek Engelen

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum (deel 5)

Woensdag 2 juni 2004 Artikel in Gooi- en Eemlander: Iedereen kent elkaar op de Egelshoek. Van kamp met die families tot woonwagencentrum met 46 gezinnen (*Els Blom*)

Sinds 2002 is duidelijk dat de Egelshoek als groot centrum gehandhaafd blijft (Foto Ton Kastermans)

HILVERSUM• Het veulen dat in de buitenbak aan de ingang van woonwagencentrum Egelshoek ronddartelt is twee weken oud. Moeders met kinderen zitten voor hun wagen in het zonnetje. Het is voorjaar in het woonwagencentrum. Ooit stonden op dit kamp slechts drie gezinnen, nu zijn het er 46. De Egelshoek is een van de weinige centra in Nederland die, zoals het landelijk beleid was midden jaren zeventig, niet gedecentraliseerd zijn. Na jaren van spanning viel in 2002 het besluit dat de Egelshoek in huidige vorm behouden kan blijven. Het wachten is nu op de herinrichting . Op de Egelshoek staan de kliko's keurig in het gelid. Wat dat betreft is het er als in menig andere wijk in Hilversum. Behalve dan dat de voordeur bij veel bewoners openstaat. Woonwagenbewoners hebben sowieso niet zo veel met deuren. Er zijn dan ook wagens waar binnen alle deuren zijn verwijderd. Op die van de douche en het toilet na dan. Er was trouwens een tijd dat de wagens helemaal geen toilet hadden, noch stromend water. Dat was niet toegestaan. In de beginjaren van het kamp, vlak na de Tweede Wereldoorlog, was er slechts één washok op het terrein plus twee Franse (sta-) wc's, voor de vrouwen en twee wc's voor de mannen. Dat was in de tijd dat de Egelshoek eigenlijk meer een park was en waar de wagens niet in vakken stonden, maar onder een boom bijvoorbeeld. 's Zomers trokken de bewoners weg om werk te zoeken elders in den lande. In die begintijd lag naast het centrum een opleidingskamp voor de marine. Dat was een goede buur, die vaak over de vloer kwam. 's Zomers werd op gitaar en accordeonmuziek gemaakt rond een kampvuur en de jongens van marine deelden zeldzame heerlijkheden als cola en gevulde koeken uit. Het sinterklaasfeest werd op het terrein van de marine gevierd, de marine zorgde voor de cadeautjes. Het kamp had een eigen school, een kantine en een voetbalveld. Het woonwagencentrum had alles. Later kwam er zelfs een slagboom met gemeentelijke bewaking bij. Maar daar was men minder blij mee. Het doen en laten van de bewoners werd streng in de gaten gehouden . De woonwagenbewoners hadden met die slagboom trouwens snel afgerekend, die lag binnen de kortste keren in de plomp. Het werd allemaal anders. De marine verdween en de Korporaal van Oudheusdenkazerne kwam ervoor in de plaats. Het gevecht tegen de decentralisatie van het centrum begon. De bewoners van de Egelshoek lieten zich niet zomaar uit elkaar halen. Ze hadden succes, al was wel tientallen jaren strijd voor nodig. Nu is de rust in de vier straatjes op het terrein weergekeerd. De ruimten voor de wagens zijn volgepakt met tuinmeubilair en kinderspeeltoestellen. Voor een van de wagens staat zelfs een trampoline. Het gebrek aan bomen op het terrein wordt ruimschoots goedge maakt door de vele bloemen- en plantenbakken voor en aan de zijkant van de wagens. Het is een bont en fleurig gedoe op Egelshoek. De woonwagens hebben nog wel wielen, al worden die nauwelijks nog gebruikt. Het is meer symbool. Voor het personenvervoer zijn er nu auto's, die voor de woonwagens geparkeerd staan naast de kliko's. Er ligt geen papiertje zonder reden op de grond, lijkt het. De woonwagenbewoner houdt van netjes. Het is zomaar een maandagmiddag. Bewoners drentelen voor de wagens en in de straatjes. Net als elders in Hilversum Behalve dan dat op de Egelshoek iedereen elkaar kent.

Woensdag 18 augustus 2004 Artikel in de Gooi- en Eemlander "Ik kreeg als eerste de kans" Wethouder Borstlap is blij met behoud van De Egelshoek

HILVERSUM - Een beleidswijzing van 180 graden. In plaats van dat het Hilversumse woonwagenkamp De Egelshoek wordt opgesplitst, wordt het een regionaal centrum. Spande wethouder Henny Borstlap ander halfjaar geleden nog rechtszaken aan tegen 'illegale' bewoners, nu mogen die blijven. Hilversum is een van de zeventien gemeenten in Nederland die provinciale toestemming hebben gekregen om een regionaal kamp te behouden. Henny Borstlap is er heel blij mee, zegt ze ontspannen. Maar nee, ze is niet naar de bewoners toegegaan om 'bubbels' te drinken. Ze haalt voldoening uit haar werk. "Het is hun feestje", zegt ze bescheiden. "Ik ben gelijk begonnen aan een enquête. We moeten aan de slag. Er moet worden heringericht. We moeten weten wat de mensen willen."

Henny Borstlap: "Pas een jaar geleden ontstond de gelegenheid de mogelijkheid vrijstelling te vragen aan de provincie (foto Ton Kastermans)"

Borstlap zegt zich er goed van bewust te zijn wat de Egelhoekers hebben doorstaan. De meeste hebben jarenlang in onzekerheid geleefd. Soms wisten ze absoluut zeker dat ze hun familie zouden moeten verlaten, dan weer zouden ze misschien wel mogen blijven. Ze bleven zo ver mogelijk uit de buurt van de gemeente en durfden geen tuintje of iets aan te leggen uit angst dat ze het achter moesten laten. Nu kan eindelijk een einde gemaakt worden aan de jarenlange verwaarlozing van het kamp. "Als ze nu maar niet ongebreideld naar de Gamma gaan", zegt Borstlap. "Want dan moeten ze het misschien alsnog weghalen." Volgens de wethouder is een rijksbijdrage van 2,2 miljoen gulden beschikbaar om het kamp op te knappen. Ook zullen de elf andere regio gemeenten, waarvan Hilversum nu taken overneemt, moeten bijdragen aan het opknappen van De Egelshoek. "Er moet enorm veel gebeuren. We onderzoeken of er gesaneerd moet worden. We moeten kijken naar de infrastructuur, de elektriciteit en het riool. En er zijn plannen drempels neer te leggen en een speelveldje aan te leggen. In feite moet De Egelshoek straks voldoen aan normen die in alle andere Hilversumse wijken gelden." Het was niet gemakkelijk, zegt Borstlap met klem. Iets langer dan een jaar geleden was ze nog vastbesloten het kamp op te splitsen. "Ik kon niet anders", zegt ze. "Hoewel ik altijd tegen ben geweest. Eerst hebben ze grote kampen gemaakt, om ze vervolgens af te breken. Het was opgelegd beleid. De gemeente was niet meer dan uitvoerder. Pas een jaar geleden ontstond de mogelijkheid vrijstelling te vragen aan de provincie. Ook Jesse Flink (oud-wethouder red.) heeft nooit iets voor De Egelshoekers kunnen doen. Ik was de eerste die bij toeval de kans kreeg. De raad heeft altijd het signaal gegeven het landelijke beleid hier in Hilversum met zo min mogelijk geweld uit te voeren. De uitkomst van De Egelshoek een regionaal centrum te maken wordt daarom enorm breed gedragen." Borstlap zegt zich tijdens haar gewone raadslidmaatschap al hard gemaakt te hebben voor woonwagengedwongen. Als wethouder was het contact met de bewoners haar daarom niet vreemd. Wel emotioneel. "Ik sprak met bewoners die zulke goede argumenten hadden. Die én van De Egelshoek houden én geïntegreerd zijn. Wat kon ik daar nog tegenin brengen? En ik sprak met Anna Kuik, een moeder die me zo duidelijk maakte wat het voor haar zou betekenen als haar familie aan de andere kant van de stad zou wonen. Het deed me wat en dat doet het nog steeds. Je moet wel van steen zijn als je je daar niets van aantrekt." Moeilijkheden met partner gemeenten - Laren bijvoorbeeld heeft zich jarenlang verzet tegen de komst van een woonwagengedwongen, en heeft daar nu indirect ook succes mee - financiën of de provincie wuift Borstlap weg. Ze zijn er wat haar betreft niet financiën, zegt ze met klem, daarover wordt altijd moeilijk gedaan. Niet alleen als het om woonwagengedwongen gaat. Wel zei Borstlap dat ze heel veel moeite heeft gehad met de eindeloze procedures. "Onze vraag hebben we al een jaar geleden bij de provincie neergelegd. Pas nu weten we hoe we verder kunnen."

Links: De wethouder Henny wordt geïnstrueerd hoe de graafmachine te bedienen is Rechts: De eerste hap uit de grond is het begin van de herinrichting van het woonwagenkamp de Egelshoek

Donderdag 19 augustus 2004. Artikel in Gooi- en Eemlander: Egelshoek opgelucht over start herinrichting (Hans Hoogenboom)

HILVERSUM - Doorgaans maken symbolische handelingen door wethouders weinig emotie los bij omstanders. Maar gistermiddag was te merken hoezeer het woonwagenkamp Egelshoek heeft toegeleefd naar de start van de bodemsanering en de herinrichting van het kamp. Op dit moment hadden de Egelshoekbewoners lang moeten wachten. Te lang, vinden ze. Bewoonster Leny Terpstra, die zich haar hele leven al sterk maakt voor het mini-dorpje, en Egelshoek-vriend Tom de Booij stonden naast elkaar emotioneel te wezen, toen wethouder Hennie Borstlap namens de gemeente de honneurs waarnam. Ze bediende met enige moeite de knoppen van een grijper, die de eerste hap grond uit de te saneren bodem nam en in de laadbak van een truck van Mourik stortte. Rond de zeventig bewoners, kinderen, ambtenaren. Uitvoerders en journalisten zagen het gebeuren. De aanwezige emotie bleek ook uit het open doekje dat Hennie Borstlap oogstte, toen ze in haar woordje direct zei dat de Hilversumse politiek de woonwagenbewoners een tijd in de kou heeft laten staan. "U heeft het aan uzelf te danken dat de sanering en de herinrichting doorgaan. Het gebeurt ondanks de politiek, niet dankzij. De politiek heeft het er jaren bij laten zitten. Die zwalkte in discussies van de ene naar de andere kant. Het is aan jullie te danken dat er nu iets gebeurt." Enkele jaren terug kreeg woonwagenkamp De Egelshoek, pal naast het vliegveld, de zekerheid dat het kon blijven bestaan. Dat het wel tot herinrichting zou moeten komen was twee jaar geleden al duidelijk. De discussies over hoe en wat hebben ervoor gezorgd dat er een jaar vertraging in de uitvoering is ontstaan. De aanleg van het nieuwe woonwagenkamp zal tenminste een jaar vergen, verluidde gistermiddag. De bewoners hebben gekozen voor een perfecte rechthoek, waarop ruimte is voor 54 standplaatsen van elk twintig bij vijf meter. Ze vormen blokjes van vier, zes of acht. Daar tussendoor lopen straatjes. Op elk perceeltje komen een woonwagen en een stenen berging. De bewoners maken zelf uit of ze een tuintje aanleggen. Het ontwerp is van architectenbureau Groen. Het werk zal in vier of meer fasen verlopen. Saneren en verhuizen gaan als het ware hand in hand. Het terrein tussen de woonwagens en het vliegveld, waar voorheen sloopauto's stonden, wordt opgehoogd met schone grond. De vervuiling van de bodem betreft vooral puin en olieresten. De saneerder graaft het tot een meter diep af. Uiteraard is het zaak om zo snel mogelijk de riolering te leggen. Volgende week, wanneer de bodemsanering op stoom komt, zal het kamp kennismaken met een puinzeefinstallatie. Die neemt happen vervuilde bodem en schudt ze, zodat ongerechtigheden eruit gezeefd worden. Op dit moment telt Egelshoek 41 standplaatsen. De extra ruimte op het nieuwe kamp is onder meer voor 'terugkomers' en kinderen van vaste bewoners. De Terpstra's en de Jillings vormen de grootste families op Egelshoek, waar veel jonge gezinnen gehuisvest zijn. De Egelshoekers zijn erg aan hun 'kamp' gebakken. Zo woont Leny Terpstra (64), die jarenlang in het Landelijk Woonwagen Overleg actief was, er al vanaf haar vierde. Ze zou absoluut nergens

anders willen wonen. "Niemand woont zo mooi", zegt ze, op de groene omgeving wijzend. "Dit heb je toch nergens?"

Onder belangstelling van de bewoners van de Egelshoek verricht de wethouder Henny Borstlap de eerste graafwerkzaamheden voor de renovatie van de Egelshoek

Maandag 20 september Artikel in het Het Wiel Hilversum - Bewoners Hilversumse Egelshoek opgelucht over start herinrichting (Veer)

Na jaren van vertraging komt de herinrichting van de grote centra in het land nu heel langzamerhand van de grond. Op de Hilversumse Egelshoek werd midden in de zomervakantie de eerste hap aarde weggenomen onder grote belangstelling van de bewoners. En op de Apeldoornse Haere kregen eind juni de eerste bewoners de sleutels van hun tijdelijke woonwagens. De start van de herinrichting van de Egelshoek in Hilversum werd alleen al de afgelopen twee jaar vier keer uitgesteld, bijna vijf keer. Maar op woensdag 18 augustus was het zover en bediende wethouder Henny Borstlap de graafmachine die de eerste hap grond uit de te saneren bodem wegnam 'Wij hadden al een actieplan klaarliggen', vertelt Leny Terpstra 'Als het niet in augustus gebeurd was, hadden we het zelf gedaan. We wilden voor iedereen een schep regelen ook voor de kinderen, en zelf de grond omscheppen. Daar hebben we mee gedreigd. Maar dat mag natuurlijk niet omdat de grond verontreinigd is. ' Gelukkig hoefden de bewoners niet zelf in actie te komen de graafmachine kwam op tijd en alles liep gesmeerd. Zelfs de bewoners die relletjes hadden willen schoppen hielden zich in. 'De mensen die groter woonden, omdat ze zichzelf een stuk grond toegeëigend hadden, moeten dat nu inleveren. Daar zijn ze niet blij mee. Iedereen heeft nu dezelfde rechten, iedereen krijgt een even groot vak van 15 meter breed bij 20 meter lang en een schuurtje erbij van drie bij vier', vertelt Leny. De Egelshoek krijgt in totaal 54 vakken, waarvan 48 voor de huidige bewoners zijn. De overige zes vakken zijn al zo goed als opgevuld. Een vak is voor iemand die hier ooit woonde maar die naar een huis in Hilversum is verhuisd, omdat er geen plek meer was, en twee vakken zijn voor mensen die tijdelijk op een ander kampje woonden, en waarvan al hun familie hier woont. De overblijvende vakken zijn voor de kinderen die in het huwelijksbootje stappen. Ieder ander die op de Egelshoek wil wonen komt op een wachtlijst te staan. De bewoners van de Egelshoek zijn tevreden. Ze hebben veel inspraak gekregen met betrekking tot het herinrichtingsplan. 'We hebben zelfs onze eigen bouwtekening gemaakt', vertelt Leny trots. 'Als het zo wordt zoals wij in ons hoofd hebben, wordt het supermooi. Al hadden we natuurlijk al het mooiste kamp van Hilversum. Het is leuk dat iedereen van plan is een verzorgde tuin en mooie bestrating aan te leggen. Bovendien komt er

veel groen omheen, wordt alles brandveilig en komen er verkeersdrempels. Het wordt echt een beetje woonwijkachtig.'

Verschillende bewoners van de Egelshoek lopen met het idee rond om hun grond te kopen want de geruchten gaan dat de huurprijs over tien jaar van 75 euro per maand naar 250 euro gaat. 'Terpstra weet zich nog te herinneren dat ze 75 gulden betaalde aan huur. 'Op huursubsidie maken wij geen aanspraak, dus dan wordt het wel heel duur. Huurkoop zou een mooie oplossing zijn, zodat je op een gegeven moment de eigenaar bent van het stuk grond waar je op woont. We gaan kijken of dat te regelen is. Maar voor de mensen met een uitkering zal ook dat wel lastig worden.' Volgend jaar rond deze tijd moet alles klaar zijn, de winter niet te streng is. 'En dan zien we wel weer verder', vertelt Leny Terpstra opgewekt.

Geschiedenis woonwagengebeleid van de overheid de laatste 150 jaar.

"Waar hebben ze het aan verdiend?"

"WOONWAGENS MOETEN VERDWIJNEN " L.A. van Doorn 1940

"DE WOONWAGENWET MOET VERDWIJNEN" D.K.J. Tommel 1997

"Gelijk recht voor ongelijke mensen is het grootste onrecht"

Het is van belang om na te gaan wat de wezenlijke cultuur is van de reizigers. De behuizing is duidelijk vastgelegd in de woonwagenwet, maar als we uitgaan van de gedachte, dat de behuizing niet de cultuur van een bevolkingscultuur bepaalt, maar hun historische ontwikkeling, krijgen we misschien een heel ander beeld. In 1997 is de woonwagenwet afgeschaft, zodat ook een burger in een woonwagen kan wonen, het zogenaamde afstammingsbeginsel is daarmee komen te vervallen (artikel 18). Zo wordt de woonvorm niet meer bepalend voor de cultuur. In feite bestaat er geen woonwagenbevolking (reizigers) meer. Maar de waarheid blijft recht over eind: namelijk dat of zij of hij in een huis of woonwagen woont, toch een andere manier van denken heeft, kortom het een andere cultuur heeft dan de burger. Hun zwerversbloed en hun onafhankelijk denken en handelen, zal blijven bestaan. Dit is te vergelijken met het zoute bloed van een zeeman, die aan de wal moet gaan wonen. Het is bv. het gebruik, dat voordat men in een woonwagen binnengaat, zijn schoeisel uitdoet. In mijn dorp Baarn woont een woonwagenfamilie in een huis, maar als men daar naar binnenkomt, staat de gang vol met schoenen. Een goed voorbeeld, dat ze hun cultuur niet verloochenen als ze in een huis gaan wonen. We zullen nu trachten na te gaan wat we weten over de geschiedenis van de woonwagenbevolkingsgroep: de "REIZIGER".

19e EEUW

Uit de familiegeschiedenissen blijkt, dat in de negentiende eeuw vele voorouders van de in woonwageningen levende reizigers een gevestigd bestaan hebben geleid als boeren en landarbeiders. Door het feit dat ze niet meer als boer of landarbeider aan de kost komen, werden ze gedwongen uit te zien naar andere middelen van bestaan. Men kon toen de woonwagenbewoners onderscheiden in vier groepen beroepsgroepen: kooplieden, ambachtslieden, mensen in de vermaak sector en arbeiders in loondienst. Elk tijdperk leverde zijn eigen reizigers op. Er zijn meerdere tijdsperiodes sprake geweest van een overgang van een gevestigd naar een zwervend bestaan. Als voorbeeld van een dergelijke ontwikkeling nemen we de plaats in Noord Brabant Loon op Zand. Tot de zeventiende eeuw leefde men daar van de turfontginning. Toen de turf uitgeput raakte, ging men tengevolge van de grote armoede zoeken naar andere middelen van bestaan. De boeren vulden hun inkomsten aan met het spinnen en weven, terwijl andere inwoners zich toediepen op het maken van matten, manden en zwavelstokken het fabriceren van schoenen en muilen. In het laatste deel van de 19e eeuw zien we een aantal inwoners wegtrekken om hun producten aan de man te brengen en Loon op Zand verlaten om een zwervend bestaan

te gaan leiden. Het overgrote deel van de reizigers stamt af van boeren en landarbeiders. Er werd toen meer onderscheid gemaakt in de beroepsgroep, dan in de woonvorm. De rondtrekkende mensen werden **reizigers** genoemd. Pas in de 20ste eeuw werd de groepsnaam afgeleid van de woonvorm, en heten ze **woonwagenbewoners**.

Waarom is deze groep Nederlanders steeds gediscrimineerd, vervolgd en tot op de dag van vandaag in een kwaad daglicht geplaatst. Misschien laat zich het samenvatten in een zin:

"Alles wat beweegt daar is men bang voor".

Sinds de late Middeleeuwen wil men graag over goedkope arbeidskrachten beschikken, daarbij moesten ze zich wel afhankelijk tonen ten opzichte van hun werkgevers. De sterke onafhankelijke instelling van de reizigers werd als bedreigend en ongewenst ervaren. Ze pasten niet in het denkkader van de gezagsdragers. De overheid ging steeds strenger tegen rondtrekkende mensen optreden. Ze werden steeds meer het slachtoffer van vooroordelen zoals "ze profiteren en stelen van de samenleving".

Het ontstaan van de woonvorm in woonwagens heeft in de grote steden een stempel gedrukt op de wetgever. Mensen die rondtrokken hadden geen vaste plaats om te slapen. Eind vorige eeuw kwam de woonwagen als oplossing van het probleem, men nam – net als een slak – zijn eigen huis mee. Daarvoor moesten ze zich behelpen met ruimten in steen of pannenkamers, volkslogementen, of onder de blote hemel. Mensen die rondtrekken zonder vaste woon- en verblijfplaats, zijn van oudsher geassocieerd met armoede en criminaliteit. Wie al rondtrekkend in zijn levensonderhoud probeerde te voorzien hing de voortdurende beschuldiging van crimineel gedrag boven het hoofd en bovendien het verwijt van luiheid.

In 1848 was een bepaling in de grondwet opgenomen, dat er een wet moest komen om het armenwezen te regelen. Het ging om de voorzieningen voor een groep mensen, die hun geboorteplaats hadden verlaten om elders werk te zoeken: arbeidsmigranten. In het parlement werd een heftige discussie gevoerd, aan de ene kant die pleitten voor dat men de verblijfplaats aanwees, die moest zorgen voor ondersteuning en aan de andere kant, dat de geboorteplaats er voor moest zorgen. Deze laatste kant won het pleit, want kamerlid Dirks voerde als argument aan dat er zoveel misbruik door de gemeenten werd gemaakt. Wat gebeurde namelijk in de praktijk. Wanneer een gemeente vreesde, dat een gezin armlastig werd, stuurde zij een armbezorger langs met een brood en wat turf. Zo'n gezin moest wel erg sterk in schoenen staan om die man weg te sturen. Want als ze de goederen hadden aangenomen, kregen zij te horen, dat zij onder de categorie bedelden vielen, waarmee hun toekomstig recht op ondersteuning kwam te vervallen. De armenwet werd in 1854 aangenomen en voortaan zou uitsluitend iemands geboorteplaats als domicilie van ondersteuning gelden.

Maar al spoedig na de invoering, kwamen er talloze bezwaren binnen. Er werd veel misbruik gemaakt van de wet en zo werd in 1870 een wetwijziging ingevoerd, die de gemeente van verblijf weer de gemeente van ondersteuning werd in plaats van de geboorteplaats. Het was in deze periode, dat mensen in Nederland gebruik gingen maken van een woonwagen om het land mee door te trekken. Dit betekende dat voor de gemeenten gevuld met een krappe gemeentekas zij ook deze rondtrekkende mensen moesten ondersteunen. Deze woonwagenbewoners werden vanaf het begin af aan over een kam geschoren met mensen die al eeuwenlang bedelend in hun onderhoud voorzagen. Zo ontstond het stigma, dat tot op de dag van vandaag wordt gedrukt op de woonwagenbewoner (reiziger). Zij worden vanaf die tijd gediscrimineerd. De negatieve beeldvorming heeft er voor gezorgd dat de woonwagenbewoners tot een minderheidsgroepering werd gerekend. Er is door de overheid nooit voor deze groep Nederlanders een open beleid gevoerd. Steeds werden verordeningen gemaakt, die er voor moesten zorgen dat men zo min mogelijk last van deze groep had, een ontmoedigingsbeleid.

De gemeente Deventer was de eerste die in 1879 een verordening uitvaardigde om woonwagens te weren. In 1887 kondigde de gemeente Beek en Donk een verordening, die aan duidelijkheid niets te wensen overliet.

Artikel 12: "Het is aan eigenaars of geleiders van wagenwoningen verboden op publieke wegen hunne trekdieren uit te spannen, den wagen te laten staan en te overnachten. Zij zijn gehouden op de eerste aanmaning van de politie de gemeente te verlaten, zullen zij bij gebreke van dien, op hunne kosten door de politie verwijderd worden".

20e EEUW

Aan het begin van vorige eeuw werd door de gemeentebesturen steeds meer aangedrongen om een rijksregeling te treffen, die het woonwagenprobleem beter kon aanpakken. Als belangrijkste argument brachten zij naar voren, dat woonwagenbewoners besmettelijke ziekten overbrachten en het zonder onderwijs en in onreinheid en onzedelijkheid opgroeien van kinderen tot bedelaars en dieven. Ze hoopten daarmee de overheid zo ver te krijgen, dat er een rijksregeling zou komen. Het is hen gelukt, want in 1903 is een staatscommissie ingesteld voor landloperij en bedelarij, maar ook voor de woonwagens en woonschepen. Alles werd op een hoop geveegd en er werd geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende categorieën: bedelaars, landlopers, rondtrekkende armen, kermisklanten en woonwagenbewoners.

In het verslag van de Staatscommissie van 1907 lezen we: **"met den wensch om bedelarij en landloperij te weren gaat noodzakelijkerwijze het verlangen gepaard eene regeling te treffen, die paal en perk stelt aan het toenemend euvel teweeg gebracht door de bewoning van woonwagens en woonschepen. Juist woonwagenbewoners waren door hun wagens in staat permanent rond te trekken en derhalve volledig toegerust om een zwervend bestaan te leiden als vermomde bedelaars"**.

Zij institutionaliseerden maatschappelijke ongewenste levenswijze en het lag voor de commissie daarom voor de hand aan deze groep apart aandacht te schenken. Voor zover woonwagenbewoners al een beroep uitoefenden, bestond dit volgens de commissie uit stoelmatten, scharenslijpen, venten, harmonica spelen. Al deze activiteiten beschouwde zij als bijzaak, vanuit de gedachte dat de hoofdkomsten werden verkregen met bedelen. De woonwagen werd voor het uitoefenen van dienstverlenende beroepen, die een ruim afzetgebied bestreken, en bijzonder nuttig voor onze samenleving, werd niet erkend.

Links: Aardappelrooiers in de twintiger jaren. (De bedendaagse uitzendbureaus zouden jaloers zijn op zulke arbeidskrachten) Rechts: Stoelmatten

De door de commissie ondervraagde burgemeesters vonden, dat de woonwagenbewoners een groot gevaar voor de maatschappij opleverde. De commissie gaat verder door te beweren dat:

"de kinderen volgen geen onderwijs en nemen slechte eigenschappen van hun ouders over; de wagens verkeerden in slechte staat en zouden zowel uit hygiënisch als uit zedelijk oogpunt door teveel mensen worden bewoond, de bewoners ervan behoorden tot de onderste lagen van de maatschappij en verdienden hun brood met (vermomd) bedelen (soms onder bedreiging), het plegen van kleine diefstallen en stropen, ze zouden vuurtjes stoken (met gevaar voor bosbrand) en hun paarden en trekhonden los laten lopen; ze zouden besmettelijke ziekten verspreiden van de ene naar de andere gemeente en vooral ze spraken de gemeentekas aan bij de geboorte van een kind; als de wagen het begaf of een paard stierf. De in dit milieu verkerende bevolking, kan niets anders dan een sociale hinder, een ware plaag zijn".

De staatscommissie pleitte voor een vergunningenstelsel. Nummering van woonwagens moest bijdragen tot het gemakkelijk opsporen van verdachten door de politie. Hoewel het rapport van de commissie al in 1907 klaar was, duurde het nog twaalf jaar voordat de wet op de Woonwagens en Woonschepen in werking trad. Tijdens de behandeling van het wetsontwerp waren een aantal leden van de Tweede Kamer commissie voor een totaal verbod van woonwagens, omdat zij geloofden, dat niet zozeer de inrichting van de woonwagens een gevaar inhield voor besmettelijke ziekten, maar het **'nomaden'** karakter van de woonwagenbewoners. Zij voelden zich niet gebonden aan maatschappelijke regels en dit werkte het overtreden van wetten in de hand, volgens de commissie. Er waren ook enkele positieve geluiden te horen. Zo bracht de burgemeester van Rotterdam de heer Zimmerman naar voren, dat rondtrekkende kooplieden op het platteland een duidelijke functie vervulden en in hun beroepsuitoefening niet mochten worden gehinderd.

Bij de invoering van de Woonwagenwet van 1918 lag de gedachte ten grondslag, dat het toenemende aantal woonwagens dat op de weg verscheen een halt moest worden toegeroepen. Men had geen oog voor de economische functionaliteit van hun beroepen en voor de beweeglijkheid waarmee ze zich op de arbeidsmarkt bewogen. (De uitzendbureaus van nu zouden er jaloers op zijn geweest om te kunnen beschikken over zulke flexibele arbeidskrachten). De kern van de maatschappelijke veroordeling bestond uit het afwijzen van mensen, die met een ambulant (rondtrekkend) beroep in hun levensonderhoud voorzagen.. Sedentarisme (vaste verblijfplaats) was de norm en wie daarvan afweek liep de kans te worden geconfronteerd met armoede en uitstoting uit de samenleving. De wet van 1918 had onder andere ten doel:

"de bescherming van de samenleving tegen de risico's van de aanwezigheid van een trekkende bevolkingsgroep, die in zeer slechte economische en milieuomstandigheden verkeert, waardoor zij een bedreiging betekent voor de openbare orden en gezondheid".

De wet heeft er wel voor gezorgd, dat de gemeente de woonwagenbewoners niet langer zonder pardon buiten hen grenzen kunnen houden, maar de 'verborgen agenda's' hielden toch in: "afhouden en ontmoedigen". Geïmproviseerde centra zo lang mogelijk in stand houden en met een minimum aan voorzieningen met het doel te voorkomen, dat het een aantrekkelijk verblijfsoord zou worden. Na de inwerkingtreding van het laatste artikel van de woonwagenwet in 1927, was de rol van de rijksoverheid voorlopig uit beeld. De verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de wet berustte in hoofdzaak bij de gemeente en provincies.

Vlak voor de Tweede wereldoorlog wil men drastische veranderingen doorvoeren. In 1936 stuurt de minister van Binnenlandse Zaken een circulaire aan alle provincies en gemeenten:

"in den regel zal het wenselijk zijn dat de woonwagenkampen van den weg worden gescheiden door een zware en strenge afrastering of door aarden wallen, dan wel door een singel of breede beplante strook, welke het kamp aan het oog van den weggebruiker onttrekt"

*(Let wel hier wordt het woord **kamp** gebruikt, het woord dat zij stigmatiserend tot op de dag van vandaag heeft gewerkt en nog werkt. Red.)*

In 1938 komt Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant voor het eerst met het plan om grote regionale centra in te richten. In 1939 wordt een wetsvoorstel ingediend om twee of meer gemeenten een gemeenschappelijke plaats voor woonwagens aan te wijzen. Tussen 1918 en 1938 vond een verdubbeling plaats van het aantal woonwagenbewoners van 7300-12.000 en van woonwagens van 1600 tot 2700.

L.A. van Doorn, sinds 1938 directeur maatschappelijk hulpbetoon in Utrecht, schreef in 1940 een brochure: **"woonwagens moeten verdwijnen"**, die duidelijk weergeeft wat de algemene stemming was. Hij betoogde dat de wet van 1918 zijn doel voorbij was geschoten gezien het aantal woonwagens en de uitgebleven verbetering van het peil van de bewoners. In 1940 was volgens van Doorn de tijd rijp om doortastend op te treden en alle woonwagenbewoners samen te drijven in grote regionale centra. Zo schreef van Doorn:

"Zij moeten worden opgenomen in het groote leger van landgenoten, dat met hernieuwde kracht, met nieuwen moed verfrist en gesterkt naar lichaam en geest, aan de Nederlandsche gemeenschap bouwt".

Het is niet duidelijk of deze brochure directe invloed heeft gehad op de ideeën van de Duitse bezetter. Maar het feit is wel dat in 1943 de Duitse bezetter woonwagenbewoners in verzamelkampen liet onderbrengen. Een groot aantal woonwagenbewoners verlieten hun woonwagens en vonden onderdak bij boeren of vluchten in de bossen. Hoeveel er in 1944 nog in een woonwagen woonden is niet bekend.

Zo leefde de reizigers in 1949

Wel is het bijzonder merkwaardig, dat vele woonwagenbewoners, die in de oorlog zijn opgepakt door de Nederlandse politie naar Westerbork zijn gebracht om daarna te worden doorgetransporteerd naar de vernietigingskampen in Duitsland. Maar bij aankomst in Westerbork zeiden de Duitsers, dat ze niet voldeden aan het profiel van een 'zigeuner' en werden ze weer naar huis gestuurd! Het waren toch immers autochtone Nederlandse inwoners!

Na de oorlog kregen de woonwagenbewoners hun bewegingsvrijheid weer terug. Men mocht weer rondtrekken. Echter steeds luider werd de roep om dit rondtrekken te verbieden en de woonwagenbewoners in grote regionale centra onder te brengen. Een Staatscommissie Vervanging Armenwet ging zich in 1948 bezig houden met de woonwagenbevolking.

In 1952 gaven zij in een rapport o.a. de volgende aanbevelingen:

" een trekverbod, concentratie van woonwagenbewoners in regionale kampen met voldoende toezicht".

In 1964 werd het ontwerp van een nieuwe Woonwagenwet ingediend bij de Tweede Kamer. In 1966 worden scherpe verordeningen voor woonwagenbewoners vastgelegd, die veel weg hebben van huisregels voor gevangenen. Zo lezen we in de verordening een aantal artikelen die er niet om liegen:

Art. 2. De eigenaar of gebruiker van een woonwagen is verplicht aan het kamphoofd onmiddellijk na aankomst en tenminste 24 uur voor vertrek dit mede te delen.

*Art. 3. Hij is gebonden op bevel van het **kamp**hoofd: a. van standplaats te veranderen; b. opslag onder en naast de woonwag en/of het behorend voertuig te verwijderen.*

Art. 8. Overtreding en niet nakomen van het bepaalde in deze verordening wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste driehonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste twee maanden.

In 1968 werd deze wet aangenomen, die de aanpassing van de woonwagenbevolking aan de 'burgersamenleving' wilde bevorderen. Het trekverbod werd in een verkapte vorm in de wet vastgelegd. Woonwagenbewoners mochten nog wel trekken, maar ze mochten niet langer een standplaats buiten het centrum te hebben. Dit rondtrekverbod heeft de woonwagenbewoner in het diepst van zijn of haar hart geraakt. Hierdoor konden zij steeds minder hun oorspronkelijke beroepen uitoefenen. Zij voelden zich net zoals in de oorlog weer opgesloten. De opzet was het inrichten van 50 regionale centra met 50 tot 80 standplaatsen. **Centra werden afgesloten met een slagboom met politie bewaking.** En de wet van 1968 is ook afstammingsbeginsel ingevoerd, dat het recht om in een wagen te wonen werd beperkt tot mensen, die zelf of wie een van de ouders eerder in een wagen hadden gewoond. Dit artikel was uitsluitend bedoeld om de groep zo klein mogelijk te houden. Het afbakenen van de groep die gerechtigd was om in een wagen te wonen was niet principieel, maar ingegeven door praktische motieven. De reden in 1968 om het afstammingsbeginsel (art 18) in te voeren was zeker niet ter bescherming van de woonwagenbevolking. Integendeel vooroordelen, negatieve beeldvorming en een ernstig gebrek aan kennis wat een basis voor een beleid, waarvan het doel was woonwagenbewoners om te smeden tot huisbewoners. Dit blijkt uit de memorie van toelichting op het artikel 18.

"In het vorenstaande heeft ondergetekende geschetst hoe naar haar gevoelen aanpassing van de woonwagenbewoners aan de gevestigde samenleving bevorderd zou kunnen worden en aanpassing die op haar beurt een overgang naar die samenleving zou kunnen meebrengen. Met dit beleid zou het in strijd zijn, toe te laten dat een woonwagen wordt betrokken door personen die zelf of wier ouders nimmer in een woonwagen hebben gewoond".

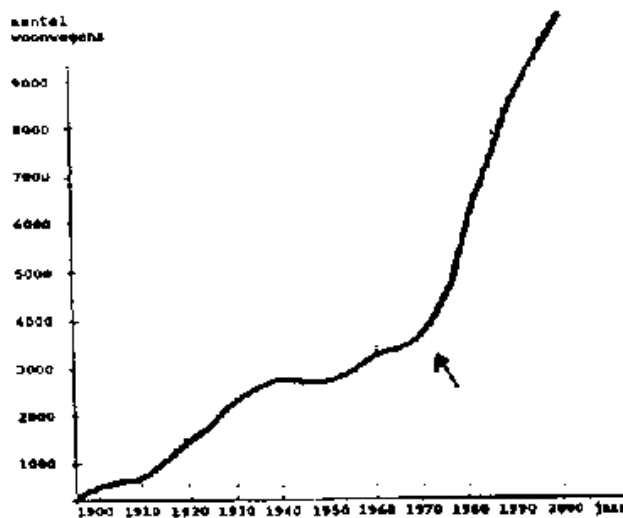
Het doel van de wet is duidelijk: Woonwagenbewoners moeten uit de wagen in een huis! Kamerlid van Bennekom (ARP) stemde ook in met dit uitstervingsbeleid. Ben Sijes, vroeger historicus verbonden aan het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, gaf als commentaar op de houding van de wettenmakers: 'eenzijdigheid hovaardij en superioriteitsgevoel'. **Sijes vergeleek ook het woonwagenbeleid van de Duitsers in Nederland 1940-1945 met beleid van de Nederlandse overheid in de zestiger jaren.** Hij zag geen principieel verschil tussen beide. Men vond de woonwagenvorm een inferieure woonvorm en zijn bewoner een asociaal individu, dat aangepast moest worden aan de burgersamenleving. De woonwagenbevolking kon dus alleen maar groeien door natuurlijk aanwas en door huwelijken met burgers. Vroeger was het vrijwel

ondenkbaar dat een reiziger trouwde met een burger, maar tegenwoordig is het zo, dat vele woonwagenbewoners van burgerlijke afkomst zijn (over integratie gesproken!). Bijna alle burgers, die met een reiziger zijn getrouwd, hebben verkozen om op het centrum te gaan wonen. De reizigers die in een huis gingen wonen, willen liever vandaag dan morgen weer terug naar het centrum. In het volgende schema is duidelijk dat door dit concentratiebeleid van de grote centra het aantal woonwagens aanzienlijk is toegenomen. Dit omdat zoveel burgers op de centra kwamen wonen. In 1970 waren er 3584 woonwagens bewoond door reizigers, terwijl aan het eind van de negentiger jaren dit aantal meer dan verdubbeld is.

De overheid begon in te zien, dat het samenbrengen van de reizigers in grote centra niet het gewenste doel had bereikt, namelijk door greep op deze groep Nederlanders te krijgen en zo begonnen zich nieuwe plannen te ontwikkelen om de grote centra op te splitsen in kleine centra met 10 tot 15 standplaatsen. In 1977 kwam er een wetswijziging met een nieuwe slogan:

"deconcentratie"

Er moest naar andere middelen worden gegrepen om het probleem van de woonwagenbevolking op te lossen, behalve deconcentratie werden ook andere begrippen ingevoerd zoals normalisatie. Allemaal middelen om maar een doel te bereiken

Door invoering van de woonwagenwet van 1968 is het aantal woonwagens meer dan verdubbeld in de afgelopen 36 jaar!

:**"de woonwagenbevolking moet verdwijnen"** zoals van Doorn al in 1940 had opgeschreven. De onbeheersbaarheid is het centrale punt waar alles om draait en prijkt op vele "geheime agenda's". Net waren de woonwagenbewoners gewend aan de nieuwe situatie en hebben zij zelf de integratie via het bed voltrokken of de families worden weer uit elkaar getrokken, onder het motto dat het beter was voor de woonwagenbewoners! Nergens werden ze in gekend en zo begon de heilloze weg van de deconcentratie van grote regionale centra (lees: deportatie). Weer opnieuw veel ellende en verdriet. Door allerlei handige trucjes, het beloven van gouden bergen, lukt het de overheid om een paar grote centra op te splitsen en worden de bewoners gedwongen om te verhuizen en voelden dit als de zoveelste keer, dat ze werden ingeperkt in hun vrijheid en rechten. Ze wilden over hun eigen lot kunnen beschikken of op een klein of groot centrum of in een stad of dorp. Daarbij kwam nog dat op de kleine centra geen autosloopwerkzaamheden mochten plaatsvinden. Deze scheiding was ook weer een aantasting van hun arbeidscultuur, namelijk wonen en werken was altijd aan dezelfde plaats gebonden. Zij vinden de scheiding tussen wonen en werken kunstmatig en in strijd met hun bestaansvorm. In de

burgermaatschappij is het anders: burgers wonen in huizen en werken elders. De wetgever is er helaas toch uiteindelijk in geslaagd om de rondtrekkende reiziger zijn zwervende bestaan af te nemen door ze te beperken in hun trekvrjheid. Eerst het beleid van concentratie om daarna over te gaan tot deconcentratie. Het waren de gemeenten die het voor het zeggen hadden, daarna was het de provincie en nu weer de gemeente. Alleen heeft de wetgever ervoor gezorgd, dat ze hun beroepswerkzaamheden van vroeger niet meer kunnen uitoefenen en noodgedwongen van de bijstand moeten leven en daardoor nog meer geïsoleerd worden. Tot de zestiger jaren, hebben zij zichzelf weten te bedruipen en nergens waren ze vies van, welk werk ze ook moesten doen zoals aardappelen rooien, kersenpluk, fabrieksarbeid, sneeuw ruimen etc. Daarbij te bedenken, dat sinds 1968 er in plaats van 3000 nu 9000 woonwagens in Nederland staan. Het overheidsbeleid heeft er dus voor gezorgd, dat er nu driemaal zoveel woonwagens staan. Doordat het deconcentratieproces gefaseerd en langzaam verliep, was op de grote centra inmiddels een geheel nieuwe generatie geboren en getogen. De gewenning aan het wonen op een groot centrum dikwijls naast de rest van de familie en de gehechtheid aan een steeds groter wordende groep familieleden en vrienden heeft de weerstand tegen het opheffen van centra nog vergroot. De continuïteit van een grote groep bekenden is op de overgebleven grote centra groter dan ooit tevoren. Het ziet er naar uit dat nu de woonwagenwet is afgeschaft de woonwagenbewoners overgeleverd zijn aan de willekeur van de gemeenten en is er niet meer de provincie die hun kan wijzen op hun verplichting voor het inrichten van genoeg standplaatsen. Door het aannemen van dit wetsvoorstel zullen er in Nederland helemaal geen woonwagenbewoners meer zijn. Ze zullen allemaal ingelijfd worden in de burgersamenleving. Maar wat ze daarbij vergeten is, dat ze de cultuur van de woonwagenbewoners nooit kunnen afnemen. De burgers zullen dan van nabij kunnen meemaken, als ze daar tenminste voor open staan en niet verblind worden door de eeuwigdurende vooroordelen, hoe deze reizigers denken, hun gevoel voor saamhorigheid, hun oprechtheid en grote mensenkennis. Door hun reizend bestaan hebben ze vroeger geen goed onderwijs gehad. Een groot gedeelte van de oudere reizigers kunnen niet lezen en schrijven, maar ze hebben daardoor wel zintuigen ontwikkeld, die bij ons burgers sinds we op school kwamen, allang zijn vervaagd of zelfs geheel zijn verdwenen. Zij gaan niet af op het geschreven woord, maar kunnen beter horen, voelen en zien. Ze weten precies wie liegt en wie de boel in de maling wil nemen. Ook hebben zij het ouderen probleem opgelost, want de ouderen blijven op het centrum staan en worden niet zoals bij de burgers weggeborgen in verpleegtehuizen. Het is voor onze samenleving te wensen dat de woonwagencultuur behouden blijft. De leefwijze en mentaliteit van saamhorigheid zou een goed tegenwicht kunnen vormen tegen de bureaucratisering van onze samenleving, die de mensen steeds verder uit elkaar drijft.

Als je de woonwagenbewoner zijn vrijheid en zelfstandigheid afpakt zullen er nog hele rare dingen gaan gebeuren. De jonge generatie woonwagenbevolking laat zich niet in een huis dwingen. Ze zullen de caravan pakken en weer gaan rondtrekken als het niet in Nederland kan, dan maar naar het buitenland. Het wordt de hoogste tijd dat de wetgever zich eens werkelijk verdiept in de problematiek van de woonwagenbevolking en niet overgaat tot het invoeren of afschaffen van wetten die alleen maar voortkomen uit een paniecreactie en een gebrek aan kennis en visie. Wij zijn van mening dat het deconcentratiebeleid een voortdenderende trein is die blindelings doorraast en op een zijspoor moet worden geplaatst om nog groter onheil, dan ze al heeft aangericht, te voorkomen. Het beleid zou gericht moeten worden op de wensen en noden van de woonwagenbevolking. Prioriteit moet zijn het inrichten genoeg staanplaatsen, vooral voor de aanwas. De generatie van de reizigers geboren voor 1960 moet je laten zitten waar ze zitten. Je kan geen oude eiken verplaatsen zonder ernstige schade aan hun wortels te brengen. De kleinkinderen van deze oude eiken, geboren in de jaren negentig gaan nu allemaal naar school en zullen de jaren twintig van deze eeuw weer een gezinnetje gaan stichten. Door de steeds snellere automatisering van onze maatschappij (elektronische snelweg) zullen zij heel anders gaan denken over arbeid, onderwijs, etc. Het worden dan weer kleine zelfstandigen, die misschien weer gaan trekken. Zij zouden zelfs een voorhoede kunnen vormen als het gaat om de invulling van

zelfstandig ondernemersschap. Alles wat nu vanzelfsprekend is, zoals het verkrijgen van zoveel mogelijk kennis, zijn de garantie om goed te kunnen functioneren in onze maatschappij, zouden dan wel eens een andere plaats kunnen krijgen, dan zij momenteel hebben en te vervangen worden door andere waarden, die misschien belangrijker zijn voor het in stand houden van onze samenleving.

Het wordt de hoogste tijd dat er een einde komt aan het zig-zag beleid, dat de overheid in de afgelopen 150 jaar heeft gevoerd.

Achteraf gezien is het grote kwaad geschied eind jaren zestig, toen de reizigers op grote concentratiecentra werden gedreven. De reizigers konden niet meer reizen en waren gedoemd om van de steun te trekken. Deze vernedering heeft zijn schaduwen ver vooruit geworpen. Veel van de ellende die van vandaag wordt geleden, is terug te voeren tot het desastreuze beleid dat de overheid in die bewuste jaren heeft gevoerd.

Door de negatieve publiciteit van de laatste tijd is de kloof tussen de reiziger en de burger alleen maar groter geworden. Nu de gemeente het voor het zeggen heeft met de inrichting van de woonwagencentra, is het hek van de dam. We zien dan ook grote verschillen ontstaan. In een gemeente worden zelfs pantserwagens ingezet om het beleid kracht bij te zetten, terwijl in andere gemeenten door overleg woonwagencentra worden gerenoveerd en gezorgd wordt voor de nieuwe aanwas. Over de laatste categorie vinden we weinig of niets in de media terug. Daar waar het even kan worden de reizigers uitgemaakt voor criminelen. Door recente gebeurtenissen worden nu alle 30.000 woonwagenbewoners in Nederland over een kam geschoren en met de nek aangekeken. Laten de media eens nagaan wie wel en niet zijn water, gas, elektriciteit en belasting betalen. Men zou dan vreemd opkijken en al gauw merken, dat het meer een uitzondering dan regel is. Precies tegenovergesteld, zoals nu door de media en de politiek wordt gesuggereerd.. De balans is compleet zoek, het is een complete ramp voor de reizigers, die steeds weer dezelfde vooroordelen naar hun hoofd geslingerd krijgen.

Het ziet er allemaal somber uit als men op deze heilloze weg doorgaat. Het enige wat de overheid te doen staat is in mondeling overleg te komen met de reizigers. Met fysiek geweld zal het averechts werken en zullen we in de komende tijd nog vele nare dingen gaan beleven, die voor beide kanten weinig goeds zal opleveren.

40 jaar overheidsbeleid zijn vastgelegd in twee foto's, die voor zich zelf spreken:

Politie inval 24 november 1964 in woonwagencentrum 'Zuidoost Brabant' te Deurne

Politie inval 15 april 2004 in woonwagencentrum Vinkenslag te Maastricht (Foto uit het Wiel 3-2004 van Rob Oostwegel)

Samenvatting van de 150 jaar overheidsbeleid op de beheersbaarheid van de rondtrekkende mensen

Doelstelling: De overheid moet de rondtrekkende mensen onder controle krijgen (term van de overheid: integratie)

Middelen : Maatregelen treffen, die er voor moeten zorgen dat er geen woonwagengewoners meer overblijven (Disintegratie) (termen van de overheid: concentratiebeleid, deconcentratiebeleid, instelling afstammingsbeginsel, afschaffing afstammingsbeginsel, afschaffing woonwagenwet etc).

1854

ARMENWET: rondtrekkende mensen kunnen hun steun halen in hun geboorteplaats, dus niet in hun woon- en verblijfplaats.

1870

WETSWIJZIGING ARMENWET: In deze periode gaan de rondtrekkende mensen gebruik maken van woonwagens, zodat de Armenwet wordt aangepast. In plaats van de geboorteplaats wordt nu de verblijfplaats verantwoordelijk voor het uitkeren van overheidsteun.

1918

WOONWAGENWET: Concentratie van woonwagens in aan te wijzen centra. Gemeenten krijgen bevoegdheid een standplaats aan te wijzen. Het motto wordt: "Slechte woonwagens worden nog enige tijd geduld, maar slechte bewoners niet. Die niet over voldoende middelen van bestaan kunnen beschikken worden verwijderd".

1943

De Duitse bezetters verzamelen woonwagengewoners in kampen. Maar reeds voor de Tweede Wereldoorlog zijn er geluiden opgegaan om de woonwagens in grote centra samen te brengen of beter nog: "te laten verdwijnen".

1952

Rapport Staatscommissie vervanging Armenwet: concentratie woonwagengewoners in regionale centra en het trekverbod.

1968

Nieuwe woonwagenwet: Inrichting grote centra (concentratiebeleid) en een trekverbod en

afstammingsbeginsel worden ingevoerd.

1977

Wetswijziging: Inrichting van kleine centra (deconcentratiebeleid)

1998

Afschaffing woonwagenwet. Het doek valt over de woonwagenbewoners het zijn nu burgers geworden en elke burger mag op een centrum gaan wonen. Gemeente ipv provincie krijgt de verantwoordelijkheid inrichting woonwagenlocaties.

2004

Verharding relatie tussen overheid/burger/media en woonwagenbewoners

HET DOEL HEEFT DE MIDDELEN GEHEILIGD

Aan het eind gekomen van dit overzicht van de geschiedenis van de reiziger sinds 1848, wil ik de lezer mijn eigen bevindingen in de donkere dagen voor Kerstmis in 2002 aan de Leyweg in Den Haag verhalen. Het is heel moeilijk om onder woorden te brengen wat ik daar allemaal heb meegemaakt, maar kort na die gewelddadige ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg heb ik een persoonlijk verslag geschreven. Maar nu zijn we 16 maanden verder en is het leed voor de vroegere bewoners nog lang niet geleden. Dagelijks worden ze geconfronteerd met brieven en aanmaningen, die er voor zorgen dat ze nog geen rust kunnen vinden op hun nieuwe locatie en steeds weer op wrede wijze worden herinnerd aan de afschuwelijke dagen van de deportatie. Na dit persoonlijk verslag geef ik nog een overzicht van alle verwickelingen sinds december 2002. Hieruit zal blijken dat de lijdensweg nog lang niet voorbij is en gezien de negatieve publiciteit van de laatste maanden betreffende de reizigers ziet het er allemaal alles behalve rooskleurig uit.

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2004

16 januari 2004: De Haagse gemeenteraad toonde zich bezorgd over de manier, waarop de gemeentelijke Dienst Stedelijke Ontwikkeling (DSO) de verhuizing heeft aangepakt.

28 januari 2004: Een meerderheid van de gemeenteraad van Den Haag wil snel uitleg van de verantwoordelijke wethouder Hilhorst over mogelijke fraude en gevoerd wanbeleid. Het VVD raadslid A. Mulder zegt: "Ik krijg heel erg de indruk, dat er wat aan de hand is".

4 februari 2004: Het falen van het Haagse woonwagenbeleid wordt de komende maanden onderzocht door een onafhankelijke commissie van drie wijze heren: dr D.K.J. Tommel voormalig D66 -staatssecretaris van Volkshuisvesting, drs C.P. de Haseth, de voormalige gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen en Mr T. van Daalen, voormalig vice-president van het Haagse gerechtshof.

23 maart 2004: De woonwagenbewoners aan de Noordweg ontvangen een brief van de gemeente Den Haag, waarin de bewoners moeten opdraaien voor de kosten van de gedwongen verhuizing. Het college van Burgemeester en Wethouders van Den Haag hebben besloten, dat de vordering in het kader van het verhalen van de kosten, die gemoeid waren met de toepassing van de bestuursdwang direct met de uit te keren schadevergoeding wordt verrekend.

(Dit houdt dus in dat de kosten van de verhuizing groter zijn dan de schadeclaims!)

24 maart 2004: Burgemeester Deetman: "Misstanden op de Haagse woonwagenkampen worden van nu af aan keihard aangepakt. Ik neem zelf de regie over de handhaving op me".

27 maart 2004: Burgemeester Deetman besloot deze week om zijn Limburgse collega Leers te volgen en onderzoek te laten doen naar misstanden op de twaalf Haagse woonwagencentra. Hij kondigde aan zelf de leiding op zich te nemen, daarmee PvdA wethouder Hilhorst, tot nu toe verantwoordelijk voor het woonwagencentrabeleid, passerend. Dat schept ook duidelijkheid

voor de woonwagenbewoners. Maar ook voor de ambtenaren, die in het verleden vaak zwalkend gedrag vertoonden, die toezeggingen niet nakwamen en verkeerde verwachtingen wekten.

22 april 2004 De volgende e-mail wordt aan de Haagse Politici alsmede de landelijke TV en pers gestuurd:

"Aan allen die geïnteresseerd zijn in het woonwagenbeleid van de overheid. Door de gebeurtenissen van de laatste tijd is het woonwagenbeleid weer volop in de belangstelling gekomen. De overheid zet zelfs pantserwagens in om hun beleid kracht bij te zetten. De vooroordelen over de woonwagenbewoners worden weer breeduit gemeten door de media en de politici. Ze worden zelfs bestempeld als je reinste criminelen. Ruim dertig jaar heeft deze bevolkingsgroep juist mij zeer geboeid. Reden waarom ik nu behoefte voel, om iedereen die hier interesse voor heeft, in te lichten over de geschiedenis van het woonwagenbeleid van de afgelopen 150 jaar via het internet . Tevens geef ik vervolgens nog een recent voorbeeld van het overheidsbeleid in Den Haag, dat ik zeer van nabij heb meegemaakt. Het betreft hier de gedwongen verhuizing van 28 woonwagens aan de Leyweg naar de Noordweg in Den Haag tijdens de zeer koude dagen voor Kerstmis 2002, evenals de nasleep tot op de dag van vandaag. Ik geloof zonder overdrijven te kunnen zeggen, dat wanneer men deze website heeft gelezen, men gehinderd raakt door de kennis van het onderwerp. Men zal dan niet zo gemakkelijk de woonwagenmensen alleen de schuld geven, maar meer het zwalkende beleid van de overheid van de laatste 150 jaar. De woonwagenbewoners worden nu als de zondebok aangewezen, waar iedereen zich op kan afreageren. Alle 30.000 woonwagen bewoners in Nederland worden over een kam geschoren. Een ware hetze is ontketend! get. Tom de Booij "

27 april 2004: Vraag aan de Gemeente Den Haag waarom ik geen antwoord krijg op mijn brieven inzake de ontruiming Leyweg van december 2002 , waarvan door de afdeling Management tweemaal (9 en 23 april 2003) was toegezegd dat ik antwoord zou krijgen. Wederom wordt een email verstuurd met de klemmende oproep aan de media om iets te doen met deze nog nooit in de woonwagen wereld voorkomende intimidaties door de gemeente Den Haag:

Enkele dagen geleden heb ik U ingelicht over mijn nieuwe website www.egoproject.nl/woonwagenbeleid, waarin 150 jaar geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid wordt beschreven, alsmede de rampzalig gedwongen verhuizing van 11-20 december 2002 van de bewoners van het woonwagencentrum Leyweg in Den Haag en de nasleep daarvan tot op de dag van vandaag. Ik had toen niet kunnen vermoeden, wat er gisteren 26 april 2004 met de ex- woonwagenbewoners van de Leyweg is gebeurd. Zij kregen bezoek van deurwaarders op bevel van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Den Haag. Deze overhandigden de woonwagenbewoners een **dwangbevel**. Hierin werd hen medegedeeld, dat over 2 dagen, dus morgen **28 april**, hun woonwagens in beslag worden genomen. Wanneer zij niet tot betaling overgaan van de kosten van de gedwongen verhuizing van december 2002, worden na zes weken (de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift) hun roerende -en onroerende goederen verkocht tot het verschuldigde bedrag is bereikt. Dit bedrag loopt op per woonwagen, al naar gelang van de zwaarte van de woonwagen, van **80.000 tot ruim 250.000 euro!!** Als dan alles zou zijn verkocht, zal er weinig meer van het woonwagencentrum overblijven. Uit interne memo's van de gemeente Den Haag hebben we kunnen lezen, dat de kosten van verhuizing aanzienlijk hoger zijn geworden door grove fouten en nalatigheden van de verhuizers. Deze hogere kosten worden dus verhaald op de woonwagenbewoners! Plus het feit dat zij tot driemaal toe eind 2002 aangeboden hadden om vrijwillig te verhuizen. Hoe staat dit alles te rijmen met het feit dat hetzelfde college: Burgemeester en Wethouders van de gemeente Den Haag, in februari 2004 een onderzoekscommissie van drie wijze mannen heeft ingesteld, die tot taak heeft **het falen** van het Haagse woonwagenbeleid te onderzoeken? get. Tom de Booij

8 mei 2004: Tot op heden is naar mijn weten, behalve in de Baarnsche courant, niemand van de politici of media ingegaan op deze klemmende oproep. Hiermede wordt de stelling dat alleen slechts nieuws over de woonwagenbewoners door de media met veel ophef wordt verkondigd

wel bevestigd. Als de andere kant van de medaille wordt belicht laat men het integraal afweten.

11 mei 2004: Antwoord van de gemeente Den Haag op mijn vraag waarom ik geen antwoord heb gekregen op mijn brieven, waarvan was toegezegd dat ik antwoord zou krijgen:

"Hierbij bevestig de ontvangst van uw boven genoemde brief (red. 27 april 2004). Op verzoek van de burgemeester deel ik u mede, dat hij hiervan kennis heeft genomen". Commentaar overbodig.

In de **maand mei** werden vele woonwagengewoners van het centrum Noordweg/Jan Hanlostraat, door de Commissie die het falen van het Haagse woonwagenbeleid moest onderzoeken, gehoord. Zeer verheugd waren de bewoners over deze hoorzittingen, omdat ze allen ruimschoots de gelegenheid kregen om hun verhaal te vertellen over de verschikkingen van de gedwongen verhuizing en de nasleep ervan. Vooral omdat zij de indruk kregen dat de leden van de commissie zeer onder indruk waren van het leed dat de bewoners hadden ondergaan tijdens die verschrikkelijke dagen eind 2002. Het rapport van de commissie zal openbaar gemaakt worden. Twee leden van de commissie hebben het centrum aan de Noordweg/Jan Hanlostraat bezocht en waren daar zichtbaar onder de indruk van wat er allemaal is gebeurd en nog gebeurt.. Dit positieve geluid van de kant van de overheid is mede ook de reden geweest, dat het idee geboren is om een open dag te organiseren. 5 juni 2004 is het zo ver en wordt iedereen, die hiervoor belangstelling heeft uitgenodigd om van 11 uur 's-ochtends op het centrum Noordweg/Jan Hanlostraat te komen. Op de pamfletten, die reeds in grote getale in Den Haag zijn uitgedeeld, staat de volgende tekst te lezen:

"Waarom wij een open dag organiseren?"

- 5 Juni 1997 besloot de gemeenteraad van Den Haag met 36 stemmen voor en 5 tegen om het woonwagencentrum aan de Leyweg te sluiten.
- 5 juni 2004 houden de ex-bewoners van de Leyweg een open dag op hun nieuwe locatie aan de Noordweg/Jan Hanlostraat

We willen allen, die op deze open dag komen, vertellen, wat er in deze afgelopen 7 zware jaren met ons is gebeurd. 7 jaren hebben we geprobeerd door middel van *overleg op basis van vrijwilligheid* naar de nieuwe locatie te verhuizen.

De verhuizing is ons opgedrongen, we waren het er helemaal niet mee eens, dat wij weg moesten van de Leyweg. Er is stevig onderhandeld en we hebben rechtszaken tegen de gemeente gevoerd. Nadat de gemeente Den Haag door de rechter in het gelijk was gesteld, hebben wij duidelijk aangegeven, dat wij ons bij de rechterlijke uitspraak zouden neerleggen, hoezeer dat ons ook aan het hart ging. We hebben de gemeente medegedeeld, dat wij begin januari 2003 vrijwillig zouden willen verhuizen naar de nieuwe locatie aan de Jan Hanlostraat. De gemeente stemde hiermee in. Er waren duidelijke afspraken gemaakt tussen de advocaat van de gemeente en onze advocaat. Ondanks die toezegging van de gemeente, werden wij tijdens de donkere dagen voor Kerstmis 2002 volkomen onverwacht overvallen door een grote politiemacht. In 10 dagen zijn wij onder erbarmelijke omstandigheden van de Leyweg verwijderd.

Nu 17 maanden later, is de gemeente Den Haag zelfs zo ver gegaan om beslag te leggen, via een dwangbevel, op onze wagens, om daarmee de kosten van de onterechte gedwongen verhuizing te verhalen. Zo kunnen ze elke dag beginnen met de verkoop van onze roerende- en onroerende goederen tot het te betalen bedrag is bereikt.

Wij hopen, dat door deze open dag, we aan de inwoners van Den Haag kunnen laten zien, dat wij willen beginnen aan een nieuwe toekomst. Dat we uiteindelijk met rust worden gelaten, wat vooral voor onze kinderen zo belangrijk is, zij die dat het meest verdienen!

Vrijdag 14 mei De Haagse wethouder Hilhorst, (PvdA, stedelijke vernieuwing) moet voor de zomer kunnen aantonen dat de 1,1 miljoen euro die Haagse ambtenaren aan

woonwagengewoners heeft gegeven, is gebruikt voor reparatie van hun wagens. Toen de gemeente vorig jaar het woonwagenkamp aan de Leyweg liet ontruimen, is schade aan de wagens ontstaan. Een onderzoek van de gemeentelijke accountantsdienst heeft niet kunnen aantonen of de vergoeding die ambtenaren van de gemeentelijke Dienst Stedelijke Ontwikkeling aan de kampers hebben uitbetaald, ook daadwerkelijk aan reparaties is besteed.

Woensdag 2 juni 2004. Op de website van het dagblad de Telegraaf afdeling Binnenland van woensdag 2 juni 2004 18.54 uur, zien we het volgende artikel, dat we hier in zijn geheel willen afdrucken

Dansende reizigers in 1939. 65 jaar later zullen de reizigers op de open dag 5 juni 2004 in Den Haag weer dansen!

:Open Dag moet imago kampers opvrijzelen

DEN HAAG - De woonwagengewoners van de Noordweg in Den Haag krijgen steun van enkele prominenten voor hun Open Dag van zaterdag. Zo stuurde voetbalinternational Rafael van der Vaart een videoboodschap. "Jullie initiatief voor een open dag is iets wat ik heel erg toejuich", aldus de aanvoerder van Ajax. De organisatoren willen met de Open Dag hun negatieve imago bestrijden. Kampers, zoals de woonwagengewoners tot hun eigen ongenoegen ook wel worden genoemd, halen doorgaans het nieuws door politie-invallen, rechtszaken en commotie vanwege belastingregelingen. "We moeten af van dat negatieve imago", zegt de 48-jarige Sanie Kames, een van de organisatoren van het evenement. "We willen laten zien dat we ook gewone, normale mensen zijn. We zijn sociaal, letten op elkaar. Natuurlijk zijn we niet allemaal lieverdjes, maar dat is niks bijzonders. Overal heb je kaf en koren."

Een betere ambassadeur dan Rafael van der Vaart kunnen de woonwagengewoners zich niet wensen. "Ik heb tot mijn 18e met alle plezier op een woonwagenkamp gewoond", zegt de voetbalprof. "Daar heb ik de mooiste jeugd gehad die je je maar kunt wensen. Ik wens jullie een hele goede en positieve dag toe, met heel veel plezier."

Vanwege interlandverplichtingen (Nederland speelt zaterdagavond in Amsterdam een oefenwedstrijd tegen Ierland) kan Van der Vaart geen acte de présence geven aan de Noordweg. Stilletjes hopen de organisatoren op de komst van Frans Bauer, verreweg de meest bekende (ex)woonwagengewoner van Nederland. "We hebben hem uitgenodigd en het zou ons niets verbazen als hij als verrassing langs komt. Mensen als hij, Van der Vaart en Dorus de Vries (de keeper van ADO Den Haag die net als Van der Vaart een videoboodschap stuurde), hebben het

hart op de goede plaats. Zij verloochenen hun afkomst niet", zegt Grietje, de vrouw van Sanie Kames en een van de drijvende krachten achter de Open Dag.

De bewoners van het kampje aan de Noordweg stellen zaterdag tussen 11.00 uur en 17.00 uur hun woonwagens open voor belangstellenden. Die kunnen een praatje maken met de bewoners, in totaal ongeveer 140 mensen. De belangstellenden krijgen een begeleidend boekje met informatie over het woonwagencentrum en de geschiedenis van woonwagendbewoners in het algemeen.

Iedereen is welkom, ook de lokale autoriteiten met wie de woonwagendbewoners al jaren in conflict zijn, benadrukken de organisatoren. "Als burgemeester Deetman en wethouder Hilhorst langs komen, krijgen ze nog bloemen ook", zegt de 41-jarige woonwagendbewoner Dirk Jordaans. "We hebben persoonlijke uitnodigingen gestuurd naar raadsleden, ambtenaren en bestuurders. We willen de vervelende tijd achter ons laten en positief kijken naar de toekomst."

Zaterdag 7 juni 2004: De open dag wordt een doorslaand succes. Een apart hoofdstuk wordt hieraan besteed, zie hiervoor verder op in dit dagboek.

Woensdag 23 juni 2004: Presentatie van het rapport 'Onderzoek naar het woonwagenbeleid in de Gemeente Den Haag' van de Commissie De Haseth in het Gemeentehuis van Den Haag. Voor een verslag van deze presentatie, alsmede delen van het rapport wordt verwezen een apart hoofdstuk verderop in dit dagboek. In ieder geval een opsteker voor de woonwagendbewoners van de Noordweg/Jan Hanlostraat in deze voor hen barre tijden.

Donderdag 24 juni 2004: De Haagsche courant: **'Streep door schuld van kampers'**

DEN HAAG | Als de bewoners van het woonwagenkamp aan de Noordweg de kosten van hun gedwongen verhuizing niet kunnen betalen, moet de gemeente een streep door die rekening halen. Ook moeten achterstallige huur, heffingen en energienota's worden kwijtgescholden, als de bewoners geen geld hebben.

Dat is één van de aanbevelingen die de commissie-De Haseth doet.

Woensdag 30 juni 2004. De schulden van bewoners van het woonwagenkamp aan de Noordweg worden niet kwijtgescholden. De Haagse politiek voelt niet veel voor deze aanbeveling uit het rapport van de commissie-De Haseth, zo blijkt uit een rondgang. De commissie onderzocht het Haagse woonwagenbeleid naar aanleiding van de miljoenen euro's kostende verhuizing van de bewoners van het woonwagenkamp aan de Leyweg naar de Noordweg in december 2002.

Donderdag 1 juli 2004: Commissie vergadering van de SWB (Stadontwikkeling Wonen en Binnenstad) van de Gemeente Den Haag. Het agenda punt was de bespreking van het extern rapport Woonwagenbeleid (Balanceren op wielen) van de commissie De Haseth. De vergadering begon onder voorzitterschap van de heer R. van de Laar (VVD) om 19:02 uur. Wanneer de vergadering is geëindigd is ons niet bekend. Samen met een aantal bewoners van de Jan Hanlostraat hebben we de vergadering voortijdig verlaten, toen bleek dat de wethouder ondanks het rapport van De Haseth vasthield aan de dwangsom van 3 miljoen euro, die de bewoners van de Jan Hanlostraat moeten betalen de kosten van de gedwongen verhuizing. Uit het rapport is toch gebleken, dat er vele kapitale (zowel letterlijk als figuurlijk) fouten door de gemeente Den Haag zijn gemaakt voor- tijdens en na de gedwongen verhuizing. Vandaar dat de bewoners bezwaarschriften zowel tegen de dwangsom als de hoogte van de dwangsom bij de rechter hebben ingediend. Nu de dwangsom onveranderd blijft, is volgens het rapport van De Haseth, op pagina 3, een goed gesprek onmogelijk: *"Zolang hiervoor geen oplossing (red. de bestuursdwang) komt, is volgens de commissie een zekere mate van verzoening onmogelijk"*. Nu het onder de rechter is (Sub judice), is het dus pas op de plaats en zullen alle onderhandelingen opgeschort worden tot de rechter een uitspraak gesprek heeft gedaan. Intussen zullen de bewoners blijven leven onder onmenselijke druk van de bestuursdwang. Van de gemeente Den Haag hebben we heden de toezegging gekregen, dat de notulen van de vergadering aan ons zullen worden toegestuurd. Nadat we deze tekst hebben ontvangen, inclusief wat de 4 sprekers van de Jan Hanlostraat

hebben gezegd, zullen we uitvoerig daarop ingaan. Op die manier kan de lezer een indruk krijgen van de dramatische gang van zaken tijdens deze vergadering.

Donderdag 8 juli 2004. Door een van onze lezers werden we er op attent gemaakt dat er in de citaten die wij hebben gegeven van de Haagsche courant aanzienlijke tegenstrijdigheden zijn te lezen. Vooral wanneer het gaat om wie de baas is in Den Haag wat betreffende het woonwagengebeleid. Allereerst het krantenbericht van 27 maart waaruit blijkt dat Deetman de leiding heeft overgenomen van wethouder Hilhorst.

"27 maart 2004 DEN HAAG Burgemeester Deetman van Den Haag besloot deze week om zijn Limburgse collega Leers te volgen en onderzoek te laten doen naar misstanden op de twaalf Haagse woonwagencampen. Hij kondigde aan zelf de leiding op zich te nemen, daarmee PvdA-wethouder Hilhorst, tot nu verantwoordelijk voor het woonwagengebeleid, passerend. Deetman toont daarmee aan dat hij het gedoe rond de woonwagencampen goed zat is."

Vervolgens komt de commissie De Haseth met een rapport over het Haagse woonwagengebeleid en stelt voor om de kosten, die de bewoners van de Noordweg moeten betalen aan de gemeente Den Haag, kwijt te schelden voor diegenen die geen geld hebben.

24 juni 2004 DEN HAAG | Als de bewoners van het woonwagencamp aan de Noordweg de kosten van hun gedwongen verhuizing niet kunnen betalen, moet de gemeente een streep door die rekening halen. Ook moeten achterstallige huur, heffingen en energienota's worden kwijgescholden, als de bewoners geen geld hebben. Dat is één van de aanbevelingen die de commissie-De Haseth doet.

Vervolgens komt de wethouder Hilhorst tijdens de vergadering van de Commissie SWB 1 juli jl met de mededeling, dat ze de aanbeveling van de commissie De Haseth betreffende de kwijtschelden van de dwangsom niet ziet zitten. Voor deze vergadering is de burgemeester Deetman uitgenodigd, maar deze laat om onduidelijke redenen verstek gaan.

De dag daarvoor komt de Haagsche Courant al met deze mededeling van Hilhorst:

30 juni 2004 DEN HAAG | De schulden van bewoners van het woonwagencamp aan de Noordweg worden niet kwijgescholden. De Haagse politiek voelt niet veel voor deze aanbeveling uit het rapport van de commissie-De Haseth, zo blijkt uit een rondgang. De commissie onderzocht het Haagse woonwagengebeleid naar aanleiding van de miljoenen euro's kostende verhuizing van de bewoners van het woonwagencamp aan de Leyweg naar de Noordweg in december 2002.

Als men deze berichten op een rijtje plaatst, dringt zich de vraag op:

Wie is er nu de baas over het Haagse woonwagengebeleid? Deetman of Hilhorst?

maart heeft de burgemeester Deetman de wethouder Hilhorst op zij gezet. 3 maanden later komt wethouder Hilhorst als de sterke man naar voren en laat de burgemeester Deetman zich niet zien. Het rapport van de door Burgemeester en Wethouders in februari ingestelde commissie van drie wijzen wordt min of meer door wethouder Hilhorst 1 juli ter zijde geschoven. Wij zien benieuwd hoe zich de hele affaire zich gaat ontwikkelen. Een ding is zeker, door dit alles verkeren de bewoners van het woonwagencentrum nog steeds in angstige afwachting van alles wat nog kan gaan gebeuren, zoals de verkoop van hun roerende en onroerende goederen ter afbetaling van de kosten van de gedwongen verhuizing van de Leyweg in december 2002. Door de zomervacantie van de raadsleden en de ambtenaren van de gemeente Den Haag zal het vervolg pas in de herfst komen!

Vrijdag 23 juli 2004 Wethouder Hilhorst (PvdA, stedelijke ontwikkeling) moet opstappen. De SP in de Haagse gemeenteraad vindt dat zijn positie onhoudbaar is geworden nadat de rechter bepaalde dat de laatste vijftien bewoners van de Zwarte Madonna volgens het huurrecht voorlopig hun huis niet uithoeven. Volgens SP-raadslid Gyömörei is het oordeel van de rechter het zoveelste incident waarbij Hilhorst een hoofdrol speelt. Zij herinnert daarbij aan de gang van zaken rond de N.V. Woningbeheer en het woonwagencamp aan de Jan Hanlostraat.

Woensdag 25 augustus 2004 Van bijna de helft van het geld dat de gemeente Den Haag heeft uitgegeven aan schadeherstel aan woonwagens op het kamp aan de Jan Hanlostraat is niet duidelijk waaraan het is besteed. Hoogstwaarschijnlijk wordt ook nooit bekend wat er met dat

bedrag, 484.014 euro, is gebeurd. Dat blijkt uit een onderzoek van de gemeentelijke accountantsdienst. Verantwoordelijk wethouder Hilhorst (PvdA, Wonen) noemde de conclusies van de accountants vanmorgen in een reactie 'ernstig'. "Ik trek me dit aan. Dit is zeer vervelend", zegt hij.

De schade aan de woonwagens ontstond bij de gedwongen verhuizing van de woonwagens van het kamp aan de Leyweg naar dat aan de Jan Hanlostraat. In de periode daarna betaalde de gemeente bijna 1,1 miljoen euro aan wagenbouwers en reparateurs voor het herstellen van de schade. Omdat vrijwel direct al niet duidelijk was welke reparaties waren uitgevoerd, volgden verdere onderzoeken. Daarvoor werd ook een gespecialiseerd bureau ingeschakeld. Uit de nieuwe gegevens blijkt dat van 367.000 euro vaststaat dat het daadwerkelijk is uitgegeven. Van 229.000 euro is 'aannemelijk' dat daarvoor schadeherstel is uitgevoerd. Van de rest 'kan niet worden beoordeeld of en in welke mate schadeherstel is uitgevoerd', aldus de gemeentelijke accountants. Daarvoor zijn verschillende redenen. Zo zijn er verschillen tussen offertes en daadwerkelijke reparaties, zijn er enkele woonwagens niet meer in het kamp aanwezig en is in een enkel geval geen reparatie uitgevoerd, maar een nieuwe wagen aangeschaft. Wethouder Hilhorst geeft als verklaring voor de uitgaven dat na de verhuizing 'grote druk is uitgeoefend' door de bewoners op ambtenaren, waardoor die zijn aangezet tot 'willekeurig handelen'. Hij sluit uit dat ambtenaren van de gemeente het geld in eigen zak hebben gesloten. Hoewel Hilhorst erkent dat hij verantwoordelijk is voor de ontstane situatie, voegt de wethouder daaraan toe dat hij pas in een laat stadium op de hoogte werd gesteld van de gang van zaken. Daarna zou hij direct hebben ingegrepen door het opzetten van een andere ambtelijke organisatie.

Vrijdag 17 september 2004 Deetman bezoekt het woonwagencentrum Jan Hanlostraat en krijgt een superbakkie koffie.

Woensdag 22 september 2004 Wethouder A. Hilhorst (PvdA, stedelijke ontwikkeling) is met onmiddellijke ingang afgetreden. Hij viel over de kwestie Woningbeheer. De Haagse bestuurder zei in een verklaring dat er binnen zijn partij onvoldoende steun was voor zijn beleid.

De affaire die de wethouder uiteindelijk de kop kostte begon ruim een jaar geleden toen deze krant onthullingen deed over misstanden binnen de gemeentelijke NV Woningbeheer. De kwestie kreeg anderhalve week geleden een vervolg toen bleek dat topambtenaar H. Jagersma van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling (DSO) commissaris was van een bedrijf dat op zijn beurt weer commissarissen leverde aan Woningbeheer.

Vrijdag 24 september 2004 Topambtenaar Jagersma, directeur van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling, heeft aangegeven zich niet meer met de gemeentelijke NV Woningbeheer te willen bemoeien

Donderdag 30 september 2004 Provinciebestuurder Marnix Norder wordt door de Haagse PvdA voorgedragen als nieuwe wethouder ruimtelijke ordening, stedelijke ontwikkeling en wonen. Hij moet Arend Hilhorst opvolgen die vorige week woensdag aftrad omdat hij niet voldoende draagvlak voor zijn functioneren voelde.

Zaterdag 11 december 2004. Enkele bewoners van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat hebben het idee opgevat om de verschrikkelijke ijskoude dagen van 11-20 december 2002, toen de bewoners van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat tegen hun wil werden gedeporteerd, te gedenken. Zo werd door enkele bewoners van de Jan Hanlostraat op de oude locatie aan de Leyweg de nacht van 10-11 december doorgebracht. Gelukkig hadden mensen uit de buurt veel houtmateriaal (oude tuinhuisjes?) gedumpt op het terrein, dat nog in gebruik is van een zandwinning bedrijf. Om een groot 'kamp'vuur hebben zij de nacht doorgebracht. De politie reed wel even langs om polshoogte te nemen, maar liet hen met rust. Het is wel heel triest om te constateren dat er nog niets wezenlijk gebeurd is met de materiele als immateriële schade die de gemeente Den Haag in december 2002 heeft aangericht. Nog steeds zijn de 28 wagens door de gemeente Den Haag in beslag genomen en moeten de bewoners de kosten van de onvrijwillige verhuizing betalen, dat varieert van 80-250.000 euro!

Situatie Leyweg 11 december 2004! Waarom de bewoners 2 jaar geleden te verjagen?

Opgekruld heb ik enkele uren geslapen in de caravan die we op de Leyweg hadden gezet

Het 'kamp'vuur aan de Leyweg in de nacht van 10-11 december 2004. Het vuur van de strijd tegen onrecht blijft branden!

De Open Dag op het woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat in Den Haag 5 juni 2004 was een doorslaand succes.

Om half elf kwam ik aan op het woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat. Ik keek mijn

ogen uit. Alle wagens waren verbonden door oranje vlaggetjes. Langs het middenveldje waren allerlei kraamtjes ingericht met koffie, broodjes met knakworst, haringen, allerlei frisdranken, appels, mandarijnen, watermeloen, suikerspin. Op de speelplaats waren speeltjes voor de kinderen ingericht, zoals ringenwerpen, smienk dozen en nog veel meer. Er waren 880 oranje rozen besteld, iedere bezoeker kreeg een roosje uitgereikt. Er was een vrouw, die wel koffie wilde hebben, maar ze had geen geld bij zich! Ze kon gewoon niet geloven, dat alles gratis en voor niks was.

In het woonwagenvluchters jargon: "Een bakkie doen".

Er was een informatietent waar iedereen een boekje kon krijgen met de hele tragische geschiedenis van de onvrijwillige ontruiming van de Leyweg. De bewoners hadden een CD gemonteerd waar alles live op te zien was. Zoals het binnenrukken van de ME in de vrieskoude ochtend van 11 december 2002. Bij het aanschouwen van deze afschuwelijke beelden liepen de koude rillingen bij sommige bezoekers over hun ruggen. Ook waren succeswensen van Rafael van der Vaart (aanvoerder van Ajax) en Doris de Vries (keeper van ADO) te zien. Frans Bauer heeft ons veel succes toegewenst. De gasten konden ook enkele wagens van binnen bekijken. Op de deur stond het bordje: "Schoenen uit a.u.b.". Rond 11 uur begonnen mensen binnen te druppelen, rond het middaguur werd het steeds drukker, vooral veel omwonenden, die wel eens de wagens van binnen wilden zien. Een vrouw zei tegen ons, dat ze zat te trillen van angst om te komen, maar toch de stoute schoenen had aangetrokken. Ze was stom verbaasd om zo veel gastvrijheid te ontmoeten. Trouwens vele bezoekers waren verrast en verbaasd. Treffend was de komst een hoge militair. Zijn manschappen in de kazerne hadden gezegd of hij gek was, maar dat hij wel een pistool moest meenemen en bij terugkomst een onsje wief voor ze mee te nemen. Vele getuigenissen hebben sommige bezoekers opgeschreven in rond circulerende schoolschriftjes. Wat daarbij opvalt dat alle reacties positief zijn en verbazing uitspreken over hun vooroordelen over woonwagenvluchters en dat ze hun mening moeten bijstellen, verder over zoveel menselijkheid, gastvrijheid en warmte die de bewoners uitstraalden, ondanks het feit dat ze zoveel ellende in de afgelopen 17 maanden hadden meegemaakt. Het was verheugend om te zien, dat een lid van de commissie die het falen van het Haagse woonwagenbeleid moet onderzoeken aanwezig was en wel de heer De Haseth, de voormalige gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen. Een ander lid van de commissie, de heer Van Daalen voormalig vice-president van het Haagse gerechtshof heeft telefonisch gezegd, dat hij helaas niet kon komen vanwege familie verplichtingen. De secretaresse van de commissie Mevrouw van der Vlies was

helaas niet in staat om te komen vanwege neklachten. Zowel Burgemeester Deetman, wethouder Hilhorst en de adviseur van de Burgemeester de heer Chris Mos waren verhinderd. Ze hebben een goede gelegenheid laten voorbijgaan om met eigen oren en ogen te horen en te zien wat op 11 december 2002 door de gemeente Den Haag voor leed is aangericht aan hun eigen inwoners. Maar wie tot grote verbazing wel is gekomen, is de directeur van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente Den Haag de Heer Jagersma. Hij kwam ondanks het feit, dat hij zijn enkel had verstuikt en zich op krukken moest voortbewegen. Hij was het toch geweest die aan het hoofd heeft gestaan van de onvrijwillige ontruiming. Hij werd gastvrij ontvangen en voorzien van koffie en broodjes. Een van de bewoners hoorde ik nog zeggen : " Nou die heeft ballen om hier te komen, na alles wat hij met ons heeft gedaan". Wel heeft hij tegenover een journalist van de Haagsche Courant op het centrum keiharde taal gebruikt aangaande de verhuiskosten van 11 december 2002. We citeren de Haagsche Courant van 7 juni 2004: "De topambtenaar vindt de ontvangst vriendelijk, eigenlijk zoals hij de laatste tijd gewend is. Maar het is een gewapende vrede. Als het aan Jagersma ligt, blijft het straffe gemeentebestuur de komende vijf jaar van kracht. Er is geen weg terug, want andere woonwagencentra kijken met argus ogen toe of het stadsbestuur zijn rug rechthoudt. Dus zal het opnieuw spannend worden als de gemeente haar claim van drie miljoen euro te gelde wil maken "Het is niet anders ", zegt Jagersma, "daar gaan we niet omheen"".

"Het Mandela effect". De directeur van Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de Gemeente Den Haag, die de deportatie van de Leyweg in december 2002 heeft 'verzorgd' in gesprek met woonwagencentra tijdens de Open Dag 5 juni 2004.

Ook was de heer Remmerswaal aanwezig, hij was de toezichthouder geweest tijdens de ontruiming. Ik, als burger vind het ongelooflijk hoe ze dit opvatten. Ik zou willen spreken van een "Mandela effect". Ik zou niet weten hoeveel burgers als ze onder dezelfde omstandigheden hadden verkeerd, dit gebaar zouden hebben kunnen opbrengen?

Het zou wel eens kunnen betekenen, dat dit het moment is waarop de twee partijen: de gemeente Den Haag en de bewoners elkaar ergens halverwege kunnen vinden om de problemen om een menswaardige wijze te kunnen oplossen. Een tijd waarin gezocht zal worden naar een compromis die voor beide partijen aanvaardbaar is. Het moment dat er rust in de tent gaat komen en de bewoners weer kunnen beginnen met hun eigen leven en niet worden opgeschrikt door een stroom van dreigende brieven van de kant van de gemeente. Hoe hoog de frustraties en de traumatische ervaringen van december 2002 nu nog zichtbaar zijn, heb ik zelf aan den lijve ondervonden. Een bewoonster kwam naar me toe en zei "Mijn kinderen zien dat een politieagent met een busje het centrum oprijdt en aan mij huilend vragen " Moeder moeten we weer weg"". Ik

vraag aan de agent om met me mee te gaan naar de kinderspeelplaats. Ik roep alle kinderen bij elkaar en vraag aan de agent om iets tegen ze te zeggen. Hij gaat gehurkt voor de kinderen zitten en zegt dat hij de wijkagent is die hun juist wil helpen. Hij nodigt ze uit om eens op het buro te komen om te zien hoe het daar toe gaat. Na enige aarzeling en ongeloof, weet hij ze er toe te brengen dat ze de uitnodiging aannemen. Het was heel ontroerend om dit van zo nabij mee te maken. De agent heeft ook nog iets in het gastenboek geschreven :

"Het initiatief is heel goed. Het is alleen jammer dat bewoners zowel door de gemeente als door de pers in een sfeertje worden geduwd wat niet overeen komt met werkelijkheid, want uiteindelijk zijn wij allemaal mensen".

Opeens komen 5 pizzakoeriers aanrijden en delen aan de bezoekers gratis vele pizzas uit. Het is wel interessant hoeveel de omwonende winkeliers hebben bijgedragen zowel in geld als in natura. Op het centrum hing een lijst met wel geteld 38 sponsers. Al het materiaal voor de kraampjes hebben de bewoners gehuurd van het geld, dat door de sponsers is gegeven, en ook de boekjes die tegen een fractie (15%) van de kosten waren gedrukt zijn daarvan betaald. Aan het eind van de dag waren er nog 200 broodjes en knakworstjes over. Deze hebben de bewoners aan de het Leger der Heils gebracht, die ze de volgende dag aan de daklozen zouden uitdelen. Ze vroegen wel of het vers was. Toen ze hoorden dat het van het woonwagencentrum kwam, zeiden "Oh, dan is het goed".

De materiële verzorging was super, 1e klas!

Niet alleen de omwonenden en vrijwel alle winkeliers, die de dag hadden gesponserd waren aanwezig als ook mensen die zijn gekomen uit Amsterdam, Zoetermeer, Den Bosch, Maastricht, Hoorn. In totaal hebben we geschat, gezien de hoeveelheden die zijn geconsumeerd, dat er wel 600-700 bezoekers zijn geweest. Er waren veel fotografen. Een fotograaf vertelde mij dat hij over de honderd foto's had gemaakt. De bewoners zouden deze van hem via een CDtje krijgen toegestuurd. Ook de schrijvende pers zoals Trouw, Haagsche Courant, Telegraaf, ANP, Spitsnieuws, Zuid-West. De Televisiemedia hebben weer net zoals in december 2002 geschitterd door afwezigheid. TV West had beloofd om half elf 's-ochtends te komen voor opnamen, maar ja ze worden door de gemeente Den Haag gesubsidieerd. Diens brood men eet...

Slechts enkele Raadsleden van Den Haag waren aanwezig: de Haagsche Stadspartij en de SP. Dit

ondanks het feit dat we alle raadsleden persoonlijk hadden uitgenodigd. Ze waren schijnbaar verhinderd of zouden er andere redenen zijn geweest? Toen alle bezoekers rond 6 uur 's-avonds waren vertrokken, hebben we met zijn alleen even nagepraat, onder het genot van heerlijke taartjes en wat flesjes bier. Er heerste een gevoel van tevredenheid en opluchting. Men zag weer een lichtpuntje, vooral toen opeens het lichte wolkendek opentrok en de zon het centrum met haar volle licht overstraalde, werd het gezien als een goed voorteken. Het moment is misschien gekomen, dat de strijdbijlen worden begraven en dat met alle kracht door de gemeente en bewoners wordt gewerkt om de aangerichte schade zowel geestelijk als lichamelijk te beperken. De hoop is nu gevestigd op het rapport van de wijze mannen. Het zou wel heel gek moeten lopen als de bestuursdwang van de inbeslagneming van de woonwagens er niet zou worden afgehaald en toch onverhoopt zou overgaan tot de verkoop van de wagens. Als de gemeente dit onzalige pad blijft bewandelen, zijn de gevolgen niet te overzien en van mijn kant kan ik dan zeggen dat ik dan niet voor me zelf kan instaan. Maar mijn gevoel zegt me, dat na het succes van de open dag de onheilsweg zal worden verlaten. Rond 10 uur verliet ik het centrum met de 38 rode rozen die voor de Burgemeester bestemd waren en door de bewoners werden toebedacht aan mijn vrouw! Maar hopelijk zijn er nog genoeg rozen in Nederland die misschien op één dag in de vaas van mevrouw Deetman zullen worden geschikt!....

Een bewoonster van het woonwagencentrum kreeg 8 juni 2004 het volgende e-mail bericht:

hallo cella.

het was (te) korte termijn voor mij om iets te doen. ik ben de volgende dag naar barcelona gevlogen laat terug gekomen en zondag trouwde onze dochter kathy. al met al dus echt geen tijd iets te doen voor jullie. ik hoop dat het goed verlopen is want het zag er allemaal goed en professioneel uit. groetjes aan allemaal en sterkte in deze vervelende tijd. frans
Ter verduidelijking voor wie Frans Hoek niet kennen. Hij was keeper trainer van het Nederlandse elftal en is nu de keeper trainer van Barcelona en EEN REIZIGER.

Enkele frappante uitspraken in de pers van de bewoners van het woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat naar aanleiding van de open dag van afgelopen zaterdag

Haagsche Courant, maandag 7 juni 2004:

Anita Dewus verkoopt het kamperleven met verve. De problemen met de zorg bijvoorbeeld, zijn aan de Noordweg allang opgelost. "In de burgermaatschappij zijn de kosten enorm, maar niet bij ons. Wij zorgen voor onze oude mensen. Zieken worden op het kamp tot de dood bijgestaan en zoiets als tafeltje-dek-je bestaat bij ons ook niet. Doen we zelf wel, wij zijn onze eigen thuishulp", ook wil ze gezegd hebben dat kampersvrouwen geëmancipeerd zijn. "Ze denken dat we dom zijn omdat we thuis zitten" zegt Anita verontwaardigd, "maar emancipatie betekent dat je een eigen keus mag maken. Wij kiezen voor onze kinderen. Crèches hebben we niet en sleutelkinderen ook niet, dat regelen we onderling. Als het kind van de burens iets doet wat niet mag, krijgt-ie van mij een standje. Zo gaan we met elkaar om".

Metro, zaterdag 5 juni 2004:

Sani Kames: "Wij zorgen ook voor onze ouders als ze oud zijn. Zij hebben vroeger voor ons gezorgd en ons grootgebracht, dus zorgen wij voor hen als zij ons nodig hebben.

Spits, maandag 7 juni 2004:

De 38-jarige Cobie Kames is bij familie op bezoek. Zelf heeft ze jaren op het kamp gewoond, maar na het huwelijk met een 'burgerman' is ze in een huis gaan wonen. (...)."Ik woon nu in een gewoon huis, maar mijn hart ligt nog steeds hier bij het kamp".

Bewoner Jordaans vertelt dat hij als kind op school niet eens durfde te vertellen waar hij woonde. "Als er een dure auto op het kamp staat denkt iedereen, dat die op een illegale wijze verkregen is. Ik werk ook gewoon in mijn eigen zaak en betaal gewoon netjes al mijn belastingen, er is hier echt geen sprake van een vrijplaats voor criminelen". De benaming 'kamper' en 'zigeuner' horen de bewoners liever niet. Jordaans: "Zigeuner staat voor 'daar gaat de dief' en 'kamper' is een popi

jopi-naam, verzonnen door ingetrouwde burgerbevolking. Nee, noem ons maar gewoon woonwagendwoner of nog beter: reiziger"

Het gastenboek van de Open Dag 5 juni 2004 woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat

Het initiatief is heel goed. Het is alleen jammer dat bewoners zowel door de gemeente als door de pers in een sfeertje worden geduwd wat niet overeen komt met werkelijkheid, want uiteindelijk zijn wij allemaal mensen.

Fantastisch idee! Zo zie je ook een andere kant. Zouden ze meer moeten doen zulke dagen. Heel prettig ontvangen, eerlijke antwoorden. Kortom prima!! Heel positief.

Prima idee, goede ontvangst dit zouden alle locaties moeten doen. Dan weten ze (de burgers) hoe het echt is.

Goede zet, eindelijk eens positief. Hopelijk dat de maatschappij eens van die vooroordelen afkomt.

Op zich vind ik het een mooie locatie met mooie wagens. Ik vind 't jammer, dat er niet meer voor jullie gedaan is en dat er niet meer schade is betaald (uitgekeerd). Ik hoop dat jullie nu een beetje meer begrip krijgen en ik en mijn man wensen jullie veel geluk.

Heel erg leuk, fantastische "wagens"! goede ontvangst. Volgend jaar weer!!

Weer een even warm welkom als altijd. Fijn dat op een laagdrempelige manier nu heel Den Haag kennis met jullie kan komen maken. Ik weet dat het een warm onthaal zal zijn voor ieder die komt! Laat allen een voorbeeld nemen om zich zo te presenteren. Ik hoop dat jullie het volgend jaar weer doen. Veel liefs en geluk.

Hallo allemaal. Heel gezellig, zoals gewoonlijk. Prachtig feest! Veel geluk en plezier voor de toekomst.

Een zeer gastvrij onthaal. De idee van een "woonwagenkamp" is volledig veranderd. De ontmoetingen en gesprekken met de bewoners

van het "luxe vakantie dorp" hebben ons tot andere gedachten gebracht, de media zetten je toch op het verkeerde been. De open dag is een geweldig goed idee geweest.

Goed initiatief, vriendelijke mensen, vooroordelen worden niet besvestigd. N.B. Wel veel Frans-Bauer-achtige muziek.

Vanuit Zoetermeer naar de Noordweg. Niet geheel onbekend, want ik woonde hier in de buurt. Werkelijk héél, héél erg gezellig. Lieve

mensen, lekker eten (niet belangrijk) en m'n ogen uitgekeken in één van jullie villa's. Perfect en uiteraard even de schoenen uit. Heb ik ook van jullie geleerd. Dit moet er in blijven zo af en toe op een ander kamp.

Heel mijn leven altijd er langs gereden en afgevraagd hoe het is op een woonwagenkamp te wonen. Nu weet ik een beetje hoe jullie hier wonen en leven. Ik heb een positief gevoel en de gastvrijheid was super!

Open dag op Woonwagencentrum Jan Hanlostraat is een goed initiatief, wat volgens mij een vervolg zou moeten hebben. De ontvangst was voortreffelijk ook voor de kinderen was gezorgd. Politiek Den Haag had zich volgens mij wel wat beter mogen profileren. Want er zijn voor- en tegenstanders. Maar de tegenstanders missen veel. En de politiek moet zijn hand maar eens in eigen boezem steken voordat men oordeelt over de bewoners van de Jan Hanlostraat, want deze mensen zijn geen kampers.

Goed initiatief! Ik moet het beeld dat ik had van woonwagendwoners helemaal bijstellen.

Positieve, aardige mensen keurig kamp! Blij dat ik geweest ben.

Beste bewoners, kan alleen maar zeggen: Zeer gastvrij - Vriendelijk - Hartelijk - Lief!! Goed georganiseerd. Ga zo door voor alle kampbewoners. Ik heb genoten vanmiddag.

Beste bewoners. Gefeliciteerd met jullie prachtige nieuwe onderkomens op het nieuwe kamp. Veel plezier en geluk.

Wij hebben er echt naar uitgekeken naar deze dag telkens als wij langs reden naar de trein. Het is geweldig de ontvangst, wij hebben een tuin achter het oude kamp, altijd geweldig geholpen als mijn man iets nodig had. Bedankt en veel succes.

Voor doorzettingsvermogen een 10+. Ik heb geen aparte volksgroep ontmoet, maar echte mensen, met alle menselijke eigenschappen. Ik hoop zelfs dat ik er "vrienden" heb gevonden.

Lieve mensen, we hebben elkaar niet voor het laatst ontmoet.

Buren van het woonwagenkamp ervaart het woonwagenkamp als gewone normale burenen.

Goed contact met de bewoners en ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet.

Fantastisch initiatief. Goed om jullie kant van het hele verhaal te horen. Heel succes en bedankt voor de gastvrijheid. Heel fotogeniek en gastvrij. Kom vaak langsgereden een zeker de moeite waard om te stoppen. Vele mooie mensen om te fotograferen. Bedankt voor de koffie.

Bedankt voor de uitnodiging, wat heeft u prachtige huizen en zo mooi ingericht. Een leuke ontvangst en ik vertel het aan iedereen. Voor herhaling vatbaar, veel woonplezier en tot ziens.

Het was heel leuk op de Jan Hanlostraat. Ik ben heel gastvrij ontvangen, maar het leukste vond ik die meneer met een pet, het was echt een clown hij was heel komisch, de koffie was heerlijk en een lekker broodje, echt heel gezellig, hoe die mensen met elkaar en ook vreemden omgaan. Veel succes met alles, de groeten. Tot de volgende keer. Deze open dag! Baanbrekend initiatief van het woonwagencentrum "de Noordweg". Ontvangst gastvrij, hartelijk en warm. Ik mocht werkelijk in deze voor mij nieuwe wereld kijken. Bedankt Sani! Met achting en respect voor deze gemeenschap met hun geheel eigen leefwijze, ben ik geïnspireerd naar huis vertrokken. Het was hartverwarmend - héél veel dank.

De open dag was heel erg leuk. De mensen waren heel gastvrij en vriendelijk. De woonwagens die we mochten bezichtigen vond ik onwijs gaaf ingericht. De koffie en de cake waren heerlijk. Je krijgt een heel ander beeld van de bewoners. Heel erg positief en hoop dat het volgend jaar weer is. Beste mensen, fantastisch wat jullie vandaag 5 juni organiseren. Je gastvrijheid straalt er vanaf. Namens het personeel van het wijkteam Wateringseveld ben ik vandaag op jullie open dag aanwezig. Laat het wat mij betreft iedere dag een "Open Dag" zijn, je vriendelijkheid en de gastvrijheid voel ik als gemeend. Velen kunnen hier aan een voorbeeld nemen. Jullie zullen mij en het personeel van het wijkteam vaker zien, zodat het wederzijds vertrouwen blijft zoals het moet zijn. Het kamp hier op de Noordweg ziet er keurig uit. Niets op aan te merken. De sfeer is gemoedelijk en vrolijk, terwijl er toch veel gezeur is met de gemeente en er veel pijn is vanwege de verhuizing. De open dag is een fantastische manier om alle vooroordelen uit de wereld te halen. Bedankt voor de gastvrijheid en ik wens jullie nog een goede toekomst in het nieuwe kamp. Woonwagenbewoners zijn top. Ik heb hier op het kamp van de Jan Hanlostraat actief deelgenomen met de deconcentratie van de verplaatsing van de Leyweg. Het was soms roerig, maar de verstandhouding tussen de bewoners mij persoonlijk als vertegenwoordiger van de Eneco was enorm goed. Ik ben naar mijn mening altijd welkom bij de bewoners. Ik vond het erg leuk en leerzaam te zien hoe U echt woont. Zeker omdat hier allerlei negatieve vooroordelen over bestaan. Ik heb nu met mijn eigen ogen kunnen zien dat het tegendeel waar is. Bedankt voor de gastvrijheid! Wij zijn hartelijk ontvangen. Wij kennen het perceel of kamp al heel lang. Onze ouders woonden recht tegenover de Leyweg. Maar nooit de mensen persoonlijk. Dit is nu veranderd. Heel fijn verder en fijn woongenot. Prima actie. Veel is duidelijk geworden. Uw doel vooroordelen weg te nemen is voor mij gehaald. Veel woonplezier hier. Het werd tijd voor een open dag. Goed initiatief. Hele fijne mensen, goed om eens te kijken en een vooroordeel weg te nemen.

Alles was feestelijk versierd door de bewoners. We zijn heerlijk ontvangen met eten en drinken.

En het bezichtigen van de woonwagens alles pracht en praal en schoon en gezellig. Het eten en drinken was erg goed verzorgd door de meisjes van de woonwagens en druk bezocht. Door groot en klein & jong en oud. Al met al een feestelijke dag. Gefeliciteerd met deze dag en gewoon doorzetten tot de overwinning, succes.

Wat een gastvrijheid en gezelligheid. Een hoekje van de laatste menselijke vrijheid. Jongens, hou

je haaks. Voor de 1e keer op een kamp geweest, heel leuk en goed initiatief, heb nieuwe indruk opgedaan. Diverse leuke gesprekken gevoerd met bewoners. Kamp zag er netjes uit evenals de wagens. Tijd dat ik op het kamp (middag) was lekker wijs. Al met al een geslaagd initiatief. Voor mij persoonlijk is blokkade om het kamp op te gaan grotendeels weggenomen. Het is prettig en ook interessant om ook eens de andere kant van het "verhaal" over kampers te horen. Tuurlijk: er is overal wel wat, maar om iedereen over één kam te scheren gaat veel te ver en die indruk is ons vandaag veel sterker geworden. Wij juichen zo'n dag als vandaag zeer toe en wensen jullie veel succes. Het is werkelijk een heel mooi plekje van Den Haag, wat ik deze dag gezien heb daar kunnen veel straten en lanen niet aan tippen: hier geen plastik zakken voor de ramen, waar ik zo'n vreselijke hekel aan heb. Waar wij wonen is alles veranderd in de 24 jaar dat ik daar woon! Daar moeten de hoge heren eens gaan kijken!! Ik vond het fantastisch. Hier op de Jan Hanlostraat. Dit moeten ze meer doen. Goed om het eens van deze kant te zien. We staan gewoon op onze kop als we zien en ervaren hoe jullie worden behandeld, schandalig! Bedankt voor de gastvrijheid. Jullie zijn kanjers! Laat je niet gek maken. Hou vol.

Presentatie van het rapport Onderzoek naar het woonwagengebeleid in de Gemeente Den Haag woensdag 23 Juni 2004 15.00 uur in het Gemeentehuis Den Haag door de commissie De Haseth.

Tot onze stomme verbazing hoorden we van de media pas op dinsdag 22 juni van een presentatie van het rapport betreffende het Haagse woonwagengebeleid en in het bijzonder over de gedwongen verhuizing van het woonwagencentrum Leyweg december 2002. Bij navraag bij de gemeente kon men wel bevestigen, dat er zo iets van een presentatie was, maar waar en wanneer en of het openbaar was, kon men nog niet zeggen. Pas dinsdagmiddag kregen we te horen dat het openbaar was en dat het om 3 uur 's-middags in het Gemeentehuis zou plaatsvinden. Zo konden we de bewoners van dit feit op de hoogte brengen. Vreemd blijft het toch, dat de gemeente Den Haag de bewoners van het woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat niet heeft ingelicht. Desondanks konden een twintigtal bewoners de presentatie van de Commissie De Haseth bijwonen op kamer 18 van de 4e verdieping. Het programma TV Zemblamocht van de presentatie opnamen maken voor een documentaire, die ergens in september zal worden uitgezonden. Ook de schrijvende pers was vertegenwoordigd, als ook een vrouwelijke radio reporter. Onder de aanwezige ambtenaren van de Gemeente konden wij waarnemen de manager bureau woonwagenzaken de heer van de Brom, als ook de heer Jagersma, de algemeen directeur van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling (DSO). De vergadering werd voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie de Heer Verheij. De voltallige commissie was aanwezig de heer De Haseth, de voorzitter, en de leden de heren Van Daalen en Tommel, alsmede de medewerkers van de commissie mevrouw Van der Vlies en mevrouw Oostvriesland. De presentatie kon echter niet om drie uur beginnen, aangezien de wethouder Hilhorst aan wie het rapport zou worden aangeboden nog in een vergadering zat. Maar toen hij om kwart over drie binnen kwam, kon de presentatie beginnen en gaf de heer Verheij het woord aan de voorzitter van de commissie de heer De Haseth. Deze gaf een korte samenvatting van het rapport. Wat ons direct opviel was de milde ondertoon van zijn betoog, hetgeen waarschijnlijk de bedoeling had om twee partijen de gemeente Den Haag en de bewoners van het woonwagencentrum Noordweg/Jan Hanlostraat nader tot elkaar te brengen. Na zijn inleiding konden er vragen gesteld worden. Vier bewoners hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt door te vragen hoe het nu verder moet gaan met de bestuursdwang, dwz de inbeslagname van de wagens en de betaling van de absurde hoge kosten van de gedwongen verhuizing. Bij deze discussie over dit hete hangijzer, werd ook de wethouder Hilhorst betrokken. De bewoners willen wel in gesprek komen met de gemeente, maar dan moet eerst de bestuursdwang zoals die door de Gemeente is omschreven van tafel. Deze wordt als zo bedreigend gevoeld, dat een goed gesprek niet mogelijk is. Er lopen momenteel een aantal juridische procedures tegen de inbeslagname van

de woonwagens. De vraag werd gesteld: " Moeten deze nog gewoon doorgaan?". Een van de commissieleden, de oud vice-president van het gerechtshof Den Haag de heer van Daalen gaf de wethouder Hilhorst een goede oplossing, namelijk door alle juridische procedures tijdelijk stil te leggen. De wethouder hield nog wat slagen om de arm, maar uit alles bleek duidelijk dat de deur van een goede communicatie, die zeven jaar potdicht heeft gezeten, nu door de wethouder op een kier werd gezet. Er waren duidelijk tekenen die er op wezen, dat de Gemeente uit is op een constructieve dialoog met de woonwagenbewoners. Dit gunstige resultaat mag volledig op de rekening geschreven worden van de Commissie De Haseth. Deze heeft bergen werk verzet en heeft bij de bewoners een bijzondere goede indruk gemaakt, omdat zij voor de eerste keer sinds december 2002 hun verhaal kwijt konden en een toegewijd oor vonden bij de leden van de commissie. Misschien zal er nu een eind komen aan alle ellende en overgegaan kan worden tot een normaal leven voor de bewoners en niet voortdurend in angst te moeten leven van wat de gemeente nu weer voor harde maatregelen gaat nemen.

De presentatie heeft ruim een uur geduurd. Er werd nog druk nagepraat door de bewoners met de Commissie leden, als ook met de ambtenaren van woonwagenzaken en de wethouder Hilhorst.

Zou er nu eindelijk een einde komen aan alle verschrikkingen, die de bewoners de afgelopen 17 maanden hebben meegemaakt?

Hieronder citeren we enkele delen uit het rapport van de Commissie De Haseth. Vooral die hoofdstukken die speciaal gaan over de gedwongen verhuizing. We hebben gemeend deze hoofdstukken geheel over te nemen om niet het gevaar te lopen te worden verweten van een zekere eenzijdigheid. De lezer kan daarom voor zich zelf een mening vormen over deze delen van het rapport.

Vet gedrukte tekst is de mening van de Commissie. Tevens hebben we aangegeven welke hoofdstukken we niet hebben overgenomen.

Balanceren op wielen

Onderzoek naar het woonwagenbeleid in de Gemeente Den Haag. Commissie De Haseth. Juni 2004

1. Inleiding (niet overgenomen).

2. Samenvatting.

In opdracht van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Den Haag heeft

de commissie onder voorzitterschap van de heer drs. C.P. De Haseth een onderzoek uitgevoerd naar het gemeentelijk beleid inzake woonwagens en naar het verloop en de afhandeling van de verhuizing in december 2002 van woonwagens van de locatie aan de Leyweg naar de Jan Hanlostraat.

De commissie heeft haar onderzoek verricht aan de hand van relevante dossiers, ondermeer van de gemeente Den Haag, en informatie verkregen uit gesprekken met personen die betrokken zijn of waren bij de totstandkoming en uitvoering van het beleid en met bewoners en hun vertegenwoordigers.

Met de nota "Wonen op wielen in beweging" uit 1997 heeft de gemeente Den Haag haar beleid inzake woonwagens vastgesteld, welk beleid gekenmerkt werd door normalisatie en deconcentratie. De commissie stelt vast dat het beleid zoals verwoord in deze nota van meet af aan onvoldoende is uitgevoerd.

Deconcentratie

De gemeente Den Haag heeft veel inspanning gepleegd om deze doelstellingen te halen. De deconcentratieoperatie ligt op koers, twee van de drie grote woonwagencentra werden vervangen door kleinere centra dan wel gerenoveerd. De uitbreiding van het aantal standplaatsen voor woonwagens die daarmee gepaard ging verdient waardering. De deconcentratie van het centrum aan de Leyweg is echter minder soepel verlopen. Een belangrijk deel van de bewoners verhuisde vrijwillig naar nieuwe locaties, maar uiteindelijk moesten de laatste bewoners onder bestuursdwang worden verhuisd om de locatie geheel te kunnen ontruimen. Bij deze ontruimingsoperatie was er onvoldoende voorbereiding, slechte communicatie met bewoners en in de uitvoering afwijkingen van de planning. Daardoor zijn veel ad hoc beslissingen genomen en ontstond er meer dan normale verhuisschade aan de woonwagens. Bij de afhandeling van die schade is afgeweken van de binnen de gemeente afgesproken beleidsregels en is er willekeur opgetreden in de afhandeling. Op dit moment zijn nog altijd niet alle schades afgewikkeld. De commissie beveelt aan met alle bewoners individuele gesprekken te voeren over het voldoen van achterstallige betalingen voor huur, energie en andere kosten, over de betaling van de kosten van de bestuursdwang en over het repareren van alle schades. Wanneer bewoners niet in staat blijken alle kosten te voldoen, zal door de gemeente hierover een individuele regeling worden getroffen. Uit de ervaringen van deze verhuizing kan worden geleerd dat een strakkere voorbereiding (inclusief een volledige inventarisatie van alle te verhuizen wagens) en intensieve betrokkenheid van de bewoners en de toekomstige beheerders essentiële voorwaarden zijn voor een goed verloop van de verhuizing van de woonwagens op de laatste nog te deconcentreren locatie.

Normalisatie

Van het normalisatiebeleid is in de afgelopen jaren weinig terechtgekomen. Woonwagenbewoners zijn enerzijds te veel als groep in plaats van, zoals elke andere burger, individueel behandeld en anderzijds is van de handhaving, bij voorbeeld op gebied van incasso, openbare orde en bouwregelgeving weinig terechtgekomen. In het nieuw ontwikkelde beleid van de gemeente Den Haag is ruime aandacht voor handhaving op alle terreinen. De commissie roept de gemeente op de uitvoering daarvan consequent door te zetten. De commissie beveelt tevens aan om, in het kader van het integrale beleid, regelmatig te evalueren en nader onderzoek uit te voeren naar de effecten en resultaten van het beleid. In het nieuwe beleid is aangegeven dat bewoners van woonwagens meer als individu behandeld zullen worden en minder als groep. De commissie juicht dit van harte toe.

De commissie benadrukt dat een goede communicatie van groot belang is. De gemeente doet er goed aan extra aandacht te besteden aan de manier waarop de schriftelijke communicatie met de woonwagenbewoners plaats vindt. De correspondentie met de burger wekt soms de indruk niet in de eerste plaats bedoeld te zijn om door de ontvanger begrepen te worden, maar vooral rekening te houden met eventuele juridische kwesties die eruit zouden kunnen voortkomen.

Beheer en overdracht van centra aan woningcorporaties

Ten aanzien van de opzet en inrichting van woonwagencentra adviseert de commissie aanzienlijk kleinere centra te ontwikkelen die bovendien minder geïsoleerd liggen en goed toegankelijk zijn. Op woonwagencentra zijn geen bedrijven gevestigd. Mede gezien de beperkte ruimte binnen de gemeente Den Haag, zal de planning van nieuwe centra binnen de regio Haaglanden plaats moeten vinden. Koop van de standplaats door de bewoner, dan wel het in erfpacht geven van de grond zou tot de mogelijkheden moeten behoren.

Ten aanzien van het beheer beveelt de commissie aan dit in handen van de woningcorporaties te geven. Het beheer van deze 'woongelegenheden' sluit prima aan bij de doelstelling van corporaties. Overdracht zou moeten gebeuren aan de hand van de checklist en aanbevelingen uit de gezamenlijke brochure van Aedes en VNG, hetgeen betekent dat overdracht alleen mogelijk is wanneer er sprake is van een normale situatie.

De commissie beveelt aan het geschil omtrent de overdracht met de corporaties op korte termijn te beslechten, door bindend advies of arbitrage overeen te komen.

Is de situatie in Den Haag anders dan bij andere gemeenten?

Uit onderzoek bij andere gemeenten blijkt dat daar een vergelijkbare problematiek speelt. Uit de ervaringen elders in het land is te leren dat het consequent handhaven en een goede communicatie essentiële voorwaarden zijn voor een goede uitvoering van het beleid ten aanzien van woonwagens. Als de gemeente Den Haag er in slaagt die twee voorwaarden echt in te vullen, loopt zij daarmee voorop.

De problematiek inzake woonwagens heeft de nodige aandacht van zowel de politieke en bestuurlijke organen als van de media en het algemene publiek. Daarin speelt mee het gevoel dat regels, normen en waarden strenger dienen te worden nageleefd en dat er minder ruimte mag zijn voor het gedogen van afwijkende situaties. De commissie is herhaaldelijk gestuit op meldingen van bedreiging of intimidatie door bij de verhuizing naar de Jan Hanlostraat betrokken woonwagenbewoners. De commissie keurt elk gedrag dat kan worden beschouwd als bedoeld om de ander te intimideren en hem in de uitoefening van zijn werkzaamheden te belemmeren met kracht en ten stelligste af.

Tevens constateert de commissie dat het gevaar bestaat dat de rationele objectiviteit in het gedrang komt waar het gaat om de opstelling van de gemeente tegenover bewoners van woonwagencentra. De commissie betreurt dit ten zeerste. Er zal alles aan gedaan moeten worden om met alle betrokkenen op een open en constructieve vorm te geven aan de nieuwe kaders en omgangsvormen, zonder steeds rekening te moeten houden met de belasting van het verleden. Het gemeentelijke woonwagenbeleid is als balanceren: het steeds opnieuw zoeken naar een evenwicht tussen respect voor de eigenheid en gelijke behandeling van alle burgers. Voor woonwagenbewoners is het een balanceren tussen begrip voor de positie van de gemeente en 'burgers' en het zelf begrepen willen worden.

3. Uitgangspunten van het gemeentelijk woonwagenbeleid (niet overgenomen)

4. De deconcentratie van de locatie Leyweg

(De hoofdstukken 4.1 en 4.2 gaan over de voorbereiding van de verhuizing. We hebben alleen de mening van de commissie -, omdat het anders te lang van stof wordt)

De commissie is van oordeel dat de gemeente Den Haag op het gebied van deconcentratie voldoende uitvoering heeft gegeven aan de nota 'Wonen wielen in beweging' door het renoveren van oude woonwagencentra en aanleggen van nieuwe. Zij constateert echter wel dat er in het proces van vrijwillige verhuizingen vanaf 1998 gebrek aan transparantie is ontstaan zoals heldere regels over de hoogte van en de voorwaarden verbonden aan de verhuisvergoeding. Door de

verslechterde verhoudingen tussen bewoners en de gemeente Den Haag, heeft de DSO gezocht naar andere mogelijkheden om de verhuisvergoeding uit te kunnen keren. Hierbij is een extern expertisebureau ingeschakeld. Ondanks vele geruchten over onrechtmatigheden heeft de commissie kunnen vaststellen dat er afspraken waren met het expertisebureau en dat de betalingen, voorzover de commissie heeft kunnen vaststellen, ook verantwoord zijn.

Al met al is te constateren dat in deze periode de relatie tussen de bewoners aan de Leyweg en de gemeente Den Haag ernstig is verslechterd, ondanks de opdracht van de gemeente tot het opschorten van de verplaatsing en extra onderzoeken naar de brandwerendheid van sanitaire units en draagkracht van de standplaatsen. De gemeente onderkende kennelijk de bezwaren van de bewoners, maar is hieraan niet volledig tegemoetgekomen. De uitspraak van de bestuursrechter gaf de gemeente uiteindelijk voldoende houvast de verplaatsing van de laatste bewoners aan de Leyweg doorgang te laten vinden. Hierbij werd echter niet uitgesproken op welke wijze deze verplaatsing concreet diende te worden ingevuld. Met andere woorden een vrijwillige of geregisseerde verhuizing dan wel het verplaatsen onder bestuursdwang waren mogelijk om de bewoners zo spoedig mogelijk op de nieuwe locatie te krijgen.

Ten aanzien van deze laatste periode in aanloop naar de daadwerkelijke verplaatsing naar de Jan Hanlostraat komt het de commissie voor dat vanuit de DSO tot het laatste moment is getracht te komen tot een vrijwillige verhuizing. De bereidheid tot volledige onvoorwaardelijke medewerking van alle bewoners aan een vrijwillige verhuizing is in de communicatie met de (advocaat van de) bewoners niet verkregen. De commissie sluit niet uit dat de advocaat van de bewoners bij zijn cliënten tot in een laat stadium de indruk heeft laten bestaan dat blijvend vasthouden aan hun eisen en verlangens tot een voor hen gunstige onderhandelingsresultaat zou kunnen leiden, waardoor de gemeente op haar beurt de indruk heeft gekregen dat de bewoners eigenlijk in het geheel niet van zins waren aan een vrijwillige verhuizing alsnog hun medewerking te verlenen. In de getroffen voorbereidingen is deels uitgegaan van een vrijwillige verhuizing, zoals af te leiden uit het feit dat er onvoldoende rekening is gehouden met eventuele schade aan de wagens, zowel in een financiële raming, de procedure van afhandeling ervan als in het niet afsluiten van een voldoende dekkende verzekering. Tevens is er getracht door zowel de DSO als door het eerder ingehuurde expertisebureau via minnelijk overleg te komen tot een vrijwillige mogelijke oplossing, maar de gemeente is hier niet op ingegaan. De invulling aan de verplaatsing, zoals omschreven in het opgestelde draaiboek, duidt op uitgangspunten van een gedwongen verhuizing, zoals de grote inzet van politie en ME en de verleende machtigingen tot binnentreden tegen de wil van de bewoner in.

Kort voor de dag van de verplaatsing werd de term geregisseerde verhuizing geïntroduceerd, aangezien de bewoners aan een aantal voorwaarden moesten voldoen, wilden zij de bestuursdwang niet tot uitvoer laten komen en wilden zij in aanmerking komen voor een vergoeding. De termijn die gesteld werd om kenbaar te maken dat de bewoners hieraan wilden voldoen, verdient echter geen schoonheidsprijs.

De commissie constateert dat er in de aanloop naar de verplaatsing van de Leyweg naar de Noordweg/Jan Hanlostraat een verschillend beeld (vrijwillig, onder regie van de gemeente, bestuursdwang) is ontstaan over de aard en het gewenste verloop ervan, zowel binnen de gemeente Den Haag als in de communicatie van de gemeente naar de advocaat van de bewoners. Opvallend is dat in het draaiboek inventarisatie van de wagens op de oude locatie niet ter sprake komt.

In het algemeen is het draaiboek een weloverwogen en zorgvuldig opgesteld stuk, waarin echter de operationele kant van de verhuizing onvoldoende belicht is. De commissie sluit zich dan ook aan bij de al getrokken bestuurlijke conclusies uit februari 2003 (DSOI2003.326).

Zij kan zich in het bijzonder vinden in de aanbeveling dat de voorbereiding van grootschalig optreden door de gemeente op de volgende onderdelen angescherpt dient te worden :

- bij grootschalige acties moet vooraf (meer) rekening worden gehouden met onvoorziene omstandigheden en/of het planmatig kunnen voorzien in noodzakelijk te treffen, extra

maatregelen/voorzieningen;

- in dat verband dient aandacht te worden gegeven aan de organisatie en kwaliteit van de gemeentelijke communicatiefunctie alsmede aan de taakverdeling tussen het strategisch en operationeel (dienst)management;
- naast de inhoudelijke en organisatorische aspecten van dit soort operaties dient vooraf afzonderlijk aandacht te worden gegeven aan de financiële aspecten ervan, in de vorm van een realistische raming van de kosten.

4.3 Uitvoering

De verhuizing van de Leyweg - de Noordweg/Jan Hanlostraat

De uitvoering start met het besluit dat conform het draaiboek op 11 december 2002 om 9.00 uur de operatie van het laatste gedeelte van de deconcentratie van de Leyweg van start gaat.

Inboedel inpakken. Het inpakken van de inboedel verloopt chaotisch. Daar de bewoners in de veronderstelling waren vrijwillig te verhuizen, waren enkelen al begonnen met inpakken. In een aantal gevallen moest weer uitgepakt worden. Andere bewoners stelden het inpakken uit, aangezien zij volgens het plaatsingsplan verder in de tijd zouden verhuizen. Al met al was er onvoldoende helderheid over de verantwoordelijkheden van de verhuizer en de bewoners over het inpakken van persoonlijke bezittingen, inboedel en overige spullen in garageboxen en schuren. Resultaat hiervan is dat tot op heden onduidelijkheid bestaat over vermiste goederen.

Inventarisatie van de wagens. De verhuizer zag bij aankomst op de Leyweg hoe de daadwerkelijke situatie van de wagens was. De luchtfoto en metingen van de wagens door de beheerder bleken voor de verhuizing onvoldoende en in een aantal gevallen zelfs onverantwoord om als basis voor de verplaatsing te dienen. Een van de uitgangspunten van de verplaatsing was dat de Leyweg compleet moest worden ontruimd en moest worden ontdaan van obstakels. Ondanks het feit dat sommige wagens te groot waren voor de voorzieningen, illegaal op de oude locatie stonden en het aantal wagens groter was dan verwacht, zijn alle wagens verplaatst naar de nieuwe locatie.

Transport. Het transporteren over de weg van ene locatie naar de ander verliep zonder hinder. Hierbij zette politie de weg enige tijd af.

Uitladen. Om de wagens te kunnen vervoeren zijn er onder de wagens onderslagbalken geplaatst. Bij het uitladen en plaatsen zijn bij een aantal wagens deze balken niet verwijderd.

Plaatsen. Na overleg met de bewoners is een lichte wagon op een verzwaarde standplaats terecht gekomen. Hierdoor is ook zeker één zware wagon op een niet verzwaarde standplaats gezet.

Aansluiten. De weersomstandigheden, met de extreem lage temperatuur, hadden nadelige gevolgen voor het aansluiten van de installaties. Bovendien was er bij de aanleg van het centrum geen rekening gehouden met afwijkende wagens in relatie tot het aanleggen van verwarming en water- en elektriciteitleidingen.

Controle. Alle wagens zijn van binnen en van buiten vastgelegd op film en foto, bij aanvang van de verhuizing, tijdens de verhuizing en bij plaatsing van de wagon. Deze vastlegging verliep echter chaotisch, waardoor achteraf het overzicht verloren is geraakt.

Overdracht. Aangezien een aantal leidingen kapot was gegaan door de vrieskou kon de verhuizer de aansluitingen niet testen. Bovendien wilde het energiebedrijf pas leveren nadat het contract met de bewoner getekend was. Hierdoor liep de overdracht niet zoals gepland.

Volgens diverse betrokkenen is er geen overdracht en oplevering van de wagens geweest. De processen verbaal die hiervoor zijn opgesteld zijn niet ten tijde van de verhuizing aan de bewoners verspreid en door hen ondertekend. Ook hier speelden de weersomstandigheden een grote rol.

Betrokkenen/verantwoordelijken. Er werd al op de eerste dag van de verhuizing op een aantal wezenlijke punten afgeweken van het draaiboek. Zo wordt er in overleg met bewoners besloten in een aantal gevallen af te wijken van het plaatsingsplan zoals dat in het draaiboek was opgenomen. Ook bleek er onvoldoende voorzien in de benodigde menskracht, zowel vanuit de gemeente als vanuit de verhuizer. Hierdoor ontstond er een ad hoc situatie, waarin betrokkenen

flexibel moesten optreden en improviseren en daardoor afwijken van het draaiboek.

Bewoners. Voor de meeste bewoners kwam de overmacht aan politie en de aanzegging van bestuursdwang als een verrassing, hoewel zij waren geïnformeerd over de ophanden zijnde verhuizing. Hierdoor hadden niet alle bewoners hun wagen verlaten op het moment dat de verhuizer de inboedel moest inpakken. Hoewel de sfeer grimmig was, hebben de bewoners weinig daadwerkelijk verzet getoond; wel hebben verhuizers last gehad van beledigingen door bewoners. Bovendien verslechterde de stemming nog verder doordat het koude weer en de duur van de 'operatie' op het gemoed van de bewoners ging werken. Na de onteigening van de wagens konden de bewoners ten tijde van hun verhuizing niet in hun eigen wagen terecht. Aangezien er onvoldoende voorzieningen waren getroffen en de bewoners weinig persoonlijke bezittingen mee hadden genomen zoals lijfgoed, leidde dat voor sommigen tot schrijnende situaties.

Werktermijn. De verhuizer had bij aanvang van de verplaatsing door miscommunicatie onvoldoende bemensing voor een werkgang van 24 uur per dag. Hierdoor werd er in de eerste dagen vertraging opgelopen. De meeste wagens waren niet in een dag 'over'. Er was echter onvoldoende voorzien in hotelaccommodatie voor de bewoners die meer dan een nacht niet in hun wagen terecht konden.

Overig. De politie had ervoor gekozen een grote hoeveelheid politie en ME in te zetten. Onder de aanwezigen op de oude locatie waren ook raadsleden van de gemeente Den Haag. Aan sommige bewoners, die vanwege professionele redenen het ontruimde terrein op moesten, werden toegangspasjes verstrekt. Dat leidde bij de overige bewoners tot onvrede en onduidelijkheid.

Bij de uitvoering van de gedwongen verhuizing kunnen enkele kanttekeningen worden gemaakt. Volgens deskundigen was de gestelde termijn waarbinnen de verhuizing geklaard moest zijn te kort om tot een zorgvuldige uitvoering, dat wil zeggen met zo min mogelijk schade aan de wagens, te komen. Doordat reeds op de eerste dag van de operatie is afgeweken van het draaiboek, heeft de verhuizing vertraging opgelopen. De commissie gaat ervan uit dat het niet volgen van het draaiboek met de beste bedoelingen is gebeurd, vanuit de wens om de indeling meer in overeenstemming met de bewoners te brengen. Resultaat was wel dat een van de lichtste wagens op een van de weinige verzwaarde plekken van nieuwe locatie terecht is gekomen. Een van de grotere wagens is neergezet op een standplaats die daarop niet berekend was.

Bovendien constateert de commissie dat er ook ten aanzien van het verwijderen van illegale woonwagens is afgeweken van het draaiboek. Zo was een aantal uitvoerenden overtuigd van het in het draaiboek opgenomen uitgangspunt dat de Leyweg volledig leeg moest worden opgeleverd. Tevens is het uitgangspunt dat niet vergunbare wagens zouden worden opgeslagen niet uitgevoerd. Hierdoor staan momenteel ook de niet vergunbare wagens op de nieuwe locatie, zonder de mogelijkheid alsnog een vergunning te krijgen, maar ook, naar het zich laat aanzien, zonder dat de gemeente ze kan verwijderen; zij heeft ze immers daar doen neerzetten. Ten aanzien van de voorbereiding van de verhuizing is de commissie van mening dat de logistieke en personele organisatie van de 'operatie' ernstig is onderschat, waardoor er sprake was van veel improvisatie en ad hoc beslissingen tijdens de uitvoer ervan door alle betrokkenen. Ook de weersomstandigheden en de tijdsdruk hebben bijdragen aan het niet strak volgen van het draaiboek. In het bijzonder moet het, naar oordeel van de commissie en veel van haar gesprekspartners, als een ernstige tekortkoming worden aangemerkt dat er voor aanvang van de verplaatsing geen volledige schouw is gehouden op de oude locatie, waarbij de te verhuizen wagens konden worden gemeten en de verhuizer de gelegenheid kreeg op te nemen wat voor verschillende wagens hij diende te verhuizen. Ook het feit dat er na afloop van de verhuizing geen integrale evaluatie heeft plaatsgevonden, ziet de commissie als een tekortkoming, zeker in het licht van de nog op handen zijnde deconcentratie van de Escamplan.

4.4 Nasleep

4.4.1 De procedure van schadeafhandeling

Tot maart 2003 werd er binnen de DSO volgens de volgende uitgangspunten voor de afhandeling van schades gehandeld:

- . inventariseren van de aard en omvang van de schade;
- . de oorzaak van de schade nagegaan;
- . de eventuele aansprakelijkheid van de gemeente vaststellen en de eventuele verhaalsmogelijkheid bij derden bepalen;
- . overgaan tot reparatie, waarbij de te maken kosten afhankelijk zullen worden gesteld van de betaling van de (later vast te stellen) bestuursdwangkosten.

Uitzonderingen hierop vormden de zogenaamde noodreparaties die onontkoombaar werden geacht en die bij voorrang moesten worden uitgevoerd. Hierbij valt te denken aan lekkages, uitval van verwarming e.d. Bij deze schades is afgezien van het laten opstellen van schaderapporten. Deze procedure is echter niet schriftelijk vastgelegd of opgenomen in het draaiboek van de verplaatsing.

De noodreparaties. De ingehuurd experts hebben geconstateerd dat tijdens het verplaatsen van de wagens een aantal daarvan (ernstige) schade had opgelopen. Het bureau risicomanagement had de taak om de inboedelschade en overige schade in behandeling te nemen. De meeste kleine reparaties aan de wagens werden dan ook op korte termijn na de verplaatsing verricht (voornamelijk beschadigingen aan verwarmingen en airco's). Voor vier wagens werden reparaties vergoed die ten onrechte als noodreparaties werden aangemerkt. Na overdracht aan de dienst BTD (eind maart 2003) blijkt dat het hier niet ging om de vergoeding van noodreparaties, maar om de eerste aanbeting van een totaal herstel. In mei 2003 werden ook de tweede termijn betalingen goedgekeurd en verricht.

De overige reparaties. Vanaf februari 2003 heeft de DSO een expertisebureau ingehuurd om ten behoeve van de gemeente de aard, omvang en oorzaak van de schade vast te stellen. Bij uitvoering van de opdracht constateerde het expertisebureau dat bij alle gemelde schades belanghebbende bewoners reeds een offerte hadden aanvraagd aan een wagenbouwer/reparateur. Deze offertes zijn door het expertisebureau beoordeeld en in aanwezigheid van de manager woonwagenzaken besproken met de wagenbouwer. Dit leidde in al die gevallen tot een forse neerwaartse bijstelling van de schade/reparatiekosten. De herziene offertes zijn -met uitzondering van één- door het expertisebureau gezien en voor akkoord getekend. Vanaf eind maart 2003 was de directeur BTD verantwoordelijk voor de afhandeling van de schades. Hij constateerde dat het voor een aantal wagens meer rendabel was (nood)reparaties te laten samenvallen met daadwerkelijke herstelwerkzaamheden. Alle interne uitgangspunten zoals gehanteerd door de DSO zijn vanaf dat moment losgelaten. Ook werd duidelijk dat een aantal wagens voor een groter bedrag beschadigd was dan de toenmalige dagwaarde. Diverse experts hebben de gemeente aanbevolen een aantal oude wagens niet te herstellen, maar te vervangen door nieuwe wagens. Hieraan is, op één uitzondering na, geen gevolg gegeven.

Over het algemeen zijn de uitgekeerde schadeposten te verantwoorden op basis van taxatierapporten. Schade aan één wagen ten bedrage van euro 171.000,- werd uitgekeerd zonder dat de offerte was voorgelegd aan de taxateur. Kennisnemend van dit bedrag heeft de taxateur ernstige bedenkingen geuit over de hoogte van het bedrag. In de meeste gevallen krijgt de reparateur opdracht van de DSO de schade te herstellen na overleg met het ingehuurd expertisebureau. De volgorde waarin de schadereparaties zijn toegekend lijkt echter willekeurig.

De commissie heeft de indruk gekregen dat er in de betalingen van de schades willekeurig is gehandeld door de gemeente, waarbij de frequentie van aanwezigheid van de bewoner en zijn vasthoudendheid een rol speelden. Daarnaast is zij ervan overtuigd dat door het verplaatsen van oude wagens en het niet vervangen hiervan, de gemeente de schade onnodig heeft doen oplopen.

Eind 2003 bleek dat er door de DSO en FAD betalingen waren verricht voor schadereparaties aan 13 wagens. De constatering hierbij is dat deze schadereparaties op een eerder tijdstip zijn uitgevoerd dan de afgesproken procedure voorschreef. Hierna heeft de algemeen directeur van de DSO besloten de eerder afgesproken werkwijze weer op te pakken, vanwege de volgende redenen:

- . er was volgens de DSO sprake van grote verschillen tussen taxaties en offertes;
- . door het extern expertisebureau is in november 2003 geconstateerd dat haar taxatie gedateerd respectievelijk achterhaald is;
- . er is geen duidelijkheid over de oorzaken van de ontstane schade, zodat de aansprakelijkheid ook niet helder is;
- . de kosten bleken fors uit de hand te lopen.

Hiertoe wordt onder andere een definitief schaderapport opgesteld door een derde, waarin ook de oorzaak van de schade (verhuizing of anderszins) wordt vastgelegd. De hierboven omschreven werkwijze werd tijdens een bijeenkomst in december 2003 gecommuniceerd met de bewoners van de Jan Hanlostraat.

In maart 2004 werd besloten de volgende lijn inzake de vergoeding van de schade te volgen:

- . de herstelkosten worden vergoed indien ze lager zijn dan de gebruikerswaarde op de dag voor de verhuizing;
- . indien de herstelkosten hoger zijn dan de gebruikerswaarde op de dag voor de verhuizing, dan wordt de gebruikerswaarde vergoed.

De commissie constateert dat de afspraken over de afhandeling van schades niet schriftelijk zijn vastgelegd, maar wel binnen de betrokken organisatie bekend waren. In de periode tot maart 2003 is er, met uitzondering van bovengenoemd voorbeeld, volgens deze gedragslijn gehandeld. Na maart 2003 is deze gedragslijn geheel verlaten, zonder dat hiervoor aannemelijke redenen waren en zonder dat daarvan melding is gemaakt aan de bestuurlijk verantwoordelijke. Toen de omvang van het financiële beslag helder werd (najaar 2003), heeft de algemeen directeur van de DSO nader onderzoek laten verrichten. Dit heeft ertoe geleid dat er is teruggekeerd naar de oorspronkelijke gedragslijn. De commissie is er van overtuigd dat de geschetste gang van zaken er tot het najaar van 2003 toe heeft geleid dat de kosten van de schadeafhandeling onnodig hoog zijn uitgevallen.

4.4.2 De bestuursdwangkosten

Vanaf december 2003 heeft de gemeente een start gemaakt met het aanschrijven van de bewoners in verband met de bestuursdwangkosten. In een bijeenkomst op 8 december 2003 zijn de bewoners hierover geïnformeerd. Gesteld werd dat de rekeningen nu pas konden worden verstuurd, omdat eerst tot een vergelijk moest worden gekomen met transporteur/verhuizer over de verplaatsingskosten.

Op advies van de gemeenteadvocaat over de te hanteren verdeelsleutel en de vraag of er aanleiding was het kostenverhaal te matigen, werd besloten een kortingspercentage van 15% toe te passen. De DSO geeft hiervoor de volgende redenen :

- . er is geen sprake van gespecificeerde kosten van de verplaatsing per woonwagen;
- . er is onder tijdsdruk gewerkt;
- . de weersomstandigheden.

In maart 2004 neemt het college het besluit inzake de bestuursdwangkosten, dat de betreffende bewoners van de Jan Hanlostraat op individuele basis uitgenodigd worden voor een gesprek met de ambtenaren van de gemeente, waarin de schadeafwikkeling wordt gezien in samenhang met het verhalen van de kosten van bestuursdwang en eventuele andere vorderingen die de gemeente op hen heeft.

De commissie constateert dat ten aanzien van de bestuursdwangkosten de volgende redenering is aangehouden.

In de periode tot 1998 heeft de gemeente vrijwillige verhuizing geregistreerd, waarbij de verhuiskosten gemiddeld f 50.000,- per wagen bedroegen. De bewoners kregen ter compensatie een vergoeding van f 4.500,-. In de periode vanaf 1998 zijn bewoners vrijwillig en zelfstandig verhuisd, waarbij hen een individuele ruime verhuiskostenvergoeding is verstrekt. Bij de verplaatsing naar de Leyweg was het inschakelen van een professioneel transportbedrijf noodzakelijk, wat de verhuiskosten verhoogde. Aangezien de verhuizing uiteindelijk onder bestuursdwang is verlopen, komen de verplaatste bewoners niet in aanmerking voor een individuele vergoeding en worden alle gemaakte verhuiskosten op hen verhaald. Het is de commissie niet duidelijk geworden of de bewoners hiervan voldoende doordrongen waren.

Tevens is vastgesteld dat bij de verhuizing aanzienlijke schade is toegebracht aantal van wagens. In een aantal gevallen is deze door de gemeente vergoed, in een aantal gevallen niet, maar zijn de schades wel door de gemeente erkend. Die schade wordt echter verrekend met de kosten van de bestuursdwang. Van de eerste groep zal naar alle waarschijnlijkheid de gemeente in het merendeel van de gevallen, nooit de volledige kosten van de bestuursdwang terugzien, aangezien de meeste bewoners die hoge kosten niet kunnen betalen. Deze situatie wringt en is aan de tweede groep bewoners niet uit te leggen. Zolang hiervoor geen oplossing komt, is volgens de commissie een zekere mate van verzoening onmogelijk.

5. Toekomstig beleid (niet overgenomen)

6. Onderzoeksvragen en aanbevelingen

6.1. Algemene opmerkingen

6.1.1 Verzakelijking

De problematiek inzake woonwagens heeft niet alleen in Den Haag, maar ook elders in het land de nodige aandacht van zowel de politieke en bestuurlijke organen als van de media en het algemene publiek. In niet onbelangrijke mate speelt hierbij mee het allengs gegroeide, thans vrijwel algemeen gevoelen in de maatschappij dat regels, normen en waarden strenger dienen te worden nageleefd en dat er minder ruimte mag zijn voor het gedogen van, van de norm en regelgeving afwijkende situaties. De commissie constateert dat met name vanwege de media-aandacht voor deze maatschappelijke verharding in het algemeen, gecombineerd met de aandacht voor gemeentelijke acties in woonwagengebieden, het gevaar bestaat dat de rationele objectiviteit in het gedrang komt waar het gaat om de opstelling van de gemeenschap tegenover bewoners van woonwagencentra. De commissie betreurt dit ten eerste. Zoals de commissie onherroepelijk onderschrijft dat alle burgers gelijk behandeld moeten worden door de overheid, meent zij dat aan de keerzijde van voorkomen moet worden dat een correctie van in het verleden bewust of onbewust situaties leidt tot een onterechte stigmatisering van een bevolkingsgroep. Een dergelijke stigmatisering is niet alleen emotioneel voor betrokkenen pijnlijk, zij kan ook de nagestreefde integratie van de groep in de gemeenschap ernstig belemmeren. Belemmeren door bij de groep gevoelens van 'buitengesloten' te worden te bevorderen en daarmee de bereidheid tot een actieve deelname aan de maatschappij te ontmoedigen, alsook aanleiding te geven tot, weliswaar tot op zekere hoogte begrijpelijk, maar daarom niet minder ongewenst, verzet tegen normalisatie en integratie in de gemeenschap. Er zal dan ook alles aan gedaan moeten worden om in gezamenlijkheid met alle betrokkenen op een open en constructieve wijze de nieuwe kaders van het met elkaar omgaan vorm te geven, zonder steeds rekening te moeten houden met de belasting van het verleden.

6.1.2 Agressie

Zowel bij het dossieronderzoek als bij de gehouden interviews is de commissie herhaaldelijk gestuit op meldingen van bedreiging/intimidatie, van onder meer medewerkers van de gemeente en de woningcorporaties, door woonwagengebiedenbewoners. In een aantal gevallen is er aantoonbaar sprake geweest van fysiek geweld of van dermate zware psychische druk dat het slachtoffer zijn

werkzaamheden niet naar behoren heeft kunnen uitvoeren en in een enkel geval zich zelfs heeft moeten terugtrekken van de werkzaamheden.

In het verlengde hiervan beveelt de commissie aan, met inachtneming van de continuïteit, een personeelsbeleid te voeren dat erop gericht is medewerkers in het frontoffice niet te lang op dezelfde positie te laten opereren. De commissie keurt elk gedrag, dat kan worden beschouwd als bedoeld om de ander te intimideren en hem in de uitoefening van zijn werkzaamheden te belemmeren, met kracht en ten stelligste af. In een normale, zichzelf respecterende gemeenschap is er geen plaats voor enige vorm van bedreiging.

De commissie heeft met instemming kennisgenomen van het duidelijke standpunt van de gemeente Den Haag om in alle gevallen van bedreiging van medewerkers van de gemeente daar onmiddellijk aangifte van te doen. De indruk die in het verleden bij sommigen -terecht of ten onrechte- heeft bestaan dat men onvoldoende gesteund werd door de leiding wordt daarmee weggenomen.

Voorzover de commissie heeft kunnen nagaan, heeft het in het verleden ontbroken aan een helder en consistent beleid waar het betreft het optreden in gevallen van bedreiging of agressief of intimiderend gedrag. Dat heeft ertoe bijgedragen dat in een aantal gevallen het slachtoffer ervoor gekozen heeft af te zien van het doen van aangifte.

De commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het feit dat bedreiging of intimidatie plaats heeft gevonden door sommigen, wellicht ook als excuus, is gebruikt om bepaalde acties na te laten of werkzaamheden niet uit te voeren. Hoe begrijpelijk dit ook moge zijn, het regulier en rechtmatig optreden van de gemeente hoort niet beïnvloed te worden door een dergelijk gevoelsmatig handelen van medewerkers.

6.1.3 Communicatie

De commissie beseft dat de manier van communiceren mede bepaald wordt door de in een bepaalde groep gebruikelijke omgangsvormen en de cultureel bepaalde manier van het zich uitdrukken in houding, gebaar en woord. Daarnaast hebben de nadruk die in onze tijd gelegd wordt op assertiviteit (zeker ten aanzien van de overheid), alsmede de invloed van de moderne communicatiemiddelen bijgedragen tot een zekere mate van verruwing van de omgangsvormen. Dit betekent dat de grens tussen bedreiging/intimidatie en in die specifieke omstandigheid 'normaal' gedrag niet altijd voor een ieder duidelijk zal zijn en dat er een extra beroep wordt gedaan op het inschattingsvermogen van betrokkenen. De commissie heeft inderdaad gemerkt dat wat de een als een regelrechte bedreiging beschouwt, door de ander niet als zodanig wordt ervaren, waardoor verwarring kan ontstaan die onnodig tot escalatie kan leiden. Zolang er verschillen bestaan in omgangsvormen, zal er rekening mee moeten worden gehouden dat het eigen optreden door de ander verkeerd kan worden begrepen. Beide partijen doen er dan ook goed aan meer aandacht te besteden aan de manier waarop men bij de ander overkomt en op het voorkomen van het afgeven van signalen die verkeerd kunnen worden geïnterpreteerd. Alhoewel enigszins buiten dit kader van directe contacten vallend, wijst de commissie erop dat de gemeente er goed aan doet extra aandacht te besteden aan de manier waarop ook de schriftelijke communicatie met de woonwagenbewoners plaatsvindt. De commissie is van oordeel dat de correspondentie met de burger soms de indruk wekt niet in de eerste plaats bedoeld te zijn om door de ontvanger begrepen te worden, maar vooral rekening houdt met eventuele juridische kwesties die eruit zouden kunnen voortkomen.

6.2 De onderzoeksvragen (niet overgenomen)

6.3 Aanbevelingen gemeentelijk woonwagenbeleid Den Haag (niet overgenomen)

6.4 Hoe nu verder in de Jan Hanlostraat?

De verhuizing van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat kent nog steeds een nasleep. Slechts

wanneer schoon schip' wordt gemaakt, kan een gezonde situatie voor de toekomst worden gecreëerd. Dat betekent in de ogen van de commissie dat met iedere bewoner individuele gesprekken worden gevoerd waarin alle openstaande zaken op technisch en financieel gebied worden besproken. Deze gesprekken moeten uitmonden in individuele afspraken die worden vastgelegd en gehandhaafd. De commissie doet in dat kader de volgende aanbevelingen:

Ten aanzien van de technische aspecten

Het is moeilijk te aanvaarden dat anderhalf jaar na de verhuizing een aantal schades nog niet is gerepareerd en dat daarover nog zoveel onduidelijkheid bestaat. De commissie beveelt daarom aan de schades nu zo snel mogelijk af te handelen en daarbij het voorstel zoals vermeld in de rapportage 'Inventarisatie transportschade Jan Hanlostraat' te volgen. De commissie vraagt aandacht voor de omstandigheid dat een (beperkt) aantal wagens op een voor die wagens te lichte standplaats staan. De commissie adviseert om voor die situatie via individueel overleg met de betreffende bewoner een passende oplossing te zoeken. De rechten en plichten die uit die oplossing voortkomen, moeten duidelijk worden vastgelegd en de te maken afspraken moet strikt worden gehandhaafd.

Ten aanzien van de financiële aspecten

Er speelt in de financiële relatie een aantal aspecten, te weten de kosten van de bestuursdwang, de achterstallige betalingen van huur, energie en andere heffingen enerzijds en de verhuisvergoeding anderzijds. De commissie stelt voor met iedere bewoner individueel een regeling te treffen in volgorde van de volgende uitgangspunten. De gemeente draagt zorg voor de financiële kant van de schadevergoeding, voorzover dit nog niet gebeurd is; wanneer de schade te groot is, wordt een nieuwe (standaard) wagen verstrekt. Alle achterstallige huur, heffingen en energienota's worden door de bewoner betaald. De bewoner voldoet de kosten van de bestuursdwang; voorzover deze niet op anderen kunnen worden verhaald. Over het totaal van de door de bewoner te betalen som (2+3) vindt individueel overleg plaats. Wanneer een bewoner aantoonbaar niet in staat is de som geheel te betalen, wordt het restbedrag door de gemeente kwijtgescholden. Samenvattend is het advies van de commissie: maak (individueel) schoon schip en voorkom juridiseren van de situatie. Ook in het kader van de lopende geschillen met de verhuizer en met de woningcorporaties lijkt dit de commissie een goede weg.

4. Bijlagen (niet overgenomen). Helaas is in bijlage 4 onze website niet goed geciteerd. Er staat www.egotraject.nl/woonwagenbeleid het moet zijn: www.egoproject.nl/woonwagenbeleid (Het rapport kan bij de Gemeente De Haag opgevraagd worden, zodat men dan alle hoofdstukken, die niet zijn overgenomen alsnog kan lezen).

Dagboek 2005

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Zaterdag 1 januari Het rune teken Teiwaz geduld getrokken. 'De beloning voor geduld is geduld' Mannelijke energie, de zon is hiermee verbonden. Het is duidelijk dat mijn ongeaspecteerde zon via de maan verbonden worden met het vierde teken KRAB.

Zondag 2 januari Belangrijke ontdekking. Toen het koperen tijdperk begon, de neolithische kunst uiting achteruit ging. Het bewustzijn komt uit het onderbewustzijn voort. De droom is de tijdelijke terugkeer naar het onderbewustzijn. Jolanda op bezoek. Heel lief voor me en belangstellend voor mijn onderzoek. Er blijft weinig over van Govert Schilling tot Peter Delahay verdwijnt. Toch doorgaan.

Maandag 3 januari Vanochtend endoscopie gehad. De internist was een golfvriend van Daan Groenwegen. Gelukkig zag alles er prima uit Geen diafragma.

Dinsdag 4 januari. Boeken verkocht en opgeruimd kringloop, opbrengt 150 euro. Bericht van

Peter Ik trap er toch weer in. Hij was bijna verdronken bij ramp Sri Lanka. Toch blij dat hij weer contact heeft opgenomen. Zo zie je maar weer.

Donderdag 6 januari Op bezoek bij Engelen.'s-Avonds bij Jos en Bertien zeer verhelderend

Vrijdag 7 januari Naar Huguette van der Steen in België. Zelfde ervaring met Peter Delahay zeer verhelderend. Ik moet mijn eigen bron aanboren geen hulp verwachten van derden. Ik heb genoeg materiaal. Het astroproject dat is gedoomd om te mislukken zoals ik het heb opgezet. Te weinig ruimte. De mensen zitten niet op mijn boodschap te wachten.

Zaterdag 8 en zondag 9 januari Elsbeth zei dat ik boos was op de mensen omdat ze dom waren in hun visie op de moord op Theo van Gogh en Tsunami

Maandag 10 januari Mooi concert en weer goed gesprek met Bert de Haas .

Dinsdag 11 januari. Hoorde van Dr Otten dat mij het Hb pijl te laag was (rode bloedlichaampjes), was gezakt van 8.2 naar 7,6 dus bloedverlies. Hiervoor moet ik een CT scan krijgen (18 januari) Van Els Kikke hoorde ik, dat Peter financieel betrouwbaar is, Hele opluchting. Naar Engelen die op de intensive care lag.

Zaterdag 15 januari Wat gaat het leven snel goede vorderingen met het Paleolithicum.

Zondag 16 januari Gisteren bij Engelen op bezoek nadat Rudy de Man een paniek telefoontje had gegeven dat ze helemaal in de war was, daar bleek niets van, Met Adrienne gegolfd. Lekker weer. Sani belde was nu en dan in een dip. Werk vlot goed.

Maandag 17 januari .Gegolfd, Elfstedentocht wedstrijd redelijk maar niet gewonnen. Niet erg opgeschoten, vandaag beter.

Dinsdag 18 januari Op bezoek bij Engelen.

Cannes. Uitzicht van de flat. Dit jaar geen succes. Veel lawaai van verbouwing

Vrijdag 21 januari Naar Cannes. Probeer nu voor Adrienne veel te betekenen.. Dat heeft ze verdiend. Dank aan alle zorg die voor mij heeft. JM heeft verdrietig niet gebeld om te bedanken voor het fotoboek. Vreemd. Wat dat is weet ik niet

Dinsdag 8 februari. Terug van vakantie. Niet een succes zoals gewoonlijk het wel was. Koud. Veel lawaai door verbouwing. Niet kunnen golfen door laryngitis. Scheermesjes doorslikken. Met Adrienne erg gezellig. Toch genoten van uitzicht. Bij terugkomst lezing november Oldenzaal en artikel voor krab voor astrologisch tijdschrift. Wel veel verloren: 2 pennen, 1 bril onbegrijpelijk toch zorgen nauwlettender te zijn. Nieuwe opgaven evenwichtsoefening, Russisch, piano, golf putten. Gelukkig nog oude pen. Beginnen aan nieuws brief 27. Durf wat op te schrijven.

Woensdag 9 februari Heerlijke filmavond Götterdämmerung zeer de moeite waard. Adrienne en ik zagen tijdens onze huwelijksreis 51 jaar geleden ook de opera in Milaan. Teleurstellende reactie van Tonina en Renout over onze klachten overlast flat. Geen cent schadevergoeding. Nu echt beginnen met nieuwsbrief durf nu eens !

Zaterdag 12 februari Niet bijgeschreven omdat ik niet lekker in mijn vel stak Steeds aanloop over begin nieuwsbrief. Nu vandaag weer moed gevat. Eerst symbolen opschrijven..

Zondag 13 februari Toch begonnen met nieuwsbrief. Artikel Krab ingestuurd

Maandag 14 februari Spannend want wat uitslag van CT scan zal zijn. Gister met Adrienne naar Hermitage niet erg interessant. Elsbeth heel gezellig en was enthousiast over mijn nieuwe theorie. Nieuw impuls. Beginnen met huidige logo en dan terug werken.

Ingelast Naar Dokter Otten voor uitslag CT scan. Was al ongerust. Dr Otten had mij al telefonisch willen bereiken, maar dat was niet gelukt om mij het slechte nieuws al eerder te melden maar bij bezoek zei hij dat ik darmkanker had en misschien uitzaaiing naar de lever, maar dat was niet zeker. Hij zou vanmiddag dat bespreken met de chirurgen. Het was een schok maar anderzijds meer medelijden met Adrienne en familie. Ik zie zelf de dood als een verlichting nl mijn problemen zijn dan opgelost. Nu nog alles eerst afmaken en op een rijtje zetten. Het proces moet ik nu inzetten met omschakelen. Ik heb al vele teleurstellingen gehad maar deze kan er ook nog wel bij. Je hebt nu eenmaal de 2e wet van de thermodynamica met als iets niet meer in verhouding is met de gewijzigde omstandigheden 'Tant pis. Nu zorgen naar de buitenwereld niet zielig te zijn en de slachtoffer rol te gaan zoeken. Alles weer opnieuw op de kaart zetten.

Dinsdag 15 februari Met Adrienne naar dokter, goed gesprek iets minder negatief.. Nu maar hopen dat de lever niet is aangetast. 's-Middags naar Netty en 's-avonds naar Jolanda goede troost. Kinderen verteld ook mijn ziekte.

Woensdag 16 februari goed gegolfd, gewonnen van Mario

Donderdag 17 februari. Vandaag spannend CT scan lever.

Vrijdag 18 februari Goed nieuws het is een hemagioom ipv metastase. Iedereen dol blij, vooral Mauk en Carole en Jolanda. Ik mag dus weer wat verder leven. De lever is pico bello. Nu nog de operatie van de dikke darm.

Tijd niet bijgeschreven. Het is toch iets moeilijker om het te verweken Zondag naar Soesterduinen, prachtig gebied.

Woensdag 23 februari Nu beginnen met schrijven van nieuwsbrief nr 27. Hoe in te delen.

Nieuwe titel. De symbolen uit het stenen tijdperk leeft nog voort in ons onderbewuste zijn Hele tijd niet bijgeschreven. Te druk met publicatie nieuwsbrief nr 27 Ik had 26 februari opeens een aha Erlebnis door te zien dat de ruit van de DNA 72 graden had, de cirkel was rond, 25 februari Calescopie uitslag goedaardig.

Zondag 6 maart Lezing aan groep mensen bij Huguette in België, over gulden snede Interessante man ontmoet zie brief.

14 maart Brief wisseling met Xavier

Beste Xavier, je hebt een grotere invloed op mij gehad dan je je misschien realiseert. Ik kreeg je email over de Pi van Huguette. Toen je binnenkwam wist je meteen wat mijn probleem was: het inlijsten van mijn materiaal. Ik zie nu beter wat mijn taak is. Als metafoor gebruik ik het zaad van een boom. Het zaad verzamelt alle krachten en ervaringen die de boom en alle vroegere bomen van zijn soort hebben meegemaakt. De boom laat het zaad uiteindelijk vallen. Het zaad komt meestal op een niet vruchtbare bodem terecht maar het kan ook op vruchtbare bodem vallen. Het zaad heeft zijn taak verricht en kan en moet zich niet bemoeien met het ontkiemen van het zaad. Ik maak dus zaadjes die misschien in de lente opkomen, maar daar bemoei ik me niet mee het is niet mijn taak. Zo is mijn website mijn zaad. Wie het leest leest het wie het niet leest leest het niet Nog even over Pi, het is een irrationeel getal maar het is product van 22 gedeeld door 7 wát weer rationele getallen zijn. Wie het begrijpt mag het zeggen.

Beste Tom, dank U voor de mail. De invloed is zeker langs beide kanten voelbaar geweest, en heeft op Jacqueline en mij een heel goed gevoel gelaten en heel veel materie om over na te denken. U ziet: ik hoor over PI en vindt het een noodzaak om het door te sturen. Uw verhaal van de boom is prachtig en is volgens mij de uitdrukking van wat reïncarnatie is. Moesten de zaadjes nu nog de vorm van een lijstje hebben dan zou het perfect zijn. zonnige groeten uit Ronse van ons beiden. Xavier en Jacqueline

Woensdag 9 maart Chirurg kanker tot het tegendeel is bewezen. Adrienne 1 week naar Portugal.

Donderdag 17 maart Gesprek me peter Delahay in het 1e klas restaurant in CS Amsterdam.

Vrijdag 18 maart Brief aan Peter Delahay

Peter, het was een merkwaardig verlopen gesprek, na het tumultueuze begin is het goed afgerond. Heel symbolisch was het aflopen van de trap van het 1e perron. Onze wegen werden door een koperen (geen gouden) leuning gescheiden, duidelijk de symboliek aangevend dat we ieder onze eigen weg gaan en dat onze levens processen in de laatste zes jaren parallel zijn verlopen. Van mijn kant kan ik zeggen dat ik er heel veel aan heb gehad, onze eindeloze gesprekken in de tuin van het paaseiland. Waar jij ook al een foto heb gemaakt van mij heb gemaakt waar de zaden van de boom afvielen. Voor mij is dat een mooie geruststellende metafoor. Vanochtend om 7 uur heb ik mijn zaadje (van de esdoorn boom) afgegeven aan het internet nieuwsbrief 27. Ook ben ik je dankbaar voor de stimulerende dukaten die mede mogelijk hebben gemaakt wat er nu op het net is te zien. Voor het ontkiemen van het zaad ben ik niet meer verantwoordelijk. Het ga je goed en wie weet kruizen onze wegen weer eens. All the best met je nieuwe levensfase vanaf je twee en halve jaar. Tom

Vrijdag 18 maart 29 maart Indonesië reis geweldig. Ik heb het allemaal goed doorstaan. 6x golf , veel plezier en gelachen, mooi land, mooi mensen. Laatste dag 25,000 roepies en 40 euro + wereld pas gestolen.. Symbolisch iets achter te laten in dit fantastisch land. Gister last van jetlag. Grote beving over gebied waar we over heen vlogen in Noord Sumatra.

Indonesië: De caddies zijn niet al te groot, maar geven wel aan hoe de puttinglijn loopt

Nu weer opnieuw beginnen . Gister gehoord dat ik 21 april geopereerd wordt. Zon gaat in stier en staat driehoek radix zon. Alles voorbereiding voor operatie. Dus opruimen zowel zolder. Eerst opschonen computer.

Donderdag 31 maart Gisteren vreemd emailje van Roland Hepp de organisator van congres Oldenzaal Was gepikeerd dat ik mijn lezing al op het web had gezet. Ik stelde hem voor de titel van mijn werkstuk te veranderen.. Wel vreemd het lijkt wel de omgekeerde wereld. De erkenning die uitbleef en nu dit

Woensdag 30 maart Brief van Roland Hepp

Beste Tom, aardig van je om mij ook van je nieuwe lezersbrief, met de zelfde titel als van je lezing in Oldenzaal, op de hoogte te stellen. Er zullen nu ongetwijfeld lezers zijn, die de vrijdagavond in Oldenzaal voor gezien zullen houden. Dat kan toch niet je bedoeling zijn?? Zelfs als je meer materiaal heb, wat ik voor zeker aanneem, dan nog. Een korte inleiding, die ik altijd in het

congresboekje geef was wél op zijn plaats geweest om interesse te kweken en die tekst mag het zelfde zijn als die in je lezersbrief. Ik voel mij nu zo voor het blok gezet door jou, terwijl ik je juist ruimte in de astrologie geef op ons congres, te beginnen met verleden jaar . De folder voor Oldenzaal is nu al klaar met daarin de zelfde titel als in je nieuwste lezersbrief en is met het congres te Soesterberg van 1 april a.s dan al bekend. Graag spoedig een reactie!! Roland Hepp

Donderdag 31 maart Mijn antwoord op de brief van Roland Hepp

Beste Roland, Ik kan me van jouw kant heel goed begrijpen dat je gepikeerd was dat ik de bijna dezelfde titel voor het congres als voor mijn website heb gebruikt. Ik heb daar niet bij stil gestaan, want ik ga in de komende tijd nog vele dingen die ik heb gevonden op mijn website zetten. In de volgende 7 maanden zal ik veel nieuw materiaal ontdekken. Ik ga nu mijn website veranderen door te vermelden dat het voorstudies zijn voor het congres van Oldenzaal zodat ik dan alleen maar reclame maak voor het congres. Het onderwerp is zo breed dat je er alle kanten mee uitkan. In mijn nieuwsbrief nr 27 zal ik de volgende tekst als inleiding geven.

Naar aanleiding van mijn lezingen op het Najaars Astrologie Congres in Oldenzaal november 2004 werd ik door de organisator Roland Hepp gevraagd om voor het najaars congres weer een lezing te geven. De lezingen van 2004 heb ik verwerkt in mijn nieuwsbrieven nr 25 en 26. De volgende nieuwsbrieven moeten worden beschouwd als voorstudies voor mijn komende lezing in Oldenzaal op 4 november 2005. Mijn bedoeling is om tijdens deze lezing mijn gepubliceerde materiaal op een interactieve wijze met mijn toehoorders te mogen uitwisselen. Het gaat hier immers over ons 'collectieve onder bewuste zijn' dat we door middel van interactie naar de oppervlakte zouden kunnen brengen.

Ik hoop dat je in deze tekst kunt vinden. Ik zie nu door jouw kritisch commentaar veel beter wat ik tijdens de lezing in november ga zeggen. Door interactie met mijn toehoorders is het beter mogelijk om mijn materiaal over te brengen. Het wonder van de vijftallige symmetrie van de organische wereld. Een kwantum fysisch proces dat niemand op deze wereld begrijpt. De bouwstenen zijn zo simpel. De twee ruiten van Penrose waarmee je een oppervlakte kunt vullen dat volgens de chemici en wiskundige niet mogelijk is maar als je een appel over dwars dwars door middel snijdt zie je niet alleen de vijfster maar ook nog 10 puntjes er boven, die een tien hoek vormt Het zijn in feite twee pentagrammen die 37° tov van elkaar zijn gedraaid. De vergelijking met ons DNA van boven gezien levert dezelfde figuur .. Ik kan bv iemand uit het publiek vragen om zijn of haar vinger de kootjes op te meten en daarmee de gouden snede aanschouwelijk te kunnen uitleggen. etc. Op die manier kan men meer proeven en ondergaan wat ik de laatste tijd heb mogen aanschouwen. Dat alles zo intens met alles is verbonden. De vrije wil bestaat niet en we zijn meer dan we denken onder de invloed van de mysterieuze krachten van het universum. Door alle culturen heen ziet men steeds weer de zelfde symbolen. Het belooft 4 november een heerlijke lezing te worden waar ik door jou de gelegenheid krijg om met een persoonlijke toets mijn materiaal tot leven te brengen, net zoals een pianist een geschreven muziekstuk tot leven kan brengen of een astroloog een horoscoop figuur, of zoals het DNA eiwitten kan maken. Het wonderlijke is dat het allemaal twee dimensionale figuren zijn die op eens een vier (of misschien vijf) dimensionale vorm krijgen. Met de beste groeten Tom de Booi

Zondag 3 april In België de doop van Tom (naar mij genoemd) zoon van Sam Strumphler

Tom Strumphler vlak voor zijn doop met zijn peetvader

Woensdag 13 april Een beetje lui met bijschrijven. Inmiddels weer een nr 28 nieuwsbrief er uit. Nu werk ik aan 29., Over een week is de operatie! Rustig afwachten. Laat het los.

Donderdag 28 april Brief aan Mede-egoïsten

Beste Mede-egoïsten, Vanochtend om half negen was het precies zes en dertig jaar geleden dat het egoproject van start ging. Ik hoop dat tot 28 april 2027 het egoproject nog zal worden voortgezet. Coördinator van het Egoproject. Tom de Booij

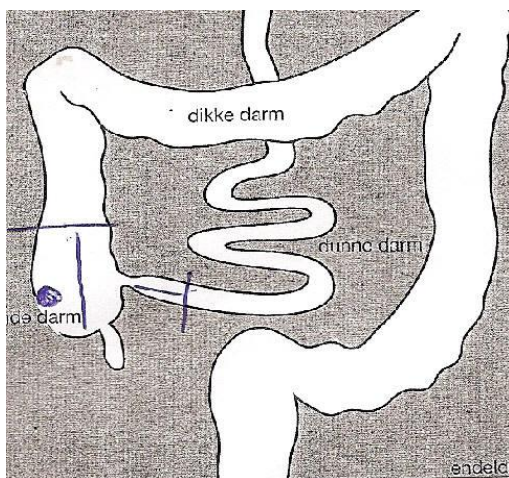
Vrijdag 29 april Antwoord van Thomas de Groot

Dit is een van de langst lopende projecten die ik ken en zeker een van de meest boeiende, mede dankzij jouw bijzondere persoonlijkheid. 1969 is het jaar geweest waarin ik mij plotseling bewust ben geworden van de geopolitieke implicaties van ons vak, dankzij het egoproject. Dat gegeven heeft mijn benadering van het vakgebied blijvend beïnvloed gedurende mijn carrière. Nu ik (godzijdank) met de vut ben, kan ik mij serieus wijden aan een verdieping van mijn nieuwsgierigheid over geopolitiek, geologie ... en de mens op planeet aarde. Er valt nog veel te doen. Met egoïstische groet!

Woensdag 4 mei Antwoord van Dick Winnubst

Hoi Tommie, Dat was toen wat. Ik zie iedereen nog een rolberoerte krijgen op het GI. Het heeft me, zoals eerder gezegd, definitief ongeschikt gemaakt voor de maatschappij. Ik schat voortzetting tot 2046 want ik ben, net zoals jij, ook van plan 100 te worden. Groeten mijn dappere (mede)elfstedenrijder Dick.

Maandag 2 mei Nou dat was me wel wat.

Tekening van darm , tussen de twee strepen gedeelte dat operatief is verwijderd. Blauwe stip geeft aan de poliep, die aan de basis vlak tegen de darmwand kankercellen bevatte. Behalve dunne als dikke darm is ook de blinde darm daarbij verwijderd

Woensdag 20 april opgenomen in ziekenhuis de Lichtenberg Amersfoort Mooi bed aan raam zoals ik al gedacht had met 3 armen. Voorbereiding. Donderdag 21 april weggebracht naar OK. Inmiddels weggenomen 20 cm dunne darm en dikke darm (Zie tekening). Kanker ? Zag er goedaardig uit. Adrienne heel lief op bezoek. Vrijdag 22 april de doktoren optimistisch. Zaterdag 23 april vanaf 3uu in de middag tot volgende dag 24 april heel beroerd. Opeenhoping in de buik zo rond als voetbal niet zo zeer pijnlijk als beroerd en verlaten gevoel. Maar de tijd gaat door. Goede zorgen van Peter en Fransica heel lief met engelen geduld. Zondag 24 april Joep jarig. Maria op bezoek. Prachtig uitzicht Utrechtse heuvelrug van 5e etage. Maandag 25 april Mario en Francis op bezoek. Uitslag toch kanker maar is gebleven in darmwand en is geheel weggehaald Dukas A. Dinsdag op stel en sprong om weg te gaan maar moest voor wetenschappelijk onderzoek nog blijven voor woensdag röntgen foto. Dus mar weer hele sessie wan water en leegloop. Woensdag foto geen lekkage 's-ochtends 26 rooie rozen voor zuster en broeder ging huilen bij speech. Om 1 uur thuis heerlijk heel lief van Adrienne zorg hotel eerste dagen. Zaterdag kreeg ik weer een dip. Zondag weer goed naar heren twee dat speelde op Ede golfclub, mooi weer. Nu weer zin om te werken, maar toch rustig houden, het blijft een grote ingreep..

Weer terug tussen de familie na de operatie

Vrijdag 13 mei Brief van Joost van Steenis

Hallo Tom, leuk te horen dat je nog steeds still going strong bent. Je moet toch langzamerhand de tachtig gepasseerd zijn.

Prachtig artikel inderdaad, ik heb het nog niet helemaal bestudeerd maar ik vraag je toestemming (maar dat is eigenlijk niet nodig) om er uit te citeren en om naar het artikel te verwijzen. Ons gehoor is nog steeds zeer beperkt. jij schrijft dat je 6600 hits op je site hebt gehad, ik zit nu op 7200 maar het is maar een klein groepje . Ik stuur nog steeds 500 Letters of an Autonomous Thinker per keer weg en een tiental (en soms wel het dubbele) antwoorden per brief wijst er op dat er nog een paar mensen zijn die proberen na te denken over wat er op onze wereld gebeurt, Ik denk dat je het wel met me eens bent dat het antwoord op ie vraag "Where is our planet heading for in the next century?" niet erg positief kan zijn. De elite is nog steeds bezig met het bevorderen van de eigen groep en wat er gebeurt met massamensen zal iedereen aan de top worst zijn. En de massamensen zelf wordt nog steeds bezig gehouden door kleine conflictjes zoals nu weer een Europese Grondwet, wat niets zal veranderen aan de grote lijn, hoogstens een paar mensen aan de top wat meer ruimte geven om te doen wat ze toch al wilden doen. Groeten Joost

Vrijdag 13 mei Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost i k was verheugd je reactie te ontvangen. We vechten samen ieder van ons eigen wijze. Maar je zei het aj een paar jaar geleden je mag geen reactie verwachten. We maken zaden die misschien op vruchtbare bodem komen, maar als deze ontkiemen zullen wij de de lente niet meer mee maken. Misschien erg paradoxaal, dat stemt me erg positief. je weet immers waarvoor

je het doet. Ik heb je 500 letters niet allemaal gelezen; maar wel de essentie ervan. Ik heb wel bewondering voor je zoals je door vecht. Ik ben wel geschrokken toen ik na zes jaar de draad van de olie heb opgepakt. Zoals je zult lezen het zijn de meeste rechtse mensen in onze samenleving die zien dat the Party is over. We hoeven niets meer te doen, zij hebben zelf het faillissement aangekondigd. (zie wat Marx zei) Wij als guerrillero strijders kunnen met pension gaan. Wie betaalt ons AOW nog? We hebben dus toch gewonnen want zei Mao als je alle nederlagen optelt krijg je de overwinning of zo iets. Een hoopvol gezegde is "de natuur kent geen r idealen".

Gegroet kameraad Tom (inmiddels 80 jaar)-

Zaterdag 14 mei Weer een tijd niet bijgeschreven. Rapport over olie gemaakt, zeer indrukwekkend, nog en paar jaar en dan komt er een oliecrisis Hoe daar op te reageren? Nu weer starten nieuwsbrief updaten en dan opruimen. Operatie is nu geheel achter de rug.

Dinsdag 19 mei Brief van Dick Winnubst

Beste Tom, wees gerust, het zaadje zit In ieder geval In mij. Het is prima om zoveel mogelijk op je website te spuien :” Biafra, de vergeten genocide". Het is echt zo. Niemand wil het zich 'nog herinneren wat voor godvergeten schandaal heeft plaatsgevonden. Trouwens ook nu worden de slachtoffers in Irak volledig buiten beeld gehouden. Het zijn er nu al honderdduizenden. Wat dat betekent voor zo'n land realiseert zich niemand. Er wordt alleen gesproken over "opstandelingen en terroristen". Dat was de Vietcong toch indertijd ook alleen maar. Trouwens, de uitdrukking "geopolitiek" is inmiddels geheel salonfähig geworden. Op het seminar van Clingendael/KNAW ging het daar alleen maar over..Maak er dus op je website een mooi verhaal van. Misschien geeft dat toch verdere reacties. Over de hotspots ben ik het niet met je eens. Productie en consumptie van aardolie dekken elkaar vrijwel. Kleine verstoringen geven grote schokken. Er hoeft dus maar echt iets te gebeuren en het kaartenhuis zakt ineen. en er zij inmiddels heel, wat mensen op de wereld die iets willen gebeuren.. Je moet eens kijken, wat alleen al het instorten van twee torens teweeg heeft gebracht! Een groter event leidt onzindelijk tot een economische ramp. Goed toch. ik geloof nog steeds in "Verelendung". Groeten Dick

Dinsdag 19 mei Brief aan Dick Winnubst

Beste Dick, dank voor je stimulerende reactie. ik zal de Biafra weer laten leven en als symptoom zien voor de vergeet Kultuur. Wat onze VOC heeft gedaan, hoe wij Nederlanders in 1919 Krupp aan de macht hebben geholpen. Hoe de financiële elite van Europa bang was voor het communisme en Hitler als pion naar voren hebben geschoven. Hoe wij hebben meegeholpen aan om de joden te vergassen. Hoe wij Bush als schoothondje achter na lopen. Hoe wij meedoen aan wapenleveranties ga zo maar door. Het blootleggen van het westerse zenuwstelsel. Maar met je stelling van Hormuz kan ten dele volgen inderdaad leert de chaostheorie dat een kleine verstoring etc, maar het kan tot gevolg hebben dat onze westerse macht implodeert zoals de twin towers een implosie was en geen explosie, want dan wordt het verdrongen en niet verwerkt. De mens sluit zich daardoor meer en meer op met beveiliging en heeft steeds minder contact met de aarde steeds meer asfalt meer vervuiling, men komt om in zijn eigen stront. Dus de Verelendung. Gegroet Tom.

Maandag 23 mei Goede vordering met website, nieuw plan: www.ego-project.nl/geopolitiek/biafra.

Verschillende onderwerpen over relatie oorlog olie.

Vrijdag 27 mei Goed opgeschoten met Biafra olie. Veel hits op site door Joost van Steenis met zij brieven aandacht gegeven aan mijn olieverhaal.

Vakantie in Zuid Portugal. heerlijk er even er tussenuit na operatie

Zondag 5 juni Terug van vakantie.

Maandag 6 juni Sani moest weg van zijn standplaats (zie verhaal aan einde dagboek hoofdstuk 3).

Woensdag 8 juni Een goed verhaal gehouden voor PeakOil in Utrecht, crisis komt sneller dan verwacht. Gezondheid bijna weer helemaal de oude.

Vrijdag 10 juni Dadelijk komt Cees van Drongelen bijpraten na 36 jaar. Nu weer nieuwe fase Eerst opruimen van archief. Daarna weer met symbolen. Dat ging niet door want Sani vroeg mijn hulp zie achter in dagboek hoofdstuk 3. Mijn persoonlijke ervaringen voor, tijdens en na de bizarre dag van maandag 13 juni 2005

Donderdag 30 juni Op internet een publicatie van Steven Lagavulin: The EgoProject Website of Tom de Booij

A few weeks ago I received an email from a true veteran geologist out of the Netherlands named Tom de Booij, and my conscience has been nagging at me ever since to reference his work here on the weblog. As people are initially introduced to the concept of Peak Oil, there is inevitably a moment where we naturally wonder why this issue is "suddenly" coming up--more especially because the "peak" date seems to be already upon us. And in people of a more critical bent, this raises a suspicion that the Peak Oil argument itself may be nothing more than a "disinformation" campaign for certain purposes...which is understandable, since so much of the research in this area is so *recent*. But of course, both the concept and even the predictions of a peak in hydrocarbon resources have been around for decades--even centuries if we allow for certain purely theoretical evidence. And that's where Tom de Booij fits in. As he was kind enough to share with me, he has been a working geologist for about 80 years now, and has been recognizing the advent of fossil-fuel depletion for several decades. Most of his work since the 1960's has involved teaching--more specifically, establishing a new method of teaching, one which emphasizes a more holistic approach which is needed for a true understanding of critical resource depletion issues. With the rise of the internet, he even established a website in 1999 to publish his research, theories and evidence, in an attempt to give a voice to something which was, for all practical purposes, completely unrecognized at that time. The site has only briefly been updated since that time--just this past May--so it is a kind of time-capsule of early Peak warnings. As he wrote in the email, "I updated this site after six years. Things are more serious than 6 years ago, we are on the brink of a major crisis. My neighbors and family do not realize this. But they will wake up when there is not anymore gasoline at the petrolstation."

Hierna citeert hij nog enkele zinnen van EgoProject website en eindigt met de volgende zin: Also make sure to check out his "Links" page, which has a wealth of references and information, not to mention his rather interesting and enviable biography.

Dinsdag 12 juli Enkele opmerkingen over mijn olieverhaal op het internet

Via de zeer nuttige website <http://deconsumption.typepad.com/> de website van Geoloog Tom de Booij (geboren 1924) gevonden. Een must, en een schat aan wetenschappelijk info <http://www.egoproject.nl/> Realiseer je vooral dat die site in 1999 is opgezet en pas dit jaar voor het eerst is geupdate. Het stond dus al die tijd in ongewijzigde vorm op het net. Hij is één van de (on)gelukkigen die het beleid van politiek Nederland heeft mogen ondervinden omtrent het onderwerp olie gerelateerd aan oorlog en smeulende doofpotten. Best een gave gast om mee te praten.

Zaterdag 23 juli Zware tijd gehad, gisteren van Sani gehoord dat de bewoners die weg moesten 2 maanden uitstel hebben gekregen dus nu even alles rustig. Het werd ook tijd, want het was heel zwaar, slecht geslapen. Fotos opruimen een ontspannend week. Ook veel stress gehad met mijn website, was dan weer weg maar toch alles kunnen oplossen. Nu weer rustig tijd voor dagboek

Zondag 24 juli Met Mario naar tennis in Amersfoort. Gek geen werk meer voor reizigers. Rustig worden om dadelijk weer sterk te staan in de strijd.

Maandag 25 juli Gisteren heel slecht gegolfd. Bij internist Otten, heeft me genezen verklaard, kankert geheel weggenomen. Voel me veel beter. Wat nu? Kiezen tussen bestuursrecht, geopolitiek, symbolen, biografie..

Dinsdag 26 juli Sani nadat ik email had gestuurd naar Cobie. Telepathie. Opgeruimd dossier 1997 2005

Woensdag 27 juli Einde opruiming, later foto's inplakken, maar nu weer geopolitiek.

Donderdag 28 juli Gelukkig weer goed gegolfd spannende partij. Afmaken CV, geopolitiek van Biafra.

Vrijdag 29 juli Biafra verbijsterend wat er in Nigeria is gebeurd. 25% van US olie 2 miljoen vaten per dag..

Zaterdag 30 juli Vandaag begonnen niet met Biafra maar met symbolen. Enjoy your game Er achter blijven, doorslaan, hoofd stil 99,101 = 200 slagen doelstelling strokeplay don't be afraid.

Zondag 31 juli Heel slecht weer gegolfd wel leuke matchplay wedstrijd met Paul Scheurs. Elsbeth jarig

Maandag 1 augustus Begonnen met nieuwsbrief nr 29. V teken

Maandag 1 augustus Brief van Anneke Smit Arends

Hallo meneer De Booij, Wat heb ik genoten van de meeste Uranische Vijfster nieuwsbrieven van uw Egoproject. Heerlijk om eindelijk in het Nederlands iets terug te zien van mijn eigen gevoelens en gedachten bij alle archetypen vooral. Ik heb met verbazing gelezen en ook veel interesse dus, hoe u de gehele matriarchale lijn van godinnen uitpluist. Heerlijk. Dit scheelt mij veel zoek wat u nu allemaal al gedaan heeft. De rest van uw site heb ik nog niet gelezen, komt misschien nog. Voor nu ga ik weer verder met mijn autodidactische studie van de astrologie. Het onderdeel sterrenbeelden, mythologie, astronomie, sterren, planeten en archetypen was dankzij u alvast een genoegen. Mijn complimenten. Met vriendelijke groeten uit Utrecht Anneke Smit Arends

Dinsdag 2 augustus Op platje gewerkt aan nr 29.

Woensdag 3 augustus eindelijk bericht van Jo. Nogal depressief. Wat doe ik eigenlijk. Maar wat nu weer moet gevat Rustig alles na elkaar afwerken

Woensdag 3 augustus Brief van Loes Mallee

Hallo Tom, Hoe gaat het? Vandaag iemand gesproken die me aan jou deed denken. Daarom heb ik zojuist even je website bezocht. Zo te zien ben je nog springlevend. Ik ook. Groeten, Loes

Donderdag 4 augustus Brief aan Loes Mallee

Lieve Loes, Wat was ik blij met je email. Ik heb je verleden jaar nog op 13 maart gefeliciteerd. Zoals je weet voel ik me altijd nog schuldig en ik begreep dus best dat je niet veel meer met me op had, vandaar de blijdschap. Inmiddels is in de 10 jaar dat we elkaar niet meer gezien laat staan

gesproken hebben, is er heel veel gebeurd. Op mijn website kan je zien dat ik inderdaad niet stil heb gezeten. Wel leuk is om te zien dat we als geologen iets meer verstand hebben van de geopolitiek dan heel veel mensen. Ik was ook erg verrast om op een website een artikel over het egoproject te zien Zie bijlage. De party is over dat heb ik 6 jaar geleden al gezegd, maar nu druppelt het langzaam door. Ik heb dit ook gemaild aan de oude mede egoïsten Thomas de Groot, Dick Winnubst, Jaap Boon en Jan Smit. Ik heb het ook geschreven aan Jan Bresser. Ik heb wel heel verdriet gehad, zie mijn ervaringen 11 december 2002 met mijn reizigers vrienden www.egoprQject.nl/woonwagenbeleid en www.egoproject.nl/vliegende-egel Het was erger dan in 1944 Amersfoort

Als je het leuk vindt kom ik graag naar je toe. Zeg maar eerlijk of je het leuk vindt. Ben benieuwd hoe het met je kinderen gaat en natuurlijk in eerste plaats hoe het met jou is vergaan. Ik zie dat je nu werkt op de universiteit. Er zijn dus duizend en een vragen die op me opstomen. Inmiddels is mijn testosteron gehalte gedaald tot onder nul. Ik gebruik al mijn energie voor andere dingen zoals mijn website. Vooral mijn interesse voor het vrouwelijke element in mij dat ik al die tijd heb weggestopt. Ik heb dat kunnen wegschrijven in mijn Uranische Vijfster Nieuwsbrieven 21 april ben ik geopereerd aan darmkanker. Toevallig ontdekt door een te laag HB gehalte van mijn bloed dat kwam weer door onderzoek naar mijn stembanden al twee keer aan geopereerd. (te veel geluld, ik was niet een conservator maar een conversator in het geologisch instituut) De operatie is prima gelukt, alle kankercellen verwijderd en na 3 weken weer de oude. Ik ben nu meer energie dan daar voren. Ik ben steeds bezig met mijn archief en kwam laatst ook alle artikelen tegen van de Dolle Mina. We hebben samen toch wel historische dingen meegemaakt vooral de liefde op de toga's staat me nog helder voor de geest en ook alle geologische ontsluitingen in La Martre van het Hautrivien tot.... Dag lieve Loes een warme omhelzing Tom

Donderdag 4 augustus Loes reageerde Gisteren de oplossing gevonden voor Nieuwsbrief, meteen goed gegolfd. Vandaag gezellig met Adrienne.

Vrijdag 5 augustus Apeldoorn, heerlijke daagjes.

Zaterdag 6 augustus JM geloged heel dierbaar. Steegh gegeten door hem betaald had 2000 euro gekregen van KB voor 25 jaar dienstverband KB Was dankbaar voor opvoeding Traantje alom. Nog gezegd dat ik me schuldig voel dat zij alles doet. Dat hoeft ik niet te hebben geen briefjes in de gang. Nu laten zien dat ik de verantwoordelijkheid neem.

Zondag 7 augustus JM in tuin gewerkt heel gezellige dag

Maandag 8 augustus Vroeg wakker depressief. Zie het allemaal niet zo zitten Zal Sani weer bellen en afspraak maken om langs te komen.

Zondag 14 augustus Deze week aardig depressief. Alle contacten met mensen verbleken. Jolanda, Sani, Cobie, Annie 2x, Loes, Bert, Elsbeth Huib etc Waar dat aan ligt is mij niet duidelijk. Toch maar geduld hebben. Vandaag begin ik aan de definitieve versie van mijn nieuwsbrief. Genoeg research, de vijfster is overal aanwezig en heeft alles in zich.

Zondag 14 augustus Brief van Anita Bresser

Hierin vertelde ze het schokkende nieuws van mijn vriend en oud- leerling Jan Bresser overleefden was .Ze schreef o.m. het volgende:

Jan is ernstig ziek geworden eind 2002 en is na 5 operaties in 2003 en twee levensgevaarlijk bloedingen overleden aan een longbloeding tgv van darm-lever kanker. Wat ik altijd een onprettig idee heb gevonden, dat Jan een datum van overlijden op zijn Poster heeft laten drukken..Jan had daar een visie over, terwijl ik nu denk (op een ander niveau) zou de vreselijke ziekte zich toen hebben getekend?Op de Poster staat Jan Bresser The Last Judgment met de volgende data 4- 1- 43 17- 9- 2001.(geboorte en sterfdatum?)

Maandag 15 augustus Iets nieuws gevonden vijfster met punten omhoog is geen duivelsster maar de Pythagoras vijfster., Heel slecht gegolfd, 21 punten historisch laag. Nog steeds geen contact met mensen.

Zaterdag 20 augustus Brief aan Cobie Pekoni

Lieve Cobie, vraag aan Sani of hij wil dat ik naar hem toekom om hem op te beuren. Ik zou

morgen kunnen of dinsdagmiddag of woensdag aanstaande, Liefs Tom

Zaterdag 20 augustus Brief van Cobie Pekoni

ja ja tom ik heb sanie gesproken hij zit erg in de put hij vent maar door dag en nacht voor een kampeerwagen te kopen en af en toe ziet hij het toch niet zitten ik zou hem graag willen helpen maar ik heb de middelen niet was het maar waar hij heeft zijn laaste spaar geld aan gebroken !!!!! maar tom hij weet niet dat ik dit aan jouw verteld hij knok maar door maar hij valt en staat weer op ik zie zijn gezicht en dan zie ik foch de zorgen ja ja tom maar als je hem spreek zeg aub niet dat ik dit verteld heb maar ik hoop dat ik toch een opening vind om hem te helpen ik hoor van je xxxxxxxx cobie

Zaterdag 27 augustus Dat was een weekje wel Van diepe depressie naar hemmels hoch jauchzend. Hoofdmotief: Sani in diepe put. Woensdag 24 augustus naar hem Heb hem 15.000 euro geleend voor kamper. Het was een moeilijke beslissing waar Adrienne het niet mee eens is. Maar na gesproken te hebben met Huib en Jos Olgers heb ik de beslissing genomen om het toch te doen met alle risico's van dien. Verlies van vriend en geld op de koop toe. Het schuldgevoel zo veel mogelijk te proberen uit te bannen . Cerebraal lukt dat wel maar een stukje conscious money is toch nog diep ergens aanwezig. Ook de strijd tegen de vaderfiguur komt hier om de hoek kijken. De verjaardag met Adrienne op Lage Vuursche. Prachtige baan, verloren met 5 en 4, daarna lekker gegeten. Gisteren heerlijke bezoek en gesproken met Netty en Elsa. Mijn werkstuk over symbolen is rond vooral het 5e niveau.

Zondag 28 augustus Gisteren veel email verstuurd. Nu begonnen aan tekst vesica pisces.

Maandag 29 augustus Goede clinic, te veel mensen, om 10 uur iets te veel op weggerede. Aangehouden door politie agent op de motor, alleen bon voor gordel. Voordeel van de twijfel dat ik niet moest blazen. Engeltje boven hoofd.

Dinsdag 30 augustus Begin met schrijven van tekst op tafeltje in de tuin.

Dan volgt een lege bladzijde met een vraagteken in het dagboek.

Woensdag 31 augustus Alles weer op een rijtje zetten. Gisteren was mij eerst geschreven tekst voor nr 29 weg. Bezoek Engelen, positief, leeft als een plant. maar wenste me veel succes met mijn boek over de verdrukking van de vrouw.

Dinsdag 6 september Weer niet bijgeschreven. Gisteren golfclinic Hilversum. Zondag naar kinderen film over Barbedos . gezellig Mauk en Carole waren er ook. Wel naar dat niemand vroeg naar de woonwagenmensen. Alsof ze niet bestaan hebben. Weer behoorlijke depressie. Adrienne heeft heel erge last van wond aan been. Ze is er erg flink onder. Toch stug weer doorgaan met nieuwsbrief.

Dinsdag 6 september Brief aan Loes Mallee

Lieve Loes, dank voor je email. Ik zou het heel fijn vinden als je zou besluiten dat ik eens langs mag komen, maar ik begrijp je heel goed wat je zei over Maastricht. Hopelijk hoor ik spoedig iets van je Liefs Tom

Dinsdag 6 september Brief van Loes Mallee

Hoi Tom, Het is verschrikkelijk druk op mijn werk. Kon niet eerder antwoorden. Ik wist al een paar jaar geleden dat Jan Bresser kanker had. Ik was dus heel verbaasd dat je hem had gemaild. Ik dacht namelijk dat hij al eerder overleden was. Wel vreselijk ja, zo'n sluipende ziekte die opeens toeslaat. Jij hebt geluk gehad dat ze het op tijd ontdekt hebben. Ik had je inderdaad niet geschreven of ik het leuk zou vinden als je me kwam opzoeken. Ik was er nog niet uit wat ik moest antwoorden. Ik heb er een nogal dubbel gevoel over: enerzijds zou ik het natuurlijk wel leuk vinden je weer eens te zien en bij te praten, anderzijds heb ik een nogal pijnlijke herinnering aan de laatste keer dat je hier in Maastricht opdook. Ik heb je heel bewust lang op een afstand gehouden; dat heb je goed begrepen. Misschien is het mogelijk dat we eindelijk eens gewoon vrienden worden. Wie weet. Volgende week zit ik tot zondag op een conferentie in Krakow. Daarna ben ik tot half oktober weer hier. Groeten, Loes

Woensdag 7 september Veel gelezen in tuin, nu nog depressie maar toch begonnen aan tekst.

Donderdag 8 september Goed gesprek met Tim van Amstel, ontwerp pamflet over de

olievoorraad.

Vrijdag 9 september Dr Mahieu, niet goed met stembanden moet worden gelaserd. Chirurg Dr Consten: goed uitslag echo hart en long.

Zaterdag 10 september Gegolfd met Adrienne gezellig maar nog niet bij de les. Tekst uitgeprint Goed gesprek met JM begreep mijn Sani acties.

Zondag 11 september Doorgaan met tekst

Woensdag 14 - Zondag 18 september Naar huis van Peter van Essen in Frankrijk. Nu toch erg moe na afloop. Depressief bij thuiskomst. Veel geld gekost, weet niet of ik dit moet voorzetten. Geen bericht van Sani ongelofelijk.

Dinsdag 20 september 40 jaar geleden Lionel afgestort. Gebeld met Michel Guerin. Ze hadden me moeten uitnodigen. Nog erg moe na reis, stug doorgaan. Mevrouw Wallenburg belde dat haar man gek werd dat hij zijn schuld niet kan betalen Niets van Sani gehoord ongelofelijk

Woensdag 21 september Maak me ongerust over been ma.

Donderdag 22 september Gegolfd met Adrienne 2-0, ijzer zeven laten liggen in Frankrijk. Mauk kwam langs om te horen over been van ma. ook Mariette belde ook naar de ziekenboeg. Het is wat met dat oudje.

Vrijdag 23 september 1943 opgepakt in Wiesel 62 jaar geleden. Gisteren goed gesprek met Manuel van der Knaap, zoektocht naar de invloed van het onzichtbare. De tekst bewerken voor lezing, geen research meer dit stabiliseren.

Zaterdag 24 september Goed interview met Feye Jaski en Henk van Rijckevorsel over Golfclub 't Jagerspaadjke 25 jaar. Daarna geen draai kunnen vinden. maar beginnen met tekst.

Zondag 25 september Gisteren goed gegolfd 1e prijs echtparen wedstrijd met Adrienne 64 punten.

Maandag 26 september Gisteren bewogen dag. Maandbeker 33 punten. Naar Elsbeth lekker gegeten. Concert van 90 jarige Earl Wild ontroerend en kinderlijk 's- Avonds gesprek tot half een met Elsbeth. Slecht geslapen. Om half acht met tram naar ziekenhuis. Pas 12.15 weggereden naar OK.1-3 uur weggeweest, goed bijgekomen, mocht 2 1/2 uur niet praten. Operatie goed verlopen. Linkerstem gelaserd, rechter stemband nog niet, een andere keer. Niet zeggen viel, wel mee, geen pijn geen last van narcose.

Dinsdag 27 september Om 9 uur naar huis met trein en s middags goed geslapen.

Woensdag 28 september Zelfs al 16 holes gespeeld laatste hole verloren.

Donderdag 29 september. Teleurstelling stem heel slecht. Adrienne koortsachtig.

Vrijdag 30 september Adrienne weer beter, mijn stem zeer lichte vooruitgang.

Zaterdag 1 oktober Slecht gegolfd met Adrienne

Zondag 2 oktober Niets bijzonders, samenvatting geschreven

Maandag 3 oktober. Maan voor zon. Goed nieuws Sani belde is gelukkig, vrouw is weer terug.

Dinsdag 4 oktober Vraag voor lezing astrologencongres Soesterberg volgend jaar april.

Woensdag 5 oktober Den Haag rechtszaak schuldsanering met Sani, Griet, Erik. 3 mensen die ik geholpen heb in mijn leven. De centen dubbelen dwars waard.. Van dokter gehoord dat er geen kankercellen zijn in de stembanden.

Donderdag 6 oktober Samenvatting schrijven voor lezing Soesterberg. Met Adrienne naar dokter voor wond aan been.

Zaterdag 8 oktober In de nacht met Adrienne, gesold had veel pijn. 5e prijs maandbeker

Zondag 9 oktober Bollen gekocht. Goed opgeschoten met werk

Maandag 10 oktober Backup gemaakt van bestanden

Woensdag 12 oktober Slecht gegolfd verloren

Donderdag 13 oktober Met Adrienne naar ziekenhuis onderzoek aderen. Wond doet verschrikkelijk veel pijn

Vrijdag 14 oktober Huib heeft goede kritiek op lezing.

Zaterdag 15 oktober Slechte dag, weet niet hoe ik de kritiek van Huib moet inpassen. Adrienne nog steeds veel pijn aan wond, vooral s- nachts. **Zondag 16 oktober** Nu werkelijk beginnen aan

lezing, vormgeving.

Maandag 17 oktober Mooi concert Pirez. Gezellig en goed eten bij Bert en Barabara. Nu sheets klaar maken,

Zondag 23 oktober Hard gewerkt aan lezing. Weer contact met Jolanda. Adrienne veel pijn, maar nu uitkijken naar woensdag dotteren Mariette en Paul op bezoek heel lief. Ook Carole en Mauk Veel belangstelling voor Adrienne

Maandag 24 oktober Brief van Huguette Vandersteen

Beste Tom, Nog voor je thuis bent kwam deze lovende reactie binnen van journalist-auteur Piet. Nog eens van harte bedankt ook in mijn naam! En snelle verlichting van pijn en beterschap voor je vrouw! Huguette

Maandag 24 oktober Brief van Piet de Loof aan Huguette Vandersteen

Hug! Bedankt voor de warme, elektriserende lezing van Tom de Booi. Was zeer interessant, en ook goed en snedig gebracht. Je merkt voortdurend dat hij onmetelijk veel weet, maar wat hij zegt, is nooit overladen. Het was, samen met de schilderijen van Freddy, de boeiendste voordracht die ik ten huize Vandersteen ooit meemaakte! Nog eens bedankt en tot binnenkort, Piet

Dinsdag 25 oktober Brief van Brigitte Van Heyghen aan Huguette Vandersteen

Hartelijk dank; Lieve zielezuster. Heb van de vitaliteit van Tom genoten. Het zou fijn zijn om dezelfde geboeide kijk op het leven te mogen ervaren op hogere leeftijd . Zoen en knuffel,

Donderdag 27 oktober Gisteren aanvaring met Mario tijdens golfen over reasonable evidence. Adrienne weggebracht naar ziekenhuis.'s-Avonds opgezocht en pleure, was tegengevallen, 2 uur maar het was gelukt nu maar kijken of het heelt . Sheets nu eindelijk gelukt om af te drukken in Amersfoort. Nu nog verder graven in vijf en zes.

Zaterdag 29 oktober Heel slecht resultaat laatst 5 holes verknalt. Werkt diep door Waarom weet ik niet goed steeds moet ik denken aan slag C1 en C2 met ijzer zeven Wat is dat toch het was een 'fun' wedstrijd. Te eerezuchtig. Te veel resultaat willen..

Maandag 31 oktober Slecht nieuws uit Spanje de hele familie besmet met salmonella. Mariette gister aan telefoon was nog nooit zo ziek geweest samen met Joep in ziekenhuis Benidorm. Naar Manuela van der Knaap voor try out

Dinsdag 1 november Lezing echt voorbereiden, puntjes op de i zetten.

Woensdag 2 november Onheils telefoon Anthony Foulon dat de woonwagen va Tinus Perdaems zou worden gesloopt

Donderdag 3 november Naar Tinus Perdaems. Door ME me laten arresteren De woonwagen werd gesloopt. Zie voor nadere gegevens Hoofdstuk 2: Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2005

Zaterdag 5 november Lezing Oldenzaal groot succes. Titel: De symbolen uit het stenen tijdperk en matriarchaat leven nog voort in ons onder bewuste zijn

Zondag 6 november Mariet en Joep salmonella infectie Spanje eerst zeer ernstig later viel het mee.

Woensdag 8 november Begrafenis Koos Poelman. Huib ging door het lint bij speech

Donderdag 10 november Brief van Lea Manders

Beste Tom Ik ben wel geïnteresseerd in astrologische en spirituele verhalen, maar heb geen behoefte aan dit soort nieuws. Gaarne mij of uit je bestand halen of groepen geïnteresseerden gescheiden mailen. Groet van Lea Manders

Zaterdag 12 november Begrafenis Oom Barthold van Riemsdijk

Maandag 14 november Huib hield me de spiegel voor. Ik had hem verloochend door niets te zeggen Ik wist er geen raad mee Zo ook alle mensen met mijn verhalen en publicaties. Zelf door de mand gevallen Aha erlebnis Nu begrijp ik alles kristalhelder. Twee oorzaken : 1. geen raad weten, verloochen, met emoties 2. niet in de context te plaatsen zie krab kreeft verhaal.

Dinsdag 15 november Brief aan Dick Versteeg:

Beste Dick. Ik hoorde van de stadsredactie dat je in Baarn woont dus om de hoek. Een meisje die

je kende wilde niet het 06 nummer geven vandaar deze mail. Als je kijkt op mijn website egoproject.nl/woonwagenbeleid hoofdstuk 4 nasleep ontruiming Leyweg aan het eind dan zie je dat Van Haeringen 32 jaar later heeft plaats gemaakt voor Wimpie Deetman en dat 21 juni jl de werkgroep W.O.B. is opgericht in Den Haag maar nu staan de letters voor Werkgroep Overtuigen Burgemeester. de vroegere benaming Werkgroep Opblazen Burgemeester zou meteen de BVD op de stoep staan. De pers in den haag is al net zo stom als de Baarnsche courant alles wat ik doe mijn laatste arrestatie wordt verzwegen. Ik ben nu met een nieuwe extensie bezig [egoproject.nl /wob](http://egoproject.nl/wob) waarin ik de hele geschiedenis van de zeventiger jaren weer ga oprakelen dan weet Deetman wat hem te wachten staat. Het zou daarom leuk zijn om van jouw nog eens te horen wat jij je herinnert. Tot spoedig hoop ik Hart gr Tom de Booij

Woensdag 16 november Brief van Dick Versteeg

Ha Tom,

Wat leuk om van je te horen! Geweldig dat je nog steeds zo strijdlustig bent. Mag ik uit jouw plannen opmaken dat we binnenkort een molotovje kunnen verwachten in het Haagse politiebureau en dat Deetman na de ontvangst van 23 koelkasten en 12.000 condooms zijn ontslag gaat aankondigen? Vanzelfsprekend wil ik graven in mijn herinnering. Om te beginnen ga ik neuzen in oude knipsels. Ik herinner mij in ieder geval dat we pret voor tien hebben gehad en dat de Baarnse Hermandad riant tot wanhoop werd gedreven. Ik zie nog de nerveus met de lip trillende adjudant Van Beesd voor me, die op een dag geen trek meer had in het mij verstreken van het dagelijkse politienieuws omdat ik heulde met de lokale maffia. En hoe zou het met Simon Swiep zijn, die met korpschef Amelung bevriende angsthaas die in de Baarnsche Courant net deed alsof er niks aan de hand was? Evenals destijds bij de Baarnse Moordzaak, toen het fantastische standpunt werd gehuldigd dat zoiets in het mooie Baarn natuurlijk niet kon gebeuren. Ook vraag ik mij nu af hoe het met Erik is. Die man had natuurlijk hoogleraar in het strafrecht moeten worden. Ook ben ik natuurlijk benieuwd hoe het met jou gaat. Misschien is het een goed plan om binnenkort eens een borrel te drinken. Moet dan wel vóór half december, want dan vertrek ik weer voor een tijdje naar Sicilië, waar ik sinds vijf jaar een groot deel van het jaar woon. En ik hoef jou niet te vertellen dat je daar ook alles weten van het aanpakken van onwillige functionarissen. Groet, Dick

Vrijdag 18 november In de ochtend naar Eem. Prachtige zonsopgang 3 zwanen 11 uur Dick Versteeg, WOB tijd opgerakeld weddenschap 100 euros 18/11/2008 als hij er in slaagt het in de publiciteit te brengen. Was beduusd van alles. Tijden anders geworden.

Zaterdag 19 november Reis naar Maastricht 5 uur. Loes was erg lief en alles is weer goed Ze schreef dat ze het fijn vond.

Woensdag 23 november Met Erik naar Sani.

Donderdag 24 november Wallenburg boos over vorstel schuldsanering.

Vrijdag 25 november Ellende met Wallenburg. Begonnen aan symbolen.

Zaterdag 26 november Goede vordering nieuwsbrieven. Geen reactie.

Zondag 27 november In droom was moeder weer boos op me.

Maandag 28 november Goed opgeschoten met nieuwsbrief.

Woensdag 30 november Met golf gelachen met Daan Groenewegen.

Donderdag 1 december Mauk op bezoek heel lief voor ma. Nieuwsbrief eruit.

Vrijdag 2 december Reactie ?! Moet alles alleen doen

Zaterdag 3 december Doorgaan met nieuwsbrief

Zondag 4 december Gisteren nieuwsbrief 31 eruit, zeer goede nieuwsbrief. Nu zorgend dat het uitgeprint kan worden.

Maandag 5 december Gisteren gezellig gegeten met familie Amsterdam 1 klas restaurant.

Vandaag operatie rechter stemband. Goed doorstaan. Zwijgplicht 2 1/2 dag,

Revalidatie van wond aan been

Dinsdag 6 december Vroeg naar huis, een beetje overhaast. Adrienne vond het niet zo leuk, ze had de werkster, had me in de middag verwacht. Het zwijgen gaat me goed af.

Woensdag 7 december Zwijgdag goed gegaan.

Donderdag 8 december Stem weer goed terug. Boiler gemaakt.

Vrijdag 9 december Hard gewerkt aan nieuwsbrief 32 .

Zondag 11 december Gewandeld Lage Vuursche.

Dinsdag 13 december Nieuwsbrief nr 32 eruit gegooit, opgelucht dat het weg is.

Woensdag 14 december Hanneke de Koning belde

Woensdag 21 december Brief van Wibo van der Linde

Hallo Tom, Las zojuist jouw web site en dacht terug aan onze gesprekken uit de jaren zestig en zeventig. Hoop dat het goed met je gaat!. Beste wensen! Wibo van der Linde

Donderdag 22 december brief aan Wibo van der Linde

Beste Wibo Long time no see, vandaar dat ik zeer verheugd was met je bericht. Ik heb het verhaal over Biafra opgeschreven en zou dan graag je commentaar willen hebben. Ik kom dan een keer bij je langs als je de tijd hebt. Laatst was er een uitzending van Andere Tijden waar de geschiedenis aardig vervalst werd en Mr Olie geen rol speelde en ook de mededeling dat het daarna alles weer koek en ei is. Dat er een milieu activist in de negentiger jaren is opgehangen door de medewerking van de oliemaatschappijen was zeker niet belangrijk etc etc. Ik ga dit verhaal ook weer op mijn web site zetten. Jan Scholtens maakte mij op het programma van andere tijden. In juni ben ik met Cees van Drongelen een dag naar het Dutch Open Golf geweest, zo kom de groep van 1969 weer aardig bij elkaar het is wel 36 jaar geleden . Ik hoop dat het goed met je gaat. Hopelijk tot spoedig ziens. Hartelijke groeten Tom de Booij

Zondag 25 december E-mail aan vrienden en kennissen

Dit is mijn kerstgedachte:

" Zolang dit in Nederland gebeurt met mijn vrienden, kan ik geen Gelukkig Kerstfeest vieren"

Tinus had zijn huurschuld van 3000 euro te laat betaald en wilde toen het bedrag alsnog door zijn advocaat laten betalen. Dit werd geweigerd, vandaar dat zijn woonwagen totaal met de grond gelijk werd gemaakt, met een deel van zijn inboedel

Afbraak van de woonwagen van Tinus Perdaems, Jan Hanlostraat 2, Den Haag, donderdag 3 november 2005

Update 10th of May 2005 of the article "Where is our planet Earth heading to in the next century" written in 1999

1. Will world oil production peak this year, 2005?

On the 28th of April 1999, 8.30 a.m. I presented a website with the title: "**Where is our planet Earth heading for in the next century?**". It is now more than six years later, that I felt the urge to update my article. I counted over 6600 visitors of my website from all over the world. It is remarkable that especially this year I got more visitors than in all the other years. Well, this is not really astonishing, because a lot of predictions in my article six years ago has become reality.

2. The myth of the world oil reserves

To start with the main topic of last year in the oil industry: **the overstates reserves** ("paper" or "political" reserves)

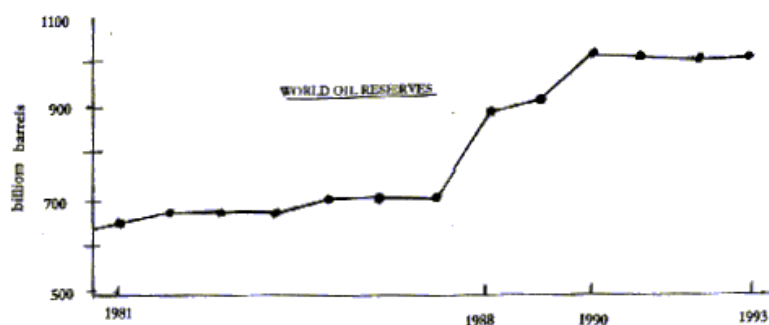

Figure 1. Sudden rise of reserves in 1988 and 1990. Political reserves? (Egoproject April 1999)

I published in my article in 1999 that the total amount of these political reserves were 371,81 billion barrels. There was an unexpected rise of reserves between 1988 and 1990, without visible discoveries.. An expert said: "Virtual reserves - and other measures to confuse the investing public". **Colin Campbell** *) claimed that 30% of the reserves are spurious. He offered substantial evidence, that OPEC reserve estimates were politically motivated. Kuwait is an excellent example of what is wrong with the way OPEC countries report reserves. The country reported a gradual decline in its reserve base from 1980 to 1984. This should be expected from a mature producing country. However, in 1985 the country reported a 50% increase in reserves with no

corresponding discovery. The Kuwaiti government increased its reserve estimate following the implementation of an OPEC production quota system that set country production levels based on country reserves. Kuwait was not alone in increasing its reserves for political reasons. In 1988, Abu Dhabi, Iran and Iraq all significantly increased their reported reserves for political reasons. Even OPEC heavyweight Saudi Arabia followed suit and reported a massive increase in reserves in 1990. OPEC is not alone in its overstatement of reserves. In January 2004, Royal Dutch/Shell announced a huge write down of reserves. The company wrote off 20% of its reserves or 4 billion barrels! Shell overrated its oil reserves in Oman by as much as 40 %.

*) Dr Colin J Campbell, born in 1931 Oxford, Ph.D. Geology Oxford.. Dr. Campbell joined the oil industry as an exploration geologist. His career took him to Borneo, Trinidad, Colombia, Australia, Papua New Guinea, the USA, Ecuador, United Kingdom, Ireland, and Norway. He is now a Trustee of the Oil Depletion Analysis Centre ("ODAC"). He was chief geologist for Amoco, a vice-president of Fina, and has worked for BP, Texaco, Shell, Chevron, Texaco and Exxon in a dozen different countries

3. Will the Midpoint of World Oil Production be reached this year?

In October 2000 published Campbell a dramatic curve, with the prediction that the famous midpoint of the world oil production will be reached in the year 2005.

). I published in my article in 1999 that the total amount of these political reserves were 371,81 billion barrels . There was an unexpected rise of reserves between 1988 and 1990, without visible discoveries.. An expert said: "Virtual reserves - and other measures to confuse the investing public".

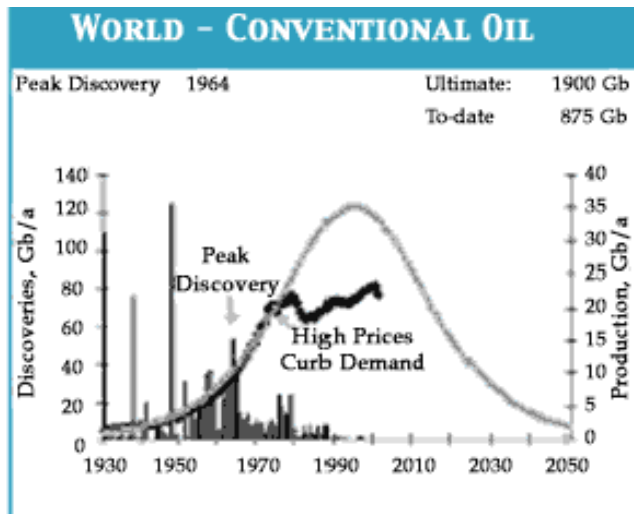

Figure 2: The Midpoint of the world oil production will be reached in 2005, according Colin Campbell

The big question of the oil industry is. "When we will hit the Oil Peak of production?" Note, there will be still a great amount of oil and gas in the earth, but will we get it above the ground and will we be able to deliver it at the gas station, refineries etc, in time. Oil will not just "run out" because all oil production follows a bell curve. (The famous Hubbert curve). This is true whether we're talking about an individual field, a country, or on the planet as a whole. Oil is increasingly plentiful on the upslope of the bell curve, increasingly scarce and expensive on the down slope. The peak of the curve coincides with the point at which the endowment of oil has been 50 percent depleted. Once the peak is passed, oil production begins to go down while cost begins to go up. But are we able to keep up with the steadily growing demand (see: the explosive

growth of the Asian continent)?

In my article I wrote in 1999:

"World oil production is 98.4 % in 41 countries, whereas production in the remaining countries 149 only 1.6%. In the year 1997, world production was 25 billion barrels.

Estimates are that in 2005 29 billion will be produced worldwide. From then on we will see a declining production, in 2040 not more than 11 billion barrels! "

In practical and considerably oversimplified terms, this means that if 2000 was the year of global Peak Oil, worldwide oil production in the year 2020 will be the same as it was in 1980. However, the world's population in 2020 will be both much larger (approximately twice) and much more industrialized (oil-dependent) than it was in 1980. Consequently, worldwide demand for oil will outpace world-wide production of oil by a significant margin. As a result, the price will skyrocket, oil-dependant economies will crumble, and resource wars will explode.

Many geologists expect, that 2005 will be the last year of the cheap-oil bonanza, while estimates coming out of the oil industry indicate "a seemingly unbridgeable supply-demand gap opening up after 2007," which will lead to major fuel shortages and increasingly severe blackouts beginning around 2008-2012. The long-term ramifications of Peak Oil on your way of life are nothing short of mind blowing. As we slide down the downslope of the global oil production curve, we may find ourselves slipping into what some scientists are calling a "post-industrial Stone Age".

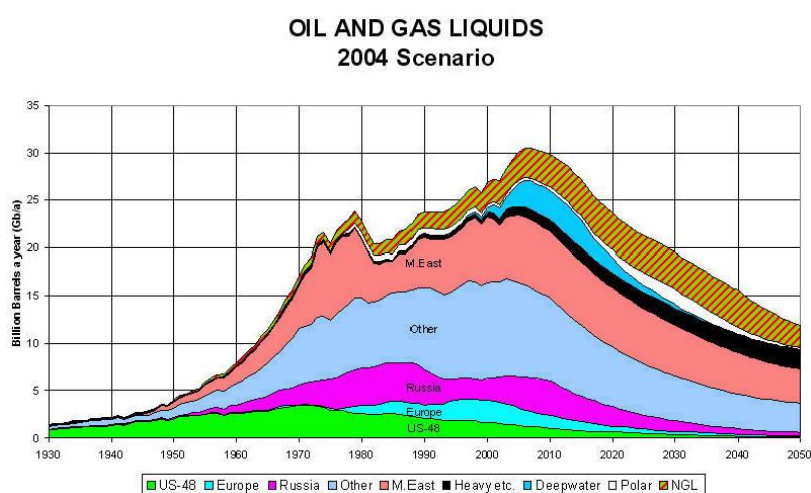

Figure 3: The 2004 scenario. The world oil and gas peak will be reached in 2005? (Campbell, 2004)

T.Boone Pickens (77) started Mesa Petroleum with \$2500 in 1956, growing it into one of the world's leading independent oil and gas producers. He is the founder and chairman emeritus of Clean Energy Fuels, the nation's largest supplier of natural gas to the transportation sector.

He says May 04, 2005:

"Global oil (production) is 84 million barrels (a day). I don't believe you can get it any more than 84 million barrels. I don't care what (Saudi Crown Prince) Abdullah, (Russian Premier Vladimir) Putin or anybody else says about oil reserves or production. I think they are on decline in the biggest oil fields in the world today and I know what's it like once you turn the corner and start declining, it's a tread mill that you just can't keep up with. Let me take you to another situation quickly. 84 million barrels a day times 365 days is 30 billion barrels of oil a year that we're depleting. All of the world's (oil) industry doesn't even come close to replacing 30 billion barrels of oil. "So, if you accept that 84 million barrels a day is all the world can (produce), and then look at refining capacity, I think it's just a coincidence that refining capacity... world capacity... is 84 million barrels a day. So, we're in balance: 84, 84. Now you see the projections for the fourth quarter of '05, I mean like tomorrow; it is 86 to 87 million barrels of oil a day required. China

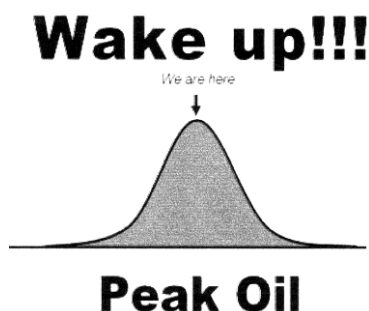
(and) India (are) growing fast. Our economy is going down a little bit, but it doesn't seem to be shutting off demand for gasoline, oil, natural gas, whatever. But around the world... just assume that the (U.S.) economy is slowing, but China is still ramped up; it is still 86, 87 million for the fourth quarter".

Even the ultra-conservative Swiss financiers are worrying about the coming world oil crisis. They asked April this year the retired English Petroleum geologist Colin Campbell to inform them about the shortage of world energy resources. "Don't worry about oil running out; it won't for very many years," the Oxford PhD told the bankers. "The issue is the long downward slope that opens on the other side of peak production. Oil and gas dominate our lives, and their decline will change the world in radical and unpredictable ways," he says. If he is correct, then global oil production can be expected to decline steadily at about 2-3% a year, the cost of everything from travel, heating, agriculture, trade, and anything made of plastic rises. And the scramble to control oil resources intensifies. As one US analyst said this week: "Just kiss your lifestyle goodbye."

Richard Heinberg wrote a book *The Party's over. Oil, War and the Fate of industrial Societies*: "If the US continues with its current policies, the next decades will be marked by war, economic collapse, and environmental catastrophe. Resource depletion and population pressures are about to catch up with us, and no one is prepared. The political elite's, especially in the US, are incapable of dealing with the situation and have in mind a punishing game of "Last One Standing". "The oil peak will also impact international relations. Resource conflicts are nothing new: pre-state societies often fought over agricultural land, fishing or hunting grounds, horses, cattle, waterways, and other resources. Most of the wars of the twentieth century were also fought over resources - in many cases, oil. But those wars took place during a period of expanding resource extraction; the coming decades of heightened competition for fading energy resources will likely see even more frequent and deadly conflicts. The US - as the world's largest energy consumer, the center of global industrial empire, and the holder of the most powerful store of weaponry in world history - will play a pivotal role in shaping the geopolitics of the new century. To many observers, it appears that oil interests are already at the heart of the present administration's geopolitical strategy"

Robert Hirsch, Roger Bezdek and Robert Wendling published recently a report: *Impacts, Mitigation and Risk Management*. The report is a result of a request by the US Department of Energy (DoE) National Energy Technology Laboratory. I will cite some of their statements: "World oil peaking is going to happen, only the timing is uncertain. The power of the markets cannot solve any oil peak. Despite arguments from the major oil companies and producer nations, new finds of oil are not replacing oil consumed each year. The world has never faced a problem like this. Without massive mitigation more than a decade before the fact, the problem will be pervasive and will not be temporary. Previous energy transitions were gradual and evolutionary. Oil peaking will be abrupt and revolutionary.

Petroleum geologist **Kenneth Deffeyes**, author of the breakthrough book "Hubbert's Peak," predicts the peak will fall on **Thanksgiving Day in 2005**.

4. Consumption exceeds production of oil even in Asian countries

The following graphs illustrate the dramatic rise in consumption of oil in world most populated areas, like China, India and Indonesia. These three countries have a population of 2.6 billion, that is 40% of the total world population. Their economic growth in the following years to come is staggering and also will be their oil consumption. How will satisfy their thirst of the black gold?

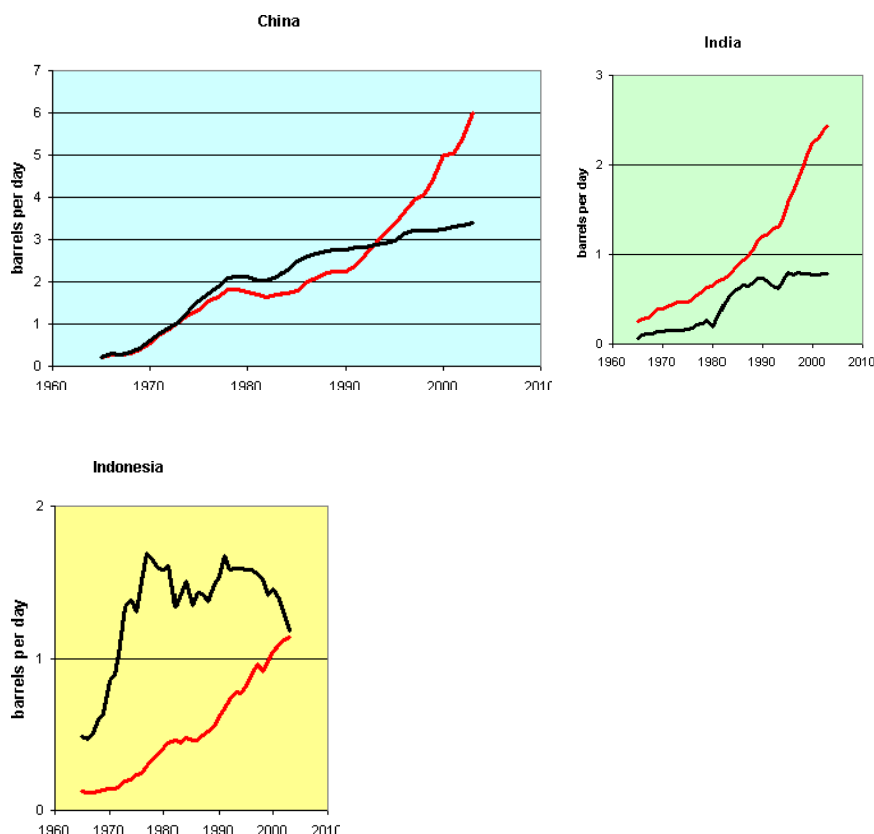

Figure 4, 5 and 6. The consumption of oil (red curve) exceeds the production of oil (black curve) in China and India. Indonesia has become last February a net importer of crude oil (Hubbert Peak)

Even the world biggest oil producing wells are hitting the peak of their production.

There are not enough new supplies to meet almost any reasonable level of demand growth. The most alarming fact is that the oil supply is increasingly limited to a few giant fields, with 10% of all production coming from just four fields and 80% from fields discovered before 1970. On top of this comes the fact that there are serious doubts about the future of the oil of Saudi Arabia. Until now considered as the country with the biggest reserves in the world. It has been capable in the recent years to close the gap between production and demand by putting up more spare capacity. But will the Saudi's it continues to be able to do so? It was **Matthew Simmons**, an adviser to President George Bush and chairman of the Wall Street energy Investment Company, who has cast recently serious doubts about this issue. Especially that the Saudi boosted 22 April this year that they would pump what all the oil consumers wanted up to its current capacity of 11 million barrels a day. And, to make sure that the world would have enough supply in the long term, Saudi Arabia would spend \$50 billion over five years to increase oil production capacity to 12.5 million barrels a day by the end of 2009.

The big danger is lurking with the big fields of Saudi Arabia, like Ghawar. Saudi Arabia has over 300 recognized reservoirs but 90% of its oil comes from the five super giant fields discovered between 1940 and 1965. Since the 1970s there haven't been new discoveries of giant fields. The most significant of the oil fields is Ghawar. Found in 1948, the 300-mile-long sliver near the Persian Gulf is the world's largest oil field and accounts for 55%-60% of all Saudi oil produced. Ghawar's current proven reserves is 12% of the world's total. The field produces 5 mbd, which is 6.25% of the world's oil production. According to Simmons, Ghawar's northern regions are almost depleted. Two other giant fields, Abqaiq and Berri, also seem to have peaked in the 1970s. According Simmons the used to much water to accelerate the oil production. Water is pumped into an aging oilfield in order to maintain high pressure inside. This allows the oil to be pumped out at the original constant rate. Eventually, the water reach the well-head, and the field effectively dies." Isn't water flooding (the) Viagra of aging wells?" says Dan Coxe, a banker and oil analyst, probably damaged by this process the structure of the reservoir rocks. The more water you pump into a field, the less oil you can pump out. This is especially true, when water has been pumped in rapidly in an effort to get more oil out fast. They are also starting to use water with horizontal drilling or a country with an allegedly huge marginal surplus of oil production, turning to such extraction techniques is likely to prove an unwise move. With bottle-brush drilling, a shaft is drilled horizontally over long distances with a number of brush-like openings. Water is then forced under pressure into the reservoir, forcing the oil upwards toward the well heads. Extraction is thereby increased. However, when the water table hits the horizontal shaft, often without warning, the whole field may go virtually dead and production will immediately drop off to virtually nothing. Examples of what has happened in other oil producing countries when "bottle-brush" drilling was employed abound. Syria's oil production is now in terminal decline. Yemen is following, according to Ali Samsam Bakhtiari, Vice President of the National Iranian Oil Company, who has long suggested that Saudi oil production might have peaked in the spring of 2003. Adds analyst William Kennedy, "For the record, Ghawar's ultimate recoverable reserves in 1975 were estimated at 60 billion barrels -- by Exxon, Mobil, Texaco and Chevron. It had produced 55 billion barrels up to the end of 2003 and is still producing at 1.8 billion per annum. That shows you how close it might be to the end. When Ghawar dies, the world is officially in decline." The entire world assumes Saudi Arabia can carry everyone's energy needs on its back cheaply. Global spare capacity is now totally in the hands of the Saudi's If this turns out to not work, there is no Plan B, and the world will face a giant energy crisis. Analyzing Saudi Arabia's capacity is not an easy task. Saudi Aramco, the state-owned oil company, has not provided production data for more than two decades. OPEC, the IEA and EIA data systems shed little light on what underlies Saudi sand. "Their predictive track record has been awful. In the land of the blind, reliable OPEC data is either untrusted or non-existent ", Simmons calls for a new era of true energy transparency. The Bank of Montreal's oil analyst **Don Coxe** dismisses Saudi claims that the country can produce extra capacity to satisfy surging demand. He notes that Saudis promise to increase production last year failed to materialize. Aramco had pledged an extra 500,000 barrels of oil immediately and an extra 5 million- barrel per day by 2012. He says the markets had "assumed this first flow would be a half million barrels daily of the benchmark Saudi Light, the high-end product that any oil refinery can process. Instead the new oil was heavy, sulphurous oil that only a few refineries had the spare capacity to use" The Saudi's are out of capacity. That's my opinion... They have no infrastructure or extra pipes or gas, oil, and water separators, [very expensive large globes used to separate what comes out of a water injection well]. They have very heavy oil, which through a conventional refinery produces asphalt. We don't need asphalt. We need gasoline. It takes a complex refinery to make gasoline and it only takes 7-10 years to build one, according Matthew Simmons. Simmons:" In an era of poor energy data it turns out that OPEC is at the total vacuum of this data. The EIA and the IEA data

systems as a whole turn out to have too many holes and they are both working to try to fix these holes, but both of these organizations' track record of predicting has been simply awful. But in the land of the blind reliable OPEC data is either untrusted or it's nonexistent" ..

Total OPEC production fell from a rate of 24.7 mbd (recorded in 1997) and to 22.1 mbd by the end of 2003. "It appears that depletion is now becoming a much more significant, though largely unrecognized, consideration in the supply-demand equation, and may be contributing to the rise in oil prices," said **Chris Skrebowski**, editor of *Petroleum Review*, who prepared the new analysis. Skrebowski noted, "Those producers still with expansion potential are having to work harder and harder just to make up for the accelerating losses of the large number that have clearly peaked and are now in continuous decline." "We have also seen quite spectacular growth rates from some of the countries that are still expanding their production, but in most cases it seems unlikely that such large increases can be repeated or sustained without massive new investment," Mr Skrebowski noted: "With little or no spare production capacity now available around the world, production expansion will depend mainly on new project start-ups. However, at the moment we see that very few of these scheduled to come onstream after 2008," he said: "Clearly at some point – perhaps sooner than many might expect – the losses and gains will balance out and global oil production will then tip into decline."

What a US Republican Congressman has to say about the coming world oil crisis

The Conservative Congressman **Roscoe Bartlett**, Chairman of the Projection Forces Subcommittee of the Armed Services Committee, gave an hour long presentation on Peak Oil to the US Congress on Monday 14 March 2005. He made the following shocking statement:

Figure 8: The US Congressman Roscoe Bartlett

" Dear Readers, civilization as we know it is coming to an end soon. I hope not. This is not the wacky proclamation of a doomsday cult, apocalypse Bible sect or conspiracy theory society. Rather, it is a scientific conclusion of the best-paid, most widely respected geologists, physicists and investment bankers in the world. These are rational, professional, conservative individuals who are absolutely terrified by the phenomenon known as global peak oil. The market will, indeed, signal the arrival of peak oil. To wait until it does, however, is like waiting until we see a tsunami: by then it may be too late to do anything. We now are doing a lot of talking here in the Congress and fortunately across the country about Social Security, and it is a big problem. But I tell the Members if the problem of Social Security is equivalent to the tidal wave produced by the hurricane, then this peak oil problem is equivalent to the tsunami. The impact and the consequences are going to be enormously greater than the impact and the consequences of Social Security or Medicare or those two put together".

New foreign policy of the United States of America

President Bush visit to Georgia on 9/10 May 2005. It is part of the new foreign diplomacy of the United States of America. Bush is well informed by his advisor Matthew Simmons, the Republican Roscoe Bartlett and many others about the coming world oil crisis. His main goal of his recent visits is: to secure supply of oil and gas to the US. Driven by his growing that the

other nations, like China, are also desperately looking for oil and gas. The geopolitical importance of Georgia of the US is very clear. Soon a 1,737 km-long pipeline, with the capacity 1 million barrels a day oil, will be opened and transport Caspian oil to the Mediterranean. It is alternative to Russia's pipeline network. Oil experts believe that political considerations played a major role in the choice of the route. American officials prefer a route that would weaken Russia's stranglehold on regional pipeline network and leave Iran on the sidelines. The oil of this pipeline will only go to the American market. Tankers with a tonnage of 300,000 to 500,000 will be filled at Ceyhan, the end site of the pipeline on Turkey's Mediterranean coast, and for these it is only advantageous to transport oil to the United States. The first tanker is scheduled to be filled with Azerbaijani oil summer 2005. Moscow is very worried about this pipeline not only of the detrimental effects of the opening of the pipeline upon Russian economy, but more fundamentally of further incursions by the American military into former parts of the Soviet Union and Eurasia in general. US policy has succeeded to get more influence in countries round the Black Sea and Caspian Sea. In recent times countries like Ukraine and Georgia became overnight proWestern. For several years, Turkmenistan was a key player in the U.S. Caspian Basin Energy Initiative, which sought to facilitate negotiations between commercial partners and the Governments of Turkmenistan, Georgia, Azerbaijan, and Turkey to build a pipeline under the Caspian Sea and export. Since 2002 Kazakhstan allows the US to use the airport of the former Kazakhstan's capital Alma-Ata for emergency landings and refuelling of the US military planes participating in the anti-terror operation in Afghanistan

Figure 9. The Baku-Tbilisi-Ceyhan (BTC) pipeline (yellow-green dotted line) will start a few kilometers south of Baku, the capital of Azerbaijan, and will run through the territory of neighboring Georgia to the Turkish Mediterranean coast. To the north (green) the Russian oil pipeline network.

Turkey will become a member of the European Union. Iran is still a pain in the neck. In Irak has been under US military control. It looks that the US is on its way to attain their dream of stealing the Soviet oil from Caucasus and that nothing can stop them anymore!

Figure 10. Four Presidents on the Red Square, Moscow 9th of May 2005: George W. Bush, Vladimir Putin, Jacques Chirac and Gerhard Schröder. They all four are aware about the coming oil crisis. But how they will secure their part of the oil cake?

Has the public right to know that we are facing a major world crisis?

Is it time that the world Peak of Oil and Gas become part for a public debate? The banker and analyst Matthew Simmons answer this question as follows:

"It is past time. As I have said, the experts and politicians have no *Plan B* to fall back on. If energy peaks, particularly while 5 of the world's 6.5 billion people have little or no use of modern energy, it will be a tremendous jolt to our economic well-being and to our health — greater than anyone could ever imagine. Politicians and policymakers have ignored Hubbert's Peak and have no plans to deal with it: If it's beyond the next election, forget it."

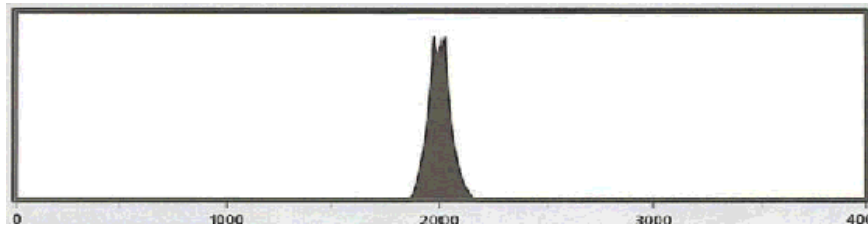

Figure 11. It took nature millions of years to produce our world and gas reserves. Homo Sapiens consumed this energy resource in a couple of hundred years. What next? (after Matt Savinar)

It will take us 200 years to consume the non-renewable resources of oil and gas of our planet Earth. The first oil well was drilled in 1854 by the Polish druggist Ignacy Lukasiewicz and his team in the Carpathians. A full two years later, Colonel Edwin Drake, who perhaps had knowledge of the Polish developments, drilled his famous well in Pennsylvania, an event wrongly labeled by many in the industry as the drilling of the "first oil well". Although Drake's well was no gusher, it was the beginning of an idea. Titusville transformed almost overnight from a quiet farm town to an oil boomtown of muddy roads, hastily constructed wooden derricks, and noisy steam engines. The Pennsylvania oil boom was on. How will the world oil industry look like 200 years later in the year 2054?

Figure 12 and 13. 1859: The first oil well in the US Oil Creek at Titusville in Northwest Pennsylvannia, known as the Drake Well ,after "Colonel" Edwin Drake, the man responsible for the well, it began an international search for petroleum, and in many ways eventually changed the way we live

Two Viewpoints: Enough versus Not enough energy resources for the coming decades

In my article of 1999, I have assembled two opposing viewpoints on the availability of oil. **The first viewpoint** was from people, mainly politicians, economists and oil executives, who are

bluntly ignoring the geological facts on the future availability of oil. Politicians want to be reelected in the next 4 years and do not care about the long term. Oil executives do not want to see their stock options diminished and as long as they are in the oil business they will say that the oil industry will stay forever. **The second viewpoint** was mainly from geologists who really are concerned and convinced there will be an energy crisis in the coming decades.

Now after six years I have found on Internet some of these specialists with later statements (from 2001-2005). It is interesting to see that the standpoints of the two groups did not changed much. Well can I say that the second group has come with far stronger arguments and the first group is fighting a rear-guard action. Especially the economists are thinking still of oil as product of the marketplace. The amount of oil reserves depends, then, on economic and technological factors, not just on geological factors (Michael C.Lynch). Economic students are taught that banks "create" money every time they make a loan, and that the economy is powered by money instead of energy. The juxtaposition of these two data (the first is true, the second is false) leads even Nobel Prize-winning economists to conclude they have discovered a perpetual-motion machine! No person has had a greater influence on the thinking of experts who have become government regulators of the world's oil and gas industries than economist Morris Adelman: "There are plenty of fossil fuels and no limit to potential electrical capacity. It is all a matter of money". But Adelman — and every government regulator he has ever influenced — is wrong. It is a matter of energy! (The only source of energy in money is the medium itself, and a \$100 bill contains no more energy than a \$10 bill.).

Jerry Taylor (Director of natural-resource studies at the Cato Institute) (2003): "While it is counterintuitive to many people, natural resources are not fixed and finite; they are created by mankind, not by Mother Nature".

Two viewpoints on the availability of energy resources compared from 1999 to 2005

First viewpoint : enough energy resources

Morris A. Adelman, Professor of Economics Emeritus, MIT, Cambridge, MA (1997)

What about 2010 AD - can you prove that something awful won't happen by then? Of course not, cost and price set the limits. The industry will never run out of oil, not in 10.000 years. *Some day, it may run out of customers.* Every mineral industry is a perpetual tug-of-war, between diminishing returns and increasing knowledge. From place to place, we win a few, lose a few, but overall, humanity has won big - so far; a World without OPEC would soon see lower prices. They would be stable, not rigid. Consumption would grow faster.

Morris A. Adelman (2004):

There is not, and never has been, an oil crisis or gap. Oil reserves are not dwindling. The Middle East does not have and has never had any "oil weapon." The doomsday predictions have all proved false. In 2003, world oil production was 4,400 times greater than it was in Newberry's day [Newberry, a geologist, predicted in 1875 that the world was running out of oil], but the price per unit was probably lower. Oil reserves and production even outside the Middle East are greater today than they were when Akins claimed the wolf was here. World output of oil is up a quarter since [Jimmy] Carter's "drying up" pronouncement, but Middle East exports peaked in 1976–77. Despite all those facts, the predictions of doom keep on coming. Statements about nonope nations' "dwindling reserves" are meaningless or wrong. U.S. oil policies are based on fantasies not facts: gaps, shortages, and surpluses. Those ideas are at the core of the Carter legislation, and of the current Energy Bill. The Carter White House also believed what the current Bush White House believes — that, in the face of all evidence, they are getting binding assurance of supply by opec, or by Saudi Arabia. That myth is part of the larger myth that the world is running out of oil.

Sarah A. Emerson, Director of energy security analysis Inc. (1996)

She finds the theory of Morris Adelman of MIT very compelling (...) instead of fixed stocks of resources, there are only flows of reserve-additions. (...) The industry's objective is to maintain a

volume of reserves that is equal to at least 15 years of production. According tot Adelman, replacement cost is the measure of scarcity.

Sarah A. Emerson (2003)

Concerns of a dwindling oil supply that will affect global security are exaggerated. On a theoretical economic level, as long as oil prices exceed costs of exploration and extraction, companies will invest in adding to reserves

Karl-Heinz Schult-Bornemann, Head of press and information of Esso AG, in "Oldorado '97" (Esso AG) (in Hydrogen-Gazette, 1997)

"Neither we, nor our grandchildren, nor their grandchildren will live to see the end of the oil era".

Karl-Heinz Schult-Bornemann 8th May 2005

"Die bestehenden weltweiten Reserven werden immer unzugänglicher. Sie zu heben bereitet enorme Schwierigkeiten. Denn die Ölfirmen müssen immer tiefer bohren, weiter ins Meer hinaus ziehen und in klimatisch zunehmend ungünstige Regionen ausweichen, um an den begehrten Rohstoff zu gelangen. Damit wachsen auch die potenziellen ökologischen Gefahren durch Ölbohrungen

Jerry Taylor, Director national resource studies of the Cato Institute (1993, 1998)

At the current rate of consumption 650 years worth of oil remain for future generations. The world is swimming in an historic glut of oil. Simply put, oil in the ground is a depreciating asset.

Jerry Taylor (2003)

While it is counterintuitive to many people, natural resources are not fixed and finite; they are created by mankind, not by Mother Nature. Since resources are a function of human knowledge, and our stock of knowledge has increased over time, it should come as no surprise that the stock of physical resources has also been expanding. Proven reserves, however, have been growing larger, not smaller. Oil reserves, for instance, are 15 times larger today than when record keeping began in 1948 and about 40 percent larger than in 1974. The weakness of reserve data, however, is that reserve estimates only reflect resources that "can be recovered under present and expected local economic conditions with existing available technology." As long as human knowledge and technology continue to advance, our ability to create resources for human use will likewise continue to advance.

Paul Tempest (1995).

Global oil reserves are continuing to grew steadily worldwide and it is therefore not wise to assume a serious depletion of global reserves within the next decades. Perhaps the greatest brakes and risks in this process (red. finding new energy substitutes) will be the reluctance of the major automobile manufactures to adapt and reorganize the slowness of fuel suppliers to accept a progressive reduction in demand. Above all the slowness of leading consumer and producer governments to divert and stimulate investment in the new technology when their treasuries are highly dependent from oil and gas sales.

Paul Tempest (2004)

There is no overall lack of energy resources, but there can still be very damaging interruptions in supply.

Second viewpoint : not enough energy resources

The viewpoints of Colin J. Campbell and Jean Laharrère has been extensively discussed in this article. They are the best promoters of the second viewpoint

Richard Duncan (1997) Institute on Energy and Man, Seattle, WA

OPEC overtakes non-OPEC in 2006 and dominates thenceforth. World production peaks at 28.5 billion barrels in 2005, and then falls to 10.9 billion barrels in 2040- a decline of 62% in 35 years.

Richard Duncan (30 Aug. 2001)

World Oil Forecast : concludes the following: (1) 23 out of 44 nations [representing 99% of world oil production in 2000] have passed their production peaks, (2) 3 out of the 7 regions of the world have passed their peaks, (3) 4 out of 11 OPEC nations have passed their peaks, (4)

Non-OPEC production will peak in 2003, (5) OPEC production in 2017, and (6) world oil production in 2005. Industrial Civilization (IC), as it were, is now staggering at the brink of a sheer cliff so that a strong gust of ill wind e.g., depression spook if/when many intuit what's happening, collapse of the *Sumo Giant*, Japan, the dot.com disease, resource and ethnic wars e.g., Middle East, Macedonia, ad infinitum, could topple the global Industrial Civilization at *any time*.

L.F. Ivanhoe, President, Novum Corp., Ojai, California, geologist, geophysicist, engineer, oceanographer (1997)

Thus, the question is not whether but when the foreseeable permanent oil crunch will occur. Few economists can bring themselves to accept that the global oil supply is geologically finite.

L.F.Ivanhoe died at the age of 82 on monday sept 29 2003

John MacLeay (1996).

Unlike both industry and governments forecasts, the data in the Swiss-headquartered Petroconsultant's report bring forward the timing of the peak in world oil production by several decades from the middle of next century to as soon as 2000. Campbell and Laherrère forecasts a sharp decline in supply of cheap crude oil thereafter. US department of energy deputy assistant Dr Joseph Romm was quoted in a news report last January as saying "It's pretty clear there's going to be another oil crisis some time. I would say in the next 10 years". While the oil industry takes issue with the interpretation of Campbell and Laherrère's reports, Petroconsultants has its clients virtually all the oil majors. Its greatest asset is a 50 year-old database of all the world's oilfields. Petroconsultants, which is an authority on petroleum reserves, production and exploration, explain that the world has been pretty much fully explored for cheap oil. Ultimately, there comes a point where diminishing returns set in and they think that most of the improvements in getting higher yields have already occurred in those fields where it's easy enough to do over the past 15 years.

John MacLeay (13 March, 2000)

Supply shortfalls are inevitable after 2000 to at least 2003 due to the lack of appropriate investment in the Persian Gulf countries. If the political obstacles to this investment are delayed unduly then the supply shortfalls will last longer. Consequently the peaking of non-Persian Gulf oil production in 2000-01 will merge with the previously anticipated 2006-09 world peak into one decade long peaking event. Our security position will be increasingly in the hands of Persian Gulf governments. Geopolitically, we will bump heads with China more and more in the race to secure the energy supplies of the 21st century.

Joseph J.Romm and Charles B.Curtis (1996)

Forecasting is always risky, especially where oil is concerned, but consider what a variety of experienced energy hands from every point on the political spectrum have said in the past year. Donald Hodel, who was Secretary of Energy under Ronald Reagan, has said that we are "sleepwalking into a disaster". Irwin Stelzer of the American Enterprise Institute says that the next oil shock "will make those of the 1970-s seem trivial by comparison

Joseph J. Romm (April 26, 2004)

Joseph Romm argues, but when it comes to transportation -- the biggest source of greenhouse-gas emissions -- hydrogen is unlikely to have a significant impact before 2050.

Ted Trainer (1997)

There is reason to believe that the oil industry is well aware of oil field depletion. No new supertankers have been built for 20 years. What, then, is the solution to our acute energy problem? There isn't one.

Ted Trainer (July,2002)

Global problems are rapidly getting worse. The environment is being severely damaged. Resources are being depleted. Third World poverty is increasing. Even in the richest societies the quality of life is falling, cohesion is eroding and social problems are accelerating. Per person, we Americans now consume 140 pounds of petroleum products each week - nearly our body

weight every seven days. Petroleum is more addictive than cocaine, and for a culture like ours, all roads eventually lead to Baghdad, to the Persian Gulf, to five Muslim nations that own half the world's remaining oil.

Randy Udall, Director of the community for resource efficiency and Steve Andrews, a Denver based-energy analyst (1997)

Now, this nation is asleep at the wheel. Time is short. If we want to retool our transportation systems, a World oil peak in 2010 even 2020 is next month. A peak in 2005 is a train wreck tomorrow. But few are talking about this predictable development. Even fewer planning for it. Petroleum is a gift of geology, a one-time windfall and we are spending it like there is no tomorrow. Every day the World uses 73 million barrels and finds 15 million. Consumption goes up and discoveries are down. Burning more than we earn- a sure recipe for bankruptcy. The pessimists, or doomers, think there is one trillion barrels left and that production oil may peak by 2005. Boomers believe there is 1.8. Trillion barrels left and that the production will peak in 2020. If fifteen years is the only difference between pessimists and optimists, perhaps we ought to begin planning for a world in which oil is not as abundant as it is today. Why haven't I heard this before? Who would tell you? Exxon? Ford? Bill Clinton? The oil and gas journal publishes articles on oil depletion, but the coming crisis is not yet on the mainstream media's radar. It is astounding that, in a country like ours, which uses 25% of World's oil, no one is responsible for setting oil policy. Only around 500 giants & gas fields were found out of around 50.000 fields = 1 % and 75% of the reserves. Publishing reserves is a political act: it depends of the image desired. For OPEC, quotas depend on reserves: large increased around 1987 for the Middle East without any new discoveries from 90 % to 10% probability!

Randy Udall (April, 2005)

And so, as we fasten our seatbelts in the event of unexpected turbulence, it behooves us to ask my second question - is anyone in the cockpit, is someone actually flying this thing, or are we on autopilot? I've visited drilling rigs and power plant control rooms, so I know that engineers are monitoring the electricity grid, gathering the natural gas, and making sure that the Alaska oil pipeline doesn't freeze and turn into the world's largest Chapstick, in Amory Lovins' memorable phrase. But the more I read, the more convinced I am that the flight deck itself is empty. Maybe the pilot had an infarct, or maybe there never was a pilot, but US energy policy is brain-dead, and prospects for a soft landing don't appear good

Francis de Winter (1996).

Humanity is now under the impression that there are no foreseeable petroleum supply problems and that petroleum consumption can grow by 50% (from 60 to 90 million barrels per day) the next two decades. Few realize that this will be impossible. In the US the car speed limits have however increased again, energy R&D programs have been reduced. World wide humanity has essentially been programmed to run at full speed into a brick wall. Humanity does not seem to be slowing down and the brick wall are not getting any softer. In conclusion, it seems that most of the world has now effectively been led to believe that we are virtually swimming in petroleum, when we may instead only be swimming in virtual petroleum.

Francis de Winter (2004. April 13)

The world will face difficult conditions in the future. Without the enormous amounts of cheaply recoverable petroleum and natural gas that nature has provided to the last few very fortunate generations, we will be forced to adopt alternative, and more expensive energy sources. Humanity will be forced into a quite different, and simpler lifestyle. If the problems of adjustment are mishandled, there could well be the type of chaos, anarchy, oil wars, violence, environmental destruction, and primitivism envisioned by Dr. Richard Duncan in his "Olduvai Gorge Scenario"

Walter L. Youngquist, Chairmain Emeritus Department of geology, University of Oregon (1997)

Although minerals and energy minerals are fundamental to our existence, the facts of these resources and of industry producing these materials are subject to many myths and much misinformation. Some of the distortions are deliberately made by political interests who play

upon fears and hopes of the electorate, and then, in the role of defender of public interest against the oil or mining companies, seek to obtain votes by this device. Myth: "at the current rate of consumption". Reality: This very misleading myth is that the "current rate of consumption" does not represent the future. The rate of consumption of almost all resources, particularly energy, is increasing every year. The increase in resource consumption is caused by three factors: population growth, a demand for an increase in per capita consumption of a resource to increase living standards, and a larger number of uses found for a given resource. Demand does not grow arithmetically, but increases exponentially. Ultimately the population by its exponential growth of demand will overwhelm the available resources. The reality is that a permanent World oil crisis will occur when World oil production begins to decline early in the 21st century. Most of the present World's citizens will live to see that time. Youngquist ends with a quotation of Aldous Huxley: "Facts do not cease to exist because they are ignored."

Walter L. Youngquist (1998)

We are most fortunate to be living in a brief, bright interval of human history made possible by an inheritance from half-a-billion years of oil forming Earth processes. We rarely give thought to the greatly depleted balance in the oil account we are leaving to future generations. When checks can no longer be written against that inheritance, world economies and lifestyles will undergo great changes. Life will go on, but it will be quite different from the present. Most people living today will see the beginning of those times.

Walter L. Youngquist (2004)

Walter Youngquist jokes that oil companies should fire their geologists and hire economists instead, since economists are so much better at finding oil.

Conclusion

Since my last article on the energy resources six years ago, there is today a 'better' view on the coming world crisis. The big question still remains: How we tell it our children? I do not know the answer to this pressing question. On internet I found a message (March 16, 2005) from Steven Lagavulin, another worried inhabitant of this planet who struggles with the question what can we do about the coming world crisis:

"So what action should be taken? What can anyone do to confront the course of events? Sadly, I don't have the answers. But I am trying to work things out. I believe that the only hope of changing things is by building a consensus among people. This needs to happen very quickly, and it will only happen when people are no longer content to just grumble about things, comfortable in the assumption that nothing is going to happen...at least, not anytime soon...and certainly not *today*. Also, those who secretly long for the coming collapse will be in for a shock. The initial oil shortage, when it does come, will certainly be a serious inconvenience, but the events which proceed after that are going to humble us all to the core. Admittedly, I don't believe that any one of us can voluntarily change events of this magnitude...but I do think we have an obligation to /live/ as though we can".

After my trip around the world in 1999 I wrote a letter to my future readers of my website www.egoproject.nl with the following sentence of which I do not want to change a syllable:

"My feeling is that we are - in our so-called western civilized world - all sitting in a train who is driving with an exponentially accelerating speed towards a brick wall. Unfortunately there is no driver on the train who can stop the train before smacking into the wall. Jumping out this train means suicide. I do not see a way to lead the train to another track and avoiding disaster. All this is very frustrating. The only thing left over is to describe the process of the geological sixth extinction on this planet earth".

Postscript

Homage to M. King Hubbert King (October 5th, 1903 -- October 11th, 1989)

" Our ignorance is not so vast as our failure to use what we know."

Figure 14. M. King Hubbert King (October 5th, 1903 -- October 11th, 1989)

His prediction in 1956, that U.S. oil production would peak in about 1970 and decline thereafter was scoffed at then, but his analysis has since proved to be remarkably accurate. This Hubbert Curve is today used all over the world to illustrate that the oil party is nearly over.

Note: **Michael Lynch** (President, Strategic Energy and Economic Research, Inc.) strongly opposes the use of the Hubbert Peak to interpret the current oil production and reserves by Campbell and Laherrère:

"The many inconsistencies and errors, along with the ignorance of most prior research, indicates that the current school of Hubbert modelers have not discovered new, earth-shaking results but rather joined the large crowd of those who have found that large bodies of data often yield particular shapes, from which they attempt to divine physical laws. The work of the Hubbert modelers has proven to be incorrect in theory, and based heavily on assumptions that the available evidence shows to be wrong. They have repeatedly misinterpreted political and economic effects as reflecting geological constraints, and misunderstood the causality underlying exploration, discovery and production".

25 May 2005: I received a message about an article of Alfred J. Cavallo: *Oil: Caveat Empty*.

<http://www.mindfully.org/Energy/2005/Oil-Caveat-Empty1may05.htm>. I will quote some of his highly interesting statements:

"WITHOUT ANY PRESS conferences, grand announcements, or hyperbolic advertising campaigns, the Exxon Mobil Corporation, one of the world's largest publicly owned petroleum companies, has quietly joined the ranks of those who are predicting an impending plateau in non-OPEC oil production. Their re-port, *The Outlook for Energy: A 2030 View*, forecasts a peak in just five years. In the past, many who expressed such concerns were dismissed as eager catastrophists, peddling the latest Malthusian prophecy of the impending collapse of fossil-fueled civilization. Their reliance on private oil-reserve data that is unverifiable by other analysts, and their use of models that ignore political and economic factors, have led to frequent erroneous pronouncements. They were countered by the extreme optimists, who believed that we would never need to think about such problems and that the markets would take care of everything. Up to now, those who worried about limited petroleum supplies have been at best ignored, and at

worst openly ridiculed."

"All the more reason that the public should heed the silent alarm sounded by the ExxonMobil report, which is more credible than other predictions for several reasons. First and foremost is that the source is ExxonMobil. No oil company, much less one with so much managerial, scientific, and engineering talent, has ever discussed peak oil production before. Given the profound implications of this forecast, it must have been published only after a thorough review. Second, the majority of non-OPEC producers such as the United States, Britain, Norway, and Mexico, who satisfy 60 percent of world oil demand, are already in a production plateau or decline. (All of ExxonMobil's crude oil production comes from non-OPEC fields.) Third, the production peak cited by the report is quite close at hand. If it were twenty-five years instead of five years in the future, one might be more skeptical, since new technologies or new discoveries could change the outlook during that longer period. But five years is too short a time frame for any new developments to have an impact on this result".

"What all this means is that the petroleum industry is approaching a turning point. Conventional petroleum production will soon—perhaps in five years, ten at best—no longer be able to satisfy demand"

Appendix 1: Increase of the world population in six years (1999-2005)

World population in 28 April 1999: 5.975.564.861

World population 28 April 2005: 6.516.898.695

This implies that in 6 years the world population has been increased by more than 541 million people! (Internet: World Population Information)

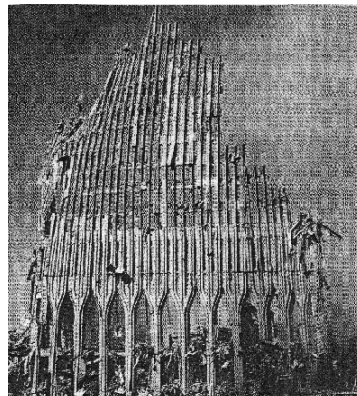
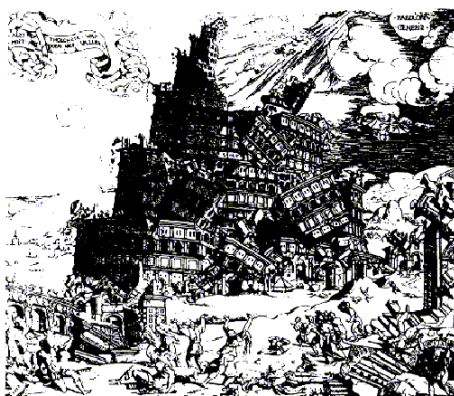
Appendix 2: Three examples of coincidence (?) with the collapse of the World Trade Towers on September 11th 2001

Example 1:

In my article of 1999 I wrote:

In a special report in the Scientific American of December 1997 (Pelli) "Building the Biggest" a photo of world's tallest building in Kuala Lumpur (Malaysia) was given. The pinnacles of the 88-story structures reach 451.9 meters. In 2003 they will erect a skyscraper of 106-story 508 meters high in Taipei, Taiwan!

"The urge to build as high as possible appears to be a common trait of human cultures. From the Great Pyramid of Cheops to the Tower of Babel; towers that reached towards heaven".

*Figure 15 and 16: **Left:** In my article of April 1999 I published the painting of C.A.Teunissen (1499-1553) of the tower of Babel. **Right:** The remains of one of the towers of the World Trade Center 11th of September 2001.*

The comparison with the Tower of Babel is very illustrative. In Genesis 11:4,8

"And they said, Go to, let us make a city and tower, whose top may reach unto heaven (...) So the Lord scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city".

The arrogance of human mankind to govern this planet Earth, without having any respect for Nature, to pollute, to deplete in order to build "towers" that must reach the sky. In order to survive we have to leave these "towers" and scatter over the earth!

Example 2:

Scientific American, Vol. 265, number 3, September 2001. Article: p.86, Voyages. Geological tours expose the innermost secrets of New York City and beyond. (Published before September 11th!),

The comparison with the Tower of Babel is very illustrative. In Genesis 11:4,8

"And they said, Go to, let us make a city and tower, whose top may reach unto heaven (...) So the Lord scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city".

The arrogance of human mankind to govern this planet Earth, without having any respect for Nature, to pollute, to deplete in order to build "towers" that must reach the sky. In order to survive we have to leave these "towers" and scatter over the earth!

Seeing the Earth for Its Faults

GEOLOGICAL TOURS AND GUIDES EXPOSE THE SECRETS OF NEW YORK CITY AND BEYOND BY MARGUERITE HOLLOWAY

Figure 17. New York before September 11th 2001

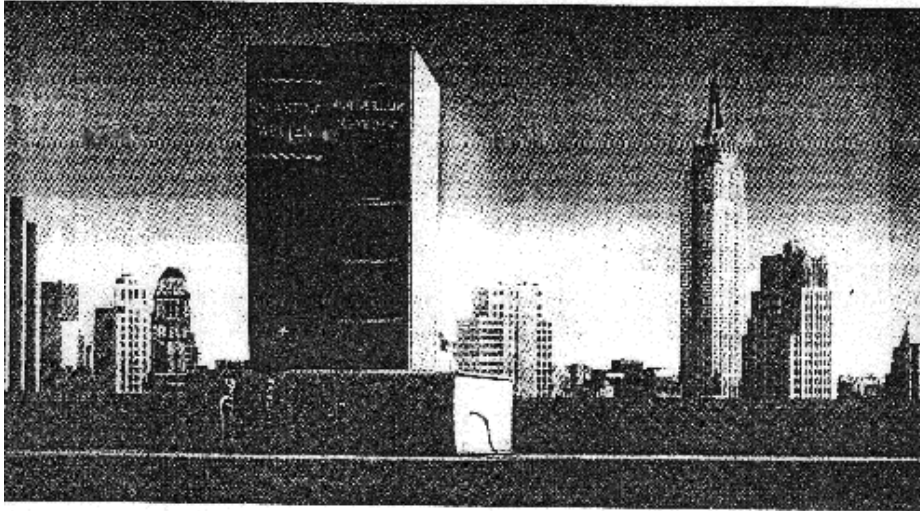
The following text under the photograph:

"The Skyline of New York owes everything to geology. The financial district and Midtown support growing buildings because bedrock is no more than 38 to 80 feet below the surface. In Greenwich Village, however, it is about 260 feet down".

The Headline: "Seeing the Earth for Its Faults" has a double meaning. I don't think that the editors had in mind with this text the collapse of the Twin Towers !?

Example 3:

In a Dutch Newspaper a financial and fiscal company Loyens and Loeff published **Saturday 8th of September 2001** the following advertisement:

Loyens & Loeff Student Exchange Program

Figure 18. Dutch advertisement in the Dutch newspaper NRC, 8th of September 2001

On the photograph we see at the location of the Twin Towers three thick books: Left upside : "Belasting Wetten"(Dutch Fiscal Laws); Right upside : "Burgerlijk Wetboek" (Dutch Civil Laws); Under the two books " van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal" (Dictionary of the Netherlands language).

Did the advertising company had a brainwave in seeing three days ahead in replacing the twin towers with books?

I could not realize that my publication in April 1999: "WHERE IS OUR PLANET EARTH HEADING TO IN THE NEXT CENTURY" was more than reality six years later!

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2005

Vrijdag 25 februari 2005 De bewoners van vijf woonwagens op Haagse woonwagenkampen moeten binnen acht weken de standplaatsen hebben ontruimd waarop hun wagens staan. De gemeente Den Haag heeft de rechtszaken gewonnen die tegen de bewoners waren aangespannen wegens een forse huurachterstand.

Donderdag 17 maart 2005 De Haagse wethouder M. Norder (PvdA, volkshuisvesting) ziet niets in een overleg met de 26 woonwagenbewoners uit de stad die van hun standplaats dreigen te worden gezet. Enkele raadsleden en de advocaat van elf bewoners vroegen Norder daar tijdens een commissievergadering om. De gemeente spande vorig jaar rechtszaken aan tegen de woonwagenbewoners, omdat zij weigerden de huur van hun standplaats te betalen. De bewoners wilden niet betalen, omdat de grond waarop hun wagens staan volgens hen niet in orde is en hun wagens verzakken, met grote schades tot gevolg. De bewoners van de 107 woonwagens op de drie centra betaalden uiteindelijk op aanraden van hun advocaten de achterstallige huur, maar in 26 gevallen gebeurde dat na de uiterste betaaldatum.

Woensdag 27 april 2005 Haagse woonwagengewoners bieden burgemeester Wim Deetman en wethouder Marnix Norder een petitie aan op het Spuiplein. De woonwagengewoners voelen zich gediscrimineerd door de gemeente Den Haag en vragen in de petitie om meer begrip. Tevens verzetten ze zich tegen de aangekondigde ontruiming van enkele woonwagens aan de Noordweg. Deetman zegt de dialoog met de woonwagengewoners niet uit de weg te gaan.

Maandag 6 juni 2005: Zie voor een volledig verhaal : hoofdstuk 3. Mijn persoonlijke ervaringen voor, tijdens en na de bizarre dag van maandag 13 juni 2005

Woensdag 15 juni 2005 In de Haagsche Courant staat het volgende artikel:

Omvangrijke ontruiming woonwagens op komst

DEN HAAG | De gemeente Den Haag bereidt de ontruiming van zeker 26 woonwagens voor. De bewoners hebben hun huur en andere lasten niet betaald en van de rechter mogen ze door de gemeente uit hun woonwagens worden gezet. De operatie gaat 800.000 euro kosten, zo staat in een notitie die aan de gemeenteraad is gezonden. De bewoners moeten die kosten betalen.

Incassowerk van de gemeente zorgde er al voor dat de totale huurschuld van de woonwagengewoners tussen april en oktober vorig jaar daalde van 441.000 euro tot 101.000 euro. De bewoners die schulden hebben, wonen op de kampen aan de Jan Hanlostraat, de Tom Mandersstraat en de Henricuskade. Bewoners die hun wagen uit moeten, hebben volgens de gemeente in veel gevallen al een andere caravan naast hun wagen neergezet.

Dit betekent een regelrechte oorlogsverklaring van de Gemeente Den Haag aan de woonwagengewoners van Den Haag. De gevolgen hiervan zijn nauwelijks te overzien. De heilloze weg die ze zijn ingeslagen, zal voor beide partijen zeer ingrijpend zijn.

Vrijdag 17 juni 2005. We ontvingen vandaag de notitie van 14 juni 2005 van de Burgemeester van Den Haag drs W.J. Deetman aan de Gemeenteraad van Den Haag. Hier volgt de gehele notitie:

Onderwerp: stand van zaken inzake huurincassotraject woonwagens

In het voorjaar van 2004 werd het gemeentelijke beleid ten aanzien van de integrale handhaving op de Haagse woonwagencentra flink aangescherpt. Een onderdeel van het beleid was het starten van een huurincassotraject met betrekking tot de standplaatsen en de (gemeentelijke) huurwoonwagens op de woonwagencentra Jan Hanlostraat, Tom Mandersstraat en Henricuskade. Veel van de huurders op deze locaties hadden forse betalingsachterstanden. Eind april 2004 bedroeg de huurachterstand voor de standplaatsen euro's 441.000,00. De incassomaatregelen hebben geleid tot een daling daarvan tot euro 101.000,00 per eind oktober 2004. Sindsdien is de situatie min of meer gestabiliseerd. De drie genoemde centra lopen voorop voor wat betreft de huurincasso. Soortgelijke trajecten zullen ook worden gestart voor de gemeentelijke huurwoonwagens op de centra van de woningcorporaties en voor het woonwagencentrum op de Bob Oosthoeklaan. De Gemeentelijke Belastingdienst is bezig met de invordering van precarioachterstanden op het woonwagencentrum Escamplaan. De incassoprocedure voor de Jan Hanlostraat, de Tom Mandersstraat en de Henricuskade leidde uiteindelijk tot de dagvaarding van 28 huurders. De gemeentelijke eisen luiden ondermeer als volgt:- betaling van de achterstallige huur - ontbinding van de huurovereenkomst- ontruiming van de standplaats, alsmede de eventuele huurwoonwagen- betaling van rente en kosten- betaling van een dwangsom. Eén dagvaarding werd uiteindelijk ingetrokken, omdat alsnog bleek dat de betreffende huurder vóór de door de gemeente gestelde uiterste datum - 30 augustus 2004 - de achterstand had betaald. De intrekking van de ene dagvaarding betekende dat de gemeente 27 vonnissen tegemoet kon zien. In november 2004 heeft de kantonrechter het eerste vonnis gewezen. De betreffende huurder, die inmiddels was verhuisd, werd veroordeeld tot de betaling van de achterstallige huur, kosten en rente. Van contractontbinding hoefde geen sprake meer te zijn. Op 7 december 2004 wees de kantonrechter het tweede vonnis, dat – op hoofdlijnen - inhoudt:- ontbinding van de huurovereenkomst met betrekking tot de standplaats met ingang van 1 januari 2005;- ontbinding van de huurovereenkomst met betrekking tot de woonwagen met

ingang van 1 januari 2005;- verlaten en ontruimen van de standplaats en de woonwagen binnen één maand na de betekening van het vonnis;- de machtiging aan de gemeente om, indien de gedaagde in gebreke blijft, zelf de ontruiming te laten bewerkstelligen door een deurwaarder, zonodig met behulp van de politie of de gewapende macht, waarbij de kosten voor rekening komen van de gedaagde;- betaling van achterstallige huur, wettelijke rente, kosten, alsmede een gebruikersvergoeding over de periode gelegen tussen de ontbinding van de huurovereenkomsten en de feitelijke ontruiming van het gehuurde. Het vonnis kwam tegemoet aan hetgeen de gemeente had gevorderd. Bovendien is het bij voorraad uitvoerbaar verklaard, dat wil zeggen dat de gemeente niet de uitkomst hoeft af te wachten van een eventueel hoger beroep. Sinds 7 december 2004 heeft de kantonrechter nog 24 vonnissen gewezen, maar dan met latere ontbindingsdata, namelijk 1 februari 2005, 1 mei 2005 en 1 juli 2005. Op dit moment zijn er dus 26 vonnissen. Het laatste vonnis verwachten wij eind juni aanstaande. In onze opdracht worden alle vonnissen door de deurwaarder betekend. We hebben er voor gekozen om de termijn waarbinnen aan het vonnis gevolg moet worden gegeven met één maand te verlengen tot twee maanden. De ex-huurders krijgen dus een maand extra de tijd om hun standplaats te ontruimen. Op twee na zijn alle vonnissen inhoudelijk gelijk aan het vonnis van 7 december 2004. De twee die afwijken zijn het eerste vonnis, waarin van contractontbinding geen sprake hoefde te zijn, en het vonnis dat betrekking heeft op een huurder op het centrum Henricuskade. Laatstgenoemde zaak werd behandeld door een andere rechter, die de huurovereenkomst niet heeft ontbonden. Op grond van de motivering van dat vonnis heeft de gemeenteadvocaat ons geadviseerd om in hoger beroep te gaan, hetgeen gaat gebeuren. Drie ex-huurders van de Tom Mandersstraat hebben intussen een executie -kortgeding tegen de gemeente aangespannen om de tenuitvoerlegging van het vonnis te voorkomen. Zij werden in het ongelijk gesteld. Bij één vonnis heeft de betreffende ex-huurder een beroep gedaan op de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen. Als gevolg daarvan kan de gemeente dat vonnis niet ten uitvoer gaan leggen. Een ex-huurder van een standplaats op de Jan Hanlostraat tekende op grond van het vonnis een verklaring waarin staat dat hij de woonwagenstandplaats uiterlijk op 6 juni 2005 zou verlaten. Op dit punt heeft hij zich aan de verklaring gehouden, maar in strijd daarmee heeft hij zijn woonwagen op de openbare weg gezet. Na drie dagen heeft hij zijn woonwagen verplaatst naar de oude woonwagenlocatie op de Leyweg. Andere mensen van wie de rechter het huurcontract heeft ontbonden hebben daar vervolgens een stacaravan en een tourcaravan bijgeplaatst. De oude woonwagenlocatie is bouwterrein en in eigendom van de gemeente. De gemeente heeft geen toestemming gegeven voor de plaatsing. Er zullen derhalve juridische stappen worden gezet om aan deze situatie spoedig een einde te maken. Tot nu toe heeft geen enkele ex-huurder (helemaal) gevolg gegeven aan het vonnis van de rechtbank. De consequentie daarvan is dat de gemeente gebruik kan maken van de verkregen machtiging om zelfde ontruiming van de standplaats en de eventuele huurwoonwagen te laten bewerkstelligen, indien nodig met hulp van de politie. Aan de voorbereiding van de ontruiming wordt gewerkt. Het is de bedoeling om de eerste ontruiming op korte termijn uit te voeren. De kosten van de ontruiming komen, overeenkomstig het vonnis, voor rekening van de gedaagde (ex-huurder). Deze kosten zullen per standplaats verschillen, omdat ze afhangen van de werkzaamheden die moeten worden verricht. Op grond van de huidige gegevens schatten we de gemiddelde kosten van een ontruiming in op euro 30.000,00. Zoals eerder in deze raadsmededeling gememoreerd, is vorig jaar besloten om werk te maken van de integrale handhaving op de woonwagencentra. De betaling van huurpenningen is een normale verplichting, die voor alle huurders geldt. Indien een huurder daar problemen mee heeft, kan hij zich wenden tot de verhuurder, de Huurcommissie of - desnoods - de rechter. De gemeente werd begin 2004 geconfronteerd met zeer forse en onaanvaardbare huurachterstanden op de centra Jan Hanlostraat, Tom Mandersstraat en Henricuskade. Om het begrip integrale handhaving inhoud te geven is daarom ondermeer het huurincassotraject opgestart. De gemeente heeft haar vorderingen aan de rechter voorgelegd om een zorgvuldige rechtsgang te waarborgen. De gedaagde partij heeft dan immers alle gelegenheid om verweer te

voeren en de eigen visie op de zaak te bepleiten. De vonnissen die nu binnen zijn bevestigen dat de vorderingen die de gemeente heeft gesteld aan de gedaagden gefundeerd waren en dat de gemeente zorgvuldig heeft gehandeld. Op grond hiervan hebben we alle reden om consequent vast te houden aan de lijn die vorig jaar werd gekozen en waar nodig tot de tenuitvoerlegging van de vonnissen over te gaan. Hierbij tekenen wij aan dat het ontruimen van reguliere woningen als gevolg van betalingsachterstanden in Den Haag jaarlijks vaker dan duizend keer voorkomt. Aangezien een woonwagen ook een woning is, is het ontruimen van een woonwagenstandplaats op zich geen bijzonderheid. Als belangrijk uitgangspunt geldt dat alle inwoners van de stad op een gelijke manier worden benaderd. Er is dan ook geen reden om van het ontruimen van standplaatsen af te zien. In de gevallen waarin de ex-huurders alle schulden aan de gemeente hebben betaald zal de gemeente indien nodig een bemiddelende rol spelen bij de woningbouwcorporaties met het oog op alternatieve huisvesting. Het college van burgemeester en wethouders de secretaris, de burgemeester, D.M.F. Jongen W.J. Deetman
einde notitie van 14 juni 2005

Interessant detail is, dat de woonwagen van Sani Kames wordt genoemd en dat Deetman deze zou ontruimen. De notitie van 14 juni 2005 is inmiddels achterhaald aangezien de woonwagen van Sani Kames niet meer door de politie kan worden weggesleept voor de lieve som van 30.000 euro. De wagen is immers door San Kames met behulp van een politie-escorte op maandagmiddag 13 juni rond 5 uur gebracht naar een terrein ergens in Nederland. De dreiging voor de andere woonwagenbewoners is nog levensgroot aanwezig. Maar men moet altijd hoop hebben en misschien ziet de burgemeester Deetman in, dat het een heilloze weg is die hij gaat bewandelen, met veel narigheid, verdriet van de woonwagenbewoners. Mocht hij doorgaan dan wordt de klok teruggezet. De woonwagenbewoners hadden vorig jaar juist zoveel hoop geput uit het goede rapport van de Commissie de Haseth, die als aanbeveling had gegeven om achter alles een streep te zetten en dat beide partijen weer om de tafel zouden gaan zitten.

Dinsdagmiddag 21 juni 2005 In de Haagsche courant van 21 juni 2005 staat het volgende artikel:

Den Haag begint verwijderen woonwagens door Robbert Salome

DEN HAAG | De gemeente Den Haag is dinsdagmorgen begonnen met het verwijderen van een reeks woonwagens van drie woonwagencentra in de stad. De komende weken worden zeker 26 woonwagens van de centra gehaald, omdat de bewoners hun huur niet (op tijd) hebben betaald.

Mobiele Eenheid is aanwezig op het woonwagenkamp in Wateringse Veld, waar de gemeente de eerste van vijftientig woonwagens weg laat halen. (foto Jos van Leenven)

Medewerkers van de gemeente en energiebedrijf Eneco kwamen vanmorgen om negen uur aan op woonwagenkamp aan de Tom Mandersstraat (Wateringse Veld). Ze werden ondersteund door

leden van de Mobiele Eenheid en een waterkanon. De politie hoefde niet op te treden. Vandaag worden de bewoners van één woonwagen op straat gezet. Ze hebben nog wel de tijd gekregen om hun persoonlijke bezittingen weg te halen. De woonwagens, die werd gehuurd van de gemeente, wordt ter plekke gesloopt. De ontmanteling gaat de hele dag duren. De komende weken laat de gemeente nog 25 woonwagens in de stad verwijderen. De wagens staan behalve aan de Tom Mandersstraat ook op centra aan de Jan Hanlostraat/Noordweg en de Henricuskade. De bewoners hebben de huurpenningen voor hun standplaats niet of niet op tijd betaald. De 26 bewoners hebben een gezamenlijke huurschuld van ruim een ton. Die schuld bedroeg een jaar geleden nog bijna 4,5 ton. Toen de gemeente rechtszaken aanspande om de woonwagens van de standplaatsen te kunnen verwijderen, betaalden veel bewoners alsnog. Te laat, aldus de gemeente, die de rechtszaken doorzette. De bewoners vinden het onterecht dat zij moeten verdwijnen. Ze stellen dat zij – in sommige gevallen weliswaar te laat – hun huur wel hebben betaald. De totale ontruimingsoperatie gaat 800.000 euro kosten. De wagens die van de gemeente werden gehuurd, worden gesloopt. Het blijft onduidelijk wat er gebeurt met de woonwagens die particulier bezit zijn. De gemeente vindt dat een probleem van de eigenaren.

Einde artikel Haagsche courant

Onze oproep aan de burgervader van de gemeente Den Haag drs W.J. Deetman, heeft dus niet geholpen en hij volgt de voetsporen van zijn collega burgemeester drs G.B.M. Leers van Maastricht.. Nadat Deetman er jaren op heeft moeten toegezien, dat de Dienst van de Stedelijke Ontwikkeling (DSO) van de gemeente Den Haag duidelijk gefaald heeft in haar woonwagenbeleid (zie hiervoor het rapport van de commissie de Haseth) wil hij nu even laten zien, dat hij de sterke man is die niets meer gedoogd. Daarmee heeft hij Leers weer punten afgesnoept. Leers heeft namelijk, tijdens een internationale wietconferentie in Maastricht in mei 2005, gepleit voor het legaliseren van de productie van wiet. Volgens betrouwbare bron heeft men mij gezegd, dat Deetman daar niets voor voelt. Samenvattend kan men stellen dat hij wil scoren en heel graag aan populariteit wil winnen en dat allemaal over de rug van de woonwagenbewoners. Hij weet daarbij dat de samenleving behoorlijk aan het veranderen is en dat de minderheidsgroepen het steeds zwaarder zullen krijgen.

Een 'fraai' voorbeeld daarvan is het samengaan van kamerlid Hilbrand Nawijn met Filip de Winter van het Vlaams Belang. De naam van dit samenwerkingsverband was eerst Willem van Oranje, maar daar heeft Koningin Beatrix, in hoogst eigen persoon, op tijd een stokje voor gestoken. De twee mannen hebben nu als naam gekozen 'Marnix van St. Aldegonde'. Zijn echte naam was Philips de Marnix van St Aldegonde. Hij genoot het vertrouwen van de zwijgzame Willem van Oranje en vervulde vele diplomatieke zendingen. Noch als magistraat, noch als militair blonk hij uit en tot op de dag van vandaag verwijten velen hem, niet geheel ten onrechte, de val van Antwerpen in 1585, waar hij sinds 1583 burgemeester was. Miskend en teleurgesteld trok hij zich terug op zijn kasteel bij Souburg. (Ach, wat droevig kan het lot van een burgemeester zijn).

Bij de komende verkiezingen zal blijken of de Nederlandse bevolking het spoor van de verrechtsing zal volgen of zal afkeuren. De tijd zal het leren.

Woensdag 22 juni 2005 In de Haagsche courant lezen we vandaag het volgende:

Uitzetting woonwagenbewoners slotakkoord van huurincassobeleid'

DEN HAAG | Een vrouw van middelbare leeftijd beent boos weg van het woonwagenkamp aan de Tom Mandersstraat. Ze sist hoorbaar tussen haar tanden door. Haar ogen spuwen vuur. Leden van de Mobiele Eenheid (ME) hebben de vrouw zojuist de toegang tot het kamp ontzegd. "Het is toch schandalig hoe we hier behandeld worden!", zegt de vrouw, die op bezoek had gewild bij een familielid. "De politie is massaal uitgerukt om één iemand uit zijn woonwagen te zetten. Ik geloof dat ze wel met vijftig man aanwezig zijn. Dat geloof je toch niet. Dit gebeurt bij

burgermensen toch ook niet? Uw huisje wordt toch ook niet geknepen, als u de huur niet betaalt?"

De vrouw, die onder geen beding met haar naam in de krant wil, zegt zich van verder commentaar te willen onthouden. Van praten met de pers, zo weet ze uit ervaring, 'komt alleen maar ellende'. "Jullie schrijven toch nooit óns verhaal op." Na enig aandringen gaat ze alsnog overstag. "Ik weet precies wat de gemeente de mensen wil laten doen geloven, namelijk dat wij onze huur nooit betalen. Er wordt echter nooit bij gezegd dat van de nieuwe Haagse woonwagenvelden – waar we eind 2002 gedwongen naartoe zijn verhuisd – in het begin helemaal niets deugde." Twee buurtbewoonsters die de ontruiming met eigen ogen willen aanschouwen, schudden ontzet het hoofd. "Het lijkt wel of er een moord is gepleegd. Wat zeg ik: één? Als ik zo het aantal agenten tel, zou ook het hele veld uitgemoord kunnen zijn. Dit is toch onvoorstelbaar! Zo maak je criminelen van mensen. Als ik mijn huis uit moet, breken ze het toch ook niet meteen af?"

Y. Solleveld uit de Henri ter Hallstraat, recht tegenover het woonwagenveld, vindt er eveneens geen doekjes om wat ze van de ontruiming vindt. De voorgevel van haar huis is getooid met een enorm beschilderd laken waarop de buurt sympathie betuigt met de overburen. "Vorige week hebben we als buurtbewoners talloze brieven gestuurd in de hoop de ontruiming te kunnen voorkomen, maar de gemeente heeft zich helemaal niets van ons protest aangetrokken. Wij hebben enorm goede buren, waar we ook heel veel dingen gezamenlijk mee doen en we zien ze daarom niet graag vertrekken."

De ontruiming, en het met de grond gelijk maken van de woonwagenvelden, is in de ogen van Solleveld 'één groot machtsvertoon van de kant van de gemeente'. "Dat je huur moet betalen als je in een gemeentelijke woonwagen woont, dat beseffen de bewoners donders goed. Ze zijn niet van gisteren. De pest is dat ze een slecht imago hebben en daar komen ze nooit meer vanaf. Het veld vertoonde in het begin allemaal gebreken. Daar had ik ook niet voor betaald."

Cultuur

Waar de vrouw en het kind zijn gebleven die 's morgens hun woonwagen in allerijl hebben verlaten, weet mevrouw Solleveld niet. "De gemeente zegt tegen haar: 'zoek maar een huis', maar dat is natuurlijk onzin. De woonwagenvelden is de cultuur van woonwagenveldbewoners. Omgekeerd zouden wij ons toch ook niet in een woonwagen laten onderbrengen, als we ons huis zouden worden uitgezet?"

Woordvoester Wilma van der Putten van de gemeente Den Haag reageert minder emotioneel op de uitzetting. "De gemeente maakt geen onderscheid. Iedere Hagenaar wordt hetzelfde behandeld. We hebben allemaal dezelfde rechten, maar ook dezelfde plichten", aldus Van der Putten. "Zeer geregeld worden mensen op straat gezet vanwege een te grote huurschuld. Daar hoor je echter nooit iemand over. Nu het om gemeentelijke woningen in plaats van corporatiewoningen gaat, is Leiden opeens in last."

Volgens de woordvoester weten de woonwagenveldbewoners al anderhalf jaar wat hen boven het hoofd hangt, als ze de huur niet betalen. "De uitzetting is het slotakkoord van anderhalf jaar huurincassobeleid", aldus Van der Putten. "De rechter heeft in december van het vorige jaar gezegd dat 25 bewoners hun woonwagen per 1 januari dienden te verlaten. Wat dat betreft zijn we nog coulant geweest." De tegenwerping dat de woonwagenveldbewoners wel degelijk geld naar hun 'huisbaas' hebben overgemaakt, klopt volgens Van der Putten 'ten dele'. "Er is inderdaad wel betaald door de bewoners, maar pas ná 30 augustus, de fatale datum. Voor de rechter telde dat niet meer mee."

De gemeente heeft gistermorgen om negen uur een deurwaarder op de wanbetalende woonwagenveldbewoonster afgestuurd. "Maar er was niemand meer", aldus Van der Putten. "De woning was nagenoeg leeggehaald. De rest van de inboedel hebben wij vervolgens verwijderd en daarna is met de sloop, die overigens zeer rustig is verlopen, begonnen." Het puin van de

woonwag en werd meteen afgevoerd en in de loop van de middag hebben stratenmakers de beschadigingen aan de standplaats hersteld. Vervolgens is een grote container op de opengevallen plek geplaatst. "Dit om te voorkomen dat er morgen weer een woonwagen of caravan staat", aldus Van der Putten. De gemeente zegt binnenkort ook de andere 24 woonwagens te zullen slopen van huurders die door de rechter de wacht is aangezegd. einde artikel Haagsche courant

Commentaar. Hoewel de termijn voor het betalen van de achterstallige huur (soms zelfs met een dag) was verstreken, zijn de Haagse woonwagenbewoners alsnog bereid om te betalen, maar hun geld wordt door de Gemeente De Haag niet meer aanvaard. Door de woordvoester van de Gemeente Den Haag mevrouw Wilma van der Putten wordt geschermd met het vonnis van de kantonrechter en dat de gemeente zich daarbij moet neerleggen. Het betreft hier geen strafrechterlijk vonnis maar een civiel vonnis en is de Gemeente Den Haag hier niet direct aan gebonden. Normaal is dat bij burgers, die te laat hebben betaald, alsnog een tweede kans krijgen om te betalen door het sluiten van een nieuwe huurovereenkomst. Burgemeester Deetman wil de woonwagenbewoners die gelegenheid niet geven. Het is verbazingwekkend dat ons commentaar niet door de Haagsche courant is gegeven. Het lijkt nu zo dat de Gemeente zich slaafs moet neerleggen bij het vonnis van de kantonrechter. Ze durven dan nog te beweren dat de woonwagenbewoners net zo behandeld worden als elke andere inwoner van Den Haag. Maar ja mijn slogan is, zal dat altijd blijven: *Gelijk recht voor ongelijke mensen is het grootste onrecht.* Het is goed daarbij te bedenken dat de woonwagenbewoners (reizigers) al 150 jaar als ongelijke inwoners van Nederland worden beschouwd en behandeld!!!!

Donderdagmiddag 23 juni 2005 Raadsvergadering in Den Haag over de ontruiming van Tom Mandersstraat 3 van 21 juni 2005. Op TV kon men volgen, hoe de wethouder Norder zijn ontruimings- vernietigingbeleid heeft verdedigd. Het was een verdediging met zoveel onwaarheden, verdraaiingen, onjuiste voorstellingen van zaken, alsmede het categorisch niet beantwoorden van vragen, dat is gewoon niet met een pen te beschrijven. Een hartverscheurend detail is wel, dat het vernietigen van een woonwagen wordt afgedaan met het woord 'demonteren en in stukken wordt afgevoerd'. Vertaald in woonwag enstaal heet dat demonteren van Norder: **fijnknippen**. Onthutsend was hoe motie van de SP gesteund door alle kleine partijen van de tafel werd geveegd door de grote drie: VVD, CDA en PvdA. Deze drie partijen (gesteund afwisselend door D66 en Groen Links) beheersen de gemeente politiek van Den Haag al die jaren waarin de woonwagenbewoners vechten tegen het onrecht wat hun jaren wordt aangedaan. De wethouder Norder kon vrijwel geen antwoord op alle vragen, maar hij heeft beloofd die schriftelijk te beantwoorden. Zo worden de woonwagenbewoners op een zgn. 'democratische' gang van zaken afgeslacht. Pas na het zomer reces in augustus krijgen de vragenstellers van de wethouder Norder antwoord, maar dan heeft de Gemeente Den Haag in die tijd om 24 woonwagens te verwijderen of te demonteren om met de woorden van Norder te spreken, maar in de taal van de woonwagenbewoners: **fijn te knippen**.

Op de publieke tribune werd het voor de woonwagenbewoners het zoveelste bewijs, dat zowel B en W als de Gemeenteraad geen raad weten met het woonwagenbeleid. Maar het is wel mensonterend dat de Raad heeft ingestemd met de verdere ontruiming van de standplaatsen, alle goede bedoelingen van de kleine partijen ten spijt. "Wir haben es nicht gewüsst" gaat ook hier voor alle Haagse Raadsleden niet meer op.

Donderdagavond 23 juni 2005 Gelukkig is er vandaag ook nog iets positief te melden. Ik moet daarbij even in de herinnering roepen de pogingen van de gemeente Den Haag om de woonwag en van Sani Kames fijn te knippen. Het is een ingewikkeld verhaal, maar voor de geïnteresseerden die willen weten hoe een 'democratisch' stelsel iemand in de woorden van Norder kan 'demonteren' is het wel verhu llend..

Maandag 26 Juni 2005 In het landelijk Woonwag ennieuws : Het Wiel, 17e jaargang, nummer 4 staat het volgende artikel dat we geheel weergeven. De inhoud is weer schokkend (zoals we

eigenlijk altijd gewend zijn)

Den Haag maakt korte metten met woonwagengewoners

De gemeente Den Haag is volledig de weg kwijt. Iets anders kunnen we er niet van maken. Met een legermacht aan politie, ME, honden en ja zelfs een watertank, rukte Den Haag in de ochtend van 21 juni op naar de Tom Mandersstraat in Wateringseveld. Doel: de wagen van Richard de Jong tot op de laatste plank slopen. En als het aan de gemeente ligt volgen er op korte termijn nog 16 wagens op de Tom Mandersstraat, en nog eens negen op de Jan Hanlostraat en Henricuskade. Reden? Een machts spel, spierballen laten zien, de Haagsche woonwagengewoners een lesje leren. Dat en niet meer schuilt er achter het spijkerharde nietsontziende Haagsche woonwagenbeleid.

In het vorige nummer van het Wiel berichtten we er al over: De gemeente Den Haag wil maar liefst 26 woonwagengezinnen uit hun wagen zetten. Op 26 april verzamelden zich daarom zo'n 250 woonwagengewoners voor het Haagsche stadhuis. Zij boden burgemeester Deetman en wethouder Norder een petitie aan. Daarin vroegen zij de gemeente om meer begrip voor hun situatie en om de dialoog met de woonbewoners aan te gaan. Want, ja: een aantal woonwagengewoners had de huur een tijdlang niet betaald, maar dat was omdat de gemeente niets deed aan het achterstallig onderhoud en de verzakkingen van de standplaatsen. Met als gevolg schade aan de wagens en scheefgezakte bergingen, waarin schimmel en paddestoelen de muren `sieren'. Maar de bewoners hebben berouw getoond. Hebben toegegeven dat ze het verkeerd hebben aangepakt door de huur niet af te dragen. Bovendien heeft het overgrote merendeel van de bewoners de huurachterstand inmiddels afgelost. Alleen, net iets later dan het ultimatum dat de gemeente hen had gesteld, namelijk 1 september 2004. Zo had Richard de Jong, waarvan de wagen nu als eerste wordt gesloopt, de helft van de huur al voor 1 september had voldaan, de andere helft betaalde hij 2 september.

Ook Riekkie Netten van de Tom Mandersstraat, heeft haar huurachterstand afgelost. Vier dagen te laat, om precies te zijn. Ik heb nog met de gemeente gebeld, gezegd dat het met de bank altijd iets langer duurt. Toen hebben ze gezegd, dan sturen we de dagvaarding nog niet weg. Maar ze hebben hem wel weggestuurd: We krijgen Riekkie huilend aan de lijn op het moment dat de wagen van Richard wordt afgebroken. Ze heeft zojuist te horen gekregen dat er ook voor haar wagen en die van haar dochter die naast haar staat, een sloopvergunning is afgegeven. Riekkie en haar dochter hebben eigen wagens. Die van Riekkie is nog maar net een jaar oud. Wat hij waard is? Riekkie heeft geen flauw idee, het interesseert haar niet op het moment. Ze is volledig over haar toeren. Ze wordt uit haar wagen en van haar vak gegooid. Waar moet ze straks heen, waar moet ze wonen, hoe moet het met haar spullen. Dat is wat haar bezig houdt. Ook Riekkie Netten van de Tom Mandersstraat, heeft haar huurachterstand afgelost. Vier dagen te laat, om precies te zijn. Ik heb nog met de gemeente gebeld, gezegd dat het met de bank altijd iets langer duurt. Toen hebben ze gezegd, dan sturen we de dagvaarding nog niet weg. Maar ze hebben hem wel weggestuurd: We krijgen Riekkie huilend aan de lijn op het moment dat de wagen van Richard wordt afgebroken. Ze heeft zojuist te horen gekregen dat er ook voor haar wagen en die van haar dochter die naast haar staat, een sloopvergunning is afgegeven. Riekkie en haar dochter hebben eigen wagens. Die van Riekkie is nog maar net een jaar oud. Wat hij waard is? Riekkie heeft geen flauw idee, het interesseert haar niet op het moment. Ze is volledig over haar toeren. Ze wordt uit haar wagen en van haar vak gegooid. Waar moet ze straks heen, waar moet ze wonen, hoe moet het met haar spullen. Dat is wat haar bezig houdt.

Ook Riekkie Netten, Richard de Jong en Jannie Brummer van de Tom Mandersstraat hebben na de demonstratie nog een gesprek gehad met de gemeente. Niet met Deetman zelf, waar de bewoners om hadden gevraagd, maar met wethouder Norder. Van de voorgestelde dialoog, was echter geen sprake. Riekkie: `We hebben gebeden en gesmeekt, alles nog een keer uitgelegd, maar het heeft niks, helemaal niks opgeleverd. De rechter heeft gesproken, zei Norder, en jullie gaan er gewoon af. Ik zeg: maar er is een nieuw beleid in Den Haag, wij moeten integreren en dat doen we. We hebben goede contacten met de mensen in de huizen hier omheen. Die hebben zelfs

allemaal handtekeningen voor ons opgehaald. Een burgermens krijgt een tweede kans, waarom wij dan niet? Dat geldt niet voor ons, zei Norder, wij moeten eerst normaliseren.

Volgens Gerard Dekker maakt Den Haag gewoon haar eigen regels voor woonwagengewoners. 'Ze zijn nu zelfs buiten de wet om aan het slopen gegaan. Normaal gesproken moet zo'n sloopvergunning gepubliceerd worden in de krant, zes weken tevoren, zodat de mensen nog tijd hebben om in beroep te gaan. Maar dat hebben ze verzaakt, want die sloopvergunning is afgestempeld op 15 juni en ze zijn nou alles al in elkaar aan het knippen. M'n dochter en schoonzoon worden gewoon op straat gezet met hun kind. Het is een schande, omdat ze een dag te laat waren!'

Volgens Gerard is de rechtszaak tegen de woonwagengewoners doorgestoken kaart geweest. Alle 26 zaken zijn door dezelfde rechter behandeld, Van Kuilen. De mevrouw van de SP die hier nu ook is, zei ook tegen ons: 'Het zijn gewoon Deetmans woorden, die in elk vonnis terugkomen. Zoals meneer Deetman spreekt, zo heeft de rechter het genoteerd: En er is een zaak geweest die is niet behandeld door meneer Van Kuilen, en die mevrouw heeft gewonnen. Dus het is een slangenkuil: 'Het gaat, en dat zegt de gemeente zelf ook, allang niet meer om het geld. Het is een principekwesitie geworden voor meneer Deetman. Hij wil laten zien dat hij de woonwagengewoners de baas kan, zodat hij voorop kan lopen bij de burgemeesters van Nederland.'

Eerder, op 6 juni, kreeg Sani Kames van de Jan Hanlostraat ook al het bevel om zijn standplaats te ontruimen. Sani was de slopershamer voor. Hij vertrok met wagen en al naar een privé-plekje ergens in Nederland.

De twee gemeenteraadsleden en van de SP, die 21 juni aanwezig waren bij de sloop, hebben een spoeddebat aangevraagd over de kwestie op 23 juni. Omdat de SP en met haar ook de Haagse Stadspartij die dezelfde dag nog vragen over de kwestie heeft gesteld, vindt dat de sloop van de woonwagengewoners op illegale basis heeft plaatsgevonden. En dat onder begeleiding van 150 ME-ers, wat de nodige inbreuk op allerlei privacy en onrechtmatige situaties met zich meebrengt natuurlijk', aldus een woordvoerder van de SP.

De bewoners in Den Haag zijn ten einde raad. Wie denkt hen te kunnen helpen, kan contact opnemen met Jannie Brummer van de Tom Mandersstraat: 0654-745282.

Maandag 6 juni - Maandag 13 juni 2005 Sani Kames heeft zijn woonwagen van zijn standplaats verwijderd, zoals de gemeente hem had bevolen. Van Maandag tot Woensdag 6 juni tot 8 juni stond de wagen van Sani op de openbare weg. Deetman zelf heeft order gegeven om deze wagen direct te verwijderen (dat hebben we van een politieagent op maandag 13 juni jl gehoord). Sani Kames heeft de wagen getransporteerd naar het voormalig woonwagencentrum aan de Leyweg. Toen Deetman dat in de gaten had, omdat Sani Kames hem te slim was afgeweest, heeft hij order gegeven deze donderdag 9 juni van de Leyweg weg te slepen. Ondanks de bevelen van Deetman - die naar wij vernomen hebben even uit de stad was - heeft wethouder Norder Sani Kames de tijd gegeven tot maandag 13 juni 2005 tot 12 uur om de locatie te verlaten. Norder heeft toen alle pogingen ondernomen om op juridische verantwoorde wijze de wagen van het voormalig woonwagencentrum te verwijderen. Hij heeft zijn onderdanen order gegeven het bordje Verboden Toegang 421 wetboek Strafrecht, dat door mensen van het voormalig woonwagencentrum was verwijderd, op Zaterdag 18 juni om 14.00 uur weer te vervangen. Toen dat was gebeurd stond Sani Kames met zijn wagen klaarblijkelijk op een grondgebied dat voldoet aan de strafbepalingen van artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht waarin staat::

'Titel VII Overtredingen betreffende de Veldpolitie:" Hij die zich zonder daartoe gerechtigd te zijn, zich op een anders grond waarvan de toegang op een voor hem bijkbare wijze door de rechthebbende is verboden, bevindt of daar vee laat lopen, wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie"

(Let wel : het is geen misdrijf, maar een overtreding)

Een uur later, 15.00 uur komt de politie met de mededeling, dat Sani Kames wordt gedaagd voor een kort geding op Dinsdag 21 juni 2005 om te verschijnen voor de Rechtbank. De zaak is aanhangig gemaakt door de Gemeente Den Haag om de rechter te vragen of Sani op Leyweg daar recht- of onrechtmatig staat. Om 16.00 uur komt de Gemeente met een bevel (bestuursdwang), dat Sani Kames voor Maandag 13 juni 2005 12:00 uur het terrein aan de Leyweg moet verlaten.

Deze twee bevelen van de overheid hebben niets met elkaar maken. De eerste, het korte geding heeft te maken met een strafrechterlijke procedure (het overtreden betreden van een gebied dat strafbaar is volgens art. 461 van het Wetboek van Strafrecht), het tweede is het geval van bestuursdwang. Dit is een maatregel van de Gemeente Den Haag, die deze kan nemen zonder daarover verantwoording af te leggen jegens de Rechterlijke Macht.

Kunt U, beste lezer het allemaal nog een beetje volgen. Het is ongelooflijk welke kronkelijke bewegingen een ambtelijk apparaat moet bewandelen om zijn recht te halen.. Maar zoals we nu achteraf weten, heeft het gevoel van Sani Kames hem weten te behoeden dat zijn wagen is fijngeknepen (Norder zou zeggen: gedemonteerd).

Waarom is het korte geding dinsdag 14 juni 2005 afgeblazen, moeten we nog uitvinden, want het ging toch immers of Sani Kames van donderdag 9 juni tot maandag 13 juni op het voormalig woonwagencentrum recht- of onrechtmatig had gestaan.

In ieder geval wordt het duidelijk, dat als het maar in de bestuurlijke juridische sfeer valt, de uiteindelijke verantwoording bij de Gemeente Raad van Den Haag ligt. Zoals we al gezien, heeft de Burgmeester van Den Haag met zijn Wethouders niets te duchten van de leden van de Gemeente Raad. Ze worden als makke (soms tegenstribbelende) lammetjes door de schaapherder Deetman, als het nacht wordt, geleid naar de schaapskooi., om dan in de vroege ochtend weer fris in de wei gaan om te trachten hun herder te slim af te zijn, en zo wordt het spelletje elke dag herhaalt.

Maar als de rechterlijke macht in het spel komt wordt het spelletje iets minder voorspelbaar. Zo zien we dat in de zaak van de achterstallige huur, dat een kantonrechter een voor de Gemeente negatief vonnis heeft uitgesproken. Het is interessant hoe de zaak uitpakt, want de Gemeente Den Haag heeft tegen dit vonnis hoger beroep aangetekend.

Uit dit alles wordt loepzuiver aangetoond, hoe zeer de overheid bezig is om de woonwagengewoners te elimineren met juridische, democratische middelen. Het lukt ze helaas ook nog met de steun van de immers democratisch gekozen Raad van de Gemeente Den Haag. Iets wat mij deed denken wat ik 40 jaar geleden hoorde van een man., die de glazen water in schonk van de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal. "Ze dronken een glas en alles blijft zoals het was" Wat een wijsheid....

Zaterdag 2 Juli 2005. Wethouder Norder van de Gemeente Den Haag heeft in een brief van 30 juni 2005 een verzoek van Tom de Booij, de belangenbehartiger van Sani Kames en Griet Middeldjans, afgewezen op formele juridische gronden. In eerste instantie ging het verzoek voor een onderhoud over de procedure betreffende de eventuele wel of niet illegale verwijdering van hun wagen op de Jan Hanlostraat 21. Hij heeft echter niet begrepen dat het verzoek om een onderhoud meer behelste dan de directe belangen van het echtpaar Kames. Immers het verzoek voor een onderhoud was bedoeld om de wethouder er van te overtuigen, dat hij met zijn beleid om woonwagens te verwijderen of te slopen zich begeeft op een doodlopende weg en dat het alleen maar zou bijdragen tot een verdere verwijdering tussen de Gemeente Den Haag en de woonwagengewoners van Den Haag.. Maar van deze intentie heeft hij niets maar dan ook niets begrepen. Wil hij daarmee het heiloze pad van zijn voorganger Hilhorst gaan bewandelen? De tijd zal het leren.....

Zwarte Donderdag 7 juli 2005

Kampers moeten miljoenen voor verhuizing betalen door Robbert Salome

DEN HAAG | De meeste bewoners van het voormalige woonwagenkamp aan de Leyweg moeten de kosten van hun gedwongen verhuizing naar een nieuw woonwagencentrum aan de

Noordweg aan de gemeente Den Haag terugbetalen. In totaal moeten 26 huishoudens een bedrag van ruim 3 miljoen euro ophoesten.

Die beslissing is gisteren genomen door de bestuursrechter van de Haagse rechtbank. Het vonnis is het resultaat van een maandenlang slepende rechtszaak die de gemeente Den Haag tegen 26 bewoners van het woonwagencentrum had aangespannen.

De rechter stelt de gemeente op vrijwel alle punten in het gelijk. Zo hebben de bewoners volgens de rechter alle tijd gekregen om vrijwillig weg te gaan en zijn de kosten van de verhuizing niet buitenproportioneel.

De bewoners moeten, afhankelijk van de grootte en zwaarte van hun woonwagen, bedragen betalen tussen circa 75.000 en 220.000 euro. Deze bedragen heeft de gemeente uitgegeven voor het (laten) verplaatsen van de wagens naar de Noordweg. Dat gebeurde in december 2002. Een aantal bewoners heeft van de rechter toestemming gekregen om de schade, die tijdens de verhuisoperatie aan wagens is ontstaan, van het te betalen bedrag af te trekken. In alle gevallen houden de bewoners echter een forse schuld bij de gemeente.

Als de woonwagenbewoners het geld niet betalen, kan de gemeente beslag leggen op hun bezittingen. De gemeente heeft van de rechter toestemming gekregen om het geld per direct te innen. "Maar we gaan echt niet vandaag langs", zei een woordvoerder van de gemeente vanmorgen. "Het gaat om 26 aparte vonnissen. Die gaan we eerst stuk voor stuk uitgebreid bestuderen. Daarna beslist het college van B en W wat er verder gaat gebeuren." Het woonwagenkamp aan de Leyweg, waar ooit 105 wagens stonden, moest plaatsmaken voor woningbouw. De wagens van het centrum zijn verdeeld over drie nieuwe, kleinere centra, waaronder dat aan de Noordweg. Behalve de 26 huishoudens die gedwongen werden verhuisd, vertrokken alle bewoners vrijwillig. Hun verhuiskosten betaalde de gemeente.

Commentaar: Geen woorden voor, sprakeloos voor zoveel ONRECHT, dat al 150 jaar lang over de reizigers wordt uitgestort..

Het Vonnis is uitgesproken door de meervoudige kamer, onder voorzitter Mevrouw Prof Mr R.A.Dozy, bijgestaan door de rechters: mr M.C.J.A Huijgens en mr E.C. van Veen. Het betrof hier een civiele procedure. Ik kreeg het bericht via de Haagsche courant. Bij navraag bij de Rechtbank kreeg ik Mevrouw Paula Keuning van de afdeling voorlichting rechtbank 's-Gravenhage aan de lijn. Zij kon het betreffende vonnis niet in de computer vinden. De dag tevoren had zij daar tevergeefs naar gezocht, want het moest geplaatst worden op de website van de Rechtbank. Zij was afgegaan op het krantenbericht geschreven door de heer Robbert Salome, waarin hij stelt dat de **bestuursrechter** in deze zaak had beslist. Van een van de bewoners van het woonwagencentrum van de Jan Hanlostraat heb ik het rolnummer en de sector waaronder het valt vernomen, Ik heb vervolgens mevrouw Keuning het rolnummer gegeven en haar gezegd dat het niet onder het bestuursrecht maar de sector civiel recht viel. Door het foute krantenbericht had zij onder de sector bestuursrecht gezocht. Ik heb de echter mevrouw Dozy geschreven dat ik zeer verrast was over de uitspraak, want na de zittingen vertelden mij een aantal woonwagenbewoners, dat zij een goed gevoel hadden overgehouden en dat er naar hen werd geluisterd. Het was dan voor hen een grote schok om het vonnis te horen. Zo moet mijn vriend Sani Kames voor de verhuizing van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat 80.000 euro betalen, terwijl hij op donderdag 9 juni jl van de Jan Hanlostraat naar de Leyweg voor de somma van 5 euro aan diesel, met de hulp van zijn medebewoners, is verhuisd.

Het is onbegrijpelijk dat mr Dozy stelt dat de verhuiskosten niet buiten proportioneel zijn geweest.. De firma Klomp die de verhuizing heeft uitgevoerd heeft er goed aan verdiend. Ik herhaal nog eens wat in de brief van 11 september 2003 staat van een ambtenaar van de Gemeente Den Haag, die betrokken was bij de organisatie van de verhuizing:

In de brief van de heer H. de Jong van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling (DSO) aan T. Lepeltak en J. v.d Helm lezen we::

"Ondanks dat de afmetingen van de meeste woonwagens vooraf bekend waren zijn per abuis enkele woonwagens op een niet vooraf afgesproken standplaats geplaatst. Dit heeft tot gevolg gehad, dat enkele zwaardere woonwagens niet op een betonverharding zijn geplaatst, terwijl enkele lichte woonwagens wel op een betonplaats staan. Ook met Klomp volgens het draaiboek afgesproken werkzaamheden zijn niet of volledig uitgevoerd. Gevolgen van het niet volledig uitvoeren van de in het draaiboek genoemde opdrachten hebben geleid tot aanzienlijke schade aan de woonwagens, schades aan inboedels en veel vermissingen van goederen die in bergingen waren opgeslagen". Door deze fouten zijn de kosten torenhoog opgelopen. Wie moet deze extra kosten betalen? Volgens Mevrouw Dozy : de woonwagenbewoners. Heeft ze verder het rapport van de commissie de Haseth eigenlijk wel gelezen? Deze commissie concludeert het volgende over de bewuste verhuizing p.29 (voor een uitvoerige informatie over dit rapport zie in deze website onder punt 7)

"Doordat reeds op de eerste dag van de operatie is afgeweken van het draaiboek, heeft de verhuizing vertraging opgelopen. De commissie gaat ervan uit dat het niet volgen van het draaiboek met de beste bedoelingen is gebeurd, vanuit de wens om de indeling meer in overeenstemming met de bewoners te brengen. Resultaat was wel dat een van de lichtste wagens op een van de weinige verzwaarde plekken van nieuwe locatie terecht is gekomen. Een van de grotere wagens is neergezet op een standplaats die daarop niet berekend was. Bovendien constateert de commissie dat er ook ten aanzien van het verwijderen van illegale woonwagens is afgeweken van het draaiboek. Zo was een aantal uitvoerenden overtuigd van het in het draaiboek opgenomen uitgangspunt dat de Leyweg volledig leeg moest worden opgeleverd. Tevens is het uitgangspunt dat niet vergunbare wagens zouden worden opgeslagen niet uitgevoerd. Hierdoor staan momenteel ook de niet vergunbare wagens op de nieuwe locatie, zonder de mogelijkheid alsnog een vergunning te krijgen, maar ook, naar het zich laat aanzien, zonder dat de gemeente ze kan verwijderen; zij heeft ze immers daar doen neerzetten. Ten aanzien van de voorbereiding van de verhuizing is de commissie van mening dat de logistieke en personele organisatie van de 'operatie' ernstig is onderschat, waardoor er sprake was van veel improvisatie en ad hoc beslissingen tijdens de uitvoer ervan door alle betrokkenen. Ook de weersomstandigheden en de tijdsdruk hebben bijdragen aan het niet strak volgen van het draaiboek. In het bijzonder moet het, naar oordeel van de commissie en veel van haar gesprekspartners, als een ernstige tekortkoming worden aangemerkt dat er voor aanvang van de verplaatsing geen volledige schouw is gehouden op de oude locatie, waarbij de te verhuizen wagens konden worden gemeten en de verhuizer de gelegenheid kreeg op te nemen wat voor verschillende wagens hij diende te verhuizen. Ook het feit dat er na afloop van de verhuizing geen integrale evaluatie heeft plaatsgevonden, ziet de commissie als een tekortkoming, zeker in het licht van de nog op handen zijnde deconcentratie van de Escamplaan".

Het is gewoon te gek voor woorden, dat de bewoners drie miljoen euro moeten ophoesten voor een verhuizing, waarvan ze zelf hebben aangekondigd deze vrijwillig te willen doen na de kerstdagen van 2002. (Let wel er kan geen sprake zijn voor het bouwrijp maken van de grond aan de Leyweg. Immers zoals het zich nu laat aanzien worden de eerste huizen opgeleverd eind 2007, dus 5 jaar na de ontruiming. Nee, de gemeente heeft desondanks, om heel duistere redenen (machtswellust, wraak, prestige, wie het weet mag het zeggen) de onvrijwillige verhuizing doorgezet. en deze laten plaatsen vinden onder de meest erbarmelijke omstandigheden in de donkere dagen voor Kerstmis 2002. Hoeveel verdriet en trauma's dat heeft opgeleverd bij de woonwagenbewoners zal pas veel later blijken. Dan na zoveel jaren dat drie mensen in lange zwarte (toepasselijke kleur) achter een grote tafel, achter gesloten deuren en vonnis vellen dat zo

in strijd is met het rechtsgevoel. Het vonnis wordt voorgelezen in een kamer waar alleen de drie genoemde rechters aanwezig zijn en uiteraard ook de griffier Mr J.A.van Ooyen. Zij spreken dan dit krankzinnige vonnis uit namens De Koningin der Nederlanden uit. In welke rechtstaat zijn we eigenlijk beland. Het zou interessant zijn om te weten hoeveel de rechters weten van de cultuur van de reizigers..

De woonwagengewoners moeten 3 miljoen betalen De mensen die de laatste grote bouwfraude op hun geweten hebben heel wat minder te betalen terwijl ze miljoenen van onze belastingsgelden achter over gedrukt hebben Koop, die werd gezien als hoofdverdachte in de bouwfraudezaak, werd veroordeeld voor omkoping van een ambtenaar van Rijkswaterstaat. Bouwbedrijf Koop Tjuchem kreeg donderdag een boete van 100.000 euro. Drie andere bouwbedrijven, BAM, KWS en Heijmans, moesten 45.000 euro betalen. Enkele individuele managers moeten boetes van een paar duizend euro betalen; anderen zijn vrijgesproken. Nu maar zien wat het hoger beroep oplevert. .Hoop op 100, verwachting op 0, gezien de wijze waarop de overheid niet alleen de woonwagens maar ook de bewoners wil fijnknippen.Ik herhaal nogmaals mijn slogan: Het grootste onrecht is gelijk recht voor ongelijke mensen

Zondag 10 juli 2005 Gisteren ontving ik van de SP fractie van de Gemeente Den Haag een bericht, waarvoor ik de lezers waarschuw dat het misschien te schokkend kan overkomen. Het betreft een vraag, die de fractievoorzitster van de SP heeft gesteld op 6 juli jl. aan het college van burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag:

Ingevolge het betreffende artikel, van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de Raad der gemeente “s-Gravenhage.

Op 5 juli 2005 heeft mevrouw X van woonwagencentrum Jan Hanlostraat een betekend vonnis ontvangen van een gerechtsdeurwaarder namens de publiekrechtelijke rechtspersoon Gemeente Den Haag. Mevrouw moet binnen 1 maand na 5 juni 2005 de standplaats leeg opleveren. Zo niet dan zal er ontruimd worden op donderdag 8 september 2005. Tevens moet mevrouw binnen 2 dagen de proceskosten (577,78 euro), de toegewezen incassokosten (648,55 euro) en nog enkele andere kleinere bedragen (totaal 315,45 euro) betalen. Totaal moet mevrouw binnen twee dagen 1541,78 euro overmaken. Mevrouw heeft een uitkering als alleenstaande van de sociale dienst.

1. Is het college bekend met bovenstaande feiten?

Zowel mevrouw als haar nu 18 jarige thuiswonende zoon hebben het fragiele X-syndroom, een erfelijke ziektebeeld met verschillende/meerdere kenmerken. Mevrouw heeft hierdoor o.a. een verstandelijke beperking. Haar zoon heeft helaas veel meer kenmerken van eerder genoemd ziektebeeld. Hij is verstandelijk gehandicapt waardoor hij als het ware functioneert op een leeftijd van 3 jaar, daarnaast heeft hij last van ernstige autistische kenmerken. Doordat het een erfelijkheidziekte is op het X-chromosoom, zijn de ziekte kenmerken bij vrouwen minder ernstig dan bij mannen. De zoon ontvangt een Wajong uitkering, wat betekent dat hij volledig gehandicapt is vanaf zijn geboorte, en is 100% afgekeurd.

2. Beiden worden door de gemeente, als verhuurder van de standplaats, hun huis uitgezet, is er opvang geregeld voor deze gehandicapte moeder en zoon? Zo ja, waar bestaat de begeleiding uit? Zo nee, waarom niet?

3. Bent U niet met de SP van mening dat het in dit geval noodzakelijk is?

Mevrouw heeft enige maanden haar huur niet betaald i.v.m. klachten over de standplaatsen. Toen mevrouw duidelijk werd dat de verhuurder/gemeente een juridische incasso zaak zouden beginnen, wilde zij haar achterstallige huur alsnog betalen. Doordat haar paspoort was verlopen, er dus een nieuw identiteitsbewijs **aangevraagd** moest worden, betaalde zij haar achterstallige huur enkele dagen na de door de gemeente gestelde datum van 1 september 2004. Mevrouw kon zonder geldig identiteitsbewijs haar geld niet overmaken van de ene naar de andere rekening. De nu nog te betalen kosten van ruim 1500 euro zijn met name kosten die tijdens en na de rechtszaak tot huurontbinding gemaakt zijn. Mevrouw heeft dit geld niet.

4. Kan mevrouw een spoedlening ontvangen om bovenstaande te betalen via de bijzondere bijstand? De zoon gaat 5 dagen per week op medische indicatie naar een dagopvang. Hij wordt van huis uit opgehaald en thuisgebracht.
 5. Waar kan de gehandicapten vervoer na huisuitzetting de zoon ophalen voor de dagopvang? De zoon raakt ernstig in de war wanneer hij zijn regelmaat kwijt raakt, wanneer hij uit zijn vertrouwde omgeving is. Na huisuitzetting zijn zij genoodzaakt te gaan zwerven.
 6. Hoe denkt U dit gezin regelmaat aan te kunnen bieden na huisuitzetting? Woningbouw corporaties hebben woonconsulenten in dienst.
 7. Heeft de gemeente als verhuurder woonconsulenten in dienst? Zo ja, heeft deze contact opgenomen met dit gezin? Zo nee, waarom niet?
- Het gezin moet voor 5 augustus de standplaats leeg opgeleverd hebben, daarna ligt er een dwangsom van 5000 euro per dag. Gezien bovenstaande tijdsdruk verzoeken wij U de gestelde vragen beantwoord te hebben voor 29 juli 2005.
- Ingrid Gyömörei, SP

Commentaar: In welk land zijn we bezeild? Een land, die een invalide vrouw met haar invalide zoon op straat zet en voor hun astronomische bedragen laat betalen en desondanks toch haar standplaats moet verlaten? Dit kan toch niet gebeuren. Denk eens in, zij is met haar zoon ook al op 11 december 2002 in de ijsskoude dagen door een grote politiemacht tegen haar wil naar een nieuwe locatie gedeporteerd. Het lijkt meer op tekst uit een misdaad roman of op een nachtmerrie. Toch is het de keiharde werkelijkheid van onze 'rechtstaat' Nederland anno 2005.

Maandag 11 juli 2004 In de Haagsche courant lezen we: DEN HAAG | Een aantal van de 26 Haagse woonwagenbewoners die wegens een huurschuld hun standplaatsen moeten verlaten en dat tot voor kort weigerden, lijkt alsnog vrijwillig te vertrekken. Van de 26 huishoudens zijn er nu vijf weg: één wagen werd gesloopt, vier andere bewoners zijn zelf weggegaan. De bewoners betaalden de huur voor hun standplaats niet of te laat. De gemeente Den Haag spande daarop rechtszaken tegen hen aan, die onlangs werden gewonnen. De bewoners werd daarop aangezegd met hun woonwagen de standplaats te verlaten. Het gaat om plekken op de centra aan de Noordweg, de Tom Mandersstraat en de Henricuskade. De gemeente dreigde de bewoners met ontruiming van hun standplaatsen, als zij niet zelf vertrokken. Drie weken geleden trokken medewerkers van de gemeente, energiebedrijf Eneco en de politie het woonwagenkamp aan de Tom Mandersstraat op. De bewoner van één wagen werd op straat gezet, de (huur)wagen werd gesloopt. Na deze actie van de gemeente hebben drie andere bewoners van het kamp aan de Tom Mandersstraat besloten zelf hun boeltje te pakken.

Commentaar: Het woord **vrijwillig** klinkt wel heel schrijnend. Er wordt niet gedacht aan waar ze dan naar toe moeten. In de brochure geschreven in juni in 1997 door de vroegere wethouder woonwagenzaken Mr. P.G.A. Noordanus is getiteld "*Reizigers reizen niet meer*". Maar nu anno 2005 worden de reizigers door de Gemeente Den Haag gedwongen om weer te gaan reizen. Maar waar naar toe, is er nog plaats voor deze mensen in Nederland? De Gemeente Den Haag slaagt er in om de reizigers zo te intimideren, te discrimineren, dat het er op lijkt dat ze de reizigers willen elimineren.....

Woensdag 2 november 2005

Rond 8 uur 's-avonds word ik gebeld door een bewoner van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat om te zeggen, dat de wagen van Tinus Perdaems aan de Jan Hanlostraat 9 van het woonwagencentrum de volgende morgen zal worden gedemonteerd. Rond 10 uur in de avond belt Tinus mij op om te vragen of ik morgenvroeg in zijn wagen wil komen voordat zijn wagen zal worden gedemonteerd. Ik zou me dan laten arresteren. Immers ik had aan iedereen die het maar wilde weten in de afgelopen maanden gezegd dat ik mij zou later arresteren indien de Gemeente Den Haag, na hun illegale sloop van de woonwagen aan de Tom Mandersstraat 21 juni jl., zou doorgaan met slopen of verwijderen van de woonwagens van de bewoners die hun huur

te laat hadden betaald. Zoals al eerder vermeld, weigert de Gemeente het geld van de bewoners, die alsnog hun achterstallige huur alsmede de kosten toch willen betalen. Ze hebben zelfs dit geld als borg aan hun advocaten gegeven die op hun beurt getracht hebben om deze gelden aan de gemeente te betalen. Ook weigert de Gemeente de bewoners een tweede kans te geven door hun een tweede huurovereenkomst met hen te sluiten. Van de daken wordt door hun steeds geroepen gelijke monniken gelijke kappen, immers de woonwagenwet is afgeschaft en hebben de woonwagewoners evenveel rechten en plichten als de burgers. Niets van dit alles, want normaal is dat in zulke gevallen gewoonlijk de burgers wel deze tweede mogelijkheid wordt geboden en ze alsnog hun achterstallige huur mogen betalen.

In de afgelopen maanden had ik gehoopt dat de gemeente Den Haag, na de illegale sloop van 21 juni jl. en de scherpe reactie die dit in de raadsvergadering van 23 juni jl heeft gegeven, hun snode plannen zouden opgeven.. Ik heb getracht door het schrijven van talloze vertrouwelijke brieven aan alle raadsleden, wethouders en zelfs Hare Majesteit de Koningin en de Minister-president, om hen te vragen of zij een gesprek van mij met de Burgemeester Deetman van Den Haag en de verantwoordelijke wethouder Norder zouden kunnen regelen. . De Gemeenteraad en de Wethouders hebben mij laten weten, dat zij geen reden zagen om aan mijn verzoek te voldoen. Trouwens ik had daarvoor al vele malen een gesprek aangevraagd bij de Burgemeester Deetman en de wethouder Norder. Steeds kreeg ik een afwijzend antwoord.. De enige positieve reacties kreeg ik van Hare Majesteit. De directeur van het Kabinet van de Koningin deelde mij mede dat Hare Majesteit van mijn brief kennis had genomen. Van de Minister President kreeg ik 1 september jl. een brief met de volgende inhoud.

"Geachte Heer De Booij

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brieven van 23 juni en 10 juli 2005. Hierin vraagt u aandacht voor het woonwagencentrum aan de Leyweg te Den Haag. Ik heb hiervan met aandacht kennisgenomen. Zoals u schrijft in uw brief kan ik persoonlijk niet behulpzaam zijn. Ik waardeer echter uw maatschappelijke betrokkenheid en stel het op prijs dat u mij hebt geschreven. Met vriendelijke groet. Getekend door Mr. Minister President Mr. dr. J.P .Balkenende".

Maar dit alles heeft niet mogen baten, de Gemeente Den Haag gaat keihard door met haar misdadige beleid, dat zij begonnen is op 11 december 2002 in die tien ijskoude dagen door het woonwagencentrum aan de Leyweg liquideren..Het is in dit verband goed om even in de herinnering te roepen wat er allemaal voor deze aanstaande sloop cq verwijdering van de woonwagewagen van Tinus is gebeurd.16 december 2002 is de woonwagen door de firma Klomp van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat vervoerd. Daar aangekomen bleek dat de wagen te groot was voor de locatie die voor zijn wagen was ingeruimd. Eerst is daarvoor een muurtje aan de rand van de sloot gesloopt. Zo kon de wagen er alsnog op worden geplaatst. De transportbinten, die onder de wagen waren gelast op de Leyweg, staken echter nog over de aangrenzende sloot. Zo kon Tinus hier nog een terras op bouwen. Zo gezegd, zo gedaan maar Tinus mocht nog geen huurovereenkomst tekenen. De Gemeente zou gaan zoeken voor een andere locatie die wel geschikt zou zijn voor zijn wagen. Dit is niet gelukt zodat de gemeente Tinus geeft voorgesteld om de wagen te verkleinen. Dit zou 50.000 euro kosten. Omdat hij het geld niet had, heeft hij een lening aangevraagd. Deze werd hem niet verleend.. Inmiddels is gebleken dat de verhuizing in 2002 een schade aan zijn wagen heeft opgeleverd van 219 .000 euro. Hiervoor is door een erkend special bureau een rapport gemaakt. Dit rapport is door de gemeente erkend. In de boxen aan de Leyweg had Tinus nog veel werkmateriaal even als spullen van anderen opgeborgen, alles ter waarde tussen 50 en 80.000 euro. Hiervan heeft hij aangifte gedaan in 2003. Nooit meer iets van zijn spullen teruggezien, laat staan schadevergoeding gekregen. Inmiddels heeft de Gemeente hem een bestuursdwangsom voor de kosten van de onvrijwillige verhuizing in 2002 ter waarde van 224.000 euro opgelegd. Op 6 juli jl heeft de rechter besloten dat deze bestuursdwang alsnog moest worden betaald. Hij is hiervoor in hoger beroep gegaan, dat nog dient. De Gemeente Den Haag heeft hem een rekening gestuurd van 42.500 euro rente voor de uitstaande dwangsom. Van

de geleden schade zou Tinus dus een soortgelijk bedrag aan de gemeente kunnen sturen voor zijn geleden schade dat ongeveer het zelfde bedrag inhoudt. De gemeente heeft hem 9 september jl., na vele afgewezen verzoeken en gesprekken aangezegd het pand te verwijderen, omdat hij de achterstallige huur van 3000 euro niet op tijd had betaald. Indien hij niet op dit bevel zou ingaan zou hij een dwangsom van 5000 euro per dag moeten betalen. Dit besluit heeft hij pas kort geleden ontvangen. Over deze achterstallige huur nog het volgende. Sinds april vorige jaar heeft hij aan de sociale dienst de opdracht gegeven om van zijn uitkering (verkregen in 2003) 50 euro achter te houden voor de achterstallige huur alsmede 200 euro voor de lopende huur. Let wel waarom heeft Tinus een uitkering aangevraagd omdat hij zijn beroep als meubelmaker niet meer als zelfstandig kon uitoefenen omdat al zijn werkmateriaal uit zijn boxen waren verdwenen. Daarboven. heeft hij aan zijn advocaat De Koning een bedrag van 4500 euro in borg gegeven. Dit voor het afbetalen van de 3000 achterstallige huur.. Dit bedrag heeft de Gemeente echter nooit bereikt omdat dit door de deurwaarder werd geweigerd..29 oktober jl. heeft via een kort geding Tinus via zijn advocaat gevraagd om een voorlopige voorziening te treffen zodat hij uitstel zou kunnen krijgen. De advocaat van de Gemeente Mr. de Jonge heeft voor de rechters beweerd dat hij optrad voor de Burgemeester en Wethouders. De rechters hebben na enkele uren het verzoek verworpen.. In het weekend van 30 en 31 oktober hebben alle bewoners van de Jan Hanlostraat in beraad bijeen een plan ontworpen om alsnog de wagen van Tinus voor de ondergang te redden. Ze zouden de wagen 1 meter terug kunnen plaatsen. Immers de transportbinten zaten er nog onder. Daarna het afgebroken muurtje weer te herstellen. Dit plan werd maandag 1 november jl. aan hun advocaat voorgelegd. De advocaat heeft op zijn beurt de Gemeente advocaat de heer Mr van Dijk, die optrad als plaatsvervanger van Mr. de Jonge hiervan in kennis gesteld. Dit werd afgewezen. Woensdag 3 november jl is Tinus naar het advocaten kantoor CMS in Hilversum gegaan. Die hebben aan de Gemeente voorgesteld om de wagen te verzegelen. Zij hebben de waarde van de wagen begroot op 500.000 euro. Zij vroegen een toetsing van het hoger beroep. Indien het hoger beroep tegen de bestuursdwang door Tinus zou worden gewonnen zou de Gemeente aansprakelijk gesteld kunnen worden. Ook dit werd alles van tafel geveegd. Woensdag 3 november is de wijkagent van de Jan Hanlostraat aanwezig bij een vergadering inzake de ontruiming van de volgende dag. Er werd toen vastgesteld dat de wagen zou worden gedemonteerd. Rond half acht 's-avonds vernam een bewoner van een bouwinspecteur, dat de ontruiming na negen uur zou plaats vinden. Dit in verband met het feit dat de kinderen dan naar school waren. Die hebben immers een trauma opgelopen tijdens de ontruiming van december 2002.

Zoals eerder gezegd, belt Tinus mij op om even voor de ontruiming van vermoedelijk negen uur in de wagen te komen zitten. Ik voorvoel echter dat de gemeente wel eens eerder zou beginnen. Ik beloof hem al om zeven uur in de ochtend bij hem te komen.

Donderdag 3 November 2005

Enkele seconden voor mijn wekker afgaat om half zes, ben ik opgestaan en om kwart voor zes van mijn huis in Baarn vertrokken. .Ondanks een autoweg gevuld met auto's en vrachtwagens die bumper aan bumper rijden, kom ik rond kwart voor zeven bij het centrum aan. Het ziet er al blauw van de ME. Er is een peloton van rond 100 man ingezet, een arrestatie team en 2 honden brigades Ik mag het centrum niet in. Ik heb mijn wagen ergens verderop aan de kant geparkeerd. Bij een andere ingang houdt ME mij tegen maar ik zeg dat ik er woon en mag door. Tussen een paar wagens door kom ik voor de wagen van Tinus, die streng wordt bewaakt door de ME. Gelukkig is er de wijkagent die ik al goed ken. Hij loodst mij naar binnen. De ME denkt zeker dat ik een stille ben. Binnen gekomen is daar mijn vriend Kames. Tinus zet koffie. Even later zitten we in zijn wagen rond vijf voor zeven aan de koffie, Sani, Tinus,. de agent en ik. Nauwelijks hebben we een slok genomen of er wordt geklopt. Het is de deurwaarder vergezeld door de politie en leden van het arrestatie team Hij verzoekt ons het pand te verlaten. Waarop Tinus nog zegt : "Ik heb toch mijn huur betaald". Hij geeft Tinus de verzekering dat de wagen keurig, zoals afgesproken, in vier stukken zal worden gedemonteerd. Er wordt gevraagd of alle roerende

goederen moeten worden meegenomen . De kosten van de opslag zullen dan voor rekening van Tinus komen. Tinus en Sani hebben het pand verlaten. Toen wordt mij gevraagd om het pand te verlaten. Ik zeg hun dat ik hier blijf zitten. Dan vragen ze nog twee maal. Ook dit weiger ik. Dan komt een agent mij dit nogmaals driemaal vragen. Ik word door leden van het arrestatieteam naar buiten gedragen en in een busje gestopt die mijn naar het politiebureau Loosduinen brengt, alwaar ik rond tien voor acht binnen kom. Om 10 uur word ik verhoord door de rechercheur Marco Lagas. Hij laat mij een lijst zien van alle misdrijven die ik heb begaan in het verleden.. Om te beginnen met de lokaalvredebreuk van het Maagdenhuis aan de Universiteit van Amsterdam 16 mei 1969. Mijn laatste misdrijf dat ik heb begaan staat er niet op. Het is niet namelijk niet voor de rechter geweest. Ik had me 18 december 2002 in het gemeentehuis van Den Haag laten arresteren om te protesteren tegen de onvrijwillige verhuizing van het woonwagencentrum aan de Leyweg dat toen in volle gang was. Mijn rechtzaak zou dienen 6 augustus 2003. Maar omdat het er toen naar uitzag dat de Gemeente Den Haag welwillender tegen over de bewoners aan de Jan Hanlostraat was gaan staan leek het mij niet gewenst om de Gemeente via de Rechtszaal aan te vallen, het zou de zaak onnodig weer op scherp hebben kunnen stellen. Reden waarom ik, alhoewel met bloedend hart de zaak heb afgekocht met 160 euro Nu liggen de kaarten heel anders en is de Gemeente Den Haag regelrecht gekomen met een oorlogsverklaring door de wagen van Tinus Perdaems met de grond gelijk te maken inclusief met vrijwel alle zijn bezittingen. Het mij ten laste feit is opgeschreven in het Wetboek van Strafrecht, Tweede boek Art. 184

Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of een vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar in de uitoefening van enig toezicht belast (...), wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.

Ik krijg de dagvaarding nog niet mee, omdat de desbetreffende agent, die mij had aangehouden, nog moet worden gehoord. Dat de zaak voorkomt is zeker want het is geen overtreding maar een misdrijf. Ik vroeg de rechercheur nog een kopie van het lijstje maar dat was een vertrouwelijk stuk van Justitie. Mijn eigen doopceel mag ik niet in mijn bezit hebben! De agent die mij gevraagd heeft om het pand te verlaten heeft nog speciaal gebeld naar het politiebureau om mij te voorzien van koffie en brood.. Rond 3 uur in de middag word ik vrijgelaten. Sani Kames haalt mij op en brengt me terug naar mijn wagen Ik stuur om half twaalf in de avond een e-mail aan Burgemeester Deetman waarin ik hem mijn ervaringen en plannen mededeel.

" Burgemeester, Zoals ik U al vele malen heb geschreven, zal ik mij laten arresteren als U door gaat met uw onrechtmatige ontruiming cq sloop van woonwagens aan de Leyweg en daarna de Jan Hanlostraat. Vanochtend was het weer zo ver en heeft U de woonwagen Jan Hanlostraat 9 gedomonteerd (in het jargon van de reizigers fijngeknepen). Reden waarom ik mij heb laten arresteren rond 7 uur van ochtend en heb na 7 uur detentie (overigens prima verzorging) mij kunnen verheugen in het begaan van een misdrijf art 184 WvS waarmee ik uiteindelijk U mag spreken in een rechtszaal om U te vragen over de gronden waarop U het beleid dat U gevoerd heeft sinds 11 december 2002 heeft gebaseerd. Ik zend u als bijlage een brief van uw minister president, die toch een iets genuanceerdere mening heeft over mijn intenties. Inmiddels hoop ik vurig om met U in de rechtszaal onze (juridische) degen te kruisen. Tom de Booij"

Donderdag 4 november 2005

Het enige krantenbericht over de sloop van de woonwagen van Tinus Perdaems dat ik heb kunnen vinden is uit de Haagsche Courant van 4 november geschreven door Robbert Salome:

Huurconflict woonwagen beslecht. Met de sloop van een immense woonwagen op het woonwagencentrum aan de Noordweg heeft de gemeente Den Haag gisteren opnieuw een huurconflict met een Haagse woonwagenebewoner beslecht. Een sloopmachine trok de twee verdiepingen tellende houtwerk vanaf de Noordweg stuk. De sloper werd begeleid door leden van de mobiele eenheid. Die hoefde niet in actie te komen; de bewoners van het woonwagencentrum keken in alle rust toe hoe de wagen werd afgebroken.

Commentaar Ik heb Robbert Salome persoonlijk woensdag 2 november ingelicht dat de wagen van Tinus de volgende ochtend gesloopt zou worden. Hij kon gezien mijn eerdere uitlatingen op zijn vingers na tellen dat ik me in de wagen zou laten arresteren. Toen ik echter gearresteerd werd lag hij nog zeker lekker onder de wol. Het klinkt wel schrijnend dat Salome schrijft dat de woonwagenbewoners in alle rust toekeken. Wat kunnen zij anders dan lijdzaam toezien hoe een wagen met de grond wordt gelijkgemaakt. Vooral bij de kinderen die de verhuizing van 2002 hebben meegemaakt worden de wonden weer opengereten. In december 2002 had men nog gewacht dat de kinderen naar school waren en zijn pas rond negen uur met de ME binnen gevallen. Nu was het al om half zeven raak. Normaal wordt er altijd wel een foto bij geplaatst, maar dat als je de hierna volgende foto's ziet is het wel te begrijpen dat ze de burgers niet willen laten zien wat in het Haagje wel gebeurt. Door de bewoners zijn vrijwel alle media over de komende sloop ingelicht, maar net zoals in december 2002 is niemand van de media komen opdagen. Ook belangstelling van de Raadsleden is zover mij bekend niets gebleken.

Vrijdag 5 November 2005

Tinus belt mij op om mij te bedanken voor mijn inzet. Hij vertelt vervolgens wat er die vorige dag was gebeurd. Rond half acht hebben ze keurig 2 airco's gesloopt, vervolgens de sloot gedempt om via de Noordweg de wagen te verwijderen. Om geen aangrenzende wagens te beschadigen hebben ze computers opgesteld om trillingen te meten om daarmee zien dat dat deze niet te heftig waren. Het zag er dus uit dat de wagen keurig zou worden gedemonteerd. Maar tot hun grote schrik kwam opeens een grijpwagen en begon de wagen te slopen. Rond half negen in de avond was de klus geklaard. Ze hebben toen de huisraad die er nog stond en niet was meegenomen ook fijngeknepen als ook de zojuist keurig gesloopte airco's en alles in de containers gedumpt. Waar is nu al het puin naar toe gebracht? Een gruwelijker scenario is alleen te bedenken voor een horror film Ze hebben het gedumpt in containers die waren opgesteld op..... het oude woonwagen centrum aan de Leyweg.

De wagen van Tinus is dus tegen zijn zin versleept van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat in 2002. Hiervoor moest hij 224.000 euro betalen. Nu bijna 3 jaar later komt de wagen in kleine brokstukjes naar de Leyweg en moet hij ook nog voor deze 'verhuiskosten' gaan betalen (misschien wel 35.000 euro of meer). De hiernavolgende foto's zeggen meer dan ik in duizenden woorden kan zeggen.

Jan Hanlostraat 9 Den Haag 3 november 10.00 voormiddag

Jan Hanlostraat 9 Den Haag 3 november 11.00 voormiddag

Jan Hanlostraat 9 Den Haag 4 november 2005

Wat moet ik hier verder over zeggen?.

Maandag 7 november 2005

Vanochtend ontving ik van een Raadslid van de Gemeente Den Haag een positieve reactie die we de lezers van mijn website niet willen onthouden

Geachte Heer,Sloop woonwag en SCHANDALIG. Het heeft gewoon geen naam. Ik word hier heel droevig van. Het gaat men onze samenleving helemaal de foute kant op. Ik heb het van dichtbij kunnen meemaken. Heb gedaan wat ik kan en zelfs meer. Doch als je 8 moties van wantrouwen tegen dit bestuur geeft en geen enkele van de 44 andere raadsleden steunt het - dan is alles gezegd. Volgend jaar kom ik ook op straat te staan en zal ik daardoor mijn dochttertje in co-ouderschap verliezen. Dus ik kan mij helemaal; inleven in jullie gevoelens van totale machteloosheid tegen zoveel bestuurlijk geweld. Ernstiger is dat u klaarblijkelijk geen hulp kunt krijgen bij links (PVDA) en hoe rechts (VVD en CDA) er tegenoverstaan is ook zeer duidelijk...Nieuwe partijen aan de macht... ach ... iedereen slaapt toch op dit terrein .Ik kan alleen maar meeleven en op bestuurlijk vlak mee beamen dat het niet betaamt in een zogenaamde stad

van vrede en recht ... en veiligheid voegt Deetman er nog aan toe ?????? voor wie ? voor jullie ? voor mij en mijn dochter ??? Als ik mijn dochter verlies ga ik weg uit dit land. Vorig jaar verlieten 56.000 Nederlanders dit land en zijn regime het zegt genoeg. Straks ben ik weer 10 % van mijn inkomen kwijt ... en zo gaat die voor iedereen maar door. Ik steun jullie waar ik nog kan voor de vier maanden dat ik nog raadslid ben. Sterkte !Vriendelijke groet, Jozef Labuche.

Vrijdag 11 november 2005

Vandaag heb ik een brief geschreven aan de Grote Drie: (VVD, PvdA, CDA) van de Gemeente Raad van Den Haag. Reden waaom is duidelijk. Zij hebben door hun 28 stemmen jarenlang de dienst uitgemaakt in Den Haag. De andere 9 politieke partijen hebben in totaal 17 stemmen. Elke motie van wantrouwen van deze partijen wordt moeiteloos door hun van tafel geveegd. Het is op zijn minst merkwaardig genoemd dat juist de PvdA met zijn PvdA wethouder Norder, de grootste voorstanders zijn van een verscherpt woonwagenebeleid, die de voetsporen volgen van Burgemeester Leers in Maastricht, direct gevolgd door Minister Remkes en Burgemeester Deetman. Daarbij is het nog merkwaardiger dat de PvdA onder leiding van Wouter Bos de oppositie vormt in de Tweede Kamer. Hoe is dit te rijmen? Wie het weet mag het zeggen. In ieder geval weet ik dat het misdadige woonwagenebeleid gewoon wordt door gezet. De reden van de brief die hierna volgt is om de Grote Drie te vragen of zij hun gevoel willen laten spreken door B en W te smeken om niet door te gaan met hun beleid om de woonwagenebewoners (lees: reizigers) te liquideren. Het zijn toch Nederlandse staatsburgers, die sinds de 19e eeuw hun diensten aan onze samenleving hebben gegeven. Zie mijn verhaal over de 150 jaar woonwagenebeleid op deze website. Hier komt dan de brief aan de Grote Drie.Baarn, 11 -11- 2005 11.00 uur (wapenstilstand eerste wereldoorlog 87 jaar geleden)*
Onderwerp: woonwagenebeleid van B en W van de gemeente Den Haag

Geachte leden van de fracties VVD, CDA en PvdA van de Raad van de Gemeente Den Haag
Uw fracties hebben sinds 5 juni 1997 - de raadsvergadering waar gestemd is over de opheffing woonwagencentrum Leyweg - tot op de dag van vandaag er letterlijk en figuurlijk mee ingestemd, dat het woonwagencentrum in december 2002 is 'verhuisd' naar de Jan Hanlostraat. Dat Sani Kames met zijn vrouw zijn standplaats van zijn woonwagen aan de Jan Hanlostraat 6 juni jl heeft moeten ontruimen, dat de wagen van Tinus Perdaems 3 november jl met de grond gelijk is gemaakt. Uiteraard voelde U zich gesterkt door de brief, die minister Remkes in mei jl aan alle Nederlandse gemeenten heeft gestuurd om hun op het hart te drukken, dat zij de 'vrijplaatsen' daadkrachtig moesten aanpakken. Een goed voorbeeld hiervan is het fijnknippen van de wagen Tinus. Zo liet de fractievoorzitter van de PvdA de heer H.P.M. Kool zich in de wandelgangen van het Gemeentehuis in Den Haag ontvallen tegenover een raadslid, dat ze goed op koers zaten of iets dergelijks van dezelfde strekking. Mevrouw C.J.M van Nimwegen-van Wieringen, eveneens van de PvdA, heeft ook te kennen gegeven dat B en W het goed aanpakt met de woonwagens. Het enige raadslid van de Grote Drie, die een zekere bewogenheid jegens de woonwagenebewoners heeft laten zien is de heer Anne Mulder van de VVD. Hij is ook enkele malen op het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat geweest om poolshoogte te nemen. Wel jammer was dat hij in de raadsvergadering van 23 juni jl tegen de motie van de SP stemde en als commentaar had dat ze toch hun huur moesten betalen Hij zei toen letterlijk: " Als iedereen netjes zijn huur betaalt kun je ontruimingën voorkomen. Dan is er niets aan de hand". Maar zo eenvoudig ligt de zaak niet. Het te laat betalen komt door het feit, dat zij nog geen cent schadevergoeding als gevolg van de gedwongen verhuizing december 2002 hadden gekregen. Zo heeft Tinus Perdaems 220.000 euro schade aan zijn wagen gehad, wat door een rapport van een erkend bureau door de gemeente is erkend en dacht hij met zijn huurschuld dat dit kon worden verrekend. Door de wethouder Norder wordt steeds geroepen ook tijdens de TV uitzending van 21 juni jl., dat nu de woonwagenwet is afgeschaft, de woonwagenebewoners zich moeten houden aan de rechten en plichten zoals de gewone burgers dat moeten doen. Gelijke monniken, gelijke kappen. Daar ligt nu de hele crux, namelijk burgers wordt gebruikelijk bij een huurschuld

een tweede kans geboden en als ze de huur alsnog willen betalen ondanks het feit dat ze in eerste instantie te laat waren en wordt hun een nieuwe huurovereenkomst aangeboden. Zowel Sani Kames en Tinus Perdaems hebben de gelden voor de achterstallige huur (resp. 2300 en 3000 euro) aan hun advocaten Westendorp en Koning gegeven. Deze hebben tevergeefs geprobeerd het geld aan de deurwaarder te betalen. De gemeente heeft aan de rechter gevraagd of het huurcontract kon worden opgezegd. De uitspraak is U bekend. Zo'n uitspraak heeft niet automatisch tot gevolg dat er daadwerkelijk ontruimd moet worden, maar kan als een stok achter de deur dienen. Nu wordt steeds gezegd: ja de rechter heeft beslist dus moeten we als Gemeente het vonnis kracht bijzetten. Dit een misleidende voorstelling van zaken.

Wat er nu weer gebeurd is met de wagen van Tinus Perdaems hoort thuis in een scenario voor een horrorfilm. De woonwagen van Tinus Perdaems wordt tegen zijn zin (Hij en de andere bewoners hadden immers in december 2002 aangeboden om vrijwillig te verhuizen na de kerstdagen) 18 december 2002 naar de Jan Hanlostraat versleept. De kosten van de verhuizing zijn 224.000 euro opgelegd met bestuursdwang. De schade aan zijn wagen was een gelijke som maar heeft hij daar nooit een cent van gezien, ook niet de schade aan zijn spullen die in zijn boxen waren ondergebracht. Nu wordt omdat hij de huur van 3000 euro te laat had betaald zijn wagen, geraamd op 500.000 euro, plat gewalst en is het puin hoe verzin je het... naar het oude kamp aan de Leyweg vervoerd waar hij ook nog voor zal moeten betalen. Tevens is ook een groot gedeelte van zijn huisraad fijngeknepen. Toch is woensdagavond 2 november in een vergadering waar de wijkagent bij aanwezig was, afgesproken dat de wagen netjes zou worden gedemonteerd en niet fijngeknepen. Ze zijn om half acht in de morgen van 3 november begonnen met het demonteren van 2 airco's, maar om 10 uur is het bevel gegeven fijnknippen en tegen de avond was de klus geklaard en zijn zelfs de afgemonteerde airco's ook maar tezamen met een deel van zijn huisraad in de containers gedumpt. Voor opvang van hem is niet gezorgd.

Het moet toch niet zo'n lekker gevoel zijn voor de 45 raadsleden, die B en W carte blanche hebben gegeven voor deze operaties. Maar gelukkig heb ik nu een dagvaarding voor het niet opvolgen van een bevel van een ambtenaar (art.184 WvS) en zal niet nalaten om via alle komende rechtzaken deze zaak in de openbaarheid te brengen door het horen van vele getuigen à charge.

In een brief van 14 juni jl. heb ik Burgemeester Deetman heb ik op de hoogte gebracht van mijn strijd tegen het onrecht begaan door Burgemeester van Haeringen in de zeventiger jaren. Veel acties zijn toen ondernomen door de Werkgroep Opblazen Burgemeester (W.O.B) Ik schreef Burgemeester Deetman o.m. het volgende:

" Mocht onverhoopt U doorgaan met het verwijderen van 25 woonwagens (en niet 26 want één woonwagen is al in veiligheid gebracht) breken er gitzwarte tijden aan. De tijden in Baarn in de zeventiger jaren met de Burgemeester van Baarn, Mr van Haeringen komen mij dan weer voor de geest. De Burgemeester heeft toen een lastige burger van Baarn drie weken in het psychiatrische Ziekenhuis Zon en Schild in Amersfoort in eenzame afzondering laten opsluiten met een vervalste medische verklaring. Dit kwam hem duur te staan en niet alleen hij, maar ook de Gemeentearts en de directeur van de sociale dienst moesten vertrekken. Voor de inwoner van Baarn liep het goed af, want hij kreeg van de Gemeente Baarn niet alleen eerherstel, maar ook een ruime schadevergoeding, o.a. voor de kosten voor een studie."

Ik heb drie jaar uitgetrokken om Burgemeester Deetman via de rechtszaal te ondervragen voor zijn gevoerde beleid sinds 2002. Ik zal hem dan vele vragen stellen zoals: "Waarom zegt U dat de brief van mij, namens de bewoners, van 10 december 2002 ,waarin ik U mededeel dat de bewoners vrijwillig willen verhuizen, niet heeft ontvangen". Ik kan hem dan tonen het ontvangstbewijs van deze brief. De strijd die ik in de zeventiger jaren heb gevoerd in de rechtszaal, tot zelfs het stelen van mijn eigen dossier uit de Hoge Raad aan toe, heeft mij een schat van ervaring opgeleverd en ik zal ook niet schromen alle middelen in de strijd te gooien, die

mij ter beschikking staan. Ik heb er zelfs een vrijheidsstraf voor over. Zo ook in zeventiger jaren toen heb ik maanden in de cel gezeten om de boetes opgelopen tijdens alle processen uit te zitten. Ik zie daarom de toekomst met vertrouwen tegemoet om alles boven water te krijgen wat in de doofpot is gestopt. Wat is er bijv. terecht gekomen van het rapport van de Commissie de Haseth. Een lid van de Commissie Mr T. van Daalen schreef mij 2 juli jl: "Inderdaad hadden wij als commissie een ander gevolg op ons rapport voor ogen". Hij voelde zich ook machteloos tegenover de gang van zaken. Mijn vraag aan U is, kunt U er voor zorgen dat Burgemeester en zijn wethouder Norder afzien van nog meer ellende door het slopen van woonwagens. Laat ze de bewoners een tweede kans geven.

Met de vriendelijke groeten, Dr Tom de Booij Koningsweg 45, 3743 ET Baarn tel 035 5412852

*) In de begin jaren dertig moesten wij op de lagere school op dit uur 2 minuten stilte houden, net zoals we nu doen op 4 mei voor de tweede wereldoorlog. Op welke datum moeten de kinderen op school de derde wereldoorlog gedenken?

Zaterdag 12 november 2005

Het leek me niet onnodig om de fractievoorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal Wouter Bos, (als ook het hoofdbestuur van de PvdA, die ik een gelijksoortige brief verstuurd) in te lichten over de verrichtingen van zijn partijgenoten, die zitting hebben in de Raad van de Gemeente Den Haag. Ik heb hem vandaag een kopie van de brief gestuurd, die ik gisteren heb verstuurd aan de leden van de drie fracties PvdA, VVD en CDA. De inhoud van mijn brief aan Wouter Bos spreekt voor zich zelf.

Geachte Heer Bos,

Te uwer informatie zend ik een afschrift van mijn brief aan de fracties PvdA, VVD, en CDA van de Raad van de Gemeente Den Haag. Merkwaardig is dat Uw partij steeds samen met de VVD en CDA al jaren lang de scepter zwaait met 28 leden van de 45 leden in de Raad van de gemeente Den Haag, terwijl U met Uw partij in de Tweede Kamer in de oppositie zit. Het zijn vrijwel altijd PvdA wethouders waar ik in mijn strijd voor het behoud van woonwagencentra, tegen moet vechten. Het zijn zij die de felste voorstanders zijn om die centra te doen verdwijnen. .

In Hilversum voor behoud de Egelshoek: ex-wethouder Flink, wethouder Hammer ; in Leiden voor behoud Trekvaartplein: ex-wethouder van Rij, wethouder Buijing; In Den Haag voor behoud Leyweg ex-wethouder Hilhorst, Hanlostraat; wethouder Norder, in Apeldoorn voor behoud de Haere ex-wethouder Gutteling.

Het vreemde is dat van de zijde van de VVD ik soms medestanders tref. En wat te denken van Uw Minister-president (CDA) die in zijn brief van 1 september jl mij waardeert voor mijn maatschappelijke betrokkenheid in zake het behoud van woonwagencentra. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

Maandag 14 November 2005

Van een bewoner van de Jan Hanlostraat ontvang ik de brief van Minister Remkes van 11 mei 2006, die hij aan alle colleges van Nederlandse Gemeenten heeft gestuurd. Het gaat over de aanpak van vrijplaatsen/normalisatie woonwagencentra. Let wel hier wordt door de minister alle woonwagencentra in een adem genoemd met vrijplaatsen. De brief doet een dringende oproep om het bestaan of ontstaan van vrijplaatsen tegen te gaan. In deze brief komt de volgende zin voor: " Zij dienen ongelijke behandeling van verschillende (groepen) burgers tegen te gaan". (door mij vet afgedrukt). Het is juist deze zin die mij noodzaakt om een brief te schrijven aan die autoriteiten aan wie de oproep van de Minister is gericht. In de brief wordt aangekondigd, dat er in 2005 en 2006 twee maal per jaar een ronde tafelsessie zal worden gehouden met de G4, Maastricht en de meest betrokken instanties. Onder de G4 verstaat men de steden Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Aan het eind van de brief van de Minister Remkes is te lezen: "Op 20 december 2004 hebben staatssecretaris drs J.G.Wijn, de burgemeester van Amsterdam

J.Cohen, korpschef Amsterdam-Amstelland B. Welten en hoofdofficier van Justitie mr L.A.J.M. de Wit 2004 een convenant ondertekent betreffende de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen".

Ik heb dan ook gemeend aan de burgemeesters van de genoemde steden (uiteraard behalve Den Haag) alsmede de ondertekenaars van het convenant de volgende brief te sturen.

Baarn, 14 november 2005

Aan (naar iedere hierboven genoemde overheidsdienaar persoonlijk geschreven)

Onderwerp: brief Minister Remkes 11 mei jl. aanpak vrijplaatsen/ normalisatie woonwagencentra

11 mei 2005 heeft minister J.W. Remkes aan de colleges van Burgemeester en Wethouders van de Nederlandse gemeenten een brief gestuurd betreffende aanpak vrijplaatsen/normalisatie woonwagencentra. In deze brief staat te lezen dat "...in ieder geval in 2005 en 2006, zal twee maal per jaar een ronde tafelsessie worden gehouden met onder andere de G4, Maastricht en de meest betrokken rijksinstanties. De reden waarom ik mij tot U, de burgemeesters van de G4 of de ondertekenaars van het convenant, richt is betreft de volgende zinsnede in bovengenoemde brief:

"Zij dienen ongelijke behandeling van verschillende (groepen) burgers tegen te gaan".

Nu de woonwagenwet is afgeschaft zijn de woonwagenbewoners (reizigers) gewone Nederlandse Staatsburgers geworden. Zoals U in mijn onderstaand relaas kunt lezen zijn de woonwagenbewoners van Den Haag door de Gemeente Den Haag mijn inziens ongelijk behandeld. U zou mij ten zeerste verplichten indien U een onderzoek zou willen doen of hier inderdaad spraken van is. In het hierna volgend relaas heb ik mijn stelling met argumenten onderbouwd. In december 2002 is de woonwagen van Tinus Perdaems van het woonwagencentrum aan de Leyweg te Den Haag door de Gemeente Den Haag 'verhuisd' naar de Jan Hanlostraat in Den Haag. Bij deze 'verhuizing' heeft Tinus Perdaems 220.000 euro schade aan zijn wagen gehad, wat door een rapport van een erkend bureau door de gemeente is erkend. Voor deze schade heeft hij nooit een cent gezien, ook niet de schade aan zijn spullen die in zijn boxen waren ondergebracht. Inmiddels is door de Gemeente Den Haag aan hem een rekening van 224.000 euro gepresenteerd voor de 'verhuizing' met bestuursdwang. Hij heeft steeds in de veronderstelling geleefd dat deze huurschuld met zijn schadeclaim zou kunnen worden verrekend. Dit bleek niet het geval, dit moet men volgens de Gemeente gescheiden bezien. Tinus Perdaems heeft zijn achterstallige huur van 3000 euro hierdoor te laat betaald. Hij heeft echter later opdracht gegeven aan zijn advocaat Mr. H. Koning om deze gelden, plus onkosten, alsnog aan de deurwaarder te betalen. De deurwaarder van de Gemeente Den Haag heeft geweigerd dit bedrag in ontvangst te nemen.

De gemeente heeft aan de rechter gevraagd of het huurcontract met Tinus Perdaems kon worden opgezegd. De uitspraak stelde de Gemeente in het gelijk. Zo'n uitspraak heeft niet automatisch tot gevolg dat er daadwerkelijk ontruimd moet worden, maar kan als een stok achter de deur dienen. Nu wordt steeds gezegd: ja de rechter heeft beslist dus moeten we als Gemeente het vonnis kracht bijzetten. En zo heeft de Gemeente Den Haag Donderdagochtend 3 november 2005 de woonwagen van Tinus Perdaems met de grond gelijk gemaakt met zelfs een deel van zijn huisraad. Woensdagavond 2 november in een vergadering ter voorbereiding van de demontatie van de woonwagen van Tinus Perdaems, waar de wijkagent bij aanwezig was, afgesproken dat de wagen netjes zou worden gedemonteerd en niet fijngeknepen. Ze zijn om half acht in de morgen van 3 november begonnen met het demonteren van 2 airco's, maar om 10 uur is het bevel gegeven fijnknippen en tegen de avond was de klus geklaard en zijn zelfs de afgemonteerde airco's ook maar tezamen met een deel van zijn huisraad in de containers gedumpt., die op het oude

woonwagencentrum aan de Leyweg waren opgesteld. Hier is nu mijns inziens een duidelijk geval van ongelijke behandeling door de Gemeente Den Haag aan de orde. De wethouder M. Norder, met woonwagenzaken belast, heeft steeds geroepen, ook tijdens een TV uitzending van 21 juni jl., dat nu de woonwagenwet is afgeschaft, de woonwagenbewoners zich moeten houden aan de rechten en plichten zoals de gewone burgers dat moeten doen. Gelijke monniken, gelijke kappen. Daar ligt nu de hele crux, namelijk burgers wordt gebruikelijk bij een huurschuld een tweede kans geboden en als ze de achterstallige huur alsnog willen betalen ondanks het feit dat ze in eerste instantie te laat waren. Er wordt hun dan een nieuwe huurovereenkomst aangeboden.

Op die bewuste donderdag 3 november 2005 bevond ik mij in de woonwagen van Tinus Perdaems. Ik heb het bevel om het pand te verlaten niet opgevolgd. Door het begaan van dit misdrijf artikel 184 wetboek van strafrecht ben ik in de gelegenheid om via alle komende rechtzaken deze zaak in de openbaarheid te brengen door het horen van vele getuigen à charge. Ik heb de Minister-president steeds op de hoogte gehouden van deze gebeurtenissen Hij schreef in zijn antwoord van 1 september ondermeer de volgende vriendelijke woorden:

"Zoals u schrijft in uw brief kan ik persoonlijk niet behulpzaam zijn. Ik waardeer echter uw maatschappelijke betrokkenheid en stel het op prijs dat u mij hebt geschreven". Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Dr Tom de Booi

Bijlage: 3 foto's van woonwagenlocatie Jan Hanlostraat 9 Den Haag; voor -tijdens en na de sloop van de woonwagen van Tinus Perdaems

Maandag 14 november 2005

Ik krijg vandaag van een bewoner van de Jan Hanlostraat een foto van de vroegere standplaats van Sani Kames aan de Jan Hanlostraat toegestuurd. Sani Kames had zijn achterstallige huur van 3000 euro te laat betaald, maar heeft intussen via inhoudingen van zijn uitkering al 1500 euro betaald. Op zijn vroegere standplaats is nu een container geplaatst.

Vrijdag 18 november 2005

Op 3 november jl ben ik gearresteerd in de woonwagen van Tinus Perdaems, die diezelfde dag met de grond gelijk gemaakt is. Ik had het bevel van de politie niet opgevolgd om de wagen te verlaten. Ik heb toen 8 uur vastgezet. Er is een proces verbaal opgemaakt (maximum straf voor dit misdrijf artikel 184 Wetboek van Strafrecht is drie maanden gevangenisstraf). De officier van justitie van het Arrondissementsparket 's-Gravenhage schrijft mij vandaag het volgende Op mijn parket is een proces-verbaal binnengekomen, waarin u als verdachte bent aangemerkt. Inmiddels heb ik besloten u daarvoor niet (verder) te vervolgen. De reden hiervoor is dat naar mijn oordeel: uw leeftijd een vervolging minder gewenst maakt. Deze zaak is hiermee afgedaan, tenzij

- a. ik op grond van nieuwe feiten of omstandigheden deze beslissing moet herzien;
- b. het gerechtshof alsnog een vervolging beveelt. Dat kan als een ander, die is benadeeld door het feit waarvan u nu verdacht wordt, zich beklaagt over mijn beslissing u niet te vervolgen.
- c. Mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen u worden opgemaakt, dan zal de strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel worden doorgezet.

Einde citaat brief van de Officier Justitie.

Het onder a. genoemde geeft mij de gelegenheid om een brief te schrijven aan de Hoofdofficier van Justitie Mr H. Moraal, waarin ik hem zal vragen wie de Officier van Justitie is die mij niet wenst te vervolgen. Verder zal ik Mr Moraal vragen of hij de desbetreffende Officier van Justitie niet op andere gedachten kan brengen. De brief doe ik begeleiden met vele bijlagen waaruit volgens mij duidelijk blijkt dat ik jong genoeg ben om mij te vervolgen en dat het leeftijdsargument een duidelijke vorm van discriminatie is. Het is toch te gek voor woorden, dat ik zonder straf een bevel van de politie kan negeren, alleen omdat ik 81 jaar ben. Er zijn vele mensen van mijn leeftijd die volledig toerekeningsvatbaar zijn om een strafproces te kunnen meemaken.

Het onder b. genoemde levert mij de mogelijkheid om bij Gerechtshof te 's-Gravenhage een bewaarschrift in te dienen, aangezien ik als verdachte benadeeld wordt door de Officier van

Justitie, die het door mij begane misdrijf niet wenst te vervolgen. (Boek I van het Wetboek van Strafvordering artikel 12.- 1) . We lezen verder in dit Boek I onder punt 6. Rechtstreeks belanghebbende a) Algemeen. MvA (kamerstukken II 1917/18, 77, nr. 1. p.45) verstaat onder 'belanghebbende' degene, die bij instelling of voortzetting van de vervolging een redelijk belang heeft. Het begrip zou het midden houden tussen ' benadeelde" enerzijds, en 'belangstellende of 'een ieder' anderzijds. Volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad kan slechts degene, die door het achterwege blijven van een strafvervolging getroffen is in een belang dat hem bepaaldelijk aangaat, worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van art. 12. (zie o.a. HR 7 maart 1972, NJ. 1973.,35). Onder c. Wie kunnen belanghebbenden zijn? (Red: Er worden vele mogelijkheden genoemd zoals Slachtoffer etc maar ook de rol van de verdachte)

Verdachte. In beginsel zal de verdachte niet als belanghebbende kunnen worden aangemerkt. Van hem kan niet worden gezegd dat hij een objectief bepaalbaar belang heeft bij een tegen hem ingestelde strafvervolging. De jurisprudentie laat evenwel zien dat in een beperkt aantal gevallen een uitzondering mogelijk is.

Einde wat het wetboek van Strafvordering te melden heeft.

Dit laatste geeft mij voldoende aanknopingspunten om het Gerechtshof trachten te overtuigen van het feit - gezien wat er allemaal is gebeurd in de Gemeente Den Haag met het woonwagencentrum aan de Leyweg en Jan Hanlostraat sinds 2002 - dat ik een rechtstreeks belanghebbende ben. Mocht onverhoopt het Gerechtshof mijn bezwaarschrift ongegrond verklaren, dan zie ik mij genoodzaakt om opnieuw een proces verbaal tegen mij zal moeten worden opgemaakt. De Officier van Justitie heeft mij dus de suggestie gegeven, dat hij dan- ik herhaal wat hij mij geschreven heeft : " zal de strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel worden doorgezet". Einde citaat van de Officier van Justitie. Op die manier zou ik dan toch in de rechtszaal kunnen komen als verdachte en ik in de gelegenheid zal zijn om getuigen, zoals burgemeester Deetman, te ondervragen over zijn gevoerde woonwagenbeleid in de Gemeente Den Haag. Maar let wel de Officier van Justitie heeft het juridische toverwoord "IN BEGINSEL" gebruikt. Dat wil met zoveel woorden zeggen dat hij zelfs dan niet tot vervolging hoeft over te gaan. Maar dit toverwoord werkt averechts, want dan zal ik weer een nieuw strafbaar feit moeten begaan. Zo komen we dan in een eindeloze spiraal die onomstotelijk zal moeten leiden tot een strafvervolging. Het zal nog enkele jaren in beslag nemen maar gezien mijn leeftijd (zie de brief van de Officier van Justitie) heb ik dus de tijd van leven.

Zaterdag 19 november 2005

Van een bewoner krijg ik vandaag een rapport van wat er 15 november jl op het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat is gebeurd, begeleid met een aantal door hem gemaakte foto's. Het betreft hier Tinus Perdaems, niet de bewoner wiens wagen 3 november jl met de grond is gelijk gemaakt, maar zijn vader eveneens Tinus Perdaems geheten. Het beste lijkt mij op het rapport integraal op te nemen omdat het een ooggetuige verslag is en geen nader commentaar behoeft. Het gaat hierover een schuld daterende uit de tijd, dat de bewoners van de Leyweg in 2002 onder dwang naar de Jan Hanlostraat moesten verhuizen. Hier volgt het rapport: "Tinus Perdaems had volgens de gemeente een oude precario schuld staan van de Leyweg, waarvoor hij bij de gemeentelijke belasting moest komen tijdens dat gesprek heeft hij voorgesteld om een betalings regeling te treffen maar dat was niet mogelijk omdat volgens de gemeentelijke belasting dienst hij vermogend was dus een betalingsregeling werd niet geaccepteerd.

Op dinsdag 15 November om ongeveer 14:30 uur kwamen 5 mannen een paar klerenkasten van een deurwaarderskantoor en politie bij ome Tinus aan de deur ondertussen werd er op de Noordweg de ME geïnstalleerd. Ome Tinus vroeg wat zij kwamen doen en ze vertelden dat zij de spullen in beslag kwamen nemen en naar binnen wilden. Ome Tinus zij dat hij ze er niet in wilden laten, waarop zij antwoorden dat ze anders geforceerd binnen zouden komen, waarop ome Tinus zij naar binnen heeft gelaten. Toen zij binnen waren begonnen zij dingen op te schrijven waarop Tinus vroeg ga je dat in beslag nemen zij zeiden ja toen heeft ome Tinus een

aantal dingen op gepakt en door de ramen naar buiten gegooid. Het werd hem allemaal te veel hij werd toen vast gehouden en tante Kaat werd er gewoon niet goed van zij heeft het aan haar hart en is zwaar reuma patiënt. Een aantal mensen op het kamp hoorde lawaai en gingen kijken wat er gebeurde en liepen met een sneltreinvaart naar binnen bij ome Tinus en daar escaleerde het een beetje tussen Carolus Janssen (coördinator politie) en twee jongens van het kamp. Die jongens zeiden dat het nu wel eens zat geweest was om oude mensen zo aan te pakken en vertelden dat er niets uit de woonwagen in goede staat uit zal gaan. Maar binnen een notie van enkele minuten stond het weer zwart van de ME voor de wagen van ome Tinus. Tante Kaat (red. vrouw van ome Tinus) kreeg er evel van en werd niet goed. Een paar mensen hebben toen de ambulance gebeld en die is tot drie keer toe afgebeld door Carolus Janssen (Coördinator politie). Uit eindelijk kwam Van der Laan (politie) ook ter plaatse en vertelden dat dit niet normaal was en heeft de ambulance gebeld. Ondertussen hebben de deurwaarders een aantal dingen genoteerd en toen arriveerde de verhuiswagen en met een beetje tegenstand van Tinus Perdaems junior (inmiddels gearriveerd) en de dochter van Tinus en Kaat en nog een aantal jongens hebben zij een aantal dingen laten staan. De rest van de spullen zijn in de verhuiswagen gegaan en afgevoerd. Om ongeveer 18:00 uur vertrokken zij weer en was ondertussen was tante Kaat naar het ziekenhuis afgevoerd waar zij twee dagen is verbleven. Donderdag 17 november heeft Ome Tinus aangifte gedaan tegen Carolus Janssen omdat hij drie keer de ambulance heeft afgebeld.

PS zelfs de broeders van de ambulance vonden het niet normaal dat zij drie keer afgebeld waren want het was duidelijk nodig dat er een ambulance kwam" Einde rapport..

Zondag 20 november 2005

Na de sloop van de woonwagen van Tinus Perdaems 3 november 2005 stuurde ik dezelfde avond kwart voor twaalf aan Burgemeester Deetman de volgende e-mail met als bijlage de brief van de Minister-president van 1 september 2005 :

Burgemeester Deetman,

Zoals ik U vele malen heb geschreven, zal ik mij laten arresteren als U door gaat met uw onrechtmatige ontruiming cq. sloop van woonwagens aan de Leyweg en daarna de Jan Hanlostraat. Vanochtend was het weer zo ver en heeft U de woonwagen Jan Hanlostraat 9 gedemonteerd (in het jargon van de reizigers fijngeknepen). Reden waarom ik mij heb laten arresteren rond 7 uur van ochtend en heb na 7 uur detentie (overigens prima verzorging) mij kunnen verheugen in het begaan van een misdrijf art 184 WvS waarmee ik uiteindelijk U mag spreken in een rechtszaal om U te vragen over de gronden waarop U het beleid dat U gevoerd heeft sinds 11 december 2002 heeft gebaseerd. Ik zend u als bijlage een brief van uw minister president, die toch een iets genuanceerde mening heeft over mijn intenties. Inmiddels hoop ik vurig om met U in de rechtszaal onze (juridische) degens te kruisen. Tom de Booij

Vandaag ontvang ik van Burgemeester Deetman een brief dd. 17 november 2005 als reactie op mijn e-mail van 3 november 2005

Geachte heer De Booij,

Naar aanleiding van uw e-mail bericht van 3 november 2005 merk ik het volgende op. Er is geen sprake van dat de gemeente onrechtmatig heeft gehandeld. De gemeente houdt zich aan de regels. Dat wordt bevestigd door de vonnissen van de rechtbank. U bent zelf verantwoordelijk voor uw eigen handelen, dus ook ten opzichte van het Wetboek van Strafrecht. In een strafrechtzaak is geen ruimte voor een beleidsmatige discussie. De brief van de minister-president heb ik niet aangetroffen. Met vriendelijke groet, Deetman. Inlichtingen bij Woonwagenzaken. Kenmerk:DSO/2005.3916

Commentaar: Er zijn een viertal punten die mij opvallen.

1. - dat de brief kennelijk niet door Deetman zelf is geschreven. Zie handtekening (i/o = in opdracht) en kenmerk van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling, kennelijk door een ambtenaar van

woonwagenzaken van de Gemeente Den Haag.

2. - dat de twee volgende zinnen uit zijn brief moeilijk met elkaar te rijmen zijn:

"De gemeente houdt zich aan de regels. Dat wordt bevestigd door de vonnissen van de rechtbank."

Uiteraard mag Burgemeester Deetman beweren, dat zij hebben gehandeld volgens de regels. De Raad van de Gemeente Den Haag heeft dat ook keer op keer bevestigd. Maar de tweede zin dat het wordt bevestigd door de vonnissen van de rechtbank is regelrecht een misleidende voorstelling van zaken. Immers de Gemeente vraagt aan de rechter een oordeel of bv. een huurovereenkomst mag worden ontbonden en tot ontruiming mag worden overgegaan of bv. bestuursdwang in bepaalde gevallen mag worden toegepast etc. De rechtbank heeft de Gemeente Den Haag daarbij in vele gevallen gelijk gegeven. Maar na dit vonnis kan de Gemeente op haar beurt een afweging maken of ze al dan niet een tweede huurovereenkomst aan de huurder willen aanbieden of al dan niet tot ontruiming of sloop over gaan of om bestuursdwang toe te passen.. Dit beleid zou misschien ook volgens de regels hebben kunnen verlopen. Dit beleid is echter in tweede instantie nog niet door de rechter getoetst. Zo bijvoorbeeld het gevoerde beleid om de sloop van een woonwagen aan de Tom Mandersstraat 3 op 21 juni jl. al dan niet legaal of illegaal is gebeurd. Let wel het gaat niet over een goedkeuring cq. bevestiging van de Raad van de Gemeente Den Haag, maar over de bevestiging van de rechtbank.. Reden waarom ik in mijn komende strafzaak de rechter vraag om dit beleid te toetsen.

3. - dat Burgemeester Deetman al bepaald wat de rechter wel of niet relevant vindt tijdens de strafrechtspraak en/of de Burgemeester wel volgens de regels heeft gehandeld. De rechter zal wel bepalen of het al of niet een beleidsmatige discussie is. Mocht het volgens de rechter een beleidsmatige discussie zal de rechter uiteraard de verdachte geen ruimte bieden in zijn betoog. Dit onderwerp is wel heel actueel geworden door de vrijspraak van Samir A. De politici hebben onterecht kritiek op de Rechterlijke Macht vinden strafrechtdeskundigen zoals Ybo Buruma, hoogleraar strafrecht aan de Radboud Universiteit Nijmegen de Leidse hoogleraar strafrecht Th. de Roos. Ook minister Donner heeft in niet mis te verstane woorden kritiek geuit op politici, en zelfs daarbij zijn partijgenoot de CDA fractie -leider Maxime Verhagen niet ontzien. Burgemeester Deetman weet toch beter dan wie ook dat we in dit land leven waar we de scheiding der machten hanteren (Trias Politica). .

4. - dat de Burgemeester zegt dat hij de brief, die ik van de Minister-president had ontvangen, niet had aangetroffen. In mijn computer kan ik bij de afdeling verzonden items zien, dat de brief van de Minister-president als bijlage, is meegestuurd. Het doet weer sterk denken aan de brief, die ik namens de bewoners op 11 december 2002 aan de Gemeente Den Haag t.a.v Burgemeester drs W.J. Deetman, per brief en per fax, heb verstuurd De inhoud van de brief geven we hieronder nogmaals weer:

We hebben de eer U mede te delen dat wij heden Woensdag 11 december 2002 zijn begonnen met de verhuizing van het woonwagencentrum Leyweg naar de nieuwe locatie Jan Hanlostraat (Noordweg) in Uw gemeente. Deze datum hebben wij U reeds recentelijk namelijk op maandag 9 december jl. medegedeeld, via onze advocaat de Heer Mr H. Koning.

Wij zijn zeer verheugd om van U te vernemen, volgens het door U dd. 10/12/'02 uitgegeven persbericht, dat U akkoord bent gegaan met ons herhaald verzoek om deze verhuizing geheel te laten geschieden op basis van vrijwilligheid. U kunt er op rekenen, dat wij alles, wat in ons vermogen ligt, in nauw overleg met uw ambtenaren, zo soepel mogelijk te laten verlopen.

Terugkijkend op de 6 jaren, die achter ons liggen, kunnen we spreken van twee overwinnaars

- ten eerste U als Gemeente, die er naar heeft gestreefd om ons zo dierbare woonwagencentrum te doen verplaatsen en dat nu uiteindelijk zijn beslag heeft gekregen en

- ten tweede de Vereniging Woonwagenbewoners Leyweg, die sinds 1997 heeft geijverd om de verhuizing op basis van vrijwilligheid te laten geschieden.

De reden, dat wij precies op woensdag 11 december 2002 zijn begonnen met de verhuizing is

gelegen in het feit, dat wij gehoor geven aan de beslissing, die de Rechterlijke Macht heeft genomen, namelijk dat op deze datum de verhuizing zal dienen te geschieden en dat alle juridische mogelijkheden zijn uitgeput, zodat wij dit besluit dienen te rechtvaardigen eerbiedigen, we leven namelijk in een land waar de Rechterlijke macht in onze Rechtstaat in deze het laatste woord heeft (de Trias Politica). De Wetgevende macht had reeds op 5 juni 1997 tijdens de raadsvergadering het besluit genomen om het centrum te doen opheffen. Toen was er nog Uw wethouder, die bij zijn standpunt bleef om uiteindelijk het wapen van 'Ultimum Remedium' te hanteren. Het verheugt ons daarom, dat dit 'pistool' door U ter zijde is geschoven. Zoals U zich nog zal herinneren werd deze symboliek tijdens de genoemde raadsvergadering gebezigd. Inmiddels verblijven wij, met de gevoelens van de meeste hoogachting.

Uwe dw. De Vereniging van de Woonwagenebewoners Leyweg (opgericht 15 april 1997) . Namens deze, de adviseur van de Vereniging Woonwagenebewoners Leyweg. Dr Tom de Booij. De Gemeente Den Haag heeft mij per e-mail van 9 april 2003 (afdeling Management- en Personeelsondersteuning getekend door. W.L.Donkers) medegedeeld, dat zij deze brief nooit hebben ontvangen, terwijl ik in het bezit ben van het ontvangstbewijs van het faxbericht. Vooral het verdwijnen van deze brief is van cruciaal belang geweest voor het verdere verloop van de tragische geschiedenis.

De uiterst snelle reactie van Burgemeester Deetman van 17 november jl. op mijn e-mail van 3 november jl. laat zien hoe in 4 volzinnen op 4 punten commentaar geleverd kan worden. Ben benieuwd de reactie te vernemen van de Burgervader van de gemeente Den Haag.

Woensdag 23 november 2005

Verheugend is het, dat we er met de Minister- president (zie Maandag 14 november 2005 wat de reactie was die de Minister- president aan mij schreef) weer iemand bij gekregen hebben die iets anders dan de Gemeente Den Haag tegen de zaak aankijkt en wel de burgemeester van Rotterdam mr I.W. Opstelten. Hij antwoordt op de brief die ik al afdruckte in dit hoofdstuk 14 november 2005. Het was brief aan de overheidsdienaren die genoemd worden in de brief van minister Remkes van 11 mei 2005, waarin hij de gemeenten oproept om de woonwagencentra te normaliseren (dus het leven nog zuurder te maken dan het al is).

Burgemeester Opstelten zegt onder meer het volgende:

"Evenals de minister-president stel ik het zeer op prijs dat u de moeite neemt om situaties kritisch te bekijken en deze aan de orde te stellen. Uw signaal geeft de overheid de kans om de eigen dienstverlening richting de burger te verbeteren".

In de brief van de burgemeester van Rotterdam staat ook nog het volgende:

"Het past niet in de verdeling van bevoegdheden als ik als burgemeester van Rotterdam me ga mengen in een individueel geval in een andere gemeente.(...) Indien u zich daarover wilt beklagen, kunt u bij mijn collega, de heer Deetman terecht".

De daad bij het woord voegend heb ik burgemeester Deetman vandaag meteen de volgende brief gestuurd:

"Hierbij zend ik U een afschrift van de brief van de burgemeester van Rotterdam de Hoogedelachtbare Heer mr I.W. Opstelten, die hij mij 18 november 2005 toestuurde (bijlage 1) Dit als antwoord op mijn schrijven van 14 november jl. Een afschrift van deze brief doe ik U hierbij toekomen (bijlage 2). Een gelijkkluidende brief stuurde ik aan de twee andere overheidsdienaren van de G4, tw: de Burgemeesters van Amsterdam en Utrecht resp. de heer J. Cohen en mevrouw Mr. A.W.Brouwer, en de burgemeester van Maastricht drs G.B.M. Leers . De reden van mijn schrijven is gelegen aan het feit dat deze overheidsdienaren genoemd worden in de brief van 11 mei 2005 die minister Remkes aan alle colleges van Burgemeesters en Wethouders van de Nederlandse gemeenten heeft gestuurd met als onderwerp: Aanpak vrijplaatsen/normalisatie woonwagencentra. Uiteraard heb ik geen brief aan Uw adres gestuurd, omdat de uitslag mij van te voren al was bekend, gezien de vele afwijzingen die U mij al heeft gestuurd.

Tevens heb ik een brief verstuurd aan de ondertekenaars van het op 20 december 2004 gesloten convenant betreffende de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen. (zie pagina 6 van de brief van Minister Remkes,) tw. de staatssecretaris van Financiën mr. drs. J.G.Wijn, de hoofdofficier van Justitie van Amsterdam mr. L.A.J.M. de Wit, de korpschef van Amsterdam-Amstelland B.Welten en de burgemeester van Amsterdam J.Cohen (bijlage 3). Burgemeester van Rotterdam, de Hoogedelachtbare Heer mr. I.W. Opstelten schrijft mij in de bovennoemde brief onder meer, dat ik mij bij U moet beklagen. Ik heb de burgemeester van Rotterdam vandaag geschreven, dat ik bij hem aan het juiste adres was, omdat hij volgens de brief van Remkes van 11 mei 2005, aanzit (of namens hem zijn ambtenaren) bij de tweemaal jaarlijks gehouden en te houden ronde tafelsessies over de vrijplaatsen/normalisatie woonwagencentra, zie hiervoor pagina 6 van de brief van minister Remkes (bijlage 4). Tom de Booij (PS. de bijlagen bij de brief heb ik hier niet weergegeven. Mochten de lezers van deze website deze willen inzien krijgen ze deze per e-mail toegestuurd).

Vandaag is ook de dag, dat ik de Hoofdofficier van Justitie van Den Haag, Mr Han Moraal vraag om het besluit van zijn ondergeschikte officier van justitie om mij niet te vervolgen, vanwege mijn hoge leeftijd, zou willen herzien. Het is een brief die ik met hulp van mijn rechtskundig adviseur Erik van der Maal heb geschreven en die een goed beeld geeft van de kromme redenering van leden van het Openbaar Ministerie, hier in het bijzonder van een officier van justitie in Den Haag . Hier volgt de brief (zonder de vele bijlagen, die in de brief worden genoemd. Ook deze kunnen aan de lezers van mijn website per email worden toegestuurd)

"Aan de Hoofdofficier van Justitie mr. H. Moraal

Op 3 november 2005 heb ik opzettelijk een ambtelijk bevel niet opgevolgd. Ik maakte mij daardoor schuldig aan het in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht genoemde misdrijf. Er werd van dit misdrijf proces-verbaal opgemaakt door de politie Haaglanden, district Den Haag/Loosduinen, en dit proces-verbaal is vervolgens naar het Arrondissementsparket van de officier van justitie gestuurd Op 19 november 2005 ontving ik een brief van de "officier van justitie " (zie bijlage 1) met een onleesbare handtekening, waarin hij mij zijn besluit mededeelde om mij niet (verder) te vervolgen. Als reden gaf hij op dat mijn leeftijd "een vervolging minder gewenst maakt". Voorts werd mij medegedeeld dat de officier van justitie de zaak hiermee als afgedaan beschouwt, tenzij hij op grond van nieuwe feiten of omstandigheden deze beslissing moet herzien;het Gerechtshof alsnog een vervolging beveelt.

Ten slotte laat de officier van justitie mij weten dat, mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen mij worden opgemaakt, strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel zal worden doorgezet.

Naar aanleiding van bovenstaande zou ik van u graag antwoord op de volgende vragen willen hebben:

1.Wie is de officier van justitie die mij deze brief heeft geschreven? De reden waarom ik dit wil weten is, dat ik hem ervan wil overtuigen dat er voldoende feiten en omstandigheden zijn die hem nopen zijn beslissing te herzien. Ik zou dit graag in een gesprek met hem nader willen toelichten. En als het mij niet zou lukken hem te overtuigen, dan zie ik mij genooddaakt om, als rechtstreeks belanghebbende m.b.t. het niet-vervolgen, schriftelijk beklag te doen bij het Gerechtshof. Ik heb immers bij instelling of voortzetting van de vervolging een objectief bepaalbaar redelijk belang, en ik word door het achterwege blijven van een strafvervolging getroffen in dat belang. Zou ik er niet in slagen om de officier van justitie te overtuigen om zijn beslissing te herzien en zou ook mijn klaagschrift bij het Gerechtshof o.g.v. artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering geen resultaat hebben, dan zal ik genooddaakt zijn gebruik te maken van de opening die de officier van justitie mij in de laatste zin van zijn brief biedt: door opnieuw proces -verbaal tegen mij op te laten maken zal hij zijn toezegging gestand moeten doen om in

beginsel strafvervolgning tegen mij door te zetten in de nieuwe zaak.

2. Bent U van mening dat bij het sepotbeleid van een officier van justitie discriminatie in het algemeen en leeftijdsdiscriminatie in het bijzonder is toegestaan?

3. Bent u van mening dat het voor een tweede keer plegen van een strafbaar feit door dezelfde dader een reden kan zijn om van vervolging af te zien, terwijl de eerste keer wél tot vervolging van een vergelijkbaar feit (zie bijlagen 2 en 3) werd overgegaan? Mijns inziens zou op deze wijze recidive beloond worden!

4. Vindt u het niet onlogisch en inconsequent dat de officier thans een vervolging minder gewenst acht gezien mijn leeftijd, terwijl hij wél toezegt om "in de toekomst" bij een nieuwe zaak (in beginsel) wél tot strafvervolgning over te gaan ? Immers: "in de toekomst "zal mijn leeftijd hoger zijn dan heden.

5. Bent u bereid om uw invloed uit te oefenen op de officier van justitie om zijn sepotbeleid te herzien? Het zou veel tijd en moeite van beide kanten besparen.

Ik zou het zeer op prijs stellen om van u antwoord op bovenstaande vragen te ontvangen. Opdat u zich een beeld kunt vormen van mijn motivatie in deze zaak geef ik u hierbij enige informatie:

Op 17 december 2002 pleegde ik lokaalvredebreuk uit protest tegen het feit dat de burgemeester van Den Haag W.J.Deetman mij op zijn spreekuur niet wenste te ontvangen Ik wilde hem vragen waarom hij op 11 december 2002 was overgegaan tot gedwongen ontruiming met bestuursdwang van het woonwagencentrum aan de Leyweg, ondanks het feit dat hem per brief door mij , als adviseur, en door de advocaat van de bewoners was medegedeeld dat de bewoners bereid waren vrijwillig te verhuizen De officier van justitie stuurde mij een dagvaarding om op 6 augustus 2003 te verschijnen voor de politierechter (zie bijlagen 2 en 3). In de zomer 2003 leek het er echter op dat de Gemeente Den Haag een welwillender koers in zake het woonwagenbeleid zou inzetten. Daarom heb ik toen besloten om de zaak niet op de spits te drijven en ben ik ingegaan op het transactievoorstel van de officier van justitie: ik betaalde 130 euro en de officier trok de zaak in (zie bijlage 5).Van een welwillender koers van de Gemeente Den Haag bleek echter geen sprake te zijn, integendeel: er is sprake van een steeds onmenselijker behandeling van de woonwagengewoners. Een paar voorbeelden:

- huurachterstanden worden aangegrepen om huurovereenkomsten te ontbinden, ook als de huurders aanbieden om de hele achterstand te betalen;

Woonwagens worden van de standplaatsen verwijderd en soms gesloopt, waardoor de bewoners in een uitzichtloze situatie (dakloos met een grote schuldenlast) terecht komen;

alle pogingen om te proberen de problemen en meningsverschillen uit te praten en tot voor beide partijen aanvaardbare oplossingen te komen, stuiten op weigeringen van de gemeente.

Op 21 juni 2005 werd in opdracht van B en W van Den Haag begonnen met de sloop van een woonwagen op de Tom Mandersstraat 3. Ik heb aan de Raad van de Gemeente Den Haag in een brief. medegedeeld, dat als B en W onverhoopt weer tot sloop en/of verwijderen van een woonwagen zou overgaan, ik een strafbaar feit zou plegen (zie bijlage 6). Op 3 november 2005 bevond ik mij in een woonwagen die ook gesloopt zou worden. De deurwaarder en daarna de politie gaven mij een ambtelijk bevel om de wagen te verlaten. Ik heb opzettelijk niet aan dat bevel voldaan, waardoor ik mij aan overtreding van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht schuldig maakte. U kunt alles in het opgemaakte proces-verbaal nalezen. Het spreekt van zelf dat ik volledig bereid ben om u alle informatie te verschaffen die u nodig dient te hebben. Inmiddels, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe Dw. Dr Tom de Booij (geboren te Vlissingen 25 augustus 1924) ".

In de periode medio november tot 21 december 2005 valt er niet veel te melden over de nasleep van de ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg nu 3 jaar geleden! Nog steeds staat er geen huis op, alleen grote bergen zand van de firma Konijnenburg. Ach, wat had de gemeente Den Haag een haast om in de donkere dagen voor Kerstmis 2002 in de ijskou 28

woonwagens met bruto geweld te verwijderen. Het enige wat vermeldenswaard is, dat veel overheidsdienaren antwoord hebben gegeven op mijn brieven, waarin ik de overheid vraag om aandacht te besteden aan de ongelijke behandeling van woonwagengebouweners ten opzichte van de 'gewone' burgers. In totaal hebben 2 ministers (waaronder een minister-president) 1 staatssecretaris, 5 burgemeesters van de grote steden op mijn brieven gereageerd. De reactie van de burgemeester van Rotterdam van 18 november 2005 heb ik al eerder vermeld.

Donderdag 17 november 2005

Burgemeester Deetman antwoordt op mijn brief van 11 november 2005:

"Op verzoek van de burgemeester heb ik Uw brief ter kennisgeving (red. waarschijnlijk wordt hier bedoeld kennisgeving) gezonden (red. moet zijn denk ik: gezonden) aan wethouder M. Norder en mevr. Eleveld van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling".

Maandag 21 november 2005

Burgemeester van Utrecht mevrouw mr A.H. Brouwer- Korf deelt mij mede, dat zij mijn brief van 14 november 2005 heeft doorgestuurd aan de burgemeester van 's-Gravenhage de heer Deetman met het verzoek de behandeling over te nemen. Van deze behandeling door Deetman hoef ik uiteraard niet veel van te verwachten.

Dinsdag 29 november 2005

Minister-president mr.dr. J.P. Balkenende antwoordt mijn brieven van 8 en 17 november. Hij geeft mij de suggestie de Gemeentelijke Ombudsman in te schakelen. Deze beschikt volgens de minister-president over ruime bevoegdheden, mag dossiers inzien en ambtenaren horen. Hij vermeldt zelfs het volledige adres van de ombudsman en eindigt zijn brief : " Ik hoop dat u met de betrokken partijen tot een oplossing komt". Als eventueel een oplossing zou komen, komt dat in ieder geval voor Sani Kames en Tinus Perdaems veel te laat. Zij zijn al van hun standplaatsen voor hun wagens aan de Jan Hanlostraat verstoten. "Als 't kalf verdronken is dempt men de put".

Woensdag 30 november 2005.

Burgemeester van Amsterdam M.J. Cohen antwoordt op mijn brief van 14 november, waarin ik hem vraag of hij tijdens de ronde tafelsessies over de normalisatie van de woonwagencentra , waarin hij aan meedoet, aandacht wil besteden aan de ongelijke behandeling van de woonwagengebouweners van Den Haag. Hij zegt:

"Ik moet U teleurstellen, ik zal niet op uw voorstel ingaan. Deze zaak betreft zoals u zelf zegt een geschil in de gemeente Den Haag, ik zal de behandeling dan ook overlaten aan mijn collega - burgemeester de heer W.J. Deetman".

Toch een vreemd antwoord, want de tafelsessies gaan juist over de gelijke behandeling van woonwagengebouweners met de gewone burgers.

Donderdag 1 december 2005

Burgemeester Deetman antwoordt op mijn brief van 21 november 2005:

" Op verzoek van de burgemeester heb ik Uw brief om advies naar de Dienst Stedelijke Ontwikkeling gezonden. Zodra de burgemeester het advies ontvangen heeft, zal hij uw brief beantwoorden. Wilt u tussentijds informatie over de verblijfplaats van uw brief, dan kunt bovenstaand nummer bellen".

Commentaar:: het is interessant dat burgemeester Deetman bezorgd is over de verblijfplaats van een brief, terwijl op het zelfde moment woonwagengebouweners met grof geweld van hun verblijfplaats worden verwijderd. De antwoorden zouden niet misstaan hebben in het boek van Franz Kafka "Het slot". Voor de lezers van mijn website is het misschien interessant om kennis te nemen van de geschriften van Franz Kafka (1883-1924), waarin hij op meesterlijke wijze beschrijft hoe een enkeling de strijd aanbindt tegen verborgen anonieme machten die hem belagen. Immers wat hij toen heeft opgeschreven is direct te vergelijken met wat er nu in de een en twintigste eeuw met de woonwagengebouweners (reiziger) in Nederland gebeurt, die tevergeefs strijden tegen anonieme machten. In het boek "Het slot" laat Kafka zien wat er met iemand gebeurt, die geen toegang krijgt tot de zetel van de macht. Ik laat U even medeleven wat er met de landmeter gebeurt, die door de graaf Westwest is besteld om naar zijn slot te komen. De

landmeter K. lukt met geen mogelijkheid om het slot van de graaf te betreden. Een onzichtbare macht maakt hem dit onmogelijk. Ik citeer een zin op de eerste pagina, die alles zeer goed typeert: "De zoon van de slotvoogd zegt aan de landmeter K. : "Dit dorp is een bezitting van het slot wie hier woont of overnacht, woont of overnacht in zekere zin in het slot. Niemand mag dat zonder vergunning van de graaf. Maar u hebt zo'n vergunning niet of u hebt haar althans niet getoond". Alhoewel elke vergelijking mank gaat, voel ik toch heel goed wat het betekent om steeds een weigering te ontvangen op een volgens mij redelijk verzoek. Zo heb ik sinds eind december 2002 getracht de slotvoogd graaf Deetman in zijn slot Atrium te mogen bezoeken. Zelfs op zijn spreekuur, werd ik 17 december 2002 door de politie weggehaald en in een cel gestopt. Ik wilde hem vragen wat hem had bezielde om 28 woonwagens in de vrieskou met geweld te deporteren naar een plaats 300 meter verderop, terwijl de bewoners hadden aangegeven dit op basis van vrijwilligheid te doen. In de jaren daarna heb ik schriftelijk vele malen getracht de slotvoogd Deetman te spreken te krijgen, maar even zovele malen is dit resoluut van de hand gewezen tot op de dag van vandaag.

Dinsdag 6 december 2005

Staatssecretaris van Financiën mr drs J.G. Wijn antwoordt mijn brief van 14 november 2005.

Alhoewel het weer een teleurstellend antwoord is, bevat de brief toch enkele zinsneden, die voor onze zaak van groot belang zijn:

" Juist omdat ik van mening ben dat alle burgers op gelijke wijze moeten worden behandeld, heb ik samen met een aantal collega's uit het kabinet het initiatief genomen om daar iets aan te doen. Gelijke behandeling betekent immers ook dat iedereen in Nederland zijn of haar verplichtingen volgens de wet nakomt". Aan het eind van een lange brief adviseert de staatssecretaris Tinus Perdaems gebruik te maken van de juridische middelen, die hem mogelijk op grond van de Algemene wet bestuursrecht en/of het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering nog ter beschikking staan".

Makkelijk gezegd, maar de ervaring leert, dat de gang naar de bestuursrechter voor de burger, laat staan een woonwagenbewoner, in vele gevallen een doodlopende weg is. Dit is niet alleen mijn mening, maar die van een deskundige van het bestuursrecht bij uitstek: Prof. mr A.Q.C.Tak. Hij komt tot de conclusie dat de rechtsbescherming van de burger vrijwel tot nul is gereduceerd. Hij spreekt zelfs van een "fluwelen dictatuur". De oorzaak daarvan is de Algemene Wet Bestuursrecht uit 1994 en de manier waarop men daarmee omgaat. Sinds dat jaar is niet één burger op inhoudelijke gronden nog bij de Raad van State in het gelijk gesteld. Terwijl dat er in de jaren daarvoor nog honderden waren. De rechter houdt zich te veel bezig met formele aspecten, en niet met de materiële kant van het geschil. Dit ligt volgens Tak onder andere aan het feit dat in de Nederlandse Algemene Wet Bestuursrecht het besluit centraal staat, en niet bijv. (de consequenties van) het overheidshandelen. Doordat de rechter geen doelmatigheidstoets van het aangevallen besluit mag en wil doen (omdat hij anders op de stoel van het bestuursorgaan gaat zitten), moet hij zich beperken tot een rechtmatigheidstoets. Bij het toewijzen van een klacht moet de rechter het aangevallen besluit geheel of gedeeltelijk vernietigen. Dit betekent dat ofwel de rechter, ofwel het bestuursorgaan een nieuw besluit zal moeten nemen, met alle gevolgen van dien voor derden die geen partij in het geschil zijn geweest.

Donderdag 8 december 2005

Minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties J.W. Remkes antwoordt mijn brief van 9 november 2005. Ik citeer uit zijn brief van 8 december 2005:

"Met aandacht heb ik kennis genomen van uw brief van 9 december 2005 met bijlagen. Uit deze brief blijkt uw grote inzet voor de woonwagenbewoners. U beschrijft uw betrokkenheid sinds 1970, uw onvrede met het woonwagenbeleid van de gemeente Den Haag en uw pogingen om voor de belangen van woonwagenbewoners op te komen. Het huidige woonwagenbeleid van de regering is gericht op normalisatie op de woonwagencentra. Dat betekent dat op de woonwagencentra dezelfde regels gelden als buiten de woonwagencentra".

De laatste zin van minister Remkes, zal ik te pas en te onpas gebruiken om te laten zien, dat dit

bepaald niet gebeurd is toen op 3 november 2005 de woonwagen van Tinus Perdaems door de gemeente Den Haag is vernietigd (inclusief een groot deel van zijn inboedel) voor een huurschuld van 3000 euro die hij wel bereid was te betalen, maar niet door de gemeente werd geaccepteerd. De ervaring leert dat de 'normale' burger altijd een tweede kans wordt geboden, als in eerste instantie de rechter heeft bepaald dat er ontruimd mag worden. Volgens de statistiek zijn in 2004 door de rechter in Nederland 20.500 ontbindingen van huurovereenkomsten en ontruiming uitgesproken, waarvan 85% voor het te laat betalen van de huurschuld. Slechts in 8450 gevallen is daadwerkelijk overgegaan tot ontruiming. In vele gevallen troffen de deurwaarder, de politie slechts een lege woning aan en was de huurder met de noorderzon vertrokken. In december heeft Netwerk een uitzending gegeven betreffende deze problematiek van ontbinding huurovereenkomst en ontruiming na een rechterlijke uitspraak. Aan het woord kwamen de directeur Busser van HaagWonen en de heer W. van Leeuwen van de Aedes, een brancheorganisatie van de 619 woningcorporaties in Nederland. Het werd tijdens de uitzending duidelijk, dat er vele kansen zijn voor de huurder nadat de rechter heeft gesproken. Pas wanneer echter geen gevolg gegeven wordt aan de tweede kans, volgt ontruiming echter geen sloop zoals met de wagen van Tinus Perdaems is gebeurd. Ik zal trachten om bij genoemde heren een onderhoud aan te vragen om hen het geval van Tinus Perdaems voor te leggen.

Tot zover de antwoorden op mijn brieven. Vreemd is dat de Hoofdofficier van Justitie van het Gerechtshof Amsterdam mr L.A.J.M. de Wit en de Korpschef Amsterdam-Amstelland de heer B. Welten geen antwoord op mijn brief hebben gegeven, terwijl zij direct betrokkenen zijn bij de normalisatie van woonwagencentra, zie hiervoor de brief van minister Remkes van 11 mei 2005. Dit wekt temeer verwondering, omdat als het tot ontruiming van woonwagencentra gaat justitie en politie wel belangstelling tonen.

Ook burgemeester drs G.B.M. Leers van Maastricht laat tot nu toe niets van zich weten. Hij is als enige burgemeester buiten de burgemeesters van de G4 (Amsterdam, Utrecht, Den Haag en Rotterdam) door de minister Remkes direct betrokken bij de normalisatie van woonwagencentra. Dit vanwege zijn 'flinke' optreden in maart 2004 tegen de bewoners van het woonwagencentrum de Vinkenslag bij Maastricht.

Woensdag 21 december 2005

Sani Kames komt me vertellen, dat zijn woonwagen niet langer meer mag staan op het terrein van een bedrijf in Zoetermeer en voor 1 januari 2006 moet worden verwijderd.. Het terrein moet aan de gemeente opgeleverd worden. We hadden de woonwagen maandag 13 juni 2005 voor de ogen van de politie van de Leyweg naar Zoetermeer weggesleept. Goede raad is duur. We hebben stad en land afgebeld en afgelopen om onderdak voor de wagen te krijgen. Ten einde raad hebben we besloten om de wagen weer op zijn standplaats aan de Jan Hanlostraat nummer 21 te plaatsen.

Zondag 25 december 2005 1e Kerstdag.

Aan burgemeester Deetman stuurde ik mijn kerstgedachte:

" Zolang dit in Nederland gebeurt met mijn vrienden, kan ik geen Gelukkig Kerstfeest vieren" met als

bijlage de foto van de afbraak van de woonwagen van Tinus Perdaems, Jan Hanlostraat 2, Den Haag, donderdag 3 november 2005.

Woensdag 28 december 2005

Aangezien een container met betonblokken op zijn standplaats aan de Jan Hanlostraat stond, heeft Jan van Gulik, met een heftruck de container een paar meter opzij geschoven, zodat de wagen er naast kon worden geplaatst. Zo gezegd zo gedaan. Nu maar wachten wat de gemeente gaat doen.

Mijn persoonlijke ervaringen bij verhuizing woonwagen Sani Kames 2005

Maandag 6 juni 2005 Net terug van vakantie, word ik rond 11 uur , zittend aan mijn bureau in mijn huis in Baarn, opgebeld door Dirk Jordaans van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat. Tot mijn grote schrik zegt hij, dat Sani Kames voor 5 uur vanmiddag zijn woonwagen van zijn standplaats van de Gemeente Den Haag moet verwijderen. Hij had zijn achterstallige huur te laat betaald. Ik ben meteen in mijn auto gesprongen en rond 12 uur zie ik, dat Sani zijn wagen al had verplaatst naar een parkeerplaats van het centrum.

Boven: de lege plek waar zondagmiddag 5 juni 2005 de woonwagen van Sani stond.
Onder: De wagen van Sani is op die bewuste zondag een paar meter verder op de parkeerplaats voor de wagen van zijn zwager met behulp van een oude tractor verplaatst

Sani komt meteen naar me toe. Hij had me al verwacht. Zijn vrouw Griet en nog vele andere bewoners zaten op het terras van Dirk Jordaans, de buurman van Sani, koffie te drinken. Griet zei tegen mij: "Het is een ramp". De wijkagent van der Laan had Sani nog zo gezegd, dat het zo'n vaart niet zou lopen. Sani vertrouwde het niet en heeft met hulp van zijn vrienden de wagen zondagmiddag in twee uur tijd de wagen met een oude tractor versleept. Zijn woonwagen met wielen eronder kan namelijk gewoon over de weg rijden. Het avond eten in de wagen van zijn zwager Dries en de zuster van Griet genuttigd. Zoals gewoonlijk heerlijk eten. Rond 7 uur 's-avonds weer terug naar Baarn. Geheel gerust ben ik niet, want de Gemeente had immers geëist, dat de wagen niet de openbare mocht staan..

Woensdag 8 juni 2005. Uit een notitie van 14 juni 2005 van burgemeester Deetman aan de Gemeenteraad van Den Haag blijkt later, dat hij lucht heeft gekregen van het feit, dat Sani zijn wagen op de openbare weg had gezet: In deze notitie staat namelijk: "Op dit punt heeft hij zich aan de verklaring gehouden, maar in strijd daarmee heeft hij zijn woonwagen op de openbare weg gezet". Volgens ingewijden schijnt dat Burgemeester woensdag aan zijn wethouder Norder order te hebben gegeven om de wagen donderdag weg te slepen. Burgemeester ging donderdag tot zondag naar het buitenland.

Donderdag 9 juni 2005. Sani heeft het voorvoeld, dat de Gemeente hem alsnog zou gaan slepen en heeft zijn wagen met de hulp van een groot aantal vrienden, met een tractor bemand door Tinus Perdaems, over weg naar de oude woonwagencentrum aan de Leyweg versleept. Weer is hij burgemeester Deetman te vlug af. Het is een hele toer om de wagen van 13.50 meter lang en 3.50 meter breed de twee verschillende bochten te laten nemen. Toch is het karwei met een uur geklaard.

Transport van de woonwagen Sani Kames van de openbare weg op het woonwagencentrum Jan Hanlostraat naar het voormalige woonwagencentrum aan de Leyweg op donderdag 9 juni 2005. De beelden spreken voor zich

Stroom wordt aangesloten van het hoogspanningshuisje. Zo is de woonwagen van Sani na 30 maanden weer terug op het oude centrum. Maar wel voor heel wat minder kosten te weten voor nauwelijks 5 euro aan diesel. De verhuiskosten die de Gemeente in december 2002 heeft gemaakt om de wagen van Sani van de Leyweg naar de Jan Hanlosraat te verslepen bedroegen 80.000 euro, die Sani nu zelf moet gaan betalen.. In de Haagsche Courant lees ik het volgende artikel van vrijdag 10 juni 2005:

Dit heeft bij wethouder Marnix Norder tot grote woede geleid. "Dit mag niet, dit kan niet en dit zullen we ook niet toestaan", aldus de bestuurder. Norder wil nog niet zeggen hoe en wanneer hij Kames van het oude woonwagenterrein zal laten verwijderen. Sani Kames stelt dat hij 'niet anders kan'. "De gemeente wilde mijn woonwagen wegnippen aan de Noordweg, omdat ik mijn huur niet (tijdig) zou hebben voldaan. Ik heb tassen vol brieven waaruit het tegendeel blijkt, maar Norder wil niet luisteren. Nou ben ik vrijwillig vertrokken en is het nog niet goed." Sani Kames stalde zijn woonwagen gisteren, samen met een lotgenoot, uit protest tegen het gemeentelijke uitzettingsbeleid op het ontmantelde terrein aan de Leyweg. Volgens Kames zullen meer

woonwagenbewoners zich bij hem aansluiten. "Ik ga hier nooit meer weg. Nooit meer. Het enige wat de gemeente nu nog kan doen, is mijn wagen hier knippen. In dat geval kus ik hem vaarwel en pak ik een plank mee als aandenken. En dan ga ik reizen. Zien ze me nooit meer terug."

Sani Kames (rechts) is op het voormalige kamp aan de Leyweg neergestreken. Familie en kennissen zijn solidair.

Zaterdag 11 juni 2005 Rond twee uur in de middag komt een man namens de Gemeente op het voormalige woonwagencentrum aan de Leyweg een bordje met verboden toegang plaatsen met de tekst: Verboden Toegang art.461 van het Wetboek van Strafrecht. Dit soort bordje heeft er vroeger wel gestaan, maar is door iemand verwijderd. Vanaf dat moment stond de wagen van Sani dus op verboden terrein en wel zelfs op gemeentegrond.

Zaterdagmiddag 11 juni om 2 uur in de middag wordt door de Gemeente het bordje, met het bekende artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht, aan het hek voor de wagen van Sani opgehangen. Van af nu staat de wagen op verboden terrein, namelijk op grond, dat toebehoort aan de Gemeente.

Een uur later komt een deurwaarder met een dagvaarding voor een kortgeding, dat de Gemeente De Haag tegen Sani heeft aangespannen Het dient dinsdagmorgen 14 juni 2005. De Gemeente wil aan de rechter te vragen of de wagen er al dan niet wettig staat. Nog een uur later komt de deurwaarder met een dwangbevel van de Gemeente, dat de wagen aanstaande maandag 13 juni

voor 12.00 uur van het terrein moet zijn verwijderd.

Maandag 13 juni 2005 Geschrokken door het bericht, dat Sani vandaag zijn wagen moet wegslepen en het komende korte geding, ben ik met de trein van tien voor tien van Baarn naar Den Haag gegaan, en daarna met de tram lijn 9 naar de halte Leyweg. Bij het visstalletje Peters koop ik 4 nieuwe haringen kocht. Rond half 12 uur kom ik bij de wagen, behalve Sani zijn ook zijn vrouw Griet, Cobie, zuster van Sani, en Annie Brummer in de wagen aanwezig. Sani wordt gebeld door zijn advocaat Mr Westendorp om te zeggen, dat de afspraak wordt verzet ipv half een naar half drie. Hij wil met Sani zich voorbereiden op het kort geding. Het komt mij wel vreemd voor dat het korte geding dient nadat Sani zijn wagen moet verwijderen. Meestal is het toch zo dat het kort geding plaats vindt voor dat de ontruiming plaats moet vinden. Cobie heeft een idee. Waarom verkoopt Sani de wagen niet aan een burger dan vervalt het bevel om de wagen te verwijderen en moeten ze met een nieuw bevel komen. Ik stel voor om de wagen te kopen. Na enig heen en weer praten en nadat Sani aan Tinus Perdaems, een woonwagenbouwer, advies had gevraagd over de waarde, koop ik de wagen voor 2500 euro. Om twaalf uur komt een man van de TV West. Sani zegt dat hij geen tijd heeft en de man vertrekt met de staart tussen de benen. Ik loop nog even over het terrein en pluk een bos bloemen bestaande uit dovenetels, distels en rode papavers. Rond twee uur vertrekken we naar de advocaat. Daar aangekomen bieden we hem het bosje bloemen aan en vertellen hem dat ik de wagen heb gekocht. We zitten er nauwelijks 5 minuten binnen of de telefoon gaat. Het is Griet Kames. Ze komt met de slechte mededeling, dat de hoofdinspecteur Driessen en de wijkagent van der Laan zijn gekomen met het bevel, dat de wagen door de politie zal worden weggesleept. Ik vraag aan de advocaat mij te verbinden met de hoofdinspecteur Driessen. Ik vertel hem dat ik de wagen van Sani heb gekocht en dat ik er voor zal zorg dragen, dat vandaag nog de wagen wordt verwijderd van de Leyweg. Hij weet heel goed wie ik ben. Hij had immers de algehele leiding van de ontruiming van 11-20 december 2002 gehad.. Hij had mij toen gevraagd of ik goed had geslapen. Ik zei hem dat ik geen oog had dicht gedaan. Ik verzekerde hem dat er een tijd komt dat hij geen oog zal dicht doen en ik zal slapen als een roosje. Hij had ook mijn website van de ontruiming gelezen. Hij wil wel in gaan op mijn voorstel. Hij zegt letterlijk : "U bent een eerlijk man en ik zal Uw voorstel doorgeven aan woonwagenzaken van de Gemeente". We vertrekken hals over kop van het kantoor van de advocaat. Omdat ik geen filmpje meer heb in mijn fototoestel, maken we nog een omweg om een wegwerpcamera in de fotowinkel aan de Leyweg te kopen. Het moment dat we bij de wagen op de :Leyweg aankomen, rijdt er net een trailer, volgeladen met een woonwagen, langs. Sani rent uit zijn auto en weet de wagen te stoppen. Het blijkt Freddy te zijn, een man die ook vroeger op het centrum heeft gewoond. Sani vraagt hem of hij in staat is zijn wagen weg te slepen. Dat kan hij wel, maar hij moet eerst de woonwagen afladen.

Hier volgt de fotosessie van het wegslepen van de woonwagen van Sani Kames van het voormalige woonwagencentrum aan de Leyweg maandagmiddag 13 juni 2005 voor de neus van burgemeester Deetman:

Links: Hoofdinspecteur D. Driessen komt aan op de Leyweg met de mededeling van de onmiddellijke verwijdering door de politie van de wagen van Sani. Rechts: In de wagen van Sani staan Hoofdinspecteur Driessen (rechts) en wijkagent van der Laan (links) Griet (midden), om haar te zeggen wat er met de wagen gaat gebeuren.

Het cruciale moment, dat de trailer van Freddy geladen met een woonwagen langs de Leyweg rijdt en Sani (links van de chauffeurscabine) vraagt of hij zijn wagen weg kan slepen.

Links: Sani en ik begroeten hoofdinspecteur Driessen. Rechts: Sani en Freddy vertellen de hoofdinspecteur dat zij de wagen zo spoedig mogelijk kunnen verslepen

In de tussen tijd dat Freddy en Sani weg zijn om de trailer te lossen, bied ik hoofdinspecteur Driessen een bosje bloemen aan, die ik geplukt had op het voormalige woonwagencentrum aan de Leyweg. Maar niet voordat hij zijn pet opzet. Links: de lachende hoofdinspecteur die inderdaad zijn pet uit zijn wagen gaat halen. Rechts: even later kan ik plechtstatig de bloemen aanbieden als dank voor de mogelijkheid ,die hij ons heeft gegeven om de wagen weg te kunnen slepen.

Spannend overleg heb ik met hoofdinspecteur Driessen. "Hoe lang krijg ik nog?" vraag ik. " Niet meer dan een half uur want dan moet ik echt de order doorgeven, dat ze gaan slepen" is zijn antwoord.

Links: Sani belt naar de Jan Hanlostraat en vraagt om assistentie. Rechts : de stroom wordt afgesloten van het hoogspanningshuisje, dat naast de wagen staat.

Links: Waar blijft de trailer? Rechts: Eindelijk komt de trailer. Freddy (links van de cabine) in gesprek met hoofdinspecteur Driessen

De trailer schuift het laadvlak onder de wagen

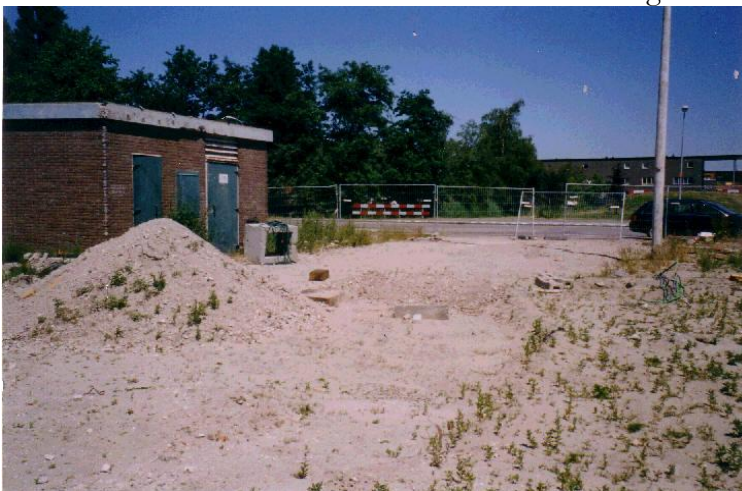
Het wegslepen van de wagen met hulp van Freddy, Henkie, Jan, Wieteke, Sani en een wijkagent (de man met het kalende hoofd)

Wat een 'toeval'. Het wordt nog opmerkelijker als we daarbij bedenken dat Freddy met zijn trailer via de Leyweg moest rijden aangezien hij had moet omrijden daar de straat voor het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat was opgebroken omdat de bestrating werd vernieuwd. Daarbij komt ook nog het feit, dat als we niet hadden omgereden voor het kopen van een camera, we al eerder bij de wagen van Sani waren geweest en we vast en zeker al binnen hadden gezeten. De trailer van Freddy was ons dan voorbij gereden zonder dat we het hadden gemerkt. Het is een kwestie geweest van luttele seconden .

Freddy gaat naar de hoofdinspecteur Driessen om hem de verzekering te geven dat de wagen

binnen een uur zal worden verwijderd. Het is inmiddels half vier geworden. Freddy en Sani gaan met de trailer weg om de woonwagen op de Jan Hanlostraat af te laden. De hoofdinspecteur Driessen zegt mij dat mijn voorstel in eerste instantie door woonwagenzaken was aangenomen, maar dat Burgemeester Deetman hoogst persoonlijk daar niet mee akkoord ging. Of de wagen van de Booij was deed niet terzake slepen en opslaan op het gemeente depot was zijn order. Driessen echter van zijn kant is klaarblijkelijk niet bereid om de order direct uit te voeren. Hij laat tussen neus en lippen doorschemeren, dat hij hoopt dat het mij zal lukken om de wagen weg te slepen. Driessen zegt me ook nog dat Sani Kames nog niet aan de beurt was voor de ontruiming, maar dat hij naar voren is geschoven. Hij wordt toch door de Gemeente gezien als de leider van de weigeraars en moet hij als voorbeeld gesteld worden. In de wagen van Sani tref ik behalve een heel verdrietige Griet en Cobie, ook nog een wijk agent aan. Griet vertelt me hoe het allemaal is gegaan. Nauwelijks tien minuten nadat Sani en ik naar de advocaat waren vertrokken, kwamen de agenten met de slechte mededeling, dat de wagen door de politie zou worden weggesleept. Griet heeft toen aan Driessen gezegd, dat ze niet meer uit de wagen zou gaan. Dat had ze een keer gedaan in december 2002 maar niet meer voor een tweede keer. Ze moesten haar dan maar arresteren, ze ging de wagen niet vrijwillig meer uit.. Toen Driessen met mij telefonisch had gesproken en ik hem het voortstel gedaan had om zorg te dragen voor het verwijderen van de wagen, heeft Driessen een aantal telefoontjes gepleegd, om alles standbij te houden. Alles stond al in stelling gebracht voor een gebruikelijke ontruiming: waterkanon, sleepwagen, bulldozers en ME. Driessen zegt me dat ik nog een klein half uur krijg, anders moet hij toch het bevel uitvoeren. Intussen bied ik hem als dank een bos bloemen, die ik eigenlijk de advocaat had willen aanbieden. Het begint nu werkelijk spannend te worden. Inmiddels zijn een aantal bewoners van de Jan Hanlostraat gekomen om te helpen. Driessen begint nu echt ongeduldig te worden. Ze moeten nu echt direct komen, "Ik kan het echt niet langer uitstellen" zegt hij tegen mij. Ja hoor, daar komt tot mijn grote opluchting de sleepwagen. Behalve Sani en de chauffeur Freddy krijgen we ook nog steun van Jan van Gulik zijn broer Henkie en Wieteke. Zo begint de operatie rond vier uur. Ongelooflijk hoe handig ze dit doen, alsof hun dagelijkse werk is. Het blijkt weer eens te meer dat reizigers niet voor een gat zijn te vangen. Griet, Cobie en Sani zorgen dat de persoonlijke spulletjes er uit de wagen worden gehaald. De stroom uit het hoogspanningshuisje wordt afgekoppeld. De agenten zetten de Leyweg af en zo wordt in ruim een half uur tijd de wagen op de trailer gezet. Tijdens het laden van de wagen komt er nog een hoge agent, die op een afstandje alles bekijkt. Ik ga naar hem toe en vraag wat hij komt doen. Hij stelt zich voor als zijnde de hoofdinspecteur die te maken heeft met woonwagenzaken. Het lijkt er op dat hij even komt kijken waarom de wagen nog niet door de politie is verwijderd en ziet tot zijn verbazing dat wij bezig zijn de wagen zelf weg te slepen.. Ik vertel hem van mijn website over het woonwagenbeleid en wil dit in zijn opschriftboekje schrijven, maar in plaats daarvan vraagt hij me eerst naar mijn naam, woonplaats en geboortedatum als een soort verhoor. Hij probeert me daarna uit te leggen dat het kort geding dat de volgende dag dient niets te maken heeft met de bestuursdwang, dwz dat wagen vandaag in beslag genomen moet worden. Het grote probleem dat we nu hebben: " Waar moet de wagen nu naar toe?", niet meer op een openbare weg maar op een privé terrein. Ik bel naar Leny Terpstra van het woonwagencentrum Egelshoek in Hilversum om haar te vragen of de wagen niet kan staan op de weide van het bedrijf van boer Henny Blauwendraad gelegen naast de Egelshoek. Ze gaat er meteen naar toe. Even later belt ze me terug dat de wagen van 31 meter de bocht niet kan maken om op zijn erf te komen. Nu is de laatste hoop gevestigd op Johan Jillings. Hij heeft een autobedrijf naast het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum. Ik vraag hem of de wagen daar zou kunnen staan. Ook dit gaat niet zegt hij, vanwege het feit dat de lange wagen de bocht niet kan maken. Opeens staat daar Arnold Boon van de Jan Hanlostraat. Hij biedt Sani aan om de wagen te zetten op de grond van zijn woonwagenfabriekje in Zoetermeer. Daar heeft hij wel een plekje voor de wagen. Zo gezegd zo gedaan, is nu alles klaar voor het vertrek. We nemen afscheid van de agenten en bedanken hen voor de hulp en het feit dat ze ons extra tijd hebben gegeven om de

wagen te slepen. Zij feliciteren ons met de goede afloop. Driessen zegt nog wel, dat hij wel moeilijkheden zal krijgen met zijn superieuren, maar dat hij gezien de goede afloop dat maar op de koop toe moet nemen. Hij laat duidelijk zien dat hij echt blij is met de goede afloop, hij had met kennelijke tegenzin de opdracht van de operatie moeten uitvoeren. "Ze willen hun gelijk halen", is zijn commentaar. Hij heeft kennelijk ook nog een naar gevoel wat hij de bewoners heeft moeten aandoen in de december dagen van 2002, toen hij immers de leiding had van de ontruiming van het woonwagencentrum. Wel typerend is, dat ik de wijkagent van der Laan in zijn mobiele telefoon tegen iemand (zijn vrouw?) hoor zeggen dat hij wat later thuis komt, maar toch een goed gevoel erover heeft. Hij is even als Driessen zichtbaar opgelucht dat alles zo is gelopen. Uit dit alles is bij mij de indruk gerezen dat burgemeester Deetman de baas van al deze en komende ontruimmingen is. Deetman moet wel bijzonder op zijn neus hebben gekeken dat Sani hem weer te slim af was geweest en wel voor de derde maal. In de wandelgangen hoorden we later dat toen Deetman maandag 13 juni van zijn buitenlandse reis terugkwam en merkte dat de wagen van Sani nog niet was weggesleept door de politie, hij des duivels is geworden. Hij heeft toen direct orders gegeven om de wagen zo spoedig mogelijk weg te slepen. Misschien verklaart dit waarom men het kort geding van dinsdag 14 juni niet heeft afgewacht. Even voor 5 uur in de middag rijden we triomfantelijk weg van de Leyweg. Een motoragent voorop, daarna de sleepwagen met Freddy en Henkie, daarachter rijden wij in de auto van Jan van Gulik. Ik zit prinsheerlijk naast hem, Sani en Wieteke op de achterbank. Aan het eind van de stoet rijdt een politieauto met twee agenten. Zo rijden met een behoorlijke snelheid dwars door alle rode lichten richting Zoetermeer, waar we na een half uur op het fabrieksterrein aan de Galvanistraat aankomen. Het blijkt dat het niet mogelijk is om de wagen op het privé terrein van Arnold Boon te zetten. We moeten de wagen wel op openbare weg plaatsen naast de loodsen van Arnold. Sani en zijn vrienden willen terug naar de Jan Hanlostraat om wat te gaan eten. Ik wil in eerste instantie de wagen niet verlaten om ik ongerust ben, vanwege het feit dat de wagen nog steeds op de openbare weg staat. .Burgemeester Deetman heeft natuurlijk direct van de politie gehoord waar we staan. Hij is waarschijnlijk zo wild geworden, dat de wagen hem weer uit de vingers is geglipt, dat hij de burgemeester van Zoetermeer drs J.B.Waaijer zou kunnen vragen om de wagen in beslag te nemen. Goed zei ik, ik ga wel mee, maar ik wil hier in ieder geval samen met Sani de nacht doorbrengen voor het geval dat In de wagen van de zuster van Dries word ik getraakteerd op een heerlijk diner. Tijdens het eten zien we op de lokale TV de wagen van Sani door de bosjes opgenomen en als laatste beeld de lege plek waar de wagen had gestaan. De vogel was immers gevlogen. Ze hadden immers geen opnamen van de versleping gemaakt, omdat we de reporter niet te woord had willen staan om 12 uur toen er nog niets was gebeurd.

De plek op het voormalige woonwagencentrum aan de Leyweg waar de wagen van Sani Kames heeft gestaan van donderdag 9 juni tot 13 juni 2005

Tegen acht uur zijn Sani en ik weer terug gegaan naar de wagen. Na wat te hebben gefilosofeerd is net zoals in de nacht van 10 op 11 december 2002, gaan we slapen. Zoals toen ik ga in het bed van Griet en Sani liggen. Sani slaapt op de bank voor in de wagen. Ook net zoals toen heb ik vrijwel geen oog dicht gedaan.

Dinsdag 14 juni 2005 Rond vier in de morgen hoor ik een auto met lopende motor een tijd lang bij de wagen stil staan. Kennelijk de politie die even poolshoogte komt nemen. Sani slaapt zo lekker, dat hij de auto niet heeft gehoord. Ik ga al om zes uur uit de wagen. Het is een gekke gewaarwording om hier zo rond te lopen. Aan de andere kant van de weg ligt een pellets fabriek. Er komt een grote wagen uit Rotterdam pellets lossen. Hier begint het dagelijkse leven al heel vroeg. Ze hebben geen idee wat er met ons is gebeurd. Het zal hun ook niet direct interesseren. Ze zijn bezig hun dagelijkse kostje aan het verdienen. Rond zeven gaan Sani en ik terug naar de Jan Hanlostraat. Daar horen we rond half acht van de advocaat, dat het kort geding is afgeblazen. Het heeft immers toch geen zin meer om aan de rechter te vragen of de wagen er wettig of onwettig zou staan. Rond 10 uur word ik door Sani weer terug gebracht naar station Hollands Spoor en rond 12 uur ben ik weer terug in Baarn.

In mijn mailbox vind ik een bericht van een Haagse raadslid. Het betreft een notitie die burgemeester vandaag 14 juni 2005 naar de Raad van de Gemeente Den Haag heeft gestuurd. De notitie is door Deetman op 13 juni geschreven toen hij nog in de veronderstelling leefde dat de wagen van Sani nog op de Leyweg stond en daar korte metten mee zou maken. Het is dan ook gemakkelijk om te lezen dat het een duidelijk achterhaald bericht is die Deetman aan de Raad heeft gestuurd. De volgende zinsneden hebben duidelijk betrekking op de wagen van Sani:

" Een ex-huurder van een standplaats op de Jan Hanlostraat tekende op grond van het vonnis een verklaring waarin staat dat hij de woonwagenstandplaats uiterlijk op 6 juni 2005 zou verlaten. Op dit punt heeft hij zich aan de verklaring gehouden, maar in strijd daarmee heeft hij zijn woonwagen op de openbare weg gezet. Na drie dagen heeft hij zijn woonwagen verplaatst naar de oude woonwagenlocatie op de Leyweg".

Vrijdag 24 juni 2005. Om het zekere voor het onzekere te nemen is Sani Kames, geholpen door zijn vrienden, er in geslaagd de wagen op het fabrieksterrein van Arnold Boon op een open plek tussen de twee loodsen in te loodsen. Zelfs met gebruik makend van ijzeren platen waaronder zeepsop werd aangebracht en met behulp van een lier, is de wagen via een zeer scherpe bocht op zijn plaats gegleden. Let wel de wagen is 3.50 meter breed en 13.50 meter lang!

Sani Kames voor zijn woonwagen ergens in Nederland. De wagen is veilig opgeborgen, in afwachting voor een nieuwe standplaats in Den Haag.

Zondag 26 juni 2005 Ik ga met mijn vriend Bert de Haas naar het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat. Bert heb ik indertijd op zondag 15 december 2002 meegenomen naar de Leyweg toen de gedwongen ontruiming in volle gang was. Hij was daar toen diep van onder de indruk geraakt. Op het centrum aangekomen hoor ik dat alles een zeer onplezierig staartje voor Griet en Sani Kames heeft gekregen. Hun uitkering werd daarna op 21 juni 2005 gestopt en nu zijn ze niet meer verzekerd voor hun ziekte kosten. Volgens de Gemeente hadden zij nu een dak boven hun hoofd in een andere Gemeente. Ze moesten zich daar maar laten inschrijven om een uitkering te krijgen. Ook had de Gemeente vernomen via de krant, dat zij de wagen hadden verkocht. Dit was toch strafbaar aangezien op de wagen door de Gemeente beslag was gelegd omdat Sani de verhuiskosten van 80.000 euro voor de gedwongen verhuizing van december 2002 nog moest betalen. Erik van der Maal uit Baarn, de rechtskundige adviseur van Sani en Griet Kames, heeft de zaak meesterlijk kunnen rechtekken. Allereerst heeft hij een uittreksel van de 'basis administratie de persoonsgegevens' van Sani Kames opgevraagd. Hieruit bleek dat Sani op 28 juni 2005 nog officieel was ingeschreven en nog woonde op de Jan Hanlostraat 21 in Den Haag. Verder kon van der Maal aantonen dat hij niet in een bepaalde gemeente met zijn wagen staat, maar dat hij onderweg was, net als vroeger toen de reizigers nog konden reizen. Het argument van de koop kan hij ontzenuwen door een verklaring te kunnen overleggen waaruit blijkt dat de koop ongedaan is gemaakt omdat tijdens de koop de contractanten zich niet bewust zijn geweest van het feit, dat het een strafbaar feit inhield. Sani is nu weer de wettige eigenaar van de wagen. De Gemeente Den Haag heeft daarop de uitkering weer laten ingaan. Zo eindigt een verhaal dat van toevalligheden aan elkaar hangt. Hoe is het anders mogelijk om de tijd van nog geen 4 uur een woonwagen van 31 meter lang en 3.50 meter breed van de Leyweg in Den Haag naar een terrein naar Zoetermeer te verplaatsen en wel onder het toeziende oog en hulp van de politie, zonder enige voorbereiding en kosten. Daarbij te bedenken dat een politiemacht ergens verderop al klaar stond om de wagen te slepen en in beslag te nemen. Hoe staat deze verhuizing niet in schrille tegenstelling tot de verhuizing van december 2002 die 28 woonwagens die in negen dagen duurde en ruim 3.350.000 euro kostte. De rechters hebben 6 juli jl immers de bestuursdwang van de woonwagens rechtvaardig geacht en daarbij gesteld: "Dat de thans gemaakte kosten per bewoners aanzienlijk hoger zijn uitgevallen dan wanneer ieder bewoners individueel en zelfstandig zou zijn verhuisd , brengt op zichzelf niet mee da de gemaakte koste buitenproportioneel hoog zijn." Hoe zal dit verder aflopen?

PS. Tot nu toe heb ik dit rapport niet willen publiceren, omdat het er naar uitzag dat de Gemeente Den Haag met de bewoners van de Jan Hanlostraat het misschien op een akkoordje zou gooien, door hen een nieuwe huurovereenkomst aan te bieden zodat ze toch nog hun achterstallige huur konden gaan betalen. Het werd in de zomermaanden opvallend stil. De geplande ontruiming werd opgeschort. Het bleef bij die ene illegale sloop van 21 juni jl aan de Tom Mandersstraat. Ik heb in de afgelopen maanden talloze vertrouwelijke brieven geschreven aan alle verantwoordelijke autoriteiten. Steeds met het verzoek voor een gesprek met Burgemeester Deetman en de Wethouder Norder. Maar ik kreeg nul op het request. Nu ze toch zijn overgegaan met de sloop van de woonwagen van Tinus Perdaems aan de Jan Hanlostraat voel ik niet meer bezwaard om dit rapport - geschreven direct na de bizarre 13 juni jl - alsnog op mijn website te plaatsen.

Dagboek 2006

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dinsdag 10 januari Open brief aan de media van Nederland

Te uwer informatie deel ik U mede, dat U in mijn website www.egoproject.nl/woonwagenbeleid kunt lezen wat er allemaal onder de rook van de gemeente Den Haag is gebeurd en nog gaat gebeuren met het slopen en verwijderen van woonwagens sinds 2002. Helaas hebben de media sinds die tijd niet of nauwelijks aandacht besteed aan deze mensonterende toestanden. Het verwondert mij dan ook niet, want zoals ik in mijn bovengenoemde website een hoofdstuk heb geschreven over de *Geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid de laatste 150 jaar*, worden in al die tijd de woonwagenbewoners (reizigers) tot op de dag van vandaag gestigmatiseerd door de overheid, media en publieke opinie. Ach, het zijn toch maar woonwagenbewoners, hoor je vaak zeggen. Met vriendelijke groeten, Dr Tom de Booij (Geoloog, vroeger verbonden aan de Universiteit van Amsterdam, maar vanwege de participatie aan de Maagdenhuis bezetting in mei 1969 ontslagen uit mijn betrekking. Nu sterk verbonden met de meeste vervolgde groep autochtone Nederlanders). Adres: Koningsweg 45 3743 ET Baarn, tel 035 5412852

Ps. Mocht U belangstelling hebben voor de geschiedenis en logo's van automerken en de vergelijking met symbolen uit vroegere tijden, dan kunt U terecht op mijn [website www.egoproject.nl/star](http://www.egoproject.nl/star) en wel in de bijlage van de Uranische Vijfster nieuwsbrief nr 33. Over de olie en het komende tekort aan de voorziening daarvan zie mijn website www.egoproject.nl *(geen reactie ontvangen)*

Januari Brief aan vrienden met als onderwerp: Kan dit in Nederland anno 2006 gebeuren?

Lieve vrienden, Enkele foto's die ik vertrouwelijk wil houden omdat het hier een iets raakt wat behalve mijn echte vrienden niets aangaat, De eerste foto laat zien opa die zich helemaal in zijn element voelt, ik dacht dat duidelijk te zien was. Een kwartier voor dat mijn lieve mensen de wagen van Sani en Griet moeten verlaten op 2 januari 2006 voordat ik gearresteerd wordt. Op eerste foto zien jullie opa op de bank zitten. Links Cella de meest strijdlustigste vrouw van de Leyweg tot op de dag van vandaag. Rechts van mij de vrouw die een invalide zoon heeft met een X syndroom die binnenkort haar standplaats moet verlaten en ik met haar sinds de ontruiming van 2002 dikke vrienden zijn geworden. De tweede foto zien jullie behalve ons drieën van de eerste foto, de man van Cella, Anthony die mij alle fotos opstuurt die op mijn website zijn afgedrukt, daarnaast staat Dries, de zwager van Sani en dan 'last but not least' Griet 'Middeljans, de echtgenoot van Sani, die 31 jaar geleden op deze plek het huwelijksleven samen met Sani Kames is begonnen en nu een kwartier later haar stulpje moet verlaten in de wetenschap dat zij hier nooit meer in zal terugkeren en dat haar wagen zal worden fingekeknepen door de gemeente Den Haag. Dit is nauwelijks voor ons, als gewone burgers, in te denken. Veel lieve groeten Tom

Woensdag 11 januari Brief van Martin de Ridder

Beste Tom, Soms vertelde je omgeving wel eens doe voorzichtig, rustig aan, pas op je zelf. Maar de hele gang van zaken volgende moet je nu volle bak alles uit de kast halen om deze onrechtvaardigheden te tackelen. Nu is het tijd om al je (levens)ervaringen van maagdenhuis, eiger- noord want, WOB, golf pro, om de vliegende egel te bundelen en geraffineerd als je bent snoeihard terug te slaan. Deze mensen verdienen jouw expertise. Maar iedereen zal toch terecht weer zeggen pas wel op jezelf. suc6 opa,

Zaterdag 14 januari Brief van Jos Olgers. RE: Kan dit in Nederland anno 2006 gebeuren?

Hoi Tom, Je blijft me raken, met je oprechte warmte en inzet. Als ik je lees voel ik me van binnen ook kwaad worden. Ik kan haast niet begrijpen dat het je niet lukt pers etc. duidelijk te maken van het onrecht dat geschiedt. Er zit een verschil tussen recht en verhoudingen als ik het handelen

van de gemeente bezie. Is Deetman en consorten echt zo hufterig? Het lijkt zo op een ouder kind situatie van een ouder die niet in staat is zijn kind te laten gehoorzamen, zodat hij maar moet voelen. Wat is in vredesnaam de essentie van wat er in de communicatie fout gaat? Heel veel liefs en ik wens je nogmaals hetgeen ik je ook met de kerst wenste: Heel veel oog voor schoonheid, liefde en sprankels om je heen, opdat je ziel en je hart zich daaraan kunnen laven. Ik voel me dan net een ouwe lul als ik daarbij schrijf: vaak ervoor dat de omringende relativiteit jou niet te pakken krijgt, want pas dan hebben ze je klein gemaakt. Wat je doet doe je uit liefde, doe het niet uit haat! Heel veel liefs, Jos

Zondag 22 januari Brief aan Dick Versteeg. Omerta basta

Beste Dick, ik heb een euforisch gevoel dat er toch iemand bij mij binnen is gekomen die mijn chaos heeft willen aanschouwen en er de rode draad erin heeft gezien. Toch is het zo verwonderlijk niet want je hebt gezien hoe alles is gegaan 32 jaar geleden en dat het bijna weer het zelfde is als toen. Ik was echter ontroerd dat je op een bepaald ogenblik zei dat ook al kunnen we het niet publiceren je voelt dat je dit moet doen en het feiten materiaal moet worden vastgelegd daar sprak je journalistieke geweten. Dit kan je niet laten liggen want wie ben ik anders als journalist zal je misschien hebben gedacht. Het betreft hier geen dwaze theorieën of politieke spelleges of mensen die uit zijn op macht of winstbejag. of mensen die hun gelijk willen zoals Oltmans of Roy van Zuidewijn. Het gaat hier om hoe de macht in Nederland functioneert en door een lid van kaste als patholoog anatoom je in de keuken laat kijken van waar het plan sinds mensenheugenis wordt voorbereid om hun macht te kunnen - op bonafide manier - uitoefenen en hebben uitgeoefend en zullen uitoefenen. Je weet, ik ga altijd van een goed en een slecht scenario uit. Het slechte scenario is dat je het op een bepaald ogenblik niet meer ziet zitten. Maar dan heb je wel bereikt dat ik nu met jou als stok achter de deur alles chronologisch op een Aviertje heb gezet (mijn huiswerk). Wanneer jij afhaakt dan kan iemand anders het estafette stokje overnemen ook als zal dat na mijn leven door iemand gebeuren. Want het is en blijft een uniek gebeuren dat een lid van de kaste zijn (omerta) zwijgplicht doorbreekt met inzet van zijn eigen leven. Misschien niet helemaal toevallig is dat we het op Sicilië gaan uitbroeden!

Afgesproken hebben we dat op basis van geaccepteerd wederzijds wantrouwen we onze zaken gaan regelen, iedereen blijft autonoom en zelfstandig. Mijn bijdrage bestaat uit het chronologisch rangschikken per jaar van alle feiten. Uit deze lijst komen bij jou een aantal vragen naar voren, een soort interviewen daarna is het aan jou om het kader, de vorm te scheppen waarin al deze stortvloed van feiten worden gerangschikt. De rode draad is van het hele verhaal dat onze samenleving me wel gelijk geeft -zoals het krab-kreeftverhaal - maar het niet wil weten. De 'verneinung' de ontkenning dat het bestaat. het past niet in het kader dus willen we het niet zien. Heel begrijpelijk want bij het wel erkennen moet men zijn levenskader opgeven. Men zal misschien als het tot een boek zal komen,men het weer bij de Slegte kan kopen. Dat mag toch niet deren want wij hebben de moed gehad om het op te schrijven en tonen daarbij direct het begrip dat men dit niet aankan. het ondermijnt het denkkader. denk maar aan het kind sterft in India wat ik je liet lezen. Ik schreef dit op in de bak. In ieder geval heb je bereikt dat ik de rode draad sinds gisteren in ons telefoongesprek heb gezien en ook vandaag weer toen ik alles zag - wat ik inmiddels vergeten was- steeds weer terug kwam op het zelfde thema. De Trias die verloedert omdat een van de drie de uitvoerende macht zijn spelletjes kan spelen en daarbij door de andere twee niet wordt teruggefloten. Ik dank je voor je inzet, alhoewel je misschien nog duizelig bent geworden van mijn stortvloed. Maar ja als er na al die jaren iemand wil luisteren, kom ik in de verleiding om alles uit te braken. Maar het heeft misschien wel tot gevolg gehad dat je geen research meer hoeft te plegen alles is er al bij Opa! Gegroet vriend, Tom

Zondag 22 januari. Brief van Dick Versteeg Re: omerta basta

Inderdaad nog duizelig van de reusachtige hoeveelheid informatie die je over mij hebt uitgestrooid, realiseer ik mij dat we een afspraak van formaat hebben gemaakt. Het is zeker realistisch om van een goed en een slecht scenario uit te gaan, maar als mijn gevoel mij niet bedriegt - en dat gebeurt zelden kan van voortijdig afhaken geen sprake zijn. In dit verband is het

echter ook realistisch om voor deze missie voldoende tijd uit te trekken. Er zijn immers zoveel vormen voor dit bizarre levensverhaal te bedenken, dat we alleen daaraan al voorlopig de handen meer dan vol zullen hebben. Op weg naar huis vanavond schoot zelfs de roman/thrillervorm door mijn hoofd. Als men de werkelijkheid zo graag wil ontkennen, dan rammen we de waarheid erin als fictie ... Voor welke vorm we ook kiezen, het is inderdaad fantastisch dat alles al beschikbaar is. Ik heb tijdens mijn journalistieke leven al heel wat informatie tot mij genomen, maar wat mij vanmiddag is voorgeschoteld, slaat werkelijk alles. En ik heb het gevoel dat ik nog slechts getuige was van een langsrazende hogesnelheidstrein. Als ik die trein binnenstap en de gelegenheid krijg om alle coupé's te doorzoeken, begint het voor mijn gevoel pas echt. Misschien dat opa mij dan op gezette tijden wel even overeind moet helpen omdat ik van verbijstering tijdelijk onderuit ben gegaan ... Weet in ieder geval dat het mijn intentie is om dit avontuur tot een deugdelijk einde te brengen. Je hebt gelijk dat mijn journalistieke geweten daarbij een belangrijke rol speelt, maar het wordt ook heel simpel ingegeven door mijn gevoel dat sommige dingen gewoon moeten worden gedaan. Het gaat misschien wat ver om het te vergelijken met jouw gevoel in oorlogstijd, maar het ligt wel een beetje in dezelfde lijn. Het moet me overigens nog van het hart dat ons weerzien na zoveel jaren mij een reusachtige hoeveelheid energie heeft bezorgd. En ik ben van plan daar gretig gebruik van te maken! Tot snel Tom. Groet, Dick

Maandag 23 januari Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, prachtig zoals de cirkel rond gaat worden. Ik had vanochtend een lang gesprek met mijn lerares in de astrologie, een heel verstandige niet zweverige vrouw die mij al jaren coacht en me steeds wijst op mijn zwakke plekken en valkuilen die ik zelf graaf. Ze had al, zoals ik je gisteren zei, voorspeld dat dit jaar de doorbraak zou komen. Die is gekomen. Ze had een mooie metafoor. Ik heb in mijn leven veel in een donkere kelder gestopt en op zolder. Het is nu zaak om de twee deuren open te zetten zodat ze met elkaar kunnen communiceren. De 1 e verdieping is de plaats waar ik via de computer dit gesprek tussen de zolder en de kelder naar jou kan ventileren. Daarbij zullen vele emoties los komen die ik met de feiten aan jou moet doorspelen en zodat jij die de gestolde emotionele feiten tot een coherent voor ieder begrijpelijk verhaal kan maken. Waarbij jij de spreekbuis bent, een mediator, die mijn brei die voor gisteren nog ontoegankelijk was voor de samenleving nu zichtbaar en transparant kan maken. Men kan dan al of niet geëmotioneerd worden als men leest dat de macht in handen is van een kleine groep mensen, die denken dat ze het namens de Gratie Gods doen (zie tekst van Sarte). Door ons gesprek gisteren, maak ik mijn documenten die in een kluis zaten en die ik alleen kon opmaken. Door het maken van een lijst voorzien van codenummers kan jij direct toegang krijgen tot de kluis. Je hoeft maar een bepaald nummer in te toetsen. Laten we zegen dat je code WOB-18-12-73 intikt, je kan dan meteen beschikken over alle documenten die gaan over de strafzaak van 18 december 1973 in Amsterdam waar van Haeringen 8 uur op een bank heeft gezeten en het begin van het einde letterlijk en figuurlijk voor hem was. Of dat je intikt VOOR-BOIS dan krijg je mijn familie van mijn grootmoeder Boissevain, de familie die gevlucht is in de 17e eeuw als hugenoten uit zuid west frankrijk en zich vestigden in Amsterdam en een zeer belangrijke sociale economische macht in Amsterdam vertegenwoordigen. Mijn grootmoeder heeft bv het amsterdamsche montessori lyceum opgericht in de dertiger jaren en haar man was diegene die de foto van Mahler heeft gemaakt. Het wordt een soort Google. Het is voor mij nu een gevoel van opluchting van diepe vreugde. Wel arrogant is het om te zeggen maar ik maak een vergelijking met Mozart die van iemand de opdracht kreeg voor het schrijven van een requiem. Voor mij wordt het dus ook dat jij me opdracht hebt gegeven voor met componeren van mijn requiem en dat jij voor het eerst mag opvoeren en laat klinken in de oren die horen willen. Mijn astrologe vroeg nog naar je geboortedatum en als het even kan ook de tijd en plaats. Ik zou dat graag van je willen weten je kan dan zien hoe krachtig het middel astrologie is. Als jij de tijd niet kent dan kan je dit het opvragen aan de gemeente waar je geboren bent. Nu Dick Ik ben al aan de slag gegaan met mijn voorouders. Gegroet wordt je door een lid van de Baarnse Maffiosa, die zegt Omerta Basta Che male. Tom

Woensdag 25 januari Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, Ik ben sinds zondag in een staat van onuitzeggbare bevrijding. ik weet dat de steenpuist is doorgebroken. Ik heb nu al de documenten plus foto's van de voorouders van de acht overgrootouders in mappen geplaatst, zodat ze toegankelijk zijn. Van vaderskant De Booij-Mol van Otterloo, Boissevain-Mac Donnell, van moederskant Gooszen-Rahe, Peereboom Voller-Turk. Morgen begin ik aan mijn geboortetijd 1924. Het klinkt super arrogant maar ik voel dat het net zo moet hebben gevoeld voor Mozart die een opdracht kreeg voor het schrijven van een requiem, ik voel nu dat ik alles nu moet opschrijven voor mijn eigen requiem. Mijn golfvriend Mario (nu pensionado) waarmee ik elke woensdag speel en een goede vriend is die mij heel goed aanvoelt zei me vandaag nadat ik gezegd had over mijn euforie (daarom heb ik vandaag slecht gespeeld) "wie wil dit lezen". Mijn antwoord was. "Niemand die in dit systeem leeft". Dit werd meteen bevestigd door een andere vriend die tijdens de borrel na afloop van onze golf partij zei. "kunnen we nu praten over de volgende golfcompetitie". Het was voor hem niet interessant dat ik een doorbraak had gekregen die mijn toekomstige leven. zal bepalen. Uiteraard heeft hij daar geen boodschap aan, want hij moet morgen als autodealer weer zaken doen, daar heeft hij gelijk aan. Dit was weer een eye opener voor mij. Die mensen die in ons systeem leven en daarvan met hun denken daarvan afhankelijk zijn willen niet weten dat ze deelachtig zijn van een systeem dat kanker heeft en wel in een vergevorderde stadium. De longen (de bossen van de wereld) hebben al uitzaaiingen naar noord en zuid pool letterlijk en figuurlijk Heel begrijpelijk een mens wil overleven juist omdat hij uiteindelijk weet dat hij zal sterven .. Hoe meer we begrip opbrengen voor 99% van deze mensen om ons heen, des te meer we de noodzaak voelen om op te schrijven, hoe dit proces plaats vindt, in de ijdele hoop dat andere civilisaties daar iets van op zullen steken of beter gezegd dat ze zullen realiseren dat de mens steeds in dezelfde valkuil valt en zich onbewust realiseert dat homo.sapiens uiteindelijk het veld zal moeten ruimen, voor ... Dick dank voor je mentale steun voor mijn diepe eenzaamheid, Tom

Vrijdag 27 januari Een heel bewogen tijd achter me . Allereerst de niet genezende wond van Adrienne, transplantaat ontsteking. Gezellige kerstmis met Jan Maarten. 23 december brengen Sani en Griet bloemstuk. Ruzie tussen Griet en Sani. Sani had zijn wagen weggegeven. Griet wilde het niet. Plan om de wagen naar de Hanlostraat te slepen, dat is gelukt en is uitgevoerd. Mijn arrestatie 2 januari op de Leyweg, *Zie achter in dagboek hoofdstuk 2 nasleep ontruiming Leyweg*

Zaterdag 28 januari. Besloten om met Dick Versteeg om samen een boek te maken. Bezoek Dinsdag 24 januari bezoek Cees van Drongelen happening, contact gemaakt met Jan Smulders. Alle stukjes van de puzzel vallen op een plek. Netty had goed advies zolder en kelder openzetten en laten praten met elkaar. Vandaag begin aan boek Omerta Basta ,voorbereiden 13 februari over olie, Lezing Soesterberg astrologen congres

Maandag 30 januari. Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, mijn kleinzoon vond de titel voor het boek omerta basta heel goed. Maar ja daar hebben we nog lang voor nodig. In ieder geval is het voor mij een inspirerende titel. Ik kreeg van de PG's en het gerechtshof positief nieuws. Beide instanties schrijven de hoofdofficier onder meer het volgende: brief PG. " Gelet daarop heb ik de hoofdofficier bij brief van heden verzocht zulks (red antwoord te geven op mijnbrieven van 23 nov en 6 jan) alsnog op korte termijn te doen". Het gerechtshof schreef me:" Ik heb de hoofdofficier verzocht een advies op te maken in uw klaagschrift. Wij streven er naar uw zaak over vier maanden te behandelen". Zo daar kan Moraal de hoofdofficier het voorlopig mee doen. Ik heb alle dossiers op orde gebracht. Ik ben begonnen met 1924. Maar ik ben even bezig met het afmaken van het laatste deel over de symbolen. Ik krijg woensdag een man van autoweek om me te interviewen over de auto symbolen. (*zie voor artikel hierna*). Maar ik zal hem niets vertellen over ons project. Gelukkig belde Sani Kames me op dat hij weer meer kracht kreeg. Dat is een pak van me hart want hij zat de laatste tijd behoorlijk in de put. Gisteren met mijn vriend en zijn vrouw naar het concert Sokolov fantastisch. Zijn vrouw een psychotherapeute vroeg me waarom moet je ze zo nodig. We kwamen gezamenlijk tot de volgende werkhypothese Ik doe het voor mijn groep de OSM. Ik wil

ze laten zien dat het zo niet gaat en dat mijn groep door de uitoefening van hun macht de groep naar de afgrond brengt. Ik wil ze laten zien met het doorbreken van de zwijgplicht aan de mensen buiten het kasteel dat ze nu het kasteel kunnen binnendringen omdat het verzakkingen en scheuren vertoont. Hun macht is over gegaan van een oligarchie naar een anarchie. Ze hollen van hot naar her, stellen de verkeerde mensen aan die zich niet meer aan de regels houden. Kortom het kasteel staat op instorten. Mutiny on the bounty. Diep in mijn hart hoop ik dat ze zich bewust worden van hun misdaden. Het is maar een werkhypothese. De elite heeft mijn activiteiten badinerend gezien. In de maagdenhuis tijd zei een neef tegen mij ach tom dat gaat weer over soms is het tijd voor hoepelen en soms is het tijd voor knikkeren. In het kasteel denkt men nog steeds zo'n vaart zal het niet lopen. Door in de kerkers van het kasteel te gaan zitten en te zien wie daar allemaal inzitten en door ook uit het kasteel te kruipen en contact te maken met het gepeupel (volgens de elite of te wel dat soort mensen) heb ik gezien wat ze allemaal heb uitgericht vooral door het aanstellen van misdadige poortwachters. Door het doorbreken van de zwijgplicht zullen ze de kritiek niet meer af kunnen doen met ach tommetje je bent te oud of ik vind het niet zo erg dat je een bevel van mijn onderdanen niet opvolgt. Het lachen om mijn acties zal hun dan vergaan als ze weten dat het gepeupel kont krijgt van alles wat er in de afgelopen 150 jaar in het kasteel is gebeurd. Is dit de reden van mijn gedrag? we zullen er misschien zoetjes aan tijdens het schrijven van het boek er achter komen.

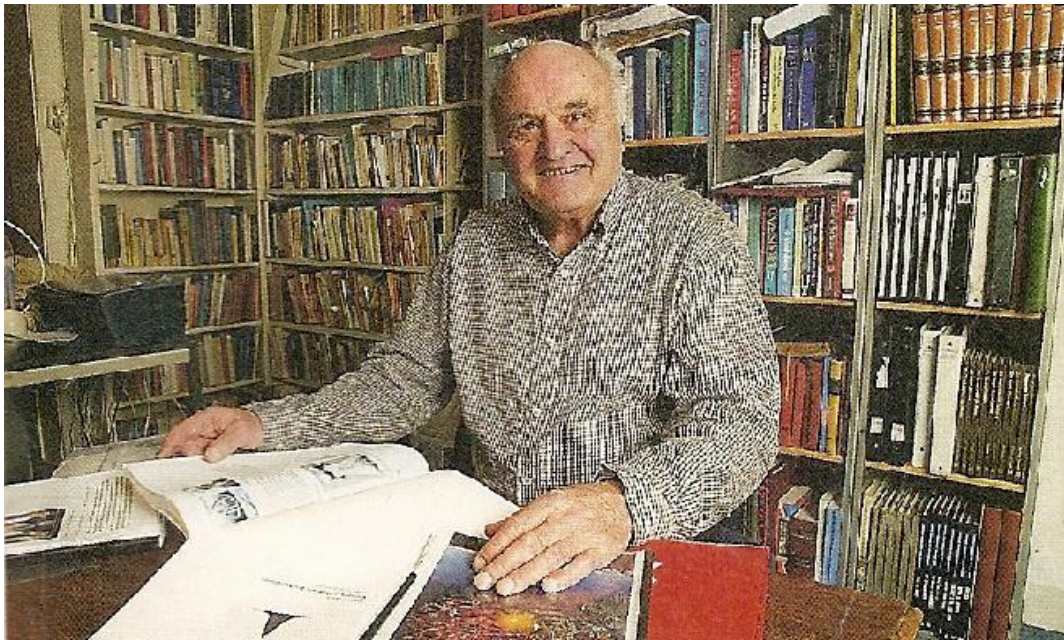
Februari Artikel in Autoweek 12 p.38-30 Autologo's uit de IJstijd *(Tekst Riek Akkermans, foto's Luc Verbeke)*

Het ruitlogo van Renault stamt uit de oertijd en ooit sierde het Citroën-teken de helmen van onze barbaarse voorouders. Ja, u leest het goed; autologo's hebben een verrassende voorgeschiedenis. Kan zijn, de ontwerpers zelf hadden het waarschijnlijk niet eens door. Geoloog Tom de Booij doet een boekje open over de diepere symboliek van neusemblemen.

Toegegeven, er is wat fantasie voor nodig. De bewuste 'Citroën-helmen' werden uiteraard niet onder die naam gemaakt. Noch tekenden onze voorouders ruiten op muren, in opdracht van het Franse autoconcern uit Boulogne Billancourt. Toch waren ze hun tijd ver vooruit, want veel muurschilderingen en diverse andere, door de mens gemaakte historische overblijfselen tonen verdacht veel overeenkomsten met de tekeningen die wij elke dag op onze favoriete vervoermiddelen tegenkomen. Neem nu bijvoorbeeld Renault. In 1925 werd er een logo ontwikkeld waarbij er voldoende lucht moest kunnen doorstromen t/m het geluid van de achter de grille gemonteerde claxon te verspreiden. Het werd de fameuze ruit. Niet zoals wij die nu kennen, maar met een dunne, dwarsliggende belijning. . Niets bijzonders, ware het niet dat een poos later een beeld werd opgegraven met een bijna identieke figuur. En die was niet ontworpen door mensen uit de auto-industrie, maar door Zuid-Roemeense holbewoners uit het Holoceen, zo'n 10.000 jaar geleden! Toeval? Volgens de 81-jarige Tom de Booij niet.

Energie

Hij begon als geoloog, verdiepte zich daarna in astrologie en uiteindelijk kwam hij uit bij automerklingsprojecten. Het is één van de vele studies die De Booij heeft gedaan voor zijn website egoproject.nl. "In mijn nieuwsbrieven over symbolen van vroeger in de hedendaagse tijd vielen mij enkele dingen op. Zo kwamen bepaalde figuren telkens terug. Nu wil het toeval dat vooral automerken gretig gebruikgemaakt hebben van die symbolen. Genoeg aanleiding, dus, om me daar eens in te verdiepen!"

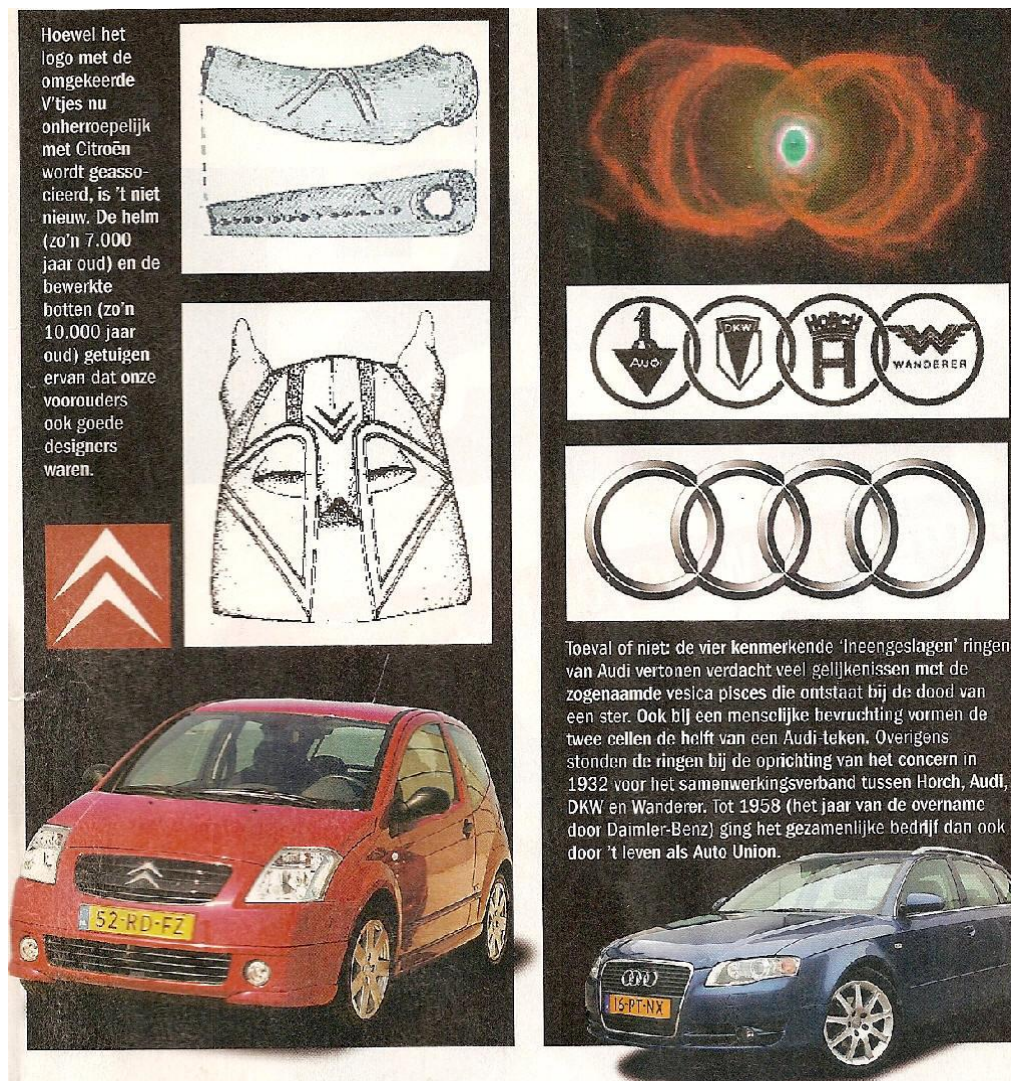

De Booij onderscheidt in zijn studie tien verschillende symbolen, die allemaal duizenden jaren geleden hun oorsprong vonden. Eén daarvan verdient, wat auto's betreft, speciale aandacht: het V-teken. Overal komt het terug. Ga maar eens na: Renault (twee op elkaar staande de V's), Volkswagen (in feite drie V's), Mitsubishi (de drie ruiten zijn gevormd uit zes V's) en Citroën (twee omgekeerde V's boven elkaar; het chevronteken). Maar waarom is het zijn favoriete symbool? De Booij: "Het V-teken stamt, voor zover wij weten, van 32.000 jaar geleden. In die tijd stond - in tegenstelling tot bij bijvoorbeeld de Grieken - de vrouw centraal. Vooral het geslachtsdeel werd aanbeden. Men dacht immers dat het magische krachten zou bezitten. Toen, en de jaren erna, werd het vrouwelijke geslachtsorgaan afgebeeld als, juist, een V. Overal komt dat terug, van historische bouwwerken tot muurschilderingen. En nu dus bij auto's.

Eenvoud

Tja, de moederschoot als auto-embleem. Zoals gezegd, je moet de nodige fantasie gebruiken om het te begrijpen. Maar wat te denken van de eivorm die de sterren van Subaru omlijnt of het ovaal rond de letters van Ford, Bugatti en Kia - om maar wat te noemen. Ook een verwijzing naar de vulva? "Het ei", vertelt De Booij, "staat voor geboorte en hergeboorte. Ook dit symbool stamt uit een ver verleden. Tekeningen van 6.500 jaar geleden beeld den deze vorm al uit. Net als de cirkel blinkt het ovaal uit in zijn eenvoud. Dat is zijn aantrekkingskracht.' Opvallend is dat die in het oog springende figuren allemaal refereren aan geboorte. Want ook het teken van Audi - de vier in elkaar gedraaide ringen - slaat op de verwekking van nieuw leven.

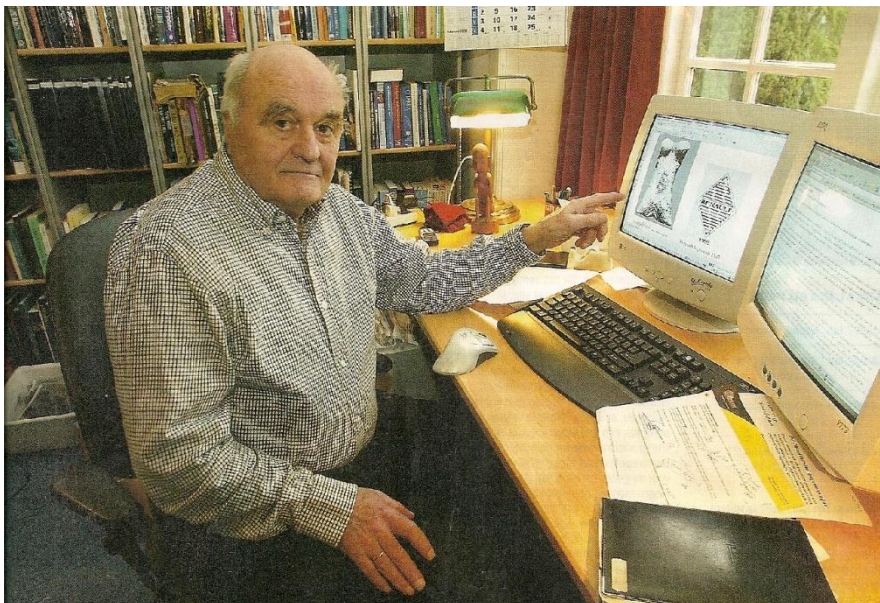
"De Latijnse benaming voor twee cirkels die elkaar overlappen is 'vesica pisces' (de blaas van de vis). Het christendom ziet het overlappende deel wederom als de vagina. Toch staat het ook voor iets anders. Bij de samensmelting van 't mannelijke en vrouwelijke genetisch materiaal in de eicel, tijdens de bevruchting, ontstaat eveneens een vesica pisces. Daarnaast brengt ook de 'geboorte' van een nieuwe ster een duidelijke ringenoverlap voort", vertelt De Booij. Al heeft de naam van het merk uit Ingolstadt daar niets mee te maken. Audi betekent immers 'hoor' of 'luister' in het Latijn.

Wisselingen

Hoewel gevestigde namen al sinds jaar en dag hetzelfde logo voeren, wordt er wel eens gewisseld. "Ook dan blijven steeds die simpele figuren terugkomen. Een goed voorbeeld is Fiat. Dat logo is van rond naar ovaal gegaan, om vervolgens via vierkant, strepen en ruitjes, weer terug te komen op hun oorspronkelijke cirkel. Allemaal figuren die telkens worden hergebruikt."

Deze 'recycling' komt trouwens niet alleen in de autowereld voor. Overal zijn het die 'populaire figuren', zoals De Booy ze noemt, die worden (her)gebruikt. "Vul bij Google eens 'vijfster' in en vergelijk het met de zoekresultaten die de opdracht 'zesster' genereert. Die laatste zal weinig opleveren. De ster met vijf punten straalt meer kracht uit, heeft dynamiek". Zo dacht Chrysler er waarschijnlijk ook over. Het pentagon met de vijfster erin tooide jarenlang de auto's van het Amerikaanse merk. Maar ook die andere bekende ster, uit Duitsland, heeft zijn aantrekkingskracht wel bewezen. Hoewel, het logo van Mercedes-Benz, dat in 1909 het levens licht zag, beeldt niet een vijf-, maar een driester uit. Dat valt volgens de geoloog te verklaren: "Het zijn veelal de oneven getallen, zoals drie, vijf en zeven, die het doen. Een logische verklaring heb ik er niet voor. Maar ik durf wel te stellen dat de duurzaamheid van een merk samenhangt met de aantrekkingskracht van 't symbool." Of dat zo is, zal wel nooit blijken. Hoewel". Welk logo had Rover ook alweer? _

Tom de Booij heeft weinig met auto's: "Het is toch gewoon een vervoermiddel", Toch sprak de herkomst van de logo's hem zo zeer aan dat hij er en nieuwsbrief aan wijdde.

Einde artikel Autoweek

Donderdag 9 februari. Hard gewerkt aan nieuwsbrief 34. Ben erg geschrokken dat het nog sneller gaat dan ik dacht. Been van Adrienne gaat beter. Opgeruimd. Computer komt dadelijk.

Zaterdag 11 februari Boel verdeling van Engelen, goed gelukt.

Maandag 13 februari Lezing voor groep Laren, weinig enthousiasme, moeilijk publiek.

Woensdag 15 februari Vroeg naar den Haag . Vergadering SWB gunstig voor Escampiaan. Slecht nieuws voor Paula, moet toch uit, gesprek met Chris Mos, zal alles voorleggen bij Deetman.

Donderdag 16, vrijdag 17, zaterdag 18 februari Hard gewerkt aan nasleep woonwag. Met Sani naar advocaat Ten Berge in den Haag, wat een eikel, wat een verdriet. Hoe krijg ik mijn rust terug. Huib had goed advies: Emoties in bedwang houden. Spel vorm, er boven staan, vliegen als een vogeltje. In den Haag daar woont een graaf en zijn zoon heet Jantje.

Zaterdag 25 februari Artikel Gooi· Eemlander Door verloedering van de Trias Politica ga ik niet stemmen

Iedereen heeft er wel een mening over: over de noodzaak om te gaan stemmen voor de gemeenteraad. Een meerderheid van de vele tientallen mensen die op de site van De Gooi- .en Eemlander reageerden, pleit ervoor om je stem niet verloren te laten gaan, hoewel hier en daar het cynisme ook nadrukkelijk overheerst. Meest uitgesproken op deze pagina is Tom de Booij uit Baarn, die het geloof in wat wij democratie noemen verloren zegt te hebben. Nederland allang geen rechtstaat meer

Het zou zin hebben om te stemmen, als Nederland een rechtstaat was waar de scheiding der machten (trias politica) de burger garandeert dat de democratische beginselen worden nageleefd. Maar is dat ook zo? Een voorbeeld. In de afgelopen tien jaar ondernam ik als burger van Baarn, ook in deze regio, vele acties voor het behoud van woonwagencentra. Ik ervoer het functioneren van het gemeentelijk apparaat in Baarn, Hilversum, Leiden, Apeldoorn en Den Haag. Het viel me op dat de Grote Drie - PvdA, CDA en WO - wat betreft woonwagenzaken de dienst uitmaken. In al die gemeenten was en is de wethouder woonwagenzaken oorspronkelijk PvdA-lid. Immers, na 7 maart 2002 mag de, wethouder vanwege het dualisme geen raadslid meer zijn. Merkwaardig overigens dat de PvdA in de landelijke politiek in de oppositie is, terwijl ze in de lokale politiek haar partij van harte meeblaast. Van dat dualistisch principe heb ik bitter weinig gemerkt. Ook van de controlerende functie die de raad moet uitoefenen kwam weinig terecht. Slechtste voorbeeld is wel Den Haag, waar de Grote Drie 28 van de 45 stemmen hebben. Ik heb aan den lijve letterlijk en figuurlijk mogen ervaren hoe de raad danst naar de pijpen van burgemeester en wethouders. De zeventien raadsleden van de kleine partijen hebben in die negen jaar dat ik het van nabij meemaakte, gezien hoe hun moties op het gebied van woonwagenzaken werden weggestemd door de Grote Drie. Ook de rechterlijke macht, de derde poot van de Trias politica, heeft keer op keer laten zien dat de advocaat van de gemeente Den Haag bij rechtszaken waar woonwagengewoners bij betrokken waren, altijd aan het langste eind trok. Om maar helemaal te zwijgen over het functioneren van het openbaar ministerie. Samenvattend kan ik stellen dat de uitvoerende macht (burgemeester en wethouders) niet meer wordt teruggedroten, noch door de rechterlijke noch door de wetgevende macht. Voor die laatste macht moeten burgers 7 maart naar de stembus. Door deze verloedering van de Trias Politica ben ik van mening, dat het voor mij geen zin heeft om te stemmen. Een ander voorbeeld van deze verloedering? De 'controlerende' functie van de Tweede Kamer. Die de uitvoerende macht - de regering - steeds laat weggelaten met haar wanbeleid. Of het nu gaat om de invoering van de euro, het zorgstelsel, het energie- of asielbeleid. Ook is opvallend dat als een minister iets zegt of roept wat het kabinet niet welgevallig is, hij of zij direct tot de orde geroepen wordt. Nee, we leven allang niet meer in een rechtstaat. Baarn, dr. Tom de Booij

Zaterdag 18 februari - donderdag 16 maart deze periode niet bijgeschreven

Toch belangrijke periode De actie Paula is geslaagd ze mag blijven. Woensdag 23 februari werd medegedeeld in de raadsvergadering dat Paula mag blijven! De volgende dag bloemen naar Paula

gestuurd. Ze bedankte meteen. "Bedankt für die Blumen" net zoals de Paus het zegt op pasen. Dit betekent voorlopig einde acties. Nu weer volop nieuwsbrieven.

De reis (*Bali Lombok*) geen succes De kloof met de jongens is te groot. Ze bleven in een andere wereld. De wereld van luxe, seks en materie. Nu weer goed begonnen aan voorbereiding lezing van morgen (*Nijmegen*) 1 april (*Soesterberg*). Begonnen aan boek *Omerta Basta*, vermageringskuur van 88 kilo naar 82.5 /83. Ook weer beginnen met piano. Probeer elke dag te schrijven.

Vrijdag 3 maart- maandag 13 maart Bali en Lombok met Heren twee van Anderstein

Bali Lombok golfreis met heren twee van Anderstein

Vrijdag 17 maart Lezing voor astrologen in Nijmegen. Goed gesprek met José van Doorne .

Zondag 19 maart Donderdag en Vrijdag voorbereiding lezing. Keuring radiologe, alles goed. 's-

Avonds lezing zeer geslaagd in Nijmegen, na lezing me José van Doorn gesproken. Ze wilde Krab gebruiken bij eerste consult, de eerste keer dat iemand het gaat doen. De nieuwe maan sloeg goed aan. Zaterdag groot diner alles heerlijk en gezellig alleen Carole ging weer tegen mij te keer. Ik zat alleen maar achter de computer. Dat moet zij zeggen met haar decadente leventje en ik doe niets met Paula en Joep die helemaal achter me stond. Ook Mauk kwam zich excuseren voor Carole. Ze wilde alleen maar Adrienne ondersteunen. Moeilijk voor mij dat alles wordt verzwegen.

Dinsdag 11 april Eindelijk alle zaken afgewikkeld lezing 1 april en 3 nieuws brieven. Nu begin ik met het boek Omerta Basta. Het was een bewogen tijd daarom niet toegekomen aan het dagboek. 1 april lezing Soesterberg groot succes. Sierlijk, ik heb genoten waren de reacties. Ik was ook geheel ontspannen. Daarna gedanst met allochtonen. In een soort trance met Indiers. Ik was gewoon in India, gesprek aan het eind met Netty. Probeer je eigen impulsen te geven die je los maakt van je zelf, van 5e naar 6e chakra. Ook de bijeenkomst 18 wetenschappers + astrologen blijkt van de grond te komen. Toch weer weinig reacties gekregen, maar dat zal ik me wel altijd op moeten instellen. Wel een goed gesprek gehad met Peter Delahay. Hij heeft me geholpen met het probleem van de golfgroep, 3 accessoires : auto= mobiliteit, horloge = ordenen van tijd. Klokken spel voor in stand houden van de soort. Ik ben daar niet me bezig, ben bezig 5-6-7-chacras van de wereld. Ieder zijn eigen wereld. Probeer meer orde te krijgen in de hemelse ...

Dinsdag 18 april- Dinsdag 25 april Vacatie met Adrienne naar Las Palmas Canarische eilanden

Gran Canaria , de zandduinen ten noorden van Mas Palomas

Vrijdag 21 april 25 jaar Jubileum Be Fair- Spandersbosch. Enkele citaten uit het jubileumboek

Een kanttekening bij de overgang van hockey naar golf: Hoewel allebei een spel met een bal en een stok is golf een spel waar je op jezelf wordt teruggeworpen en de algehele verantwoordelijkheid draagt voor de sportieve handeling. Er is geen ruimte voor de gebruikelijke excuses en uitvluchten: slechte scheidsrechter, tegenstanders onsportief, veld was te drassig of te hard, enzovoort, enzovoort, Tom de Booij (golfgoeroe)

Herinneringen aan 'n ver verleden

Uit 't verslag van de algemene ledenvergadering september 1982 noteer ik:

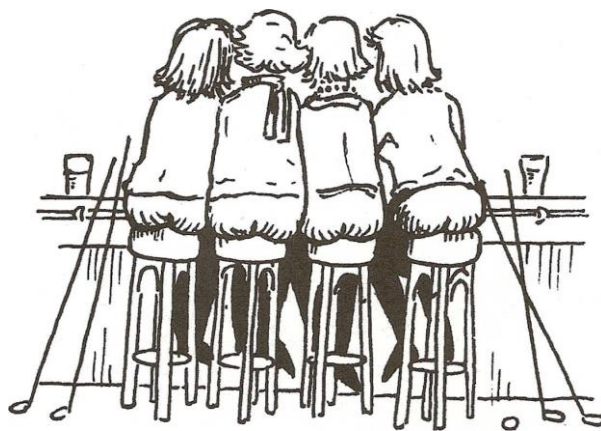
Dat het nog niet zo slecht gaat met Be Fair danken wij aan de inzet van zo velen van wie slechts enkelen in 't zonnetje werden gezet onder andere Friedje Jaartsveld, Truus Krens, Angelique Weme en Stance Hermans. Dit kwartet heeft het succesrijke golf voor Be Fair "uitgevonden" en is in tal van opzichten nog altijd de motor achter héél veel Be Fair activiteiten, en waarachtig niet alleen mag dan ook symbolisch beten, dat Friedje namens het Bestuur de beker aan Tom de Booij wiens inzet en vasthoudendheid het succes van Be Fair Golf mede te danken is. '

Hoe begon het? Na een lekkere maaltijd en veel glaasjes wijn, besloten Fried, Truus, Angelique en

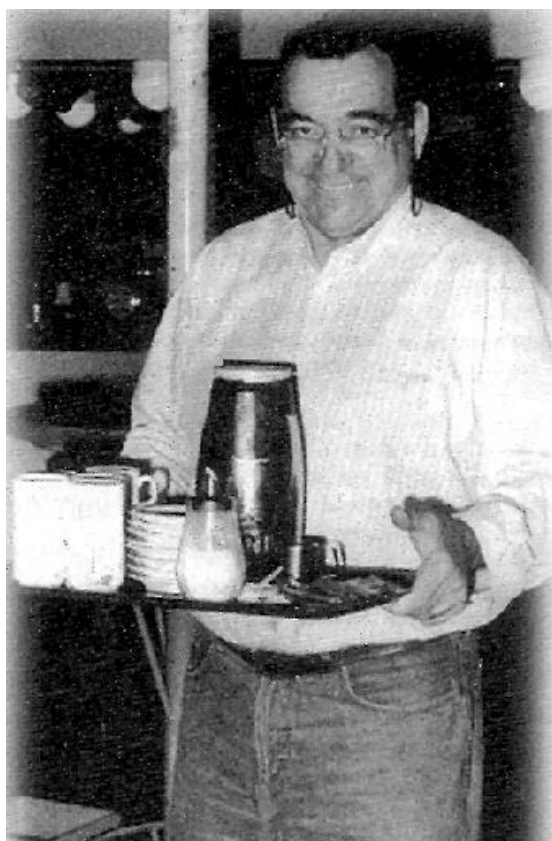
ik de volgende dag 'n golf afdeling op te richten, op de hockeyvelden van Be Fair. Willem Vrolijks: "Zolang ik hier groundsman ben, zal er niet op deze hockeyvelden. Het moet gezegd worden, de velden van Vrolijks lagen er altijd bijzonder mooi bij. Hij leefde zich daar helemaal op uit, ze waren zijn alles. Niet voor te stellen nu er alleen nog op kunstgras wordt gespeeld. Teleurgesteld weken we uit naar 't speelveldje aan de s'Jacoblaan in Bussum. Daar hebben we de eerste golfbal geslagen en ons enthousiasme was niet meer te stuiten. We klopten aan bij het bestuur van Be Fair en verwachtten, dat we met open armen zouden worden ontvangen. Niets was minder waar. Het Bestuur was verdeeld over onze plannen. Karel Slootman, voorzitter, kon niet 100% achter ons staan. Hij liet wel stiekem merken, dat hij ons initiatief bewonderde, evenals Ignace Poelmann, bestuurslid, die ons meteen en in de jaren daarna volop gesteund heeft. Het was niet makkelijk het heft uit handen te geven aan vier vrouwen. De organisatie kwam in een stroomversnelling, de werkzaamheden breidden zich uit, greens moesten gemaaid worden, de cricketkooi afgebroken, de cricketers moesten elders hun heil zoeken. We waren keihard en stonden sterk. Zij brachten geen geld in 't laadje, wij wel. Zij hadden nauwelijks leden, bij de golfafdeling stroomden ze binnen. Toen kwam de reddende (rebelse) engel Tom de Booij (gepensioneerd professor in de geologie van de UVA. te Amsterdam, die juist de Baarnse Golfclub had opgericht en opeen weilandje in de Lage Vuursche een klein aantal enthousiastelingen les gaf. Hij bracht structuur in onze plannen. Overlaadde ons met Regels, Etiquette, ideeën over de toekomst (de golf sport moest zijns inziens uit de elitaire hoek getrokken worden). Hij was niet meer te stoppen. Hij was wat men noemt 'n regelende ritselaar. Veel kreeg hij voor elkaar, meestal via een van ons. Ook leden van de hockeyclub Hilversum hadden door ons toedoen kennis gemaakt met Tom en probeerden hem in te lijven. Hij was medeoprichter van golfclub 't Jagerspaadje. Tot op de dag van vandaag zij het als een verraad, dat Tom uiteindelijk voor Be Fair koos om hier de golfsport verder uit te breiden. Het Be Fair bestuur was om en had reeds in de gaten, dat de golfsport wel eens heel populair zou kunnen worden. Wij werden 'n nieuwe tak aan de sportvereniging Be Fair naast Hockey en Tennis. 't Jagerspaadje werd niet opgenomen in de hockeyvereniging waardoor er minder mogelijkheden tot het ontwikkelen van de golfsport op de hockeyvelden van Hilversum waren. Een geluk voor ons, want zonder Tom de Booij was het nooit geworden wat het nu is. Een dieptepunt in de hele ontwikkeling van de golfafdeling was in april 1994, toen er sprake was van een fusie tussen H.M.H.C, Kameleon en Be Fair. H.M.H.C. wilde alleen naar Be Fair komen als de golfafdeling zou verdwijnen. Het ging hard tegen hard. Dank zij de inzet van Ignace Poelman en Maurits Jaartsveld, die hun nek heel ver hebben uitgestoken om de golfafdeling te redden, kunnen we trots zijn op wat ze er mee hebben bereikt. We moeten hen heel dankbaar zijn. Helaas maken ze het zelf niet meer mee. Spandersbosch is een golfclub geworden waar we ook zeer trots op kunnen zijn. Wie had dit ooit gedacht toen wij, vier vrouwen, d'Acht-Betskes' op 1 december 1980 in de huiskamer van de familie Jaartsveld de champagne fles opentrokken, om de oprichting te vieren! Hopelijk zullen we nog menigmaal toosten op een goede toekomst van deze bloeiende club. Stance Hermans

M'n velden!!!

De hockeyvelden van Be Fair stonden landelijk bekend van de beste velden van het land. De groundsman Vrolijks was de deskundige die de velden deze kwalificatie bezorgde. Een divot was dan ook een doorn in het oog van Willem. In de beginjaren van de golf moest door de baan worden afgeslagen vanaf een matje. Dat hield echter niet lang stand en de mat werd al snel een tee. De consequentie daarna van was natuurlijk dat er divots werden geslagen. Op een avond lopen er twee golfers in de baan en vanuit het clubhuis kijken we met de toenmalige golfprofessional Tom de Booij en Willem toe hoe een enorme divot werd geslagen. Willem schreeuwt het uit: "M'n velden!!!" Waarop Tom opmerkt: "Bedenk Willem, ik ken deze en die komen maar één keer per jaar dus daar loopt wel f1.000,- contributie."

Angelique Nieuwe Weme, Stance Herman, Friedje Jaartsveld, Truus Krens en de acht Betskes

Willem Vrolijk

Herinneringen aan een golfperiode

Het verzoek om een bijdrage voor het jubileumboekje van Golfclub Spandersbosch is op mijn bureau lang blijven liggen. Steeds weer schoof ik het door naar een andere hoek. Maar ja, de datum van eind september nadert en ik wil toch iets insturen. Mijn herinneringen gaan terug naar een redelijke beginfase, waarin Tom de Booij voorkwam. Een flamboyante persoonlijkheid, van vele markten thuis, die met veel plezier les gaf. Ik zal het hem nooit vergeven, toen ik voor het eerst de baan in mocht met hem, ik in een bunker terecht kwam en zonder enig argwaan mijn

club in het zand achter de bal plaatste! Het enige wat hij zei was: "Dat is nou jammer, maar nu krijg je twee strafslagen. Je zult deze Regel waarschijnlijk nog niet kennen, mij wel vervloeken, maar dan ken je hem nu wel en je zult hem dan ook nooit meer vergeten." Nou, daar heeft hij gelijk in gehad!! Het golfen over hockeyvelden, de bosbaan op hole 9, het eigen gezellige clubhuisje aan het eind daarvan, de afslag in de helling voor het clubhuis, een drivingrange met beperkte mogelijkheden als er weer gehockeyd werd, allemaal herinneringen aan een golfperiode, die mij enorm veel plezier en gezelligheid heeft opgeleverd. Dank hiervoor aan alle initiatiefnemers van het eerste uur. Eef Bruning.

Deel van interview Ansje Bredius en Karel Sloodman

Spandersbosch of Be Fair?

AB Be Fair was mijn club, maar er is geen Be Fair meer. KS: Spandersbosch; nu en toekomst, nieuwe wegen, nieuwe mensen, nieuwe structuren.

Willem Vrolijkjes of Tom de Booij?

AB: Tom slaat me dood als ik Willem kies. KS: Toch maar Tom, hoe dierbaar Willem mij ook is. Toms gedrevenheid, zijn commitment, zijn didactisch vermogen, zijn vriendschap ook.

Ach meneer zumzumzum Sloodman, heb u nog een mooie anekdote voor ons?

Tom de Booij pleegde stiekem kaalslag en door creatief kapwerk ontstond zo de eerste echte par-3, die de naam kreeg 'Tom's Paradise'. Op de stompjes van de geslachtefferde bomen legde hij dan heideplaggen, in de naïeve veronderstelling dat dat niet zou opvallen. Op een van mijn Canossatochten met de waakzame rentmeester dankte deze mij voor de geste van het Bestuur om iedere overtreding zorgvuldig aan te geven door een ten onrechte uit de heide gerukte heideplag op stompje te leggen.

Einde citaten Jubileumboek Be Fair

Zaterdag 29 april Wat is dat toch, weer tijd niet bijgeschreven. Nu begin een rustige tijd, het begin van het boek Omerta Basta met Dick versteeg gisteren van 11- 15.30 goed programma gemaakt. Ik maak eerst 2 hoofdstukken wat is elite en wat zijn de wortels van mijn rebellie en waarom heb ik de kaste uiteindelijk verlaten, ga er maar aanstaan. Weer terug naar af, het theorema van Brouwer, het vaste punt dat steeds weer terug komt. Hierover veel nadenken. Om elke keer komt iets terug. Ik begin nu met de Hugenoten

Zondag 30 april Na gesprek Versteeg toch een beetje depressie. Nieuw taak hoe gaat het aflopen. Nu iets beter richten erop. Te beginnen met MacDonnell, daarna Boissevain. Hoe die twee elkaar hebben kunnen aantrekken en hoe de rebellie in mij is overgeslagen, waarom heb ik niet gebroken met mijn groep. Dat is de centrale vraag van het boek.

Maandag 1 mei Rabbit Rabbit Rabbit. (*Dit zeg ik aan het begin van de maand, bijgehoof van vriend van Vader overgenomen*). Goed boek over adel en hun taal. Ik zie het weer zitten. Begin met Emily Elöise MacDonnall

Dinsdag 2 mei Hard gewerkt aan Ierse Schotse afstammelingen, ook foto's verstuurd voor het boek de Ruyter medaille drie de Booij's kregen het.

Woensdag 3 mei Ga nu eerst geconcentreerd golfen. Ierse afkomst afmaken. Zie het weer zitten met het boek.

Donderdag 4 mei. Steeds afzeggen Netty, Jolanda. Dodenherdenking Wido ging huilen want zijn vader was 25 maart 1945 gefusilleerd in Zutphen. Goed opgeschoten met voorouders.

Vrijdag 5 mei Gedroomd concentratiekamp omdat gisteren Schindler List gezien. Had ik er nog meer kunnen redden? Vandaag naar Sani en Griet in Chaam.

Zaterdag 6 mei Bezoek Sani en Griet, wat hebben we toch een luxe leven. Druk verkeer.

Zondag mei Heerlijk dagje in tuin gewerkt met Adrienne. Alles heel rustig. Sani belde dat ik Griet had bedankt. Zeer dierbaar Ik zei dat ik nog meer mensen had kunnen redden. Goed opgeschoten met stamboom.

Maandag 8 mei Lekker gespeeld met Adrienne. Ze is bijna al van ouds. Verder het niet leuk

vindt, dat ze een jasje heeft uitgedaan. Vandaag met Wido gespeeld in bejaardenhuis voor mevrouw Briët, ging niet goed, meer studeren.

Dinsdag 9 mei Een flop gisteren Parsifal in Amsterdam.

Woensdag 10 mei Vandaag 66 jaar geleden dat de Duitsers binnenvielen. Gisteren fout ontdekt in kwartierstaat, het is de broer van mijn overgrootmoeder De Mol van Otterloo die geparenteerd is met de 16 en 17e eeuwse elite zoals Dedel, Boreel etc, gelukkig ontdekt.

Donderdag 11 mei Bij Engelen geweest high tea. Ze lag in bed te beven en panische angsten probeerde van alles maar op cerebraal niveau mislukt toen met haar buiten gewandeld en gezegd dat ze aan haar ademhaling moest denken niet aan de hersenen, die kraste alleen maar. Ze werd rustig. Dit ook verteld aan de zusters die hier mee een nieuwe ingang hebben, ook aan Maria en Elsbeth gezegd. Ik heb zelf het probleem op een andere manier. Ik kan ook niet met de mensen van de elite communiceren op cerebraal niveau maar wel met het gevoel. Goed gesprek met Hanneke de Koningh. Zij was ook uit de boot gestapt en kon mijn positie goed begrijpen.

Zaterdag 12 mei Heel belangrijk gesprek met Netty. Ze vroeg mij of ik al had gekozen van de groep weg of weer terug naar de groep. Ik antwoordde het laatste dat was volgens haart het bevrijdende antwoord. Ik had het spoor terug weer gevonden. Nu kon zij ook zeggen dat ik een goed mens ben. Dat was nieuw voor mij. De gekte volgde ik vroeger. De gekte beheerste mij en nu ga ik de gekte sturen en beheersen. Het is de Uranus die nu heel dicht nader komt bij mijn radix Uranus. Het geeft rust, ik weet waar ik aan moet werken naar het hart en de klep tussen 4 en 5 verwijderen en heel worden.

Zondag 14 mei Engelen heup gebroken Einde? Hele dag geworsteld met dagboeken grootvader. Vanochtend half zes tot zeven wakker. Nog enigszins twijfel of het zin heeft het boek te schrijven. Het enige waar ik mij in de rest in mijn leven is om de cirkel rond te maken Himmelfahrt auf Erde. Dus toch doorgaan.

Maandag 15 mei Heel gezellig met Mauk en Carole naar Vondelpark. Festina en blauwe kapel. Mauk mijn boek met afstamming laten lezen, was geïnteresseerd, ook vroeg hij naar de ruzie met Egeler omdat hij met Derk Egeler had gesproken.

Dinsdag 16 mei Goede vordering grootvader. Mengelberg gedeelte eruit halen en op het net zetten. Engelen ligt er goed bij, gaat woensdag weer terug naar Doorn.

Woensdag 17 mei Verhaal grootvader concertgebouw afgemaakt. Debat Rita Verdonk en Hirsch Ali gevolgd van half drie tot 10 uur wat een rechtsstaat in Nederland. Mensen boven het maaiveld gaan er aan. Vandaag matchplay tegen Peter van Essen ontspannen kracht.

Donderdag 18 mei Verloren van Peter. Gezellig gegeten met groep .Dat probleem is opgelost. Ik kan weer gewoon met mijn 3 punten stelling.

Vrijdag 19 mei Dagboek op web zetten.

Zaterdag 20 mei Slecht weer, slecht gespeeld tegen Mario. Archief de Booij op net gezet.

Zondag 21 mei Begin morgen aan gerechtshof stuk.

Maandag 22 mei Met Adrienne naar Muiderslot geweest. Heel gezellig. Ik hou veel van haar. Begonnen aan betoog gerechtshof. Weinig reacties op archief de Booij.

Dinsdag 23 mei Rampdag, hele internet weg, gelukkig goed geholpen door Versatel. Dennis en Rolf krijgen fles champagne. Gelukkig in de middag alles opgelost.

Woensdag 24 mei Rustig blijven de gekte laten. Verhaal gister afgemaakt. Nog naar Engelen in ziekenhuis wond na operatie nog open Ze was heel rustig ik kon haar alles vertellen over mijn website archief de Booij, vond het heel goed van me.

Zaterdag 27 mei Heerlijke dagen met Mauk en Carole in Brugge. Warme deken was zelf erg ontspannen. Brugge fantastische stad. Heerlijk eten

Hemelvaart in Brugge

Zondag 28 mei Niet goed gegolfd weer opgekeken. Te fel niet ontspannen genoeg. Weinig reacties gekregen op mijn website. Dus maar weer doorgaan met boek.

Dinsdag 30 mei Uranus op ascendant. Gisteren gehoord dat dat de raad het voorstel had behandeld dat kamp Escamplaan weg moet, regelrecht oorlog.

Woensdag 31 mei Woelige dag eerst computer uit geen berichten, daarna Tarot gelegd door Hanneke, heel goed mijn doelstelling, hart niet denken. Toen muziek met Wido en lerares.

Donderdag 1 juni Naar den Haag raadsvergadering. Sanders bedankte mij voor website grootvader Concertgebouw. Mario en Francis gaan uit elkaar

Vrijdag 2 juni Goed site gemaakt over vergadering tot half een doorgewerkt even was alles weer weg.,

Zondag 4 juni 1e pinksterdag. Gisteren mijn ei gelegd. De woonwagencultuur ten grave gedragen. Lekker gegolfd met Adrienne.

Maandag 5 juni Goed plan voor Mauk en zijn makkers van MIS voor drank. Geen geld vragen voor clinic op de Goyer moeten ze gebruiken voor taxi .Concertgebouw website gemaakt en gisteravond laten zien aan Theo Loevendie in café Wellink, na concert van Weense pianist met laatste sonate van Schubert schitterend. Jan Maarten logeert hier, erg gezellig in goede doen, maar vraagt me niet naar woonwagenbewoners, andere wereld wel over bibliotheek.

Dinsdag 6 juni D Day 1944. Heel gezellig met Jan Maarten. Vind dat ik er goed uitzag mijn ogen stonden goed. Geen woord over woonwagenbewoners. Doet veel pijn, maar het is zijn goed recht. Engelen weer gevallen.

Woensdag 7 juni Alle brieven geschreven die moesten. Bomen laten verwijderen bij buurman. Nu begonnen met dagboek grootvader.

Donderdag 8 juni Goed gegolfd. Het archief De Booy blijkt in het archief van Amsterdam te zijn.

Vrijdag 9 juni Bedankje van nieuwe directeur Concertgebouw Reineke. Actie MIS zie brief hier onder. Clinic op Goyer.

Vrijdag 9 juni 2006, 7:26 a.m. Brief aan golfprofessional Made in Scotland

Beste Jonas, Alan, Mauk en David,

Het is bijna 10 jaar geleden dat jullie op het idee kwamen om Made in Scotland op te richten. Het

was in de tijd dat de economie minder gunstig werd en ik moet eerlijk bekennen dat ik het niet erg zag zitten. Maar de fransman zegt "gouverner c'est prévoir". (Mauk zal het voor jullie wel vertalen). Inderdaad is het meer dan gelukt en hebben jullie in die tijd iets opgebouwd waar je trots op mag zijn. Jullie hebben de goede balans gevonden tussen golf en het bedrijfsleven. Alles weten jullie in de puntjes te verzorgen. Er wordt door jullie veel waarde gehecht aan de details. Maar een detail is echter aan jullie aandacht ontsnapt en 'dat heeft te maken met spiritualiteit Na afloop van de golfdag volgt meestal een uitgebreid diner met de nodige spiritualiën. Zonder enig aarzelen, stappen jullie dan rond middernacht in de glimmende supersnelle Mercedessen, die jullie naar huis toe brengen. Daarbij wordt vergeten, dat anderen hier minder blij mee zijn en in angst verkeren of er niet iets onderweg zal gebeuren. Ik hoor iemand tegen mij zeggen: "Het is een kwestie van tijd, dat er iets zal gebeuren". Vul maar zelf in wat dat allemaal kan zijn. Is het dat waard? Ik moet zelf wel bekennen dat ik indertijd dat ik clinics.verzorgde voor BMW ook na afloop onverstandig en roekeloos ben geweest door met te veel op in auto te stappen. Nu ik oud en bejaard ben en zie ik pas in wat voor risico's ik heb gelopen. Vandaar dat ik vandaag met de fiets ben gekomen. Ik weet wel dat ook ik als fietser opgepakt kan worden met de veel % in mijn ouwe bloed, maar dat ik toch minder kans heb om mijn rijbewijs afgepakt te worden of dat ik een ernstig verkeersongeluk veroorzaak. Dit alles in overweging te hebben genomen heb ik op eerste Pinksterdag 'het feest van de uitstorting van de heilige geest' een brainwave gehad, door jullie te vragen om het door mij vandaag verdiende geld op een speciale rekening van Made in Scotland te storten om daarmee te bekostigen het vervoer na afloop van een diner, vergadering waar het promillage van het bloed van jullie te hoog is om achter het stuur te zitten. Op internet heb ik het volgende bureau gevonden dat jullie kan helpen:

Easy Way Streng geselecteerde studenten chauffeurs rijden u in uw eigen auto.

Onze organisatie heeft al meer dan 15 jaar ervaring en een landelijke netwerk van 800 chauffeurs. Uurtarief start vanaf 16 euro (afhankelijk van het aantal uren dat u afneemt)

Mijn voorstel is om een speciaal fonds op te richten met de naam **EASY WAY** met als slogan: **It's no' just a game.** Het begin kapitaal is er al: 300 euro. Ik ben overtuigd dat vele thuiszittenden en in angst afwachtenden graag 'geld in dit fonds willen storten. Ik hoor jullie al zeggen: 'Waar bemoeit die ouwe zich mee?' Ja, ik wil dat jullie Made in Scotland nog jaren kunnen blijven **besturen**.

All the best folks, play the game according the rules . Tom de Booij

Zaterdag 10 juni Brief aan vier jongens geschreven, actie geslaagd. Mauk belde op dat hij het een hele mooie brief vond.

Zondag 11 en maandag 12 juni Gezellige dagen met Adrienne naar Friesland. Goed hotel mooie golfbaan. Sneek leuke stad. Adrienne speelde heel goed, ik eis minder Prachtig weer. Weinig of geen reactie op al mijn werk wel moeilijk, maar stug doorgaan

Dinsdag 13 juni Gisteren dagboek van mijn Vader gelezen Nu ga ik het op net zetten. Dat stimuleert.

Woensdag 14 juni Snik warme dag, binnengewerkt aan dagboek, schiet goed op. Telefoon 1 uur met Francine haar goed geholpen met haar(ons) probleem. Zoeken naar erkenning hoe meer men er naar zoekt des te meer wordt men miskent. Ook telefoon oud student André de Boer wil langs komen. Tjeerd van Weering is professor geworden en ik miste zijn oratie. Vergeten me uit te nodigen. Alan Saddington zei dat hij er iets aan gaat doen, mijn brief was liefde vol ontvangen. Hele nare droom gehad. Zat in kantoor van Vader had een goed buro met microscoop. Op eens kwam van Agt zeggen dat ik op zijn plaats zat. Ik voelde me door mijn vader vernederd, was buiten zinnen van woede. Mijn moeder hielp me in zekere zin. Wat een agressie komt hier los. Het komt door het gesprek met Francis.

Donderdag 15 juni Goed gegolfd. Redding maatschappij dagboek grootvader goede vorderingen. Vandaag grote dag voor Joep examen geslaagd Naar Leiden goede bespreking Trekvaartplein.

Zondag 18 juni Gisteren prachtig weer slecht gegolfd. Dagboek grootvader afgemaakt. Nu naar

mijn vaders dagboek. Probeer vader een plaats te geven.

Maandag 19 juni Dagboek vader, waar toch bepaalde nieuw passages in voorkomen..Prachtig concert Volodos. Wat een zachte fluister toon. Vaders dagboek gedeeltelijk uittikken. Mauk weer de enige die reageerde op Vaderdag.

Dinsdag 20 juni Vaders dagboek vele nieuwe feiten. Hij krijgt een andere plaats. In de middag met ma gegolfd won, heel gezellig gegeten in Anderstein.

Woensdag 21 juni Hildaatje geboren. Symbolisch gister getikte tekst van vaders dagboek weg door op de verkeerde knop te drukken, nu laten uittikken door Adrienne.

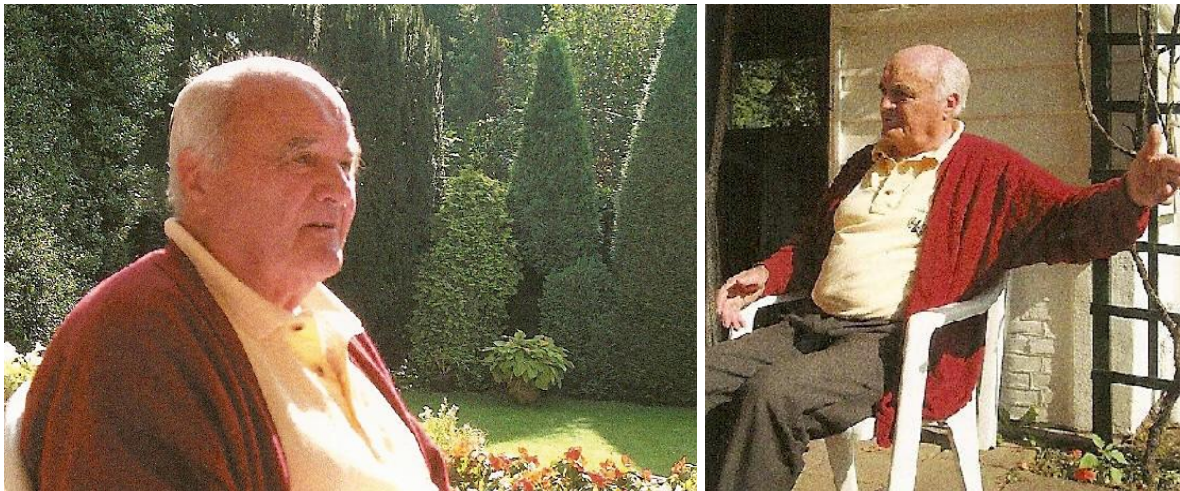
Donderdag 22 juni Goede vordering dagboek. Voetbal Ned- Argentinië in slaap gevallen.

Vrijdag 23 juni Gister Grootvaders dagboek op het net gezet. Spannend nu opruimen begin aan vader

Zaterdag 24 juni Viering 25 jaar jubileum golfclub 't Jagerspaadje

Juni 25 jarig jubileum Golfclub 't Jagerspaadje Uit het jubileumboekje : Een golfgoeroe in full swing door Feije Jaski

Op een fraaie nazomerochtend rijden we naar Baarn voor een bezoekje aan Tom de Booij, de grondlegger van de popularisering van het golf in 't Gooi. Zijn verhaal is onlosmakelijk verbonden aan dat van 't Jagerspaadje. Na vele jaren geen contact te hebben gehad is het welkom alleszins hartelijk. Adrienne heeft de consumpties al klaar staan en bagatelliseert de kwaliteit van de koffie, terwijl zij de lekkerste koffie van de provincie Utrecht maakt. We zitten op het terras buiten en bij een doorbrekend zonnetje en laat Tom alle stencils, vlugschriften en eerste uitgaven van de "Tussen Holetjes", toen het nog geen "Tussen Hole-tjes" heette, zien. Zijn documentatie is verrassend volledig. Er zitten zelfs presentielijsten bij van de vele golfessen die hij, meestal in groepsvorm, gaf.

Foto's genomen tijdens interview van Feije Jaski

De eerste swing

Tom vertelt wat hem ertoe heeft bewogen om aan die vermaledijde sport te beginnen. "Ik tenniste wel aardig en had door de familie van Adrienne al kennis gemaakt met de ijzers en de kleine balletjes. Het leek me geweldig moeilijk om daar iets zinnigs mee te doen. Dat gevoel is trouwens gebleven. Ik had de tijd, mijn academische jaren lagen achter me, en met golf zag ik een mogelijkheid om mijn didactische driften te temperen. Ik zoek altijd naar de grenzen van mijn mogelijkheden en de combinatie van sport en "mind-set" bij golf leverde veel stof tot nadenken en ontwikkeling op. De eerste wankel schreden op deze lange weg legde ik af op Penina in de Algarve tijdens een vakantie in 1978. Ik vroeg daar aan een pro of golf en tennis te combineren was. Het antwoord was kort en duidelijk neen." Het lidmaatschap van de Pan werd aangevraagd. Door zijn, laten we zeggen, tegendraads gepercipieerde attitude, werd de aanvraag niet

gehonoreerd."Olympus bracht uitkomst, maar dat was indertijd een baan op de voetbalvelden en voldeed eigenlijk niet aan mijn ambities. Ik wilde op een volwaardige golfbaan spelen. Op de Veluwe Golfclub waren we wel welkom en daar heb ik met veel plezier mijn spel verder kunnen verbeteren." Er kwam echter onverwachts een einde aan. Een andere eigenschap waar Tom veel last van heeft is zijn opstandige inslag. Hij is echt wat je zou kunnen noemen de "rebel with a cause." Grenzen opzoeken, liefst verleggen, onrecht aan de kaak stellen, de absurditeiten van het bestaan bloot leggen en er vervolgens flink tegen ageren is de aard van het beestje. Buitengewoon boeiend, maar uiterst vermoeiend voor zijn omgeving. Als mede-auteur van een publicatie genaamd "Een analyse van 1000 jaar financiële geschiedenis" werd hij beticht van stemmingmakerij tegen het establishment. Tom hield de eer aan zichzelf en vertrok bij de Veluwe. Veel oude golf verenigingen werden in de jaren '70 nog beschouwd als conservatieve bolwerken. Spaarnwoude werd zijn volgende club. Hij wilde daar lessen gaan organiseren, maar Colin Mackay, de zittende pro, had daar grote problemen mee. Tom zag op Spaarnwoude een nieuwe generatie golfers aankomen met een andere mores dan je normaal bij het golfspel zou mogen verwachten. Etiquette en regels werden tot zijn grote ergernis met voeten getreden. In een gesprek, medio 1979, met Steven van Hengel, destijds bestuurslid van de NGF, opperde Tom het idee een golfvaardigheid bewijs te introduceren. Als iedereen een examen moet afleggen verhoog je het bewustzijn ten aanzien van etiquette en regels bij de nieuwe golfers en komen wildwesttaferelen als waargenomen op de openbare baan in Spaarnwoude niet voor. De NGF nam een standpunt in ... geen invoering van een golfvaardigheid examen, wat een onzin, dat knappen de clubs toch zelf wel op!

Een nieuwe impuls

Tom kwam in contact met Freddy Hooghiemstra en André Jeurissen en zo belandde hij in de winter van 1979/80 in de Trits in Baarn voor een reeks "indoor" golflessen voor belangstellenden. Hij liet zich voornamelijk leiden door de drive golf populair te maken en het elitaire karakter van deze bezigheid te ontmantelen. Een andere niet onbelangrijke drijfveer was het uitoefenen van zijn vak: Doceren. Wie wel een les heeft gehad van Tom begrijpt wat wordt bedoeld. In de tijd dat hij les gaf in regels en etiquette hingen wij aan zijn lippen. Niemand deed dat zo boeiend als hij. Zijn principe: De leerling moet beter worden dan de leraar. De wens over een behoorlijke accommodatie te kunnen beschikken bleef bestaan en het vehikel om dat te bereiken werd de Baarnse Golfclub. De lessen werden steeds populairder en vooral in de hockey- en tenniswereld kreeg golf steeds meer belangstelling. Golf is een logische volgende stap als je jaren hebt gehockeyd en uit de veteranen groeit. Een lesgroep manifesteerde zich wekelijks op de Lage Vuursche en één op de wolfskamer te Huizen op openbaar toegankelijk terrein. Wij noemden dat Toms hagepreken, omdat het in de vrije natuur buiten plaatsvond en niet in de beslotenheid van een bestaande golfclub. Het was de winter van 1980/81. "Tom hoeveel kosten de lessen?" "Ach, gooi maar een paar gulden in de pot voor wat balletjes!"

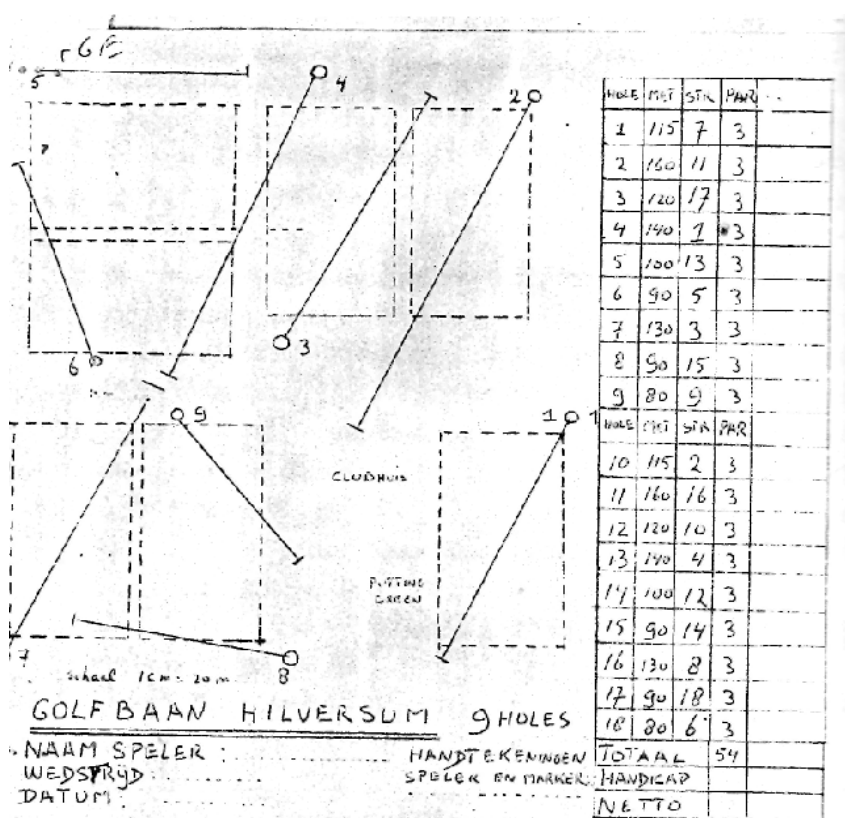
Naar permanente behuizing

Begin december 1980 vroeg een aantal dames van Be Fair aan hun bestuur toestemming om op de velden van deze hockeyclub lessen te laten geven: door Tom. Medio januari 1981 vond de eerste les plaats nadat het bestuur zich bereid had getoond golf met afslaan van een matje, om de velden te sparen, toe te staan. Nog geen maand later was het Wil Rosenbaum die Tom uitnodigde voor een dergelijke aanpak op de hockeyvelden van de HMHC. Er zaten onde: zijn cursisten heel wat HMHC'ers die het natuurlijk prettiger vonden op op eigen terrein te oefenen. In de kuil bij Crailo heerste een andere sfeer dan op de weilanden bij Loosdrecht. Be Fair stond bekend om haar rooms katholieke basis terwijl op Hilversum het geloof geen discussiepunt was. Als je heel diep in de analen var: de club zocht kwam je misschien iets protestants of vrijzinnigs tegen, maar dat werd als niet hinderlijk ervaren. Er waren verschillen en dat manifesteerde zich wederom in de golf sport. Tom noemt het de, Hoekse en Kabeljauwse Twist, daarmee

refererend aan het verzet van de opkomende burgerij tegen de feodale dwang van de adellijkheid in de 15^e eeuw. En het is in 2006 nauwelijks voor te stellen dat er in 1980 nog zoveel discussie was over dit onderwerp. Tom gaat verder:

"HMHC' ers nemen de golfregels letterlijk zoals ze zijn, terwijl de Be Fair golfers deze interpreteren. De heersende klasse past toe wat er is voorgeschreven, dat hebben ze immers zelfgedaan, terwijl de minderheden (in het Westen waren de katholieken lang in de minderheid) wat flexibeler met de dingen omgaan omdat het niet hun regels zijn. Een prominent lid van Be Fair beweerde letterlijk een beetje corrupt met de regels om te gaan."

Maar maak je geen illusie, iedereen speelt vals. Niet bewust, maar vaak onbewust, omdat men de regels niet goed kent of door vergeetachtigheid of door een tijdelijke kortsluiting in de bovenkamer."

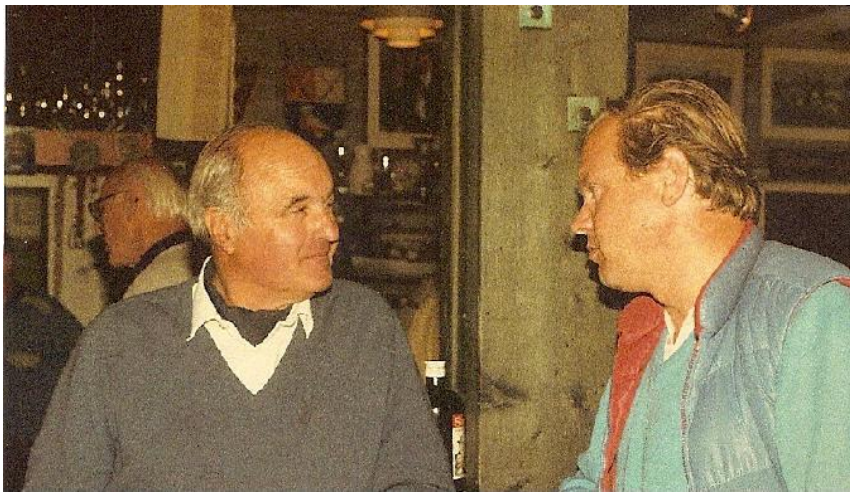
Scorekaart van golfclub 't Jagerspaadje

Een geboorte

We gaan naar het allereerste begin van onze club. Uit het archief verschijnt een brief van Tom aan het bestuur van de HMHC van 3 april 1981. Hij beschrijft daarin hoe de lessen worden ingericht, welk materiaal er moet komen, met een begroting, en de gedragsregels tijdens de lessen. Er zit zelfs een plattegrond van de 9 holes baan op de hockeyvelden bij met een scorekaart. Tom stelt voor om net als op Be Fair een HMHC Golf afdeling op te zetten. Het hockey bestuur reageert positief maar vindt dat de golfers zich zelf maar moeten organiseren. Zij voelt niets voor een HMHC Golf afdeling en wat er ook gebeurt: Hockey gaat voor. Aan die voorwaarden kan worden voldaan. Er volgt een bijeenkomst met een initiatiefgroep, waaruit later het golf bestuur zal ontstaan, die de gesprekken met de HMHC voert. De eerste serie van 10 lessen start op vrijdag 24 april 1981. Er zijn twee groepen van 17 deelnemers en één groep van 35 deelnemers. Een voorwaarde voor deelname is het lidmaatschap van 't Jagerspaadje. Daarmee begint nagenoeg het volledige ledenaantal aan de beginnerscursus die door Tom en zijn zoon Mauk

wordt gegeven.

Het enthousiasme is groot. Iedereen wil leren golfen. Veel aanvragen kunnen niet worden gehonoreerd. Uitbreiding van het aantal lesuren is niet bij een vlag op 40 meter afstand geslagen. Origineel en de deelname is groot. Daarna volgen soortgelijke uitdagingen met nieuwe afstanden. In september 1981 praten we met Tom over hoe wede winter in willen. Het liefst natuurlijk met een vervolg op de zomercursus en uitbreiding van de beginnerscursus. Zijn streven is het Range Golf verder te ontwikkelen en iedere maand twee regelavonden te organiseren. Er komt ook weer een beginnerscursus van 10 lessen en deze duurt tot Kerst. De regelavonden zijn balsem voor de ziel van de niets vermoedende en beginnende golfer. Nooit kregen we op een dergelijk geanimeerde manier de regels gepresenteerd. Tom haalt er van alles bij en legt verbanden die anderen ontgaan omdat hij op een bijna filosofische manier te werk gaat. Er werd natuurlijk wel huiswerk uitgedeeld en als je, om welke reden dan ook, bij de volgende les de stof niet kende werd je even heel fijntjes op je nummer gezet. Tom voorziet ons van allerhande leesvoer over de swing, de chip, het putten en het materiaal. Hij blijft een onuitputtelijke bron, want bij iedere les worden we gebombardeerd met nieuwe titels van boeken door of over een bekende golfer.

Tom de Booij en Lars Egeler in het clubhuis van 't Jagerspaadje

De doctrine

Het wordt 1982 en de vereniging groeit naar 100 leden, waarmee de vraag naar golfflessen alleen maar toeneemt. Het is koud en het sneeuwt en er' niet gegolfd worden. Dus komen op 12 januari bijna alle actieve leden in het clubhuis om naar de door Tom van commentaar voorziene beeldpl. een soort dvd avant la lettre, te kijken over de swing van Gene Littler. Eind januari start Tom weer met een wintercursus. Op de vrijdag ocht(en de vrijdag middag. Hij gebruikt in deze cursus een videocamera om swing te analyseren. Het is een interessante mix van theorie en praktijk. We krijgen les in a wat te maken heeft met het spel: de aërodynamica van de bal, het stok materiaal, bewegingstheorie, golf als wedstrijd sport en "the inner game golf". Op zaterdag 13 februari 1982 organiseert Tom een matchplay wedstrijd van 't Jagerspaadje tegen de Baarnse Golfclub op onze baan. Acht vertegenwoordigers per club. Uitslag 1-7. Er moet nog veel geoefend worden. In de voorbereidingen voor de lessen in de zomer van 1982 verklaart T, zich wederom bereid om op de vrijdag klassikaal lessen te geven aan beginners en gevorderden en tevens de theorielessen te organiseren. Dit lesblok duurt ook 10 weken en omdat de vraag zo groot is en Tom daar niet aan kan voldoen heeft het bestuur maar liefst drie golf professionals weten te strikken om les te geven op de andere dagen in de week. Vanzelfsprekend is deze zomercursus van Tom weer geheel anders. ochtend wordt bestemd voor beginners, maar voor de middag en de avond wordt een aantalleden uitgenodigd waarvan Tom het vermoeden heeft dat zij wat meer talent hebben dan het gemiddelde Jagerspaadje lid. Het idee wekt eerst wat weerstand en er is discussie, maar omdat er voldoende les, capaciteit is staan we er niet te lang bij stil. Tom introduceert een andere,

inmiddels bekende pro t.w. Donald Armour, die als zijn assistent optreedt. De vereniging mag zich verheugen in toenemende belangstelling en met de groei komen ook de organisatorische problemen. Wij vragen Tom of hij als adviseur van het bestuur aan kan geven hoe de vereniging moeten inrichten en waar we op moeten letten. Die inbreng is groot en tot op de dag van vandaag bestaan er structuren, regels en gewoonten op 't Jagerspaadje die Tom heeft aangereikt. Wij noemen het unieke verschijnsel van de gevonden balletjes; naam erop en in de verzamelbak voor de rechtmatige eigenaar. Het invoeren van een Instructiecommissie, later commissie Golf, die de opvang van alle nieuwe leden en de verbetering van het spel van de bestaande leden als de belangrijkste taken kreeg. De inrichting van de baan: Lastig op zo'n hockeyveld. De baanpermissie. En zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Op 9 juni 1982 organiseert Tom een historisch eerste matchplay wedstrijd van 't Jagerspaadje tegen Be Fair op onze baan. Hij heeft de wedstrijdleiding en geniet van de confrontatie. Er zijn twee teams van 9 golfers samengesteld. 't Jagerpaadje wint met 7-2. Be Fair krijgt op 12 december een revanche op hun baan. 45 Deelnemers van 't Jagerspaadje en 45 van Be Fair strijden om de eer. Ook hier wint 't Jagerspaadje: 43-47.

In het verenigingsjaar 83/84 geeft Tom weer zijn vertrouwde zomer en winter cursus in blokken van 10 lessen met natuurlijk de theorie. De lessen zijn overtekend, want de golfpredikant trekt veel luisteraars bij zijn hagepreken. In het jaarverslag van de vereniging wordt gewag gemaakt van de laatste lessen van Tom op ons Jagerspaadje. Het is een blok van 10 lessen voor de nieuwe leden van april tot juni 1984.

Verraad

Wij vragen wat Tom ertoe heeft gebracht om een definitieve keuze te maken voor Be Fair. Na al die jaren zijn we wat milder geworden, maar destijds beschouwden we het als verraad. Tom gebruikt dit woord ook en legt uit: "Er zijn een aantal overwegingen die aan dat besluit ten grondslag liggen. Op Be Fair voelde ik mij meer welkom dan op 't Jagerspaadje, ik zette mij zoals gebruikelijk af tegen de sfeer en het milieu waar ik vandaan ben gekomen. De rebel die kiest voor de andere partij. Het belangrijkste was wel dat ik op Be Fair veel meer kon doen en omdat men daar inzag dat golf wel eens heel populair zou kunnen worden kreeg ik alle ruimte om ook in infrastructurele zin voorzieningen te treffen. Ik bouwde een grote putting green, een oefenbunker en een waterhindernis. Qua oefenmogelijkheden was het op Crailo beter geregeld. Er was ook veel meer ruimte. Een andere niet onbelangrijke reden was de snijdende koude tijdens de winter op de velden bij het Jagerspaadje. Het clubhuis was dicht en ik reed dan naar Crailo om op te warmen. Dat alles leidde ertoe dat ik besloot om verraad te plegen, maar niet zonder goede opvolgers aan te geven: Donald Armour en Tony Charney." Door het instellen van de Tom de Booij beker zagen we Tom wel ieder jaar weer even terug op 't Jagerspaadje, maar de trossen waren los: Wij het voortaan op eigen kracht doen.

De toekomst

De laatste vraag luidt natuurlijk hoe Tom de ontwikkeling van de golfsport in de toekomst ziet. Zijn eerste impuls is: "Kaartje kopen en spelen". Daar zit een hoop in. Het suggereert dat golfers zich niet meer in verenigingsverband groeperen, dat er inderdaad meer banen zullen komen die voor de komende en gaande man/vrouw zijn ingericht. "In Nederland golfen nu 250.000 mensen op 16 miljoen inwoners. Dat is iets meer dan 1,5%. We gaan naar de 3%. De elite trekt zich terug, banen met een verenigingsstructuur zullen barrières opwerpen om hun cultuur te beschermen." Wij komen er niet onderuit. Een filosofische verhandeling ontstaat over consumeren, de mens put de wereld uit, binnen afzienbare tijd drogen onze bronnen op ("the party is over") en ziet de wereld er heel anders uit. Het egoïsme viert hoogtij. Deze generatie heeft niet geleerd met de natuur om te gaan en haar met respect te behandelen. Geld is belangrijker dan welzijn. De toegift bestaat uit een interessante benadering over het verschil tussen de Nederlanders en de Engelsen als het over de golfregels gaat.

"Nederlanders begrijpen niets van de regels omdat zij al eeuwen Romeinse recht toepassen. Alles is beschreven in wetten. Gebeurtenissen worden daaraan getoetst. Er zijn geen locale regels die prevaleren boven deze wetten.

Engelsen baseren (tot voor kort) hun recht op het 'equity' principe en handelen op basis van de uitspraken vanaf de eerste uitspraak. De rechtspraak is een opeenstapeling van gebeurtenissen en uitspraken over die gebeurtenissen. Dit houdt per definitie meer rekening met de lokale omstandigheden. Wanneer je jezelf bevoordeelt kost dat slagen. Op het continent probeert men tussen de mazen van de wetgeving door te zwemmen. Daarom zullen we het nooit begrijpen."

Nog een uitspraak: "Op mijn grafsteen komt niet 'boeiend, maar vermoeiend', maar 'boeiend, maar zeer vermoeiend' te staan". Daarmee doet hij zichzelf te kort. Er zijn geen grafstenen die groot genoeg zijn om het verhaal van deze geoloog, bergbeklimmer, wetenschapper, sportman, golfer, activist, verteller en entertainer weer te geven. De man die honderden enthousiastelingen de weg wees naar het spelletje golf en daarmee de basis legde voor 't Jagerspaadje, Be Fair Golf, GC Almeerderhout en GC Zeewolde.

Het verhaal kent geen eind, maar wij willen zijn gastvrijheid niet misbruiken en buigen eerbiedig voor onze goeroe die op 81-jarige leeftijd nog steeds in full swing blijkt te zijn.

Zondag 25 juni Naar gedroomd emoties komen naar boven. Gisteren Jagerspaadje 25 jaar Veel oude bekenden Kreeg jubileum boek van Lars Egeler, ijdelheid gestreeld. Dick Versteeg is nog niet begonnen aan boek Nog geen reactie op mijn site van grootvader. Ik kan er nog steeds niet aan wennen, dat er zoveel onrecht wordt genegeerd. Vandaag computer opgeschoond.

Maandag 26 juni Pro-Am Jagerspaadje

Golfprofessional 't Jagerspaadje in 25 jaar: v.l.n.r. Boelo Holtkamp, Wessel Buis, Wietse van Esveld, Paul Verschoof, Tom de Booij en Piet Hein Groenewoud, op de voorgrond Bart van der Wind en Colinda van Eekeren

Lumineus Jubileumidee om onze pro's van toen en nu uit te nodigen voor een Pro-Am! Dit langverbeide eve-n.. vele onzer professionals van toen en nu: aartsvader Tom de Booij (inmiddels in de tachtig, handicap 20.1), Wietse van Esveld (nu Anderstein), Paul Verschoof, Colinda van Eekeren (nu Princenbosch), Bart van der Wind, Wessel Buis (nu Spandersbosch en Crailo), Piet Hein Groenewoud (nu De Vijf Margen) en last but not least onze huidige pro Boelo Holtkamp. Zowel de ochtend als de middag waren wij amateurs ingedeeld in scramble-groepjes, die elk met

een pro na een "gunshot" (nou ja, fluitje dan) 18 holes netto stroke play speelden; de pro's scrambleden niet mee, maar speelden 36 holes bruto stroke play ('s ochtends 18 holes, 's middags nog eens 18 holes). Een geslaagde formule, die bij iedereen bijzonder in de smaak viel. Verwend met verrassende lunchhapjes genoten we gezellig van een drankje ...

Ons bijzondere scramble-viertal (Tom de Booij*), Victoria Bisschop van Tuinen, Rob Weermeijer en ik (samengesteld uit "oudst aanwezige Jagerspaadjeveteranen mocht 's ochtends starten op hole 4: drie van ons joegen onze eerste bal meteen recht de bosjes in, maar dankzij Robs mooie afslag redden we toch nog onze par! Hierdoor geïnspireerd mirakelden we ook op de volgende holes. Zo landde Toms afslag op hole 7 (waar de pro's om de neary streden!) ineens op de green! Ook regens van pars en birdies verkwikten ons en zelfs de longest drives op hole 15 (Tom bij de heren, Vic bij de dames) en de neary op hole 13 (ondergetekende) vielen ons toe. Na vier genoeglijke uurtjes liepen we met 56 slagen binnen! Uit noest rekenwerk bleek - na aftrek van onze collectieve handicap - onze netto score ongeveer 48, goed voor de eerste prijs (en naar later bleek, zelfs de beste score van de hele dag). Lydia legde er dik op hoe goed we waren en bevestigde dat met bloemen, petjes, flessen wijn, ballen... waarna Rob Weermeijer het woord kreeg om alle bezige bijen te prijzen. Rob wijdde ook nog eens speciale aandacht aan Tom de Booij*), zonder wiens geestdriftige initiatieven - begin jaren tachtig - wij hier nu niet bijeen zouden zijn. In één adem meldde Rob ook Toms prestaties van deze ochtend, aan wie wij onze eerste prijs in belangrijke mate mede dankte,!, .. Maar inmiddels was Tom al weer op weg in de middag Pro-Am! Het scramble-viertal van Co Snijder kreeg van wedstrijdcommissaris Lydia Hogguer die mooie dag de tweede prijs uitgereikt: Verwend met verrassende lunchhapjes . Ook de middag Pro-Am verliep hoogst genoeglijk en vervolgens liep het clubhuis weer vol voor de volgende ronde hap, snap, slik, slok, kwek, kwak en prijzen. Tom verkondigde nu, dat hij de middag nog leuker had gevonden dan de ochtend ... Tom zat immers wéér in een goede flight, maar met een meer ontspannen score dan die ochtend ... en daardoor nog gezelliger: "Je golft immers voor je plezier!"

Namens de voorzitter dankte Jubileumbaas Huib Goemans alle mensen, die zich voor het welslagen van deze Pro-Am hadden ingezet, met een speciaal dankwoord - ook namens Lydia Hogguer - voor Mevrouw Hanneke Oostwoud (van Schaerweijde Golf) voor haar assistentie (o.a. het verzorgen van een professioneel scorebord!). Uiteraard richtte Huib het woord ook tot de pro's, memorerend hoezeer deze upieke Pro-Am iedereen was bevallen. Dit oogstte algemene instemming en menige pro sprak de hoop uit, dat dit evenement ook in de toekomst voor herhaling vatbaar zou mogen blijken. Zonder uitzondering verklaarden alle pro's dat zij hun beste prestaties mede dankten aan hun scrambleden flightgenoten en Wessel Buis riep met welgekozen woorden 't Jagerspaadje uit tot een ware topclub! Ook herhaalde Wessel mede namens zijn collega's de wens, dat dit evenement zich ook in de toekomst voor menige revanche zou manifesteren. Goeroe Tom de Booij sloot zich bij Wessels woorden aan. Hij had deze dag bijzonder genoten en rekende ons - Cruiffiaans doorspekt met filosofische lessen - enkele duizelingwekkende sommen voor, waaruit zonneklaar bleek dat de putter de meest gebruikte stok is. De invallende schemer herinnerde iedereen eraan, dat men nog naar huis moest ... *Henk van Rijckevorsel*

Dinsdag 27 juni Gesprek gehad met Netty in 4 uur. Ik kan nu beter naar haar luisteren naar haar problemen haar familie. Over mijn boek wat er wel en niet in moet. Het hart moet spreken. Vooraf spreken met familie voor toestemming niet voor toestemming maar om hen mede te delen wat ik ga opschrijven.

Woensdag 28 juni Heel merkwaardige droom, het speelde in Aerdenhout Catslaan 3. Midden in de nacht heb ik met een schop 2 glazen in lood aan diggelen geslagen van binnenuit. Reactie ouders. Eerst moeder en daarna vader, we hebben elkaar warm omhelsd en samen maat opgenomen met centimeter en ik heb voorgesteld geen glas in lood meer beter uitzicht. Dick Versteeg bezocht me toen ik nog in bed lag maar zei er aan te gaan beginnen. Wel duidelijk wat

dit betekent!

Donderdag 29 juni Generale repetitie Wido. Ik hou mijn hart vast voor morgen. Gisteren gegolfd tegen Flip Goudsmit hcp 5.5, ik won met 5/4 was goed ingesteld.

Vrijdag 30 juni Kabinet gevallen 24 soap. Mooie brief Redding maatschappij Vandaag grote dag wido en piano spannend

Wido van Heemstra en Tom de Booij spelen een sonate voor viool en piano van Mozart voor bejaarden in Baarn

Zaterdag 1 juli Griet gebeld alles goed ook advocaat tevreden. Piano- viool voor bejaarde spannend ging vrij goed, maar wel veel fouten. Adrienne ging helaas niet mee.

Zondag 2 juli 27 holes gespeeld, heel warm maar goed doorgekomen, mocht ook nog referee zijn voor play off

Maandag 3 juli Medewerkers dag goed geslaagd

Dinsdag 4 juli Werd gevraagd door Rob Broere of de 27 holes beker ze naar mij zouden mochten noemen. Ja maar dan moeten ze wel eerst mijn website lezen, mijn criminele achtergronden.

Woensdag 5 juli Gegolfd, erg warm 80 meter chip in..

Donderdag 6 juli Website familie de Booij op net gezet. Bezoek Engelen, heb haar de foto laten zien, was er suf gelukkig

Vrijdag 7 juli Golfdag Kennemer. Wel merkwaardig die twee werelden. Minder last van BAH complex. Niet goed gegolfd wel gezellig met Tineke en Marlof.

Zaterdag 8 juli Heerlijk ontbijt in tuin nieuwe huis. Daniel uit VS in strandtent . Veel oude bekenden, goed gesprek met Jacob Jan over woonwagens. De enige van de familie die het begrijpt.

Zondag 9 juli Vandaag proberen ontspannend te golfen. Alles op net gecorrigeerd. Nu nieuwe fase .De website veranderen.

Maandag 10 juli Tragiek van Zidane bij wereldkampioenschap. Van hoog naar laag.

Dinsdag 11 juli Gisteren nieuwe website gelukt. Alleen thuis ongezellig

Woensdag 12 juli Computer storing site

Donderdag 13 juli Gelukkig alles weer in orde met de computer. Routeronderdeel was overleden en na een nieuwe te hebben geïnstalleerd door Bertjan alles in orde.

Vrijdag 14 juli Gedroomd van dief snapte bij inbraak. Discussie met radicale mensen wilde moorden en ik heb ze uitgelegd dat de mensen van rode en blauwe boekje moest aanvallen.

Brainwave: huwelijk Mik de Booij en Henriette met resp. Frederik van Eeden en Daan de Clercq afgeketst op geloof en politiek, calvinisme versus roeping, liberaal versus SDAP.

Zaterdag 15 juli Kwalificatie Heuvelrug. Niet gehaald slecht geconcentreerd nog te veel bezig met dagboek vader en grootvader. Dromen over Vader nog steeds agressief wat zit dit toch diep.

Zondag 16 juli Kater door niet te kwalificeren.'s- Avonds in tuin Colette en Erland Tegelberg barberque. Bijna weer ontspoord tegen Erland toen hij me aanviel waarom ik alles op het net wilde zetten Geen benul van mijn strijd tegen overheid en elite.

Maandag en Dinsdag 17 en 18 juli Kei hard gewerkt aan dagboek Vader Redding maatschappij, erg warm 34-35 graden.

Woensdag 19 juli Weer warm, vierdaagse afgelast 2 doden .

Donderdag 20 juli Gister 36 graden. Mauk kwam langs gaat 3 weken naar Frankrijk. Mooi verhaal over golfen in Schotland. Met helicopters het kan niet op. Geen vraag over woonwagenbewoners, wel moeilijk voor mij dat alles zo wordt doodgezwegen. Goed opgeschoten met Vaders dagboek.

Vrijdag 21 juli Vele foto's gescand Word mooi verhaal. Adrienne heeft alles lief gecorrigeerd. Nog steeds warm en drukkend..

Zaterdag 22 juli Weer gedroomd van Vader . Hij wilde vrede sluiten ik nog niet. Ook ruzie met Kees Egeler. Aan Dick Vesreeg gezegd dat hij eerlijk moet zijn en zeggen of hij het nog ziet zitten.

Zondag 23 juli Verhaal over Vader afgemaakt. Positief gedroomd over Vader. Het blijft maar warm.

Hele week niet bijgeschreven. In een frensie dagboek en herinneringen redding Maatschappij afgemaakt.

Dinsdag 25 juli Naar foto archief Redding Maatschappij. De reddingboot Neeltje Jacoba lag aangemeerd voor reparatie. 's- Avonds naar Mariette. Joep en Sascha waren net terug van resp Cambridge en Frankrijk. Woensdag gaat Joep naar Kreta, erg gezellig, maar niet over Sani wordt gesproken.

Woensdag 26 juli gegolfd met Mario heel goed.

Zondag 30 juli Maria, Huib en Elsbeth barberque, regenbui einde hittegolf, alles heel dierbaar.'s -Avonds gesprek met Sani en Griet

Broer en twee zusters tijdens verjaardag viering Elsbeth 31 juli

Maandag 31 juli Sterk gedroomd over Jolanda. Weer gearresteerd zocht boek voor in cel.

Dinsdag 1 augustus Met Adrienne naar Bochtolt gegolfd op Anholt, helaas regen, maar mooie baan, gelijk gespeeld. Heerlijk even samen Gegeten aan beek, goed hotel, maar 1 uurtje rijden

Woensdag 2 augustus Sascha komt logeren Naar Spakenburg klossen gezien. Adrienne heeft ons gebracht en Sascha op boot naar Baarn. Goed gesprek gehad, we waren de enige passagiers. Louis Wallenburg weer met moeilijkheden

Met Sascha op boottocht Spakenburg-Baarn op de Eem

Donderdag 3 augustus Gebeld met Riagg over Louis.

Vrijdag 4 augustus Naar van der Zweep over zijn schoonmoeder Jo Ophorst gepraat, de eerste vriendin van mijn Vader.

Zaterdag 5 augustus Gegolfd maandbeker slechts 20 punten

Maandag 6 augustus Handicart wedstrijd 32 punten.

Dinsdag 8 augustus Naar Jet van Asch van Wijck en daarna naar Engelen was weer goed

De 'Freule' Jet van Asch van Wijck (secretaresse van mijn vader bij de Redding Maatschappij) bij haar 90ste verjaardag in 2005

Woensdag 9 augustus Goed gesprek met Netty.

Donderdag 10 augustus Golf de Beug op Spanderbosch zeer geslaagd Adrienne won met 41 punten

Golfwedstrijd van de Beug (Oud Be Fair leden)

Vrijdag 11 augustus Hard gewerkt aan dagboek.

Zaterdag 12 augustus Stroke play golf niet gekwalificeerd.

Zondag 13 augustus Weer hard gewerkt Prachtig gedicht van Vader.

Maandag 14 augustus Probeer af te maken dagboek Vader, daarna schema maken voor boek.

Dinsdag 15 augustus Heel veel gedroomd over Geologisch Instituut. Over Vader Moeder. Alles spookt in het hoofd rond. Het werk vordert goed. Adrienne gaat goed met het op orde brengen van archief lief dat ze dat wil doen. Gezamenlijk bouwen we het boek van ons beider leven. Whitman Grashalmen gekocht.

Woensdag 16 augustus Leuk afscheid Ian en familie. Kattig telefoontje van der Zweep die opmerkingen had over mijn stuk van vader veel fouten gevonden maar had het niet over het geheel Tegen Diederik de Geer halve finale gegolfd verloren, hij speelde heel goed, wel kater.

Afscheid feestje voor familie van Ian ter Haar

Vrijdag 18 augustus vd Zweep gesprek goed afgelopen veel fouten, veel geleerd.

Zaterdag 19 augustus gegolfd ging goed chapman foursome goede sfeer.

Maandag 21 augustus Weer een tijd niet bijgeschreven, maar dit kwam door de frenzie van het overschrijven dagboek Vader. Wat een ontdekking

Dinsdag 22 augustus Met Hilda op Hilversum gegolfd, geen leuke flight, maar wel gezellig met Hilda

Woensdag 23 augustus Grote dag met Dick Versteeg doorbraak . Maria hersenschade met fiets ongeluk, bijna dood geweest.

Woensdag 23 augustus Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, ik ben zeer blij en ook opgelucht dat we nu een strak schema hebben kunnen bewerkstelligen voor jouw boek Omerta basta (of misschien een andere titel, tot nu toe dek het nog de lading) Ik heb vandaag deze zin al op internet gezet "Momenteel ben ik bezig, in navolging van mijn grootvader en vader, mijn oorspronkelijke dagboeken en ander documentatie materiaal samen te vatten en op mijn website te publiceren. Het is daarbij interessant om te zien wat de overeenkomsten en verschillen zijn tussen mijn grootvader, vader en mij zelf. Vooral om na te gaan wat de beweegredenen zijn geweest om het te willen vast leggen". Nadat ik hiermee klaar ben, kom jij in the picture. Je gaat alles lezen wat op internet te lezen valt. Je verbaast je er over en wil het naadje van de kous weten, wat deze man in Baarn bezielt. Je gaat hem en ook anderen die nauw bij zijn leven betrokken zijn ondervragen. Al deze interviews plus het op internet gepresenteerde materiaal gaat hij condenserend, samenvatten tot een sluitend geheel waar als rode draad naar voren komt Wat bezielt deze man uit Baarn om dit alles openbaar te maken? Het blijkt dat dit al ligt besloten in het leven van zijn voorouders. (Ik liet je vandaag zien het boek van Charles Boissevain de voortrekkers genoemd!). De tijd bom is allang daar voren gemaakt de lont is aangelegd maar nooit aangestoken. Dit gaat nu gebeuren. De zwijgplicht van de kaste wordt doorbroken Dit blijkt uit het door hem gepresenteerd materiaal op internet. Het is al die tijd op het internet te zien maar niemand heeft de bui zien hangen. De bevindingen van de interviewer met zijn speurtocht naar het Waarom en nog veel andere vragen komen terecht in een journalistiek verantwoord verhaal waar wordt terugverwezen naar het reeds gepresenteerde basis materiaal.. Het slot akkoord is dat het inzicht verschaft hoe de osmers hun macht behouden tot op de dag van vandaag door die dingen die hun niet welgevallig zijn weg te zuiveren. De media doen daar hard aan mee door de mooiste vorm van censuur de zelfcensuur toe te passen. De journalist weet instinctief wat hij wel en niet moet zeggen. Dit mechanisme werkt beter voor de elite om de macht te behouden dan de echte censuur van de dictatoriale landen. Iedereen gedraagt zich zoals de kaste het wilt!. Dan worden deze bevindingen van de de interviewer uitgegeven in eigen beheer (DV media) in een oplage van 500 genummerde exemplaren die tegen kostprijs worden verkocht voor liefhebbers. er wordt geen geld i uitgegeven voor reclame onder het motto: goede wijn behoeft geen krans, ook al ruikt die soms naar de kurk. De kosten van de druk worden verzorgd door de Stichting Democratisering Wetenschap en Astrologie (zie bijlage over de statuten etc). Verder kan iedereen zonder toestemming uit het boek citeren naar hartelust! De DV media gaan geen extra kosten in rekening bij de Stichting want zij doet haar werk - om bepaalde (fluit) redenen. Wat is het doel van dit omerta basta project. Dat opgeschreven wordt hoe deze samenleving bezig zich zelf in de vernietiging te brengen, door alle mensen die wijzen op de fouten te negeren. Men leert nu eenmaal niets van de geschiedenis: behalve het enige wat de geschiedenis ons leert! Het is steeds weer het zelfde liedje. Als het schemert bij een beschaving gaan de uilen van de wijsheid vliegen en men heeft voor deze uilen geen belangstelling alleen wanneer het heil al geschiedt is of later in een andere 'beschaving. Daarom niet getreurd. Het moet de uilen niet kunnen schelen want zij voelen zich nu eenmaal geroepen om hun kreten te laten horen. Beste Dick. Is dit een beetje de samenvatting van ons zeer verhelderde brainstorm gesprek dat mij in ieder geval veel duidelijkheid heeft opgeleverd? Het probleem van hoog verraad is opgelost want we hebben de bal teruggekaatst naar die er mee begonnen is. Wie de bal kaatst.. ik vind dat zij er mee zijn begonnen zijn zie mijn visie eerste, tweede en nu de derde wereld oorlog.

Groetjes en sterkte met het artikel voor vrijdag. Gegroet Thomasso

Donderdag 24 augustus Brief aan Dick Versteeg

Het is dus 1791. In huize Mozart heerst al jaren geldgebrek. Niet dat er niet genoeg binnenkomt, maar zowel Wolfgang als zijn vrouw Constanze kunnen absoluut niet met geld omgaan. Mozart heeft een peperdure smaak op het gebied van kleren, en Constanze tobt met haar gezondheid, en geeft veel geld uit aan doktoren. Dan, in de zomer van 1791, gebeurt er iets bijzonders. Er wordt aan de deur geklopt en de bediende (want zo arm is het gezin nu ook weer niet) laat een bode binnen. Deze bode brengt Mozart het verzoek een requiem te schrijven voor zijn meester. Voorwaarde is wel dat de opdrachtgever onbekend blijft. Dit is een mooie metafoor. Het maffia complot is dat jij en ik geen contact hebben gehad voordat jij je verbaast wat je over enkele maanden op het internet ziet. Je bent dan de dirigent die de compositie gaat uitvoeren. Je zoekt middelen om het aan te buitenwereld te laten horen, want het zijn alleen maar nulletjes en eentjes in html taal. (bij Mozart zwarte puntjes op een wit velletje papier (perkament) Jij maakt er dan iets wat het publiek wel kan begrijpen, je maakt van de compositie een trapscriptie. Die iedereen mag uitvoeren zonder toestemming, het is immers van iedereen. Het geldt dat de drukkosten betaald heeft, is toch afkomstig van onze koloniale tijd en komt nu weer terug aan de mensen van wie het vroeger is gestolen. Ik hou je op de hoogte tijdens mijn zwangerschap. In die tijd geldt onze gouden maffia regel OMERTA. Pas nadat ik klaar ben met mijn compositie wordt het OMERTA BASTA. Gegroet geheime opdrachtgever Tom

Donderdag 24 augustus Naar Maria in ziekenhuis met bloemen.

Vrijdag 25 augustus Brief van Dick Versteeg

Un appuntamento perfettissimo! Tanti saluti, Roberto Farelli. (Robert is mijn tweede voornaam en mijn Siciliaanse achternaam is een verbastering van Versteeg naar het Engelse Far Alley, dat vervolgens is veritaliaanst naar Farelli. Lijkt me een goed plan om het boek onder mijn pseudoniem te schrijven. Past ook mooi bij de titel. **Vrijdag 25 augustus** Naar Vlissingen geboortegrond Prachtig uitzicht Schelde. Heel warm,gezellig met Adrienne

Straat waar ik 82 jaar geleden ben geboren

Zaterdag 26 augustus Reünie bij Bubbels Hugenholtz, groot succes genealogie Gooszen.

Tijdens de reünie Gooszen-de Booij. Hanneke de Koningh, kleindochter van tante Teun, zuster van mijn moeder

Maandag 28 augustus Alles op orde brengen omdat ik begin met derde hoofdstuk van omerta basta.

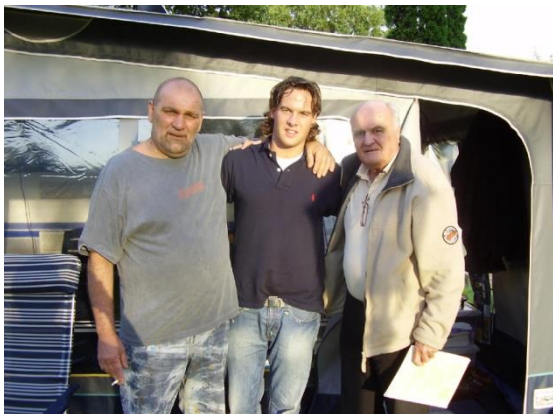
Dinsdag 29 augustus Gedroomd van dat Adrienne en ik op bezoek waren bij Marianne Terray, daar was ook de vrouw van James Couttet. Marianne liep zelfs. Tweede droom Gigs verliefd. Speelde er tennis was heel goed. Ik zei tegen haar dat ik smoor verliefd was op haar. Joep email dat hij vrijdag kan meegaan naar Sani. Begonnen aan eigen dagboek.

Woensdag 30 augustus Borrel bij Muis Gooszen veel gehoord over Gooszen familie ook het wapen van de Gooszen familie. Druk bezig met dagboek veel emoties.

Donderdag 31 augustus Droom geologisch. Simon zei dat ze Rondeel weg willen hebben. Daarna heel verhaal wat hij allemaal deed. Naar bibliotheek zocht naar Krijt in Frankrijk voor publicatie kon niets vinden wel over molasse. 2e droom. Voettocht west Parijs daarna opeens in Franse alpen in dorpjes Moet ik alles wel uitkijken Het enige wat me drijft is dat de eerste 4 jaren zo belangrijk zijn, de cultuur waarin je bent opgegroeid is van groot belang voor je verdere leven. Gister gegolfd met Mario tegen Peter en Dick Maans daarna gegeten, ze hebben het over niets.

Vrijdag 1 september Dagboek onthullend.

Zaterdag 2 september Bomen zijn geroid en bijgesnoeid door een expert, een international boomklimmer. Ma niet tevreden, hij had per ongeluk een taxus gesnoeid. Met Joep naar Sani en Griet. We kwamen om half drie en gingen pas half zeven weg. Veel heen en weer gepraat. Ik kon mijn verhaal doen. Joep hoorde nu eens hoe ik over de zwijgplicht van de familie dacht. Sani had ook mooie verhalen Het was zeer ontroerend Joep zei op de terugweg nadat ik had gezegd dat ik niet over de reizigers praat ik voor Adrienne een ander iemand ben geworden. Vele dromen s'-nachts spookt alles in mijn hoofd.

Met Joep op bezoek bij Sani en Griet op camping in Heer Hugowaard.

Zondag 3 september Weer geplaagd door indringende dromen *(De dromen in de komende weken niet allemaal overgeschreven in dit dagboek)*. Gister Joep TV geprobeerd te maken, half gelukt daarna vragen over computer wist niet veel nog erg puber.. Paul en Mariette lieten honderden foto's zien van hun reis naar Sri Lanka Geen cadeau voor mijn verjaardag, ook niets gevraagd over mijn dagboek. Ja alleen Mariette zei toen ze al in de auto zat. ik moet er toch aan wennen. Nog probleem met Adrienne over boom, die ontdaan was van takken 2 bomen bij buurman weggehaald meer licht.

Maandag 4 september Gisteren slecht gegolfd, te bezig met mijn dagboek, mijn driver vergeten. Dromen, dromen ze achter volgen me. Komt dat door het uittikken van het dagboek? Is er een relatie tussen deze talrijke dromen en het dagboek overschrijven. Ik ben toch in twijfel of ik het allemaal moet uittikken maar ik denk dat het voor de astrologische analyse goed is om te laten zien hoe men vroeger dacht. Het zijn toch mijn woorden. Toch doorgaan.

Dinsdag 5 september Gister dagboek overgeschreven. Adrienne baalt van mij. Ik zei dat de verzorging voor mij het grootste compliment was, dat ze kon geven. Was daardoor ontroerd.

Hildaatje is wel heel diep aan emotie. Ik ben hopeloos verwend door mijn moeder en in beslag genomen. Mijn leven lang om dit te ontworstelen.

Woensdag 6 september Operatie verzet naar 22 september. Clinic Anderstein ging heel goed. Opera Capriccio, eerst gegeten in café Dantzig te lawaaiig, Adrienne zag er lief en mooi uit. Muziek te lang ,maar mooie zangers, tekst waardeloos

Vrijdag 8 september Weer vele dromen.

Zaterdag 9 september Gisteren door Mauk en Carole uitgenodigd voor eten, maar te veel lawaai in de tent. Dagboek 1924-1928 bijna klaar.

Zondag 10 september Gisteren slecht gegolfd slechte concentratie. Ik denk dat het oprakelen van de eerste vier jaar te veel emotie opwekt. Vandaag 1e 4 jaar op net zetten uitprinten en er weer van afhalen.

Maandag 11 september Vandaag dagboek klaar gemaakt t/m 1930

Dinsdag 12 september Gisteren kwam JM erg gezellig. Naar Eemdijk en met boot tot Amersfoort en terug gefietst. Adrienne is eerder van boord gegaan. Prachtige fietstocht door polder.'s avonds tot laat buiten gegeten, diepe gesprekken over de dood en Hildaatje, goed contact

Met Jan Maarten boottocht van Baarn naar Amersfoort

Woensdag 13 september JM vertrekt dadelijk met vriend Peter Schols naar den Haag.

Donderdag 14 september Gister goed gegolfd met Mario gewonnen. JM weg. Jammer dat hij niets zegt over Sani.

Zaterdag 16 september Dromen niet meer bij te houden. Tekst 1923-39 afmaken. Opruimen. Sorteren foto's dan pas weer opnieuw beginnen.

Maandag 18 september Gisteren Andersom wedstrijd. Slecht gespeeld. Out of bounds gespeeld, eerst zelf gediskwalificeerd, maar later de Decisions er bijgehaald en weer de diskwalificatie te niet gedaan. Adrienne heeft veel gehuild lezen van verhaal van Vader.

Dinsdag 19 september Dagboek 1924-30 uitgeprint. Nu foto's inplakken daarna pas weer 1930-1945.

Woensdag 20 september Adrienne zei dat ze mij er niet heeft uitgeschopt in de tijd van Soest met Ellen Rotgans, omdat ze Mauk nog moest opvoeden, dat na 30 jaar betekent dat het haar wel heel hoog zit. Gisteren bezoek van André de Boer, oud student geologisch instituut. Gisteren stamboom Gooszen weggestuurd. Al enkele goede reacties de kloof de Booi-Gooszen is gesloten. Vreemd dat dat zo lang heeft moeten duren.

Donderdag 21 september Naar kamp condoleantie bezoek bij Wies voor overlijden Johan Jillings .

Vrijdag 22 september Hard gewerkt aan dagboek.

Zaterdag 23 september Indrukwekkende uitvaart Johan Jillings. Mocht meerijden in de stoet, witte kist met witte koets getrokken door zwarte paarden. Wat een andere wereld.

Begrafenis van Johan Jillings

Zondag 24 september Weer ontzettend veel gedroomd.

Maandag 25 september Mooi concert daarna goed gesprek met Elsbeth. Gesprek met Rudy en Maria de Man. Iedereen gebeld om te vragen of het heeft het nog voor zin dat Engelen blijft leven. Beter een plant van maken . Iedereen akkoord. Bob van Waveren en Heinz Tillmans gebeld .

Twee oude school vrienden : Bob van Waveren en Heinz Tillmans

Dinsdag 26 september Foto's opgeruimd, nu weer beginnen dagboek.

Woensdag 27 september Heinz Tillmans belde nog terug,vond het zo leuk dat ik belde., Goed gesprek met Netty, Saturnus Neptunus conjunct.

Vrijdag 29 september geopereerd

Donderdag 28 september Brief aan Dick Versteeg

Beste Roberto, ik heb gisteren een voor mij cruciale beslissing genomen. Mijn strijd tegen het onrecht dat door mijn groep (osm) werd en wordt aangedaan aan mijn medeburgers (dsm = dat soort mensen) heb ik sinds 1965 bestreden op verschillende manieren. In de begin zeventiger jaren door middel van de opsluiting van Erik van der Maal,eind zeventiger jaren met geweld. Zie

hiervoor een geheim BVD rapport van 1981 dat nu op het internet is te zien. Tik maar in op google BVD Tom de Booy Helder van geest en dan kun je het rapport lezen! Sinds 1996 door middel van de reiziger. In de laatste tijd was het dus met name Deetman die ik op de korrel had, vandaar mijn geplande actie van 11 december 2006. Ik ben nu echter tot inzicht gekomen dat ik tot nu toe alleen de poortwachters (Deetman cs) aanval. De groep zelf blijft buitenschot. Ze kunnen het geheel verzwijgen en doen bewust of onbewust (ik denk vooral het laatste) alsof het niet bestaat. Men leest de helft van mijn website de andere helft bestaat gewoonweg niet. Ook niet voor hun spreekbuis: de media. Het omerta Basta project is nu mijn nieuwste manier van strijden tegen het onrecht. door direct in eigen vlees te snijden of beter gezegd door de zenuwen van deze groep bloot te leggen zonder deze te beschadigen, want anders kan men deze zenuwen niet meer onbeschadigd aanschouwen. Ik staak dus alle acties die via Sani cs gaan, behalve als ze om een glaasje water vragen maar vanuit mij zelf doe ik dus niets meer. Het opschrijven van mijn leven en met de gebeurtenissen daarom heen is nu mijn strijdmethode. Zo ben ik nu bezig om de mouterij van de zeven provinciën in 1932 uit te pluizen. Mijn oom Alfred moest daarover een rapport schrijven. In de dagboeken van mijn grootvader staat daarover te lezen *"Zondag 5 febr. 1933. Zo even het hoogst ernstig bericht ontvangen van Tom [zijn zoon], die marinemedewerker van het Handelsblad is, dat aan boord van de Zeven Provinciën, ten anker liggende voor Olebeh, oproer is uitgebroken. Er waren 9 officieren aan boord. De Commandant en de overigen waren aan wal. Het schip ging onder stoom en vaart nu rond. De commandant is er niet in geslaagd zijn schip te achterhalen. Het schijnt zeer ernstig dat Zo iets kan worden voorbereid en uitgevoerd zonder dat er iets van uitlekt. Tom zal nu het Handelsblad moeten adviseren wat in de courant moet worden geschreven. Mij schijnt het toe dat de Departementale geest altijd funest is. Het is een geest van bureaucratische schrielheid, daarbij oneerlijk, niet recht door zee.*

10 februari. De Zeven Provinciën heeft zich overgegeven op sommatie en na het doen vallen van een vliegtuigbom op het voorschip, waardoor een begin van brand ontstond. Tom telefoneerde het mij vanmorgen om circa 7 uur. Het schip is dus 51/2 dag onder de muiters geweest. Tom deelde mij mede dat het weder onder commando was van de officieren die aan boord waren. Door die bom zijn een 25 mensen gedood en andere gewond. Het geheel is een schande voor ons land. Zoals de zaken stonden kon het optreden van de Regering wel niet anders zijn. Ten slotte schijnt de bom eigenlijk te zijn bestemd om naast het schip te vallen. Niël en de bom. "Wel Niël en hoe gaat 't op Wittenburg. " "Dat bommetje heeft geholpen. Ze benne der heel wat beleefder geworden. Ze dachten dat de Regering bang van ze was. Dat viel ze tegen. "

10. maart, donderdag. Door het geval van de Zeven Provinciën komt Alfred voorlopig niet terug. Hij is nu tijdelijk chef van de staf te Soerabaja en bekleedt dus een heel belangrijke functie in heel moeilijke tijden". Ik lees nu het boek van de zgn oproerkraaiër Maud Boshart. Hij kreeg 16 jaar gevangenisstraf in eerste instantie. Hierover heb ik natuurlijk nooit iets van mijn vader gehoord. De omerta deed dus weer zijn werk. Nu Dick het is een hele opluchting voor me. het geeft me de hoognodige rust om alles op te schrijven. Ik hoor graag je reactie. Gegroet Roberto leven de strijd tegen het onrecht. Gelijk recht voor ongelijke mensen is het grootste onrecht is altijd mijn devies. Lees ook nog maar eens Sartre wat die zegt over de osmers. Thomasso

Zaterdag 7 oktober Door operatie rechter pink niet kunnen schrijven. Blootleggen van de zenuwen van de elite zonder ze te beschadigen.

Geen pijn gehad aan vinger. Heel hard gewerkt aan dagboeken. Vandaag bezoek aan Maarten van Balluseck. Probeer hem niet te overdonderen. Het moet een analyse blijven patholoog anatoom. Geen reactie van Rudi vreemd.

Zondag 8 oktober. Brief aan Maarten van Balluseck en zijn vrouw Beate

Lieve beiden, Wat een emotie, zoveel indrukken die we uitgewisseld hebben. Geluidloos werd de naad van een halve eeuw gesloten, dat is het wonder van de communicatie. Ik denk vooral dat de jeugdcontacten, pre- en puberteit een geweldige invloed hebben op iemands leven. Trouwens in welk nest ze zijn geboren en de eerste vier jaren plus de eerste 9 maanden zijn zo maatgevend. De genen van voorouders die tijdens hun leven ook zijn veranderd en later met hun veranderingen weer worden doorgegeven. Het is ook niet verbazingwekkend dat mensen met dementie zich de eerste tijd van hun leven nog messcherp kunnen herinneren. Ik blijf er echter bij dat het vreemd

en onbegrijpelijk. is dat we geen contact hebben gehad in al die jaren. Maar daarom niet getreurd, beter laat dan ooit. Beate je bent een wonder mens. Het verkeer 2 x regelen, een baby van 1 1/2 van A tot Z verzorgen, het regelen van een auto zonder papieren, toch nog koffie met heerlijke zoutjes te regelen en dan nog een heerlijk diner op tafel zetten met chocolaatjes koffie en ijs toe. Ook nog even regelen dat de haard brandt. Foto albums (alba) te voorschijn toveren en Maarten en ik maar oude hoeren over alles en nog wat. Alles zeer dierbaar. Tot sluitstuk mij de twee alba te gunnen. Dank en nogmaals dank. Maarten wat een eigenaardige chemie vond er plaats in onze hersenen die op een synergetisch niveau gingen werken getuige de samenstelling van Nettie en Bardes.

Mijn oude schoolvriend van de Lagere Montessori school in Amsterdam: Maarten von Balluseck

De foto waar we in de zelfde klas zitten allen herinneringen die elkaar complementeerden, daarbij te bedenken dat onze karakters duidelijk altijd van elkaar sterk hebben verschild. Jij de meer bedachtzame zorgende en ik de meer wildebras en chaotische. Zie ook de boeken van mijn vader Jan Dijker en Maarten Zeeman. Ik citeer uit Rottumerplaat : Jan Dijker bond zijn boezemvriend Maarten een doek voor de ogen. Op de tafel lag een grote kaart van Nederland "Je kunt toch niets zien Maarten?" vroeg Jan, "Nee Jan wat denk je, dan zou de aardigheid er af zijn." "Nou, vooruit prik dan maar" De klein, donkere watervlugge Jan Dijker, een merkwaardig contrast met zijn eveneens 15 jaar oude, doch laconieke schoolmakker, bedwong met moeite zijn ongeduld". einde citaat>

Alles kwam weer naar voren. Daarna zijn we in de serre nog gaan praten over ons leven en over de macht van de elite. Ik was zeer verrast en verheugd dat je je kon vinden in mijn stelling, dat de elite het 'verneinen, " denial' van wat niet past in de mal van hun leven voor een groot deel onbewust verdringt en vind dus gewoon dat het niet bestaat. Een overlevingsstrategie zei jij en dat is precies de spijker op de kop. Ik vertelde je mijn eenzaamheid dat iedereen de helft van mijn leven niet weet, niet wil of niet kan weten maar dat dat voor een groot deel onbewust verloopt. Dus bonafide!. De advocaat generaal zei tijdens een proces 24 mei jl dat ik gelukkig mijn internet had om mijn zaken te spuien, omdat de volksvertegenwoordiging en de media het laten afweten. Daarna hebben we het nog gehad over vrije wil, over de arrogantie van de wereld en het voortbestaan van onze aarde. Wat ook treffend was dat je zei wat ik al lang dacht dat het niet voor het individu gaat maar voor de soort. Mijn doel is zoals ik je gezegd heb alles van mijn leven en dat van mijn voorouders zonder interpretatie integraal weer te geven met alle tekortkomingen erbij dus ongecensureerd. op te schrijven daarna op Internet en dat dan een lezer (de journalist die pro deo het boek wil schrijven) een boek gaat schrijven door iedereen te interviewen en te zien

wat voor raar mannetje daar uit Baarn heeft rondgelopen en nog rondloopt. Ik heb dan mijn werk dan gedaan. Of het boek er komt of dat het gelezen wordt is voor mij bijzaak. Het doel wat ik voor ogen heb is dat het vastligt (en wel digitaal) wat sinds mijn overgrootvader tot met kleinkinderen in die bijna 200 jaar hebben meegemaakt. Gelukkig heb ik daarvan ongelooflijk veel materiaal dat alles onderbouwt en er geen fantasie erbij hoeft te komen. Het is en het was zoals het was en geen cent meer. Ik zei al dat ik me de patholoog anatoom voel. Het is een beschrijving van hoe een macht zo lang stand heeft kunnen houden. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven daar waren we het ook over eens. Dat deze macht afbrokkelt zien we aan onze kinderen en kleinkinderen. Mijn kleindochter vrijt met de zoon van een politieagent en je dochter Isabelle met de Engelsman. Dat is niet erg het is een proces dat ik ga beschrijven. Als het schemert in de beschaving gaan de uilen van de wijsheid vliegen. Denk maar dat de broer van Kees Stoteles (Arie) of Cicero noem ze maar op aan het eind van een beschaving hun zaken hebben opgeschreven. Het wordt in de toekomst weer de tijd voor de Gengis Kahn die lak heeft aan de normen en waarden van Balkenende en komt binnen stormen met een rugzak vol met explosieven in het Rijksmuseum om maar een buitenplaats te noemen. Afgezien dat we misschien daarvoor al onze olie en grondstoffen hebben opgebruikt of de longen van onze wereld (de oerbossen hebben gekapt) en het water letterlijk tot aan onze lippen zal komen. Ik zie het niet als iets negatief maar de loop van een geologische gebeurtenis waar we het begin al van kunnen waarnemen. Jouw verhaal over de 'onafhankelijke' arts is ook tekenend. Ook was het interessant je opmerkingen over onze verschillen ik als zoeker naar verbanden en jij die iets moest geven aan je medemens als arts wat reproduceerbaar is. Maar gemeen hebben we dat we verder kijken dan de meeste neuzen in onze samenleving en dat dan wel eens frustraties oplevert. Maar ja we troosten ons met de gedachte dat het een golfbeweging is. Als je mijn website leest zul je misschien hier en daar schrikken van wat ik allemaal heb uitgevreten. Maar ik zei je ik ging nooit over een nacht ijs ik moest iets in handen hebben zoals een hard stuk bewijs zoals een geneeskundige verklaring zonder medische indicatie voor opname in een gekkeninstituut, of geheime notulen waarin stond dat een woonwagenkamp moest verdwijnen om luxe woningen op te zetten ga zo maar door. Het is een zeer eenzame strijd en nog steeds maar ik heb er het zelf voor gekozen. Dat mijn directe omgeving hier niets van wil weten inclusief de gehele nederlandsche pers is voor mijn heel begrijpelijk en kan ik daar prima mee leven. Gelukkig heb ik een stel heel dierbaren net zoals jij ik 11 en jij 16 maar dat houdt de warmte in je hart vast. Ik ga meteen de foto's scannen en stuur je ook de foto's van gisteravond. Ik kwam half twaalf thuis. Adrienne sliep gelukkig al als een roosje maar ik had wel moeite om in slaap te komen na al die indrukken. Ook veel er over gedroomd. Nogmaals heel veel dank voor dit warme dierbare hernieuwde contact. Het contact is weer hersteld dat is een ding wat zeker is. We hebben de email om elkaar op de hoogte te houden en daarbij staat nog de invitatie om jullie hier te ontvangen Misschien eerst een rondje van 9 holes op Anderstein. Maarten en Adrienne in de kar en Beate en ik lopende en dan naar huis in Baarn voor een hapje en drankje. Als ik de tekst periode 1930-1938 klaar heb, stuur ik je de tekst zonder foto's op voor correctie of misschien dat je bepaalde zinnen iets anders zou willen zien zonder de data te veranderen. Ook heb ik vergeten hoe jij mij hebt ervaren in die tijd. Wees zo eerlijk mogelijk, want daar heb ik iets aan. Goed en kwaad bestaat bij zo'n analyse niet, vergeet niet ik ben de patholoog anatoom die door zijn microscoop deeltjes van mij en anderen messcherp kan zien en ze allemaal beschrijft zonder een therapie te willen geven. Nogmaals dank voor de warmte die ik 'nu niet in de 'Duinpan' maar in de 'Duinweg' heb mogen ondervinden. Groetjes aan het lekkere mannetje dat me met grote ogen steeds aan bleef kijken met de vraag wat is dat voor een raar mannetje. Hij heeft al een grote dosis mensenkennis! Liefs en groetjes Tom

Zondag 8 oktober Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, de eerste ontmoeting met mijn oude vriend Maarten von Balluseck, die ik 50 jaar niet gezien heb. Ontroerend. Ik ga naar iedereen persoonlijk toe die nog leeft. Ik ben nu bijna klaar met 1938. Het is pas recentelijk geleden dat mijn vriend heeft uitgevonden dat hij Jonkheer is.

Zijn voorouder was een rus die voor krijgsverdiensten een adellijke titel kreeg toen hij naar Duitsland uitgeweken is, in eerste instantie is de titel niet erkend, nu pas kort geleden wel. Op de foto zie het blauwe patriciaat boekje er bij liggen. Hij begrijpt mij dus helemaal. Het is allemaal zeer emotioneel.. Hoe is alles op de vulkaan? Gr Tom.

Dinsdag 10 oktober Bezoek Maarten groot succes, alleen een email die ik gestuurd had, misschien te veel van het goed geen antwoord. Gisteren blauwtje gelopen. Corien de Marez Oyens zag niet zo veel om mij te ontvangen (zie haar brief hier onder). Gisteren dokter Zweep, de hechtingen mochten er uit, zag er goed uit. Kan weer piano spelen. Veel te veel gedroomd 2 uur wakker gelegen.. Het dagboek valt me nu zwaar Vandaag komt Jos van Hezewijk praten.

Oktober Brief van Corien de Marez Oyens

Terug van weggeweest, Tom, vind ik je brief. Helaas moet ik je mededelen dat ik bij de grondige opruiming het pakketje brieven reeds lang geleden heb weggedaan. Ik weet dat, ik mij er over verbaasde dat ik zulke kinderachtig schreef op een leeftijd als nu mijn oudste kleindochter, die in frankrijk zit en mij zeer volwassen brieven stuurt. maar dat was een andere tijd en inmiddels is er veel veranderd en voeden ouders hun kinderen (gelukkig) wel heel, veel meet als verstandige jonge mensen op. Ik wens je succes met je boek en het - naar ik aanneem - op en rij zetten van vele zaken en herinneringen uit een veel bewogen leven. Mijn excuses voor mijn handschrift, het was al slecht maar dankzij de reuma nog slechter. Groet je lieve vrouw van mij. Het ga je goed, Corien.

Dinsdag 10 oktober Brief aan Dick Versteeg. Voorstel nieuwe koers

Beste Roberto, ik had vandaag een lang gesprek met Jos van Hezewijk iemand die mijn studie van macht en elite van 1978 heeft overgenomen en een site heeft die het bekijken de moeite waard is. zie elite-research. De vraag aan hem was moet ik mijn dagboek per periode op het net zetten. Jij hebt me gezegd dat het beter is om het niet op het net te plaatsten. Zijn antwoord was wel doen en wel om de volgende redenen 1. dat ik elk moment onder een tram of trein kan komen en zegt dat het dan zonde is dat het niet op net net komt 2. het tweede argument dat nog beter is namelijk dat toch niemand het leest en 3. het derde argument laat het maar groeien. Wat denk je ervan? Mijn gevoel zegt dat ik het toch moet doen en wel in periodes, de eerste is 1924-1930 de tweede periode is 1930-1939, . dan de derde periode 1940-1945. Ach het maakt niet uit welke periode het is toch hetzelfde verhaal. Hoe de elite zijn macht kan behouden door de zwigplicht Ik geef ook de geschiedenis een plaats zo bv in de periode 1930-1939 de schande van de zeven provinciën. Ik kan dan recht doen aan het onrecht wat gedaan is door mijn elite. Ik stuurde je de email van mijn bezoek aan mijn schoolmakker von Balluseck. Hij heeft nog niet geantwoord waarschijnlijk erg geschrokken en heeft tijdens het bezoek misschien niet de draagwijdte gezien van mijn doelstelling. Gisteren weer een frappant staaltje. Ik heb ik 2004 een oude liefde van 1941 bezocht en gaf haar de liefdesbrieven die ze mij stuurde. Ze zou ze weer retourneren, Gisteren belde ik haar om weer eens langs te komen en vertelde dat ik bezig was met mijn memoires . Het schikte pas ergens in december probeer het dan nog maar eens een keer en ze wilde niet dat ik haar naam noemde ze is ook lid van mijn groep Corien de Marez Oyens. Zij is getrouwd geweest eerst met Hooft Graafland na zijn dood met van der Sande Bakhuyzen Zij woont op de Treek haar moeder is een de Beaufort de grootgrondbezitters van de Utrechtse heuvelrug. Na mijn bezoek heeft ze misschien van iemand gehoord van mijn website. Je hoeft niet bang te zijn dat iemand met mijn materiaal aan de haal gaat daar passen ze wel voor. Het voordeel op steeds een afgeronde periode op het net te zetten, dat ik het dan van me af heb geschreven en weer met volle kracht aan een nieuwe periode begin. Ik doe alles integraal en voordat ik bij 1945 ben aangeland gaan er al heel wat maanden over heen. Ik heb nog zeker een maand voor de afronding van periode 1930--1939 wel ben ik klaar met mijn materiaal maar nu komt de studie van de zeven provinciën en ook de crisis tijd in Nederland en de pro-Duitsheid van de elite die dacht dat Duitsland de oorlog ging winnen. Ook ga ik verder in op de oorzaak van de tweede wereld en hoe de Europese incl. de Nederlandse elite Hitler in het zadel hebben geholpen. Ook opmerkelijk is dat een astrologe die weer met me wil samenwerken over de

astrologie van mijn elite na mijn emails over mijn nieuwe plannen zwijgt als het graf. Ik ben benieuwd hoe je reageert op deze nieuwe wending van mij. Gegroet Roberto.

Woensdag 11 oktober Heel goed bezoek Jos van Hezewijk. Het klikte precies. Leuk om gesproken te hebben met Thijs Volker in Frankrijk. Veel herinneringen opgehaald Brief aan Dick Versteeg dat ik de periode op net ga zetten.

Donderdag 12 oktober Dr Mahieu nog en wit plekje, over 2 maanden terugkomen. Bespreking met wethouder Maareveld hoorzitting met Louis Wallenburg. Goed verhaal kunnen houden hoeft niets te betalen.

Vrijdag 13 oktober Gemeente Soest alles wordt teruggedraaid Louis hoeft niets te betalen. Fijn gesproken met Netty over project. Peter Houtman suggestie Vraagstellen!

Zaterdag 14 oktober Brief aan Dick Versteeg. Moeilijk punt

Beste Roberto, je heb het misschien erg druk op de vulkaan met oogsten, en ik begrijp ook beste dat je mijn emails moeilijk vindt om te begrijpen, maar ik kan nu eenmaal niet functioneren als ik niet mijn motto kan volgen ingegeven door Henriette Roland Holst

**" IK TREUR NIET DAT MIJN ONGESCHOEIDE VOETEN HET STENIG PAD
BETRADEN VAN DE DAAD**

**IK WON ER HET RECHT, WIE DADEN DOEN TE GROETEN MET DE
ZUIVERE NAAM VAN KAMERAAD"**

Als ik bezig ben met mijn monnikenwerk moet ik tegelijkertijd het gevoel hebben dat ik een daad doe door uit de school te klappen met alle gevolgen van dien. Ik heb dan het gevoel dat ik het stenig pad betreed. Het is misschien een teleurstelling of een moeilijk te begrijpen standpunt. Maar als je ziet hoe er om je heen gelogen wordt de waarheid verdraaid. Ik kocht een boek over Colijn door een wetenschapsman historicus. Hoe hij verzuimt te vertellen wat er in 1933 echt gebeurd is met de zeven provinciën. Hij noemt niet eens de naam van Boshart de man die 16 jaar kreeg omdat barbertje moest hangen. Vergeet niet dankzij de Zeven provinciën vervroegde verkiezingen geweest waardoor Colijn aan de macht is gekomen. Hoe anno 2006 de geschiedenis nog wordt verdraaid. Ik heb ook het idee om bij elk belangrijk stuk van mijn verhaal een open vraag te stellen bv. in het geval van de zeven provinciën. Had Nederland er voordeel bij om de ware geschiedenis van de Zeven Provinciën in de doofpot te stoppen en is het nu nog mogelijk om de ware toedracht naar buiten te brengen en hoe zal er dan weer op worden gereageerd? zal een TV programma dit aandurven? of zo iets De lezer moet dan maar zelf zien wat hij er mee doet. Ik begrijp jouw standpunt Je schreef me 14 september nog het volgende Ik denk niet dat je de babyverhalen in deze fase op het net moet plaatsen. Als het boek straks klaar is, valt> dit onderdeel in de totale context ook beter op z'n plek Ik heb nu het plan om mijn project in een aantal hoofdstukken onder te verdelen I. 1923-1930 baby jaren 2.1930-1940 de puberteit en de ontwaking van mijn bewustzijn en bezig met de komende oorlog 3. 1940-1945 oorlog en de woede over de elite die pro-Duits eerst en daarna bleef doorfeesten tot de bevrijding 4.1945-1954 geologische studie, 5. 1954 - 1965 het stichten van gezin en expedities, 6 1965- 1970 Begin van de rebellie tegen de gevestigde orde tot ontslag universiteit, 7.1970-1980 van rebel tot terrorist,8.1980-1996 golfleeraar en wetenschappelijk onderzoek, 9.1996-2006 woonwagengedrag en astrologie, 10 2006- ? patholoog anatoom het blootleggen van de zenuwen van de elite. Even uit de losse pols de verschillende hoofdstukken. Ook speelt een rol dat ik nu al kan beginnen met het vragen aan astrologen of ze willen kijken naar de periode 1924-1940. Nu Dick, ik ben nu eenmaal een wisselvallig mannetje daar zal je aari moeten wennen. Never a dull moment. Geniet maar op je vulkaan hier beneden is het in onze VOC staat niet veel soeps. De gouden kooi ligt niet alleen in Laren maar kan je zien als heel Nederland de decadentie viert hoogtij en Genghis Kahn wacht zijn kans af.! Gegroet vriend Tomasso molto difficile!

Zondag 15 oktober Slecht gegolfd. Nu met volle kracht vooruit. Dick Versteeg antwoord niet op 4 emails, geen goed teken we zien wel.

Maandag 16 oktober Heel veel gedroomd over zwaar ongeluk met fiets tegen caravan. Nu tekst afmaken t/m, 1940 daarna met Zeven Provinciën.

Dinsdag 17 oktober Geschokt door boek over 1e wereld oorlog, kerstmis in loopgraven. Begin vandaag met zeven provinciën en de rol van Colijn.

Woensdag 18 oktober Geschokt wat ik lees over Bali en Zeven Provinciën. Ons verleden met bloed besmeurd.

Donderdag 19 oktober Grote schok. Mijn oom James Marnix de Booij heeft meegedaan aan de slachting op Bali waar duizenden Balinezen zijn afgeslacht als beesten. Golf laatste hole verloren. Was met gedachte bij Indië en wat we daar allemaal gedaan hebben.,

Vrijdag 20 oktober Bezoek aan dokter Paul Konings en verpleegster Andrea willen niet van Engelen een plant maken. Ze wil gewoon leven. Ze is nog niet klaar, maar ik heb wel de wens van de familie overgebracht. Bij Maria en Rudy thee en borrel gedronken.

Zaterdag 21 oktober Naar Kathleen en Max Kohnstamm bezoek in de Ardennen. Rustiek huis, leuke ontmoeting, veel nieuws gehoord over de familie Sillem en interessante discussie met Max. Zag nog zoon van Max en vrouw. 639 km!

Op bezoek bij Kathleen en Max Kohnstamm- Sillem in de Belgische Ardennen

Zondag 22 oktober Adrienne heeft 7 1/2 hole gelopen! Goed gedaan. Elsbeth en Maria ingelicht over Engelen.

Maandag 23 oktober Gelukkig weer contact met Dick Versteeg, ik had fout email adres. Ga door met 1e Atjeh oorlog.

Dinsdag 24 oktober Bezoek Netty goed gesprek ook samen met Gerhard.

Woensdag 25 oktober Weer heel veel gedroomd. Opgeruimd. Joep zei gisteren niet met mij naar Siberia te willen gaan.

Donderdag 26 oktober Vannacht nare droom. Mauk omgekomen in ongeluk. Grote opkomst begrafenis naar kerk..Hield lange preek. Ging zitten tussen vader en moeder. Vader wees mijn hand af, moeder heel intens en lief. Alles onbegrijpelijk en verdrietig. Goed gegolfd 1e negen verloren 2e negen gewonnen.

Vrijdag 27 oktober Goed opgeschoten. Weet nu de brieven van Chrik de Booij te plaatsen. Gisteren alles op net gezet.

Zaterdag 28 oktober Naar tante Jetty 100 jaar. We hebben groot succes met onze brieven van te voren. Verteld Marlof 2x zelfde verhaal Alsi? Was een gezellig familiefeest.

Tante Jetty van Riemdijk-Philips: 100 jaar!

Zondag 29 oktober Atjeh oorlog begonnen.

Maandag 30 oktober Matig concert wel heel goed gespeeld. Met Barbara, de vrouw van Bert de Haas, haar eerste vraag was : Waar doe je het voor? Haar tweede vraag was: Waarom moet je het doen? Mijn antwoord was eenzaamheid. Maar daar prikte ze door heen. Ik gaf eigenlijk samen met haar het antwoord namelijk dat ik het gebruik als een alibi. Zie je wel ik wordt weer verzwegen. Ga daar van af. Beschouw je als een gewone dwangarbeider, niet zeuren gewoon in het leven staan.

Dinsdag 31 oktober Weer vele dromen. Oude rommel weggebracht. Begonnen met opruimen.

Woensdag 1 november Friedje Jaartsveld van trap gevallen en dood blijven liggen. Toneelstuk Alexander de Grote, grote flop Na de pauze weg Wel heel gezellig gegeten met Adrienne in American.

Donderdag 2 november Begrafenis Friedje indrukwekkend, golfballetje op graf gelegd, na afloop met oud Be Fair leden gesproken, heel gezellig.

Zaterdag 4 november Met Adrienne 9 holes gelopen!

Maandag 6 november Artikel in Telegraaf *Hoe een kleine oorzaak een groot gevolg kan hebben*

De Duitse regering is woedend op stroomconcern E.O.N. door wiens toedoen zaterdagavond laat grote delen van West-Europa werden getroffen door een stroomstoring. In totaal kwamen meer dan 10 miljoen mensen even na tien uur zonder stroom te zitten, de meesten hadden na een klein uur weer elektriciteit. Het begon vermoedelijk allemaal omdat het cruiseschip Norwegian Pearl door het Eems-kanaal wilde. Voor de veiligheid schakelde KON een hoogspanningsleiding van 400.000 volt af die over het kanaal loopt. Tegelijkertijd waren er problemen met de opvang van de door Windmolens geleverde elektriciteit. Het uitvallen van de hoogspanningsleiding en de grote vraag van het moment leidden vermoedelijk tot een overbelasting van de centrales die daarop de geest gaven.

Domino-effect

Aangezien veel nutsbedrijven in Europa elkaar uit de brand helpen met de vraag en levering van elektriciteit had de stroomstoring in Duitsland een domino-effect naar België, Frankrijk, Spanje, Oostenrijk, Portugal, Nederland en Italië. Het internationale systeem sluit in dit soort gevallen een deel van de afnemers automatisch af om te voorkomen dat er een blackout in heel Europa

ontstaat. Nederland ondervond in beperkte mate hinder, om elf uur 's avonds was de situatie weer normaal. De storing trof delen van Oost-Nederland. Ook kenden delen van Eindhoven, Tilburg, Helmond en de Biesbosch korte stroomuitval.

Maandag 6 november Vandaag H de Booij, Atjeh op net gezet

Dinsdag 7 november Veel gedroomd over dokter Consten. Vandaag naar Sani.

Woensdag 8 november Groot succes bij dokter Consten ze zei dat het door een ringetje te halen was blij met golfballetje. In trein Indonesische vrouw getroffen, kende kleinzoon van Gouverneur Generaal de Graaff, wilde mijn pijn verzachten, was boos op Nederlandse arrogantie. Naar Paleis van Justitie bestudering van dossier. geen justitieel rapport wel van Sani! Sani kwam me halen, warme ontvangst bij Griet en Sani. Jantje van Paula was 20 jaar. Veel bezoek ook Anthony en Cella gesproken, om 9 uur weer thuis. Veel gedroomd.

Sani haalt me af bij het Paleis van Justitie. Vervolgens naar Leyweg en zijn kampeervagen op de Hanlostraat

Donderdag 9 november Vertaald van Engels in Nederlands rapport van Oom Jim drama Bali. Maria weer gezond terug.

Vrijdag 10 november Vandaag naar Dick Versteeg. Nachtmerrie geweldige ruzie met moeder en ook met Adrienne, te veel dwangarbeider.

Groot succes bij Dick boek titel : Niets nieuws alleen anders.

Zaterdag 11 november Goed gegolfd 33 punten in buffer.

Zondag 12 november Opruimen. Plichten en daarna pas James Marnix de Booij.

Maandag 13 november Prachtig concert, na de pauze Bert in mineur. Dochter steelt boek. Goed gesprek met Barbara.

Dinsdag 13 november Goed gesprek met Maria Johanna.

Woensdag 14 november Helicopter met Gerhard Tichelaar gaat met pensioen. Goed gegolfd. James Marnix memoires op net gezet. Opruimen !

Donderdag 16 november Met Maria koffie gedronken, was in tegenstelling dat ik geknuffeld was, juist een goede basis in jeugd vandaar nu zo sterk zit wat in.

Vrijdag 17 november Doorgaan met opruimen. Droom over vader die opgelicht werd door verzekeringsagent. Zelfs aan het opruimen van zolder.

Zaterdag 18 november Gegolfd met Adrienne. Peter Delahay gebeld.

Zondag 19 november Bollen geplant.

Maandag 20 november Sani gefeliciteerd. Goed opgeschoten met Gooszen.

Dinsdag 21 november Naar Pastor beeldhouwster voor beeldje 27 holes. Tom de Booij trofee, 700 euro, foto gemaakt.

Woensdag 22 november Gedroomd dat Moeder vroeg of ik koffie kwam drinken ze gaf me een zoentje. Vader dook in zee. Grootvader Gooszen vandaag afgerond..

Zondag 26 november Concert Lugansky. Bij Elsbeth gegeten, ze kon slecht beledigingen omdat ze geen basis heeft, ik wel.

Dinsdag 28 november Beste lezers van mijn website www.egoproject.nl

Er is weer een nieuwe loot aan de stamboom van mijn familie aangegroeid. Dit keer van mijn grootvader van moeders kant A.F. Gooszen. Ik heb een gelukkige vondst gedaan door een brochure, uitgegeven in 1865 door Jhr H.C. van der Wijck met als titel *Onze Koloniale Staatkunde. Een beroep op het Nederlandsche Volk*, op de kop te kunnen tikken (dwz door het uit de Baarnse Bibliotheek te lenen. Antiquarisch is het te koop voor 90 euro!). Ik heb de tekst van deze brochure integraal op mijn site gezet. Ik zeg niet te veel als ik deze brochure enigszins vergelijk met Max Havelaar van Mutatuli (alias Eduard Douwes Dekker). Deze brochure is ruim 140 jaar in de bekende doofpot gestopt. Als je de tekst gelezen hebt, begrijp je ook direct waaróm. In die tijd moet het ook inderdaad schokkend zijn geweest en in feite is het dat nog steeds. Dit maal veel lees plezier toegewenst Tom de Booij

Woensdag 29 november Brief van Dick Versteeg

Ha Tomasso, Inderdaad VER-BIJS-TE-REND. Ik heb de tekst met rode oortjes tot mij genomen. Wat een scherpte zonder omhaal. En vooral: wat een visionaire geest! Zoals hij zijn onbestemde voorgevoel beschrijft over naderend onheil. Inderdaad zoveel overeenkomsten met ons huidige tijdsgewricht. Ook in die dagen al volop sprake van 'het ontbreken van alle ondervinding en zaakkennis'. En het eeuwige schoolmeesteren, betweterigheid en pedanterie. En de overeenkomst met rovers die het niet eens worden over de verdeling van de buit... Kortom, een fantastische ontdekking die schreeuwt om, openbaarmaking. Sterkte met het vervolg van je ontdekkingsreis! Groet, Roberto

Vrijdag 1 december Keihard gewerkt aan A.F Gooszen. Geen reactie ontvangen (behalve Dick Versteeg). Vondst akte van zowel van twee grootvaders van minister Van Wijck voor actie in Atjeh. Nu beginnen aan nieuwe fase. Opruimen

Zondag 3 december Nieuwe fase. Gisteren alles opgeruimd. De Mol van Otterloo en Boissevain daarmee heb ik voorouders afgesloten Vervolgens oom Alfred Zeven Provinciën, om daarna periode 1930-1940 en daarna periode tot 1 september 1945.

Het hockeytam van Sascha bij haar 18e verjaardag

Woensdag 6 december Sascha verjaardag in Bloemendaal gevierd. leuke meiden van hockey team.

Donderdag 7 december Opgeruimd, Dokter Mahieu alles in orde.

Vrijdag 8 december Begonnen met Alfred de Booij. Iets heeft zin. Waarom moet iets zin hebben.

Zaterdag 9 december Bezoek Engelen, ging beter, niet meer angsten. Feye Jaski op bezoek geweest.

Zaterdag 9 december Brief aan Elizabeth Hathway. Inzicht-beïnvloeding

Beste Elizabeth, we hebben al eens eerder contact gehad over krab of kreeft. Ik hoorde het laatste deel van je interview vanochtend bij nachtvluchten en was zeer verheugd over je verandering door het lezen van een boek. Samenvattend zou je gezegd hebben (zeg maar als het niet klopt) dat je eerst inzicht moet krijgen (via de horoscoop) om dan iets te kunnen veranderen of beter gezegd iets sturing kan geven. Ik maak nu (een beetje laat met mijn 82 jaar) dit zelfde mee. Ik voel dat ik nu in staat ben om te veranderen. Maar zou het niet kunnen dat deze veranderingen diep verankerd liggen in de horoscoop en vooral in die van mijn voorouders. Op mijn website egoproject ben ik begonnen met de extensie familie de Booij een diepgravend onderzoek naar mijn voorouders(tot met mijn overgrootouders). Het geheel moet uitmonden naar een biografie van mij zelf. Ik heb een grote hoeveelheid gegevens dagboeken foto's. Op den duur wil ik van een aantal voorouders (waar ik de geboortetijden ken) door een aantal astrologen de horoscopen laten trekken en dan te vergelijken met alle data die ik van al die levens heb. Nu al zie ik dat ik onverwacht heel vele verwantschappen zie en hierdoor is mijn eigen inzicht vermeerderd. Het ontbladeren van mijn eigen ego. Diegenen toch zoo je kunnen zeggen maar ook de astrologie is daarbij voor mij een machtig middel gebleken. Net zoals ik uit jouw woorden bleek, vraag me niet hoe dit allemaal kan. Begrijpen doe ik het niet maar het werkt! Net zo min ik begrijp dat een man in de 18e eeuw achter een tafeltje in Leipzig zat en een paar zwarte puntjes op een 2 dimensionaal wit stukje papier (perkament) zette en dat nu gelezen wordt door een man met een stokje voor een orkest (die ook allemaal dat stukje papier voor zich) hebben en dan opeens geluid wordt geproduceerd: de Mattheus Passion van J.S. Bach. Dat wonder kan men ook niet verklaren. De kosmische trillingen (energieën) die Bach bereikte komen honderden jaren weer door trilling via een 2 dimensionaal papiertje. Zo ook een horoscoop papiertje dat een paar zwarte (of gekleurde) puntjes heeft op een witte achtergrond. (liefst zou ik ook nog een papiertje hebben met de energieën die mij bereikt hebben toen de twee genetische kernen van mijn vader en moeder fuseerden in de bevruchte eicel). Door een astroloog kan dan tientallen jaren daarvoor zien wat voor kosmische energieën de net geborene heeft bereikt. Ik ben benieuwd wat je reactie hierop is. In ieder geval vond ik je interview heel goed vooral dat je je afzette tegen de voorspellende astrologie. Als geoloog heb ik de stelling dat het verleden het domein is van de klassieke natuurkunde. Als een glas op de grond valt in duizend stukken kan het niet meer heel worden. Maar de toekomst is het domein van de kwantummechanica met het prachtige onzekerheidsprincipe van Heizenberg dat je plaats en beweging nooit tegelijkertijd kan meten. Met de vriendelijke groeten. Tom de Booij

Zondag 10 december Brief van Elizabeth Hathway

Beste Tom, Wat leuk dat je de interview gehoord hebt en belangrijker nog, dat je het interessant genoeg vond om er ook op te reageren Ik geloof dat de mens in staat is te veranderen - maar ik denk ook dat er weinig mensen zijn die dat daadwerkelijk doen. Veranderen betekent in feite dat je de weg van de meest weerstand moet volgen. De mens is - op zijn engels gezegd - a creature of habit. Indien er door de familie-lijn een bepaald erfelijk gedrag of houding doorgegeven wordt - zit het patroon heel "vast" in het karakter. Los komen vraagt veel moed, je moet het echt willen. Ik heb me ook in mijn familie geschiedenis verdiept. Ik wilde weten hoe mijn astrologische familie boom eruit zag. Wat mij opvalt is dat er een aantal aspecten zijn die zeker al drie generaties door de familie heen loopt. Van mijn vader's kant heb ik een Uranus/Saturnus verbinding in mijn horoscoop, terwijl van mijn moeder's kant heb ik een Venus/Neptunus aspect

geërfd. Deze twee aspecten tezamen Uranus/Saturnus en Venus/Neptunus komen overal in mijn familie voor, bij mijn groot-ouders, mijn ouders, mijn zussen, en nu zie ik dezelfde aspecten in de horoscoop van mijn eigen kinderen en mijn nichten en neven. Zo'n aspect die doorgegeven wordt generatie op generatie, is waarschijnlijk de astrologische dna. Het is zeer indrukwekkend allemaal. Ik wens je een hele fijne zondag Tom. Met vriendelijke groet, Elizabeth

Zondag 10 december Gisteren Grootvader Gooszen klaar. Mooi artikel van Jungslager Ank Timmerman geweest over boek over oorlog, goed verhaal. Nu Alfred de Booij

Maandag 11 december Sani gebeld wist niet dat het 11 december was. Goed gesprek met Peter Houtman. Gedroomd dat ik niets meer had.

Dinsdag 12 december Bert Jan kwam voor computer.

Woensdag 13 december Darm onderzoek zonder roesje Alles in orde, daardoor slecht gegolfd.

Donderdag 13 december Geen goede dag rondgehold rond zeven provinciën

Vrijdag 15 december Veel gedroomd, van 5-6 wakker gelegen over alles zo moeilijk, geen reacties op mijn werk wat te doen. Nu weer moed geput gewoon doorgaan met memoires. Vandaag zeven provinciën.

Zaterdag 16 december Gisteren kwam Mauk en Carole even langs gaat goed met ze. Mijn dip is weer over. Nu echt begonnen aan zeven provinciën.

Zondag 17 december Goed gewerkt aan zeven provinciën. Naar kerstmarkt met Adrienne gezellig. Mauk en Carole belde nog uit Frankrijk. Veel gedroomd.

Maandag 18 december Gister prachtig Weihnachtatorium met Wido en Adrienne. Todesfrucht raak je kwijt Goed opgeschoten met zeven provinciën. Weer begonnen met piano

Dinsdag 19 december Nu zeven provincie afmaken en opruimen.

Woensdag 20 december Goed gewerkt, ook opgeruimd op zolder.

Donderdag 21 december Maria verjaardag vond dat ze opnieuw was geboren, goed gesprek met baron van Ittersum over tijdgeest.

Vrijdag 22 december 2 uur wakker gelegen, waarom? zie ik ergens tegen op?

Zaterdag 23 december Prachtige uitvoering Don Giovanni, gezellig met Adrienne. Vandaag heugelijke dag op net zetten van Alfred.

Zondag 24 december Zwaar in gevecht met computer tot 12 uur vannacht. Adrienne kwaad. Ben boven gaan slapen. Toch uiteindelijk gelukt om oom Alfred op het net te krijgen.

Zondag 24 december Brief aan Sonia Brandts en Pieter Ruitinga. Alfred on the web Lieve Sonia en Beste Pieter. Allereerst het allerbeste toegewenst voor 2007. Ik was laatst bij Engelen. Dat gaat gelukkig veel beter, dwz ze is bijna helemaal van de angsten af. Een tijdje geleden hadden Rudy en ik een heel lang gesprek met de psychiater en de verpleegster die het meest van haar afweet. Dat was zeer zinvol. De psychiater zei o.m dat haar leven uit brokjes van tien minuten bestaat. Hij was ook blij om van ons te horen dat ik hem namens ons allen (Elsbeth, Maria, Hilda, Henriette, jullie beiden, ik heb indertijd gevraagd of jullie er bezwaar tegen zouden hebben om de dosering te verhogen om van de angsten af te komen, hij de dosering van de medicamenten zou kunnen verhogen voor het bestrijden van de angsten. Rudy, Maria en ik hebben daarna alles nog eens op een rij gezegd en kwamen alle drie op een lijn te zitten. Engelen is een medisch wonder zoveel levenskracht ze had allang dood moeten zijn zei de psychiater nog. Ik zei hem dat het een de Booij is! Waarschijnlijk heeft het zijn doel niet gemist, want Engelen is veel rustiger geworden. Volgens de zuster eet ze als een bouwvakker en slaapt veel. Toch alles is in en in triest om haar zo te zien aftakelen, alhoewel ze nog heel scherp van geest is: De zusters vinden haar erg lief. Rudy doet wel wonderen Hij ging ook weer naar de kerstviering. Tot zo ver Engelen, maar de echte reden dat ik jullie schrijf is om jullie te vertellen over mijn project. Ik heb een schrijver gevonden voor mijn biografie. Ik ben nu bezig om al mijn materiaal te ordenen op op mijn website te zetten. In het voorjaar is deel I klaar dat behelst de voorouders. plus mijn leven tot eind tweede wereld oorlog. Deel 2 1945-1971, deel 3 1971-heden (dat heden zal nog wel een paar jaartjes duren). Ik ga terug tot de overgrootouders van beide kanten. De familie de Booij heb ik nu vrijwel af .. Zoals je al ziet heb ik niet alleen de dagboeken en

herinneringen van mijn familie opgenomen maar ze ook in de gebeurtenissen van die tijd geplaatst. Dus de tijdgeest is erg belangrijk om te zien hoe die steeds veranderd. Vooral doordat de mannelijke leden van mijn familie de Booij vrijwel allen Marine mensen waren speelt Indië daarbij een grote rol.. Beide grootvaders (De Booij en Gooszen) hebben tegelijkertijd gevochten in Atjeh, 1893 Mijn oud oom Chrik de Booij in de eerste Atjeh oorlog, 1872, Oom Jim de Booij was bij de verovering van Bali in 1906. De rol die mijn grootvader Gooszen gespeeld heeft bij het maken van de vlootwet vooral de uitbreiding van de vloot voor Indië. Dan is er mijn vader die in Indië was tijdens de onlusten van 1926,27 toen mijn grootvader Gooszen daar vlootvoogd was. Dan is er de muiterij van de Zeven Provinciën waar direct daarna Oom Alfred een rapport moest maken in opdracht over de muiterij van de vlootvoogd asten Ik ben zeer uitgebreid ingegaan op de zeven Provinciën omdat het een grote politiek rol heeft gespeeld waardoor Colijn als sterke man naar voren heeft kunnen komen. Behalve de krijgsverrichtingen van mijn voorouders heb ik ook belicht de reddingmij, concertgebouw, handelsblad waar mijn grootvader de Booij en mijn vader een rol hebben gespeeld. Ik heb ook kort geleden het dagboek gevonden van mijn vader dat gaat van 1912-1923. Ik kreeg een leuke email van een kleinzoon van Jo Ophorst waar mijn vader vroeger in 1914 op verliefd was. Tekst email:

Hallo Tom, met veel genoegen het dagboek van je vader gelezen, met name het gedeelte 1914, waarin Thomas verliefd is op Jo Ophorst (mijn Oma). Ik heb de link geforward aan mijn vader (Hens Burger) en zus (Marjon die veel op haar schijnt te lijken) die er ongetwijfeld van zullen smullen (mijn vader is altijd erg geïnteresseerd in familie geschiedenis). Ik zie in het dagboek heel veel bekende namen voorbijkomen, wat de relaties precies zijn is van (ver) voor mijn tijd.

Mbt Jo Ophorst (Burger) kan ik veel karakter eigenschappen die Thomas op jonge leeftijd beschrijft goed herkennen, al kende ik haar pas bewust vanaf - 1973 (ze is op hoge leeftijd overleden). Jo is getrouwd met Hens Burger (NS man) en heeft 3 kinderen gekregen waaronder mijn vader. Eigenschappen als maatschappelijke bewustzijn, zorgzaamheid voor de medemens en discipline komen al in je vaders beschrijving naar voren. Vanaf de jaren 30 wal ze o.a. actief in een organisatie die Morele Herbewapening heet. Dank voor je moeite en tijd om dit stukje geschiedenis te openbaren, meer dan 90 na datoo Hgrt Kees

Bij een gesprek over de Reddingmij met Charles vd Zweep de opvolger van mijn vader bij de Reddingmij., bleek dat hij de schoonzoon was van ... Jo Ophorst. Daar hadden ze nooit met elkaar over gesproken. Dan heb ik ook via het internet contact gekregen met een neef van de Gouverneur-generaal van Indie Jhr de Graeff die toen de landvoogd was tegelijkertijd met mijn grootvader Gooszen die vlootvoogd was. Zijn grootvader is een broer van de GG. de Graeff. Gisteren heb ik de levensloop op het net gezet van oom Alfred jullie vader. Wat een man is dat geweest, geweldig! Vooral wat Verolme over hem vertelt. Ik wist niet dat hij zoveel heeft gedaan. Trouwens wat ik te weten gekomen van alle voorouders is totaal nieuw voor me. Mijn zusters hebben de dagboeken van mijn grootvaders en vader verslonden. Zoals je ziet weet ik vrij wat van Oom Alfred tot grootvader de Booij ophoudt met zijn dagboeken dat wil zeggen tot vlak voor zijn dood in 1964. Ik was zeer gesteld op Alfred. We hebben samen een berg- en ski vakantie gehad., daarna is hij natuurlijk uit mijn oog verloren door zijn buitenlandse aanwezigheid tijdens de oorlog. Daarna alleen bij familiereünies. Na 1965 toen mijn pad afweek van het normale: Maagdenhuis en de volgende acties tegen Josef Luns in verband met zijn betrokkenheid bij de Biafra oorlog in 1969, heb ik heel weinig contact gehad met oom Alfred, wat van zijn kant bezien zeer begrijpelijk is. Trouwens niet alleen voor hem maar ook voor mijn beide ouders hebben veel geleden door mijn alternatieve gedrag en gevecht tegen de gevestigde orde. Toch zouden, mijn ouders en ook mijn andere familieleden die niet meer leven misschien verbaasd opgekeken hebben als ze de toon van mijn website over de familie de Booij nu zouden horen. Over mijn motieven om alles op het web te zetten, kan ik als jullie dat willen horen een heel lang betoog horen. In het kort komt het hier op neer dat ik als laatste de Booij nog echt geïnteresseerd ben in mijn voorgeschiedenis en ik kan elk moment onder tram komen en dan gaat al het materiaal de vuilnis bak in. Veel wat nu op mijn site staat is nog nooit gepubliceerd. Het voordeel van het internet is dat ik altijd weer door kan toevoegen corrigeren, wegschrappen, dat alles gaat

in een milliseconde. Bij een boek moet er een herdruk komen. Nu krijg ik zelfs reacties uit verre streken. Zo las de zoon van Jo Spier in Amerika dagen ademloos over mijn vader en de redding mij zoals hij mij schreef. Een ander familielid in Ierland was enthousiast over de memoires van mijn grootvader over het concertgebouw. Nu is de vraag aan jullie, wat zou je veranderd willen hebben of toegevoegd, fotos brieven ,tekst. Alles is welkom. Zeker is dat wanneer jullie alles gelezen hebben ik jullie liefst samen ga opzoeken om alles de revue te laten passeren. Tenminste als jullie het hele project zien zitten. Waarom zoveel intiem openbaar te maken is de vraag die men mij dikwijls stelt. De reden is dat mijn voorouders toch een belangrijke rol hebben gespeeld in onze Nederlandse samenleving en dat er heel veel materiaal nog nooit is gepubliceerd. Zo ook het boek van mijn oom Crë de Booij, de monnik over het geslacht de Booij. Ook de familie Boissevain komt nog aan de beurt. Verder heb ik het plan opgevat om van alle familieleden die op mijn site staan een horoscoop te laten trekken door een aantal goede astrologen. Op het internet staat dat ik een lezing ga houden voor een astrologisch congres in april over de vijfster en de vijftallige symmetrie bij de inkleding die op het web (zie astrologen congres) staat wordt mijn plan als volgt uit de doeken gedaan: *"Trouwens tussen twee haakjes ik ben een nieuw project gestart. De dagboeken van mijn grootvader en vader heb ik op mijn website gezet. www.egoproject.nl op de index pagina zie je aan het eind de verwijzing naar het archief van de familie de Booij. Ik ben nu bezig met mijn dagboeken en documentatiemateriaal over mijn leven van 82 jaar samen te vatten. Ik heb iemand bereid gevonden om er een boek over te schrijven. Tevens wil ik een groepje van 4 of 5 astrologen vragen of zij een duiding kunnen geven van de drie personen. Zo komt op de linker pagina alle biografische gegevens van deze drie personen en op de rechter pagina de astrologische duidingen. Als men dan nog zegt dat de astrologie onzin is moet men in een psychiatrische kliniek worden opgenomen. Maar het zal nog wel een jaartje duren voordat ik zo ver ben. Helaas is mijn project om wetenschappers en astrologen bij elkaar te brengen tot nu toe jammerlijk mislukt, dus moet ik het maar langs de weg doen die ik net heb aangegeven."* Inmiddels heb ik het aantal van drie mensen iets uitgebreid. Het boek gaat overigens heten : "Niets nieuws alleen anders". Het is mij opgevallen dat in de tijd van de Aljeh oorlog men de oorlog net zo legitiem vond als nu onze troepen vechten in Irak en Afghanistan. Zoals blijkt uit het Telegraaf van hedenochtend in een aparte bijlage een kerstgroet wordt afgedrukt voor onze troepen in Irak en Afghanistan met twee reclames van oorlogsvliegtuigen (twee halve pagina's). We zijn allemaal zo trots op deze jongens en J.P. Balkenende had het toch over de VOC mentaliteit die weer terugkomt. Ik zou jullie in dit verband aanraden wat Jhr H. C. van der Wijck geschreven heeft over onze koloniale politiek in anno 1865! zie mijn website bij A.F.Gooszen. Trouwens mijn website is te zien onder egoproject.nl. Nu dat was het, schroom niet om eerlijk te zeggen wat je er van vindt. Heerlijke rustige dagen toegewenst Tom de Booij

Kerstmis met de familie in Baarn

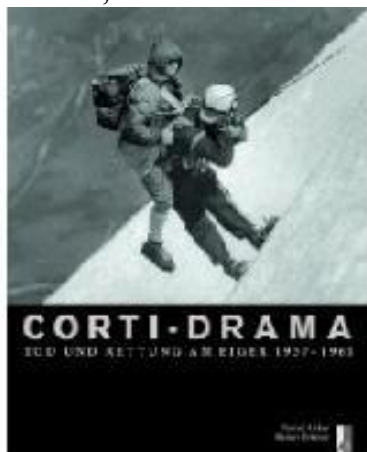
Maandag 25 december Prachtig feest met de kinderen, heerlijk eten van Lage Vuursche. Alles heel feestelijk. Kleinkinderen, Paul en Mariette geslapen in de Promenade.

Dinsdag 26 december We waren doodmoe na de feestdag. We zijn de drukte niet gewend, worden ouder. Wel een beetje depressief dat men hier kerstfeest viert in een wereld dat barst met oorlogsgeweld. Wel positief bericht over Trekvaartplein. Nu nog afmaken periode tot 1 september 1939. Nederlandse elite pro-Duits. Joden geen probleem.

Woensdag 27 december Boissevain begonnen. Eiger boek redding Corti. Leuke email van editor (.hieronder de email). Zie het weer zitten. Alles nauwkeurig opruimen. 1 1/2 uur wakker, daarna doorgeslapen tot 9 uur.

Maandag 25 december Brief Rainier Rettner de redacteur van het boek Corti-Drama

Dear Tom, thanks for taking your time and answering my e-mail in such a wonderful way. The letter of Wiggerl Gramminger is most interesting, and so are your pictures. I have to talk to Daniel if we could use some of them in our book - but right now he is on holidays in Tuskany en familie. The first thing I did after reading your answer was to order Terray's book from Editions Guérin. Maybe we will find some good photos in it. We already found the archives of Albert Winkler (who took the famous photos of Corti on the back of Hellepart), got several others from the Gramminger-Archives (he passed away in August of 1997) and from swiss photo-agencies. We hope the book will turn out to be interesting. You wrote that you have a lot of clippings from magazines and newspapers. You are right in assuming that I have a lot of these already, but mostly of German and Swiss papers. So if you have some dutch, french or italian articles you could share, I would be very grateful. Of course only if it wouldn't mean too much work for you to do. If you are interested in some of my material, I would be pleased to send you some of it. Tom, thanks again for your answer, it was a pleasure to watch your amazing photographs. With best wishes, Rainier

Dinsdag 26 december Brief van Rainier Rettner

Dear Tom, thanks again for your most interesting answer. I immediately printed out the letters and added them to my Eiger-archives. I have a copy of the Paris Match, it's really very good. Daniel Anker was in contact with Gérard G ry, who told him he didn't take the photo on the cover of this issue. According to Albert Winkler (Bern), he was the only photographer on the summit. Weil, as you told me, the reports in the diverse books are told from different perspectives and Hermann Huber (from the Munich "Bergwacht") told me that he hadn't seen Lothar Brandier on the summit. Brandier on the other side told me he was there! Weil, with over 50 people on the summit ridge, it was really possible that not every climber on the top knew exactly which persons were there too. G ry had sold all his photos to "Paris Match", and it was too expensive to get them. But I think he was indeed on the top. Maybe Winkler wasn't aware of him. Your memories of the days in August 1957 are truly amazing! In the book I am going to write a very detailed chronicle about the events on the face and the come together of the rescuers. Weil, I am happy to learn from your e-mail, that my informations were quite good. I am going to send you a few photos of my 1957 material, perhaps you already own this articles. Dear Tom, thanks again, your contribution is really very welcome! With best wishes, Rainier

Corti-drama, Daniel Anker/Rainer Rettner, AS-verlag, ISBN 978-3-3909111-33-6.

In 1957 voltrok zich een drama in de Eigernoordwand. Vier klimmers raken in problemen en na een reddingsactie wordt er één levend uit de wand gehaald: de Italiaan Corti. De drie anderen – Longhi, Nothdurft en Mayer – komen om. De aandacht in de media is vergelijkbaar met latere drama's in de bergsport als Everest 1996 of de verdwijning van Günther Messner in 1970 op de Nanga Parbat. Er zit ook een Nederlands tintje aan het verhaal door de bijdrage van (erelid) Tom de Booy aan de reddingsactie

Donderdag 28 december Brief aan vrienden: Niets Nieuws alleen anders

Beste en lieve vrienden. Ik hoorde vanochtend om kwart voor acht op radio 1 een uitzending van de andere wereld 'over feiten die doen lijden'. Van de web site van de Ikon 'Andere wereld', heb ik dit onderstaande overgenomen inclusief mijn reactie daarop, die mij de gelegenheid gaf mijn ei te leggen. Groetjes Tom de Booy

Tekst van de uitzending; Over feiten die doen leiden

Feit: elke koe binnen de Europese Unie wordt met 2 euro per dag gesubsidieerd. Dat is meer dan wat 75% van alle Afrikanen hebben om van te leven. Feit: meer dan 70% van de wereldbevolking heeft nog nooit een kiestoon gehoord. Feit: er worden per minuut twee mensen doodgereden door een auto. Van de ongelijkheid en de absurditeit van het ontwikkelde Westen tot de grote schaal van lijden dat wordt veroorzaakt door oorlog, honger en AIDS in de ontwikkelingslanden, weet dit boek een beeld te geven van grote en vaak shockerende contrasten. Honger en armoede zijn terugkerende thema's, naast schendingen van mensenrechten waarvan we zouden hopen dat ze tot de verleden tijd behoren. Lees over onvoorstelbare rijkdom, de teloorgang van religie en de ontoombare opkomst van de commercie, psychische ziektes, wapenhandel, corruptie, de mishandeling van de natuur en nog veel meer.

Elk van deze vijftig confronterende en tot nadenken stemmende feiten wordt vergezeld van een verklaring en een levendige analyse. Op deze wijze laat Jessica Williams zien dat onze wereld één geheel vormt en dat ons idee van beschaving een wankel concept is.

1. De Japanse vrouw heeft een gemiddelde levensverwachting van 84 jaar. Een Botswanaanse vrouw wordt gemiddeld niet ouder dan 39.
2. Eenderde van de mensen met overgewicht woont in ontwikkelingslanden.
3. De VS en het Verenigd Koninkrijk hebben de meeste tienerzwangerschappen van de ontwikkelde wereld.
4. China komt 44 miljoen vrouwen tekort.
5. Brazilië heeft meer cosmeticaverkoopsters dan militairen.
6. In 2002 vond wereldwijd 81 procent van de terechtstellingen plaats in slechts drie landen: China, Iran en de VS.
7. Britse supermarkten weten meer over hun klanten dan de Britse regering.
8. Elke koe in de Europese Unie krijgt tweeënhalve dollar subsidie per dag. Dat is meer dan waar 75 procent van de Afrikanen van moet leven.
9. In meer dan zeventig landen zijn relaties tussen gelijke seksen verboden. In negen landen staat er de doodstraf op. . . .
10. Wereldwijd moet een op de vijf mensen rondkomen van nog geen dollar per dag.
11. Jaarlijks komen er in Rusland meer dan 12.000 vrouwen om als gevolg van huiselijk geweld.
12. In 2001 hebben 13,2 miljoen Amerikanen een vorm van plastische chirurgie ondergaan.
13. Elk uur wordt er iemand gedood of verminkt door een landmijn.
14. India heeft 44 miljoen kinderarbeiders.
15. Mensen in industrielanden eten 6 tot 7 kilo voedseladditieven per jaar.
16. De golfer Tiger Woods is 's werelds best betaalde sporter. Hij verdient 78 miljoen dollar per jaar. Dat is 148 dollar per seconde.
17. Zeven miljoen Amerikaanse vrouwen en een miljoen Amerikaanse mannen hebben een eetstoornis.

18. Bijna de helft van de Britse vijftienjarigen heeft illegale drugs uitgeprobeerd en bijna een kwart van hen rookt regelmatig sigaretten.
19. Er zijn 67.000 mensen werkzaam in de lobby-industrie in Washington DC, dat zijn er 125 per gekozen congreslid
20. Elke minuut komen er twee mensen om bij een auto-ongeluk.
21. Sinds 1977 hebben er bijna 80.000 gewelddadigheden of ordeverstoringen plaatsgevonden bij abortusklinieken in Noord-Amerika.
22. De gouden bogen van McDonald's worden door meer mensen herkend dan het christelijke kruis.
23. Kenia gaat eenderde van het gemiddelde gezinsinkomen op aan smeergeld.
24. De wereldhandel in illegale drugs wordt geschat op zo'n 400 miljard dollar, ongeveer net zoveel als de legale farmaceutische industrie wereldwijd.
25. Eenderde van de Amerikanen gelooft dat er buitenaardse wezens op aarde zijn geland.
26. In meer dan 150 landen wordt gemarteld.
27. Elke dag lijdt een vijfde van de wereldbevolking honger. Dat zijn zo'n 800 miljoen mensen.
28. Zwarte mannen die nu in de VS worden geboren, hebben een kans van één op drie om in de gevangenis te belanden.
29. Eenderde van de wereldbevolking is in oorlog.
30. 's Werelds oliereserves zijn mogelijk uitgeput in 2040.
31. 82 procent van 's werelds rokers woont in ontwikkelingslanden.
32. Meer dan 70 procent van de wereldbevolking heeft nog nooit een kiestoon gehoord.
33. In een kwart van 's werelds gewapende conflicten van de laatste jaren speelden natuurlijke grondstoffen een rol.
34. In Afrika zijn zo'n 30 miljoen mensen seropositief.
35. Elk jaar sterven er tien talen uit.
36. Jaarlijks komen er meer mensen om het leven door zelfdoding dan bij alle gewapende conflicten op aarde.
37. Elke week worden er in de VS gemiddeld 88 kinderen van school gestuurd omdat ze in de klas een vuurwapen bij zich hebben.
38. Wereldwijd zijn er minimaal 300.000 politieke gevangenen.
39. Elk jaar worden 2 miljoen meisjes en vrouwen onderworpen aan genitale verminking.
40. Er vechten 300.000 kindsoldaten in conflicten over de hele wereld.
41. Tijdens de Britse algemene verkiezingen van 2001 gingen bijna 26 miljoen mensen stemmen. In het eerste seizoen van Pop !dol werden er meer dan 32 miljoen stemmen uitgebracht.
42. Amerika besteedt jaarlijks 10 miljard dollar aan pornografie, net zoveel als het aan ontwikkelingshulp uitgeeft.
43. In 2003 gaven de VS 396 miljard dollar uit aan defensie. Dat is 33 keer zoveel als de militaire uitgaven van de zeven 'schurkenstaten' bij elkaar
44. Op dit moment zijn er 27 miljoen slaven op aarde.
45. Amerikanen gooien elk uur 2,5 miljoen plastic flessen weg. Dat zijn er genoeg om elke drie weken de afstand naar de maan te overbruggen.
46. De gemiddelde Britse stadsbewoner wordt tot driehonderd keer per dag geregistreerd' door een camera.
47. Elk jaar worden er zo'n 120.000 vrouwen en meisjes binnengesmokkeld in West-Europa.
48. Een kiwi die vanuit Nieuw-Zeeland naar Groot-Brittannië wordt gevlogen, stoot vijf keer zijn gewicht aan broeikasgassen uit.
49. Amerika heeft ruim 1 miljard dollar schuld bij de Verenigde Naties.
50. Kinderen die in armoede leven, hebben drie keer zo veel kans om aan een psychische aandoening te lijden als kinderen uit een rijk gezin.

Eerst moet er een catastrofe komen en dan pas wordt men - te laat - wakker (dwz ons westerse denken wel te verstaan). Met deze 50 feiten gebeurt het zelfde als met mijn artikel: "Where' is our planet earth heading to in the next century?" op mijn website www.egoproject.nl. dat ik schreef in maart 1999 namelijk: NIETS als men door gaat met de slogan 'business as usual'. "Als het schemert in een beschaving gaan de uilen van de wijsheid vliegen" zei men vroeger in de Griekse beschaving die ten onder is gegaan net zoals de onze in de naaste toekomst. Als geoloog zeg ik daarop: niets nieuws alleen anders en niet leuk voor degene die het treft. Een geologisch gezegde is : " als men niet meer in evenwicht is met de gewijzigde temperatuur en druk omstandigheden wordt men getransformeerd". Vertaald in gewone mensen taal: "De bomen kunnen niet naar de hemel groeien!" Onze geestelijke twin towers stortten dan van zelf in door onze westerse arrogantie, zie wat er met de Toren van Babel is gebeurd. Een leuk voorproefje kregen vannacht miljoenen Europeanen waarbij de stroom uitviel. In een hutje in Bangla Desh hebben ze daar niet veel van gemerkt! Uw redactie heeft 50 feiten op een rij geplaatst, Jan Peter Balkenende heeft er 54 op een rij gezegd in een kolom in de Telegraaf van donderdag 2 november jl (allerzielen!) met de kreet: Ik ben tros op Nederland. Hij zei o.a. Ik ben trots op wat we in Oeroezgan ondernemen. Vraagt hij zich niet af waarom we alleen maar melden van zoveel Taliban strijders doden en niet zeggen over burgers, gewonden en gevangenen. Het lijkt griezelig op wat majoor van Daalen deed in 1904 in Atjeh waar hij alles wat bewoog in de kampongs liet doden, inclusief vrouwen en kinderen. Voor o.m deze heldendaad kreeg hij de Militaire Willemsorde. Het is net zoals in Oeroezgan toch een legitieme oorlog gesteund door onze volksvertegenwoordiging. Met de vriendelijke groeten van een mede-europeaan, Tom de Booij

PS. Over majoor van Daalen kan nog het volgende gezegd en getoond worden
In het standaard werk over de Atjeh oorlog van Paul van 't Veer (1969 De Atjeh-oorlog. Amsterdam. Uitgeverij de Arbeiderspers) staat iets over de handelwijze van deze majoor (later tot generaal bevorderd) van Daalen

Atjeh 1904: "De dorpelingen hadden zich met slag- en steekwapens en wat ouderwetse tromplaadgeweren verschanst achter aarden wallen met doornstruiken. Zij waren in geen enkel opzicht partij voor de marechausees met hun moderne repetereergeweren. De aanvallers konden zich voor de kampong model opstellen, kregen het signaal Aanvallen en bestormden de aarden wallen. Dat was altijd een hachelijk moment, het enige, en het duurde slechts kort. Zodra de soldaten op de wal stonden, schoten zij systematisch alles neer wat zich daarachter bevond. Soms duurde de schietpartij een kwartier of een half uur, soms duurde het een paar uur eer de kampong veroverd was en de complete bevolking afgemaakt. In één enkel geval duurde het van kwart over tien 's morgens tot kwart over vier 's middags. Nimmer gaf iemand zich over. Nimmer dacht Van Daalen aan een andere tactiek dan de totale uitroeijing. Gevangenen kon hij niet maken. Wat had hij met hen moeten doen? Wie had hen moeten bewaken of afvoeren? Tijd voor belegeringen wilde of kon hij niet nemen. Hij hjd haast. Hij wilde voorbeelden stellen. Zijn tactiek was complete overgave of complete dood (...).Van Daalen allerm minst beschaamd over zijn optreden, veeleer trots op zijn succes, liet luitenant Neeb na afloop van de bestormingen de stapels lijken fotograferen, de triomfantelijke marechausees ernaast"

PS. De komende week komt op mijn web site egoproject.nl. onder de extensie: familiEDEBOOIJ onder het hoofdstuk 4 een artikel over de 3e Atjeh en begin 4e Atjeh oorlog 1884-1914 alsmede de herinneringen van mijn grootvader Hendrik de Booij aan zijn tijd in Atjeh van 1893-1895 tijdens de 3e Atjeh oorlog.

Donderdag 28 december Opruimdag !

Vrijdag 29 december De mens weet dat hij sterft, het heelal weet van niets. Dat denken we tenminste. Veel gedroomd 1.2 uur wakker, weer doorgaan met opruimen.

Vrijdag 29 december Brief aan vrienden

Beste mensen, 2007 is in aantocht, maar toch kijk ik even terug op 2006. Het beeld dat bij mij blijft hangen is dat van de ramp in Nigeria, waar wij onze olie vandaan krijgen om onze kerstverlichting te kunnen laten branden. De Nigeriaanen in de Delta proberen ook een 'graantje' mee te pikken, maar dat loopt soms niet goed af. Hun emmertje blijft leeg, terwijl het bij ons haast overloopt. Wat zal 2007 ons gaan brengen? Tom de Booi

Nigeriaan probeert wat olie te bemachtigen

Zaterdag 30 december Brief van Cees van Drongelen. Re: 2007 in aantocht

Goede Tom, Ik weet wat 2007 ons gaat brengen: Nog meer arme stakkers op deze planeet, Nog meer verspilling van grondstoffen aan zaken waar we absoluut buiten kunnen, Nog meer obsceen rijke graaiers en zakkenvullers, Nog meer geopolitieke conflicten, Nog meer geweld, Nog meer onschuldige slachtoffers, Nog meer mensen die een andere kant opkijken. En: Nog steeds geen besef dat wij als lemmingen naar de rand van de afgrond rennen, Nog steeds geen wereldwijde aanpak om het tij te keren, En steeds minder tijd voor zo'n aanpak. Wat mij betreft: 'Stop this world, I want to get of. Voor wat het waard is: het ga jou en Adrienne goed! Cees

Zaterdag 30 december Hele dag opgeruimd. Boven geslapen. Saddam opgehangen. Denk eens in 1947 dat we mensen zo maar mochten doodschieten in Indië

Zondag 31 december. 2 uur wakker gelegen. Vandaag afmaken zolder. Ook computer opschonen. Wat moet de gedachten zijn voor volgend jaar; schrijven, schrijven en nog eens schrijven.

Where is our planet Earth heading to in the next century? (Written in 1999). Update of 13th February 2006, Baarn, The Netherlands
When will the peak of world oil production be reached?

A Saudi Arabian said recently: "My father rode a camel. I drive a car. My son flies a jet aeroplane. His son will ride a camel"

On the **28th of April 1999, 8.30 a.m.** I presented my website with the title: "**Where is our planet Earth heading for in the next century?**". It was more that six years later, that I felt the

urge to update my article on the 10th of May 2005 with the following sentence: "Will the peak of world oil production be reached this year 2005?".

Well, this did not happen. But the question mark is still there. That it will happen is certain. The only question is when. I will just outline in this update some major world geopolitical events since my last update in May 2005. The outlook on world situation concerning oil consumption, oil production, oil refinery capacity, oil discoveries and oil reserves has not improved. On the contrary there are signs that the world hunger for oil has been growing considerable and the world oil crisis is coming far sooner than I thought in 1999

"America is addicted to oil" (President Bush)

Figure 1. Bush in his State of the Union for the Congress

President George W. Bush said in his State of the Union on the 31st of January 2006 :

"Keeping America competitive requires affordable energy. And here we have a serious problem: America is addicted to oil, which is often imported from unstable parts of the world. The best way to break this addiction is through technology. And we are on the threshold of incredible advances. To change how we power our homes and offices, we will invest more in zero-emission coal-fired plants; revolutionary solar and wind technologies; and clean, safe nuclear energy. We must also change how we power our automobiles. We will increase our research in better batteries for hybrid and electric cars and in pollution-free cars that run on hydrogen. We will also fund additional research in cutting-edge methods of producing ethanol, not just from corn but from wood chips and stalks or switch to grass. Our goal is to make this new kind of ethanol practical and competitive within six years. Breakthroughs on this and other new technologies will help us reach another great goal: to replace more than 75 percent of our oil imports from the Middle East by 2025.

It is probably for the very first time that a government leader expresses his concern so clearly about the coming oil crisis. In 1999 I cited an expression of Jay Hanson **"The biggest cover up in history"**. Well things have been changed since then drastically.

But Mr Bush is telling to his public fairy tales, concerning the possibilities of alternative resources as ethanol, hydrogen and other alternative energy resources. Scientists calculated that fuel inputs

for ethanol production--from the diesel fuel for the tractor planting the corn, to the fertiliser put in the field, to the energy needed at the processing plant-- is a net energy-loser. It costs six times more energy than it actually delivers. Concerning the possibility of using hydrogen as an alternative is another fairy tale. Seeing one car run on a fuel cell or hydrogen gas does not make it a solution for anything, especially if you invest more energy in the hydrogen than you get from burning it. Arguing that hydrogen burned in a car engine produces no greenhouse gases ignores the fact that those same gases were produced at the plant that made the hydrogen to begin with. The truth is that Peak Oil will provoke a world crisis a long time before global warming does.

James Schlesinger, one of the nation's leading authorities on national security, said on the 15th of November 2005 for the Committee on Foreign Relations of the United States Senate:

"Even in the short run, actions that we take may substantially increase the resources and reduce the economic and political pressures on states that are hostile to us. In the longer run, unless we take serious steps to prepare for the day that we can no longer increase production of conventional oil, we are faced with the possibility of a major economic shock—and the political unrest that would ensue. The United States has just over four percent of the world's population and uses roughly twenty-five percent of the world's oil production. In a sense, this statistic in itself is misleading, because the United States produces roughly twenty to twenty-five percent of the gross world product. Nonetheless, that statistic does underscore our potential vulnerability in an era that we may no longer be able to produce additional conventional crude oil world-wide".

The Western world want to secure their oil supply by invading countries with vast oil reserves

Figure 2. Protests against Danish anti-Islam cartoons

Another problem the western world is facing, is the growing gap between the Western world and the Moslim world. Most of the world oil reserves are in Moslim countries. In the last 15 years we are invading Moslim countries (Iraq, Afghanistan and may be Iran in the near future) in order to secure our oil supply from this part of the world. Don't forget that we fully are depending on these vast oil reserves. The latest political unrest of protestations against the Danish cartoons must be seen in this perspective. It is a direct expression of hate of the Moslim world against our western geopolitical attitude. In this context I will quote Winston Churchill (1942) during the Second World War: "This is not the end. It is not even the beginning of the end. But it is, perhaps, the end of the beginning."

Russian natural gas weapon

End of last year we have seen the growing power of Russia on the issue of the natural gas supply to Europe. Remember Russia has the largest natural gas reserves of the world. Natural gas is more than just an energy source. It can also be used as a political weapon. The gas problems with the Ukraine last year has concerned many Western European countries, which also are depending on Russia's gas. Once again, old fears are resurging about being at the mercy of Moscow -- this time for vital energy supplies. Germany alone is expected to draw 40 per cent of its gas imports from Siberia in the future. In our Dutch foreign policy we do not want to confront Russia with their internal politics to Chechen. A good example is that during the visit of premier Putin to our country last November, even our Queen Beatrix praised Russia for its stability.

Figure 3. Europe depends in the future on Russian natural gas.

Just last week President Putin invites the Palestinian party Hamas to come to Moscow. He wants to play a more dominant role in the Middle East. Other signs of his foreign policy is that he seeking a better relation with Iran. This country will play in the future a greater role, because it has 9% of the total oil reserves of the world. It produces nearly 4 million barrels oil per day and is the fourth biggest oil exporter. It has also the second largest natural gas reserves of the world. More important is the fact, that Iran is a net exporter of oil!

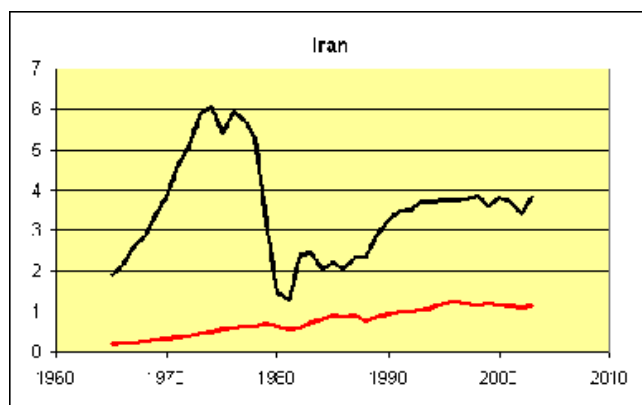

Figure 4. Iran is a net exporter of oil! Black curve: production of oil; Red curve : consumption of oil

Chinese hunger for oil will be as big as the United States

Figure 5 China's hunger for oil will be in the near future as great as the USA;

Then there is China with a non stopping hunger for oil with their boosting economy. A country with 21 percent of the global population. It consumes 8 percent of the global oil supply and wants more and more and claims 21 percent, or 17.6 million barrels per day. If the China's economy grows 8 percent per year over the coming five years, we can expect that it will need an increase in the consumption of oil of 3 million barrels per day. According to Professor Pang Xiongqi at of the China University of Petroleum in Beijing, China's production will plateau till 2009 and then start to decline. This means that the total increase in the consumption must be imported. China overtook Japan in 2003 to become the world's second largest crude oil importer after the United States. As China is already importing 3 million barrels per day, it will have to increase imports 100 percent during the next five years. Where will it come from?

One of the biggest China's oil companies want to buy the ninth largest oil company in the world the American Unocal Corporation.. If this acquisition happens, it would be another evidence of China's determination to secure access to natural resources around the world. China is also very much interested in Iran. On 29th of October 2004 Iran and China announced the signing of a deal on Chinese investment in Iran's oil fields and the long-term sale of Iranian natural gas to China that could eventually be worth \$100 billion.

Nigeria's oil production cut 10% last January

Last month Nigeria's oil production has been cut by 10% after attacks on the oil installations and kidnapping of foreign oil workers. The reason for the unrest is the fact that the local people in the Niger delta are living in great poverty and are not benefiting from the huge revenues of their oil. Nigeria is even importing expensive oil for their people, because the 4 refineries do not work sufficiently. Most of the non refined oil is mainly exported to the United States of America. The total oil production of Nigeria is 2.5 million barrels a day. Nearly half of this amount is exported to the USA. As the figure shows the Nigerian crude oil of very good quality is responsible for 7% of the total oil imports to the USA

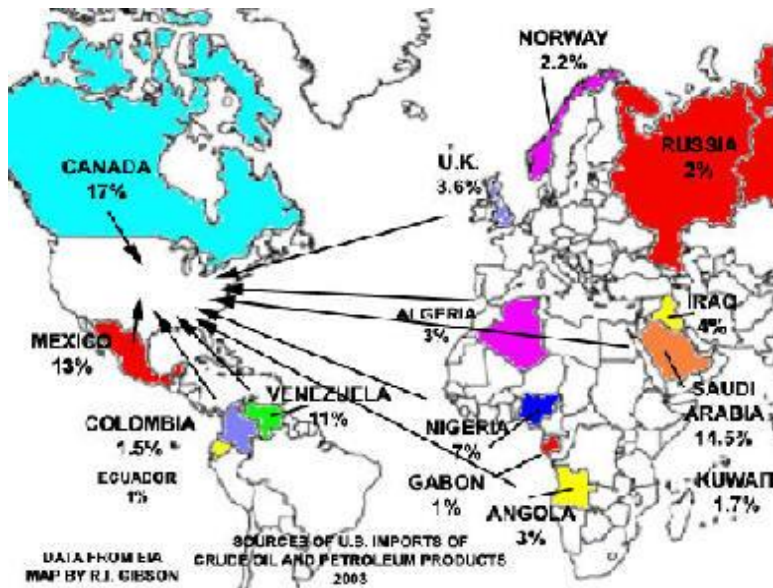

Figure 6. Countries exporting crude oil to the USA. Nigeria 7%!

The group who is claiming the recent attacks and kidnapping is the Movement for the Emancipation of the Niger Delta (MEND). This group do not accept the fact that 14 million people in the oil rich Delta region does not profit from their oil, only the polluted atmosphere, the toxic noisy gasflares, the devastation of their vegetation and above all the human rights violations from both foreign oil companies and their own government. The group demands the release of two of their leaders, compensation from Shell for pollution, and perhaps most importantly increased regional control over their oil wealth.exports .The leader of the group MEND is Mujahid Dokubo-Asari who has put in jail since September 2004 as well Diepreye Alamieyeseigha, the former governor of Bayelsa state.

Figure 7. Mujahid Dokubo-Asari, leader of the Movement for the Emancipation of the Niger Delta (MEND). Since September 2004 in jail.

The situation in the Delta will certainly become more tense as we may believe the spokes man of the MEND: "This is not just another instalment in the delta violence we're used to. We're entering another phase; this is guerrilla warfare." Already in the nineties there were groups protesting against the oil companies in the Delta. The hanging of their leader the human right campaigner Ken Saro-Wiwa and his eight co-defendants on 10th of November 1995 led to world wide protests.

Figure 8. Ken Saro-Wiwa leader of the Movement of the Survival of Ogoni People (MOSOP). **Hanged 10th of November 1995**

The only crime he and his colleagues had committed, was to demand sound environmental practices and to ask for compensation for the devastation of Ogoni territories. As usual the oil companies said that they did not want to get into internal political affairs. But it was clear that one way or another the oil companies were involved (responsible?) with the death of Ken Saro Wiwa.

The giant oil fields in the world are in decline

The giant oil fields in the world are in decline. A giant oil field is defined as one containing proved reserves exceeding 500 million bbl. In 2000 there were 16 discoveries of 500 million barrels of oil equivalent or bigger. In 2001 there were nine. In 2002 there were just two. In 2003 there were none. So we're stuck with the existing super-giant fields we already know. .

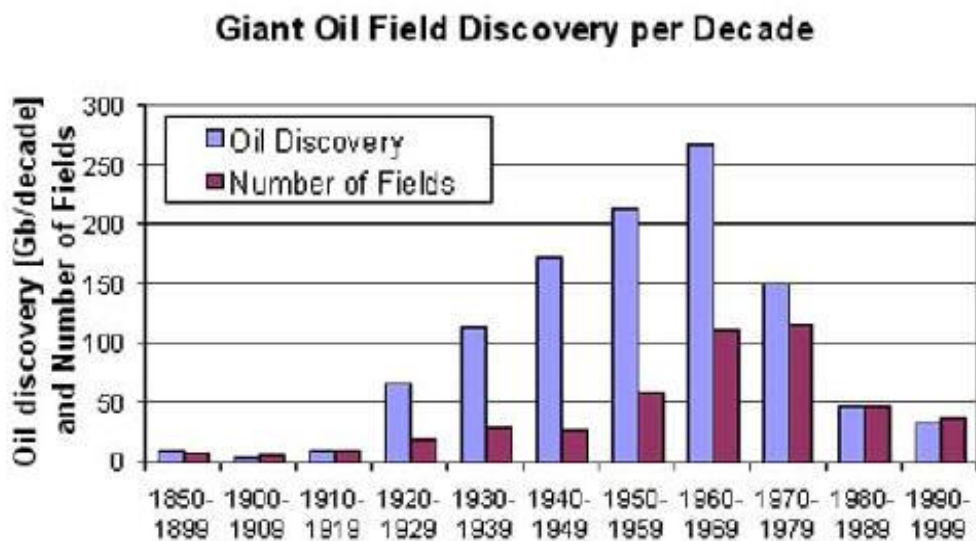

Figure 9. The giant oil fields discoveries of the world are diminishing

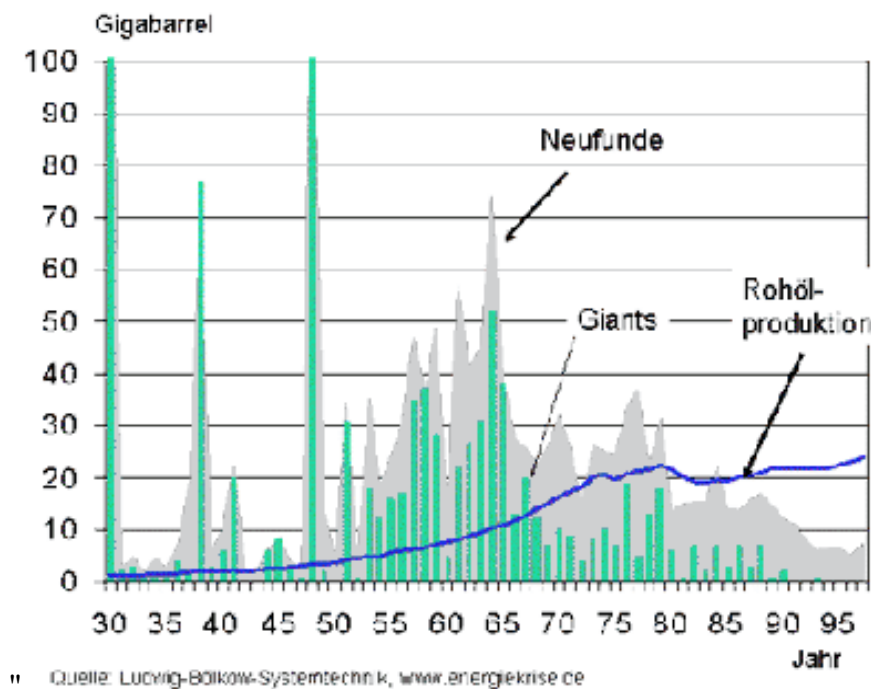

Figure 10 World discoveries of new oil. Grey curve: total discoveries, green bars: giant fields, blue curve: crude oil production

Since the world has now been very thoroughly explored, it is inconceivable that a dramatic change in the trend will occur in the 21st Century. There are over 4000 actively producing oil fields in the world. Approximately 120 giant oilfields produce 47% of the world oil supply. Although there are large variations in reserve estimates, giant fields contain at least 65% of the world's proven reserves. We will give some detailed information of a number of these giant oil fields and with their grim prospects of their future production.

1. Ghawar oilfield (Saudi Arabia)

On internet I found the following disturbing messages:

Ali Morteza Samsam Bakhtiari (senior official with the National Iranian Oil Company): The big risk in Saudi Arabia is that Ghawar's rate of decline increases to an alarming point. That will set bells ringing all over the oil world because Ghawar underpins Saudi output and Saudi underpins world-wide production."

Chip Hayens: August,2001 "*Ghawar is dying.*" Could those three simple words signal the beginning of the end for the industrialised human civilisation on Planet Earth?"

Let me give a short history of this biggest oil field in the world. It was discovered in 1948 and started producing in 1951. Ghawar has produced 60-65% of all Saudi oil between 1948-2000. In order to keep up the right pressure for the production of oil they inject 7 million barrels a day of seawater in order to produce only about 4 to 5 million barrels per day.. Most new oilfields produce almost pure oil or oil mixed with natural gas--with little water. Over time, however, as the oil is drawn out, operators must replace it with water to keep the oil flowing --until eventually what flows is almost pure water and the field is no longer worth operating. A oil geologist said recently: ":As Ghawar goes, so goes the world"..

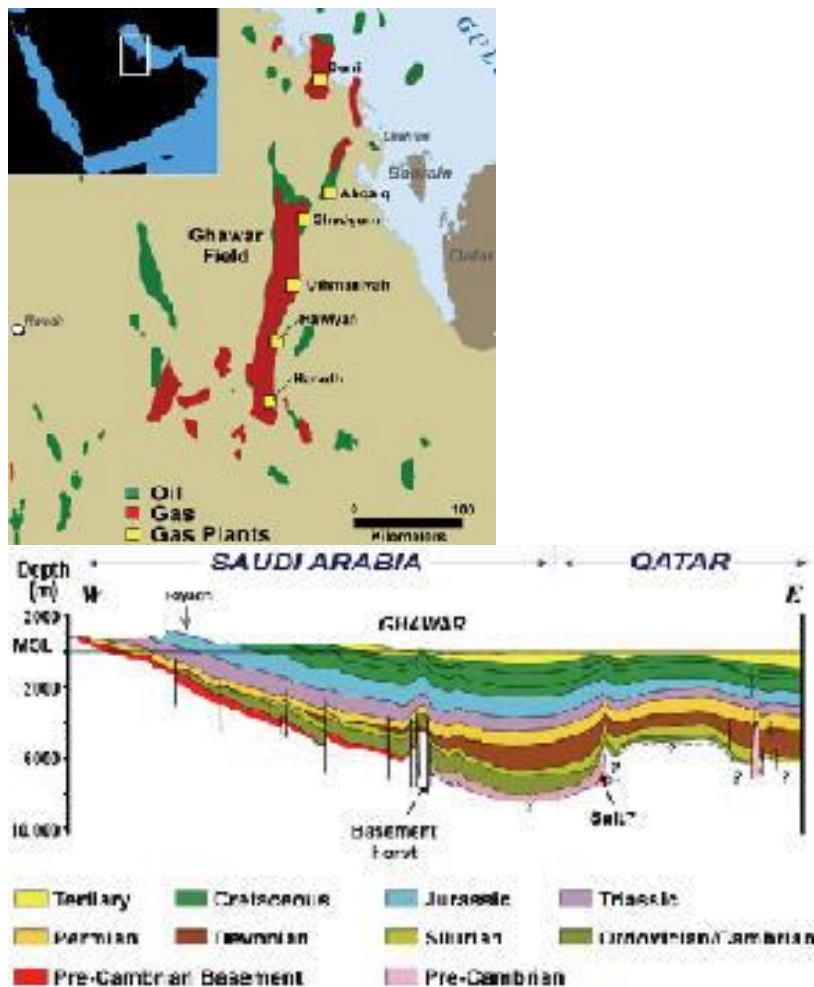
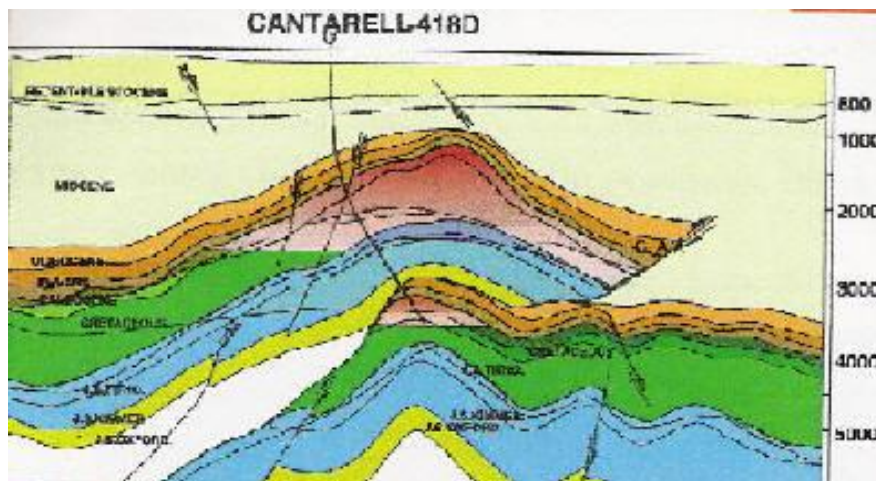
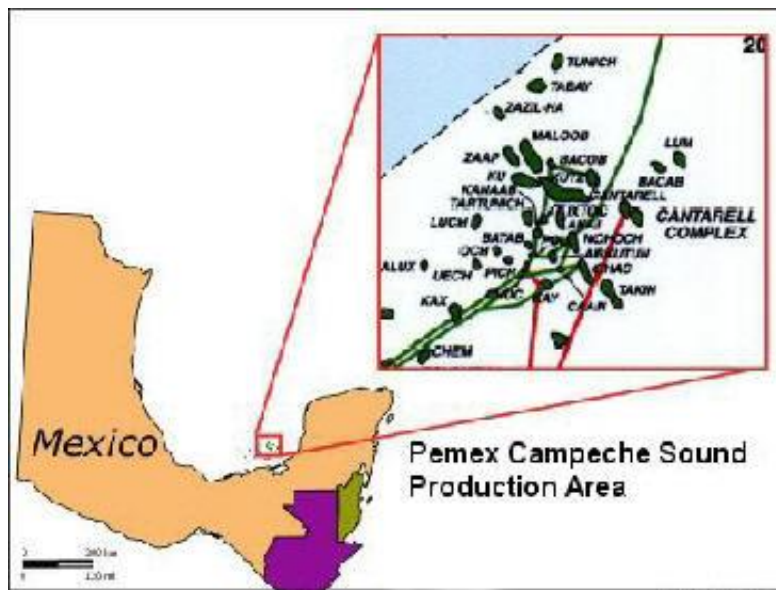

Figure 11. The Ghawar Oil Field (Saudi Arabia) by far the largest conventional oil field in the world. Geologically you need five conditions to form a large oil accumulation, and these things came together in a beautiful manner over a very large area in the Ghawar area. It starts to decline in production at an alarming rate.

2. Cantarell oil field

The giant field of the Cantarell complex was discovered in 1976 and put on production in 1979. This is one of the geologically interesting oil fields because the producing formation was created when the Chicxulub meteor impacted the earth 65 million years ago.. Geologists agree that the oil in Cantarell seeped into the field through deep rock fractures caused by the meteor's impact.

The oil field started to decline in production at an alarming rate. The implications are tremendous to the world. This field produces half of what Ghawar does and it won't be doing that much longer. The effect on the energy supply will be felt and there is no way for that not to happen. The field reached an early peak in production of 1.1 million barrels per day in April of 1981 from 40 oil wells. By 1994 the production was down to 890,000 barrels of oil per day. Supergiant Cantarell continues to be the mainstay of Mexican oil production, with 2.1 million barrels per day of output in 2003 up from 1.9 million barrels per day in 2002. However, Cantarell is expected to decline rapidly over the next few years, falling as far as 1 million barrels per day by 2008.

3. Burgan oil field, Kuwait

It is incredible revelation that the second largest oil field in the world is exhausted and past its peak output. Yet that is what the Kuwait Oil Company revealed about its Burgan field. Chairman Farouk Al Zanki said : "The peak output of the Burgan oil field will now be around 1.7 million barrels per day, and not the two million barrels per day forecast for the rest of the field's 30 to 40 years of life. However, it is surely a landmark moment when this field begins to run dry. For Burgan has been pumping oil for almost 60 years and accounts for more than half of Kuwait's proven oil reserves. This is also not what forecasters are currently assuming". The Burgan was discovered in 1938, but production did not begin until 1946. The cumulative production of the Burgan Field is about 28 billion barrels of oil.

Figure 14. Kuwait's second largest oil field Burgan starts to run out of oil

4. Russia's largest oil field Samotlor is in decline

From a peak of close to 2 million barrels per day Samotlor, the largest oilfield of Russia, is now down to less than half a million barrels per day!

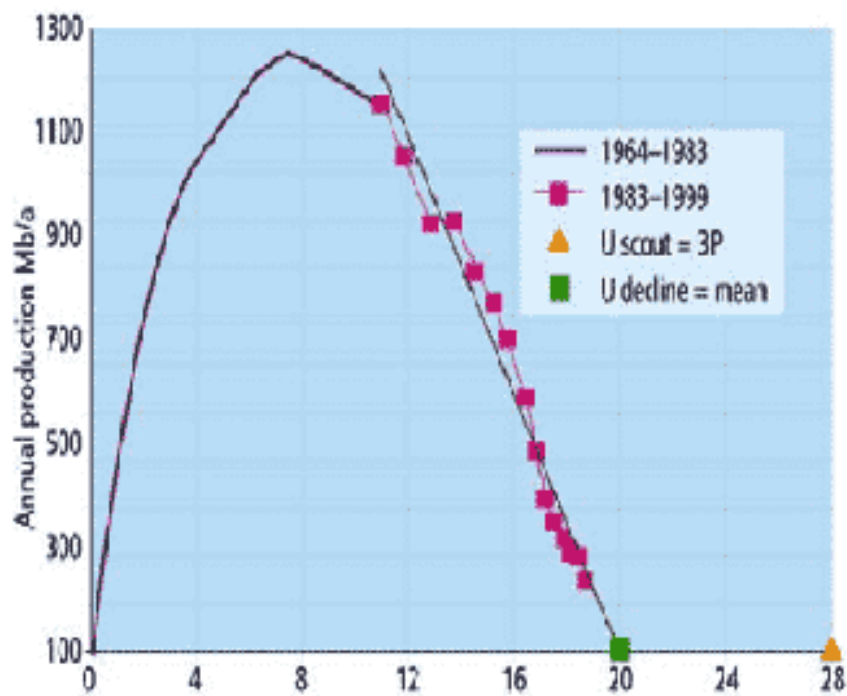

Figure 15. Samotlor, largest Russia oil field is dramatically diminishing its oil production.

Samotlor Field located at Lake Samotlor in Urals Federal District, Siberia was discovered in 1965. Samotlor used to be the most important oil production base of the Soviet Union. This field reached its peak production of 7 million barrels of oil per day in 1980, more than half of the whole nation's production. Attempting to maintain production by injecting water into the field resulted in water mixing with the remaining oil. The production has been in decline ever since.

5. China's largest oil field Daqing is declining its production

Figure 16. Daqing oil field is in decline

Annual crude oil output at Daqing Oil Field, China's largest oil field, will fall to 30 million tons by 2010, a steep drop of 18.4 million tons from last year's level.. Gai Ruyin, mayor of Daqing City in Heilongjiang Province. Pan Jianping, an analyst with Industrial Securities Co Ltd, said that Daqing's falling annual production may increase the country's dependence on imported crude oil. At present, about one-third of the oil demand on the Chinese mainland is met by imported crude, and the figure is expected to surge to up to 60 percent in 2020

6. Alaskan Prudhoe Bay field oil production drops drastically

Figure 17. Prudhoe Bay field oil production slumps

Alaskan North Slope crude oil production has hit a new output low -- embodying the precarious balance confronting the United States as it struggles for energy security in an era of volatility in the international oil market.

The decline in Alaska is led by a slump in output from the once-mammoth Prudhoe Bay field, which has been producing since 1969. at its height in 1988 an average of 1.6 million barrels per day, but in 2005 it was down to 381,000 barrels per day

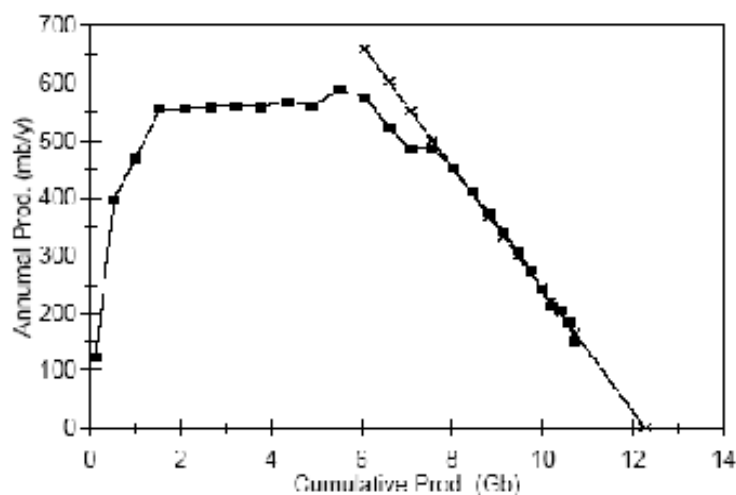

Figure 18. Production curve of oil production of Alaskan largest oil field

7. North Sea oil production's downfall

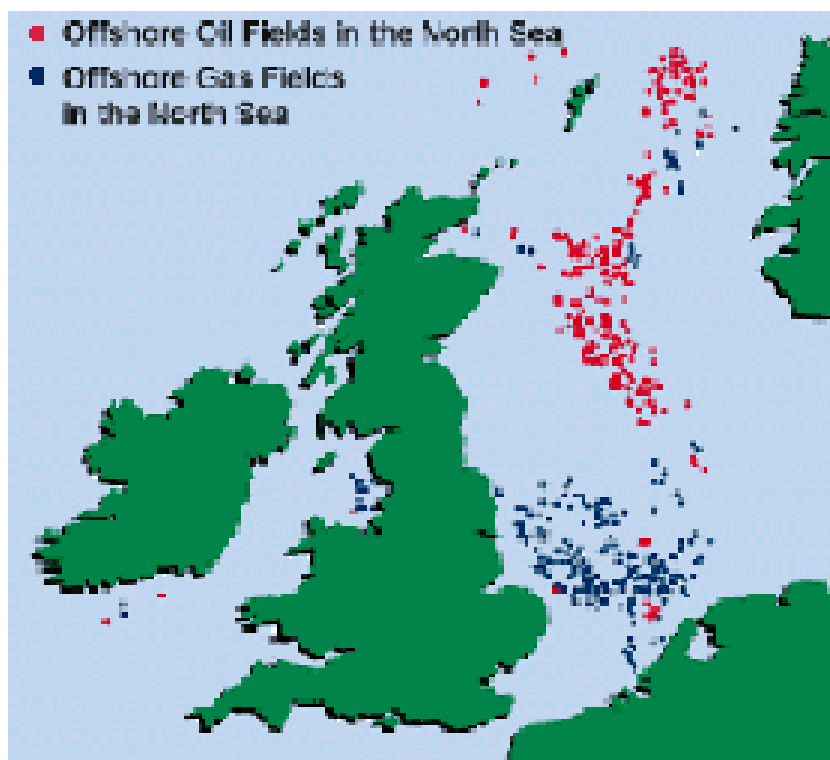

Figure 19. North Sea oil and gas locations

The North Sea oil was discovered in the early 1960s. Since the 1970s North Sea oil has not only been a major source of wealth for both the British and Norwegian economies, but also a way for Europe to cut its dependence on Middle East oil. In 1998, North Sea oil production represented nearly 9% of world oil production. The peak of the North Sea oil production already peaked in 2001r and will decline in the following years. Some efforts are being made to arrest the decline, but with no results. The dependency on imported oil, primarily from the Persian Gulf, was the biggest of any other oil producing nation in the world and has led to Britain becoming a net importer of gas for the first time.

The following two graphs show clearly the decline of the North Sea oil of the countries Norway and the United Kingdom.

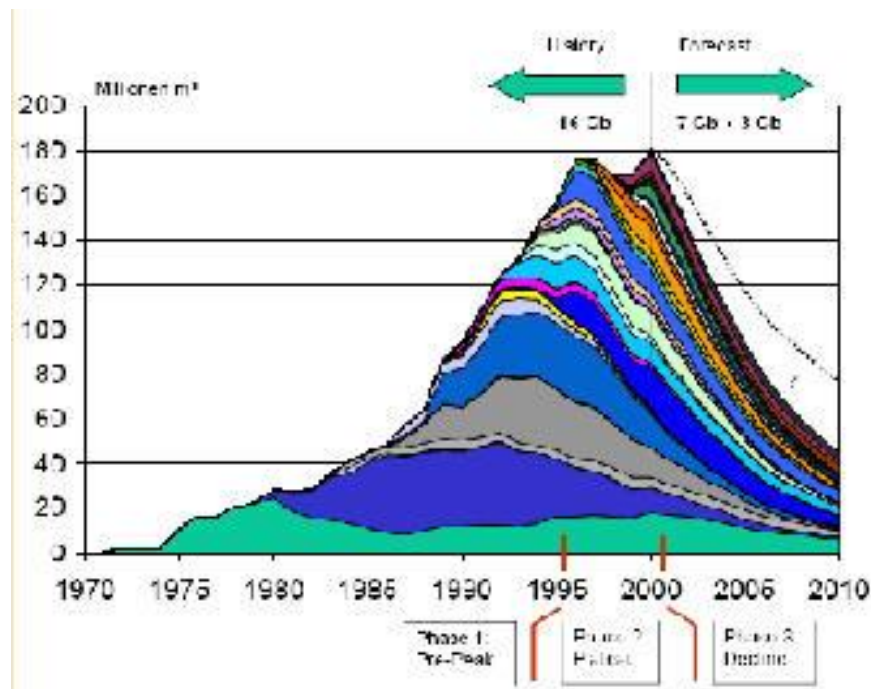

Figure 20. Norway's oil production, which clearly shows the decline of its oil production

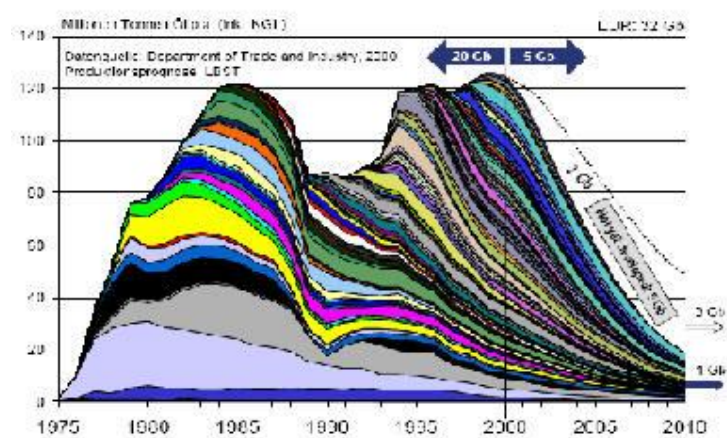

Figure 21 The oil production of the United Kingdom and their spectacular decline in the near future

What will the oil price in the near future?

What will tell us these alarming events of the declining of world oil production, the low rate of new discoveries of oil, the lack of enough refineries for the future oil price? I am a geologist and not an economist. Therefore I will quote some phrases of an article of Nelson Schwartz in Fortune magazine January 27th 2006::

Ready for \$262/barrel oil?

"DAVOS, Switzerland (FORTUNE) - Be afraid. Be very afraid.

That's the message from two of the world's most successful investors on the topic of high oil prices. One of them, Hermitage Capital's Bill Browder, has outlined six scenarios that could take oil up to a downright terrifying \$262 a barrel. The other, billionaire investor George Soros, wouldn't make any specific predictions about prices. But as a legendary commodities player, it's worth paying heed to the words of the man who once took on the Bank of England -- and won. "I'm very worried about the supply-demand balance, which is very tight," Soros says. "U.S. power and influence has declined precipitously because of Iraq and the war on terror and that creates an incentive for anyone who wants to make trouble to go ahead and make it." As an example, Soros pointed to the regime in Iran, which is heading towards a confrontation with the West over its nuclear power program and doesn't show any signs of compromising. "Iran is on a collision course and I have a difficulty seeing how such a collision can be avoided," he says

To come up with some likely scenarios in the event of an international crisis, his team performed what's known as a regression analysis, extrapolating the numbers from past oil shocks and then using them to calculate what might happen when the supply from an oil-producing country was cut off in six different situations. The fall of the House of Saud seems the most far-fetched of the six possibilities, and it's the one that generates that \$262 a barrel. More realistic -- and therefore more chilling -- would be the scenario where Iran declares an oil embargo a la OPEC in 1973, which Browder thinks could cause oil to double to \$131 a barrel. Other outcomes include an embargo by Venezuelan strongman Hugo Chavez (\$111 a barrel), civil war in Nigeria (\$98 a barrel), unrest and violence in Algeria (\$79 a barrel) and major attacks on infrastructure by the insurgency in Iraq (\$88 a barrel).

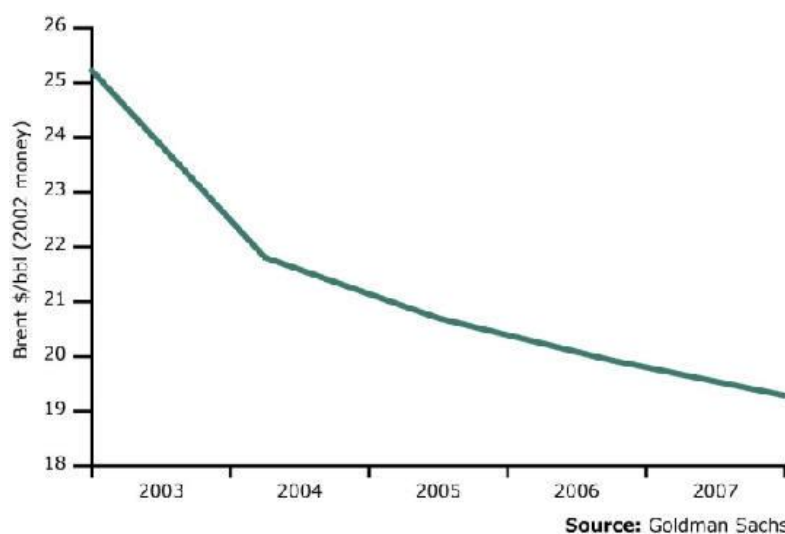

Figure 22. Predictions oil price made up in 2002. The price of a barrel of oil should now be round \$ 20!.

We have to be very suspicious concerning predictions on prices on oil as we have seen with this prediction of Goldman and Sachs in 2002. It should be at the moment according their

predictions round \$20 per barrel of oil. As we know it is today round \$ 60. Anyhow it is very likely that the price of oil will rise considerably in the near future. But there will be a moment that price of oil is not anymore the issue. When the moment comes that the gasoline do not arrive anymore at the gasstation the price is priceless!

At the end of this update I will resume the main facts. Output in most Non-OPEC nations already has passed their respective peaks. Even for some OPEC members the situation is by no means rosy, they can no longer produce at rates to meet their OPEC-allotted quotas. Yet, the world's reliance on lifting the OPEC (Oil Producing Exporting Countries) exports is actually growing. The world importing countries will try to get the best part of the oilcake. Oil wars are on our doorstep!

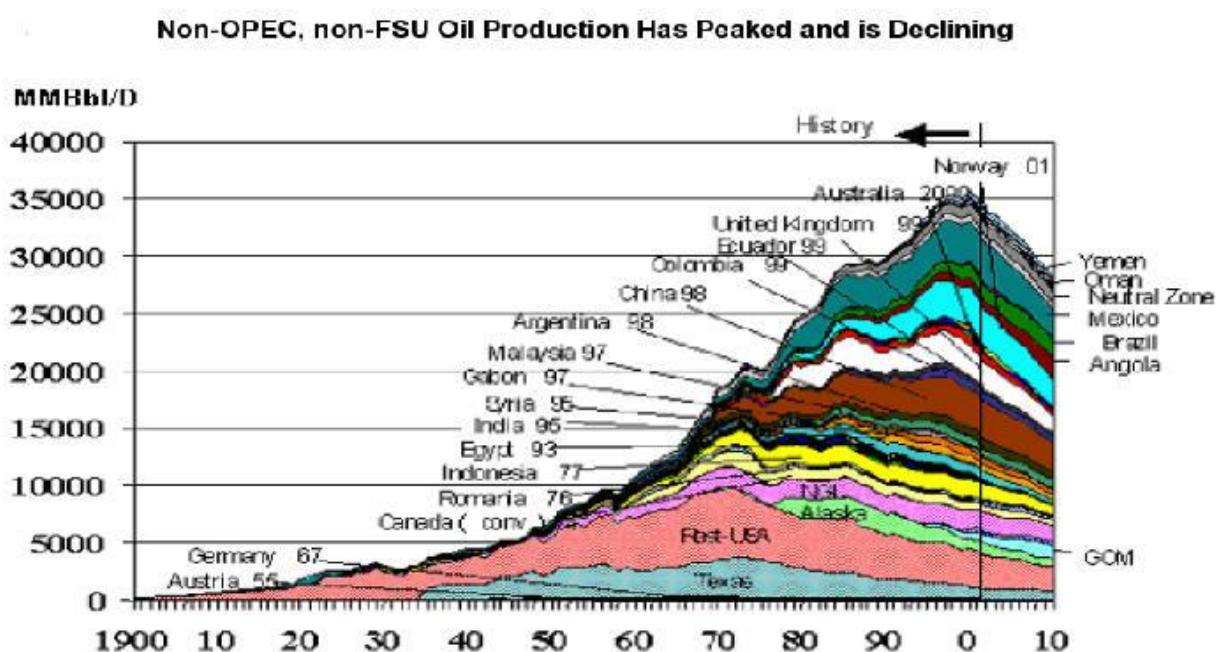

Figure 23. Non--OPEC, non former Soviet Union world oil production is past its peak of oil production. For the USA reached its peak already in 1971)

A statement of an oil geologist:

"Nobody can change the geology, and forces of nature that laid down reserves of oil and gas over millions and millions of years. Could it be that we have been blinded by technological advances into thinking that there is some way to beat nature? The natural world has an uncanny ability to hit back at the arrogance of man, and perhaps a reassessment of reality at this point is called for, rather than a reliance on oil statistics that may owe more to political manoeuvring than geological facts".

Nasleep ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2006

Zondag 1 januari 2006. Nieuwjaarsdag

Sani Kames komt op de Jan Hanlostraat om bij zijn familie de gebruikelijke nieuwjaarsmaaltijd te genieten. Wie loopt hij toevallig tegen het lijf: Carolus Janssen, de hoofdinspecteur van politie. Hij gaat over alle woonwagens van Den Haag en staat direct onder bevel van burgemeester Deetman. Hij is altijd present als er ontruimt moet worden of iets in beslag moet worden genomen. Hij was erbij toen we de wagen van Sani Kames hebben weggesleept op 13 juni 2005. Hij was aanwezig toen de wagen van Tinus Perdaems op 3 november 2005 werd gesloopt. 15 november 2005 heeft hij een belangrijke rol gespeeld bij het in beslag nemen van inboedel van Ome Tinus. Nu heeft hij op nieuwjaarsdag, terwijl hij eigenlijk geen dienst heeft, van de burgemeester Deetman hoogst persoonlijk de order gekregen om Sani Kames mede te delen, dat hij zijn wagen onmiddellijk van zijn oude standplaats op de Jan Hanlostraat 21 moet verwijderen. Sani heeft hem in de wagen toegelaten en hem gevraagd om uitstel tot woensdag 4 januari 2006. Hij moest nog een wiel repareren dat bij de verhuizing van Zoetermeer naar de Jan Hanlostraat ernstig was beschadigd, zodat hij de wagen met een tractor ervoor kon weggrijden. Hij heeft de agent zijn erewoord gegeven, dat hij de wagen weer op een privé-terrein zou plaatsen. Carolus zou zijn verzoek om uitstel aan de burgemeester overbrengen. Later hoorden we dat Carolus Janssen de wijkagent gevraagd had of hij hem wilde assisteren. Deze heeft stichtelijk voor de eer bedankt met de mededeling dat het ook de volgende dag kon gebeuren. Om zijn veiligheid te garanderen werden er wel 2 busjes met politie op een veilige afstand gereed gehouden voor het geval dat er iets met Carolus zou gebeuren. En dat allemaal op de eerste dag van het splinter nieuwe jaar 2006.

Maandag 2 januari 2006

Sani Kames is niet gerust, dat zijn verzoek voor uitstel zou worden ingewilligd door de burgemeester. Hij heeft in overleg met mij als zijn adviseur, de woonwagen met een aantal kameraden versleept naar de Leyweg. Hiermee zou voorkomen kunnen worden, dat de ME weer zou toeslaan in de Jan Hanlostraat en de bewoners weer opgeschrikt zouden worden, zoals al zovele keren sinds december 2002. Tegelijkertijd zou de cirkel dan rond zijn. Het einde van een jarenlange omzwerving. 16 december 2002 van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat 6 en 11 juni 2005 in etappes van de Jan Hanlostraat naar de Leyweg. 13 juni 2005 van de Leyweg naar Zoetermeer. 28 december 2005 van Zoetermeer naar de Jan Hanlostraat. 2 januari 2006 van de Jan Hanlostraat naar de Leyweg Rond twaalf uur is de klus geklaard en staat de wagen van Sani weer op de Leyweg. Rond half een word ik door een bewoonster van de Jan Hanlostraat gebeld om te zeggen dat de wagen op de Leyweg staat Ik ben bang dat Deetman me voor zal zijn en de wagen al zal zijn weggesleept als ik kom. Maar tot mijn grote opluchting staat de wagen er nog en is de politie is in geen velden of wegen te zien Sani Kames belt Carolus Jansen, die nu wel dienst heeft, en deelt hem mede dat hij zich aan zijn belofte heeft gehouden namelijk dat de wagen op een privé-terrein staat aan de Leyweg. Ja, hoor even later komen twee agenten het terrein op. Het zijn de zelfde agenten, die we even kort van tevoren bezig waren met een routine controle en door Carolus Jansen zijn opgetrommeld om even poolshoogte te komen nemen Er is net een journalist van Radio west gekomen, die van Sani en mij een kort interviewtje opneemt. De agenten vragen ons wat we hier komen doen. Sani zegt dat hij aan de hoofdinspecteur Carolus Janssen had beloofd zijn wagen op privé-terrein te plaatsen. Het voormalig woonwagencentrum aan de Leyweg is volgens een akte, die in ons bezit is, het eigendom van de Katholieke parochie tot 2009. De woonwagenbewoners hadden de toestemming van de parochie om daar te verblijven. Maar volgens de politie is door de parochie het terrein aan de gemeente Den Haag geschonken voor het algemeen welzijn. Nu, dat kan je wel zeggen door 28 woonwagens op beestachtige wijze te verwijderen in december 2002. Ik heb de agenten gezegd dat ik niet uit de wagen ga. Ik ben van plan als de politie mij beveelt om weg te gaan ze me moeten aanhouden en ik voor de tweede maal binnen een tijdsbestek van twee maanden een ambtsbevel niet zal

opvolgen. De reden is gelegen in het feit dat toen ik op 3 november 2005 een ambtsbevel niet heb opgevolgd de officier van justitie mij te oud vond om mij te vervolgen. Maar hij heeft er wel bij gezegd dat hij wel tot vervolging zal overgaan als ik weer een strafbaar feit zal plegen. Kort daarna arriveert een politiebusje met 5 agenten. Verder zien we op straat Carolus Jansen, met nog een tweetal agenten, drijft heen en weer lopen. Inmiddels hebben bewoners van de Jan Hanlostraat ons voorzien van koffie en Leonidas bonbons. Ook komt de wijkagent Hans ons bezoeken. Hij begrijpt niet waarom alles zo lang moet duren. Het is voor de politie toch een koud kunstje om ons te aan te houden als we het terrein niet willen verlaten. Er staat op het hek rond het terrein niet voor niets een bordje met Verboden Toegang met het beroemde artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht en wij ons dus onrechtmatig ophouden op privé-terrein. Het blijkt dat er constant overleg is met de burgemeester. Ze willen kennelijk het zekere voor het onzekere nemen. Carolus Janssen komt even binnen, maar wordt na enkele minuten via zijn portofoon weer weggeroepen. Inmiddels verstrijken er uren. Rond half zeven komen zeker 5 busjes vol gepakt met ME. We krijgen bezoek van een aantal bewoners van de Jan Hanlostraat. Ze brengen ons heerlijk warm eten en verlichten de wagen met vele waxine lichtjes. Zo wachten we geduldig af op de dingen die komen gaan. Rond tien over zeven komt hoofdinspecteur Driessen in de wagen om ons te vragen of we de vrouwen er buiten willen houden. Zij vertrekken samen met Sani, zodat ik alleen in de wagen achter blijf. Ik zie dat Sani door de politie op straat een papier overhandigd krijgt. Later vertelt hij me dat het een bevel was om de wagen te verwijderen. Aangezien hij daar niet over piekerde, werd hij aangehouden en overgebracht naar het politiebureau Loosduinen. Inmiddels hebben ze grote lichten op de wagen gericht. Rond kwart over zeven komt een hoofdinspecteur, geflankeerd door een vrouwelijke rechercheur en een aantal leden van de ME (waarvan een vrouw), binnen. Hij stelt zich voor als hulpofficier van justitie van den Broek. Hij vraagt mij driemaal om de wagen te verlaten. Hij verwacht dat ik mij weer zal laten wegdragen, zoals ik dat had gedaan op 17 december 2002 in het stadhuis van Den Haag en 3 november 2005 in de wagen van Tinus Perdaems. Ik kies dit keer een andere manier en ga gedwee met hem mee, zeer tot zijn verbazing. Ik wens alle leden van de ME nog een gelukkig nieuwjaar. Buiten gekomen neem ik nog warm afscheid van de beide hoofdinspecteurs Driessen en Janssen. Ik heb mijn verontschuldigheden aangeboden voor het vele extra werk dat ze vandaag voor mij hebben verricht. Het was allemaal niet nodig geweest als de officier van justitie mij in november 2005 maar had vervolgd. Ik moet in een luxe auto plaats nemen. Ik vraag aan de vrouwelijke rechercheur, die mij gaat verhoren, of ze naast me komt zitten op de achterbank. We komen even later aan op het mij reeds bekende politiebureau Loosduinen, rond tien over half acht. We moeten buiten even wachten, want binnen staat Sani zijn zakken leeg te maken, voordat hij achter slot en grendel wordt gezet. Even later is het mijn beurt. Ik word gefouilleerd en mag mijn bril en bijbel (het enige leesbare wat is toegestaan) mee nemen naar de cel. Ik gebruik de bijbel als een soort klok. Toen ik 3 november 2005 in de cel zat heb ik het hoofdstuk Genesis uit kunnen lezen. Ik weet dan aan het aantal bladzijden die ik gelezen heb hoe laat het is. Vandaag begin ik met het hoofdstuk Exodus. Ik weet niet hoever ik in de bijbel in de toekomst zal komen, als de officier van justitie mij weer niet gaat vervolgen. Misschien kom ik wel tot en met het laatste hoofdstuk Openbaring. Ik word in cel 4 opgesloten. Rond half tien neemt de vrouwelijke rechercheur mij een verhoor af dat tot 11 uur in de avond duurt. Rond kwart voor twaalf word ik vrijgelaten. Buiten wacht Sani mij op, die even voor mij was losgelaten. We worden even later door een bewoner van de Jan Hanlostraat opgehaald en die ons naar de wintercamping brengt waar Sani en zijn vrouw hun toevlucht hebben gezocht nadat ze in juni 2005 van hun standplaats werden verdreven. Na twee kopjes koffie van zijn lieve vrouw Griet te hebben gekregen, brengt Sani me weer teug naar de mijn auto op de Leyweg. We zien dat de wagen van Sani is weggesleept. We horen van hem dat het tot half elf in de avond heeft geduurd voordat de wagen was weggesleept. Door de politie is tijdens de operatie de hele buurt afgezet.

Het is best wel een ontroerend moment als Sani en ik daar voor het hek van het voormalig

woonwagencentrum staan, dat inmiddels is voorzien van een grote ketting met een slot, onder een heldere sterrenhemel en terug denken aan alles we sinds april 1997 met elkaar hier hebben meegemaakt. Zo rij ik om half twee in de nacht terug naar Baarn waar ik om half drie aankom. Er is voor Sani een hoofdstuk afgesloten. Maar voor mij is het begin van een lange weg om in de rechtszaal te komen, waar ik als verdachte een aantal personen als getuige à charge kan ondervragen voor het sinds 1997 gevoerde beleid van de gemeente Den Haag betreffende het slepen, slopen van woonwagens en het aanbrengen van niet alleen materiële schade, maar vooral immateriële, geestelijke schade en trauma's voor de bewoners (en vooral hun kinderen) van 28 woonwagens. Het is nu maar te hopen dat de officier van justitie mij weer niet te oud vindt voor een vervolging van het door mij begane misdrijf.

Donderdag 5 januari 2006

Vandaag heb ik de volgende brief aan de Burgemeester Deetman geschreven:

Aan de Burgemeester van 's-Gravenhage W.J.Deetman, Allereerst de beste wensen voor 2006, een jaar waarin ik van harte hoop dat U, mede gedreven door uw intelligentie, een andere koers zult gaan volgen, dan U sinds 1997 bent gegaan met uw woonwagenbeleid. Uiteraard heeft U zich in al die tijd gesteund geweten door de besluiten van uw gemeenteraad. U kunt zich daarop steeds beroepen. U treft daarom formeel geen enkele blaam of verwijt, want u bent slechts als uitvoerende macht genoodzaakt Uw beleid daaraan ondergeschikt te maken. Of zie ik het verkeerd, dan hoor ik het graag? Maar dat neemt niet weg dat Uw beleid heeft geleid tot onmenselijke situaties. Ik hoef daarbij niet in detail te treden, want die zijn U bekend, zoals het onrechtmatig slopen van een woonwagen van Tom Mandersstraat 3 op 21 juni 2005 of het vernietigen van de woonwagen (inclusief een groot deel van zijn inboedel) van Tinus Perdaems Jan Hanlostraat 9 op 3 november 2005. Inmiddels bent U doorgegaan met Uw woonwagenbeleid door Uw ondergeschikten op Nieuwjaarsdag te ordonneren, dat wagen van Sani Kames onmiddellijk moet worden verwijderd van de Jan Hanlostraat 21. U weet inmiddels wat er sindsdien is gebeurd. De wagen van Sani Kames is 2 januari jl. weggesleept door de gemeente. Einde verhaal. Dat wil zeggen voor Sani Kames, maar niet voor mij. De Officier van Justitie heeft mij in een schrijven dd 18 november jl het volgende medegedeeld:

"Op mijn parket is een proces-verbaal binnengekomen, waarin u als verdachte bent aangemerkt. Inmiddels heb ik besloten u daarvoor niet (verder) te vervolgen. De reden hiervoor is dat naar mijn oordeel: uw leeftijd een vervolging minder gewenst maakt. Deze zaak is hiermee afgedaan, tenzij a. ik op grond van nieuwe feiten of omstandigheden deze beslissing moet herzien; b. het gerechtshof alsnog een vervolging beveelt. Dat kan als een ander, die is benadeeld door het feit waarvan u nu verdacht wordt, zich beklaagt over mijn beslissing u niet te vervolgen. Mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen u worden opgemaakt, dan zal de strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel worden doorgezet".

23 november heb ik in een schrijven hierop geantwoord. Ik heb hem daarin aantal vragen gesteld, en hem ondermeer gevraagd zijn beleid te willen herzien. Tot op 2 januari 2006 heb ik geen enkele reactie van de Officier van Justitie mogen ontvangen, bijna 6 weken na het ontvangen van mijn brief. Ik heb de brief persoonlijk aan het parket afgegeven en een bewijs van ontvangst gekregen. Dit was de reden om opnieuw een proces-verbaal tegen mij het laten opmaken en wel voor het begaan van hetzelfde misdrijf, het niet opvolgen van een ambtelijk bevel. Ik ben echter er nog helemaal niet zeker van dat de Officier van Justitie nu wel tot vervolging zal overgaan, immers hij heeft in zijn brief een slag om de arm gehouden met het woord : **In beginsel**. Wanneer hij weer niet tot vervolging zal overgaan voel ik mij gedrongen om weer een misdrijf te begaan en zal ik met deze handelwijze net zo lang doorgaan totdat de Officier van Justitie op een bepaald moment, wanneer de misdrijven steeds iets verder opschikken in het aantal maanden hechtenis, wel zal moeten overgaan tot een vervolging, zodat mijn doel bereikt zal worden en ik in de rechtzaal mijn standpunten inzake uw woonwagenbeleid nader kan belichten.

2006

Vandaag heb ik de volgende brief geschreven aan de Hoofdofficier van Justitie van 's-Gravenhage Mr H. Moraal

Edelachtbare Heer,

23 November 2005 heb ik een schrijven aan U verzonden. Ik heb deze brief persoonlijk aan de balie van het Openbaar Ministerie in 's-Gravenhage afgegeven en daarvoor een ontvangstbewijs gekregen. Reden waarom ik in de veronderstelling leef, dat U deze brief heeft ontvangen en gelezen. Helaas tot op de dag van vandaag, heb ik 6 weken na U mijn brief heeft ontvangen, nog geen antwoord van U mogen ontvangen. Dit ondanks het feit dat ik in mijn brief een paar voor mij zeer urgente vragen heb gesteld zoals "Wie is de officier van justitie die mij deze brief heeft geschreven? ". Ik had dan nader contact met hem kunnen opnemen om hem te vragen of hij zijn beleid zou willen herzien in zake het mij niet vervolgen. Meestal wordt de overschrijding van de termijn van 6 weken voor het niet beantwoorden van een terzake doende brief aan de overheid beschouwd als een daad van onbehoorlijk bestuur.

Aangezien ik 2 januari jl in de veronderstelling leefde, dat mijn brief van 23 november niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd en ik ook geen heil meer zag om bij het Gerechtshof te vragen om de officier van justitie te bevelen om toch tot vervolging van mij over te gaan, heb ik de door hem genoemde derde mogelijkheid aangegrepen. Ik herhaal de zinsnede van deze derde mogelijkheid:

"Mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen u worden opgemaakt, dan zal de strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel worden doorgezet".

Inmiddels is op 2 januari jl door de vrouwelijke rechercheur Mevrouw A.C.J. Jansen van de politie Haaglanden, district Den Haag/Loosduinen een [proces-verbaal opgemaakt ter zake het door mij in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht genoemde misdrijf. Dit zal vervolgens naar U worden toegestuurd, naar ik aanneem. Toch ben ik nog niet gerust op een eventuele vervolging, omdat de officier van justitie in de bovengenoemde zinsnede het woord 'in beginsel' heeft gebruikt. Wat met zoveel woorden wil zeggen, dat hij impliciet niet heeft toegezegd om tot vervolging over te gaan. Wanneer echter de officier van justitie meent weer niet tot vervolging over te gaan, voel ik mij gedrongen door een kracht waar tegen ik geen weerstand kan bieden, om weer een misdrijf te begaan. Ik zal met deze handelwijze net zo lang doorgaan totdat de officier van justitie op een bepaald moment, wanneer de misdrijven steeds iets verder opschikken in het aantal maanden gevangenisstraf, wel genoodzaakt worden om over te gaan tot vervolging, zodat mijn doel bereikt zal worden en ik in de rechtszaal mijn standpunten inzake het woonwagenbeleid van de gemeente Den Haag nader kan belichten.

Na mijn aanhouding in de wagen van Sani Kames op 2 januari 2006, heb ik aan de betrokken hoofdinspecteurs van politie mijn verontschuldigen aangeboden door hen te wijzen op het feit, dat ik helaas tot het begaan van het misdrijf ben overgegaan, omdat de officier van justitie mij te oud vindt om mij te vervolgen. Ze hebben veel tijd en moeite gehad om de zaak rond te krijgen, dwz tot zij het bevel kregen van hogherhand om mij aan te houden. Rond 16.30 uur kwamen twee agenten van politie mij vragen wat ik in de wagen van Sani Kames kwam doen, aangezien de wagen op privé-terrein stond met een hek waarop een bordje hing met Verboden Toegang art 461 W.v.S. Het heeft tot precies 19.15 uur geduurd, voordat de Hulpofficier van Justitie, de hoofdinspecteur de heer van der Broek mij driemaal heeft gevraagd de wagen te verlaten. Wederom heb ik toen een ambtbevel niet opgevolgd en werd derhalve aangehouden en overgebracht naar het bureau Loosduinen. Rond 11.45 ben ik heen gezonden. Hopelijk U hiermede U voldoende te hebben ingelicht, hoop ik een spoedige reactie. Inmiddels, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe Dw. Dr Tom de Booi (geboren te Vlissingen 25 augustus 1924)

Nu de cirkel rond is wat betreft de woonwagen van Sani en mijn rol als adviseur van Sani min of meer is uitgespeeld, wil ik nog even stil staan bij de traumatische gebeurtenissen rond de woonwagens sinds 5 juni 1997, toen de Raad van de gemeente Den Haag het groene licht heeft

gegeven om het woonwagencentrum aan de Leyweg definitief te sluiten. Tot op de dag van vandaag heeft de Gemeenteraad met zijn 45 leden het woonwagenbeleid van Burgemeester en Wethouders goedgekeurd. Zelfs heeft de Raad met de illegale sloop 21 juni 2005 van een woonwagen aan de Tom Mandersstraat 3 uiteindelijk ingestemd. Wel hebben enkele raadsleden tijdens deze raadsvergadering netelige vragen gesteld aan de verantwoordelijke wethouder Marnix Norder. Alhoewel hier nooit een bevredigend antwoord op is gekomen, is het sloop beleid van B en W niet afgekeurd. Hetgeen ook gebleken is, toen op 3 november 2005 de woonwagen van Tinus Perdaems met de grond gelijk werd gemaakt. Ook werd dit door de Raad geslikt. Ik beschouw dan ook alle 45 raadsleden, inclusief die leden die steeds hebben laten weten het niet eens te zijn met het woonwagenbeleid van B en W mede verantwoordelijk voor de misdadige behandeling van woonwagenbewoners in Den Haag. Zagen we tijdens de onvrijwillige ontruiming van de 28 woonwagens in 2002 nog enkele raadsleden hun steun betuigen, tijdens de sloop van de wagen van Tinus Perdaems schitterden zij door afwezigheid. Het enige raadslid dat zijn medeplichtigheid betuigt is de Heer J.E.Labuche. Hij schreef mij 28 juni 2005:

U stelt alle raadsleden mee verantwoordelijk zelf diegene die met u de strijd aangaan... kan ik volledig inkomen... het voel ook al jaren zo dat ik faal - maar faal omdat de burgers zich niet achter ons scharen en de burgers maar willen dat wij het opnemen met totaal ongelijke middelen en geen middelen tegen een meerderheid die klaarblijkelijk iedereen goed vindt – een meerderheid die beschikt over alle ambtenaren".

Maar meneer Labuche, als het toch niet helpt wat doet U dan nog in de raad ? vraag ik mij af. B en W kan dus rustig blijven doorgaan met de sloop en/of ontruiming. Of het slopen en/of ontruiming gewoon doorgaat zal blijken op 18 januari 2006. De 84 jarige mevrouw T. Hendriks (tante Trien genoemd) heeft een schrijven van de gemeente Den Haag ontvangen met de mededeling dat zij haar woonwagen van haar standplaats Jan Hanlostraat 43 vóór 18 januari 2006 moet verwijderen. Doet ze dat niet dan zal de wagen worden verwijderd. Mevrouw Hendriks verblijft momenteel in een revalidatiecentrum, aangezien zij in oktober 2005 een herseninfarct heeft gehad. Wie weet kunnen de Raadsleden het nieuwe jaar goed beginnen en er voor zorgen dat het sloopfeest van Deetman geen doorgang kan vinden. Inmiddels heeft zij een brief gehad dat ze binnenkort zal horen wanneer ze de wagen moet verwijderen. Er is dus nog hoop dat de gemeente haar onzalige plannen zal opgeven. Dit zelfde geldt ook voor vrouw met haar invalide zoon.

Ik heb de volgende nieuwjaarswens gestuurd aan Burgemeester Deetman en de acht wethouders van de gemeente Den Haag:

In de hoofdstukken 4a en 9 van mijn website www.egoproject.nl/woonwagenbeleid kunt U lezen wat er in de laatste dagen van 2005 en in het begin van 2006 gebeurd is en eventueel nog zal gebeuren in het woonwagencentrum van de Jan Hanlostraat. Waarom weet ik niet, maar ik denk toch dat U, de 84 jarige mevrouw T. Hendriks van de Jan Hanlostraat 47 en Paula met haar invalide zoon, niet zal overgaan tot uitzetting. Beter ten halve gekeerd.... Laat het nieuwe jaar U inspireren om het beleid dat B en W sinds 1997 heeft ingezet, misschien door de ervaringen van de afgelopen jaren sinds 2002 wijs geworden, ten goede te keren. U heeft al veel onnodig leed aangebracht, maar de Engelsman zegt 'enough is enough'. Uw veel wijsheid toegewenst in het komende jaar. Tom de Booij

Tot slot van deze overpeinzing, zou ik een artikel willen afdrukken van Franz Kafka, dat hij in oktober 1917 heeft geschreven. Wie de schoen past, trekke hem aan! *Een gemeenschap van schurken*
Er was eens een gemeenschap van schurken, dat wil zeggen, het waren geen schurken, maar gewone mensen. Zij bleven elkaar altijd trouw Als bijvoorbeeld een van hen een vreemde, die buiten hun gemeenschap stond, op een ietwat schurkachtige manier ongelukkig had gemaakt – dat betekent weer niets schurkachtigs, maar zoals het gewoonlijk , zoals het gebruikelijk is.— en hij dit dan tegenover de gemeenschap biechtte, onderzochten zij het, beoordeelden het, legden boeten op, vergoelijkten en dergelijke. Het was niet slecht bedoeld, de belangen der individuen en van de gemeenschap werden zorgvuldig in het oog gehouden en de biechteling werd het compliment gegeven waarvan hij de grondkleur al had aangeduid: 'Wat? Daarover maak je je bezorgd? Je hebt toch gedaan

wat vanzelfsprekend was, zo gehandeld als je moest. Iets anders zou onbegrijpelijk zijn geweest. Je bent alleen wat overspannen. Kom toch tot jezelf.' Zo bleven zij elkaar altijd trouw, ook na hun dood verbraken zij de gemeenschap niet, maar stegen in rijen naar de hemel. Over het geheel was het een schouwspel van de reinste kinderlijke onschuld, zoals zij daar vlogen. Daar echter voor de hemel alles tot zijn elementen uit elkaar wordt geslagen, stortten zij als rotsblokken omlaag.

Dinsdag 10 januari 2006.

Vandaag toch nog antwoord gekregen op mijn brief van 18 november 2005 van de Korpschef van Amsterdam-Amstelland, hoofdcommissaris van politie drs B.J.A.Welten met als onderwerp: **aanpak vrijplaatsen**. Hier volgt een paar zinsneden uit de brief, die laat zien dat zelfs een korpschef van politie van de grootste stad van ons landje, niet bepaald gehinderd is door de kennis van het onderwerp:

"Inderdaad heb ik, zoals U in uw brief, schrijft op 20 december 2005 (red. dit moet uiteraard 20 december 2004 zijn) een convenant ondertekend betreffende de toepassing en handhaving van overheidsregelingen bij vrijplaatsen. Echter, dit convenant heeft betrekking op de jurisdictie van de regio Amsterdam- Amstelland. Ik kan U dan ook, hoe ik ook Uw betrokkenheid en vasthoudendheid waardeer, niet verder behulpzaam zijn en wens U veel sterkte".

Boven aan de brief staat, dat de brief behandeld is door mr. A Vis. Ik heb hem vandaag opgebeld en hem gezegd dat de korpschef in zijn brief het woord vrijplaatsen gelijkstelt met woonwagencentra. Hij gaf toe dat dit niet juist is. Maar het geeft tegelijkertijd aan hoe de brief van 11 mei 2005 van minister Remkes aanleiding geeft voor onjuiste beeldvorming. Het verwondert mij niet, want zoals ik in mijn hoofdstuk *Geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid de laatste 150 jaar*, al heb geschreven, worden de woonwagenbewoners (reizigers) tot op de dag van vandaag gestigmatiseerd door de overheid, media en publieke opinie. Ach, het zijn toch maar woonwagenbewoners hoor je vaak zeggen.

Ik hoor van de bewoners van de Jan Hanlostraat, dat de politie de container met betonblokken op de vroegere standplaats van Sani Kames weer terug hebben geplaatst.

Vrijdag 13 januari 2006

Alhoewel Burgemeester Deetman mijn brief van Donderdag 5 januari 2006 aan hem bovenstaande brief expliciet niet noemt, bespeur ik toch dat hij impliciet een antwoord geeft op mijn brief van 5 januari 2006. Ik schreef hem toen onder andere de volgende zinnen:

"Allereerst de beste wensen voor 2006, een jaar waarin ik van harte hoop dat U, mede gedreven door uw intelligentie, een andere koers zult gaan volgen, dan U sinds 1997 bent gegaan met uw woonwagenbeleid. Uiteraard heeft U zich in al die tijd gesteund geweten door de besluiten van uw gemeenteraad. U kunt zich daarop steeds beroepen. U treft daarom formeel geen enkele blaam of verwijt, want u bent slechts als uitvoerende macht genoodzaakt Uw beleid daaraan ondergeschikt te maken. Of zie ik het verkeerd, dan hoor ik het graag? Maar dat neemt niet weg dat Uw beleid heeft geleid tot onmenselijke situaties"

Zondag 15 januari 2006

Commentaar op de brief van 11 januari 2006 van burgemeester Deetman:

Sinds 11 december 2002 heb ik getracht om de burgemeester Deetman of een van zijn wethouders te spreken te krijgen om te praten over wat er sinds 11 december 2002 tot op de dag van vandaag met de bewoners van het voormalig woonwagencentrum aan de Leyweg en vervolgens aan de Jan Hanlostraat is gebeurd. De eerste negatieve ervaring heb ik gehad toen ik op 17 december 2002 het spreekuur van de burgervader bezocht. Ik kreeg te spreken met zijn adviseur de heer Chris Mos. Ik wilde echter de burgemeester persoonlijk spreken, het was immers het wekelijkse spreekuur van de burgemeester. Ik heb zijn adviseur gezegd dat ik niet weg zou gaan voordat ik met de burgemeester kon spreken. Ik wilde de Burgemeester vragen over de ontruiming van de Leyweg, die toen in volle gang was. Ik werd toen uit het stadhuis door de politie gedragen, naar het politiebureau gebracht en in de cel gestopt. Ik heb het toen maar via de

schriftelijke weg geprobeerd. In totaal 27 maal heb ik een brief geschreven aan burgemeester en/of wethouders. Maar even zovele malen heb ik nul op het rekest gekregen. Hieronder geef ik de data van de 27 brieven, die ik vanuit het stadhuis in Den Haag heb mogen ontvangen als antwoord op mijn brieven. Soms kreeg ik op dezelfde datum twee en soms drie brieven, als antwoord op verschillende brieven van mij.

2003: 27 januari, 9 april, 14 april, 23 april; **2004:** 11 mei; **2005,** 21 juni 2x, 30 juni, 4 juli 3x, 22 juli, 2 augustus, 11 augustus, 16 augustus 2x, 8 september, 16 september 2x, 21 september, 14 november, 17 november 2x, 24 november, 30 november, 1 december, **2006** 11 januari

De enige hoop die ik nu nog heb is, dat ik door de officier van justitie wordt vervolgd voor het niet opvolgen van een ambtbevel op maandag 2 januari 2006 in de woonwagen van Sani Kames. Ik kan dan door middel van het oproepen van getuigen in mijn strafzaak in de rechtszaal de gelegenheid krijgen om burgemeester Deetman en zijn wethouders te spreken te krijgen. Wanneer zal afhangen van de officier van justitie te Den Haag of hij mij al dan niet wil vervolgen. voor de door mij begane misdrijven. Ik heb al aangekondigd aan de hoofdofficier van Den Haag Mr Han Moraal, dat in het geval de officier van justitie mij weer niet zal vervolgen, ik door zal gaan met het plegen van misdrijven net zolang tot ik vervolgd zal worden. Misschien komt er een moment, dat de hoofdofficier van justitie door zijn superieuren, het college van de procureurs-generaal, gesommeerd wordt om mij te vervolgen. Het komt toch immer niet van pas dat iemand van 80 jaar en ouder in feite een vrijbrief van de officier van justitie krijgt om zich niet aan de wet te houden. In mijn geval door het niet opvolgen van een ambtsbevel. Hoeveel zetten moet de officier van justitie nog doen, voordat hij inziet dat hij zich op een doodlopende weg bevindt? Op deze hamvraag moet hij en niet ik een antwoord geven.

Ik kreeg een paar interessante e-mails van mensen die de gelegenheid hebben gehad om de brief van 11 januari 2006 van burgemeester Deetman aan mijn adres te bestuderen. Hier volgen daarvan enkele zinsneden:

Deetman houdt zich aan de regels, en hij doet dat mijns inziens omdat hij een aantal van die regels niet wil veranderen. Zoals bijna ieder mens is hij geenszins in staat om zich een wereld in te zien die veranderbaar is, en dat die veranderingen komen door individuen die daar over nadenken en er iets voor over hebben. Wanneer hij met jou in gesprek raakt wordt het duidelijk dat hij zich weliswaar aan de gewone regels vast houdt, maar niet de idee van de wet volgt, slechts het gemak van de regel die mensen kan knechten, of zie ik dat verkeerd?

Verder is het hem vrij om een dialoog op te zetten met een bezorgde Nederlander, en als hij niets te verbergen zou hebben zou hij dit ook openlijk doen. Hij verstroopt (red. freudiaanse vergissing?) zich liever achter een raad waarin de grote partijen een meerderheid hebben en direct met de hakken klikken op het moment dat ZKH iets wil...Iedere burger heeft het recht bezwaar in te dienen en rechtzaken aan te spannen c.q. zichzelf te verdedigen jegens overheids acties middels rechtsprocedures. Hij vergeet hierbij dat de kosten om dit te kunnen doen door geen enkel normaal werkend iemand op te brengen zijn. Alwaar de Gemeente een zo goed als onbeperkt budget heeft en bovendien door dit onbeperkte budget gebruik kan maken van de landsadvocaat..... Hoe bedoel je iedere inwoner van Nederland heeft het recht zich te verdedigen tegen onrecht. Dit is alleen van toepassing op de grote bedrijven en overheden

Het enige wat ik hier van kan zeggen, is dat Deetman zich aardig weet te verschuilen achter de raad en de rechter en zichzelf probeert vrij te pleiten met het geen wat hij aanricht en verder met mensen zoals u liever het gevecht niet aan gaat.

Wat een ongelooflijke tekst. Hij was al slecht in zijn gedrag in het woonwagen beleid, maar je verschuilen achter de gemeenteraad die controleert of het college goed zijn werkt doet betekent dus dat het college het dus goed vindt dat er er mensen, families, levens, "huizen" geruineerd worden omdat ze toevallig in de ogen van de lieve "andere" burgers niet goed volgens "hun normen" zouden functioneren. Niet gehinderd door enig historisch besef rondom de reizigers worden ze dus veroordeeld door de burgers die immers de gemeenteraad vormen. Deetman laat daarna dus zijn oren hangen (omdat het hem dus lekker uit komt), zodat hem geen blaam treft. Is het niet de overheid die handen vol gemeenschap geld uitgeeft om interne zaken transparant te regelen. Is het niet de overheid die ons geld uitgeeft aan onderzoekscommissies die moeten bepalen of de overheid wel goed haar werk doet. Deetman moet snel wijs worden en jou vragen e.e.a. te verduidelijken want dit is gewoon weer het feodale gedrag van de gevestigde orde die altijd de

dans weet te ontspringen. Er zijn vast wel raadsleden, college leden die een schuld hebben(vergeten te betalen of zoiets!) dus waarom hun huis ook niet met een sjofel wegvagen

Maandag 16 januari 2006

Het leek me goed om vandaag alle overheidsdienaren, die gereageerd hebben op mijn verzoek om iets te ondernemen tegen de ongelijke behandeling van woonwagenebewoners van Den Haag en in het bijzonder de woonwagenebewoners van de Jan Hanlostraat op de hoogte te brengen van de brief van burgemeester van Den Haag drs. W.J. Deetman van 11 januari 2006 aan mijn adres. Dit zijn: minister-president van de Staat der Nederlanden mr dr J.P. Balkenende, minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties J.W. Remkes, staatssecretaris van het Ministerie van Financiën mr drs J.G. Wijn, burgemeester van Amsterdam J. Cohen, burgemeester van Rotterdam I. Opstelten, burgemeester van Utrecht mevrouw A.H. Brouwer, korpschef van Amsterdam-Amstelland hoofdcommissaris drs. B.J.M. Welten. Uiteraard hebben allen gewezen op het feit, dat het hier om een Haagse aangelegenheid ging en zij derhalve niets konden ondernemen om de zaak aanhangig te maken, hoezeer zij dit soms betreurden. Behalve enkele persoonlijke woorden heb ik aan alle genoemde overheidsdienaren vandaag de volgende zinsneden geschreven:

"Deze brief is zijn antwoord op mijn brieven van 14, 21 en 24 november 2005. Hij vraagt mij begrip op te brengen voor zijn terughoudendheid ten aanzien van mijn brieven. Burgemeester Deetman kan helaas niet ingaan op mijn verzoek om een beleids hoofdelijke discussie met hem aan te gaan.

Uiteraard is dit voor mij een teleurstellend antwoord, echter ik dien daar volgens de burgemeester Deetman begrip voor op te brengen.

Van een bewoner van het woonwagencentrum Jan Hanlostraat vernam ik vandaag dat iemand van het centrum had geprobeerd burgemeester Deetman te spreken te krijgen. Hij kwam niet verder dan de adviseur van de burgemeester Chris Mos. Deze deelde hem mede dat de burgemeester niet meer met de woonwagenebewoners wil spreken. Over gelijke behandeling gesproken. Ik ben klaarblijkelijk niet de enige die geen toegang tot de burgemeester kan krijgen. Het begint meer en meer te lijken op het verhaal van Franz Kafka waar de mensen tevergeefs proberen toegang te krijgen tot de graaf Westwest van een slot..

Dinsdag 17 januari 2006

Burgemeester geeft mij antwoord (12 januari 2006) op mijn brief van 5 januari 2006. Hij schrijft mij:

*"Uw mening over het woonwagenebeleid van de gemeente Den Haag zijn (red. moet zijn **is**) mij bekend. Ik zie geen reden om op uw opmerkingen daarover in te gaan. Iedere burger draagt zijn eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de naleving van de wet. Ik kan u alleen maar aanraden om af te zien van uw voornemen om misdrijven te begaan ten einde vervolging door de Officier van Justitie uit de lokken. Met vriendelijke groet, W.J. Deetman".*

Helaas moet ik burgemeester Deetman teleurstellen en zal zijn advies niet opvolgen. In ieder geval blijkt wel, dat hij met mij begaan is en mij tegen me zelf in bescherming wil nemen.

Donderdag 19 januari 2006

Vandaag deelde de officier van justitie van Den Haag mij schriftelijk (brief van 18 januari 2006) mede, dat hij mij niet zal vervolgen voor het door mij begane misdrijf 2 januari 2006: *het niet opvolgen van een ambtelijk bevel*. De reden waarom hij mij niet vervolgen wil is, ik citeer :

"het een feit van betrekkelijk geringe aard/ omvang betreft". *)

Wel voegt hij er aan toe, net zoals in zijn vorige brief, toen hij mij niet wilde vervolgen omdat ik de oud zou zijn:

"Mocht er in de toekomst opnieuw een proces verbaal tegen u worden opgemaakt, dan zal de strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel worden doorgezet".

Let op het woord *in beginsel*, dat houdt immers in dat hij in beginsel mij niet hoeft te vervolgen. Hij zal dan zijn toevlucht moeten zoeken met weer een andere reden, die hij uit zijn hoge hoed zal moeten toveren. Waar houdt dit op, moet ik dan een steen door de ruit van het huis van burgemeester Deetman aan de Statenlaan 8 in Den Haag gooien, of betreft dit weer een feit van betrekkelijk geringe aard/omvang? Wie weet mag het zeggen.

*) Wetboek van Strafrecht, Tweede Boek. Artikel 184 -1. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of een vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van enig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk enige handeling, door een van die ambtenaren ter uitvoering van enig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of verijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.

Misschien zal ik dan in de gelegenheid zijn om met de burgemeester Deetman als individuele burger een beleidsinhoudelijke discussie aan te gaan. Ik herhaal nog even zijn zinsnede van zijn brief van 11 januari 2006

'zie ik geen aanleiding en bovendien geen ruimte met een individuele burger als u een beleidsinhoudelijke discussie aan te gaan'

Burgemeester gaat wel voorbij aan het feit, dat ik niet een individuele burger, maar sinds resp. 15 april en 18 april 1997, volgens de statuten van de Vereniging Leywegbewoners en de Vereniging Escampbewoners hun gevolmachtigde en belangenbehartiger ben en mag op treden tot het doel van de Verenigingen verwezenlijkt is. In 1997 heb ik met de voorganger van wethouder Norder, de heer mr. P.G.A. Noorderus namens de Vereniging Leywegbewoners onderhandelingen met hem gevoerd.. Hij heeft mij in mijn positie als adviseur van de Vereniging van Leywegbewoners erkend. Het wordt nu weer actueel, omdat er problemen zijn gerezen betreffende de gemeente Den Haag met de bewoners van het woonwagencentrum Escamplaan. De Vereniging Escamplaanbewoners kunnen nu als rechtspersoon onderhandelingen gaan voeren met de gemeente Den Haag. Inmiddels is er een bestuur, die namens alle bewoners met de gemeente Den Haag formeel gerechtigd is om de plannen van de gemeente Den Haag, om een deel van de bewoners te dwingen in een huis te gaan wonen, aan te vechten.

Ik zal alles in het werk stellen om te beletten dat de gemeente Den Haag er in zal slagen om de reizigerscultuur om zeep te helpen. Dan maar een misdrijf plegen dat wel vervolgd zal worden. Er is geen weg terug!!

Vrijdag 20 januari 2006

Vandaag een brief gestuurd aan het college van procureurs-generaal ter attentie van de voorzitter Mr H. N. Brouwer. gestuurd met de volgende vraag:

" Wat de richtlijnen zijn met betrekking tot de vervolging van bovengenoemde delicten of het niet-antwoorden van mijn brieven niet in strijd is met de algemene regels van behoorlijk bestuur" (Met delicten bedoel ik te zeggen, het door mij tweemaal niet opvolgen van een ambtelijk bevel). Eveneens heb ik aan het Gerechtshof van Den Haag een klaagschrift gestuurd, waarin ik heb getracht de rechters te overtuigen van het feit - gezien wat er allemaal is gebeurd in de Gemeente Den Haag met het woonwagencentrum aan de Leyweg en Jan Hanlostraat sinds 2002 - dat ik een rechtstreekse belanghebbende ben. In de hoop dat het Gerechtshof mijn klaagschrift gegrond verklaart en de officier van justitie van De Haag beveelt om mij toch te vervolgen.

De officier van justitie in Utrecht Mr A.C. Bijlsma heeft een boek geschreven over de rechten van een verdachte. (*De rol en positie van het slachtoffer in het strafproces*) Hij laat zien dat het voor een verdachte, als direct belanghebbende, het toch mogelijk is om het Openbaar Ministerie te dwingen om hem te laten vervolgen, waarbij in eerste instantie hij voor zijn misdrijf niet werd vervolgd (zoals in mijn geval). Het is niet de eerste keer dat de Rechterlijke Macht het door mij begane misdrijf in eerste instantie heeft geseponeerd of dat ik ontslagen werd van strafvervolging. In 1969 met de bezetting van het Maagdenhuis en in 1973 in de Baarnse Krankzinnigen Zaak. Het is mij in die gevallen uiteindelijk toch gelukt om een vervolging af te dwingen en kon ik via de rechtszaal mijn zaak bepleiten. Iets wat me in Den Haag uiteindelijk ook zal lukken, alhoewel het nog wel een tijdje zal duren voor ik de officier van justitie van Den Haag zo ver zal krijgen dat hij me wel moet vervolgen. Ach, er is een fraai gezegde dat zegt: *Wat is de beloning van geduld?... Geduld!*

Dinsdag 31 januari 2006 (Koningin Beatrix 68 jaar)

Vandaag ontving ik de vragen die twee gemeenteraadsleden. Joris Wijsmuller (HSP) en Ingrid Gyömörei (SP) schriftelijk aan de voorzitter van de gemeenteraad 24 januari 2006 hebben gesteld:

Geachte voorzitter,

Onder verwijzing naar het desbetreffende artikel van het reglement van orde leggen wij de volgende vragen aan het college voor.

1. In het artikel 'Grootste kamp van Den Haag moet weg' in de Telegraaf van 18 januari 2006 wordt wethouder Norder inzake woonwagengewoners als volgt geciteerd: *"Maar het zijn gewone Hagenaars, met dezelfde rechten en plichten als de andere inwoners van onze stad. Er wonen heel veel verschillende culturen. Geen enkele groep wordt met fluwelen handschoenen aangepakt"*. Klopt dit citaat, en sprak de wethouder namens het college?
2. Kan het college bevestigen dat er voor woonwagengewoners, in tegenstelling tot welke andere culturele groepering dan ook, een exclusief handhavingbeleid van kracht is?
3. Kan het college bevestigen dat het huurincassobeleid ten aanzien van woonwagengewoners, waarbij het college op geen enkel voorstel tot schikking ingaat, er in tegenstelling tot het beleid ter voorkoming van huisuitzettingen geen sprake is van een tweede kans en betrokkenen zonder pardon op straat worden gegooid, neerkomt op zero-tolerance wat voor huurders in Den Haag uniek is? Zo nee, kan het college aangeven wanneer er het afgelopen jaar in overleg met betrokken woonwagengewoners tot een oplossing is gekomen over de betaling van huurachterstand?
4. Is het college met ons van mening dat het exclusieve en rigide handhavingsbeleid ten aanzien van woonwagengewoners in feite discriminerend is?
5. In het genoemde artikel vergelijkt wethouder Norder het aantal standplaatsen in Den Haag met andere steden om te stellen dat Den Haag te veel standplaatsen heeft. Bij de afschaffing van de woonwagenwet op 1 maart 1999 bleek echter dat de gemeente Den Haag volgens de taakstelling van de woonwagenwet een tekort had van 153 standplaatsen. Kan het college aangeven hoeveel standplaatsen er sinds 1999 zijn opgeheven en hoeveel nieuwe standplaatsen er sinds 1999 zijn aangelegd?
6. Kan het college bevestigen dat het vrijkomen van standplaatsen (inmiddels 22) ten gevolge van het genadeloze incassobeleid past in het beleid van het college zoals wethouder Norder uitdraagt om het totaal aantal standplaatsen te verminderen?
7. Is het college met ons van mening dat het verhalen van de kosten voor de gedwongen verhuizing onder bestuursdwang van de laatste woonwagens aan de Leyweg eveneens past in het door wethouder Norder aangegeven uitsterfbeleid?
8. Kan het college bevestigen dat wethouder Norder aan woonwagengewoners de volgende keuze heeft voorgelegd: de gemeente gaat door tot het uiterste met het proberen te verhalen van de kosten van bestuursdwang om zo ontbinding van het huurcontract te kunnen afdwingen, tenzij vrijwillig afstand wordt gedaan van de huurovereenkomst; in dat geval worden zij ontslagen van hun schuldplicht. Is het college met ons van mening dat dit chantage is en derhalve onacceptabel?
9. Kan het college bevestigen dat voor het verplaatsen van de laatste wagens aan de Leyweg er is uitgegaan van offertes variërend van ongeveer € 33.000 tot € 177.000,- per wagen en de gemeente voor het verhalen van de kosten uitgaat van bedragen variërend van € 60.417,- tot € 241.668,- (bedrag afhankelijk van de grootte van de woonwagen en exclusief de kosten voor herstel van de schade als gevolg van de verplaatsing, zie bijlage 1)?
10. Kan het college bevestigen dat, uitgaande van een reguliere verplaatsing van een vergelijkbare wagen uitgevoerd door hetzelfde bedrijf (de firma Klomp, zie bijlage 2), de hiervoor genoemde offertes 100 tot 1000 % duurder zijn dan normaal, en de kosten die de gemeente op de bewoners probeert te verhalen maar liefst 400 tot 1400 % duurder blijken te zijn dan bij een normale gang van zaken? Kan het college dit extreme verschil verklaren?
11. Kan het college aangeven wie bij de gemeente verantwoordelijk was voor de opdracht aan de firma Klomp voor de verhuizing onder bestuursdwang? En kan het college bevestigen dat er

voor deze opdracht geen offertes bij andere bedrijven zijn aangevraagd, en er gelet de aard en omvang van de opdracht in strijd is gehandeld met de Europese aanbestedingsregels?

12. Kan het college bevestigen dat van de door de firma Klomp opgevoerde kosten van de genoemde gedwongen verhuizing ruim 30 % door DSO zijn betwist dan wel onvoldoende onderbouwd zijn bevonden (zie bijlage 3)?

13. Vindt het college het nu werkelijk te rechtvaardigen dat de gemeente kosten op Haagse burgers probeert te verhalen die op dubieuze wijze tot stand zijn gekomen, die in geen verhouding staan tot de gebruikelijke kosten voor een verhuizing, die nota bene door de gemeente zelf zijn betwist, maar die in ruil voor vrijwillige opzegging van de huurovereenkomst worden kwijtgescholden?

Einde vragen van de twee bewogen raadsleden, die steeds prediken voor gesloten deuren van het slot Atrium van burgemeester en wethouders, maar ook voor de gemeenteraadsleden en niet te vergeten hun luidspreekers: de media .

Ons is ter ore gekomen, dat zowel de AD-Haagsche Courant als Telegraaf het reuze interessant vonden en grote interesse toonden. Maar deze interesse verdampte snel toen de hoofdredacteurs van beide kranten een telefoontje ontvingen van een hoofdredacteur van hun Deense collega

Woensdag 1 februari 2006

Van het College van procureurs-generaal kreeg ik antwoord op mijn brief van 20 januari 2006. Ze schreven me ondermeer:

" Mede gelet op het feit dat uw laatste brief van vrij recente datum is (red. mijn brief aan de hoofdofficier van Justitie van 2 januari 2006), acht ik het aangewezen dat de hoofdofficier van justitie te Den Haag, voorzover hij dit nog niet heeft gedaan, zelf op uw brieven van 23 november 2005 en 8 januari 2006 zal reageren. Gelet daarop heb ik de hoofdofficier bij brief van heden verzocht zulks alsnog op korte termijn te doen".

Van het Gerechtshof 's-Gravenhage kreeg ik antwoord op mijn brief van 20 januari 2006 met onder meer de volgende zinnen:

"Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw beklag artikel 12 Strafvordering. Ik heb de hoofdofficier van justitie verzocht een advies op te maken in uw klaagschrift. Zodra dit advies ontvangen is, zal de advocaat-generaal ook een advies uitbrengen. Uw klaagschrift zal vervolgens aan de voorzitter van de beklagkamer van het gerechtshof voorgelegd worden, voor het bepalen van een zittingsdatum. Wij streven er naar uw zaak over vier maanden te behandelen".

Maandag 13 februari 2006

Oproep

Woensdag 15 februari 2006, om 9:00 uur in de ochtend, is er een raadsvergadering in het stadhuis. Het onderwerp tijdens deze vergadering is het "uitsterf beleid" en zoals de gemeente De Haag deze wil toepassen en zoals wethouder Norder al eerder zei: "De woonwagencultuur heeft zijn langste tijd gehad".

Wil jij, ook voor je kinderen, de woonwagencultuur behouden?? Zorg dan dat je er (man en vrouw) bij bent op deze 15^e februari!!!!!!

Dit is heel belangrijk, een voorbeeld

Aan de bewoners van de Escamplaan was beloofd dat ze een nieuw kamp zouden krijgen. Wat er nu echter dreigt te gebeuren is dat het grootste deel van de bewoners gedwongen wordt om in een huis te gaan wonen. Dit omdat de gemeente Den Haag van plan is geen nieuw kamp te bouwen, maar op de locatie huizen te bouwen.

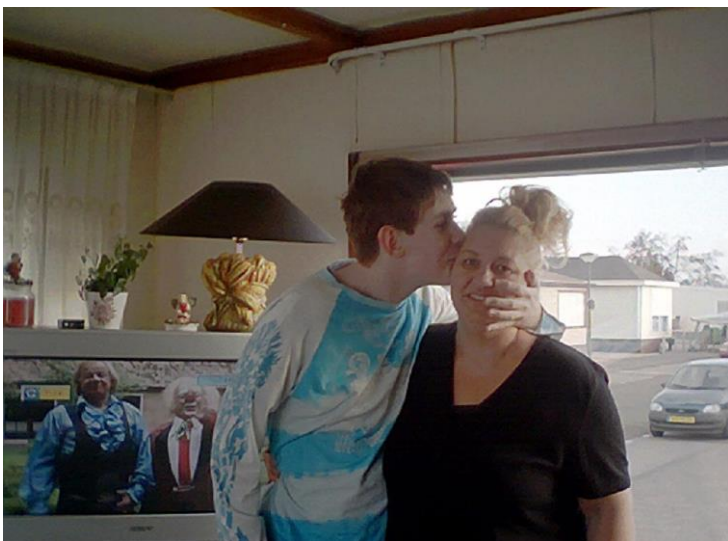
Denk niet dat dit jouw deurtje voorbij gaat, want jouw kinderen of kleinkinderen komen gegarandeerd in een huis als we nu niet achter elkaar staan.

Kom met z'n allen om zo aan de burgemeester en wethouder te laten zien dat de woonwagengewoners elkaar steunen. Kijkduin, Jan Han!ostraat, Wateringen, Guntersteinweg moeten waarschijnlijk allemaal wijken voor huizen.

Dus mensen, kom op voor onze woonwagencultuur. Denk niet wij hebben geen probleem...Deze problemen zijn problemen voor ons.....ALLEMAAL

Nogmaals ... kom met z'n allen. Je hebt niets te verliezen alleen maar te winnen. Als laatste.. Gedraag je netjes in de raadszaal, geef ze geen excuus en vergeet niet tijdens de Gemeenteraadsverkiezingen op 7 maart 2006 te stemmen op de SP. Deze partij staat vierkant achter de woonwagenbewoners. Als je niet stemt komt je stem automatisch bij de grootste partij...Dat is de partij die op dit moment onze cultuur wil vernietigen.
Einde oproep

De hoofdofficier van justitie van Den Haag Mr Han Moraal heeft nog steeds niet geantwoord op mijn brieven van 23 november 2005 en 8 januari 2006, ondanks het verzoek van zijn superieuren het College van procureurs-generaal om zulks te doen op korte termijn. Dit verzoek heeft het College van procureurs-generaal 27 januari jl aan de hoofdofficier verstuurd!
Vanochtend kreeg ik deze onderstaande foto's en tekst opgestuurd die een bewoner van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat in Den Haag. aan alle 45 raadleden van de Gemeente Den Haag heeft gestuurd:

Jantje en haar moeder Paula

Noodoproep!!!

Geachte heer/mevrouw, In de bijlage vindt u de foto's van een ruim matig verstandelijk gehandicapte tot en met randzwak begaafde vrouw en haar ernstig geestelijk gehandicapte zoon (bevestigd door de stichting MEE) wonende aan de Jan Hanlostraat 37 te Den Haag, die (tevens door de steun van een aantal raadleden!!!) dreigen te worden uitgezet en dus dakloos worden terwijl zij tot de dag van vandaag alle huurpenningen hebben voldaan. Ik hoop dat jullie na het lezen van dit bericht deze zaak eens wat beter onderzoeken zodat u er ook van bewust bent wat voor beslissingen u neemt en wat er allemaal speelt onder het mom van normalisatie wij praten hier wel over mensen voor wie het niet mogelijk is om zonder steun van andere bewoners van de Jan Hanlostraat een normaal bestaan te leiden. Het lot van deze mensen ligt in uw handen!!! PS Wat betreft normalisatie is überhaupt een belachelijke uitspraak ik vind dat er nu maar eens over iedereen als woonwagenbewoner individueel moet worden gesproken ipv over een kam geschoren te worden als groepsverband. Groetjes, Anthony Foulon Jan Hanlostraat 39 2548 MV Den Haag e-mail a.foulon@planet.nl In deel 1 van de nasleep van de ontruiming Leyweg schreef ik al over dit schrijnende geval. Het lijkt me goed om de tekst geheel weer te geven wat ik op zondag 10 juli 2006 heb geschreven:

"Zondag 10 juli 2005 Gisteren ontving ik van de SP fractie van de Gemeente Den Haag een bericht, waarvoor ik de lezers waarschuw dat het misschien te schokkend kan overkomen. Het betreft een vraag, die de fractievoorzitster van de SP heeft gesteld op 6 juli jl. aan het college van

burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag: Ingevolge het betreffende artikel, van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de Raad der gemeente ‘

‘s-Gravenhage. Op 5 juli 2005 heeft mevrouw X van woonwagencentrum Jan Hanlostraat een betekend vonnis ontvangen van een gerechtsdeurwaarder namens de publiekrechtelijke rechtspersoon Gemeente Den Haag. Mevrouw moet binnen 1 maand na 5 juni 2005 de standplaats leeg opleveren. Zo niet dan zal er ontruimd worden op donderdag 8 september 2005. Tevens moet mevrouw binnen 2 dagen de proceskosten (577,78 euro), de toegewezen incassokosten (648,55 euro) en nog enkele andere kleinere bedragen (totaal 315,45 euro) betalen. Totaal moet mevrouw binnen twee dagen 1541,78 euro overmaken. Mevrouw heeft een uitkering als alleenstaande van de sociale dienst

1. Is het college bekend met bovenstaande feiten? Zowel mevrouw als haar nu 18 jarige thuiswonende zoon hebben het fragiele X-syndroom, een erfelijke ziektebeeld met verschillende/ meerdere kenmerken. Mevrouw heeft hierdoor o.a. een verstandelijke beperking. Haar zoon heeft helaas veel meer kenmerken van eerder genoemd ziektebeeld. Hij is verstandelijk gehandicapt waardoor hij als het ware functioneert op een leeftijd van 3 jaar, daarnaast heeft hij last van ernstige autistische kenmerken. Doordat het een erfelijke ziekte is op het X-chromosoom, zijn de ziekte kenmerken bij vrouwen minder ernstig dan bij mannen. De zoon ontvangt een Wajong uitkering, wat betekent dat hij volledig gehandicapt is vanaf zijn geboorte, en is 100% afgekeurd

2. Beiden worden door de gemeente, als verhuurder van de standplaats, hun huis uitgezet, is er opvang geregeld voor deze gehandicapte moeder en zoon? Zo ja, waar bestaat de begeleiding uit? Zo nee, waarom niet?

*3. Bent U niet met de SP van mening dat het in dit geval noodzakelijk is? Mevrouw heeft enige maanden haar huur niet betaald i.v.m. klachten over de standplaatsen. Toen mevrouw duidelijk werd dat de verhuurder/gemeente een juridische incasso zaak zouden beginnen, wilde zij haar achterstallige huur alsnog betalen. Doordat haar paspoort was verlopen, er dus een nieuw identiteitsbewijs **aangevraagd** moest worden, betaalde zij haar achterstallige huur enkele dagen na de door de gemeente gestelde datum van 1 september 2004. Mevrouw kon zonder geldig identiteitsbewijs haar geld niet overmaken van de ene naar de andere rekening. De nu nog te betalen kosten van ruim 1500 euro zijn met name kosten die tijdens en na de rechtszaak tot huurontbinding gemaakt zijn. Mevrouw heeft dit geld niet.*

4. Kan mevrouw een spoedlening ontvangen om bovenstaande te betalen via de bijzondere bijstand? De zoon gaat 5 dagen per week op medische indicatie naar een dagopvang. Hij wordt van huis uit opgehaald en thuisgebracht.

5. Waar kan de gehandicapten vervoer na huisuitzetting de zoon ophalen voor de dagopvang? De zoon raakt ernstig in de war wanneer hij zijn regelmaat kwijt raakt, wanneer hij uit zijn vertrouwde omgeving is. Na huisuitzetting zijn zij genoodzaakt te gaan zwerven.

6. Hoe denkt U dit gezin regelmaat aan te kunnen bieden na huisuitzetting? Woningbouw corporaties hebben woonconsulenten in dienst.

7. Heeft de gemeente als verhuurder woonconsulenten in dienst? Zo ja, heeft deze contact opgenomen met dit gezin? Zo nee, waarom niet? Het gezin moet voor 5 augustus de standplaats leeg opgeleverd hebben, daarna ligt er een dwangsom van 5000 euro per dag. Gezien bovenstaande tijdsdruk verzoeken wij U de gestelde vragen beantwoord te hebben voor 29 juli 2005.

Ingrid Gyömörei, SP

Commentaar: In welk land zijn we bezeild? Een land, die een invalide vrouw met haar invalide zoon op straat zet en voor hun astronomische bedragen laat betalen en desondanks toch haar standplaats moet verlaten? Dit kan toch niet gebeuren. Denk eens in, zij is met haar zoon ook al op 11 december 2002 in de ijskoude dagen door een grote politiemacht tegen haar wil naar een nieuwe locatie gedeporteerd. Het lijkt meer op tekst uit een misdaad roman of op een nachtmerrie. Toch is het de keiharde werkelijkheid van onze 'rechtstaat' Nederland anno 2005. " Einde tekst geschreven op zondag 10 juli 2005

Dinsdag 14 februari 2006

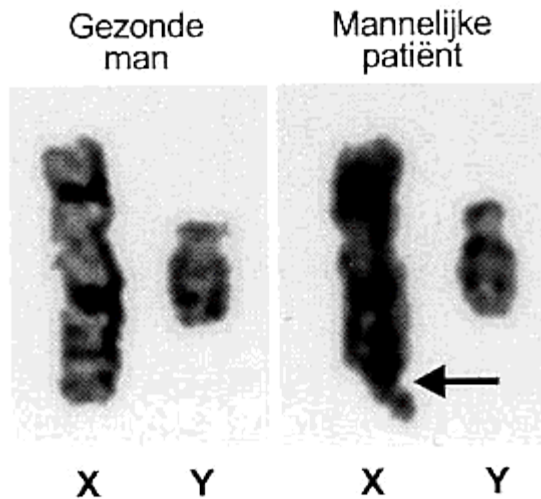
In het AD/ Haagse courant staat vandaag een schokkend artikel over Paula en haar zoontje Jantje

'De wijkagent heeft zelfs staan janken, tegen zoveel onrecht' Marc Konijn, Den Haag De wereld van Jantje is broos. Het liefst zit hij op zijn kamertje, dicht bij zijn nepaquarium, zijn discolamp en zijn cd-speler. daar op die negen vierkanten meter, in een oude woonwagen op een nieuw kamp aan de uiterste rand van Den Haag, voelt hij zich veilig. Daar draait hij dan zijn plaatjes, loeihard, en op zijn geheel eigenwijze. Midden in een lied drukt hij de herhaalknop in, om die ene zin nog een keer te horen. telkens weer, soms wel honderden keren achter elkaar. Al hij genoeg heeft van Ernst Bobby en de rest, kijkt hij graag televisie heen en weer wiegend met zijn bovenlichaam als een ja-knikker die olie boort, met een lege blik in zijn ogen. Jantje is negentien jaar, zwaar geestelijk gehandicapt en autistisch. Hij moet vijfkeer op en dag worden verschoond, en mag niet naar buiten, omdat hij lijdt aan vitiligo, een ziekte waarbij pigment wordt afgebroken door zonlicht. Jantje heeft het - met een vocabulaire van tien woorden- niet getroffen. Wat hem 17 maart te wachten staat, daar heeft hij geen enkel benul van. Dat is de datum waarop Jantje en zijn moeder Paula (38) de woonwagen uit moeten zijn. Dat is de dag hun wagen in beslag wordt genomen door de gemeente Den Haag als gevolg van het huurincasso traject dat is ingezet. 25 woonwagens zijn om die redenen al weggesleept. Paula en Jantje worden nummer 26. Paula kan het niet vatten want ook zij gaat misdeeld door het leven, Ze redt het alleen door de niet aflatende hulp van vader, zus en een groep bewoners op het kamp. Dat kamp heeft massaal de huur niet betaald, uit protest tegen lekkende gaskabels, ontploffende stopkasten en schimmelende schuurtjes..Paula had 3300 euro schuld, betaalde de rekening na een aanmaning, maar was twee dagen te laat. De advocaat van de gemeente houdt voet bij stuk: 17 maart staan moeder en zoon op straat. Buurvrouw Cella: "Die mensen hebben geen hart. Zelfs de wijkagent heeft hier staan janken. Ons Jantje blijft hier. Dat beloof ik" Het artikel vergeet te vermelden, dat de woonwagen van Tinus Perdaems op 3 november 2005 van de Jan Hanlostraat niet is weggesleept, maar met een deel van zijn inboedel geheel met de grond is gelijk gemaakt, terwijl de gemeente had toegezegd dat de wagen zou worden gedemonteerd en opgeslagen.

Woensdag 15 februari 2006

Tijdens rondvraag van de commissie vergadering van Welzijn van de gemeente Den Haag heeft Mevrouw Hiek van Driel van de SP vragen gesteld over het geval van al of niet uitzetting van de invalide vrouw met haar invalide zoon van haar standplaats aan de Jan Hanlostraat te Den Haag. De wethouder mevrouw Klijsma heeft hierop geantwoord dat de uitzetting doorgaat en dat 24 uur tijdens de uitzetting voor de invalide zoon opvang wordt geregeld. Mevrouw van Driel heeft daarop gezegd, dat Paula haar huurschuld had voldaan. De wethouder zou dat nagaan. Grote ontzetting en diep verdriet bij zoveel onrecht bij de betrokkenen. Dit kan toch niet gebeuren, reden waarom ik niet zal schuwen om alle middelen in te zetten die mij ter beschikking staan om te voorkomen, dat Paula en haar zoon Jantje van hun standplaats na 16 maart 2006 zowel Paula als Jantje hebben is het fragiele X syndroom zullen worden verwijderd. De ziekte. Een stoornis in de verstandelijke ontwikkeling of geestelijke handicap, komt vaker voor bij mannen. Dit komt onder andere doordat een aantal vormen van zwakzinnigheid ontstaan door een verandering in het X-chromosoom. De meest voorkomende vorm van X-gebonden zwakzinnigheid wordt veroorzaakt door een breekbare (fragiele) plaats in het X-chromosoom (zie figuur). Op die plaats hebben de bouwstenen een bijzondere volgorde, waardoor zeer gemakkelijk veranderingen kunnen optreden. Soms worden daar kleine stukjes in de normale keten ingebouwd (insertie), waardoor de gebruikelijke volgorde van de bouwstenen wordt verstoord. Hierdoor wordt een gen uitgeschakeld dat van groot belang is voor de werking van de hersenen. De mensen, die aan hun ondergeschikten orders geven om Paula en Jantje na 17 maart 2006 uit hun wagen te zetten, hebben een veel ernstigere ziekte: het syndroom van het ontbreken van een hart dat op de juiste plaats klopt, het zogenaamde DH syndroom. Voor nadere uitleg van de kenmerken van dit syndroom wordt verwezen naar de notulen van de raadsvergaderingen van de Gemeente Den Haag, vanaf 5 juni 1997. (de datum dat door de gemeenteraad van Den Haag

werd besloten het woonwagencentrum aan de Leyweg te sluiten)

Figuur . Het fragile X-syndroom: de fragile X, een breekbare plaats aan de onderzijde van het X-chromosoom. Links een normale XY, rechts een fragile X en een Y-chromosoom.

Zondag 19 februari 2006

Vanochtend ontving ik een fax met een afschrift van de brief dd. 20 januari 2006, die de advocaat van burgemeester Deetman Mr A.R. de Jonge schreef aan de advocaat van Paula Mr H. Koning. met onder meer de volgende schokkende zinnen: "Ik heb nog te reageren op uw brief van 22 november jl. met bijlage, zijnde het advies van MEE Zuid-Holland van 15 november 2005. De gemeente ziet in het advies onvoldoende aanwijzingen om te kunnen concluderen, dat een ontruiming door uw cliënte van de standplaats zal leiden tot een acuut medische noodsituatie". (...) "Tegen die achtergrond ziet de gemeente zich dan ook genoodzaakt om de ontruiming andermaal in gang te zetten. In dat kader wordt uw cliënte binnen een periode van 8 weken in de gelegenheid gesteld om vrijwillig tot ontruiming over te gaan. Na ommekomst van deze termijn, die derhalve verstrijkt op 17 maart 2006 zal de ontruiming zonder nadere aankondiging door de deurwaarder in gang worden gezet". Commentaar overbodig als men het hieraan voorafgaande tekst en foto's van mijn website heeft gelezen en gezien van het drama van Paula en haar zoon Jantje.

In Den Haag daar woont een graaf

En zijn zoon heet Jantje.

Als je vraagt: Waar woont je pa?

Dan wijst hij met zijn handje.

Met zijn vingertje en zijn duim,

Op zijn hoed draagt hij een pluim,

Aan zijn arm een mandje.

Dag, mijn lieve Jantje!

Donderdag 24 februari 2006

GROOT NIEUWS. In de raadsvergadering van de Gemeente Den Haag hebben gisteren de wethouders de heer Norder en mevrouw Kleinsma het volgende medegedeeld: indien zij een medische indicatie van een bevoegd arts ontvangen, waaruit blijkt dat het ongewenst zou zijn om Paula en haar invalide zoontje Jantje van hun standplaats te verwijderen, zij zich zullen beraden of het besluit van uitzetting niet zou kunnen worden ingetrokken. Uit deze diplomatieke woorden kunnen we gevoegelijk aannemen dat zij daarmee te kennen hebben gegeven, dat zij daarmee de ontstane impasse willen doorbreken en het niet willen laten aankomen op een politiek steekspel. Even daarvoor was door de SP een

motie ingediend, die aan de raad vroeg om te voorkomen dat Paula en haar zoontje zouden worden uitgezet. Door de mededeling van de wethouders heeft de SP zeer terecht en getuigen van politiek inzicht, door hun motie voorlopig niet in stemming, te brengen, daarmee aangevend dat zij de raad niet onnodig onder druk willen zetten. Uiteraard mocht het zo zijn - wat ik niet aanneem - dat B en W alsnog zouden besluiten Paula en haar zoontje uit te zetten zij altijd op de motie kan terugkomen.. In de wandelgang hoorde ik van een aantal raadsleden van de VVD, dat zij erg blij waren dat het niet tot een stemming was gekomen. Maar ik hoorde ook een raadslid die woedend was op het college van B en W dat zij nu pas met deze oplossing waren gekomen. Zij hadden al veel eerder aan Paula moeten zeggen, dat zij een attest van een bevoegd arts moest overleggen omdat zij de mededeling van de Stichting Mee onvoldoende achten (zie onder zondag 19 februari :de brief van de advocaat van de Gemeente Den Haag). Ik heb hem toen gezegd dat uiteindelijk het resultaat telt en dat is voor Paula en haar zoon Jantje uiteindelijk het belangrijkste.. Door de vele inspanningen van vele zijden zowel door raadsleden, media als ook de massale opkomst van woonwagengewoners tijdens de laatste twee vergaderingen, hebben B en W eieren voor hun geld doen kiezen. Het blijft toch ongelooflijk dat het nodig is geweest om zo veel druk uit te oefenen om ze van gedachten te doen veranderen. Vergeet niet dat de vader van Paula steeds heeft gewezen op het feit van de onmenselijkheid van hun besluit tot uitzetting. Gisteren heeft hij nog eens, met een indrukwekkend betoog dit onderstreept. Hij heeft een enveloppe met alle documenten aan wethouder mevrouw Kleinsma aangeboden en haar uitgenodigd een 'bakkie' te doen in de wagen van Paula en haar zoontje. Het was ontroerend om te zien hoe gelukkig Paula en haar familie na afloop waren..

In Den Haag door woont een graaf, die in het mandje van Jantje een brief heeft gestopt met de woorden: Je mag blijven Lieve Jantje mijn zoon!

Donderdag 7 april 2006

Hieronder volgt een brief die de fracties van CDA (!)/SP/D66/HSP/CU-SGP vandaag schreven aan de voorzitter van de Gemeenteraad van Den Haag,"In het (recente) verleden hebben de gemeenteraad en het college meerdere malen met elkaar van gedachte gewisseld over de verhuizing van het woonwagencentrum aan de Leyweg. De raadsleden Ingrid Gyomrei (SP) en Joris Wijsmuller (HSP) hebben op 24 januari 2006 schriftelijke vragen gesteld aan het college over de verhuizing van het woonwagencentrum aan de Leyweg.

Het college heeft deze vragen op 7 maart 2006 beantwoord (RIS 134941).. Nieuwe informatie door RTV West naar buiten gebracht werpt een nieuw licht op dit dossier. In het TV West onderwerp komen meerdere verhuis/transportbedrijven aan het woord die beschikken over de juiste

transportmiddelen en en bereid zijn een dergelijke operatie uit te voeren. In de beantwoording van de schriftelijke vragen van de raadsleden Gyomrei en Wijsmuller stelt het college echter: "Indertijd bleek dat het zeer moeilijk was om bedrijven te vinden die een dergelijke opdracht konden of wilden uitvoeren". De fracties van CDA / SP / 066/ HSP / CU-SGP zetten hun vraagtekens bij deze uitspraak. Zij worden hierbij gesteund door een rapport van de gemeentelijke accountantsdienst (GAD). Enkele citaten uit het GAD-rapport van 20 maart 2003 (kenmerk: A.2003.187):

- Het scenario van een gedwongen verplaatsing is vanaf juli 2002 in beeld gebracht met het opstellen van een eerste versie van het draaiboek. (...) In augustus 2002 is het beoogde verhuis/transportbedrijf gevraagd een offerte uit te brengen. Hieruit bleek dat de kosten aanzienlijk hoger zouden uitvallen dan het beschikbare budget" .
- "Zo is er geen sprake geweest van het aanvragen en vergelijken van offertes van meerdere bedrijven. Oorzaak hiervan is volgens verkregen informatie gelegen in het niet voorhanden zijn van meerdere kandidaten die deze verhuisoperatie konden of wilden uitvoeren. (...) Op basis van deze documentatie lijken

de geoffreerde tarieven niet (sterk) concurrerend. Uit de prijsvergelijking komt naar voren dat deze tarieven aan de bovenkant van de markt zitten".

Conclusie: er was geen sprake van acute bestuursdwang met een korte inkoopprocedure. Ruim drie maanden voor de feitelijke start van de verhuizing onder bestuursdwang op 11 december 2002 was het college reeds op de hoogte van het feit dat de verhuizing onder bestuursdwang feitelijk hoger zou uitvallen dan begroot. Desondanks heeft het college niet meerdere transportbedrijven benaderd, terwijl er alleen al in Nederland 19 transportbedrijven zijn die in staat zijn om 'exceptioneel transport' te verrichten met woonwagens (zie overzicht bijlage I). Op grond van het desbetreffende artikel van het reglement van orde leggen wij de volgende vragen voor:

1. Was het college er in augustus 2002 van op de hoogte dat in Nederland meerdere transportbedrijven beschikken over het materieel & personeel om een dergelijk operatie uit te voeren, zoals in bijlage I gegeven informatie? Zo ja, waarom zijn deze bedrijven niet benaderd? Zo nee, waarom ontbreekt het bij de gemeente aan actuele marktinformatie betreffende 'exceptioneel transport'?
- 2.. Het college is van mening dat i.v.m. "gevoeligheid van de zaak" slechts één verhuis/transportbedrijf bereidwillig was de klus te klaren. Dit getuigt van groot wantrouwen tegen andere verhuis/transportbedrijven. Kan het college aangeven waarom dit niet strijdig is met de regels die gelden voor Europese aanbesteding en de 'gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn'?
3. Op grond van welke criteria veronderstelt het college dat bij *een* Europese aanbesteding - bij de destijds geldende regels - deze verhuizing geen "dienst" (drempelbedrag: Euro 200.000 - Euro 236.945) is maar een "werk" (drempelbedrag: Euro 200,000 - Euro 5.923.624)? (wij verwachten bij de beantwoording een vergelijkend onderzoek).
4. Welke regelgeving, richtlijnen, jurisprudentie, e.d. liggen ten grondslag aan de mening van het college dat bij zogenaamde bestuursdwang het niet noodzakelijk is geweest deze verhuizing conform de 'gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn' aan te besteden?
5. De fracties willen, desnoods vertrouwelijk, inzicht in de inkoop documentatie die ten grondslag heeft gelegen aan de keuze voor een verhuis/transportbedrijf

Michel Santbergen CDA Ingrid Gyömörei SP Margo de Jong D66 Joris Wijsmuller Haagse Stadspartij Wim Pijl CU-SGP

Wat zullen de antwoorden van de gemeenteraad zijn op deze netelige vragen? . Het blijkt nu maar weer eens hoe zeer er door de Gemeente Den Haag in 2002 aangerotzood is.

Dinsdag 16 mei 2006

Vandaag stuurt Burgemeester Deetman een antwoord op de brief van 7 april 2006 van de raadsleden M.J.J. Santbergen, Ingrid Gyömörei, M.D. de Jong, G.H.M. Wijsmuller en W.J. Pijl die zich beklagen over de waanzinnig hoge kosten van de verhuizing, van de woonwagens van de Leyweg in 2002.

Hier volgt het antwoord van B en W Ingevolge het bepaalde in artikel 35, lid 4, van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad, antwoorden wij als volgt.

1. Was het college er in augustus 2002 van op de hoogte dat in Nederland meerdere transportbedrijven beschikken over het materieel & personeel om een dergelijk operatie uit te voeren, zoals in bijlage I gegeven informatie? Zo ja, waarom zijn deze bedrijven niet benaderd? Zo nee, waarom ontbreekt het bij de gemeente aan actuele marktinformatie betreffende 'exceptioneel transport'?

Ja. In augustus 2002 was de openbare ledenindex van Transport en Logistiek Nederland nog niet via de website, waarnaar u refereert in uw bijlage,

beschikbaar. Op een algemene ledenvergadering van TLN in november 2004 is besloten dat deze informatie beschikbaar zou worden gesteld.

Het door de Gemeentelijke Accountantsdienst uitgevoerde onderzoek vermeldt in het op 20 maart 2003 uitgebrachte rapport over de gevolgde inkoopprocedure het volgende: "Ten aanzien van de keuze van het verhuis/transportbedrijf is slechts in beperkte mate inkoopdocumentatie voorhanden. Zo is er geen sprake geweest van het aanvragen en vergelijken van offertes van meerdere bedrijven.

Oorzaak hiervan is volgens verkregen informatie gelegen in het niet voorhanden zijn van meerdere kandidaten die deze verhuisoperatie konden

of wilden uitvoeren. Ten aanzien van de door het ingehuurde verhuis/transportbedrijf uitgebrachte offerte heeft op onderdelen wel een prijsvergelijking plaatsgevonden zoals met betrekking tot tarieven voor zwaar kraan- hijs- en transportmaterieel. Daarnaast is een onderbouwing

opgevraagd van de door het bedrijf geoffreerde uurtarieven. Op basis van deze documentatie lijken de geoffreerde tarieven niet (sterk)concurrerend

Uit de prijsvergelijking komt naar voren dat deze tarieven aan de bovenkant van de markt zitten". Na het uitbrengen van dit rapport hebben zich geen nieuwe feiten of omstandigheden voorgedaan, die aanvulling van de informatie uit het rapport noodzakelijk maken

2. Het college is van mening dat i. v.m. "gevoeligheid van de zaak" slechts één verhuis/transportbedrijf bereidwillig was de klus te klaren. Dit getuigt van groot wantrouwen tegen andere verhuis/transportbedrijven. Kan het college aangeven waarom dit niet strijdig is met de regels die gelden voor Europese aanbesteding en de 'gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn'?

Er gold geen verplichting tot Europees aanbesteden. Verhoudingsgewijs is het merendeel van de opdracht (54,6 %) aan te merken als een werk, waardoor de regels voor aanbesteding van werken gevolgd dienden te worden. Omdat de drempelwaarde van werken destijds Euro 6.242.028 bedroeg en dus de drempelwaarde van werken niet wordt overschreden, was er geen verplichting tot Europees aanbesteden.

De gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn gold ten tijde van de gedwongen verplaatsing in 2002 niet

3. Op grond van welke criteria veronderstelt het college dat bij een Europese aanbesteding bij de destijds geldende regels - deze verhuizing geen "dienst" (drempelbedrag: Euro 200.000 - Euro 236.945) is maar een "werk" (drempelbedrag: Euro 200.000 - Euro 5.923.624)? (wij verwachten bij de beantwoording een vergelijkend onderzoek).

Er is per onderdeel van de opdracht beoordeeld of het om een werk of dienst ging. In dit geval was het merendeel van de opdracht te bestempelen als een werk. De opdracht heeft meer het karakter gehad van een demontage en verplaatsing van bouwwerken dan van een verhuizing. uitgangspunt

hierbij zijn de door de Europese Commissie uitgegeven CPV -codes. Deze codes benoemen duizenden activiteiten, die vervolgens worden gekwalificeerd als een werk of een dienst. Bijlage I geeft een overzicht van de verhouding tussen werken en diensten aan de hand van de kostenraming van Firma Klomp Transport B.V. De onderdelen van de opdracht die als dienst zijn aan te merken zijn de transportwerkzaamheden, de veiligheid en de bewaking en de verhuizing van de inboedel en de inventaris. De veiligheid en de bewaking zijn analytisch gezien niet aan te merken als een dienst die onlosmakelijk met het werk zijn verbonden, maar hoeven volgens de Europese regelgeving niet apart als een dienst aanbesteed te worden, daar de drempelwaarde van diensten niet wordt overschreden. De verhuiswerkzaamheden zijn, doordat

ze onlosmakelijk met het werk verbonden zijn, volgens de regels niet aanbestedingsplichtig. Dit geldt ook voor de transportwerkzaamheden. Zonder transport kan immers geen sprake zijn van een ontruiming van de woonwagenlocatie.

4. Welke regelgeving, richtlijnen, jurisprudentie, e.d. liggen ten grondslag aan de mening van het college dat bij zogenaamde bestuursdwang het niet noodzakelijk is geweest deze verhuizing conform de 'gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn' aan te besteden?

Zoals reeds bij de beantwoording van vraag 2 is opgemerkt bestond er geen gemeentelijke aanbestedingsrichtlijn ten tijde van de verplaatsing van woonwagens in 2002. Hieraan kon derhalve niet worden getoetst.

5. De fracties willen, desnoods vertrouwelijk, inzicht in de inkoopdocumentatie die ten grondslag heeft gelegen aan de keuze voor een verhuis/transportbedrijf

Het dossier dat ten behoeve van de accountantsdienst is gemaakt voor het onderzoek naar de redelijkheid en noodzakelijkheid van de kosten

voor de ontruiming van de woonwagenlocatie aan de Leyweg kunt u vertrouwelijk inzien op de afdeling woonwagenzaken. Het college van burgemeester en wethouders, de secretaris, de burgemeester, getekend door D.M.F. Jongen W.J. Deetman

Bijlage 1: Kostenraming Firma Klomp Transport B.V.

De opdracht bestaat uit 8 onderdelen, namelijk:

1. Verhuizing van de inboedel en de inventaris,
2. Montage en demontage,
3. Transportklaar maken,
4. Kraanwerkzaamheden,
5. Transportwerkzaamheden,
6. Veiligheid en bewaking,
7. Algemene voorzieningen en
8. Projectcoördinatie.

Bij de vaststelling of sprake is van een werk of dienst, is voor elk onderdeel een percentage bepaald van het totaal. In dit totaal zijn de onderdelen 7 en 8 niet meegenomen. De onderdelen 7 en 8 zijn niet specifiek te kenmerken als een werk of een dienst en kunnen achteraf naar rato worden meegenomen in het percentage dat betrekking heeft op werken en het percentage dat betrekking heeft op diensten. Bepalend of sprake is van een werk of dienst zijn dus de onderdelen 1 tot en met 6. De verdeling naar werken en diensten kan als volgt worden weergegeven:

Werken:

169.480,00	Montage en demontage
64.515,00	Transportklaar maken
321.000,00	Kraanwerkzaamheden

554.995,00	Totaal werken
-------------------	----------------------

Diensten:

116.148,00	Veiligheid en bewaking (1B-dienst)
92.780,00	Verhuizing inboedel en inventaris
253.000,00	Transportwerkzaamheden

462.168,00	Totaal diensten
-------------------	------------------------

1.017.163	Totale kosten diensten en werken
------------------	---

Apart

238.469,00	Algemene voorzieningen (naar rato)
125.563,20	Projectcoördinatie (naar rato)

Het onderdeel werken omvat 54,6 % van de totale kosten. Dit houdt in dat de regels omtrent de aanbesteding van werken gevolgd dienden te worden. Omdat de drempelwaarde voor werken niet wordt overschreden, geldt geen aanbestedingsplicht.

Het antwoord is weer mistig zoals altijd. Ik wil nog even in herinnering brengen wat de commissie de Haseth van de 'verhuizing' in haar rapport in 2005 heeft gezegd: "Volgens deskundigen was de gestelde termijn waarbinnen de verhuizing geklaard moest zijn te kort om tot een zorgvuldige uitvoering, dat wil zeggen met zo min mogelijk schade aan de wagens, te komen. Doordat reeds op de eerste dag van de operatie is afgeweken van het draaiboek, heeft de verhuizing vertraging opgelopen. (...) Resultaat was wel dat een van de lichtste wagens op een van de weinige verzwaarde plekken van nieuwe locatie terecht is gekomen. Een van de grotere wagens is neergezet op een standplaats die daarop niet berekend was. Tevens is het uitgangspunt dat niet vergunbare wagens zouden worden opgeslagen niet uitgevoerd. Hierdoor staan momenteel ook de niet vergunbare wagens op de nieuwe locatie, zonder de mogelijkheid alsnog een vergunning te krijgen, maar ook, naar het zich laat aanzien, zonder dat de gemeente ze kan verwijderen; zij heeft ze immers daar doen neerzetten. Ten aanzien van de voorbereiding van de verhuizing is de commissie van mening dat de logistieke en personele organisatie van de 'operatie' ernstig is onderschat, waardoor er sprake was van veel improvisatie en ad hoc beslissingen tijdens de uitvoer ervan door alle betrokkenen. In het bijzonder moet het, naar oordeel van de commissie en veel van haar gesprekspartners, als een ernstige tekortkoming worden aangemerkt dat er voor aanvang van de verplaatsing geen volledige schouw is gehouden op de oude locatie, waarbij de te verhuizen wagens konden worden gemeten en de verhuizer de gelegenheid kreeg op te nemen wat voor verschillende wagens hij diende te verhuizen. Ook het feit dat er na afloop van de verhuizing geen integrale evaluatie heeft plaatsgevonden, ziet de commissie als een tekortkoming, zeker in het licht van de nog op handen zijnde deconcentratie van de Escamplaan".

Maar zoals we al weten is het rapport van de Commissie de Haseth rechtstreeks naar de prullenbak verwezen.

Woensdag 24 mei 2006

Vandaag mocht ik voor het Gerechtshof in de Den Haag komen om te klagen over het feit dat de officier van justitie mij niet heeft willen vervolgen voor mijn misdrijven toen ik me liet arresteren 3 november 2005 in de wagen van Tinus Perdaems op de Jan Hanlosstraat 9 en op 2 januari 2006 in de wagen van Sani Kames. De ene keer was ik te oud en de andere keer was het een misdrijf van geringe aard/omvang. Vanmiddag kwam ik voor de meervoudige kamer van het Gerechtshof in Den Haag met de voorzitter mevrouw Mr W.P.C.M. Noordam geassisteerd door de raadsheren Mr R.P.B.M Berger, Mr W. Bruinsma, Er was ook een lid van het college van procureurs-generaal van het Openbaar Ministerie aanwezig t.w de advocaat- generaal Mr G.C.Haverkate . De griffier was mevrouw Mr C.W. Kuiper-van den Haak. Mij werd door voorzitter de gelegenheid geboden mijn klaagschrift geheel voor te lezen. Ik heb ze ieder een kopie van mijn pleidooi overhandigd zodat ze mee konden lezen als het eventueel te vlug ging, want ik moest het wel kort maken zei de voorzitter vooraf. Hier volgt dan mijn pleidooi dat ik zonder onderbreking mocht voorlezen: Beklag van Tom de Booij op grond van artikel 12 en 12 a t/m l van het Wetboek van strafvordering op woensdag 24 mei 14.30 uur voor het Gerechtshof te 's-Gravenhage. Zaak nummer 06/1627

's-Gravenhage 24 mei 2006

Edelachtbare Leden van het Hof,

Door Uw Gerechtshof werd ik gevraagd om vandaag te verschijnen voor de raadkamerzitting van de twaalfde meervoudige strafkamer in twee hoedanigheden, te weten als hoofdklager en als hoofdbeklaagde. In dit laatste geval is mijn naam in de oproep onvolledig weergegeven ipv T. Booij moet het zijn T. de Booij. Tevens zou ik U willen wijzen op het feit dat U in uw oproep om te verschijnen voor de beklagkamer (datum 21 april 2006 zaaknummer K06/1627), gewag wordt gemaakt van het feit dat ik in het verleden één strafbaar feit zou hebben begaan, waarvoor ik door

de officier van justitie niet zou zijn vervolgd. Het betreft hier echter twee strafbare feiten, die door mij zijn begaan op resp. 3 november 2005 en 2 januari 2006.

Hoofdklager

Laat ik beginnen in mijn rol als Hoofdklager. In mijn brief van 23 november 2005 aan de officier van justitie heb ik mij beklagd over het feit, dat hij in zijn brief van 11 november 2005 (kenmerk 09-661043-5/68/EVDB) mij mededeelt, dat hij mij niet zal vervolgen en als reden opgeeft, ik citeer: "uw leeftijd een vervolging minder gewenst maakt".

Ik heb in mijn brief de volgende zin gebruikt die voor zichzelf spreekt: "Vindt u het niet onlogisch en inconsequent dat de officier thans een vervolging minder gewenst acht gezien mijn leeftijd, terwijl hij wél toezegt om "in de toekomst" bij een nieuwe zaak (in beginsel) wél tot strafvervolging over te gaan? Immers: "in de toekomst" zal mijn leeftijd hoger zijn dan heden. Het kan toch niet waar zijn, dat ik ongestraft een bevel van een ambtenaar opzettelijk kan negeren. Het is toch een misdrijf tegen het openbaar gezag (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht) dat normaliter bestraft mag worden met een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie. Daarbij voegt de officier er nog aan toe: "Mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen u worden opgemaakt, strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel zal worden doorgezet".

Het was mij toen al meteen duidelijk dat er in de zin een addertje onder het gras zat namelijk in het woord "in beginsel". En ja, de officier van justitie heeft gemeend wederom het door mij op 2 januari 2006 gepleegde misdrijf te seponeren door kennelijk gebruik te maken van het woord "in beginsel". Ook hier ging het om het door mij niet opvolgen van een ambtelijk bevel van een ambtenaar. Nu heeft de officier van justitie weer een nieuwe troefkaart uit de hoge hoed getoverd. Hij geeft als reden op: "het een feit van betrekkelijk geringe aard/omvang betreft". Daar zegt hij mee dat het niet opvolgen van een ambtelijk bevel iets van geringe aard /omvang is. Hij eindigt weer met de toverformule: "Mocht er in de toekomst opnieuw een proces-verbaal tegen u worden opgemaakt, strafvervolging in de nieuwe zaak in beginsel zal worden doorgezet". Ik moge Uw edelachtbare college erop wijzen, dat de tweede arrestatie op 2 januari 2006 niet bepaald gerangschikt kan worden als een misdrijf van geringe omvang. Zeker niet van geringe omvang was het politieapparaat, dat uren lang nodig is geweest om mij aan te houden en over te brengen naar het politiebureau. Rond 12 uur in de middag van 2 januari 2006 heb ik mij begeven in de woonwagen van de Heer Sanie Kames, die stond op het voormalig woonwagencentrum aan de Leyweg in Den Haag. Rond twee uur werd door de hoofdinspecteur Jansen gezegd, dat de wagen op privé-terrein stond en onmiddellijk moest worden verwijderd. Ik heb hem medegedeeld dat ik de wagen onder geen beding wenste te verlaten. In totaal waren betrokken bij mijn aanhouding 3 hoofdinspecteurs van politie, t.w. de heren C. Jansen, D. Driessen en van der Broek, alsmede de rechercheur mevrouw Janssen. Zij stonden tijdens de urenlange operatie in direct verbinding met het hoofd van de politie de burgemeester W.J. Deetman. De hele buurt rond de Leyweg was voor het verkeer afgezet. Er waren zeker een vijftal tal busjes met ME aanwezig. Bij mijn aanhouding in de woonwagen kwam behalve de hoofdinspecteur van den Broek ook nog een vijftal mannen en een vrouw van de ME om mij eventueel naar buiten te dragen. Bij mijn eerste aanhouding op 3 november 2005 had ik mij laten wegdragen uit de woonwagen van Tinus Perdaems door het arrestatieteam. Dit keer heb ik verkozen om lopende de wagen na mijn aanhouding te verlaten. Uit dit alles moge toch blijken dat de officier van justitie wel een zeer merkwaardige opvatting heeft over wat een misdrijf van geringe aard/omvang is. Het zal mij benieuwen, wanneer ik mij wederom gedrongen voel om weer een misdrijf te plegen wat dan zijn reden zal zijn van zijn sepot. Tot besluit van dit eerste betoog in mijn rol als hoofdklager vraag ik aan Uw edelachtbare college of U met het sepotbeleid van de officier van justitie in de onderhavige gevallen kunt meegaan. Het is op zijn minst vreemd dat leeftijd een rol speelt bij heit sepotbeleid en in het tweede geval U het door mij begane misdrijf van geringe aard/omvang vindt.

Uiteraard is het mij bekend dat de officier van het Openbaar Ministerie gebruik mag maken van het opportuniteitsbeginsel waarbij hij gerechtigd is om al of niet tot vervolging over te gaan op grond van het algemeen belang. Het hek is toch van de dam als iemand die boven de tachtig is zo maar tot twee maal toe een ambtelijk weigert op te volgen. Men kan dan toch onmogelijk spreken dat hier sprake is van algemeen belang om een bejaarde man niet te vervolgen. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat hier sprake is van rechtsongelijkheid. Ik zou wel eens willen zien of de officier van justitie iemand met een ander verleden en een ander achtergrond eveneens niet zou willen vervolgen. Ik wijs U op mijn 'staat' van dienst, die zich in mijn dossier bevindt aangaande de door mij begane misdrijven in de afgelopen dertig jaren. U kunt dan ook zeker in mijn geval spreken van een recidivist. Echter één door mij begane misdrijf staat niet in deze lijst omdat ik ingegaan ben op een transactievoorstel van de officier van justitie. Op 17 december 2002 pleegde ik lokaalvredebreuk uit protest tegen het feit dat de burgemeester van Den Haag W.J. Deetman mij op zijn spreekuur niet wenste te ontvangen. Ik wilde hem vragen waarom hij op 11 december 2002 was overgegaan tot gedwongen ontruiming met bestuursdwang van het woonwagencentrum aan de Leyweg, ondanks het feit dat hem per brief door mij, als adviseur, en door de advocaat van de bewoners was medegedeeld dat de bewoners bereid waren vrijwillig te verhuizen. De officier van justitie stuurde mij een dagvaarding om op 6 augustus 2003 te verschijnen voor de politierechter. In de zomer 2003 leek het er echter op dat de Gemeente Den Haag een welwillender koers inzake het woonwagenbeleid zou inzetten. Daarom heb ik toen besloten om de zaak niet op de spits te drijven en ben ik ingegaan op het transactievoorstel van de officier van justitie: ik betaalde 130 euro en de officier trok de zaak in. Het is toch op zijn minst vreemd om te mogen constateren dat voor het door mij begane misdrijf, het niet opvolgen van een ambtelijk bevel op 17 december 2002, de officier van justitie mij niet te oud vond om mij te vervolgen. Maar misschien hanteert de officier van justitie de leeftijdsgrens van tachtig jaar. Immers op 17 december 2002 was ik 78 jaar en op 3 november 2005 en 3 januari 2006 81 jaar!

Tot slot wil ik mijn bevreemding uitspreken over het in ongerede raken van mijn briefwisseling met de officier van justitie. Ik wil even de feiten op een rijtje plaatsen om u een indruk te geven van de vreemde gang van zaken. 23 november 2005 heb ik schriftelijk mijn bezwaarschrift van het niet vervolgen bij de balie van het Openbaar Ministerie ingediend. Ik heb toen op een afschrift een stempel van het OM gekregen als bewijs voor ontvangst. Ten tweeden male heb ik 8 januari mijn bezwaar schriftelijk kenbaar gemaakt tegen het tweede sepot aangaande het door mij begane misdrijf op 2 januari 2006. Ik heb mijn schrijven aangetekend verzonden en een bewijs van ontvangst vervolgens ontvangen. Toen ik taal nog teken ontving van de officier van justitie heb in een schrijven van 20 januari 2006 mij gericht tot het College van procureurs-generaal en hierin gevraagd of zij er bij de officier van justitie op zouden willen aandringen om mij te antwoorden. Inderdaad in een brief van 27 januari 2006 ontving ik van het College van procureurs-generaal de mededeling, ik citeer een zin uit deze brief: "Gelet daarop heb ik de hoofdofficier bij brief van heden verzocht zulks alsnog op korte termijn te doen".

Na nog niets van de officier van justitie te hebben gehoord, vraag ik nogmaals aan het College van procureurs-generaal in mijn schrijven van 25 februari 2006 om de officier van justitie te vragen om mij te antwoorden op mijn brieven van 23 november 2005 en 8 januari 2006. Ik ontving van het College van procureurs-generaal een schrijven van 6 maart 2006, waarin zij mij mededeelden, dat zij nu ten tweeden male de officier van justitie dringend had verzocht mij op korte termijn te antwoorden. Ten lange leste ontving ik eindelijk na maanden wachten een schrijven van 14 april 2006 van de officier van justitie waarin de onthutsende zin voorkomt: "Op 6 maart 2006 ontving ik van het College van procureurs-generaal bericht dat uw brieven van 23 november 2005 en 8 januari 2006 nog niet zijn beantwoord. Thans is gebleken dat uw brieven kennelijk enige tijd in het ongerede zijn geweest. Hiervoor bied ik u mijn verontschuldigen aan". Deze heb ik uiteraard geaccepteerd, maar het blijft toch wel vreemd dat de officier van justitie op de eerste aanmaning om mij te antwoorden niet heeft gereageerd en doet voorkomen alsof de brief van 6 maart 2006 de eerste keer is geweest dat hij een verzoek van het College van

procureurs-generaal heeft ontvangen. De eerste brief van 27 januari 2006 van het college van procureurs-generaal is misschien ook weer in het ongerede geraakt. Volgens artikel 12, lid 1 van het Wetboek van Strafvordering kan ik als direct belanghebbende schriftelijk beklag doen en volgens het tweede lid wordt onder een rechtstreeks belanghebbende verstaan iemand die krachtens zijn doelstelling door het niet vervolgen van een verdachte in de door hem begane misdrijven rechtstreeks wordt getroffen. Immers ik als staatsburger ben ongerust over het feit dat iemand die 81 jaar is zo maar twee misdrijven, het niet opvolgen van een ambtelijk bevel, kan plegen zonder daarvoor gestraft kan worden. Waar blijven de grenzen en normen van onze maatschappij. In de laatste tijd hebben we keer op keer gezien dat normen en waarden niet meer zo nauw worden gezien. Het Openbaar Ministerie wel heel grillig in haar beleid vooral als het gaat om misdrijven begaan door vooraanstaande personen (Kwestie Ahold etc). Zij eindigen vrijwel nooit in de gevangenis en kunnen volstaan met een boete die voor hun vermogen nauwelijks bezwaarlijk kan zijn. Terwijl de minder bedeelde van onze samenleving die zijn boetes niet kan betalen wel wordt opgesloten. Mijn motto bij al mijn acties is steeds geweest: "Gelijk recht voor ongelijke mensen is het grootste onrecht". Het is hierom dat ik indertijd een hogere straf heb gevraagd dan de studenten voor de lokaalvredebreuk inzake de Maagdenhuisbezetting in mei 1969. Immers ik was in die tijd wetenschappelijk hoofdmedewerker verbonden aan de Universiteit van Amsterdam, ik kreeg dezelfde straf als de studenten, dit terwijl ik toch een duidelijk meer verantwoordelijkere positie innam en het dus des te kwalijker was dat ik meedeed aan de Maagdenhuis bezetting.

Beklaagde

Hier volgt nu mijn betoog dat ik zal houden in mijn hoedanigheid als beklaagde cq. verdachte. Ik wil Uw college nader uit de doeken doen wat mijn motief is om sinds 30 jaar deze misdrijven te begaan. Ik ben in 1970 ontslagen uit mijn functie als wetenschappelijk hoofdmedewerker. Ik heb in mijn afscheidscollege van 30 november 1970 in feite al mijn motief weergegeven. De titel van dit college was: "Waar gaat onze aarde naar toe? Ik citeer de laatste alinea's "Het beleid van onze regering is er direct op gericht om een systeem in stand te houden, dat ons - met haast mathematische zekerheid – naar de ondergang voert. Er zijn geen tekenen die er op wijzen, dat zij dit systeem omver wil werpen. (...) Zij er in Nederland nog instanties, die een bijdrage kunnen leveren tot het scheppen van mogelijkheden, om tot een wezenlijke verandering te komen? Men zou kunnen denken aan onze Nederlandse universitaire instellingen en hogescholen. Immers zij behoren de maatschappij die hen daartoe via de belastinggelden in staat stelt – van advies te dienen voor de toekomstige ontwikkelingen van onze samenleving (...) De Nederlandse Universiteiten en Hogescholen zijn echter uitgegroeid tot organisaties, die geen duimbreed mogen afwijken de door het systeem uitgestippelde weg. Zij eisen van een ieder een onvoorwaardelijke loyaliteit. In dit college heb ik U getracht duidelijk te maken de redenen waarom de verwezenlijking van een door de Universiteit van Amsterdam gedefinieerde loyale samenwerking mij onmogelijk is geworden nog langer naar behoren te realiseren. Ik zal in mijn nieuwe werksituatie trachten te verhinderen, dat door de Nederlandse Universiteiten en Hogescholen mensen en materiaal worden afgeleverd aan organisaties, die door hun activiteiten direct mede werken aan het in stand houden van een systeem, dat onze samenleving bedreigt". Sinds mijn ontslag uit de Universiteit heb ik vele acties gevoerd waarmee ik dikwijls met de justitie in aanraking ben gekomen. Het motief daarbij was steeds dat ik van mening ben dat Nederland allang geen rechtstaat meer is waar de scheiding der machten (Trias Politica) de burger zou moeten garanderen dat de democratische beginselen worden nageleefd. Ik geef U heel in het kort weer wat ik allemaal op mijn kerfstok heb. Dit om Uw college te laten zien dat de twee misdrijven die ik heb begaan op 3 november 2005 en 2 januari 2006 niet op zich zelf staan en moeten worden gezien in een breder kader namelijk als een vlammend protest tegen de verloedering van onze rechtsstaat. Steeds heb ik aan de betrokkenen waarvoor ik heb opgenomen gezegd ik ze gebruik als middel om aan te tonen wat er mis is in onze Nederlandse samenleving.

In feite gaat mijn protest nog verder terug. Ik heb namelijk geweigerd om in 1943 een loyaliteitsverklaring te tekenen die van mij werd gevraagd door Universiteit van Amsterdam (let wel niet door de Duitse bezettingsmacht). Door de weigering is het gevolg geweest dat ik moest onderduiken en uiteindelijk werd opgepakt en als politiek gevangene werd opgesloten, eerst in de gevangenis van Arnhem (bewaakt door Nederlands personeel) en vervolgens maanden in het concentratiekamp in Amersfoort. Zoals ik al heb gezegd heb in 1969 weer een loyaliteitsverklaring geweigerd te tekenen die door de Universiteit van Amsterdam 26 jaar later van mij werd gevraagd.

Voor mijn misdrijf van lokaalvredebreuk van het Maagdenhuis op 16 –21 mei 1969 werd ik veroordeeld tot 50 dagen hechtenis (subsidiar 500 gulden boete). Deze heb ik uitgezeten in het Huis van Bewaring aan het Wolvenplein te Utrecht. Wel aardig om te vermelden dat bij mijn vrijlating de directeur van het Huis van Bewaring de heer Kroes mij mededeelde dat zolang hij directeur was ik niet meer in zijn inrichting mocht verblijven. Ik had teveel onrust gezaaid, werkstaking etc. Toen ik een vriend in het Huis van Bewaring te Utrecht wilde bezoeken, werd ik vanuit de wachtkamer uit het Huis van Bewaring door een aantal bewaarders op bevel van de heer Kroes naar buiten gedragen. Ook moest ik mijn talloze boetes uitzitten in andere rijksinrichtingen tot aan Maastricht toe. Mijn strijd tegen het woonwagengebeleid van de overheid begon in 1971 en zoals U weet gaat door tot op de dag van vandaag. Ik leerde in het Huis van Bewaring een woonwagengebewoner (reiziger) uit Baarn kennen. Hij zat naast mijn cel op B 16. De woonwagengebewoner (reiziger is een beter woord) vertelde me dat op zijn woonwagencentrum in Baarn geen sanitaire voorzieningen waren. We hebben, toen we weer vrij waren, poep van het woonwagencentrum opgeraapt en in het Gemeentehuis gegooid, terwijl er net een bruidspaar de trappen afkwam. Het resultaat was wel dat het woonwagencentrum na 6 maanden kon beschikken over de nodige sanitaire voorzieningen.

In het jaar 1973 is er mijn affaire met de Burgemeester Van Haeringen van Baarn. Hij had een inwoner met een vervalste medische verklaring 3 weken laten opsluiten in eenzame afzondering in de psychiatrische kliniek 'Zon en Schild' in Amersfoort. De medische verklaring was ondertekend door de Burgemeester van Baarn en de Gemeentearts. De inwoner van Baarn leed volgens de verklaring aan gevaarlijke psychopathie. In eerste instantie was het formulier ingevuld door een ambtenaar van de sociale dienst. De Gemeentearts heeft zonder de man gezien te hebben de verklaring verder ingevuld en ondertekend, evenals de Burgemeester van Baarn. De inwoner van Baarn heeft zijn dossier uit de sociale dienst gestolen. Ik heb toen zijn dossier met de vervalste verklaring onder mij gehouden en geweigerd dit dossier aan hem terug te geven. Dit kwam mij te staan op een dagvaarding voor heling. In eerste instantie werd ik door de politierechter in Utrecht ontslagen van rechtsvervolging. Na 2 jaar van acties hebben we de officier van justitie te Utrecht zo ver kunnen krijgen, dat hij voor mij in deze zaak hoger beroep heeft aangevraagd, iets wat ik helaas als verdachte niet meer kon doen. In de rechtszaak die voor het Gerechtshof in Amsterdam op 18 december 1973 diende, heb ik als verdachte 8 getuigen à charge mogen ondervragen. De Burgemeester van Baarn, Mr. J. Van Haeringen werd als laatste, na 8 uur op de gang op een bankje te hebben gewacht, als getuige à gehoord.

In 1974 had ik bij de Hoge Raad cassatie aangevraagd. In 1974 kon mijn verzoek bij de Hoge Raad niet worden behandeld, omdat ik mijn dossier uit het gebouw van de Hoge Raad had ontvreemd, toen ik het mocht inkijken. Ik kreeg toen een brief van de Hoge Raad met het verzoek om het dossier terug te geven anders kon zij mijn zaak niet behandelen. Ik moest nog wel enkele dagen zitten voor het ontvreemden van mijn dossier uit de Hoge Raad.

4 november 1974 werd ik door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix ter verantwoording geroepen voor mijn illegale acties in Baarn. Op het kasteel Drakesteijn had ik een zeer goed en openhartig gesprek met Prinses Beatrix en Prins Claus. Prinses Beatrix vroeg me waarom ik me schuldig maakte aan illegale acties vooral tegenover de burgemeester van Baarn. Mijn antwoord was daarop: "Koninklijke Hoogheid kijkt U eens naar het schilderij wat achter U aan de muur hangt (dat was van Willem de Zwijger). Toen begon onze tegenwoordige rechtsstaat vorm te

krijgen met als basis principe de scheiding der machten. Het kan toch niet zo zijn dat iemand zonder een geldige krankzinnigenverklaring 3 weken wordt opgesloten in een psychiatrische inrichting. Zo iets gebeurt in Rusland. Waarom word ik dan niet voor mijn misdadige acties gearresteerd?". Ik heb toen aan haar voorgesteld direct met de acties te stoppen als de burgemeester, de gemeentearts en de directeur van de sociale dienst zouden vertrekken en de inwoner van Baarn eerherstel zou krijgen. Wat inderdaad zo is gebeurd. Ik zou geen direct verband willen trekken met het bezoek aan Prinses Beatrix en prins Claus, maar in ieder geval hebben de betreffende autoriteiten in Baarn ingezien dat het niet zo verder kon doorgaan. Een feit is wel dat Burgemeester van Baarn, de Gemeentearts en de directeur van de Sociale Dienst het veld hebben geruimd. De inwoner van Baarn kreeg eerherstel en alle kosten voor zijn rechtenstudie werden door de Gemeente betaald. Tijdens de acht uur durende strafzaak voor het Gerechtshof is alles aan het licht gekomen wat de Gemeente Baarn had misdaan. Voor mijn illegale acties werd ik veroordeeld tot 40 dagen hechtenis, die ik in de gevangenis van Scheveningen heb uitgezeten. Men zou kunnen stellen, dat een gesprek met leden van het Koninklijk Huis te aller tijde als vertrouwelijk moet worden beschouwd. Het is wel voor de eerste maal dat ik de inhoud van dit gesprek melding maak. Reden is gelegen in het feit dat ik toen al gezegd heb, dat ik de strijd heb aangeboden tegen de verloedering van de Trias Politica en dat het hoofdreden is voor het door mij begane misdrijven op 3 november 2005 en 2 januari 2006. In 1977 hebben Dirk de Vroome, alias Rooie Reus, Joost van Steenis van de Rode Jeugd en ik een partij opgericht om mee te doen aan de Tweede-Kamer verkiezingen met lijst 17: Verbond tegen Ambtelijke willekeur. We kregen terecht maar 4000 stemmen, want het was bedoeld om de verkiezingen belachelijk te maken. Het waren altijd de grote drie, die de zaken onderling regelden: PvdA, VVD en CDA (Nog steeds zie je in vele gemeenten, zoals in Den Haag dat de grote drie de dienst uitmaken). We hebben toen gevochten tegen het beleid van de grote kampen met prikkeldraad en politiestations in de jaren zeventig, uitgevoerd volgens de plannen van minister Klompé (zie mijn artikel op mijn website www.egoproject.nl 150 jaar woonwagenbeleid)

Vervolgens ben ik in 1996 in Hilversum begonnen met acties, op verzoek van de woonwagengebouwers. Het woonwagencentrum de Egelshoek moest plaatsmaken voor de bouw van luxe woningen. Het centrum is toch door acties behouden gebleven en wordt dit jaar hopelijk, na 10 jaar gerenoveerd opgeleverd. Het succes van het behoud van het woonwagencentrum de Egelshoek is te danken aan het feit dat de Gemeente twee ernstige misdrijven had gepleegd. De Gemeente Hilversum heeft 300.000 gulden bedoeld voor het woonwagencentrum onrechtmatig overgeboekt naar de post algemene middelen. Later toen de zaak veilig was en het centrum behouden was, heeft de wethouder van Hilversum mevrouw Borstlap dit misdrijf van de Gemeente Hilversum toegegeven. Verder heeft de Gemeente Hilversum in 1997 vervuild water geloosd op het open water van de Loosdrechtse plassen voor de aanleg van riolering. Ik heb toen eigenhandig dit water zodanig omgeleid, zodat het niet meer op het open water kon stromen, maar in de geulen die waren gegraven voor het aanbrengen van de riolering. De kosten van de door mij aangerichte schade waren ongeveer 50.000 gulden. De politie wilde mij niet arresteren. Ik kreeg de volgende dag het verwijt van de politie, dat ik de politie misbruikt had door hen voor mijn karretje te spannen. De Gemeente Hilversum had geen monster van het vervuilde water genomen, wij echter wel. Deze twee feiten heb ik nooit openbaar gemaakt, want het doel was bereikt, het woonwagencentrum was immers van de ondergang gered. Ik hoefde geen strafbaar feit te plegen, want de Gemeente Hilversum was gezwaagd voor mijn dreigement dat ik door het plegen van een strafbaar feit hun daden in de rechtszaal in de openbaarheid zou brengen. Het is een voorbeeld van stille diplomatie, die alleen maar overwinnaars oplevert.

In Leiden heb ik meegedaan aan felle acties in 1997 om woonwagencentrum Trekvaartplein te behouden. Ook hier is het centrum behouden gebleven. Ook hier heeft de Gemeente Leiden door middel van stille diplomatie eieren voor haar geld gekozen. Maar momenteel anno 2006 zijn de bestuurders van de gemeente Leiden weer druk bezig om pogingen in het werk te stellen om

het woonwagencentrum Trekvaartplein weer op te heffen of althans hun beloftes niet na te komen. Hiermee wordt weer een kiem gezaaid voor een nieuwe strijd, waar ik me met alle kracht in zal werpen als het zover mocht komen .

In Den Haag is alles hopeloos mislukt met de pogingen om het woonwagencentrum aan de Leyweg van de ondergang te redden. Na een strijd van 5 jaar is het woonwagencentrum in de ijsskoude donkere dagen voor Kerstmis 2002 door een grote politiemacht ontruimd. Het riep bij beelden op, die ik had meegemaakt tijdens de tweede Wereldoorlog, inclusief concentratiekamp Amersfoort. Met dat verschil dat het toen Duitsers waren en in 2002 Nederlanders. Mijn verschrikkelijke ervaringen heb ik vastgelegd op mijn reeds eerder genoemde website. Het leek allemaal de goede kant uit te gaan sinds de ontruiming van de Leyweg. Er werd een commissie van goede diensten gevormd die een rapport publiceerde waaruit bleek de gemeente Den Haag toch in vele gevallen nalatig was geweest en onjuiste beslissingen had genomen. Maar door de komst van een nieuwe wethouder M. Norder met woonwagenzaken in zijn portefeuille ging alles de verkeerde kant op. De vroegere bewoners van de Leyweg werden gelast belachelijke hoge kosten te betalen van de 'verhuizing' van 80.000 tot 230.000 euro's . Op 2 november 2006 werd ik gebeld door de bewoner van een woonwagen aan de Jan Hanlostraat 9. Hij zei me dat de volgende dag zijn wagen zou worden weggesleept. Hij had de opgelegde kosten van huurschuld te laat betaald, terwijl hij wel te kennen had gegeven schulden te betalen. Ik ben toen de volgende morgen rond zeven uur in de wagen gaan zitten. Toen de politie mij sommeerde de wagen te verlaten en ik dit weigerde ben ik door het arrestatieteam de wagen uitgedragen en opgesloten. De bulldozers hebben toen de wagen totaal vernield inclusief een deel van zijn inboedel. Toch was van te voren gezegd dat de wagen zou worden gedemonteerd. U ziet hieruit dat ik hiermee wilde protesteren tegen het misdadige optreden van de overheid en vooral tegen het beleid dat onder de verantwoordelijkheid stond van de burgemeester Deetman. Dat de gemeenteraad van Den Haag in al die jaren tegen dit beleid niets heeft gedaan geeft weer voedsel voor mijn argument dat de Trias Politica niet meer werkt. Ik heb aan den lijve letterlijk en figuurlijk mogen ervaren hoe deze raad danst naar het pijpen van burgemeester en wethouders. De zeventien raadsleden van de kleine partijen hebben in die negen jaar dat ik het van nabij meemaakte, gezien hoe hun moties op het gebied van woonwagenzaken werden weggestemd door de Grote Drie. Ook de rechterlijke macht, de derde poot van de Trias Politica, heeft keer op keer laten zien dat de advocaat van de gemeente Den Haag bij rechtszaken waar woonwagenbewoners bij betrokken waren, altijd aan het langste eind trok. Om maar helemaal te zwijgen over het functioneren van het Openbaar Ministerie.

In het boek van D. Hazewinkel-Suringa: Inleiding tot de studie van het Nederlandse strafrecht, 15e druk, staat het volgende dat voor mij goed van toepassing is : p.114 "De politieke delinquent behoort tot de overtuigingsdaders derhalve tot de mensen die bewust de geldende rechtsorde trotseren, omdat zij de door hen beleden staatsrechtopvattingen hoger achten dan die van de betreffende staat. Kras gezegd, terwijl de gewone dader de dief of oplichter de geldigheid van het recht allerminst betwist als was het alleen maar om des te meer profijt te hebben van zijn (illegaal) verworven bezit, stelt de overtuigingsdader dat juist ter discussie". Op pagina 115 wordt de visie wedergegeven van de president van de toenmalige Bijzondere Raad van Cassatie mr Haga: "Een politiek delinquent is iemand, die in botsing komt met de (Nederlandse) rechtsorde, omdat hij zijn overtuiging betreffende de gewenste levensverhoudingen der mensen onderling tracht te verwezenlijken op een wijze, welke door die rechtsorde niet kan worden geduld" .Dit zijn woorden uit mijn hart gegrepen, vooral de laatste zin! Zou het misschien Zo zou zijn dat ze voor alles willen voorkomen dat ik als verdachte in de rechtszaal mijn zegje mag doen. Waarschijnlijk gezien de slechte ervaringen die Justitie in het verleden heeft gehad vooral inzake de affaire rond de burgemeester van Baarn in 1973.

Aan het eind komende van mijn betoog, zou ik al een voorschot willen nemen op de reactie van Uw college. U zult waarschijnlijk van mening zijn, dat het strafrecht zich niet leent voor het uitdragen van mijn politieke overtuigingen. Een voorproefje van een dergelijk standpunt kreeg ik

te horen van de officier van justitie te Utrecht mr A.C. Bijlsma. Ik had hem namelijk gevraagd om een gesprek om mij goed voor te bereiden op de dag van vandaag. Immers Mr Bijlsma heeft een boek en artikel geschreven over artikel 12 van het wetboek van strafvordering. Een artikel met de titel: " Heeft een ex-verdachte recht op rehabilitatie" en het boek met de titel: "Handboek benadeelde partij", Uitgave Kluwer, Alphen aan de Rijn 2005 . Zijn teleurstellende antwoord luidde onder meer:

" In uw bericht geeft u aan dat u strijdt tegen de verloedering van de Trias Politica in Nederland en meer in het bijzonder tegen het gevoerde beleid met betrekking tot de openbare rechtsorde te Den Haag. Afsluitend verzoekt u door mij te worden ontvangen voor een persoonlijk onderhoud. Om de volgende redenen kan ik aan uw verzoek geen gehoor geven. Uw strijd tegen de Trias Politica raakt de beginselen van het in ons land gehanteerde systeem van checks and balances zoals dat Montesquieu voor ogen stond. In Nederland is dit stelsel deels vastgelegd in de Grondwet. Deze Grondwet is en wordt vastgesteld door de regering en het parlement gezamenlijk. In die Grondwet vinden we de scheiding der machten terug. U richt uw verzoek thans tot een individuele officier van justitie die een vertegenwoordiger is van één van die in de Grondwet benoemde machten. Het komt mij onjuist voor met u hier op individuele basis over van gedachten te wisselen. U dient zich ten aanzien van dit onderwerp te richten tot de wetgever, in casu de regering en de volksvertegenwoordiging. Ook wenst u, zo lees ik in de bijlagen bij uw e-mail, te worden vervolgd voor feiten waaraan u zich schuldig hebt gemaakt en waarover door de officier van justitie te Den Haag reeds een vervolgingsbeslissing is genomen. In het verlengde van die beslissing is door u inmiddels een verzoek ex artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering ingediend bij het gerechtshof te Den Haag. U dient de beslissing van de rechter thans af te wachten. Ik vertrouw u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd".

Dat belooft dus weinig goeds voor vandaag. Mocht U dezelfde mening zijn toegedaan als Mr Bijlsma zal ik in de toekomst me gedrongen voelen om nogmaals een strafbaar feit te plegen in de hoop dat het Openbaar Ministerie mij wel zal moeten vervolgen om niet wederom een voorbeeld van rechtsongelijkheid te leveren. Immers, mij is er alles maar dan ook alles aan gelegen om het grote onrecht aangedaan aan de woonwagengebouwen van de Leyweg in de donkere dagen voor Kerstmis 2002 en alles wat met hun verder tot op de dag van vandaag is gebeurd, aan de kaak te stellen.

Ik heb gezegd. Dr Tom de Booi

Na de voorzitter te hebben bedankt voor het feit dat ik mijn betoog heb kunnen houden, bedankte zij mij van haar kant dat het een boeiend betoog was en dat ik het ook goed had gebracht in een relatief korte tijd. Zij gaf het woord vervolgens aan de advocaat-generaal. Hij vond het eveneens een boeiend betoog, maar was het uiteraard niet eens met mijn beweringen.. Wel vond hij dat de officier van justitie het feit dat ik te oud was een slechte onderbouwing van het sepot. Hij vond het sepotbeleid van de officier van justitie, afgezien daarvan, gerechtvaardigd om mij niet te vervolgen. Als de officier van justitie een transactievoorstel had gedaan zou de verdachte er niet op in gegaan zijn en zou dan een vervolging moeten volgen. Hij zei verder dat ik toch een ander platform zal moeten vinden voor het uitdragen van mijn politieke opvattingen zoals de media , volksvertegenwoordiging etc. Hij zei vervolgens: " U heeft ook uw weg al gevonden naar het internet. Ik zal Uw site dan ook gaan lezen", zei hij .Ik mocht hem van de voorzitter daarop antwoorden. Ik heb hem toen uitgelegd dat de pers mij niet welgevallig is en dat ik ook geen weg

kan vinden in de politieke arena zoals al gebleken in al die jaren. Het enige platform dat voor mij overgebleven is de rechtszaal in de rol van verdachte. Aan het eind van de zitting vroeg ik de voorzitter nog of ik het dossier mocht inzien nadat dat de hele zaak was afgehandeld. Deze raag gaf aanleiding tot enig over en weer gepraat. Het verlossende woord werd gesproken door de advocaat-generaal; die er geen bezwaar inzag. Op mijn directe vraag aan de voorzitter of ik het dossier later mocht inzien, was haar antwoord volmondig **Ja**. Zo eindigde de zitting en zal ik

afwachten

wat de beslissing van het hof zal zijn. Mocht het negatief voor mij uitvallen, wat ik voor alsnog aanneem, staat mij niets anders in de weg om weer een strafbaar feit te plegen zoals ik al in mijn pleidooi al heb gezegd.

Vrijdag 2 juni 2006

Schokkend was het bericht dat ik vandaag ontving van TV West betreffende de zwendel over het inhuren van de firma die de verhuizing moest regelen in december 2002 van de Leyweg. (zie hiervoor in deze site 7 april e.v. Hier volgt het persbericht:

'Kosten verhuizing woonwagens geheimzinnig'

DEN HAAG - De Haagse gemeenteraad heeft nog steeds geen inzage gekregen in draaiboeken over de uit de hand gelopen verhuizing van een

woonwagenkamp aan de Leyweg in 2002. De oppositiepartijen hadden daarom gevraagd na een uitzending van TV West. Daaruit bleek dat de verhuizing 3 miljoen euro heeft gekost, omdat er geen offertes bij meerdere transportbedrijven waren opgevraagd. Tijdens de gemeenteraad maakte fractievoorzitter Wijsmuller zich erg boos over tegenwerking van de gemeente.

Wijsmuller mocht onlangs alleen onder toezicht van een ambtenaar de stukken inzien. Het dossier was ook nog incompleet. Wethouder Norder zegde toe dat alle gegevens over de verhuizing alsnog beschikbaar zullen worden gesteld.

Dinsdag 11 juli 2006

Vandaag ontving van het Gerechtshof te Den Haag het bericht dat mijn beklag voor het niet-vervolgen van de door mijn begane misdaden op

3 november 2005 en 2 januari 2006 niet-ontvankelijk is. Dit lag al geheel in de lijn der verwachting. Na afloop van de rechtszaak op woensdag 24

mei 2006 zei de advocaat- generaal al tegen mij , in de wandelgangen van het paleis van justitie,:: "Ach meneer de Booi U begrijpt toch wel dat men U niet in de rechtszaal wil hebben?" Daar kan ik ze niet helemaal ongelijk in geven gezien mijn justitiële verleden. Op mijn vraag wat hij vond van het feit dat de officier van justitie mij te oud vond om mij te vervolgen, zie hij veel betekend "Dat is een gospe"! Maar mijn tijd komt nog. Ik beraad me weer voor om een misdrijf te plegen waarbij het voor Justitie wel heel moeilijk zal worden om mij ten derde male niet te vervolgen. We zullen zien wie aan het langste eind trekt. Ik heb in ieder geval al een aardig plannetje in mijn hoofd. Hier volgt de brief van de Rechtbank met hun argumentatie om mijn beklag als niet ontvankelijk te beschouwen:

GERECHTSHOF TE 'S-GRAVENHAGE raadkamer

BESCHIKKING gegeven naar aanleiding van het op 23 januari 2006 ter griffie van dit gerechtshof ingekomen schriftelijk beklag, op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, ingediend door: **dr. Tom DE BOOIJ**, geboren op 25 augustus 1924 te

Vlissingen, adres: Koningsweg 45 te Baarn,

klager, wegens het niet vervolgen van strafbare feiten, die zouden zijn begaan door hemzelf (**Tom DE BOOIJ**), beklaagde

HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1. Klager is op 3 november 2005 en op 2 januari 2006 aangehouden terzake van het niet voldoen aan een ambtelijk bevel of vordering als bedoeld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Bij brieven van 11 november 2005, respectievelijk 18 januari 2006 heeft de officier van justitie te 'sGravenhage aan klager medegedeeld dat tegen hem geen strafvervolgning zal worden ingesteld op grond dat zijn leeftijd een vervolging minder gewenst maakt, respectievelijk het een feit van betrekkelijk geringe aard/omvang betreft. Tegen deze

beslissingen is het beklag gericht. Klager stelt dat hij rechtstreeks belanghebbende is in de zin van artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering en middels diens strafrechtelijke vervolging het beleid van de gemeente Den Haag ten aanzien van woonwagencentra en de verloedering van de Trias Politica in het openbaar ter discussie wil stellen

3. Na raadpleging van de betrokken hoofdofficier van justitie te 's-Gravenhage heeft de advocaat-generaal bij dit hof, mr. Haverkate, in zijn verslag gedateerd 29 maart 2006 het hof in overweging gegeven klager niet-ontvankelijk te verklaren in diens beklag.
4. Het hof heeft het klaagschrift op 24 mei 2006 in raadkamer behandeld. Aldaar is klager gehoord.
5. Klager heeft desgevraagd verklaard te volharden in zijn beklag en het beklag aan de hand van de door hem overgelegde en aan het onderhavige dossier toegevoegde pleitnotities toegelicht.
6. De advocaat-generaal mr. Haverkate heeft in raadkamer -overeenkomstig zijn schriftelijk verslag geconcludeerd tot het niet-ontvankelijk verklaren van klager in zijn beklag.

ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEKLAG

7. Alvorens tot een inhoudelijke toetsing van het onderhavige beklag te kunnen overgaan, dient het hof te beoordelen of klager ontvankelijk is in het beklag. Daarbij komt primair aan de orde de vraag of klager in casu kan worden beschouwd als een rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering.
8. Klager verzoekt strafvervolging van zichzelf en stelt dat zijn belang hierbij is gelegen in het feit dat hij op een openbare terechtzitting zijn standpunt omtrent de door hem gestelde verloedering van de Trias Politica en het woonwagenbeleid van de gemeente Den Haag naar voren wenst te brengen.
9. Het hof is van oordeel dat genoemd belang geen belang is waar artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering op ziet en er derhalve geen aanleiding is om in casu een uitzondering te maken op de vaste rechtspraak dat een verdachte in beginsel geen belang heeft bij zijn eigen vervolging.
10. Het hiervoor overwogene leidt tot het oordeel dat klager niet kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering. Klager zal daarom niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn beklag.

BESLISSING

Het Hof: Verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn beklag.

Aldus gedaan mrs Noordam, Bruinsma, Berger in tegenwoordigheid van griffier mr Kuiper-van den Haak op 5 juli 2006

Deze beschikking was ondertekend door de voorzitter en de griffier

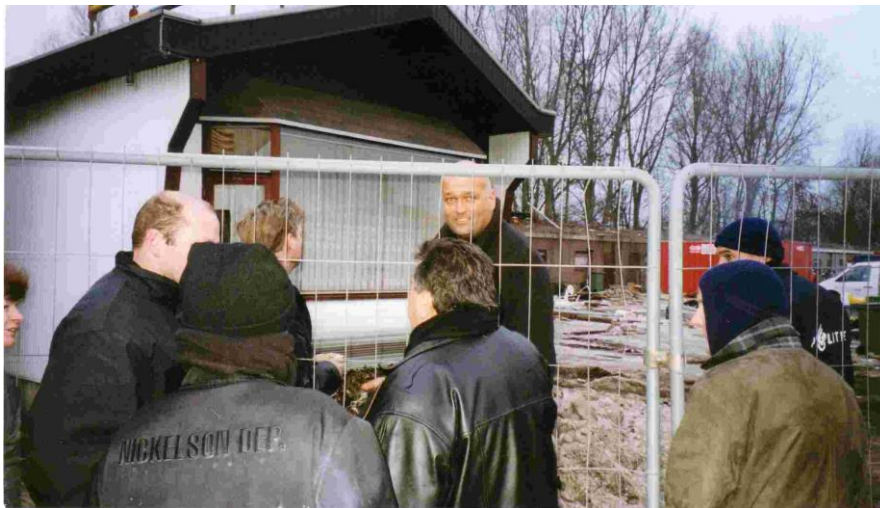
Omzwerving van een reizigersechtpaar met hun woonwagen in de periode 1969 tot 2006

In 1958 werd een woonwagencentrum aan de Leyweg in Den Haag aangelegd. De ouders van Sani Kames hadden hun standplaats eerder op de Fruitweg en zijn in 1967 op de Leyweg gekomen. Sani was 12 jaar toen hij op de Leyweg is gekomen. Negen jaar later is Sani Kames met Griet Middeljans getrouwd en ze zijn toen op de Leyweg gaan wonen. Dat is dus nu ruim 31 jaar geleden. In december 2002 is hun wagen op brute wijze door de gemeente Den Haag van hun standplaats verwijderd. Na jarenlange omzwervingen werd hun woonwagen 2 januari 2006 door

de gemeente Den Haag van de Leyweg weggesleept en zal binnenkort worden afgeknepen. Het echtpaar staat nu met een kampeerwagen op een wintercamping in de omgeving van Den Haag. Hoe heeft het het zo ver kunnen komen? Met de volgende fotoreportage wordt dit schrijnende voorbeeld van het misdadige Haagse woonwagenbeleid op een niet misverstande wijze duidelijk gemaakt.

1980: Familie tafereeltje aan de Leyweg. De woonwagen van het echtpaar staat links achteraan, achter de witte auto

Woensdag 11 december 2002 Rond 9.30 uur begint de Gemeente Den Haag met grof geweld de onvrijwillige ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg. Het heeft tot 20 december 2002 geduurd totdat alle 28 woonwagens waren verwijderd en 300 meter verderop op de Jan Hanlostraat zijn neergezet.

Zomer 2003: Sani Kames voor zijn wagen op zijn nieuwe locatie aan de Jan Hanlostraat 21, 300 meter verwijderd van zijn standplaats op het voormalig woonwagencentrum aan de Leyweg

Zaterdag 5 juni 2004. De bewoners van de Jan Hanlostraat organiseren een open dag, waar vele burgers op af zijn gekomen. Op de foto achter de drie mensen is de woonwagen van het echtpaar te zien. De man met de krukken is de directeur van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente Den Haag de heer H. Jagersma. Hij heeft de leiding over het woonwagenbeleid, dat heeft geleid tot het verwijderen van de 28 woonwagenvan in december 2002. Hij had zijn enkel verstuikt, vandaar de krukken.

Maandag 6 juni 2005 13.00 uur. Het echtpaar is gesommeerd de woonwagen van de standplaats

vóór 12.00 uur 6 juni 2005 te verwijderen, aangezien zij de achterstallige huur te laat hebben betaald. Het echtpaar heeft aan het verzoek voldaan door de standplaats leeg op te leveren

Maandag 6 juni 2005 staat de woonwagen op de openbare weg van het woonwagencentrum. De wagen is blijven steken op de Jan Hanlostraat na te zijn weggesleept van hun standplaats op 5 juni 2005. De tractor had het begeven.

Donderdag 9 juni 2005. Burgemeester Deetman heeft er lucht van gekregen, dat de wagen nog op de openbare weg staat en geeft aan de politie het bevel om de wagen onmiddellijk te verwijderen. Reden waarom wordt om de wagen te verhuizen naar het voormalig woonwagencentrum Leyweg. Met vereende krachten worden ze geholpen door hun medebewoners.

Donderdag 9 juni 2005 De wagen op transport van de Jan Hanlostraat naar de Leyweg

Donderdag 9 juni 2005. De wagen komt aan bij de Leyweg, de 13 meter lange wagen moet nog een moeilijke draai naar links maken om het oude centrum aan de Leyweg op te komen.

Donderdag 9 juni 2005. Het is gelukt, de wagen is weer terug van weg geweest!

Maandag 13 juni 2005 12.15 uur. Twee agenten van politie komen Griet Middeldjans mededelen dat ze de wagen gaan wegslepen

Maandag 13 juni 2005 16.15 uur. Het lukt om onder ogen van de politie de wagen op tijd weg te slepen en naar een privé- terrein in Zoetermeer te transporteren onder de begeleiding van een politie-escorte bestaande uit een motoragent die voorop rijdt en alle rode stoplichten negeert en een politieauto die achter de wagen aanrijdt

Maandag 13 juni 2005 16.30. 2 foto's van de plaatsing van de wagen op de trailer

Zondag 19 juni 2005 De wagen staat veilig op het bedrijfsterrein in Zoetermeer

Vrijdag 4 november 2005. De dag nadat de wagen van Tinus Perdaems met de grond is gelijk gemaakt hebben ze op zijn standplaats een container met betonblokken geplaatst om te beletten dat iemand zijn wagen er op zou kunnen plaatsen. De gemeente heeft meteen van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook een container op de standplaats van Jan Hanlostraat 21 te plaatsen

Woensdag 28 december 2005. De wagen van het echtpaar moest voor 1 januari 2006 weggehaald worden van het bedrijfsterrein in Zoetermeer, omdat de grond in bezit komt van de

gemeente. Er is geen andere plek waar de wagen naar toe kan gaan, dus dan maar weer op de de oude standplaats aan de Jan Hanlostraat 21. Er is nog een glimp van de container te zien aan de rechterkant van de wagen. Heel handig en met veel vakwerk heeft een vriend van Sani met zijn heftruck de container een paar meter verder op weten te plaatsen, zodat de wagen weer op zijn oude stekkie kan komen te staan.

Zondag 1 januari. Op nieuwjaardag deelt de hoofdinspecteur Carolus Janssen aan Sani Kames mede, dat zijn wagen onmiddellijk dient te worden verwijderd. Dit op bevel van de burgemeester Deetman hoogst persoonlijk. Carolus Janssen had hem toegezegd de tijd te krijgen tot woensdag 4 januari 2006. Niet gerust op het feit dat dit uitstel door de burgemeester gegeven zou worden, wordt besloten om de wagen naar het terrein van het voormalig woonwagencentrum te brengen

Maandag 2 januari 2006. De wagen arriveert op de Leyweg en moet via een scherpe bocht het terrein opkomen

Maandag 2 januari 2006. Het lukt wonderwel

Maandag 2 januari 2006 rond 12.00 uur is de klus is geklaard. Voor de tweede maal weer terug van weg geweest.

Maandag 2 januari 2006 rond vier uur in de middag is Sani weer in zijn wagen, en kan hij uitkijken op de hopen zand waar vroeger zijn wagen voor 11 december 2002 ruim 36 jaar geleden heeft gestaan. De cirkel is rond na de jarenlange omzwervingen

Maandag 2 januari 19.15 uur. De hulpofficier van Justitie de hoofdinspecteur van den Broek komt de wagen binnen en sommeert ons de wagen te verlaten. Sani Kames en Tom de Booij worden afgevoerd naar het politiebureau in Loosduinen

Maandag 2 januari 2006 22.30 uur. De wagen wordt door de gemeente opgetakeld onder het toezicht van politie en de ME. Even later wordt de wagen afgevoerd naar het gemeentelijk depot en wacht de wagen een eervol graf na zijn trouw bewezen diensten

Verleden, heden en toekomst woonwagencentrum aan de Escamplaan in Den Haag

-De gemeente Den Haag wil de woonwagenbewoners van de Escamplaan hun woonwagencultuur afnemen door ze in een huis te stoppen

Opgedragen aan Burgemeester Deetman: *"Als een heerser zijn macht wil handhaven, dan moet hij leren om 'niet goed te zijn'. De heerser behoort in bepaalde gevallen verontschuldigd te worden voor het gebruik van geweld van list en bedrog". Niccolò Machiavelli (1469-1527)*

Woensdag 18 januari 2006

In de vroege ochtend zie ik in mijn e-mail box twee berichten van woonwagengewoners in Den Haag en Apeldoorn, die mij diep hebben geschokt. Zie hier het bericht dat ik kreeg:

"De gemeente Den Haag gaat het aantal standplaatsen fors inkrimpen. Het 61 plaatsen tellende woonwagencamp aan de Escamplaan wordt gesloten. Het plan voor een nieuwe locatie in Ypenburg is van de baan. Op de plek van het woonwagencamp aan de Escamplaan komt een nieuwbouwwijk; de bewoners krijgen een sociale huurwoning aangeboden. Volgens wethouder Norder wil de gemeente hiermee laten zien dat het tijdperk van wonen in een woonwagen voorbij is".

Groot is de woede van de woonwagengewoners van de Escamplaan, toen ze deze onheilstijding hoorden. Een paar dagen voor kerstmis gaf mevrouw Eleveld van woonwagenezaken een van de leden van het bewonerscomité van de Escamplaan, telefonisch de mededeling dat twee nieuwe locaties in Ypenburg en Leidschenveen niet worden gebouwd en dat ze maar in een huis moesten gaan wonen. Hij moest het de andere bewoners maar gaan vertellen! Wat is hun eerder beloofd?

We gaan even terug naar 1999 toen wethouder Nordanus de scepter zwaaide over de woonwagengewoners.

Wethouder Mr. P.G.A Noordanus, voorganger van wethouder Norder schreef een brochure met de veelzeggende titel: *"Reizigers reizen niet meer"*, waaruit we enkele zinnen citeren:

"Er zijn nog twee oude woonwagencentra in Den Haag, de Leyweg en de Escamplaan. Bij elkaar ruim 200 standplaatsen. De gemeente heeft nog geen grond (en geld) genoeg om alle twee tegelijk aan te pakken. Als eerste is de Leyweg aan de beurt. Dat is een keuze, die een paar jaar geleden met bewoners zelf na een brand is gemaakt. Er zijn drie nieuwe locaties, met in totaal 107 standplaatsen. In de zomer van 2000 zijn ze klaar voor bewoning. Over de Escamplaan wordt op korte termijn een besluit genomen. Het ziet er naar uit dat daar - net als op de Viaductweg - een aantal wagens na renovatie terugkomt. Voor de overige wordt plaats gezocht in Ypenburg en Leidschenveen

Toekomstige locatie Ypenburg voor 34 standplaatsen

"Woonwagengewoners hebben een eigen cultuur. Woonwagenkinderen blijven bij hun ouders, grootouders, ooms en tantes. Kortom reizigers willen wonen, leven en oud worden op een plek waar ze lief en leed delen met familie en vrienden".

Einde tekst uit de brochure van wethouder Nordanus in 1999

Schone woorden, maar de wethouder Marnix Norder heeft geen boodschap aan een woonwagencultuur en zegt dat de tijd van 'Pipo de clown' voorbij is. Geen plaats meer voor woonwagens in Den Haag. Het doet denken aan de tijd van de Duitse bezetting. Immers in 1940 schreef L.A. van Doorn, directeur maatschappelijk hulpbetoon in Utrecht, in een brochure: **"woonwagens moeten verdwijnen"**. We lezen daarin de volgende zin, die wethouder Norder waarschijnlijk geïnspireerd heeft voor zijn nieuwe beleid: (let wel het is gesteld in de spelling van toen)

"Zij moeten worden opgenomen in het groote leger van landgenoten, dat met hernieuwde kracht, met nieuwen moed verfrist en gesterkt naar lichaam en geest, aan de Nederlandsche gemeenschap bouwt"

Trouwens nog kort geleden heeft de toenmalige staatssecretaris D.K.J. Tommel in 1997 er voor gezorgd, dat de woonwagenwet werd afgeschaft met alle desastreuze gevolgen van dien. De woonwagengewoners van Nederland weten nu wat de overheid van plan is. Eerst de woonwagenwet afschaffen en nu nog het wonen in een woonwagen. Wat de overheid begonnen is in 1968, met het samendrijven van reizigers in grote concentratiekampen, wordt nu in 2006 afgemaakt, door de culturele groep reizigers te elimineren. Een overheid die de mond vol heeft over een multiculturele samenleving.

Vandaag 18 februari 2006 staat in het Algemeen Dagblad een artikel "Kamp wijkt voor huizen". In het artikel komt een interessante zin voor: "Norder stelt dat het woonwagenbeleid te duur is. Er werken dagelijks dertig ambtenaren full time aan het woonwagenbeleid".

Ik zou hierop willen stellen dat door hun zwalkend beleid en de grote inzet van ME en politie de kosten de pan uit rijzen. Dan niet te vergeten dat over de rug van de woonwagengewoners in 2004 veel geld verdwenen is in de zakken van gemeenteambtenaren. Ik breng even in herinnering wat ik geschreven op mijn website hoofdstuk 4. de nasleep ontruiming Leyweg.

Woensdag 25 augustus 2004. Van bijna de helft van het geld dat de gemeente Den Haag heeft uitgegeven aan schadeherstel aan woonwagens op het kamp aan de Jan Hanlostraat is niet duidelijk waaraan het is besteed. Hoogstwaarschijnlijk wordt ook nooit bekend wat er met dat bedrag, 484.014 euro, is gebeurd. Dat blijkt uit een onderzoek van de gemeentelijke accountantsdienst. Verantwoordelijk wethouder Hilhorst (PvdA, Wonen) noemde de conclusies van de accountants vanmorgen in een reactie 'ernstig'. "Ik trek me dit aan. Dit is zeer vervelend", zegt hij.

Hilhorst heeft toen kort daarna zijn ontslag genomen. Hij werd opgevolgd door Marnix Norder. De spreekwoorden: "Van de regen in de drup" en "De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet": zijn hier goed van toepassing. In de laatste zin van het artikel komen de bewoners van de Escamplaan aan het woord:

Ze zijn boos en verbijsterd. Zij geloven niet dat de gemeente hun kamp zo maar sloopt: "We hebben toezeggingen, zwart op wit, dat we een andere plek zouden krijgen".

Ja, maar als de bewoners van de Escamplaan zien wat er op de Leyweg 11 december 2002 (gewelddadige ontruiming van het woonwagencentrum) en op de Jan Hanlostraat 3 november 2005 (de vernietiging van de woonwagens van Tinus Perdaems) is gebeurd, staat het college van

Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag niets in de weg om het woonwagencentrum aan de Escamplaan te ontruimen. Als het niet goedschiks gaat, dan maar kwaadschiks, dat heeft het verleden ons toch wel geleerd. B en W weet zich gesteund in hun misdadige beleid door de Gemeenteraad. De gemeenteraadsverkiezingen komen er aan. Een harde aanpak van vrijplaatsen (zoals de overheid de woonwagencentra noemt) ligt goed bij de publieke opinie, grotendeels gevormd door de media.

Vanochtend kreeg ik van woonwagengewoners in Nederland de volgende e-mailtjes:

"Ik ben, op zijn zachtst gezegd, geschokt van dit bericht. Is dit geen discriminatie? Ik krijg hier tranen van in mijn ogen, en het kippenvel komt opzetten. Wat staat onze kinderen nog te wachten? Hopeloos word je hier van. Ik weet het echt niet meer".

"Geachte heer Norder. Laat ik mij allereerst even voorstellen. Mijn naam is Chris Wolters. Ik ben een woonwagengewoner uit Apeldoorn en woon op het regionale woonwagencentrum De Haere in Apeldoorn Noord. Ik kreeg vandaag een e-mail van een nichtje van mij waarin een krantenbericht stond. In dit bericht, u natuurlijk wel bekend, doet U een uitspraak: "Het tijdperk van wonen in een woonwagen is voorbij". Toen ik dit las kreeg ik spontaan kippenvel. Vervolgens knapte er iets in mij. Gezien het feit, dat ik voorzitter van onze bewonersvereniging ben, heb ik veel te maken met de Gemeente Apeldoorn. Maar in al die jaren is er nog nooit een ambtenaar in heel Apeldoorn geweest die ooit een dergelijke uitspraak heeft gedaan. Daar de grotere steden waaronder Den Haag vaak een voorbeeldfunctie hebben voor de rest van Nederland, vrees ik dat Uw ziens en handelswijze grote gevolgen kunnen hebben voor de rest van Nederland, waaronder ook Apeldoorn. Beste heer Norder U moet begrijpen, dat ik mij door mensen zoals U bedreigd voel. Daarnaast trek ik mij het lot van de woonwagengewoners uit Den Haag, waaronder veel familie, zeer aan. Ik zal dan ook al hetgeen in mijn vermogen ligt aanwenden om Uw vernietigende plannen te dwarsbomen. Ik hoop dat U de moeite wilt nemen om mij een e-mail terug te sturen met daarin uw motivatie voor uw standpunt. Maar kom dan alstublieft niet aan met zoiets als beheersbaarheid. De Bijlmer in Amsterdam is ook niet beheersbaar, maar Uw collega Stadig komt ook niet met een uitspraak als: "Het tijdperk dat alle zwarten in flats bij elkaar wonen is voorbij. Met de meeste hoogachting, Chris Wolters"

Het goede nieuws bij al het slechte nieuws is dat de woonwagengewoners van de Escamplaan een Vereniging hebben opgericht die een officiële status heeft gekregen door een notariële acte. Hun woordvoeder is de advocaat van woonwagenzaken Mr Sjoerd Jaasma. Hij schrijft regelmatig in Het Wiel onder de kolom woonwagerecht. Gelukkig voor de bewoners van de Escamplaan heeft de pers zich nu eens van de goede kant laten zien en niet weer met de eeuwige negatieve berichtgeving gekomen als het over woonwagengewoners gaat. Het komt waarschijnlijk dat de media ook inzien dat burgemeester Deetman te gek bezig is en zijn greep op het woonwagenbeleid aan het verliezen is. Van vele kanten ook van politie ambtenaren heb ik persoonlijk vernomen dat ze grote vraagtekens zetten bij zijn beleid op zijn zachtst gezegd. Ook de raadsleden van de gemeente Den Haag fronsen hun wenkbrauwen over het beleid van hun burgemeester. Hier onder enkele kranten koppen die voor zich zelf spreken

'Waarom mogen wij onze cultuur niet behouden?' **Kampbewoners woest** **over 'deportatieplan'**

DEN HAAG! donderdag De bewoners van het woonwagenkamp aan de Escamplaan betichten. de gemeente Den Haag van deportatie en weigeren hun woningen op te geven. "De gemeente

wil ons gewoon afvoeren", zegt de op het kamp geboren en getogen Dana Ras., „De oudere mensen die hier die de oorlog nog hebben meegemaakt, zijn helemaal geschokt. " Onze cultuur wordt vernietigd", zegt T. Visser, bestuurslid van het woonwagenkamp., „ Marokkanen mogen moskeeën bouwen om hun cultuur te behouden. Waarom mogen wij onze cultuur niet in stand houden?". Deze week maakte Norder bekend dat hij het grootste woonwagenkamp van Den Haag geheel wil opdoeken Voor een paar bewoners van de 61 wagens is volgens de wethouder plaats op de andere kampen in de stad, de rest van de bewoners zou moeten verhuizen naar gewone huizen.

Bij elkaar

Volgens Norder zijn woonwagens, die al niet eens meer kunnen rijden, niet meer van deze tijd. Bovendien zo stelde wethouder, zou en een groot aantalkampers graag willen verhuizen naar een reguliere woning. „ De wethouder liegt gewoon", zegt Visser „ Niemand wil hier weg. Als wij in gewone huizen hadden willen wonen, zouden we dat al jaren terug hebben gedaan." Ras; „Wij wonen ons hele leven al bij elkaar en willen dat blijven doen. Dat is onze cultuur. Zelfs op de begraafplaats liggen we bij elkaar". Ook het argument dat de woonwagenkampen gesloten zijn en weinig uitnodigend werken op mensen van buitenaf, maakt op de bewoners geen indruk. „In de Schilderswijk durven een hoop mensen 's avonds ook niet buiten te komen", stelt Diana Borst., „Dat is toch ook geen reden om die hele wijk plat te gooien?" De bewoners zijn dan ook niet van plan om vrijwillig hun kamp te verlaten. „Het klopt dat deze woningen niet meer kunnen rijden", zegt Visser., „Maar als wij van hier gedeporteerd worden, komt de tijd , van Pipó de Clown, die volgens de wethouder voorbij is, juist terug. Dan gaan we in caravans in de stad wonen. Telkens op een andere plek".

De bewoners hebben een DVD en CD gemaakt met de titel: "Waarom moet onze cultuur verdwijnen?"

Woensdag 15 februari 2006

In de commissie vergadering van de SWB van vandaag heeft wethouder Marnix Norder getracht zijn beleid te verdedigen om de bewoners van het woonwagencentrum van de Escamplaan in een huisje te drukken. Twee raadsleden van de Grote Drie: VVD en CDA hebben fel geageerd tegen de snode plannen van Norder en trouwens eveneens alle raadsleden van de kleinere fracties . (De PvdA in de persoon van het raadslid Mevrouw van Nimwegen-van Wieringen was onwel geworden voor de vergadering. Ze hoefde nu niet haar partijgenoot wethouder Norder af te vallen. In de vergadering van Welzijn in de middag was ze wel weer in blakende gezondheid aanwezig!). Immers de bewoners van de Escamplaan waren in 2001 beloofd, dat zij een nieuwe standplaats zouden krijgen. De vergadering heeft maar liefst 4 uur geduurd en Norder kreeg een spervuur van lastige vragen door alle aanwezige fractieleden over zich heen. Deze grove schending van eerdere beloften van de Gemeente Den Haag schoten alle raadsleden in de verkeerde keel. Tijdens de tweede termijn moest het fractielid van Leefbaar Den Haag Michiel Dufresne van de voorzitter R. van der Laar de zaal verlaten, omdat hij volkomen terechte kritiek had geuit aan het adres van wethouder Norder. Morgenavond is er weer een vergadering van de SWB.

De oproep aan de woonwagenbewoners van Nederland om vooral aanwezig te willen zijn bij de vergadering heeft geleid, dat 150 woonwagenbewoners de publieke tribune hebben bevolkt. Zelfs hebben we woonwagenbewoners gesignaleerd uit Leiden en Rotterdam. Tijdens de vergadering hebben de woonwagenbewoners vele malen een groot applaus gegeven tijdens de betogen van de raadsleden. Wat nieuw was dat Anne Mulder (VVD) een groot applaus kreeg. Nu maar hopen dat Anne niet door zijn fractie wordt teruggefloten en bij zijn ingenomen standpunten blijft en zich niet laat ompraten. De gemeenteraadsverkiezingen zijn in aantocht, en een VVD'er die het opneemt voor de woonwagenbewoners is niet bepaald een stemmentrekker.

Een positief geluid tijdens de vergadering was, dat wethouder Norder de Vereniging van Woonwagengewoners van de Escamplaan erkend heeft als een gesprekspartner. Dit is heel belangrijk want als alle leden van de Vereniging door dik en dun naast elkaar blijven staan - en dat lijkt er duidelijk op - zal wethouder Norder (en zijn baas Deetman) kunnen rekenen op heftige tegenstand. Zoals het er nu uitziet - gezien de standpunten van de raadsleden - er toe zal leiden dat Deetman cs. zijn misdadige plannen niet tot uitvoer kan brengen. Tijdens de vergadering heeft de woordvoerder van de Vereniging Mr Jaasma 800 handtekeningen van de buurtbewoners (burgers) aan de voorzitter overhandigd om daarmee uitdrukking te geven aan hun steun voor de strijd van de woonwagengewoners van de Escamplaan.

Dit alles zijn zeer positieve geluiden, die misschien zouden kunnen bijdragen tot een omkeer in de neergaande spiraal waarin de woonwagengewoners zich sinds de afschaffing van de woonwagewet in 1997 zijn terechtgekomen en door de media wordt afgeschilderd alles wat maar negatief is.

Donderdag 16 februari 2006

Het AD/Haagse Courant geeft de loop van de SWB vergadering van gisteren op een perfecte wijze weer.

Woonwagengewoners hoeven niet weg

Den Haag, Het plan om grote woonwagencentrum aan de Escamplaan op te heffen (voorlopig) van de baan. De Haagse gemeenteraad heeft wethouder Norder (PvdA) gisteren hard teruggefloten. Norder vindt het wonen in woonwagens achterhaald en relatief 'veel te duur'. Den Haag zou naar verhouding meer woonwagens hebben dan andere gemeenten. De wethouder wil daarom het kamp aan de Escamplaan opheffen en een streep zetten door de bouw van nieuwe centra in Ypenburg en Leidschenveen. De Escampers zouden wat Norder betreft grotendeels in huizen kunnen wonen. De voltallige raad toonde zich echter onaangenaam verrast door de plannen van Norder.

Felle kritiek op sloopplan Norder

Den Haag. De voltallige Haagse gemeenteraad toonde zich gisteren onaangenaam verrast door de plannen van wethouder Norder om tot sloop van het woonwagencentrum over te gaan. In 2001 was nog besloten om de Escamplaan te renoveren en twee nieuwe kampen aan te leggen. De SP spuwde vuur en de Haagse stadspartij noemde het voorstel 'schofterig'. Zij vinden dat het woonwagenbeleid een aaneenschakeling is van fouten. Ingrid Gyomrei van de SP, "Het mag niet zo zijn dat de Escamplaan opdraait voor de belachelijke dure fouten die zijn gemaakt bij de verhuizing van de Leyweg". Opmerkelijk was de felle kritiek van de college partijen. De VVD zei dat Norder het debat onnodig scherp had gemaakt door denigrerend te spreken van 'Pipo de Clown-wagens'. Het CDA wil een oplossing waarbij beide partijen met opgeheven hoofden verder kunnen. Norder bond in, beloofde een betere onderbouwing en verwacht rond de zomer na discussie in de raad - een definitief besluit te nemen. De advocaat van de woonwagengewoners S. Jaasma stelt dat Den Haag de wet overtreedt als de Escamplaan alsnog wordt gesloopt: "Toen de woonwagewet afgeschaft werd zijn de rechten van de bewoners gewaarborgd. Als de gemeente geen standplaatsen maakt, kan de provincie bepalen waar in de stad nieuwe centra komen"

Vrijdag 17 februari 2006

Vandaag kreeg ik het Wiel in de bus. Het is zo een helder en goed artikel dat alles nog eens op een rijtje zet, dat ik meen dit artikel integraal afdruk, als mede de omslag met de foto van de afbraak van de woonwagengewagens van Tinus Perdaems op 3 november 2005 aan de Jan Hanlostraat 9 te Den Haag.

Den Haag wil af van woonwagenbewoner

Jarenlang is de bewoners van de Escamplaan een nieuw en opgeknapt woonwagencentrum beloofd. Dit in het kader van de herinrichting (verbeteren veiligheid en opknapbeurt) van de grote centra. En terwijl overal in het land de grote centra-gemeenten bezig zijn hun toezeggingen aan de bewoners van de centra, maar ook de afspraken met VROM eindelijk na te komen, meent Den Haag eenzijdig met alle beloften te kunnen breken. De Escamplaan moet weg, als het aan B&W ligt. En de bewoners? Die moeten maar zien waar ze heengaan: naar elders vrijkomende standplaatsen, in huizen, of -zo valt letterlijk in het collegevoorstel te lezen- hun heil in een andere gemeente zoeken!

De bewoners van de Escamplaan kunnen het amper geloven. Herleven de tijden van begin vorige eeuwen; worden zij door hun eigen gemeentebestuur tot persona non grata bestempeld? Het lijkt een surrealistische droom, maar de werkelijkheid is dat het bewijs zwart op wit voor hun neus ligt: de eigenhandig door de bewoners van het internet geplukte brief van het college in Den Haag aan de gemeenteraad, ondertekend door burgemeester Deetman (CDA) en wethouder Norder (PvdA). Het lef en het fatsoen om de bewoners persoonlijk in een gesprek op de hoogte te stellen van de dramatische ommezwai, had het college niet. Een paar dagen voor kerst werd het een van de leden van het bewonerscomité van de Escamplaan, die notabene zelf belde om te vragen wanneer er weer overleg zou zijn over de voortgang van de herinrichting van de Escamplaan, meegedeeld. Telefonisch, zo even tussen neus en lippen door. Hij moest het de andere bewoners maar gaan vertellen, was kennelijk de gedachte van mevrouw Eleveld, die de discutabele eer heeft zich Haags hoofd woonwagenzaken te mogen noemen. Of anders wel één van de. Want Den Haag heeft een heel leger ambtenaren nodig. zo stellen B&W zelf in hun brief, om beleid voor een enkele doelgroep te kunnen ontwikkelen. En dan nog gaat het aan alle kanten faliekant mis, ... of juist daaróm wellicht?

Slaappillen

In de wagen van Mana Ras lijken de gemoederen kalm, maar dat is slechts uiterlijke schijn. Een leuke kerst hebben de bewoners niet meer gehad. Al wenste mevrouw Eleveld ze dat, zonder enig inlevingsvermogen, nog wel toe. Veel bewoners slapen alleen nog met slaappillen. Zij die dat niet doen, zoals Tommy Ras, een van de bestuursleden van de inmiddels officieel opgerichte vereniging WWC Escamplaan, komen de nachten malend door. 'Om drie uur 's nachts sprong ik laatst nog uit m'n bed om wat punten voor de gemeenteraad op te schrijven. Het houdt iedereen hier bezig, dag en nacht.' Zo trok de juf van kleine Wimpie van 8 jaar pas nog aan de bel bij zijn moeder. Het ging niet goed met Wimpie op school. Hij was ineens zo stilletjes en afwezig. Toen de juf hem had gevraagd wat er aan de hand was, kwam het verhaal eruit: Wimpie was bang dat hij moest verhuizen, weg bij z'n vriendjes en familie, daar zat Wimpie mee. Moeder Ciska Semler: 'Je denkt dat het een probleem is waar wij als volwassenen vooral mee 'worden geconfronteerd. Je beseft niet meteen wat het ondertussen losmaakt bij de kinderen'.

Veegwagen:

Het centrum aan de Escamplaan maakt een desolate indruk. Het ligt aan een brede doorgaande weg, waar we prompt in de remmen moeten om de onopvallende ingang niet voorbij te rijden. Omgeven door een sloot en muren ligt het helemaal afgesloten van de buitenwereld. Eenmaal op het centrum valt op: er is geen openbaar groen, geen speelplek voor de kinderen. De wagens staan zo dicht op elkaar dat er amper ruimte is om tussendoor te lopen. Brandveilig gezien een

totaal ontoelaatbare situatie, maar de gemeente laat de bewoners al meer dan 25 jaar over aan hun lot. De bewoners verontschuldigen zich voor de aanblik van hun centrum, al kunnen ze daar zelf niets aan doen. Eind jaren tachtig was al duidelijk dat de Escamplaan hard toe was aan een opknappbeurt. Maar het moest tot 1997 duren voor de gemeente met een plan van aanpak kwam: het centrum aan de Escamplaan zou geheel opnieuw worden ingericht, opgeknapt en verkleind tot zo'n 35 standplaatsen. Voor de overige van de 61 gezinnen zou een nieuwe locatie van 26 standplaatsen worden aangelegd in De Bras op Ypenburg. Dat was tien jaar geleden. Onderhoud is al die jaren niet gepleegd, er is sprake van verzakkingen, lekkende sanitaire units, verrotte kozijnen, kapotte rioleringen en stenen in de grond die zwavelzuur bevatten. Omdat ook de gemeentelijke veegwagen niet langskomt, betalen de bewoners zelf een jongen om zo nu en dan de openbare ruimte aan te vegen. Menig bewoner zou, onder soortgelijke omstandigheden en zolang aan het lijntje gehouden, allang de barricades zijn opgegaan. Maar zo niet de bewoners van de Escamplaan. Zij waren het immers 'gewend' te moeten leven weggedrukt en vergeten in de marge van de Haagse samenleving. En bovendien, hun geduld zou uiteindelijk worden beloond: met nieuwe en verbeterde vakken op centra waar ze de ramen weer zouden kunnen opendoen zonder bang te zijn de wagen van de burens te beschadigen.

Families .

Onnodig te zeggen dat het collegebesluit dat onverwacht een eind maakt aan die toekomstdroom, is ingeslagen als een bom onder de bewoners. Velen kunnen het amper bevatten, of willen er eenvoudigweg niet aan. En dat is niet verwonderlijk. Het besluit om de Escamplaan op te heffen heeft vergaande consequenties voor de mensen: families worden erdoor uiteengereten en tegen elkaar opgezet. Want wat stelt het college - zonder enig inzicht in en begrip en respect voor de woonwagencultuur en het groepsverband waarin de families hun levenlang al leven - voor? Op de Escamplaan komt woningbouw. Tegelijkertijd wordt er een streep getrokken door de aanleg van 65 nieuwe standplaatsen: 61 voor de bewoners van de Escamplaan en vier voor bewoners in Leidschenveen. Burgemeester Deetman en wethouder Norder beslissen namelijk persoonlijk dat "de woonwagen als woonconcept zijn langste tijd heeft gehad", aldus een letterlijk citaat uit de brief. Dit ondanks het feit dat de woonwagen een volgens alle wetten, rapporten en regels, met de afschaffing van de Woonwagenwet een normaal erkende woonvorm is geworden. Een woonvorm bovendien waar gemeentebesturen bij de aanleg van nieuwe locaties rekening mee dienen te houden, zoals zij ook rekening houden met huisvesting voor ouderen, gehandicapten, groepswonen en alle andere specifieke doelgroepen van huisvestingsbeleid.

Maar dit alles lijkt maar niet door te willen dringen tot de Haagse gemeenteburelen.

De bewoners van de Escamplaan ondertussen kunnen "kiezen of delen" als het aan het college ligt een vrijkomende standplaats innemen op een van de bestaande woonwagencentra, of verhuizen naar een woning ergens in de stad. En voor degenen die zich hierbij niet wensen neer te leggen, is er nog de optie te vertrekken "naar een andere gemeente". Voor de bewoners van de Escamplaan, die de gemeente nooit een strobreed in de weg hebben gelegd, altijd hun medewerking hebben toegezegd aan de herinrichting van hun centrum, is het voorstel een dolksteek in de rug. Het vraagt van hen bovendien het onmogelijke: de vakken te moeten innemen van de bewoners -veelal familie- die op intimiderende wijze door de gemeente zelf zijn weggejaagd. Met als afschrikwekkend voorbeeld het fijnknippen van drie wagens, waaronder zelfs een particuliere wagen. En dat omdat de bewoners alleen hun huurschuld te laat hebben betaald, terwijl alom in het land - en ook in Den Haag - het beleid erop is gericht uitzettingen door huurschuld zoveel mogelijk te voorkomen. 'Hoe kunnen wij nu profiteren van de ellende van anderen? We zien met eigen ogen hoe die mensen kapot gaan aan de hele situatie', zegt Mana Ras.

Daar komt bij: er zijn nog maar vijf vakken vrij voor de in totaal 61 huishoudens. Geen 22 dus, zoals het college gemakzuchtig voorstelt in haar brief want over 17 vakken loopt nog hoger beroep. Maar al komen 22 vrij: wie moet deze straks gaan in nemen? De gemeente heeft verzuimd een voorranglijst bij te houden, alle 61 huishoudens komen in principe in aanmerking. Mevrouw Eleveld van woonwagengzaken heeft, in een inmiddels gehouden overleg op 18 januari, het WWC- bestuur te kennen gegeven dat de bewoners onderling, maar moeten uitvechten wie recht heeft op een vak. En daarmee stevent het college regelrecht af op het ontketenen van een oorlog: niet alleen onder de bewoners van de Escamplaan zelf, maar ook met en tussen de families die wonen op de centra met vrijkomende standplaatsen. Tommy Ras: 'De gemeente heeft bovendien gedreigd: als wij die vakken niet nemen zijn er genoeg mensen op de wachtlijst die ze wel willen. Dus dan krijgen we straks een vak en moeten wij, terwijl we al tien jaren op een standplaats wachten in een huis? We worden gewoon van alle kanten met de rug tegen de muur gezet'.

De hoge schuttingen, die het centrum aan de Escamplaan onttrekken aan het oog van de buitenwereld hebben eindelijk een functie gekregen

Pipowagen

Een andere nijpende kwestie, die niet alleen maar met name ook gevolgen heeft voor de

bewoners van de Escamplaan, is het nieuwe bestemmingsplan van de gemeente, dat 1 april aanstaande ingaat. In dat bestemmingsplan heeft Den Haag vastgelegd dat toekomstig te plaatsen woonwagens op standplaatsen~(ongeacht of op die standplaats reeds een ander bestemmingsplan van toepassing is) niet groter mogen zijn dan buiten baks 7 bij 17 en 4,5 meter hoog. Dit terwijl overal in het land gemeenten de maximum afmetingen van woonwagens -geheel in de geest van de tijd en afgestemd op de wensen van de individuele bewoners- juist hebben verruimd en een tweede woonlaag wordt toegestaan. Den Haag wil terug naar de tijd van de pipo-wagen, is de veel gehoorde kritiek. Praktisch gezien betekent het in elk geval dat, al zouden bewoners naar een vrijgekomen standplaats willen, ze dit eenvoudigweg niet kunnen omdat hun wagen net te breed te lang of te hoog is. Woedend zijn de bewoners daarbij over de leugens die in het collegevoorstel staan en die wethouder Norder inmiddels ook via de media verspreidt er zouden bewoners op de Escamplaan zijn die wel in huizen zouden willen. Een pertinente leugen, weet Tommy Ras~ 'Niemand hier wil in een huis, punt. En dat weet Norder drommels goed. We hebben indertijd een excursie van de gemeente gehad naar Son en Breugel waar woonwagenwoningen stonden. Dat waren dan misschien wel huisjes, maar leken net woonwagens. Dáárvan hebben sommige mensen gezegd dat ze die . misschien wel wilden. Maar hier langs het kamp, niet in de stad!' In juni 2005 hebben de bewoners dit ook nog besproken met mevrouw Eleveld, tijdens een eerste overleg sinds jaren over de herinrichting van de Escamplaan. Het plan was toen nog dat aan de buiten zijde van het vernieuwde woonwagencentrum huisjes zouden worden geplaatst, als een soort buffer ook tegen geluidshinder van de straat. 'Dat en niets anders is wat sommige bewoners eventueel willen.'

Tekort

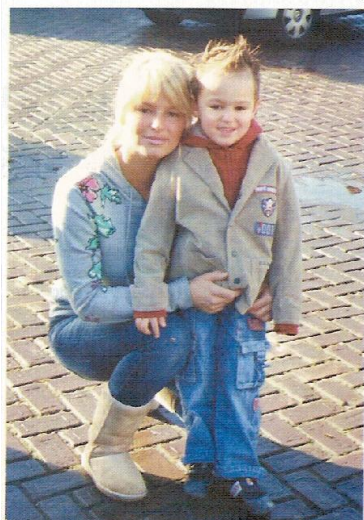
Het collegevoorstel geeft op meer punten een verkeerde voorstelling van zaken. Zo zou Den Haag met 300 standplaatsen de grootste 'standplaatsdichtheid' kennen van alle gemeenten in Nederland. Maar de werkelijkheid ligt een stuk genuanceerder. Den Haag telt weliswaar mogelijk 300 woonwagens (of moeten we zeggen 'telde', met het oog op de inmiddels 22 verjaagden) maar die hebben lang niet allemaal een eigen vak. Alleen al op de Escamplaan zijn 21 overstaanders. En zo is op meerdere locaties in Den Haag sprake van minder vakken dan wagens. Dat laatste is niet verwonderlijk. Den Haag staat sinds 1998 met met stip bovenaan de lijst van gemeenten met een standplaatsentekort. Op 153 stond de teller in 1998 al voor Den Haag. Met een tekort van 85 volgde Apeldoorn op de tweede plaats, en Maastricht met 81 op de derde. Dit standplaatsen tekort betreft bovendien enkel en alleen de "uitbreiding van de voorraad en is exclusief de aanleg van vervangende standplaatsen vanwege deconcentratie", zo schrijft Remkes, toen nog staatssecretaris van Volkshuisvesting, op 16 december 1998 aan de Tweede Kamer. Aan uitbreiding van de voorraad heeft Den Haag in elk geval nooit gedaan. En als B&W haar zin weet door te drijven en ook nog eens 65 standplaatsen schrapt, breekt Den Haag in negatieve zin inmiddels alle records onder gemeenten wat betreft het voorzien in gepaste huisvesting - standplaatsen dus voor woonwagenbewoners. Ter vergelijking: een veel kleinere gemeente als Apeldoorn, die haar verantwoordelijkheid wel heeft opgepakt, telt als de herinrichting en deconcentratie van het grote centrum De Haere helemaal is afgerond straks ruim 300 standplaatsen. En zo zijn er tal van andere en veel kleinere gemeenten die Den Haag voorbij streven in woonwagenhuisvesting Deetman en Norder doen het bovendien voorkomen dat de bewoners nog torenhoge schulden zouden hebben bij de gemeente. Ja sommige gezinnen hebben een precario-schuld, geven de bewoners onmiddellijk toe. Maar daarbij gaat het voor slechts een klein deel om huurschulden bij de gemeente. Het gros van de precario-achterstand betreft elektriciteitsrekeningen van Eneco, en daar heeft de gemeente niets mee van doen. En belangrijker: er zijn allang betalingsregelingen getroffen met de betrokkenen, de bewoners houden zich daar netjes aan, en de schuld is inmiddels grotendeels afbetaald. Maar dat past

kennelijk niet in het plaatje dat B&W wil schetsen.

Vooroordelen

Voor de bewoners van de Escamplaan staat als een paal boven water: zij zijn de dupe van de perikelen rond de verhuizing van de Leyweg. Wie daaraan twijfelt, hoeft alleen het collegevoorstel er maar op na te lezen, en de gemeentelijke stukken die daaraan vooraf zijn gegaan. Het lijkt er op dat Den Haag zo financieel winst probeert te behalen over de hoofden van de Escamplaners heen. Want wat is er gebeurd met de 4,11 miljoen gulden, die de gemeente van VROM heeft gekregen voor de aanleg van vervangende standplaatsen voor specifiek de Escamplaan? Hoe zit het met de vele miljoenen die voor datzelfde doel jaren geleden al door Den Haag zelf zijn gereserveerd? En bovenal: wat zegt de hele gang van zaken over de gemeente zelf? In elk geval dat de vooroordelen over woonwagenbewoners kennelijk zijn doorgedrongen tot alle lagen van het Haagse gemeentelijke apparaat. De gemeente wenst niet te leren van de eigen fouten uit het (recente) verleden; de dialoog met woonwagenbewoners op gang te brengen; de mensen te beschouwen als ieder andere inwoner van Den Haag. De gemeente heeft de mond vol over normalisatie, maar de praktijk wijst uit dat normalisatie enkel en alleen wordt toegepast in het voordeel van Den Haag zelf. Maak de gemeente huizen met de grond gelijk als de bewoners hun (huur) schuld niet op tijd voldoen? Worden in Den Haag bewoners stelselmatig en doelbewust tweemaandelijks doorzocht op mogelijke illegale praktijken, zonder dat daarvoor enige grond van verdenking bestaat, behalve dan onmiskenbaar dat het om een 'rijtjeswoning' gaat?.

In tegenstelling tot z'n broer Wimpie van 8, is de kleine Tommy Ras van 3 nog te jong om het allemaal te kunnen bevatten. Maar hij wil wel graag op de foto voor Het Wiel, hier samen met moeder Ciska Semler.

Verwerpelijk

En aantal Wielen geleden schreven we het al: de gemeente Den Haag is wat betreft woonwagen beleid volledig de weg kwijt. Het getuigt van disrespect, van repressie van een culturele groep, is kortom moreel totaal verwerpelijk. Nu alleen maar hopen dat de gemeenteraad, die zich nog mag buigen over het collegevoorstel, niet behept is met dezelfde vooroordelen, maar zich met open vizier de vraag zal gaan stellen: kunnen we met goed fatsoen meewerken aan het uitroeien van een cultuur, die volgens alle wetten en regels gebaseerd is op juist het wonen in woonwagens in familieverband? Wilt u de bewoners in Den Haag steunen, stuur dan een e-mailtje naar het bestuur van WWC Escamplaan, email adres: [wwc](#)-Tekst en foto 's: Thea Renver

Woensdag 24 mei 2006

Het is al weer 3 maanden geleden dat ik het laatste nieuws heb weergegeven over de toekomst van de woonwagenbewoners de Escamplaan. Het ziet er niet goed uit als je de krantenberichten leest. Wethouder Norder is weer met zijn botte bijl bezig om de woonwagencultuur een doodschop te geven. Lees de Volkskrant er van vandaag maar op na waarin hij herhaalt door te zeggen dat de Pipo de Clown-tijd in Den Haag voorbij is.. Ik citeer Norder: wat hij nu in de Volkskrant zegt: " Deze woonvorm heeft zijn langste tijd gehad. (...) Er zitten geen wielen en assen meer onder de wagens, dus zijn het gewone Hagenaars geworden met een vaste verblijfplaats. Dat betekent dat ze dezelfde rechten en plichten hebben als ieder ander". Wat hij nog verder zegt is zo naast de waarheid dat het zonde is daar een letter aan toe te dichten. Hoe is het mogelijk dat een wethouder zulke dingen ongestraft mag zeggen en voorbij gaat aan de werkelijkheid. Gelukkig heeft de Volkskrant nog plaats ingeruimd met de reacties van de bewoners van de Escamplaan. Opvallend is dat de tekst van Norder vet gedrukt is en die van de reizigers niet. Nu ik hoop vurig dat de bewoners van de Escamplaan een front vormen en zich niet laten vergassen want daar komt het toch eigenlijk op neer als je leest wat de 76-jarige mevrouw Ras-Tell zegt **"Ik ben in een wagen geboren en daar wil ik mijn ogen ook weer sluiten. Een oude boom moet je niet verplaatsen"**.

Donderdag 1 juni 2006

Vandaag heeft de Gemeenteraad van de Haag de voorstellen van het College van Burgemeester en Wethouders met grote meerderheid aangenomen in zake het woonwagenbeleid *Een motie, die was ingediend door Heleen Weening (GroenLinks), Arjen Lakerveld (VVD), Willem Minderhout (PvdA), Michel Santbergen (CDA) en Marjolijn de Jong (D66), werd met 35 voor en 9 tegen aangenomen. Het raadslid Raoef Nizamoeddin van Solidair Nederland was afwezig. In de motie staan twee zinnen die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten:*

- ***Van mening is dat dit de juiste koers voor deze college periode is,***
- ***Van mening is dat alle bewoners van Den Haag dezelfde plichten en rechten moeten hebben***

Om met de eerste zin te beginnen komt de koers, die B. en W. voor de volgende vier jaar heeft gekozen neer op het volgende (ik citeer een paar zinnen uit voorstel nr. 12):

"Het beleid is gericht op normalisatie en deconcentratie. Er wordt geen specifiek woonwagenbeleid meer gevoerd. Er wordt voor standplaatsen voorlopig geen grond in erfpacht uitgegeven. Er wordt gestreefd naar een vermindering van het aantal woonwagens in Den Haag en er worden geen nieuwe locaties aangelegd. Het nieuwe bestemmingsplan woonwagencentra schept een nieuwe situatie. Voor wat betreft de deconcentratie van het centrum Escamplaan: die geschiedt in combinatie met een vermindering van het aantal standplaatsen in Den Haag".

Wat betreft de tweede zin kunnen we stellen, dat met woonwagenbewoners in Den Haag door de Gemeente steeds met twee maten is gemeten. Op mijn website kan men daar talrijke voorbeelden in de laatste 9 jaar van zien. Als het meest schrijnende voorbeeld het totaal vernielen (inclusief een deel van zijn inboedel) van de woonwagen van Tinus Perdaems, alleen omdat hij zijn huurschuld te laat had betaald, terwijl hij te kennen had gegeven het alsnog te willen betalen. Dit geld werd niet door de Gemeente geaccepteerd. Noem mij een geval in Nederland waar dit met een 'gewone burger' is gebeurd. Die krijgen altijd een tweede kans!. Hoe zo gelijke monniken gelijke kappen?

Wat dit betekent dit voor de woonwagenbewoners in Den Haag en in het bijzonder voor de bewoners van de Escamplaan? Gewoon een regelrechte ramp. Ze worden levend begraven.. Terecht zij Joris Wijsmuller van de Haagse Stadspartij dat het een **apartheidbeleid** is dat de gemeente Den Haag voert inzake woonwagenbewoners en Ingrid Gyömörei van de Socialistische Partij gebruikte het woord **discriminatie**. Ik zou willen zeggen dat we weer in een tijd zijn terug gekomen, dat een minderheidsgroep zoals de reizigers niet alleen worden gediscrimineerd, maar ook worden gedeporteerd (Leyweg 2002) en uiteindelijk worden geëlimineerd (Escamplaan 2007?).

Wel heel navrant is om te lezen op internet, dat zondag **30 april 2006** Burgemeester Deetman een monument heeft onthuld voor Roma en Sinti.

"Burgemeester W. Deetman van Den Haag stond in een toespraak stil bij een zwarte bladzijde in de geschiedenis van zijn gemeente. „Op 16 mei precies 62 jaar geleden werden hier op last van de Duitse bezetter Sinti en Roma opgepakt om op 19 mei op transport naar Auschwitz-Birkenau te worden gezet. Wrang is dat bij deze razzia de Nederlandse politie een actieve rol heeft gespeeld. Weliswaar in opdracht van de bezetter, maar voor de slachtoffers een extra grote schok”, zo memoreerde de burgemeester". Het is beschamend dat het heel erg lang heeft geduurd voordat de Sinti en de Roma als oorlogsslachtoffers werden erkend”, zei Deetman. „Persoonlijk heb ik dat altijd als een grote onrechtvaardigheid ervaren>

De burgemeester zei het belangrijk te vinden dat de herinnering aan dit „beschamende en trieste hoofdstuk uit de geschiedenis van Den Haag” ook voor komende generaties levend wordt gehouden. „Zodat het nooit meer gebeurt.”

Bij de Bilderdijkstraat in Den Haag was voor de Sinti en de Roma al eerder een plaquette onthuld door de toenmalige burgemeester Havermans. Die plek voldeed echter niet als een waardige gedenkplaats. In 1999 was het gedenkteken aan restauratie toe, waarna meteen werd besloten een nieuw monument te maken. Op verzoek van de Sinti en de Roma is dat nu op het pleintje van de Vondelstraat geplaatst. De oude plaquette is erin verwerkt. Het monument bevindt zich op een steenworp afstand van de plek waar de razzia begon, het inmiddels verdwenen hofje aan de Bilderdijkstraat." einde citaat van het internet.

In dit verband wil ik enkele zinnen citeren betreffende het hofje aan de Bilderdijkstraat uit het boekje "Den Haag, zijn zigeuners en hun vervolging" door Roel Wuite 1989. Migrantenuitgeverij Warray, 's-Gravenhage..ISBN 90-72477-02-2 Hoofdstuk: De Geschiedenis heeft zich herhaald p.46-48:

"In de Bilderdijkstraat, vlak naast de Openbare Bibliotheek bevindt zich een smal poortje dat toegang biedt tot twee blokjes voormalige hofjeswoningen Tot 16 mei 1944 woonden hier Magdalena en Joseph Berger, Zigeuners, met hun vader, moeder broertjes en zusjes. De razzia's op 16 mei door de Haagse politie vergden weinig tijd, omdat de Zigeuners behalve in het hofje in de Bilderdijkstraat waren gehuisvest in hofjes woningen in de Bloemstraat bij de Veenkade en in de Kemperstraat bij de Hoefkade. Magdalena en Joseph Berger, evenals Theresia Wagner, Herman Nello en Johan Grünholz, overleefden de verschrikkingen van de kampen of wisten aan deportatie te ontkomen.. In de vraaggesprekken met de overlevende duikt steeds weer de naam op van Arie Vlak., agent bij de Haagse politie, niet alleen tijdens, maar ook na de oorlog. Arie Vlak was belast met het

toezicht op de Zigeuners in de hofjes woningen, won hun vertrouwen en was, schaamteloos genoeg, actief betrokken bij de deportatie op 16 mei 1944. Na de oorlog vertoonde hij zich weer als diender op het woonwagenkamp aan de Slachthuisgade, maar werd toen door de Zigeuners die hem herkenden, weggejaagd. Vlak kreeg van zijn chef een ander wijk. Was hij de enige politieman met bloed aan zijn handen?

Prof. mr A.D., Belinfante stelde na de oorlog vast dat de Nederlandse politie tijdens de oorlog van boven tot onder zo fout, dat strafvervolgingen daarom beperkt zijn gebleven: "er was geen beginnen aan"."

In de negentiger jaren heeft ook de organisatie van het Landelijk Overleg Woonwagenvrouwen (LOWV) bij de vroegere burgemeester Havermans van Den Haag gepleit voor een monument voor zigeuners en woonwagenbewoners, die waren omgekomen in de Tweede Wereldoorlog. Mede aanleiding was daartoe was dat de Haagse journalist Aad Wagenaar die de ware identiteit heeft weten te achterhalen van het meisje dat als symbool stond voor de deportatie en vernietiging van (Nederlandse) joden. Het gaat volgens hem om de negenjarige Anna Maria 'Settela' Steinbach, die op vrijdagmiddag 19 mei 1944 samen met 244 andere Nederlandse zigeuners van het kamp Westerbork op transport zijn gesteld naar Auschwitz..

Anna 'Settela' Steinbach

De afbeelding is afkomstig uit de film 'Eingang und Abfahrt' door de joodse kampgevangene Rudolf Werner Breslauer gemaakt in opdracht van de kampcommandant Gemmeker. Toen in de negentiger jaren pas werd eindelijk recht gedaan aan deze vervolgte minderheidsgroep.

Ik schreef in mijn artikel; op deze website "Geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid de laatste 150 jaar" .

"Wel is het bijzonder merkwaardig, dat vele woonwagenbewoners, die in de oorlog zijn opgepakt door de Nederlandse politie naar Westerbork zijn gebracht om daarna te worden doorgetransporteerd naar de vernietigingskampen in Duitsland. Maar bij aankomst in Westerbork zeiden de Duitsers, dat ze niet voldeden aan het profiel van een 'zigeuner' en werden ze weer naar huis gestuurd! Het waren toch immers autochtone Nederlandse inwoners".

Hier ligt nu de kern van de hele woonwagenproblematiek: reizigers zijn **autochtone Nederlanders** en vormen het kwade geweten van de overheid, die 150 jaar deze Nederlanders heeft vervolgd , gediscrimineerd tot op de dag vandaag. Ik stel voor om een monument op te richten voor de reizigers, die al die tijd onder het juk van de Nederlandse bezetting in vredetijd werden vervolgd en nog steeds worden vervolgd. Ik zal aan Burgemeester Deetman vragen om

dit te onthullen, waarbij hij dan misschien weer een gevoelige toespraak kan houden !
De voortekenen om de woonwagencultuur in Nederland te laten verdwijnen dateren al in de tijd dat Nederland door de Duisters werd bezet.

DE WOONWAGENS MOETEN VERDWIJNEN " L.A. van Doorn 1940

57 later kwam staatssecretaris Tommel met de slogan:

"DE WOONWAGENWET MOET VERDWIJNEN" D.K.J.Tommel 1997

Weer 9 jaar later kwam wethouder Marnix Norder met de one-liner:

"DE PIPO DE CLOWN-TIJD IN DEN HAAG IS VOORBIJ". M.NORDER 2006

Wat moet ik hier verder over zeggen? Zie voor meer gegevens over wat de bewoners van Escamplaan door de Gemeente Den Haag zwart op wit is beloofd. Het spreekwoord belofte maakt schuld is allang door de Raad van de Gemeente Den Haag over boord gezet.

In ieder geval stel ik mij persoonlijk beschikbaar om te bewerkstelligen, dat dit misdadige beleid niet kan worden uitgevoerd.

Vrijdag 2 Juni 2006

Wat het zegt het AD Haagsche Courant over gisteravond

Hoge woonwagens mogen niet meer

DEN HAAG

Woonwagens met een verdieping mogen voortaan in Den Haag niet meer worden geplaatst of gebouwd. De maximale oppervlakte van nieuwe wagens is 7 bij 17 meter. Dat heeft de gemeenteraad gisteravond besloten, ondanks felle protesten van de Haagse woonwagenbewoners, die massaal in de raadzaal aanwezig waren om het debat te volgen. De nieuwe bepalingen staan in een bestemmingsplan. Volgens de bewoners en hun juridische adviseurs wordt hier een planologisch instrument misbruikt om een 'wooncultuur' onmogelijk te maken. Zij kregen steun van de Haagse Stadspartij, de ChristenUnie en de SP. "Een nieuwe vorm van apartheid," vond de laatste partij. Gisteravond zijn ook een aantal nieuwe maatregelen vastgesteld die moeten leiden tot een beperking van het aantal standplaatsen. Op den duur zal het kamp aan de Escamplaan verdwijnen. Omdat er weinig of geen nieuwe plekken bijkomen, betekent dit dat de huidige bewoners, als ze in Den Haag willen blijven, niet allemaal meer in een woonwagen kunnen blijven wonen. Wethouder Marnix Norder (PvdA, bouwen en wonen) zegde wel toe dat alle gevallen individueel zullen worden bekeken, maar wilde niet garanderen dat voor alle bewoners elders een nieuwe plek beschikbaar is. De overgrote meerderheid van de raad is voor een hardere aanpak van de excessen die zich in de kampen voordoen. Sleutelwoorden zijn daarbij de enigszins verbullende termen 'normalisatie en integratie'. Dat wil zeggen dat de wet en overige regels op de kampen voortaan onverkort worden gehandhaafd.

Wat hier aan te doen? Ik zou het haast niet meer weten, met zoveel onrechtvaardigheid, leugens en bedrog.

Ik heb een lijst gemaakt van de persoonlijke gegevens van de 23 nieuwe raadsleden, (12 PvdA, 5 VVD, 3 CDA, 2 Groen Links, 1 D66) die voor gisteravond 1 juni 2006 voor de motie hebben gestemd, die bepaald niet gehinderd waren door de kennis van de woonwagenproblematiek. De woonwagenbewoners van Nederland kunnen op deze manier **hoogst persoonlijk** deze raadsleden van Den Haag op de hoogte brengen van wat woonwagen(reizigers)cultuur inhoudt en hun vertellen wat er met de reizigers in de afgelopen 150 jaar is gebeurd! Let wel de meeste tekst is van het moment dat ze propaganda voor zich zelf maakte om in de raad te komen. Veel beloftes, schone woorden, maar wat hebben we gisteravond met onze eigen oren en ogen kunnen horen en aanschouwen: een slagveld van politiek onbenul. Het was bij de

woonwagenvolgers sterk opgevallen dat ze weinig echte interesse toonden, door met elkaar te praten als iemand aan het woord was vooral tijdens de inspraak ronde.

Zaterdag 2 september 2006

Het toegezegde woonwagencentrum in Ypenburg, dat niet zal worden gebouwd, wordt op 2 september door 15 wagens bezet

Bewoners van het woonwagencentrum Escamplaan zijn vanochtend met hun caravansetrokken richting Ypenburg. Ze hebben 15 wagens neergezet op de plaats waar hun toekomstig centrum zou worden gebouwd. Wethouder Norder wist de raad van de gemeente Den Haag zo ver te krijgen (dank zij de gemeenteraadsverkiezingen van het voorjaar) dat zij akkoord gingen met een voorstel van Norder om het centrum Ypenburg niet meer te bouwen en de mensen in een huisje te stoppen! De bewoners vinden dat de gemeente voor een andere plek moet zorgen waar ze hun wagens kunnen plaatsen.

Maandag 4 september 2006

De wagens worden weer van Ypenburg weggeduwd

Vandaag zijn de caravans weer van Ypenburg verwijderd door de bewoners van de Escamplaan. Ze hebben in een kort geding tegen de gemeente Den Haag geëist dat het hun beloofde centrum in Ypenburg alsnog voor hun zou worden aangelegd.. Uitspraak zal plaats vinden 15 september 2006. Ik hou mijn hart vast, want in het verleden hebben we al gezien hoe partijdig de rechterlijke macht is wanneer het gaat om woonwagenvolgers. Denk maar hoe de rechtzaken lopen over de bestuursdwang van de dramatische deportatie van de bewoners van de Leyweg in december 2002. De gemeente heeft de zaak weer met een jaar verlengd en inmiddels lopen de rentes nog steeds op en zitten de bewoners voor honderd duizenden euro's in het schip. Zelfs is de gemeente Den Haag in hoger beroep gegaan tegen een kantonrechter, die een gunstig vonnis t.o.v. een bewoner van de Leyweg heeft uitgesproken. Vooral de advocaat van de Gemeente Mr A. de Jonge is een 'goede' pleitbezorger voor burgemeester Deetman en zijn knecht Norder. Maar je weet nooit hoe een koe een haas vangt? In ieder geval wens ik de bewoners van de Escamplaan alle sterkte en wijsheid toe in hun alleszins rechtvaardige strijd tegen zoveel

onrecht. Uit de reacties van burgers op deze gebeurtenis, die in het Algemeen Dagblad verschijnen, slaat de schrik om je hart hoeveel onbegrip er bestaat over woonwagengewoners (reizigers).

Vrijdag 15 september 2006 De gemeente Den Haag hoeft geen kamp in Ypenburg te bouwen voor woonwagengewoners. Dat heeft de rechter vrijdag bepaald. De woonwagengewoners hadden in een kort geding geëist, dat de gemeente Den Haag een kamp moet bouwen van 26 standplaatsen. De rechter stelde vast dat nog niet vastgesteld kan worden, dat het nieuwe beleid van Den Haag tegen de wet is. De advocaat van de woonwagengewoners is toch niet ontevreden. "De rechter heeft duidelijk gezegd dat Den Haag zich aan eerder toezeggingen moet houden.. Dat geeft hoop".
Wordt vervolgd

De Uranische Vijfster Nieuwsbrieven nummer 33 t/m 36 zie hiervoor deel 13

Dagboek 2007

Grep uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Zondag 7 januari Waarom begin ik in dit schrift mijn nieuwe dagboek: "om tussen de lijnen te blijven". Orde brengen in mijn chaos.

Maandag 8 januari Goed begonnen. Veel nieuws gevonden met de relatie elite 16e- 20e eeuw. Gistermiddag gegolfd maar 4 holes slecht weer.

Dinsdag 9 januari Goed gesprek met Netty. Ik moet genoeg hebben met me zelf en contact maken met de mensen en naar ze luisteren en naar de diepere roerselen van mij zelf. Veel gesnurkt. Boven slapen. Gelukkig is mijn voet te opereren.

Dinsdag 9 januari Brief aan Netty Tichelaar

Lieve Netty, ik zal op dit late uur niet te lang uitwiden over ons zeer vruchtbare gesprek voor mij. Gelukkig zei je bij de deur bij het afscheid dat het voor jou leerzaam was geweest. Voor mij was het meer dan leerzaam, het was een eye opener. Ik heb het Adrienne proberen uit te leggen wat voor een deel is gelukt, dat ik bezig was het voor haar minder zwaar te maken (wat wel tot gevolg had dat ze daar diep toe werd geroerd). Het essentiële dat je vandaag mij heeft geleerd is dat als Tom alleen is hij gelukkig is maar als hij naar buiten gaat en contact moet maken met de buitenwereld niet de ware Tom maar de valse Tom (om zich te beschermen misschien) te zien is. Hij zegt niet gehoord te worden maar hij luistert niet wat de omgeving te vertellen heeft of beter gezegd wat een contact mogelijk maakt waar een mal voor is. Het domineren op de anderen werkt dan averechts en bevestigt zijn visie dat hij niet gehoord wordt! Valkuil nummer 1. Het cruciale punt is dat ik contact kan maken met de buitenwereld als ik de echte Tom zonder franje laat zien zonder het te willen. To be. Zeg mij of ik ons gesprek goed heb samengevat. Wat me echter opvalt in an after thought dat jij buiten schot blijft , dwz dat je met mij bezig bent en zo bezig bent alles te doorgronden dat ik voel dat de diepste roerselen van jou aan het eind van onze gesprekken niet meer uit de verf komen. Mijn dominantie? Of jou angst om het werkelijk aan je zelf te tonen wie je bent? Wie weet mag het zeggen Het is me wat me toch intrigeert. Luister ik toch niet echt naar je. zou het kunnen zijn? Het is in ieder geval; een goed punt voor ons volgend gesprek. Ik hou veel van je Netty. en ben je dankbaar voor alles wat je voor mij in al die jaren hebt betekend (nu al zes jaar?) dat is meer dan je denkt Slaap zacht, het is bijna middernacht Tom

Woensdag 10 januari "Ik ga het leven van je leven minder zwaar maken ", heb ik tegen Adrienne gezegd. Haar antwoord "Dat heb je wel eens meer verteld!" Het gesprek met Netty

werkt door. Alleen gelukkig nu contact zoeken met de buitenwereld door jezelf te zijn, open zonder verwachting en meer luisteren naar de ander.

Donderdag 11 januari Brief van Netty Tichelaar

Hallo lieve Tom, Fijn voor je dat er (alweer) een zelfinzicht is binnengekomen! Dat komt het contact met jezelf zeer ten goede, en met Adrienne en met vele anderen. Ja, je hebt ons gesprek aardig samengevat. Jouw after thought vind ik vooral een lieve. Dat je beseft dat er in ons gesprek meer aandacht voor jou dan voor mij ligt, vind ik eveneens een zelfinzicht en past erg goed bij het onderwerp contact/betrokkenheid. Dat er meer aandacht voor jou dan voor mij is, vind ik geen probleem. Het is mijn natuur ofwel mijn natuurlijke houding in de omgang en in het contact met vrienden en anderen. Daarom kan ik doen wat doen: aanwezig zijn voor andermans gedachten, stoeiprocessen etc. Voor mijn eigen stoeiprocessen ben ik net zo aanwezig, alleen spelen die zich vooral innerlijk af. Dat het je intrigeert kan ik me wel voorstellen, en ja, laten we 't er in een volgend gesprek over hebben. Dank je wel voor je lieve woorden en gevoelens, veel liefs en een warme knuffel, Netty.

Donderdag 11 januari. Het is toch een obsessie de elite en haar macht

Vrijdag 12 januari Hanneke de Koningh gaat trouwen. Sophie van Ittersum op bezoek heup gebroken nu herstellende. Kaste praat, maar me goed gedragen, vond Adrienne. Netty schreef lieve email. In Celebes Westerling 1946 standrecht was het parool net zoals in de politionele actie 1947. Ga weer door met de rijkste. Wat een obsessie.

Zaterdag 13 januari Goed gesprek gehad met Jolanda. Weer nog in twijfel. Zag het zitten met de elite. Ze had een prachtige geboorte mandala voor mij gemaakt.

Zondag 14 januari Veel gedroomd, het werk gaat goed. De rode draad is duidelijk. Rood en blauw zijn de kleuren van de elite.

Maandag 15 januari Voet is nog slecht met lopen. Mislukte golf vastgelopen op de oefenholes door nattigheid. Gedroomd dat ik onthoofd zou worden om half drie 's-middags, ging niet door. Veel pers.

Dinsdag 16 januari Dagje Amsterdam archief veel vondsten over elite. 's-Avonds bij Bert en Barbara. Veel gedronken. Jonge mensen kijken naar de toekomst. Ik zelf kijk terug en de beschouw de dood als een geboorte. Ik draai de tijd om.

Januari Artikel in Het Wiel 2007-1 Leiden behoudt Trekvaartplein

De kogel is in Leiden door de kerk: het woonwagencentrum aan het Trekvaartplein wordt niet opgeheven, maar opnieuw gericht. Waarschijnlijk kunnen er hooguit honderd woonwagens blijven staan, maar dit is afhankelijk van het stedenbouwkundige plan van aanpak. 'Wij gaan uit van een zo hoog mogelijke kwaliteit', zei burgemeester Lenferink eind vorig jaar in een toelichting. 'Die is bepalend voor het aantal wagens.' De gemeente boog zich de afgelopen maanden over twee varianten: eentje waarbij het hele centrum zou worden opgeheven, en elders in de stad een aantal kleinere kampen zou worden gerealiseerd - iets wat op stevige bezwaren stuitte bij de bewoners. En de optie waar uiteindelijk voor is gekozen. Naast het Trekvaartplein zal de gemeente een tweede, nieuwe locatie inrichten in Roomburg. Hier komen maximaal 30 standplaatsen. Het exacte aantal is afhankelijk van het aantal standplaatsen dat op het Trekvaartplein kan blijven. (bron: *Leidsch Dagblad*)

Woensdag 17 januari afspraak bij dokter voor snurken. Vannacht was het weer raak. Adrienne werd gek van mijn snurken. Boven op zolder geslapen. Depressie. Weet niet wat ik moet doen wel of niet doorgaan met de elite.

Donderdag 18 januari Stormdag 120-130 km. Met fiets naar dorp volkomen onverantwoordelijk. Van orthopeed gehoord dat ik een spilvoet en op mijn tenen loop. Geen operatie maar aangepaste schoen Goed afscheid van Mascha fysiosport. Goed gesprek met Jos van Hezewijk afspraak gemaakt voor februari. Ik zie het weer helemaal zitten

Afscheid van Mascha, onze begeleidster bij onze fysiosport groep

Iris onze nieuwe begeleidster bij fysiosport

Vrijdag 19 januari Voorbereiding voor reis.

Zaterdag 20 januari - zaterdag 3 februari. Naar Cannes op flat. Heerlijke tijd samen op flat. Adrienne heeft genoten. Ze hoeft niet voor mij te zorgen.

Cannes , vlnr Carole, Mauk, Mary en Herman Cats en Tom

Heel veel heel veld geld euro 7000 of meer. Maar Adrienne wil eens even lekker helemaal luxe. Niet voor dag en dauw opstaan. Voor mij was het wel moeilijk dat het leven van Mauk en familie die ook naar Cannes zijn gekomen, gewoon doorgaat buiten alles wat er in de wereld gebeurt en

is ook voor mij geen gesprek om daardoor niet in mogelijkheden te komen. In ieder geval is voor Adrienne het belangrijkste en dat is heel veel waard!

Zondag 4 februari Nu weer met frisse moed begonnen aan de eenzame lange weg. Schema voor werkzaamheden 1. 2 liter water per dag. 2. 5 kilo afvallen 3. anti snurk beleid. 4. nieuwe schoenen, 5. macht en elite tot 1 mei 2007 en dan weer beginnen aan dagboek. 6. opruimen 1/2 uur per dag 7. piano 45 min 8. chippen in tuin 1/2 uur. 9. putten 18 ballen op glijstok. 10. meditatie 1 kwartier elke dag, zien wat er van terecht is gekomen. Dagboek beter bijhouden. Ik nam van de gele kaart, het was het 12 e huis heb het gevoeld, dat ik meteen naar de transits wilde kijken, wat bleek Uranus, Venus, Mercurius, Neptunus, Zon, Cheiron allen in het 12 e huis. Dat verklaart veel, nu gewoon afwachten tot dat er alles weer uit is

Woensdag 7 februari Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost, De negen personen komen voor in twee bladen Quote en Linda. Ik wil met hun kwartierstaten laten zien hoe het proces van elite vorming is gelopen. Loudon als nouveau riche, die goed is ingetrouwd zoals Philips. Dan de nieuwe rijken van de 16, 17 en 18 eeuw. Getuige daarvan is De Geer (belangrijk geslacht voor de tweede wereldoorlog). Nu is een telg daarvan afgezwaaaid (Ursul). De Graeff. belangrijk geslacht eind 19e en 20ste eeuw, Gouverneur Generaal, Ministers. Nu is Dirk de Graeff een jong economie student je, maar al je ziet dat in die 500 jaar de koopmansadel steeds is getrouwd met oude adel. Bicker is duidelijk afgezakt. Ze hebben hun kapitaal verloren in 17e eeuw en stellen dus nu niets meer voor, zo ook de telg Bicker van Quote. Dan de Sixen die toch vrij constant zijn geweest in Amsterdam, dan de oude adel die steeds getrouwd zijn met adel met soms wat nieuwe rijken: Tuyll, Pallandt, Bentinck, Roëll. Let wel vrijwel alle families die in de kwartierstaten voorkomen zijn opgenomen in het blauwe en rode boekje met hun osm taal en gebruiken. Het is toch opmerkelijk dat vanaf 1814 alleen de ridderschappen de taak hadden uit hun midden een aantal leden van de provinciale staten te kiezen. Provinciale staten op hun beurt verkozen de leden van de Staten Generaal. Na 1850 mochten alleen stemmen die belasting betaalden, zie de lijst die in in macht en elite heb afgedrukt. Na 1917 is het toch tot op de dag van vandaag een klein groepje die beslist over het volk. Het is de continuïteit die ik wil aantonen ondanks alle oorlogen en revoluties. Het proces van elite vorming is universeel en geldt voor alle groeperingen Ook is er een elite in de reizigers families maar die hebben geen macht. Soort zoekt soort. Het is toch opmerkelijk dat ik van ver kan zien en horen of iemand een osmer is of niet. Een ander ding dat ik duidelijk wil maken is het feit dat mensen die nu van adel zijn of in het blauwe boekje voor komen allemaal zonder uitzondering vroeger niet tot de elite behoorden. Ze mogen alleen aanschuiven (zoals Kok) al ze de mores overnemen. Doen ze dat niet dan worden ze afgeslacht zie Verolme en Zwolsman. Heel opmerkelijk was dat mijn kleinzoon een 10 kreeg van mij toen we hem examineerden of hij het osm taaltje beheerste. Verwonderlijk dat mijn dochter het toch schijnbaar met de paplepel heeft meegegeven. Fruit- vruchten. Kapsalon-kapper, Kerst-kerstmis, Toilet-wc, bakstel-bank, bestek- mes en vork, heet-warm ga zo maar een tijdje door waarschijnlijk wel meer dan 200 woorden. Daarbij is de oude adel met nog een ander taaltje, dan is er natuurlijk de uitspraak, de klemtoon ádmiraal of admiraal. Daarbij komen de tafelmanieren de inrichting van het huis, huwelijks en overlijdensberichten. Sartre, heeft dit alles prachtig verwoord. Ik heb zijn tekst ook op mijn site geplaatst, zie onder geslacht de Booij. Het is een heel hardnekkig iets. Het is toch nog maar een heel klein groepje. Geld daar praat je niet over dat heb je. Ons kent ons. Dank voor je snelle reactie. Ik hou je op de hoogte. Ik stuur als bijlage de kwartierstaten van de telgen van Van Tuyll en Loudon (de laatste is nog niet af). Ik beschouw het ook een studie om nu in een andere verpakking macht en elite weer op de site zetten, daarna ga ik weer door met mijn biografie en beschouw dit als een goed substratum. Ik blijf een nestbevuiler, maar ik moet toch wat. gegroet Tom.

Vrijdag 9 februari Bericht aan vrienden

Libanon 2006. World Press photo

Citaat uit NRC van 9 februari 2007: "Een stelletje ramptoeeristen in een cabriolet is niet wat je voorspelt bij een oorlog. Deze jongeren rijden door de ruïnes alsof ze op zoek zijn naar hun favoriete cappuccino zaak die net is verdwenen". (Let vooral op het meisje, die bezig is met een smsje te versturen (naar haar vriendje ?), te zien aan haar gekromde linker duimpje. De man met de zonnebril aan het stuur is zeer geconcentreerd op de weg. Wat moet ik hier verder op zeggen? Tom de Booij

Woensdag 14 februari Commentaar op foto Libanon 2006.

Lieve Mensen, Ik heb op mijn email en mijn commentaar op de World Press 2006 foto ,enkele reacties gekregen die mijns inziens de moeite waard zijn om om jullie mede te delen, omdat ze zo verschillend van aard zijn. Zo zie je weer, iedereen heeft een andere bril op om naar het zelfde beeld te kijken. Voor mij gonst de foto nog duidelijk na, want uiteindelijk zit ik ook in de cabrio hoezeer ik me ook betrokken voel wat er buiten de cabrio gebeurt.

Allereerst nog wat in het NRC van 10/11 februari 2007 heeft gestaan, namelijk een interessante beschouwing over de foto door de redacteur Rosan Hollak:

"Het was een *lucky shot*!. Vanuit New York reageert Spencer Platt (36), fotograaf bij Getty Images, via de telefoon bescheiden op het nieuws dat hij de winnaar is van de World Press Photo 2006.

Hij vertelt dat hij eigenlijk heel moe was op het moment dat hij het beslissende beeld maakte.

"We liepen al de hele middag door de brandende zon toen ik ineens die auto zag". De foto van 15 augustus vorig jaar, toont een aantal Libanezen die door een verwoeste woonwijk rijden in Zuid-Beiroet, vlak na de Israëlische bombardementen. In hun glimmende rode cabriolet lijken ze, verscholen achter hun hippe zonnebrillen en de verwoeste omgeving met mobiele telefoons fotograferend, op een stelletje ongeïnteresseerde ramptoeeristen die even een blik werpen op een oorlog die hen niet schijnt te raken. De dag dat Platt met zijn vertaalster door de wijk liep was er een staakt het-vuren 'uitgeroepen tussen Israël' en Hezbollah. "Het was de. eerste dag dat inwoners naar Zuid-Beiroet konden terugkeren. Er stroomden zeker meer dan 10.000 mensen de wijk binnen. Vanuit mijn ooghoek zag ik ineens die glimmende wagen. Ik pakte mijn camera en maakte een serie van vier, vijf foto's. Op alle beelden stond steeds iemand in de weg, behalve op één. En die was raak." De jury van World Press Photo koos ondermeer voor het beeld van Platt omdat het, in de woorden van het Nederlandse jurylid Jerry Lampen, iets anders is "dan het stereotiepe beeld van weer een dode." Platt maakte een gelaagd beeld waarbij niet meteen duidelijk is wat er aan de hand is. Het toont, volgens Lampen, "zowel de waanzin van de oorlog als ook de waanzin van het gedrag van mensen in die oorlog." Toch wil Platt geen oordeel vellen

over de mensen die hij fotografeerde. "Ze zijn overduidelijk rijk en zien er verwend uit, maar ik weet zeker dat ook zij omgekomen familieleden hebben. Iedereen in Libanon, of het nu arme shi'iten zijn of rijke christenen, is geraakt door oorlog." Volgens Platt, die nog niet eerder in Libanon was geweest, toont de foto de twee uitersten van het land. "Er zijn veel rijken en sjeke clubs waar de BMWs voor de deur staan, maar er is ook het voortdurende conflict met Israël. En die twee lopen naadloos in elkaar over".

Hieronder volgend een aantal reacties, ik heb de namen van de mensen die gereageerd hebben weg gelaten

1). Oorlog en vrede liggen dichterbij elkaar dan ooit, omdat het allemaal zo lokaal is. Conflict en harmonie, wij houden van contrasten, maar zijn geheel verrast als ze op één plaatje tegelijkertijd verschijnen. Maar het is altijd zo geweest. Wellicht wordt dezelfde cabrio met deze ramptoeristen 100 meter verder onder vuur genomen en bevinden de inzittenden zich bij de mensen die onder de puinhopen liggen: Publiek op het toneel 10 km verderop in de bergen van Libanon wordt geskied en heeft men er geen weet van. Waarom willen we het zien? Toen Napoleon met 400.000 man naar Moskou liep en met 40.000 man terugkeerde bestond er gelukkig nog geen fotografie ... de verschrikking blijft hetzelfde. Je hebt het zelf gezegd: "We leren het nooit. Ik trek mij terug op het eiland van mijn voorouders, Schiermonnikoog, en koester het dorpsleven en de serene rust, drink een borrel met passanten en geloof in de eeuwigheid".

2) Ik probeer altijd het betere in mensen te zien: Ik zie geen vrolijke gezichten op de foto. Sterker nog het blonde meisje naast de bestuurder kijkt met afschuw op haar gezicht. De bestuurder zit ook niet bepaald te lachen en het meisje op de achterbank houdt een zakdoek tegen haar neus. Stinkt het er zo of huilt ze en snuit ze haar neus? En zie je die hand achter haar rug? Het lijkt er op dat het meisje wiens gezicht je bijna niet ziet op weg is een arm om haar heen te slaan. Zou het niet kunnen zijn dat zij iemand zoeken? Een vriend/in of familielid. En dat meisje met haar hand op de gsm zou het niet kunnen dat zij een foto aan het maken is? Misschien maakt zij een foto om naar huis te mailen. Ze kijkt of ze vergeten is haar bril op te zetten. Ze knijpt haar rechteroog dicht. Wie zegt dat het ramptoeristen zijn? De rampfotograaf die de foto nam? Maar misschien heb ik het wel helemaal verkeerd.

3) Er zit nog iets in die foto en naar mijn idee het belangrijkste wat waarschijnlijk niemand of misschien een enkeling heeft opgemerkt. En dat is de waarneming dat in de auto 4 vrouwen zitten en 1 man. Is dat nu toeval als ik zie dat rondom de auto alleen mannen lopen en in dit bubbelt je van welvaart precies het tegenovergestelde aanwezig is: 4 vrouwen en 1 man, .zie hier de reden en oorzaak van de menselijke hebzucht, de oorzaak van klimaat verandering, peakoil, de oorlog in Irak etc etc. Welvaart of schijnlijke overvloed trekt de beste mooiste vrouwen aan!! Menselijke natuur om het zo te zeggen. (precies zoals de evolutie psychologie ons uitlegt)

4). Inderdaad bizarre foto, moeilijk positief te interpreteren

5). Boeiend

6). Ik zie een ander beeld. Er is slechts 1 dame die lacht, misschien vanwege het smsje, in al die ellende. De dame links zit met een zakdoek. Die rechts kijkt serieus. Ze zijn wel degelijk aangeslagen, al zijn ze rijk. Daarbij gaat het toch juist niet over de westerse wereld, maar over het midden-oosten, waar veel woede en wraak heerst

7) Wat moet ik van zeggen? Zo schizofreen zie ik het niet. Leven is hard en leven gaat door. Is gewoon een trein die alsmat doorrijdt. En we hebben allemaal een keuze, we springen erop, of niet. De foto laat mij zien wat ik al mijn leven weet - de mensheid is robuust. De mensheid heeft ook een gevoel voor humor (zelfs Spencer Platt). Ik was heel erg geschrokken door de, in mijn ogen, zieke moppen over Detroux amper een paar dagen na de verschrikkelijke onthullingen maar wat wil je? Dat we in rouw alle haren eruit trekken? Kijk je naar de foto dan zie ook veelzijdigheid. De veelzijdigheid van het leven. Maar naast de veelzijdigheid ook de gemeenschappelijkheid (als dat een NL woord is). Déjà vu van Grease, American Graffiti. Maar ook, niet alle moslims zijn de prototypen die ons eigen propagandamachines ons zouden doen geloven. Neen, de foto zelf vind ik wat cynisch, niet representatief, maar wel lollig.

Tot de volgende keer dat ik vanuit mijn cabrio weer iets zie dat ik graag onder jullie aandacht wil brengen. Tom de Booij

Donderdag 15 februari Sinds zondag 4 februari niet bijgeschreven. Een frenzie om alles klaar te krijgen voor bespreking met Dick Versteeg Macht van de Elite

Vrijdag 16 februari Goed gesprek met Dick Versteeg, Nieuwe weg gevonden Gewoon het elite verhaal onderbrengen in geslacht de Booij. Doorgesproken waarom zwijgt iedereen, conclusie wantrouwen tegen de terugkomt in elite, want is hij echt veranderd. Addertje onder het gras. Dit werd bij terugkomst bevestigd door Adrienne, die zei dat kan je toch zelf invullen. Mauk kwam even eten mooi verhaal over zijn verkoop techniek. Rustig doorgaan.

Zaterdag 17 februari. Gisteren begrafenis Joan Sandberg. Koude bedoeling, wel veel mensen ontmoet. Goed gedragen. Goed begonnen met elitevorming. Nu een plaats gevonden voor al het materiaal

Zondag 18 februari Even en dipje . Geschiedenis graven en ridders et moeilijk Begonnen bij ridderschappen.

Zondag 18 februari. Brief aan Prof Mr Pieter van Vollenhoven

Hooggeleerde Heer, Hierbij heb ik de eer U het volgende onder uw gewaardeerde aandacht te brengen. Sinds 1997 heb ik mij - als gewoon burger- ingezet voor het behoud van het woonwagencentrum aan de Leyweg te Den Haag. Helaas heeft het geleid dat van 11 december tot 20 december 2002 het woonwagencentrum door de Gemeente De Haag is ontruimd en verplaatst naar de Jan Hanlostraat. Mijn persoonlijke ervaringen tijdens de ontruiming, alsook de nasleep tot op de huidige dag, heb ik vastgelegd op mijn website www.egoproject.nl/woonwagenbeeld. Van de heer Jordaans, een bewoner van de Jan Hanlostraat ontving ik een afschrift van een email die hij namens de bewoners van de het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat heeft verstuurd. Hij heeft mij gevraagd deze email over te schrijven en per post te sturen aan Uw onderzoekscommissie voor veiligheid (Kopie ingesloten). U zoudt mij ten zeerste verplichten om aan deze intrieste situatie aandacht te willen schenken. U bij voorbaat dank zeggend, verblijf ik met de meeste hoogachting, Uw dw, w.g. Tom de Booij

Zondag 18 februari . Brief aan de Voorzitter van de Onderzoeksraad voor Veiligheid de Hooggeleerde Heer Prof. mr. Pieter van Vollenhoven

Onderwerp: S.O.S Help wij worden geestelijk mishandeld.

Hooggeachte Voorzitter, Daar ik alle geloof in advocaten, gemeente ambtenaren, wethouders en de burgemeester van Den Haag allang heb verloren, richt ik mij mede, namens de bewoners van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat in Den Haag ten einde raad tot Uw Onderzoeksraad . Wij hebben een hooglopend conflict met de Gemeente Den Haag en er dreigen 28 gezinnen te worden vernietigd. Door afspraken van ambtenaren die de boel gewoon weer verdraaien en dan vervolgens worden weggepromoveerd. Dit is niet zo meer even te vertellen. Advocaten die worden genegeerd. Rechters die worden voorgelogen door commissies. De commissie de Haseth komt met een oplossing - kosten 180.000 euro - maar er wordt niets mee gedaan. Bodems die verzakken en brandveiligheid, die niet deugt. Boetes worden opgelegd voor het verplaatsen van een simpele stacaravan van 75.000 tot 220.000 euro. Ja, U leest het goed: woonwagens slopen voor een huurachterstand van ongeveer 2500 euro die niet meer aan de deurwaarder betaald mag worden, dan slopen en een rekening sturen van 90.000 euro, bestuursdwang opleggen, ga zo maar door om ons mond dood te maken. Alle instanties hebben we al gehad. Ze kunnen niets doen, worden steeds teruggefloten. Mensen die ons willen helpen, ook ambtenaren zwijgen van de ene op de andere dag en dan weer een baan krijgen. 500.000 euro zoek maken en maar dood zwijgen .Dit is maar een klein gedeelte van wat zij mee maken vanaf 2002 . Ik heb de Schipholbrand gevolgd en Uw onderzoeksraad heeft zeer goed werk verricht. Ik zou graag eens met twee of drie personen met U en Uw raad willen spreken. Wij willen verder met ons leven voor wat meer inzicht. Namens de bewoners van het woonwagencentrum Jan Hanlostraat Den Haag

Maandag 19 februari. Concert Pollini, matig. Boe geroep in de zaal. Wel succesvol gesprek voor en tijdens eten met Barbara. Ze zag het helemaal zitten mijn verhaal over de elite. Adrienne dacht dat ik weg ging zonder het haar te zeggen, ze ging huilen Ik dacht dat ze sliep, heel lief en ontroerend. Vandaag steunzolen gehaald. Viel tegen maar het moet wennen. Nu even niet met de elite. Eerst opruimen.

Dinsdag 20 februari. Toch even een dipje, misschien door moeheid. Schoenen vielen tegen bij het lopen. Misschien went het. Stug doorgaan met elite onderzoek,

Donderdag 22 februari. Slechte dag, slecht geslapen, klierpijn. Slecht gegolfd. Ach dat is weer zo'n dag.

Vrijdag 23 februari. De dip is weer voorbij.

Vrijdag 23 februari. Brief aan vrienden met foto

Advertentie NRC

De bordes scène in de advertentie van de Nationale Commissie voor internationale samenwerking en met de volgende tekst: " In 2000 hebben regeringsleiders van 189 landen internationale afspraken om ziekte en honger ver teruggedrongen zijn .. (...) We wensen dit kabinet veel succes". P.S . Het zwarte geitje ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet.

Dinsdag 27 februari. Brief van Jos van Hezewijk

Beste Tom, Hierbij het VN-verhaal. Je wordt trouwens niet genoemd. Die Kagie kende jou waarschijnlijk niet. Mogelijk heb ik jou niet genoemd, omdat ik niet wist of jij je leven gebeterd had. Groetjes, Jos

Dinsdag 27 februari Brief aan Jos van Hezewijk

Beste Jos, dank voor je bezoek en het toegezonden materiaal, nu begrijp ik pas waarom je me hebt verzwegen. Je wantrouwen is terecht geweest, ik heb mijn leven niet verbeterd alleen een andere taktiek toegepast het laatste jaar zoals je heb gezien maar mijn revolutionaire gedachten zijn nog steeds dezelfde. Zie maar mijn website woonwagen beleid. Nu begin ik ook te begrijpen waarom ik nu meer dan ooit wordt verzwegen door media, de familie etc. Ze vertrouwen me nu nog minder omdat het lijkt of ik weer het elite jongetje ben. Ik ben nu een wolf in schaapskleren. De ondertoon van mijn hele elite verhaal en ook waar ik mijn energie uitput is mijn revolutionaire geestdrift of hoe het ook maar noemen moet. Hierin verschillen wij dus heel duidelijk, daarom is ons toch contact inspirerends en nuttig om steeds mijn gedachten met jou te kunnen toetsen. LET MAAR OP , OPA IS GEEN STEEK VERANDERD. JE WEET HET GEZEGDE EEN VOS VERLIEST ... Ik heb even een lijst je gemaakt van de Bentincks voor het spoorwegemplacement. Ik zie nu ook het verschil met jouw research en artikelen. Ik bekijk het meer vanuit een geologische hoek de evolutie der elite. Ik ga door met de hoofdstukken, als ik

daarmee klaar ben kan ik pas beginnen aan een lijst van de belangrijkste families door de tijden heen want dan heb ik een goed overzicht en kan ik het zenuwstelsel van het blauwe en rode boekje bloot leggen en in een tijdsbestek plaatsen, gegroet Tom.

Woensdag 28 februari Goede lezing in Baarle Nassau over matriarchaat en vijfster, wel te kampen met stem en keel. Dadelijk naar de dokter om te zien wat het is. Uranus op mijn ascendant. Jos op bezoek. Heeft mij verzwegen bang dat hij dan in diskrediet zou worden gebracht. Gewoon stug doorgaan !

Donderdag 1 maart Nog al depressief. Speekselklier beschadigd door tandarts, moest 1 1/2 uur wachten bij huisarts.

Vrijdag 2 maart Met Wido naar kasteel Renswoude. Met 2 violen gespeeld, stuk van Sjostakowitch. Ging niet goed, maar wel een belevenis in het kasteel. Merkwaardig gezelschap. Leuk gesprek met de baron Hans Taets van Amerongen.

Links; kasteel Renswoude. Rechts: Met Wido en beroepsvioliste in het kasteel

Zondag 4 maart. Weer depressief, voelde me beroerd. Liep vast met onderzoek. Maria op bezoek. Alle drie kinderen zetten zich af tegen de luxe, schamen voor rijkdom. Is er een verband met het dwangarbeiderschap?

Maandag 5 maart. Testament gemaakt. Opruimen en door gewerkt aan elite onderzoek

Maandag 5 maart Brief aan Dick Versteeg

Beste Roberto, nog even terugkomend op ons gesprek. Ik denk dat ik geheel moet afzien om met iemand van onze samenleving (behalve de enkeling zoals jij en nog twee of drie anderen) contact te maken, dwz over mijn onderzoek. Dus ook geen e-mails om te zeggen wat ik op mijn site zet. Die het lezen wil kan het lezen als hij googelt. Behalve mijn directe kinderen en kleinkinderen ga ik alle verhalen over mijn familie en de elite zonder hun toestemming te vragen op mijn site zetten. Het is mijn laatste terroristische actie. De RAF vroeg ook niet aan Schleyer of hij het goed vond dat hij werd gekidnapt. Mijn familie leeft zo goed omdat zij zonder het te willen weten mede verantwoordelijk is voor buiten de deur houden van het grauw sinds Karel de Grote. Als men mij dan voor rechter sleept of de boeken in beslag neemt of mijn provider mijn website verbiedt, kan het de pret niet drukken en zal ik alles doen om toch ergens mijn ei te leggen. Gegroet, Thomasso.

Maandag 5 maart. Brief aan mijn zuster Maria

Lieve Maria, ik had Elsbeth aan de telefoon en die had de vraag nog niet goed begrepen. Ze dacht dat het ook kwam van grootvader de Booij. Nee de vraagstelling is deze: Zou er een relatie bestaan tussen ons dwangarbeiderschap en het zich afzetten tegen het Aerdenhout (elite, luxe, breimiddag, auto etc) of het zich schamen voor het luxe leventje en het opzoeken van vrienden die buiten ons kringetje (Sani cs)? Feit is dat wij in de periode vanaf 1935 in Aerdenhout wij met ons drieën ieder op een andere manier en tijdstip ons hebben afgezet. Zou het zo kunnen zijn dat wij ter compensatie iets zoeken om ons ergens op een dwangarbeiderige manier in te zetten of dat we ons voor de mensheid toch nuttig kunnen maken? De vraag is dus niet bedoeld om na te

gaan waarom we ons hebben afgezet je zou dan kunnen (behalve aan vader) denken aan grootvader en moeder de Booij. Nee ik wil de vraag alleen toespitsen op de relatie van onze reactie patroon in Aerdenhout en onze dwangneurose. Dat het later voor ons verder leven verschillende gevolgen heeft gehad is natuurlijk vanzelfsprekend. Jij hebt het bv nu overwonnen, terwijl ik nog verder ben geradicaliseerd en ik de grotere welvaart van ons leventje zie in de context met het geweld en moord wat wij toepassen op de onderdrukten van onze wereld en hun energie gebruiken om onze welvaart te doen groeien. Als laatste actie van mijn leven wil ik laten zien hoe in Nederland de elite elkaar altijd de bal weer heeft toegespeeld en het grauw buiten in de kou heeft laten staan. Nu niet door een vlammend protest zoals ik in de zeventiger jaren heb gedaan, maar door een koele analyse zonder emotie, het bloot leggen van de zenuwen van de elite sinds Karel de Grote. onder de noemer: NIETS NIEUWS ALLEEN ANDERS. Was toch een lief en nuttig gesprek. Liefs van je broertje Tom.

Dinsdag 6 maart Pijn aan voet, het was een likdoorn! Niemand heeft dat gezien. Goede pedicure. Tante Henriette overleden. Vraagstelling: afzetten tegen bij 3 kinderen de Booij? Proberen 3/4 uur piano, 1 uur opruimen.

Woensdag 7 maart Pechdag, geen golf. Op verkeerde knop gedrukt op computer 1 dag werk weg. In slaap gevallen bij verkiezingen op TV.

Donderdag 8 maart. Weer met frisse? moed doorzetten

Vrijdag 9 maart. Heel; vreemd gedroomd, actie tegen Mac Gillavry met studenten. Zeer depressief het werk loopt vast met elite onderzoek, wat te doen. Eerst opruimen.

Zaterdag 10 maart Bob van Waveren gestorven. Emmy gebeld, lag weer in de kreukels. Weer slecht geslapen. Mooie begrafenis van tante Jetty. Wel heel merkwaardig, een haag van rode kruis mensen aan weerszijden van de gang van de kapel allemaal dsmers, een erewacht voor de osmers. Wat een verschil in fysionomie, ongelooflijk, elite versus grauw. Vanochtend aan ma gezegd dat ik depressief was. Na 1 uur werken iets anders doen.

Zondag 11 maart Gister depressie. Adrienne ging uit met de 3 kinderen naar Amsterdam uit eten, dan is het leeg in huis. Ik moet dankbaar zijn voor alles wat ze voor mij doet. Ze heeft aan de kinderen gezegd dat ik depressief was. Nu gaat het weer. Begin nu eindelijk met schrijven.

Maandag 12 maart Depressie weer voorbij, gegolfd met Adrienne. Prachtig concert Radu Lupu. Er is toch iets moois op de wereld. Beethoven sonate, boven aards. Met Elsbeth in de Keyser gegeten, heerlijk eten en dol gezellig. Pracht avond. Gaat ook beter met onderzoek elite.

Woensdag 14 maart Enigszins uit diep dal gekropen, vooral na heerlijke dag met Adrienne naar Amsterdam (Voor haar verjaardag). In Nieuwe Kerk tentoonstelling over Turken. Daarna Tuschinski, film Queen Elizabeth. Heel harmonisch. Daarvoor begrafenis Bob van Waveren, heel mooi en eenvoudig, Besloten om toch door te gaan met elite onderzoek. Schrijven nog eens schrijven.

Donderdag 15 maart Depressie nog niet voorbij. Ik denk dat de remedie is schrijven en nog eens schrijven. De familie die een belangrijke rol speelt in de eeuwen, vanaf de 13e eeuw.,

Vrijdag 16 maart Iets minder depressief. Huwelijk tussen geslachten van de elite als leidraad. Wie weet gaat dat lukken?

Zaterdag 17 maart Iets beter met de depressie, zie een beetje licht in de duisternis. Huwelijken door de eeuwen heen is nu het onderwerp.

Maandag 19 maart Veel last van rugspierpijn, wel goed gewerkt.

Dinsdag 20 maart Ik denk om met het eliteonderzoek te stoppen. Het is te veel werk. Top dag. Gesprek met Netty en Jolanda . Terug van weg geweest. Doen Doen Doen. Niet meer zoveel vragen. Opruimen, opruimen. Laat Saturnus het werk doen.

Woensdag 21 maart Begin van de lente opruimdag. Pijn in rug iets minder Saturnus transit Neptunus, rem versus chaos.

Woensdag 21 maart Brief van Onderzoekscommissie voor veiligheid aan D. Jordaans Geachte heer Jordaans, Namens Prof. mr. Pieter van Vollenhoven zeg ik u hierbij dank voor uw bericht van 18 februari jl. over het conflict van de bewoners van het woonwagencentrum aan de

Jan Hanlostraat met de gemeente Den Haag als gevolg van de gedwongen verhuizing van het centrum aan de Leyweg. (Uw bericht ontvingen wij overigens ook nog in afschrift van de heer De Booij uit Baarn.) Door de grote hoeveelheid brieven en e-mail berichten die wij de afgelopen periode hebben ontvangen, is er bij de beantwoording daarvan, waaronder uw bericht, grote achterstand ontstaan. Hiervoor onze excuses. Wat betreft het conflict met de gemeente Den Haag moet ik u helaas berichten dat de Onderzoeksraad voor Veiligheid, en daarmee ook zijn voorzitter de heer Van Vollenhoven, geen bevoegdheden heeft om actie te ondernemen. De Rijkswet Onderzoeksraad voor Veiligheid bepaalt dat de Raad, met het uitsluitende doel toekomstige ongevallen te voorkomen of de gevolgen daarvan te beperken, tot taak heeft te onderzoeken en vast te stellen wat de oorzaken of vermoedelijke oorzaken zijn van individuele of categorieën' voorvallen en van de omvang van hun gevolgen en daaraan zonodig aanbevelingen te verbinden. Onder voorvallen worden verstaan rampen, (zware) ongevallen en incidenten (in de zin van bijna-ongevallen.) Aangezien het overleg met diverse vertegenwoordigers van de gemeente Den Haag niet tot een oplossing van de problemen heeft geleid is het waarschijnlijk het beste om contact op te nemen met de Ombudsman. Deze ombudsman heeft een onafhankelijke positie ten opzichte van het gemeentebestuur en de gemeente-ambtenaren en beschikt over de nodige bevoegdheden. Het rapport van de Commissie De Haseth, zoals dit op de door u genoemde website is vermeld, lijkt voldoende aanknopingspunten te bieden om in ieder geval zicht op een oplossing te krijgen. Het adres van de gemeentelijke ombudsman is: Sint Jacobstraat 125 2512 AN Den Haag Tel. 078 3469565 (e-mail:

gemeentelijke.ombudsman@omb.denhaag.nl). Mede namens de heer Van Vollenhoven wens ik u hierbij succes en wij hopen van harte dat de toekomst voor alle gezinnen aan de Jan Hanlostraat weer perspectief zal gaan bieden. Hoogachtend en met hartelijke groet, Drs J.H. Pongers

Donderdag 22 maart Dias opgeruimd. Foto's ingeplakt. Rug deed pijn. Toch aan het eind van de dag beter. Twijfel over het maken van dagboek. Toch doen want ik kan mijn ideeën erin kwijt. Ook elitevorming komt dan ook aan de beurt. Het onrecht van de wereld of beter waarom is ons ego bewustzijn op hol geraakt, astrologie en wetenschap, naar elkaar toe brengen is het doel van het dagboek.

Vrijdag 23 maart - maandag 26 maart Naar Portugal, wel zware pijn in rug, matig gespeeld, toch wel gezellig te duur.

Golfvakantie met Heren twee in Portugal

Donderdag 29 maart Demonstratie Malieveld. (Zie achteraan in dagboek hoofdstuk 2. Behoud woonwagencentrum Escamplaan 2007)

Demonstratie tegen opheffing woonwagencentrum Escamplaan op het Malieveld. Vlnr. Griet, Tom, x,x, Sani.

Zaterdag 31 maart Essen prachtige uitvoering Forza del Destino. Lief samen met Adrienne.

Maandag 1 april. Als geheel nog in een dip. Maar nu is het 1 april, ga gewoon doen of ik geen dip heb. Netty zegt: dagelijkse dingen doen, minder denken. Ha ha dat is toch moeilijk. Nu voorbereiding op lezing collectief bewustzijn als positieve gedachte.

Dinsdag 2 april Dip, dip, niemand reageert behalve mijn dochter, zuster Elsbeth, Bert op mijn email. Niemand kan er wat mee. Vandaag minder dip.

Woensdag 4 april. Gelukkig weer uit de dip. Voor lezing weer creatief bezig. Lieve ontmoeting met Jolanda koffie gedronken, kan mijn lezing aan haar kwijt.

Donderdag 5 april Goed gegolfd, eindelijk gewonnen, gaat goed met rug en werk

Vrijdag 6 april Emmy gebeld voor haar verjaardag 4215 weken oud. Peter Reineke meldde dat John Riley, de man van Elizabeth de Booij was overleden. Tien voor vijf wakker niet meer geslapen toch dipje.

Zaterdag 7 april Gisteren was een depressie dag. Wel goed gesprek gehad met Jeannette van der Heyden over mijn lezing, vond deze goed. Ga nu beginnen mijn lezing op schrift te zetten, geen onderzoek meer.

Paasmaal met familie

Maandag 9 april Heerlijk gezellige paasdag met kinderen en Joep en Sascha.

Dinsdag 10 april Prinses geboren. Goed gewerkt aan lezing.

Dinsdag 17 april Goede week, succesvolle lezing op Astrologen congres.(zie achter aan hoofdstuk de tekst van de lezing, Uranische Vijfster Nieuwsbrief nr 38).

Alleen domper ik ben het bandje van de horoscoop van Sascha kwijt. Nergens meer te vinden.

Tijdens lezing voor astrologencongres in Soesterberg

Woensdag 18 april Slecht bericht. Elsbeth bloeding achter goede oog, maar minder erg dan ze dacht. Goed opgeschoten met lezing op site te zetten.

Zaterdag 21 april De nachtmerrie bandje Sascha horoscoop opgelost, Mariette had het meegenomen met Pasen. Je bent toch een lief kind, schreef Sascha op op mijn bericht dat ik zo in angst en wanhoop had gezeten.

Zondag 22 april, Heerlijke dag gegolfd met heren 3. Concert, gezellig gegeten bij Bert en Barbara. Muziek en mediteren horen bij elkaar.

Zondag 22 april Brief van Darby Costello

Dear Tom, Thank you for your email and the very interesting Moon attachment. Yes, you are right - they are pictures of eclipses! How strange! And when I meet Demetre George again one day (perhaps next year at the big American conference in Denver) I will discuss your work with her. I will let it sink into my own thoughts about the Moon too. It makes sense to me that the time after the SunMoon conjunction, when the Moon is still silent (hidden) has its own meaning and should not be conflated with the 'crescent Moon.' Greetings Darby

Dinsdag 24 april Joep jarig, zag zijn vriendin Lisette, leuk pittig.

Woensdag 25 april- Donderdag 26 april Slaapkuur in ziekenhuis Baarn Ik had bossen omgezaaid volgens verpleegster.

Vrijdag 27 april Vandaag lezing op web gezet

Zaterdag 28 april 37 jaar ego. Felicitatie van Peter Delahay. Nu weer met dagboek beginnen en opruimen.

Zondag 29 april Zeer goed gegolfd Hoge Klei. Alles in orde voor 1 mei René Jelsma horoscoop laten trekken. Weinig reactie op nieuwsbrief, te moeilijk.

Maandag 30 april Slecht gespeeld met foursome, wel gezellig met John Stewart.

Dinsdag 1 mei Belangrijk consult René Jelsma, heel slecht geslapen, heel depressief. 2 1/2 uur wakker, geen reactie op nieuwsbrief.

Woensdag 2 mei Joep logeert hier gespeeld op Anderstein, slaat hele verre ballen, verloren op laatste hole, bloedspannend. 's-Avonds barberque en diminishing bridge

Woensdag 2 mei. Brief aan René Jelsma

Beste René, Ik heb een goed gevoel over ons gesprek van maar liefst 2 1/2 uur. Het meest opmerkelijke was dat ik altijd gelijk wil hebben en dat meestal ook wel heb, maar wat onuitstaanbaar kan zijn voor mijn omgeving. Mijn vrouw was ook erg lief tegen mij gisteren, want

ze zag en voelde dat het me goed had gedaan. Maar er is wel veel huiswerk op mijn bord gekomen. Het roomijsje lijkt makkelijk, maar smelt zo gauw. voor dat ik het in mijn mond heb. In ieder geval ga ik weer beginnen met mijn dagboek, daarvan heb je me aangetoond dat dat een goede zaak is. Nog een vraag. De mooie tekening met vijfster en de drie cirkels heb ik niet tussen de papieren gevonden die ik van jou heb gekregen. Was dat ook de bedoeling dat jij die zou houden? Misschien toch weer het werk van Neptunus, net als de bandjes. Ik ga ook weer herlezen het boek van Liz Greene The astrological Neptune and the quest for redemption. Nogmaals hartelijk dank voor je inzet en kunde. Het is ongelooflijk wat de astrologie voor wonderen in petto heeft en ook zo goed dat jij de conceptie horoscoop als techniek hebt ontwikkeld. Ik heb altijd gevoeld dat er iets ontbrak in de astrologie. Ik heb dat vele malen in mijn nieuwsbrieven al geuit voordat ik jou verleden jaar had ontmoet. Veel liefs aan Sylvie en wens haar sterkte met de correctie en voor jou zelf mijn warme kameraadschappelijke groeten, Tom de Booij .

Eind april. Trauma helikopter landt op de Koningsweg voor zwaar verkeersongeluk van Jan (vriend van Jolanda Janssen) op de Prins Hendrikstraat

Donderdag 3 mei Bandje afgeluisterd van consult, schokkend verhaal steeds stopwoord gebruikt. DUS, ALS HET WARE, wel verhelderend wat betreft dat het kind in mij moet ontwaken.

Vrijdag 4 mei Nieuwe fase. Adrienne zegt: zien is geloven.

Zaterdag 5 mei Gegolfd met Adrienne heel erg gezellig.

Zondag 6 mei Naar de Haar golfclub waar ons team heeft verloren, weinig motivatie.'s-Avonds gegeten bij Elsbeth heel goed gesprek. Concert Sokolov viel een beetje tegen, waarom weet ik niet.

Maandag 7 mei Echo van buik alles is in orde.

Dinsdag 8 mei Veel gedroomd over golf veel airshots.

Woensdag 9 mei. Brief aan Darby Costello

Dearest Darby, The dark phase lasts between 1 1/2 to three days, depending of the distance of moon in relation to the sun. In myhology and religion a three days is taken as a norm. Like for Christ , Jonas etc

Have you read the book of Dusty Bunker: Quintiles and tredeciles Whitford Press 1989. I am very interested in the tredecile 108 aspect. (108 holy number in many cultures). It has an irrational number 3.333 ... by diving the circle. I am interested in irrational (not unreasonable) numbers like PHI, PI etc. The organic nature is irrational! Mohan Koparkar (1978)(1978) Aspects Magnified. Copyright Mohan Koparkar, Rochester N.Y.says the following on this aspect"House influence: Reversed third house, stressful eight. Key words: Mentally driven, strong intensity, fluctuating communication, objective logic, indirect strategies, family interference, unusual value concept, metaphysically possessed".

I got a strange idea in a flash, writing my lecture of 14 april 2007 on my website. It is of the subject of the precession. In the time between roughly 4000-2000 BC the 21 march was in Taurus. We had the matriarchy. the Bull was holy (Crete). It corresponds with his horns of the female internal sexual organs like uterus and womb and the moon crescent etc etc. Taurus feminine sign, Venus ruler, moon in exaltation, Mars in detriment, Earth element, farming etc. Then we entered in the phase of Aries the coming of patriarchy, coming of wars, Mars ruler, Sun in exaltation and Venus in detriment. Instead of Bull is now the Ram the dominating animal! Moses blowing Ram's horn. Zeus on top of the Mountain. The mythology is full of slaying the bull (Mithras, Jason etc.) Mutilating all feminine aspects (Like the dark phase of the moon). Dragons, snakes early holy feminine symbols became symbols of the devil! No longer worship of the Golden Calf. Sacrifice of the lamb to honor the male God. The blazing male sun (instead of the feminine moon) the ego is dominating. In my website I have shown how matriarchal elements are distorted, extirpated etc. The Mother Moon god is replaced by the Father Sun God. The first house is dominating astrology and all in the family of Jupiter, his brothers Neptune, Pluto, his grandfather Uranus, his father Saturn, his sons, Mars Mercury, and the only feminine member Venus, born from the foam and the blood of the castrated father. (Compare the status of Venus of Willendorf - dominated by breasts, belly and vagina) with the Venus of the painting of Botticelli covered breasts and vagina! Where are the beautiful symbolic women like Demeter- Persephone? (Libra) The laws of Moses or the codes of Hammurabi. The male is the dominant ruler of the family. What a difference with matriarchal time that the brother was far more important Isis-Osiris etc, came from the same mother. It was not known at that time that the male was necessary for the birth of a child, it was parthenogenetic. In the Ram period the women (and her period) with her menstrual blood was unholy etc. Read the old testament! Deuteronomium is very interesting stuff. Then came the moment AD 221 (5 hours 27 minutes and 40 seconds exactly) that the vernal equinox enters Pisces. Ruled by Neptune. Venus in exaltation, water sign, Mercury in detriment. Constellation Pisces Christ with his fisherman, his wonders with fish, the message of love, compassion (Liz Greene in her book Neptune: pag XIV Astrology has a planetary symbol to describe all human urges, and the longing for redemption is as human as the rest. In astrological language, it is called Neptune, named after the Roman God of the watery depths. (...) Neptune should have been named after a sea goddess not a sea god. The source of life with which we seek to merge brandishes a masculine name, but wears a feminine face. pag 28 The primal power of the water mother in archaic Greek myth was eventually superseded by a male counterpart. The same transition seems to have occurred by a phallic female deity who was later portrayed as the phallus alone - the male god Hades) 1 dec 2018 is the synetic vernal point (SVP) 5 grades 0 minutes and 0 seconds Pisces. It will last 5 x 71.6 years to enter Aquarius that is 1 december 2376 In western astrology the vernal equinox (tropical zodiac) has stayed on zero degree Ram. The constellations do not correspond anymore with the tropical signs of the zodiac upon which the seasonal cycle is based (the influence of the sun) Note what I told you about the confusion of the sun seasons with the moon cycles. In a flash I came to the strange idea that we are still (subconsciously?) in the Aries sphere. and not really entered mentally to receive the message of Pisces, Neptune, male-female equivalence, tolerance, love respect for nature. What about the sign of Virgo and her ruler: Mercury? or Demeter-Persephone or Inanna or Mary Magdalene. We are still in a time that we are in war (Mars), destroying nature on a global scale, polluting the domain of Neptune. No tolerance no respect for our fellow world citizens. Moslems versus-Christians. etc etc Power of the yellow Gold glittering in the sunlight.. At the end of my 'cri de coeur' a phrase of the wonderful book of Demetra George page 94 "When the vernal equinox point passes through each zodiacal sign, the symbolism of that sign is reflected in the religious and cultural images of that corresponding world age. Esotericists and astrologers explain this phenomenon in the belief that there exists an intelligent patterning in the universe and the various constellation groups symbolize different mental constructs or thought forms. When the earth is attuned to a particular constellation, these constructs act as a filter

through which we receive and interpret the universal energies of the cosmos" .

Wel, Darby that was not a simple answer on your simple question! I know after talking to you that you can handle these remarks of a geologist who is walking with elephants feet in the porcelain cupboard of the astrology. It is a dutch saying "Als een olifant in de porseleinkast".

With all my warm en best wishes tot you Tom

Woensdag 9 mei Mooie uitvoering Händels Hercules. Lief en gezellig met Adrienne. Mooi verhaal geschreven aan Darby Costello. Veel opgeruimd.

Donderdag 10 mei 67 jaar inval Duitsers.

Zaterdag 12 mei Gisteren gehoord dat ik 14x per uur adem inhoud, zuurstof gehalte zakt dus. Nu wordt onder narcose gezien waaraan het ligt. Tegenvaller Elsbeth boezem fibrillatie.

Zondag 13 mei Goed opgeschoten met dagboek t/m 1938. Mysterie buurman opgelost in bad gestorven, 12 uur gelegen doodgehongerd, belde Colette Heymerink, die een schoonzuster was van de man.

Maandag 14 mei Moeder gestorven mei 1983.

Dinsdag 15 mei Gisteren geschreven over brand in Rotterdam. Tekst gevonden van mijn vader over begin 2e wereld oorlog.

Donderdag 16 mei Veel gesnurkt zelfs door Adrienne, via de zoldertrap, nog te kunnen horen

Donderdag 16 mei Brief van beeldhouwster Margot Pistor*)

Geachte heer de Booy In het najaar van 2006 bent u bij mij geweest om mij de opdracht te geven voor het ontwerpen "de Booy Trofee" In dezelfde periode kreeg ik ook een opdracht voor een heel groot beeld van 1 bij 1 meter. Aan dat beeld heb ik de laatste 4 maanden gewerkt en wordt momenteel gegoten bij de bronggieter. Doordat deze opdracht zo enorm veel tijd in beslag heeft genomen ben ik niet aan ander werk toegekomen (heb het ook erg druk met exposities in het land). In september is hier weer een atelierroute waarvoor ik nieuw werk nodig heb en nu voor aan de slag moet, om het nog voor september gegoten te krijgen. Al met al komt het erop neer dat ik helaas door enorm tijdgebrek uw opdracht terug moet geven, het lukt mij niet om het beeldje voor u op tijd klaar te krijgen. Helaas! Ik vind het heel erg vervelend, maar ik zeg het liever nu zodat u nog tijd hebt om een ander te benaderen. Als u bronggieterij "De Kameleon" in Haarlem belt (tel. 023-5356809) en uw vraag daar voorlegt, kunnen zij voor u een andere kunstenaar benaderen om uw beeldje te maken. Nogmaals mijn excuses. Met vriendelijke groet Margot Pistor

*) Dit was een grote tegenvaller. Via internet in alle haast een beeldje gekocht van Lia Knol (zie foto hieronder). Wel raar om zo laat af te zeggen, want de wedstrijd voor de Tom de Booy trofee wordt al volgende maand gespeeld.

Beeldje voor de Tom de Booy trofee, gemaakt door Lia Knol

Vrijdag 18 mei Erg depressief, toch stug doorgaan.

Zaterdag 19 mei Kriel Bodenhausen overleden. Wel raar, ik had vorige dag aan de overbuurvrouw Suzanne nog zijn telefoonnummer gekregen.

Maandag 21 mei Geen concert Argerich had afgezegd. Nelson Freire had haar vervangen. Vandaag naar begrafenis Kriel Bodenhausen.

Dinsdag 22 mei De begrafenis was koel en zakelijk. Met André Tammes en Simon teruggereden naar station Den Haag, daar met Otto Simon pilsje en zeer hartelijk gesproken.

Dinsdag 29 mei Artikel in Financieel dagblad. Hockey is al bevrijd en helder van geest.

Jan Kees Kokke

Daar stapt Tom de Booij voorbij, ook al opgegroeid in het Bloemendaalse. Ooit revolutionair om vervolgens 'het volk vrij te maken met golf'. Nu schrijft de voormalige archeoloog, alpinist, lector, actievoerder en golfleraar zijn memoires, waarbij eindelijk de waarheid aan het licht komt over zijn ooit geheime actiegroep 'Helder van Geest'. Moet hij hockey nog 'vrijmaken'? Nee, hockey is al bevrijd en helder van geest

Vrijdag 1 juni Drukke rommelige tijd.

Zondag 3 juni Schitterend concert Maria Joan Pirez. Hemels.

Woensdag 6 juni D day. Vanochtend een streep gezet over actie Egelshoek (zie hoofdstuk 1 achteraan mijn dagboek). Het was weer een hele klus maar tot goed einde. Nu maar hopen dat het iets oplevert. Ga weer beginnen aan mijn dagboek !!!! en Muziek !!

Donderdag 7 juni Goed gegolfd met Frank Suere. Mauk kwam nog even langs. Weer met dagboek begonnen.

Vrijdag 8 juni Naar receptie van Muis Gooszen op de Hilversumse. Veel onweer.

Zaterdag 9 juni Stug doorgaan met dagboek lijkt op een bevalling.

Zondag 10 juni Met Joep wedstrijd eerst slecht zenuwachtig eerste 5 holes verknalt, maar daarna goed gespeeld. Joep een slag op B4 265 meter

Maandag 11 en dinsdag 12 woensdag 13 juni Zonder Adrienne. Nu pas zie je wat een warmte en gezelligheid ze in huis brengt. Ik moet echter er niet aan denken als ik alleen door haar wordt achter gelaten. Adrienne opgehaald bij Witte bergen motel. Ze was met 3 vriendinnen in Limburg geweest

Donderdag 14 juni Grote dag Sascha geslaagd voor haar Havo. Adrienne tijdens vakantie aan been gewond, moet dagelijks verzorgd worden. Schiet goed op met dagboek.

Zaterdag 16 juni. Met Mauk gespeeld op Lage Vuursche, onweer aan het einde

Zondag 17 juni Verjaardag Engelen, zeer geslaagd. Hard gewerkt aan dagboek. Toch wat depressief. Misschien door emoties dagboek.

Viering van de 90ste verjaardag van Engelen de Booy op 17 juni 2007. Engelen in rolstoel

Maandag 18 juni Brief aan familie

Lieve mensen, we kunnen terugkijken op een aantal 3 minuten die we aan gezelligheid aan onze 90-jarige tante Engelen zondag hebben kunnen geven. Alle lof kan worden toegezwaid aan de verpleegsters en de kok van Oranjestein. Het was even spannend toen alles te veel bleek, maar gedachtig aan de 3 minuten is het goed gegaan, vooral toen ze haar bord had leeggegeten en beaamde dat het gezellig was. Wat willen we meer. Hierbij enkele foto's ter herinnering aan deze gedenkwaardige dag. Groetjes en Liefs Tom en Adrienne

Donderdag 21 juni Hildaatje zou 80 jaar zijn geworden. Vannacht vreselijke droom, Sani zou me verraden hebben.

Vrijdag 22 juni Gespeeld met Wido, ging best goed.

Links: score kaarten controleren na het spelen van de 27 holes. Rechts: uitreiking van de Tom de Booij trofee aan de winnaar Snieringa

Zondag 24 juni Tom de Booij trofee, heel heel slecht gespeeld, 31 punten voor 27 holes, maar wel gezellig. Goede prijsuitreiking en goede speech, beeldje was groot succes.. Problemen met dames over onredelijke verrekening. (Later opgelost door zowel voor heren als dames een trofee uit te reiken)

Dinsdag 26 juni Goed gesprek met Dick Versteeg

Dinsdag 26 juni Brief aan Dick Versteeg

Beste Roberto, Het was weer een warme ontmoeting met steeds meer diepgang en het gevoel van lotsverbondenheid. De Siciliaan en Reiziger die het nooit zullen worden maar zich wel het gelukkigst voelen als ze op de flanken van de Etna rond lopen of op de zandhopen van de Egelshoek. Je hebt me weer opgepept en inzicht gegeven dat ik moet proberen alles zo echt mogelijk op te schrijven en het Lou de Jong syndroom moeten weten te trotseren en in te zien dat dit gevaar steeds om de hoek ligt te wachten om toe te slaan. Dat ik door moet gaan op de ingeslagen weg en alles en alles zo waarheidsgetrouw hoe subjectief dan ook moet vastleggen, dat er passages in voorkomen die nog niet aan de daglicht uit eerbied voor de nog levenden is de prijs die we moeten betalen. In ieder geval ligt het vast. Nog even over de reïncarnatie het is het weer beleven het ontdooien van de gestolde energieën van Willem Ruys cs . De energie (wat dat ook zijn mogen) zoekt steeds weer een nieuwe vorm om zich uit te drukken de energie van Mahler die in het Concertgebouw zijn 2e symfonie te gehore bracht is vastgelegd in de muren van de zaal en zal weer bij een uitvoering van de 2e symfonie mee trillen enz enz. Ik ben weer doordrongen van het feit dat de context van mijn verhaal van zelf zal komen en we geen moeite moeten doen om het in een keurslijf te gieten dat zal van zelf komen of misschien ook niet. Het moet geen heilig moet worden. Voor jou is dat het probleem dat ik geloof een non probleem is het enige wat ons beiden drijft is het heilige moeten om aan de wereld duidelijk te maken dat wij ontheemden zijn en dat ook voor altijd zullen blijven. Dit lot kunnen we nooit meer ontlopen daartoe zijn we beiden veroordeeld. Het enige wat ons te doen staat is dit manifest te maken en zullen misschien andere ontheemden er iets mee kunnen doen. Misschien is de oude adel ook een groep ontheemden die niet meer met deze wereld van doen hebben. Nu Roberto ik ben benieuwd hoe

je het lezen ervaart en dat je misschien nieuwe inzichten krijgt die mij zullen kunnen helpen op het stenig pad. Denk maar wat Henriette Roland Holst schreef. *Ik treur niet dat mijn ongeschoeide voeten het stenig pad betraden van de daad, Ik won er het recht wie daden doen te ontmoeten met de zuivere naam van kameraad.* Gegroet Thomasso.

Woensdag 27 juni brief van Dick Versteeg Re: ontheemden

Mooi opgeschreven Thomasso! Het raakt precies de essentie van waar we mee bezig zijn. ik ben blij dat ik je weer enigszins heb opgepept. Over het stollen en ontdooien van de energie zou ik nog dagen met je willen praten. Komt misschien nog een keertje op de flanken van de Etna, waar ik al jaren zoveel positieve energie opdoe. Ik ga de komende dagen jouw teksten lezen en reageer zo snel als mogelijk. Sterkte met de invulling van de resterende 62 jaar. Tanti saluti, Roberto

*Links Voor het bord met de namen van bestuurders Concertgebouw o.a mijn grootvader Hendrik de Boij.
Rechts: Op het podium van het Concertgebouw*

Woensdag 27 juni Grote dag met Mauk en Carole naar concert Concertgebouw. ze waren daar voor de eerste keer!

Zaterdag 29 juni Huwelijk Hanneke de Koningh in Gaasterland. Duurde erg lang . Bij terugrijden over afsluitdijk bon voor te hard rijden.

Maandag 2 juli Medewerkersdag golfclinic gegeven op Anderstein, goed geslaagd.

Donderdag 5 juli Wel onthutst wat mijn Moeder schreef in 1946.

Vrijdag 6 juli Elsbeth heeft haar boek af. Fantastisch. Uitgenodigd door Mauk en Carole om te gaan naar Verona om Nanbucco te zien. Lief van ze.

Zaterdag 7 juli Liefdesbrieven gelezen van Agnes Bonhôte in Bern 1946. Ontroerend wat een wederzijde liefde waarschijnlijk nooit zo mogen zijn. Hoewel het wel de moeder was voor me . Misschien net zoals Adrienne het nu is, wel schokkend om te zien dat alle karaktereigenschappen die toe moeder over mij schreef nog steeds gelden. Het dubbele, aan de ene kant de perfectie, aan de andere kant de slordigheden.

Maandag 9 juli Naar kasteel Renswoude. Goed gesprek met Hans Taets en met Wido viool gespeeld.

Dinsdag 10 juli Hard gewerkt. Plan om naar Corsica te gaan. Met Viviane gesproken.

Donderdag 12 juli Toch weer depressie. Wat is het nut van al mijn werk aan het dagboek. Adrienne vandaag naar dermatoloog voor haar wond aan linkerbeen.

Vrijdag 13 juli Ma 's wond goed. Eindelijk eens niet naar of sterk gedroomd. Vliegen, trein of boot naar Corsica nog niet goed uitgezocht.

Zondag 15 juli Nu een niet op resultaat golfen zou dat lukken. Probeer doe je best.

Maandag 6 augustus Hiroshima 62 jaar geleden, Waarom weet ik niet, maar een tijd niet bijgeschreven.

Maandag 23 juli Naar Corsica 5 uur vertrokken met taxi. Goede vlucht naar Nice. Met bus

eindeloos door Nice naar haven, pas om 10 voor 4 boot 2 uur te laat. Naar Bastia pracht reis. Daar was Viviane om me op te vangen, had 3 uur moeten wachten. Laat in de avond op terras in Omessa lekker gegeten. Mijn slaapkamer prachtig uitzicht op de bergen. Viviane niet zo aardig als vroeger, toch benadeeld door haar kanker aan longen.

Dinsdag 24 juli. In de ochtend naar Ponte Leccia supermarkt. Wat een verschil met vroeger. In de middag wandeling boven Omessa langs autoweg die Jean gebruikt om naar de koeien te gaan. Verdwaald bij Omessa, moest over hoog hek klimmen. Bij terugkomst was Viviane niet geïnteresseerd in mijn wandeling, haar etenskast was door muizen opgegeten.

Woensdag 25 juli Lopende naar Francardo, nog even bezoek bij man van Françoise die een café had en nu al lang dood is. De carrière werkt ook niet meer. Door gelopen naar Francardo. Met Michelin trein naar Ponte Leccia.

Links: man van Françoise in Caporalino. Rechts: Koeien voeren met Matthieu bij Popolasca

Naar slagerij Costa, hartelijk ontvangen door zoon van Jean Costa uit Popolasca in 1948 die ik goed kende. naar Popolasca. Lieve familie, vrouw Dominique en 2 kinderen, na eten siesta en daarna met de Matthieu koeien gevoerd in de avond. Om 10.45 door hem naar Omessa gebracht. Viviane was nog op. Op stoeltje op balkon naar sterren gekeken, dubbelster gezien.

Donderdag 26 juli Naar Ponte Castirla gelift, zuster van Matthieu bezocht. Vandaar 9 km omhoog gelopen in de hitte naar Castiglione, een indrukwekkend dorp tegen de bergen geplakt. Door Vincent naar Pte Castirla weggebracht, daarna met echtgenoot van zuster van Matthieu naar Omessa. Weer was Viviane op en in moest mijn verhaal vertellen.

Vrijdag 27 juli Om half elf gelopen naar kerkje San Angelo, vroeger was het een mooi pad waar ezeltjes langs liepen, nu verwilderd. Na 1 uur boven, daar waren 3 jongens die de nacht daar hadden geslapen. Ik ging iets later weg. Pas om 5 uur terug in Omessa, de weg kwijtgeraakt en gestreden voor mijn leven, omhoog, omlaag, omhoog, me laten vallen in de maquis, een waar gevecht. Toch weer omhoog geklommen en na 2 uur het pad gevonden en langzaam naar Omessa gesleept. In café door eigenaar wond verpleegd met alcohol. Na 2 biertjes gestrompeld naar huis van Viviane. Zij had al snel door wat er gebeurd was. In de avond naar Caporalino waar ik uitgenodigd was voor het eten. Daarna teruggebracht door nicht uit Bastia, weer was Viviane op en keek naar TV. Wat een dag vol avontuur..

Links. Met Viviane op het terras van haar huis. Op achtergrond bergen boven Popolasca. Rechts: Bij kerkje San Angelo

Terug na dramatische tocht door de maquis op terugweg van het kerkje San Angelo.

Zaterdag 28 juli Dikke benen en hoge pols. Toch goed geslapen Met Viviane naar Pte Leccia naar de slagerij van Matthieu. Ze vond het niet leuk dat ik eerder dan afgesproken wegging. Maar ik kon haar niet langer velen. Ze domineerde sterk en zorgde niet voor het eten, zeer op zich zelf. Met Matthieu naar Popolasca, weer koeien en varkens gevoerd.

Links: in de slagerij van Ponte Leccia. Matthieu en Viviane. Links; In huis van Matthieu, vertel ik stoere verhalen

Zondag 29 juli Heerlijk op voorportaal boek gelezen over bijen. In de middag gekeken naar aankomst Tour de France in Parijs. Toch wel moe na de escapade. In de avond groot diner ook met broer van Matthieu burgemeester van Popolasca en vriend uit Piediggrigio. Hij heeft me laat in de avond naar zijn huis gebracht en daar geslapen.

Maandag 30 juli Vroeg in de ochtend gebracht naar boot in Bastia. Om 8 uur vertrokken, veel wind. Door Mauk afgehaald die bij David Burnside op een flat logeerde. Op balkon van de flat gezeten, grote schrik Mauk had door een onhandige beweging een driepootverrekijker uit balans gebracht en stortte van 5 hoog naar beneden. Het kwam op een zonnescherf van een restaurant en vandaar op straat zonder iemand te raken. Voor het zelfde geld was iemand er door geraakt en zwaargewond of dood geweest. Het was wel een domper op de feestvreugde. Aan strand gegeten vol met mensen die hutje mutje lagen, wel een cultuurverschil met de rust en onbedorvenheid van Corsica. Door Mauk en Carole naar vliegveld gebracht. Pas laat vertrok het vliegtuig en kon net de laatste trein halen naar Baarn en was kwart voor een uur thuis.

Links: vanaf de 5e verdieping van de flat van David Burnside (onderste kant van het balkon is nog net te zien) stortte neer een verrekijker met driepoot op het zonnescherf van het restaurant zonder iemand te raken. Rechts. Mauk zet me af bij het vliegveld van Nice

Dinsdag 31 juli Elsbeth 79ste verjaardag in Baarn gevierd

Viering 79ste verjaardag van mijn zuster Elsbeth

Woensdag 1 augustus Toch ongerust over mij hoge pols, dokter Poels er bijgehaald, bloeddruk 90/190, wel oppassen.

Maandag 6 augustus Bijgeschreven nu weer aan het werk met dagboek.

Woensdag 8 augustus Met Joep gespeeld met 2/1 verloren.

Donderdag 9 augustus Half elf vertrek naar Schiphol, aankomst Venetië half vijf opgewacht door Mauk en Carole via Povlakte, heel ongezellig, eerst slecht weer, werd steeds beter. Prachtig hotel in heuvelachtig gebied. Mooi uitzicht. Lekker eten, wel stijf, weer betaald door Mauk.

Vrijdag 10 augustus Naar golf via spectaculair weggetje. Met Adrienne na 1 3e hole. Daarna Verona, onweer de opera heeft 10 min stilgelegd door de regen. Matige solisten wel mooie Arena. Pas 2 uur in hotel

Zaterdag 12 augustus Met Carole tegen Mauk en Adrienne, verloren, was wel warm gegeten in typisch Italiaans restaurant een beetje nep.

Zondag 13 augustus Grote wedstrijd om Italië cup met nog 3 holes te gaan lagen Adrienne en ik 2 down toen kwam ik in de zone en maakte een birdie op de laatste hole om te winnen. Naar Vincenzo, op prachtig plein met cello die mooie muziek maakte, gegeten.

Maandag 13 augustus Lekker uitgeslapen. Gemissemoused Mauk heeft gewonnen. Alles zeer harmonieus geweldig verzorgd door Mauk. Wel kostbare grap, maar toch heel dierbaar met zijn ieren.

Heerlijke daagjes in Italië op uitnodiging van Mauk en Carole

Opgeschreven op kotszakje: Tussen Treviso en Amsterdam op 11 kilometer hoogte. Begonnen aan de afdaling naar Schiphol. Terug naar Baarn na 4 onvergetelijke dagen met 3 dierbare Adrienne, Mauk en Carole. De laatste 10 jaren heb ik een negatieve kijk gehad op mijn beschaving, maar steeds zie ik de veerkracht van de mensheid. Laat ik nu eens het omgekeerd doen, al het positieve te zien ipv het negatieve. Wat zou dat voor invloed hebben op mijn denken? De aarde die onder me ligt met dat kleine omhulsel van de atmosfeer danst met het spel van de zwaartekracht in het universum, waar in de beschaving, de ethos een zeer bescheiden rol speelt (understatement of the year) van de elementen, dat alles moet een grotere rol gaan spelen.

Neem zoals het komt.

Dinsdag 14 augustus Naar Engelen, drama gaat alleen maar gillen.

Donderdag 16 augustus Gisteren zeer goed gechipt, wat is dat toch een belangrijke slag.

Doorgaan met dagboek. Gisteren gemerkt dat Christiaan le Bon niet zo heet maar Christiaan Bon, tout sec. Veel liefdesbrieven gelezen over prille liefde, ontroerend.

Zondag 19 augustus. Met Adrienne wandeling naar Valkeveen. Altaar fundamenteën bij Vrij Katholieke Kerk waar ik gedoopt ben. Marcelien had zwaar auto-ongeluk in Las Vegas

Maandag 20 augustus Naar Rie de Booij in Ede om te zien wat de familie relatie met onze de Booij's de missing link?

Vrijdag 24 augustus Bij Prof Mahieu snorex aangevraagd. Bij Oranjestein met dokter gesproken. Engelen toch maar overgaan om haar tot een plant te maken.

Zaterdag 25 augustus Lief ontbijt met Adrienne. Naar Gooszen reünie, geen succes,

Zondag 26 augustus Met Hilda greensome golfwedstrijd Hilversum, 2e prijs tegen Stance Hermans en partner. Naar Dutch open op Kennemer en 's-avonds gegeten bij Mariette, we kwamen te laat. Sascha net terug uit de Ardennen. Joep mee naar Baarn. Goed gesprek met Joep in Baarn. Over mijn twijfels, dat wist hij niet.

Vrijdag 31 augustus Met Wido Händel gespeeld moeilijk. In de middag naar Leny Terpstra was niet goed, veel huilen belastingsdienst op haar nek.

Zaterdag 1 september Goede weg gevonden voor memoires. Alles in plastic (klarsichthüllen) mappen stoppen. Daarna nagaan met biograaf doornemen wat belangrijk is om te beschrijven. Eerst kort resumé van de documenten maken..

Zondag 2 september Kamer opgeruimd en weer beginnen met memoires.

Maandag 3 september. Barthold cup op de Kennemer. Met aardige vrouw Martine van Berckel, sloeg geen bal. Toch een hele kleine wereld op de Kennemer.

Dinsdag 4 september Veel moeite met dagboek 1971. Voor Adrienne een nare tijd, zei ze Ze heeft wat moeten meemaken.

Woensdag 5 september 5 uur durend gesprek met Netty. Moest mijn motivatie opschrijven, waarom ik mijn memoires moet opschrijven. Ik doe het in de eerste plaats om mijn verscheurdheid door te lichten, punt, period.

Woensdag 5 september Brief van Netty Tichelaar

Lieve Tom, Het zijn er nogal niet wat: 13 motivaties! *) In feite 14, want er zit een dubbele 4 in de lijst. Natuurlijk zal er iets veranderen als je er een top 10 van maakt, maar allereerst dit: De punten 1, 2, 3, 4, en 12 zouden kunnen vallen onder punt 10. De punten 5, 6, 7, 9 zouden eveneens onder één noemer gevat kunnen worden. Punt 8 lijkt een apart punt te kunnen zijn. Punt 11 en 13 zijn indirect te verbinden met punt 10. Misschien helpt het maken van een top 10 (en dus het laten vallen van vier punten) ook al voldoende om de kern motivatie te naderen. Even om mezelf te focussen: deze zoektocht geldt toch het schrijven van een boek, nl. het boek over jouw leven, gefundeerd op autobiografische elementen die op biografische wijze worden beschreven. Ongeveer zo, toch?! Okay. En daarvan uitgaande kun je je de volgende vragen stellen: - waarom in boekvorm? - voor wie wordt het geschreven? - wie zouden het boek moeten lezen, of hoop je dat ze het lezen? - waarom niet geheel biografisch of geheel autobiografisch (al weet ik het antwoord wel, want had dat niet te maken met jouw positie binnen de elite etc?) - wat wil ik ermee bereiken? (deels beantwoordt door deze lijst) - welke onderliggende/onbewuste redenen doen mee (zoals behoefte aan erkenning, aan scoren, schuldgevoelens omtrent gebeurtenissen, gehoord willen worden etc) - wat wil ik uitdragen (want uitdragen, iets te vertellen hebben hoort bij jou, toch?). Hieruit komt eveneens motivatie naar voren, hetgeen kan leiden tot het vinden van de "rode draad" of van de "kern" van waar het boek eigenlijk over gaat. Ach Tom, het zijn punten ter overdenking en je mag ze gewoon naast je neer leggen. Kijk, in jouw leven is meer gebeurd waarbij jij niet jouw motivatie onderzocht, je ging af op je betrokkenheid en je gedrevenheid. Veel ging goed en veel zou je nu niet meer doen. Voor die houding kun je ook nu weer kiezen en simpelweg doorgaan met het voorbereiden van de gegevens voor Dick. Dat je nu

je motivatie onderzoekt kwam voort uit jouw gedachte en verwarring over hoe moet ik verder met deze veelheid aan informatie. Motivatie helpt te kijken naar de belangrijkheid van de informatie. Even ter herinnering van waarom je jouw motivatie ook alweer onderzoekt: - schrijf je of laat je het boek schrijven puur voor jouw zelf, dan wordt de informatie-schifting eenvoudiger, schrijf je of laat je het schrijven met een andere bedoeling dan moet de informatie anders gewogen worden, én het is juist daardoor dat jij je afvraagt: wat zal ik wel of niet houden of weglaten. Motivatie kennen helpt hierbij. Nou, tot zover hierover, hoop dat je iets verder komt.

*) zie voor de aangehaalde punten de brief aan Dick Versteeg van 11 september

Donderdag 6 September Brief aan Netty Tichelaar.

Lieve Netty, dank voor je goede analyse en vragen. Heel goede vraag is waarom in boekvorm? Om de chaos te temmen en in hap klare brokjes op te dienen. Voor wie? Om aan de DSMers te laten zien hoe de OSMer denkt en zijn macht steeds weer weet te behouden. Ook ik ben daar niet in geslaagd door water bij mijn wijn te doen en daardoor minder geloofwaardig. Misschien te laten zien hoe iemand die zich bewust heeft gemaakt van deze macht er door verscheurd wordt en nergens meer onderdak vindt. Biografisch omdat ik dan afgerekend kan worden op mijn leven. De onderliggende reden is , wat ik in feite al heb gezegd, de afrekening en ook om een uitlaat te geven aan mijn woede over zo veel onrecht en vooral door het feit dat de OSM het niet wil zien, horen en voelen. Ik ga proberen een betere lijst te maken van mijn 14 punten. Door het lezen van mijn dagboek van de 50 dagen dat ik in het Huis van bewaring heb gezeten ben ik behoorlijk aangeslagen. Ik had toen nog hoop op iets wezenlijks te veranderen. Misschien is het wel zo dat ik wil laten zien dat ik inderdaad een Don Quichotte ben geweest en nog ben. Misschien is het erkennen van mijn zwakte, mijn onzekerheid, mijn schreeuwen tegen een blinde muur van onbegrip, mijn vechten tegen de bierkaai misschien voor de lezer het meest interessante omdat de mensen zich daarin heel goed kunnen terugvinden. Iedereen weet bewust of onbewust dat het niet klopt met onze westerse beschaving, het verliezen van het contact met moeder aarde door haar te vernietigen of beter gezegd te ontkennen. Heel goed beseft dat Genesis 1 :26 hem zo ver heeft doen brengen. God zei: "Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken: zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt"" Wat een 'godslastering' .Wat een arrogantie! De mens denkt dat hij de maat der dingen is . Ik noem het de goocheltruc aller tijden; Wij scheppen een God die we daarna de macht geven om ons naar zijn evenbeeld te laten scheppen. Vind je het gek dat ik hier depressief van word. Opeens schiet een gedachte door mij heen terwijl ik dit opschrijf. Is het boek niet het verhaal van een manisch depressieve ziel. Voor mijn buitenwereld komt dit dan als volkomen verrassing want volgens mijn kleinzoon kom ik als een zeker iemand over of hij zei het anders mijn onzekerheid komt nul komma nul over op mijn omgeving. Je laatste zin deed me heel erg goed, zo voel ik het ook. Liefs Tom

Donderdag 6 september Brief van Netty Tichelaar

Lieve Tom, Jouw overdenkingen werken op volle toeren, lees ik. Ik kan niet overal op reageren, jouw "gisting" moet ook zijn werk kunnen doen zonder verstoring van andermans visie. Toch wil even reageren op het onderwerp. God: jaren geleden heb ik eens een theoloog horen zeggen dat God's energie de som is van alle energie van ons mensen. Dat opent andere gedachtes, nietwaar? Morgen ga ik naar Enschede en blijf een lang weekend weg. Ik hoop dat je een fijne weekend krijgt, dat je iets ontspannend en plezierigs gaat doen, dat mag wel hoor Tom, je hoeft niet overal het antwoord op te vinden. Liefs, Netty.

Donderdag 6 september Depressie, slecht gegolfd, kan me niet concentreren, raar gedroomd, slecht geslapen. Film over gevangenis gezien slecht voor mij. Toch gewoon doorgaan met memoires.

Vrijdag 7 september Opruimdag nog wel depressie. Toch het leven positief omarmen !

Zaterdag 8 september Goed opgeschoten met 1973/74 Alles wel raar, de veelheid van acties.

Zondag 9 september Slecht maar gezellig gegolfd met Adrienne. Film Papillon gezien dat is

nog eens wat..Minder depressief wel onthullend die jaren zeventig

Maandag 10 september Dinsdag 11 september 6 jaar geleden Twin Towers. Schokkend om te zien de liefdes affaire mei Ellen Rotgans. De ellende die Adrienne heeft moeten doormaken. Jaar 1977 zwart jaar.

Dinsdag 11 september Brief aan Dick Versteeg

Beste Roberto, zoals je ziet op de foto heb ik de jaren 1924-1978 in ordners (insteekhoezen, in het Duits betekent dit Klarsichthüllen - dat verzin je toch niet) ondergebracht. Nu lijkt me het volgende efficiënt dat jij bij mij komt en met mij de ordners doorbladert en zegt dit is interessant hier moet je over schrijven ,je krijgt dan ook een heel goed overzicht over de periode 1924-1979. De periode dat ik van geoloog tot terrorist eieren voor mijn geld heb gekozen en daarna als golfleraar ben begonnen. De actie periode begon pas weer in 1996 - heden met de woonwagenbewoners. Ik kan natuurlijk wel een vrachtauto huren en de ordners naar jou toebrengen. Het is opmerkelijk hoe overzichtelijk in de insteekhoezen is geworden. Ik kan voor dat je komt op een paar A-viertjes de belangrijkste gebeurtenissen van 1952- 1979 weer geven. Mijn vrouw heeft vriendinnen die bij haar om te bridgen dus dan gaan we op mijn kosten een lunch nemen in de generaal. Hoe denk je er over? Verder heb ik door het wroeten in het verleden een hele andere kijk gekregen op mijn leven dat ik tot 1979 heb geleefd. gegroet Thomasso . Neem de tekst van 1924-1945 mee als je komt.

PS ik heb een lijst gemaakt van punten die mijn motivatie voor het schrijven van een boek weer geeft

1. Het vaststellen van de extremen in mijn leven om daarna te komen tot het willen verbinden van deze extremen zonder er echter in te slagen
2. Het in kaart brengen van de verscheurdheid, het steeds weer maken van een compromis, het afstappen van de tak waarop ik zat, bang dat de tak zal breken.
3. Het laten zien wat de plaats is van mij zelf in de klasse maatschappij. Ons soort mensen (OSM) en het verschil met dat soort mensen (DSM)
4. Waarom ik de behoefte heb gehad en heb, om mij ervan af te scheiden of beter gezegd de onmogelijkheid nu in te zien om me er echt van af te scheiden zelfs door het kleed van een terrorist aan te trekken.
5. De bevoorrechte positie die ik door mijn opvoeding, cultuur heb gehad en nog heb. Ik heb nooit voor de kost hoeven werken en heb altijd de luxe van de keuze gehad.
6. Het beschrijven het culturele erfgoed van voorouders, de wortels van mijn bestaan.
7. Het laten zien hoe mijn omgeving blind is voor het onrecht dat in hun achtertuin plaats vindt (woonwagenbewoners, gevangenen).
8. Het proces van de elite mens te beschrijven van het bewust of onbewust verzwijgen, verdringen, van dingen die niet in hun gedachtenkader plaats vinden.
9. De vervalsing van de geschiedenis zoals het joden vraagstuk tot 1943.
10. Laten zien hoe de elite er altijd in geslaagd is om de dans te ontspringen en hun macht te behouden sinds 1000 jaar.
11. Het belangrijkste misschien wel is door te zien hoe ik ben veranderd en toch de zelfde ben gebleven. Ik kan mijn probleem niet oplossen hoogstens een manier te vinden die het mogelijk maakt om te overleven. Daarbij ben ik genoodzaakt om water bij de wijn te doen. waar en wanneer is dit in mijn leven gebeurd.
12. Het willen laten voelen van het grote wonder van de wereld waar ik in mag leven, zoals het conceptiemoment, de donkere fase van de maan etc
13. Het bewust maken van een deel van mijn onbewuste zijn (dromen) , mijn anima en animus etc.
14. Alles wat men ziet is van het mannelijke (zon, kennis, ego, bewustzijn etc), alles wat men niet ziet is van het vrouwelijke (maan, mystiek, onderbewustzijn etc.)

Opmerking De alles overheersende vraag bij mij is echter, waar komt die ongebreidelijke, chaotische gedrevenheid vandaan. Zou ik daar misschien van af kunnen komen of althans in

hapklare brokjes te kanaliseren door het opschrijven van mijn memoires? Om hiermee mijn verwardheid, depressiviteit een plaats te geven?

Vrijdag 12 september Overstroming badkamer, wasmachine kapot. Depressieve gedachten. Moet het boek wel geschreven worden. De verscheurdheid wordt steeds manifester.

Zaterdag 13 september Gisteren schema gemaakt 1952-1989. Onthullend is het steeds weer., Vandaag komt Dick Versteeg. Weet echt niet hoe het zal gaan. Last van zwarte vlek in rechteroog aan de linkeronderkant. Vreemd nalaten kijken.

Zondag 16 september Goede bespreking gehad met Dick Versteeg. Nu beginnen met memoires 1952.-

Documenten geordend in diverse orders

Maandag 17 september Gisteren begonnen artikel over de afvallige waar het mis is gegaan.

Dinsdag 18 september Slecht geslapen, 2 uur wakker, depressief, weer gestaakt met artikel over afvallige, weer doorgegaan met memories.

Woensdag 19 september Van Elsbeth heel slecht nieuws, geen medicamenten voor haar ziekte. Ik ga door met alles in klarsichthüllen onder te brengen, dan krijg ik overzicht over de chaos .

Donderdag 20 september Weer slecht gechipt. Goed opgeschoten met memories.

Zaterdag 22 september Van JM naar Sani wat een contrast. Geluncht bij JM alles blinkt het zilver de tafelschikking, hoe de boeken liggen alles perfect echte zoon van zijn moeder Om kwart voor drie met tram naar Sani heel anders gegeten in kamper, bal gehakt met jus, met Griet, Sani en hun zoon Johan, wat een tegenstelling kan er slecht van slapen. Wat een luxe versus armoede zo dicht bij elkaar. Wat een levensverschil.

Zondag 23 september Elsbeth geholpen met computer. Heeft bacterie infectie in blaas.

Maandag 24 september Slecht gegolfd weinig concentratie kunnen opbrengen. Toch te veel bezig met verleden.

Dinsdag 25 september Geschrokken van boycot in 1993 door de golfwereld.

Woensdag 26 september Gister rampbericht van Griet. Ze moeten weg van kamp Hanlostraat zijn gegaan naar Kijkduin en daar moeten ze weer weg omdat er met een andere woonwagenbewoners ruzie was geweest. Vandaag met Sani gebeld. Camping Duinrell te duur voor hem. Gebeld met camping Buitenlust bij Breda is nog plaats. Hij gaat daar naar toe. Naar bed gegaan midden op de dag werd van dit alles zo depressief en voelde me rot en tot niets in staat. Mariette vertelde me dat Joep op kamer in Amsterdam kon wonen.

Donderdag 27 september Gelukkige goed geslapen na pikzwarte dag. Kan moeilijk zonder Adrienne in huis functioneren. Zij zorgt voor rust en warmte. Bezig met dossier Gubbels

ongelofelijk zoals we zijn in getuind.

Vrijdag 28 september Toch weer depressief wakker geworden, rare dromen. Gister Henk Oude Reimer in zijn kist gezien niet te herkennen.

Zaterdag 29 september Het door lezen van mijn dossier 95 96 97 maakt wel me heel erg depressief. Veel geld verloren en veel ellende doorgemaakt. Oplichter en mensen die me niet begrijpen van de Onderzoekscommissie BWO.

Zondag 30 september Weer slecht gegolfd. Mijn hoofd is in de war door het bekijken van de dossiers vooral betreffende de BWO. Ik moet de beker leegdrinken. Elsbeth slecht nieuws, moet aan het infuus in ziekenhuis.

Maandag 1 oktober Gisteren weer een positieve dag. Begonnen opruimen zolder. Golftournooi op Houtrak. Mede door Mauk georganiseerd, veel oude bekenden van Spaarnwoude. Concert Thibaudet gepraat met dochter van pianist heel stimulerend gesprek verfrissend.

Maandag 1 oktober Brief van Bob Morgan

Dear Tom, I was planning to contact you this year as it is now 50 years since Corti's climb. That means it is 10 years since we were reasearching the opera! I had hoped that by now we would have become good friends but about that time depression overtook me and I did not feel equal to the task of writing my opera. My feelings of inadeqacy in the face of my own 'Eiger' left me with no self respect to converse with you - who has always been a man of action. My own bravery evaporated and the man who used to sing opera and fly hang gliders was no more. Since then I have written almost no music and I feel deeply ashamed of this because I feel I have turned my back on my destiny I was hoping this year that we might once again take the trip to Grindelwaid that I didn't make with you in 1997. To miss that trip was one of the biggest mistakes of my life - to be standing on the place where you shouted to Corti and Longhi on the north face would maybe have inspired me to compose. However, this spring I decided to leave my wife, we have been married for 38 years but I felt the relationship was a big cause of my depression. The split has given me a mental breakdown and today I write to you from the depths of despair. I feel sure that you don't mind me being honest about this, I seem to remember that you suffered depression yourself at some point in your life so maybe you will understand something of what I feel and I think that you deserve to know the real explanation for my inactivity. Good luck with your memoirs, I look forward to reading them. Did the ego project have any success? I'm sorry that I didn't feel able to contribute to it at that time. I would love to meet up with you again, if you would like to come to London I now have a studio in the West End and would be very glad to have you stay with me. I have fond memories of our discussions. Do give my regards to your charrning wife, I remember she cooked a delicious seafood meal for us on my last visit. With kind regards Bob

Dinsdag 2 oktober Depressie is nog steeds mijn gezondheidstemming bij het sorteren van mijn dossier. Toch geen andere oplossing. Droevige brief van Bob Morgan, de man die een opera over de Eiger zou maken.

Woensdag 3 oktober Weer iets beter. Met Pierre Mazeaud gebeld in Parijs. Gesproken over bergvriend René Desmaison die gestorven is. Nu al aangekomen bij 2004, het schiet op.

Donderdag 4 oktober Slecht gegolfd klein putje gemist. Niet genoeg ontspannen. Nu al bij 2005 dossier inlijsten materiaal

Vrijdag 5 oktober Goed gezellige avond in Amsterdam viering propjes van Joep. Zijn vriendin Lisette is een aanwinst Amsterdam dynamische stad Nu 2007 afmaken. Carole analyse over JM en ik. Beide moet we ons aanpassen en zien waar we gelukkig zijn. Misschien daardoor moeilijk contact met JM, heel scherp gezien

Zaterdag 6 oktober Nu alles in Klarsichthüllen, nog rangschikken in ordners daarna schrijven schrijven en nog eens schrijven.

Maandag 8 oktober Prachtig concert van jonge Poolse pianist. Toch nog wat depressief.

Dinsdag 9 oktober Goed opgeruimd was 's-avonds erg moe, minder depressief.

Woensdag 10 oktober Voel me beter, goed geslapen, ga zo door.

Donderdag 11 oktober Dossier Engelen gerangschikt*). Tegen mijn zuster Maria en Adrienne heb ik gezegd; nu gaat ze dood en ja even na 6 uur werd ik door Rudy de Man gebeld om te zeggen dat ze gestorven was. Maria en ik er naar toe waar zuster Andrea en Rudy reeds aanwezig waren. Wijntje gedronken bij haar bed.

*) In het dossier de volgende schokkende documenten gevonden, van haar ex-man Frans Polak

20 augustus 1947: BEKENDMAKING 1 . TERRITORIAAL TEVENS TROEPEN
COMMANDO WEST - JAVA.

1. Leden van strijdorganisaties; die zich nog bevinden in de door de Nederlandsche troepen beheerschte gebieden in West-Java, worden in de gelegenheid Gesteld zich vóór of op 15 September 1947 over te geven.

Zij kunnen dit doen:

- a. aan alle militaire commandanten
- b. aan alle patrouille commandanten

Zij geven zich over met de in hun bezit zijnde wapens (vuurwapens, blanke wapens, munitie, handgranaten, enz.) .

Na registratie zullen zij in vrijheid worden gesteld, tenzij er gegronde redenen zijn om aan te nemen, dat zij zich aan een misdrijf schuldig gemaakt hebben.

2. Zij, die zich niet vóór of; op 15 September 1947 hebben gemeld, zullen daarvan de consequenties hebben te dragen en kunnen zelfs ter plaatse worden doodgeschoten.

3. In het belang van haar eigen veiligheid, moet de bevolking aan de Nederlandsche militaire commandanten de verblijfplaatsen aanwijzen van gewapende lieden, evenals del plaatsen waar wapens zijn verborgen.

4. Voorschrift voor overgave:

Ter voorkoming van ongelukken voor personen, die zich wenschen over te geven, wordt de volgende regeling vastgesteld:

I. Hij, die zich wenscht over te geven, moet op het gezicht van Nederlandsche troepen, wachten of posten :

1e: zijn wapens naast zich op den grond werpen ;

2e : rechtop blijven staan en beide handen opsteken en z.m. een witte vlag of lap vertoonen.

II. Op bevel van de Nederlandsche troepen, wordt met opgestoken handen langzaam voorwaarts gegaan totdat het Nederlandsche commando STOP wordt gegeven. Daarna zal hij de bevelen volgen van de Nederlandsche troepen, zoals KOM HIER of, indien meerdere personen zich tegelijkertijd overgeven, ÉEN VOOR ÉÉN VOORWAARTS" enz. ~

BANDOENG , 20 Augustus 1947.

DE TERRITORIAAL TEVENS TROEPENCOMMANDANT WEST-JAVA , DE
GENERAAL-MAJOR, w.g. H.J.J.W. DÜRST BRITT.

29 augustus 1947 Brief van Dr M.J. Polak. Dir. Off.. v. 3e kl. 1e Hygienische Afdeling C Divisie "7 December ".aan en Territoriaal tevens Troepencommandant West-Java den Heer Commandant C Divisie "7 december"den Generaal-Majoor H.J.J.W. Dürst Britt.
Geheim Persoonlijk

Als officier der Koninklijke Landmacht, rechtstreeks geplaatst onder Uwe bevelen, zij het mij vergund, mij in onderstaande regels tot U te wenden. Heden bereikte mij een door U, in Uw functie van Territoriaal tevens Troepen commandant West-Java, op 20 Augustus 1947 uitgegeven "Bekendmaking 1", inhoudende voorschriften c.q.: richtlijnen voor overgave van "leden van strijdorganisatie" aan "militaire commandanten resp. "patrouille commandanten" benevens een opdracht :aan de bevolking omtrent het aanwijzen van verblijfplaatsen van gewapende lieden en bergplaatsen van wapens. Hoewel enig adres op deze :Bekendmaking ontbreekt, meen ik uit het karakter te mogen opmerken, dat het hier een openbare kennisgeving betreft, gericht tot de bevolking en leden van strijdorganisaties van het gebied, dat de facto onder Uw commando staat. Tevens meen ik te mogen concluderen,waar enig ander voorschrift; dienaangaande, ofwel een nadere uitleg van de bedoelde bekendmaking mij niet bereikte, dat zij tevens bedoeld is;richting te geven aan optreden en handelwijze van commandanten en troepen onder Uw bevelen. In dit laatste opzicht nu, ben ik door den tekst van Uw Bekendmaking ten zeerste verontrust.Immers, :punt 2 van Uw Bekendmaking luidt als volgt: " Zij, die zich niet vóór of; op 15 September 1947 hebben gemeld, zullen daarvan de consequenties hebben te dragen en kunnen zelfs ter plaatse worden doodgeschoten. Met "zij" zijn hier bedoeld "leden van strijdorganisaties, die zich nog bevinden in de door Nederlandsche troepen beheerschte gebieden in West-Java". Hier dreigt, dunkt me, het zeer grote gevaar,dat militairen onder Uw bevelen, zich beroepend op deze Bekendmaking, zullen overgaan tot het doden van tegenstanders, buiten ogenblikken, waarin werkelijk militaire acties worden gevoerd, zonder dat van noodweer sprake kan zijn, zonder verhoor, proces en vonnis,derhalve volkomen onwettig.Dat deze consequenties inderdaad door U voorzien en gewild zijn, kan ik vooralsnog niet aanvaarden, doch een nadere uitleg van Uw bedoelingen ten behoeve van de militairen onder Uwe bevelen, lijkt mij dringend vereist,ter voorkoming van gebeurtenissen, die een smet zullen kunnen werpen op de Nederlandse en Nederlands-Indische strijdkrachten en op het Nederlandse volk in zijn geheel .Daarnaast moge ik er op wijzen, dat men ten aanzien van de begrenzing van de door de Nederlandse troepen beheerste gebieden in West-Java (zie punt 1 der Bekendmaking) licht van mening kan verschillen, waardoor het gevaar van willekeur wordt vergroot. Hoewel praktisch misschien van weinig belang, moge ik tenslotte opmerken, dat leden van strijdorganisaties,- al of niet bewapend, in Uw Bekendmaking met den dood worden bedreigd; ongeorganiseerde en gewapende strijders echter niet. Dit komt mij toch inconsequent voor.U zoudt mij ten zeerste verplichten, indien U, hetzij jegens mijzelf ofwel jegens allen, die Bekendmaking 1 kregen toegezonden, de bedoeling der hier genoemde punten zoudt willen verduidelijken.

w.g. Dir. Officier van Gezondh. der 3e kl. Dr M.F. Polak

Vrijdag 12 oktober Alles in orde gemaakt voor crematie, muziek uitgezocht en rouw kaart met de begrafenisondernemer van TAP. Alle mensen gebeld die nauw familie zijn

Zondag 14 oktober Alles opgeruimd in Klarsichthüllen. Gisteren naar flat Engelen, lijst gemaakt van inboedel., Moe, veel geslapen.

Maandag 15 oktober Snorex apparaat aangepast.

Dinsdag 16 oktober Speech en collage voor Engelen gemaakt.

Woensdag 17 oktober Suzie over Engelen gebeld in Engeland.

Donderdag 18 oktober Gisteren crematies Engelen, verkeerde weg genomen, daardoor te laat bij de crematie. Toch alles goed geslaagd.

In memoriam Engelen de Booy 17 juni 1917- 11 oktober 2007

Tekst van de woorden, die ik heb gesproken bij de crematie van Engelen de Booy op 17 oktober 2007, Bilthoven

Lieve familie en vrienden van Engelen de Booy, Mijn naam is Tom de Booy. Engelen was de zuster van mijn vader Tom en mijn laatst levende tante. Engelen heeft het de laatste jaren van haar leven heel erg moeilijk gehad en heel toepasselijk zijn de woorden uit het vierde deel van de 2 symfonie van Mahler, die jullie zo juist hebben gehoord : *Der Mensch liegt in grösster Noth! Der Mensch liegt in grösster Pein! Je lieber möcht' ich im Himmel sein.* Het moge een zegen voor haar zijn, dat haar lijdensweg nu is volbracht. Maar het is ook het ogenblik om stil te staan bij het leven, dat ook vele zonnige kanten heeft gehad. Vooral denken we aan wat Engelen in haar 90 jaar allemaal heeft gedaan. Haar grootste liefde was het archiveren van documenten. Ze was dan helemaal in haar element. Voor onze familie is van grote waarde geweest hoe zij de dagboeken van haar vader heeft bewerkt en voor het nageslacht heeft bewaard. Uit deze dagboeken wil ik enkele citaten voorlezen, die een goed beeld geven van Engelen in haar eerste levensjaren en waarin al duidelijk de contouren van haar leven zichtbaar worden

Engelen de Booy gestorven op 11 oktober 2007

17 juni 1917. Zo-even geboren Engelina Petronella om ½ 2 uur in de nacht. Na erge maar korte pijnen. Toen de dokter kwam was het kindje meer dan 1/4 uur oud. Alles in orde!!! Gewicht 7½ pond. 3 uur de dokter weer vertrokken. Heb met hem zitten praten over het nadeel verbonden aan het droogmaken van de Zuiderzee.

Zondagavond 4 november 1917. Onze kleine Engelina is een grote vreugde voor ons. Zeker hebben wij ook veel geluk gehad van onze Tom, Alfred en van Olga toen ze zo klein waren als Engelina, maar het is vreemd dat ik mij eigenlijk alleen van Tom iets herinner als baby. Engelina

ziet er allerliefst uit, een prachtkind met haar mooie donkere ogen, een heel verstandig guitig gezichtje heeft ze. 's Avonds als wij naar bed gaan neem ik haar uit haar bedje en geef haar aan Hilda, die haar verschoont en daarna voedt. Dan kom ik weer uit bed en leg haar in haar bedje, het houten bedje van Eylard van Hall. Dan lacht ze vriendelijk, maakt allerlei gekke geluiden en gaat dadelijk slapen. 's Nachts ongeveer 1/2 3 wordt ze gewoonlijk wakker en verschoon ik haar en breng haar weer bij Hilda en nog eens 's morgens. Dan baadt Hilda haar na het ontbijt. Ik schrijf dit op om het niet weder te vergeten.

December 1919. Op Rottum is het magazijn der NZHRM nu voorzien van een bord waarop Villa Engelina, ter ere van onze Engelina. Deze laatste is een vermakelijk wezen, erg veel wil, herig (wat heerchtig betekent), buitengewoon bijdehand, goede memorie, kent alle versjes, zingt Piet Hein enz. enz. (Tussen twee haakjes volgende week zal de 75.000 ste drenkeling uit zee gevist worden sinds de oprichting van de Reddingmaatschappij in 1824) 19 juni 1920. Heerlijk geslapen - het is regenachtig, geen zon. Engelientje verrukt. Ze zegt: Engelientje wil hele hoge bergen klimmen, ik houd van bergklimmen. Hilda zegt, wijzende op de Mont Blanc: zo hoog zal ik niet komen. "Ik wel", zei Engelina en een ogenblik later is ze verrukt als ze op een kleine verhevenheid is geklommen en vandaar de wereld beziet. Mama heel klein geworden, alles is heel klein geworden

25 december 1920. Engelientje buitengewoon slim en weetgierig, ondernemend, flink, handig. Vertel haar vanmorgen de geschiedenis van de geboorte van Christus, ze zegt dat ze blij is, dat haar moeder meer geld heeft en dat ze niet in een kribbe heeft hoeven te liggen

25 februari 1923. Zondag, met Engelen in de tram: Vader heb jij veel centen. Ik heb twee honderd zeventig centen. Eerst had ik twintig centen, toen kreeg ik er vijf en twintig, dat is samen vijf en veertig centen, toen nog 50 centen, toen had ik er honderd vijf en twintig en toen nog vijf en dertig, toen had ik honderd zeventig en toen nog honderd. Hoeveel centen heb jij ? 't Wordt al zomer, zei ik, om het gesprek af te leiden. Neen, zei Engelen, eerst komt de lente en dan pas de zomer.

30 april 1924 Verjaardag prinses Juliana. Vlag uitgestoken met Engelen. Zij gaat met een oranje strikje naar school en vraagt of zij er van mee zal nemen voor de andere kinderen. Ik zeg dat het wel mogelijk is dat sommige andere kinderen geen oranje strikje willen dragen en het blijkt ook uit sommige uitlatingen van [haar vriendinnen] dat ze niet oranjegezind zijn.

2 april 1930. Avonds spreken we over Newman en worden we weer getroffen door Engelen, 12 jaar, die blijkt volkomen te begrijpen het onbegrijpelijke van het wezen der dingen, hoe de dingen slechts bestaan omdat wij ze zien, hoe wij niet weten of wij hetzelfde zien enz. Engelen heeft nog niet zo lang geleden de vraag gesteld: wat erger was: nog l trek te hebben als de flensjes op waren, of niet meer te kunnen als er nog flensjes zijn. Ze geloofde dat het laatste erger is.

12 oktober 1931 Deelt Engelen ons mede, dat zij haar lange prachtige haar zal laten afknippen. Zij hoopt er f 25.- voor te krijgen. Dit belangrijke bericht wordt ons aan de ontbijttafel medegedeeld. Hilda heeft het daarin ver gebracht door niets niets van kinderen te verwachten en alles wat ze aan liefde ontvangt niet als een recht doch als een geschenk te aanvaarden. Ik ben nog wel eens boos, maak aanmerkingen, waarop Engelen dan brutaal antwoordt, ja bepaald brutaal. Ik maakte geloof ik een opmerking over haar niet spoedig komen toen ze voor iets geroepen werd (ik ben het enigszins vergeten) waarop ze erg brutaal tegen mij sprak, blijkbaar woedend. Zelfbedwang. Het was uit zeker opzicht vermakelijk haar zo te zien. Geen betere opvoeders dan kinderen. Tot zo ver de citaten uit het dagboek van haar vader.

Doordat zij een nakomertje was – ze heeft veel alleen moeten doen en is eigenlijk als enigst kind – haar zuster Olga was liefst 12 jaar ouder - opgegroeid overdekt met de liefde van haar ouders, die haar Engel noemde. Behalve haar grote liefde voor de boeken was Engelen dol op muziek en heeft zelfs gezongen in het toonkunstkoor van Amsterdam. En dan haar liefde voor de natuur. In haar dagboeken ben ik tegengekomen de talloze wandeltochten in Europa die ze heeft gemaakt vooral met haar hartsvriendinnen Alexa Visser-de Graeff en Mies Lansberg . Haar dagboeken waren verlucht met vele van haar waterverftekeningen.

Het leven van Engelen de Booy (1917-2007)

Engelen is in 1940 getrouwd met Frans Polak, waar zij zeer gelukkige jaren mee heeft beleefd. Helaas zijn ze langzaam uit elkaar gegroeid, maar toch nog op afstand goede vrienden gebleven. In 1977 is ze gepromoveerd. Haar belangwekkende proefschrift was getiteld: *Weldaet der scholen. Het plattelandsonderwijs in de provincie Utrecht*. Engelen heeft ook vele goede jaren gekend in Bilthoven omringd door vele vrienden en vriendinnen. Daarbij zijn van onschatbare waarde gebleken de vriendschap met Rudy de Man en Maria de Man - van Eeghen. Zij hebben op een

onnavolgbare wijze haar bijgestaan en begeleid in de laatste moeilijke jaren van haar leven. Wij zijn hun heel veel dank verschuldigd. In dit verband willen we het verzorgingspersoneel van Oranjestein onze welgemeende dank uit spreken voor de lieve hulp en ondersteuning van Engelen. In het bijzonder wil ik hierbij onze dank en waardering uitspreken voor haar dokter Konings en de verpleegster Andrea, die zeer nauw bij Engelen waren betrokken en haar op een heel speciale manier haar leven iets draagbaarder hebben gemaakt. Andrea vertelde me nog een typische anekdote die Engelen kenmerkte "Een keer heb ik Engelen tegen haar gezegd". Engelen had daarop haar vermanend toegesproken: "Ik ben mevrouw de Booy". Zelf heb ik ook nog een typische herinnering aan Engelen. In de jaren dertig gingen Engelen en ik in Amsterdam op nieuwjaarsdag de verschillende ooms en tantes langs om centjes te vangen. Engelen kreeg een kwartje en ik een dubbeltje. Rangen en standen moeten er zijn. Toen ik tijdens de 90 ste verjaardag van Engelen op 17 juni van dit jaar in Oranjestein dit voorval memoreerde, kwam er een klein slim lachje om haar mond.

Onder de tonen van de muziek van de voor jou zo innig geliefde componist Bach, gaan we je nu verlaten. Niet voordat ik U allen dank heb gezegd voor Uw komst. Ik zou U willen verzoeken om met Paula mee te gaan om afscheid te nemen van Engelen door om de baar heen te lopen en met haar naar de ontvangkamer te willen gaan, alwaar wij U als naaste familie dadelijk zullen ontmoeten..

Vrijdag 19 oktober Goede lezing voor rotary Amersfoort over matriarchaat.

Zaterdag 20 oktober Depris wakker geworden. De Booi dag in Ede. Was me het weekje wel.

Zaterdag 20 oktober FAMILIEDAG DE BOOIJ van 11 tot 16 uur in een zaal van de Proosdijkerk Veenderweg 193 te Ede

Enige tijd geleden heeft u deze uitnodiging ontvangen. Vandaag is het zover. Meer dan 100 aanmeldingen mochten we ontvangen. Uit alle delen van ons land kwamen ze binnen. U vindt in dit programma een lijst met deelnemers. Om de privacy te waarborgen hebben we bewust geen adressen of telefoonnummers vermeld. Als u deze zelf wilt uitwisselen is dit eigen keuze. U vindt hiervoor een blanco blad ingevoegd. Ook voor foto's en andere informatie is er een blad bijgevoegd om dit aan te vragen c/q te bestellen. Op de naamkaartjes staat om praktische redenen de naam de Booij gespeld zoals ook op de uitnodiging staat geschreven. Uiteraard is ieder vrij zijn of haar naam te schrijven zoals ieder dat verkiest. We respecteren dit. Zoals U ook in dit boekje ziet zijn er 2 familiewapens in omloop: de Booij en de Booy. We hopen hier vandaag meer over te horen. Rest ons u allen een fijne dag toe te wensen, Jan-Dirk, Hester, Rie en Tinie de Booij en Sonja Smeulders.

Familiedag de Booij

Woensdag 24 oktober Sterk bezig geweest met brieven uit 1952.

Donderdag 25 oktober Dat was me het dagje wel, wet van Murphy ging weer. Eerst tekst weggepoetst daarna in file te laat voor golf, achterhaald op hole 2 . Sleutels van auto verloren in de baan, gelukkig heeft iemand ze gevonden. Gevallen over mijn trolley. 's- Avonds telefoon uit Canada oud student, telefoon van de haak laat liggen. Ik word wel oud merk ik meer concentreren op zaken die je doet.

Vrijdag 26 oktober Alweer iets beter. Gehoortest niet best, rechter oor 30 % en linker oor 45%. Maar er zijn goede apparaten voor in de handel.

Zaterdag 27 oktober Met Wido gespeeld. Bezoek aan Peter en Gaby Reineke in Leiden voor inboedel John Riley met JM . Hij heeft veel zilver meegenomen.

Maandag 29 oktober Brief geschreven dat we ons graf in Baarn opzeggen dat was geregistreerd afdeling IV van 14 nummer 8 op 3 augustus 2000. We willen gecremeerd worden in Den en Rust Bilthoven net als Engelen.

Dinsdag 30 oktober Weer wet van Murphy. Gisteren eerst kortingskaart NS kwijt. Jaap Boon kreeg onderscheiding in Amsterdam zie foto. Vannacht heel slecht geslapen. Egelshoek inval ME wietplantages. Niet best. Ook zie ik het niet meer zo zitten met dagboek.

Woensdag 31 oktober Het gaat wel weer. Brandweer controle nuttig . Liefdes brieven van 1953 gelezen.

Donderdag 1 november Griep prik gehaald daarna heel gezellig stomdronken, om 12 uur gelopen met fiets aan de hand, halverwege zelfs flink gevallen

Vrijdag 2 november Goed bericht Elsbeth haar boek is goed gekeurd.

Zaterdag 3 november Gister kwam Sonja en Kees Smulders boek van Cré de Booij halen om het te fotokopiëren.

Zondag 4 november Adrienne wint met 6 holes over 9 holes. Geen bal geslagen, te veel bezig met 1954, ons huwelijk. Goed om alles weer te beleven.

Maandag 5 november Gisteren 4e en laatste verdeling van inboedel van Engelen bij Maria. Prachtig concert van Ciccolini een Italiaan van 82 jaar

Dinsdag 6 november Slechte dag. Depri, vlot niet met dagboek 1954 doorzetten.

Woensdag 7 november Mooie TV gekocht. Snorex is geluk tot 1.15 aangehouden.

Donderdag 8 november Beeldje voor Tom de Booij opgehaald. Vannacht met snorex geslapen tot 4.15.

Jaap Boon krijgt hoge onderscheiding voor zijn wetenschappelijk werk van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen in het Trippenhuis Amsterdam

Vrijdag 9 november De zilvervloot van Engelen is binnengekomen, hadden verwacht 1000 euro en werd 76.000 euro ongelofelijk.

Zaterdag 10 november Goed gesprek Netty: spagaat dynamisch maken.

Maandag 12 november Blad geharkt. Schokkend brieven van 1955. (*Komen in het geheime dossier*)

Dinsdag 13 november Snorex mislukt. Goed gesprek met GGD arts over Louis, hoeft niet te werken. Zie voor brief rechtbank vrijdag 14 december 2007.

Vrijdag 16 november Het dagboek 1956 is een rijstebrijberg.

Zondag 18 november Slecht geslapen geen slaappil, half vijf wakker.

Maandag 19 november Lezing voor Groningen astrologen voorbereid. Peter Delahay gefeliciteerd per telefoon.

Dinsdag 20 november Lezing klaar. Eindelijk goed geslapen met pil.

Woensdag 21 november Goede lezing iets te snel misschien.

Zaterdag 24 november Naar receptie begrafenis Henk Visser, gelukkig snel gecondoleerd. Gister feest Daniel terug uit USA.

Zondag 25 november Dagboek 1956 klaar. Gefietst met Adrienne naar Groeneveld. Concert 6e Mahler gezellig gegeten met Adrienne in Keyzer Bodega.

Dinsdag 27 november Brief van Peter Delahay: Wetenschappers onderzoeken feiten en verwaarlozen vaak het veld. Astrologen zijn gehypnotiseerd door het veld en struikelen vaak over feiten. Toch heb jij veel bijgedragen. Verbazingwekkend hoe snel je de astrologie eigen gemaakt hebt. Toch een licht requiem. Hartelijke groet Peter.

Woensdag 28 november Films bekeken van '52 en '56 wel erg saai, maar ja 50 jaar geleden, we zijn nu zo verwend.

Donderdag 29 november Ik word wel oud, was er moe na 16 holes. Louis Wallenburg kwam hier was erg blij met gunstig rapport van GGD. Ik heb het heerlijk gevoel hem geholpen te hebben.

Vrijdag 30 november zaterdag 1 december Bijzonder dag. Eerst met Loes gepraat in 1e klas restaurant CS, daarna met fiets naar geologen reünie Oosterkerk, veel oud-studenten ontmoet. Daarna naar receptie Allard van Helbergen cum laude geslaagd archeologie. Veel mensen ontmoet, half twee thuis. Niet goed geslapen, emotioneel geweest.

Zondag 2 december Met Adrienne naar tentoonstelling Symbolen in Singer Laren niet erg de moeite waard.

Maandag 3 december Prachtig concert Volodos. Kroeg goed gelachen. Auto gestrand in Amsterdam remvoering kapot 12 uur. ANWB wegenwacht pas om 13.15 met transportauto naar garage Baarn pas om 3 uur thuis.

Dinsdag 4 december Zilvervloot is aangekomen. Deur open laten staan beter opletten. Auto gerepareerd. Dagboek 1958 gaat snel.

Vrijdag 7 december 1959 afgewerkt. Probeer met JM een wandeltocht te maken, lukt niet. Groot dansfeest in Overveen voor Sascha 18e verjaardag. Flink gedanst en lekker uit mijn dak gegaan. Bij Mariette geslapen. Na feest nog tot 5 uur met Paul, Mariette en Sascha cadeaus uitgepakt en 1 fles port. Pas om half twaalf. Door Joep naar de trein gebracht.

Zaterdag 8 december Brief van Jan Maarten

Lieve pa, Ja, het was een bijzonder moment gisteravond. Je werd opeens weer mooi en lief doordat je je zo kwetsbaar opstelde. Het motto nu is: loslaten met HOOFDLETTERS. Daar zijn wij ons hele leven mee bezig nietwaar? Jij met mij en ik met jou. Hoe meer jij mij loslaat en niet teveel aan mij denkt, hoe moeilijker dat misschien ook is voor je, des te meer ik toenadering zal zoeken. Misschien is dit een proces van maanden zo niet jaren maar ook die gedachte moet losgelaten worden. Als mensen teveel aan anderen denken (op afstand) kan dat ook beklemmend gevoeld worden. Binnenkort zal ik een alternatief mailen voor de wandeluitnodiging. Nu weer aan het werk. Liefs, Jan Maarten

Zaterdag 8 december Brief aan Jan Maarten

Lieve JM, Je begrijpt wel hoe blij en ontroerend ik was bij het lezen van je email. Het feest kon al niet meer stuk maar on top it of jouw mail. Ik kom er later op terug en ga nu even slapen. Ik ging als laatste weg rond 2 uur, daarna met een fles port nagepraat met Mariette en Paul toen Sascha

om half vier terug kwam van de disco. Tot 5 uur alle pakjes uitgepakt dat was uniek wat ze allemaal voor liefs en moois heeft gekregen. Ze wist niet dat ze zo geliefd was. Liefs Pa.

Vrijdag 14 december Brief van rechtbank Utrecht in zake schuldsanering van de heer L. Wallenburg

Geachte heer De Booij, Naar aanleiding van het keuringsrapport d.d. 19 november 2007 van de GGD Eemland waaruit blijkt dat de heer Wallenburg niet in staat is om betaalde arbeid te verrichten, zal door de rechter-commissaris een ontheffing worden verleend van de sollicitatie- en arbeidsverplichting ten aanzien van de heer Wallenburg. Na overleg met de bewindvoerder is besloten dat het verzoek tot tussentijdse beëindiging door de bewindvoerder zal worden ingetrokken. Dit mede gezien de resterende looptijd van de regeling tot en met juli 2008. Gedurende deze resterende looptijd zal de heer Wallenburg (door middel van uw hulp) aan de informatieverplichting jegens de bewindvoerder moeten voldoen, als ook aan de overige verplichtingen. Aan het eind van de regeling zal vervolgens worden gekeken of de heer Wallenburg (alsnog) aan zijn verplichtingen binnen de regeling heeft voldaan en zal worden beoordeeld worden of hij in aanmerking komt voor de schone lei. Ik vertrouw u hiermee naar behoren te hebben geïnformeerd. Een afschrift van deze brief zal aan de bewindvoerder worden gezonden.

Zondag 9 december Met Adrienne naar Concertgebouw dachten Messiah van Händel te horen (was 's-avonds) werd echter vioolconcert van Beethoven heel mooi gespeeld door Julia Fischer.

Dinsdag 11 december 5 jaar geleden Leyweg. Inval 250 politie Trekvaartplein, zie krantenartikels hieronder.

December Artikel Nieuwe Revu nr 51. Inval. De kampbewoners Trekvaartplein zijn boos (Saskia den Heijer)

Natuurlijk had de politie geen massale inval mogen doen, want daar worden kinderen maar bang van. Bovendien zijn er maar vier vuurwapens gevonden en geen 26, zoals de politie vooraf vermoedde. Dus zijn de bewoners in het Leidse woonwagenkamp Trekvaartplein boos. In het buurthuis van woonwagenkamp Trekvaartplein zit Jan Moesman (70) met twee duimen in het verband op een barkruk. 'Een paar agenten hebben m'n raam ingeslagen. En ze hebben in mijn afzuigkap zitten te prikken, daardoor is er kortsluiting ontstaan. De vlammen kwamen het dak uit. Bij het blussen heb ik m'n duimen verbrand. En ik heb voor minstens 600 euro schade: Hij en veertig andere bewoners, het bestuur van de bewonersvereniging en medewerkers van Stichting Woonwagenwerk Leiden wachten deze woensdagmiddag op burgemeester Lenferink. Die komt samen met de districtschef van de politie Paul Musschert praten over de gevolgen van de grootscheepse inval van afgelopen week. Volgens tips zouden er tientallen wapens in het kamp liggen. Tijdens hun zoektocht is de politie bij nogal wat onschuldige mensen naar binnen gestapt en zijn kinderen gefouilleerd, zeggen bewoners. Uitspraken als: 'de burgemeester is een terrorist,' en: 'kinderen plassen in hun broek als ze een politiewagen zien' vullen de ruimte. Met de armen over elkaar kijken de kampers in de zaal woedend in de richting van de burgemeester. Aan de tafels is plaats voor twintig mensen. De hoogblonde Annie Offenberg van de bewonerscommissie is kwaad en wil weten wie er verantwoordelijk was voor de inval.

Burgemeester Lenferink legt uit dat het Openbaar Ministerie dat is: 'We hebben wel contact gehad, maar ik ging er niet over: Annie is ook kwaad over het feit dat agenten zelfs in de broodtrommeltjes van kinderen wilden kijken. 'Die zijn levenslang getraumatiseerd: Ze priemt met een gemanicuurd vinger in de richting van Lenferink. Je gaat toch niet bij Jantje en Pietje naar binnen als je Klaasje moet hebben! Steek je geld liever in brandveiligheid, we zijn gister bijna verkoold met z'n allen!' roept ze, doelend op de afzuigkap van Jan. Vervolgens ontstaat een discussie over de informanten van de politie. 'De tipgever houdt jullie voor de gek of jullie houden ons voor de gek; roept Kobus Descendre. 'Waarom komen jullie elk jaar bij ons? Als je de wijken De Kooi en Merenwijk doorgaat kan je met de wapens die je daar vindt de oorlog in Afghanistan winnen: Kobus wijst de burgemeester er op dat hij beloofd had dingen op een normale manier op te lossen. 'En hier met 250 man binnen komen zetten vind ik niet normaal.

Nee, en een vrouw van 78 van d'r bed lichten, vind je dat soms normaal?' Iemand fluistert Kobus toe dat hij 'u' moet zeggen, maar daar kan hij zich niet druk om maken. Lenferink laat het commentaar niet op zich zitten en , benadrukt dat de politie niet zonder reden heeft gehandeld. 'Wij doen niets voor jan doedels. Annie wil een uitgebreid onderzoek maar dat kunnen Lenferink en Musschert niet beloven. 'Wij evalueren wel n en gaan zeker kijken naar dingen die mis zijn gegaan: De bewoners reageren met een luid hoongelach. Lenferink legt uit dat je, ook als de gevolgen niet altijd wenselijk zijn, soms toch moet ingrijpen. 'Natuurlijk t weet ik wat voor impact dat heeft: roept hij boos, wanneer iemand hem daarnaar vraagt. En daar kunnen n de kampbewoners het voorlopig mee doen.

December Artikel in Leidsch Dagblad ' Wapens? Ik ben blij dat ik het leven heb'. Binnert Glastra

LEIDEN - Enkele uren na de grootscheepse inval op het Trekvaartplein lijkt de rust al weer te zijn teruggekeerd.. Iemand staat in ochtendjas de ramen te lappen, een ander laat de hond uit. Maar schijn bedriegt. Zodra bewoners van het 'woonwagenkamp' elkaar tegenkomen, laaien de emoties weer op. Schande spreken ze van de actie. Ze zien in de inval de zoveelste bevestiging van vooroordelen jegens woonwagenbewoners. De grootste verontwaardiging op het kamp betreft echter de manier waarop de politie huishield bij de bejaarde bewoners Jan Moeskamp en Aleida Hiemens. "Ik haat ze. Ik haat ze!", zegt een nog altijd boze Moesman (70). Nog wat onder de invloed van een de avond ervoor ingenomen slaappil reageerde hij gisterochtend kennelijk niet vlot genoeg toen de politie toegang tot zijn woning eiste. " Dus toen tikten ze maar een raampje in, om de sleutel er van binnen uit te halen. Toen kwam ik van bed af en heb ik die sleutel uit zijn handen getrokken." Dat hij daarbij ook de lange arm der wet een stukje door het glas trok, stoort hem nauwelijks. Hooguit vindt hij het vervelend dat dit heeft geleid tot een bloedvlek op zijn muur "Wat moeten ze bij mij doen, dan? Waarom pikken ze mij er nou uit? Ze hebben alles overhoop gehaald. De ijskast, potjes, zijn beddengoed. En maar in en uit lopen met hun vuile schoenen," Bij de 79-jarige, terminaal Mieke Aleida Hiemens is een verpleeghulp juist klaar met het verbinden van haar benen, Wonden zijn er opengesprongen toen zij al dan niet letterlijk("Dat kan ik mij niet meer goed herinneren") van haar bed werd gelicht. "Wapens zochten ze. Ik heb geen wapens, ik ben blij dat ik het leven heb. Ik ben helemaal overstuur, de hele kluts kwijt. Ik ben een zware hartpatiënt, heb longkanker, al mijn bloedvaten zitten verstopt. Misschien moet ik maar even een biertje nemen." Zoon Jean is des duivels, te meer daar de politie na de zoekactie volgens hem toegaf bij de verkeerde woonwagen te zijn binnengevallen. "Mijn moeder had wel dood kunnen leggen van de schrik. Dit was een razzia, ze fouilleerden kinderen van 5 jaar oud. Alsof we in 1940 leven."De kinderen zelf gingen gisterochtend bijna allemaal gewoon naar school. "Als je niet beter zou weten, zou je denken dat er niets aan de hand is", zegt locatiedirecteur Anneke Radar van basisschool Oudenhof-Bokkesprong in Oegstgeest. De school wil zo gewoon mogelijk doen. Kinderen weten dat ze over de kwestie kunnen praten als ze dat willen. Haar collega van basisschool De Vogels in Poelgeest wil alleen kwijt dat de meeste leerlingen van het Trekvaartplein gisterochtend naar school kwamen.

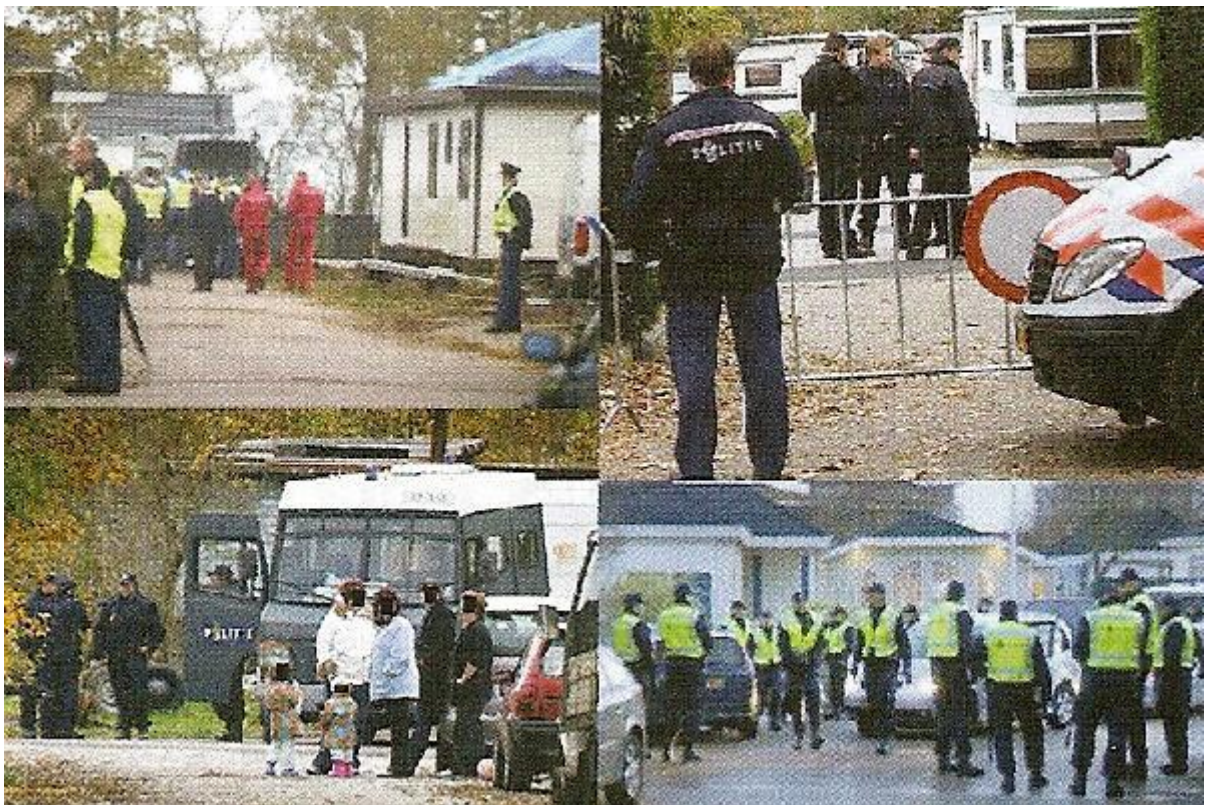
Woensdag 12 december Gisteren zwarte dag door inval Trekvaartplein. Politieke stunt van burgemeester om kleine kampen in te richten. Emotionele vergadering Trekvaartplein, 60 man en burgemeester en hoofdcommissaris, zijn wel geschrokken van alle klachten. Stichting Wetenschap en Astrologie opgeheven bij kamer van koophandel.

Woensdag 12 december Brief aan Lau van Vliet

Beste Lau, het was een waardige vergadering, reizigers waardig. Ik ben overtuigd dat ze (burgemeester en commissaris) geschrokken zijn wat ze hebben veroorzaakt. Symbolisch was dat ze beide afwisselend naar de WC gingen. Ze gaven zich daarmee figuurlijk bloot. Het winstpunt vanavond is dat de burgervader en ook de commissaris ons wapenen in handen hebben gegeven om een klachten procedure te starten en dat we een verzameling moeten maken van alle missers van tips, tot kerstpakketen, afzuigkappen-brandslangensleutel die weg is, goed gedrag geeist van iemand die in een ziekenhuis werkt - het overleden echtpaar waar de de urnen kunnen arresteren

etc etc. Een inventarisatie van alles wat er is mis gegaan. De commissaris zei letterlijk dat hij de details niet kent en dat hij zijn oren te kost heeft gegeven en duidelijk heeft gehoord wat er allemaal is gezegd. Onze kracht ligt in het feit dat ze te zaak onderschat hebben en zich daarvan vanavond bewust zijn geworden. Ik denk dat als we alles op een rijtje zetten we vanavond een stap hebben gezet op het voorkomen van een herhaling van een politie ingrijpen en als de burgemeester uiteindelijk zal moeten toegeven als hij 300 klachten op zijn bureau krijgt moet inzien dat hij spijt heeft van zijn instemming met de inval. Het positieve van deze traumatische desastreuze inval is dat hij nu voor de tweede maal wordt terug gefloten en als een soort van gegijzelde wel instemming moet verlenen met het behoud van trekvaartplein. Uiteindelijk is dit ons doel sinds 1997. Doet hij dit niet dan gaat zijn kop rollen zoals de burgemeester van Baarn in 1975. Of het een complot theorie is is niet relevant. Wat ter zake is dat dat hij heeft toegestaan dat zoveel leed is veroorzaakt op onjuist voorwerk zoals jij daarvoor terecht de aandacht hebt gevraagd. De burgemeester kan nu nog niet zeggen of het juist of niet juist is geweest maar als hij alle details - en de commissaris - kennen ze niet anders moeten concluderen dat het OM voor de zoveelste maal (Putten moordzaak etc) foutief heeft gehandeld. Deze uitvoerende macht moet aan de schandpaal worden genageld door de wetgevende en rechterlijke macht. Maar aangezien de ervaring heeft geleerd dat dat niet gebeurd andere middelen moeten worden gehanteerd. Ik wil daar dan een grote duit in het zakje doen door een actie, die gezien mijn hoge ouderdom toch niet bestaft wordt (gezien het verleden)! of hopelijk wel want dan kan ik aantonen dat we ons niet een rechtsstaat bevinden maar in een staat waar iedereen inclusief de media naar de mond spreekt van de rijke elite van het grootkapitaal. Slaap lekker mijn vriend .Tom de Booij .

Artikel in het Wiel (Januari 2008) Eind 2007 in teken van invallen (Thea Renver)

Van links naar rechts en van boven naar beneden de invallen in Hilversum, Breda, Sittard en Leiden

Het had alle schijn van een landelijk gecoördineerd offensief eind vorig jaar; de opeenvolgende invallen in diverse centra in het land, sommige zelfs op exact dezelfde dag. Op 29 oktober vond een inval plaats op de Egelshoek in Hilversum. Precies een week later, op 5 november vielen 40 agenten, 30 ME'ers en vier hondengeleiders de Tudderenderweg in Sittard binnen. Op diezelfde

dag werd de Nieuwe Inslag in Breda binnenste buiten gekeerd. 18 December waren de drie woonwagenlocaties in Nederweert onderwerp van een grondige inspectie en 24 december de Melanchtonweg in Rotterdam. Triest dieptepunt in het rijtje: de inval op het Trekvaartplein in Leiden op 11 december, door een overmacht van 250 medewerkers van ME, politie en recherche. De voortdurende invallen en controles zijn onderdeel van de convenanten vrijplaatsen zoals veel gemeenten die inmiddels hebben gesloten met Ministerie van Financiën, belastingdienst en andere partijen. De convenanten blijken een vrijbrief om de rechten en privacy van bewoners van woonwagens met voeten te treden. Niet alleen kan hun woning elk gewenst moment binnenste buiten worden gekeerd; soms worden media zelfs tevoren op de hoogte gesteld zodat heel Nederland de volgende dag de toch al bestaande vooroordelen weer beaamd ziet. En als je de pech hebt, staat jouw hoofd als toevallige bewoner van 'n woonwagen ter illustratie van dat al ook nog pontificaal in beeld. We hebben één van de foto's boven dan ook aangepast. Zoals het, dachten we, hoort volgens de wetgeving op privacybescherming. Maar zodra het gaat om mensen die in woonwagens wonen, lijken journalistieke principes en fatsoensnormen al snel te vervagen. Onbegrijpelijk. Illustratief voor de rechtsongelijkheid waarmee bewoners van woonwagens en bewoners van huizen worden benaderd, is een 'quiz' op de website van het Trekvaartplein. Daar wordt het verschil in aanpak aan de hand van twee simpele foto's geïllustreerd. De ene betreft de opbrengst van een inval in één woning: een compleet arsenaal aan (zware) wapens. Zes agenten waren er op afgestuurd. De andere foto illustreert de opbrengst op het 130 woonwagens tellende Trekvaartplein: vijf handwapens. Daarvoor zijn 26 woonwagens doorzocht met 250 man. Er zijn zeven mensen aangehouden, waarvan één in hechtenis moest blijven. Een bewoner verhaalde voor de radio hoe zijn moeder van 79 van bed werd gelicht, anderen wijzen op de impact die het heeft op de kinderen, ze worden er op school op aangekeken door klasgenootjes. Goedbeschouwd zijn alle Trekvaartpleiners door de actie gedupeerd en beschadigd. Geheel onnodig. Ze zijn dan ook ontstelt, en vinden de actie totaal onbegrijpelijk. Vooral omdat burgemeester Lenferink nog geen zes weken voor de inval had meegedeeld dat op het Trekvaartplein niet meer aan de hand is dan in menig andere Leidse buurt en dat er geen reden is voor integrale handhaving. De bewoners willen nu dat er duidelijkheid komt over de informatie op basis waarvan besloten is tot de massale inval. Tijdens een overleg op 12 december met de bewoners in het buurthuis is deze vraag meegegeven aan de burgemeester en de heer Musschert, als vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie. De bewoners hebben nog geen antwoord ontvangen. Daarbij gaan allen die aantoonbaar gedupeerd zijn informatie opvragen uit hun individuele dossiers bij het OM betreffende de actie, en gaan op basis daarvan verdere stappen ondernemen.

Vrijdag 14 december Brief van rechtbank Utrecht in zake schuldsanering van de heer L. Wallenburg

Geachte heer De Booij, Naar aanleiding van het keuringsrapport d.d. 19 november 2007 van de GGD Eemland waaruit blijkt dat de heer Wallenburg niet in staat is om betaalde arbeid te verrichten, zal door de rechter-commissaris een ontheffing worden verleend van de sollicitatie- en arbeidsverplichting ten aanzien van de heer Wallenburg. Na overleg met de bewindvoerder is besloten dat het verzoek tot tussentijdse beëindiging door de bewindvoerder zal worden ingetrokken. Dit mede gezien de resterende looptijd van de regeling tot en met juli 2008. Gedurende deze resterende looptijd zal de heer Wallenburg (door middel van uw hulp) aan de informatieverplichting jegens de bewindvoerder moeten voldoen, als ook aan de overige verplichtingen. Aan het eind van de regeling zal vervolgens worden gekeken of de heer Wallenburg (alsnog) aan zijn verplichtingen binnen de regeling heeft voldaan en zal worden beoordeeld worden of hij in aanmerking komt voor de schone lei. Ik vertrouw u hiermee naar behoren te hebben geïnformeerd. Een afschrift van deze brief zal aan de bewindvoerder worden gezonden.

Dinsdag 18 december Gespeeld met Wido daarna met hem goed gesprek over geloof, ik had mooie metafoor. Ik krijg bij mijn geboorte een boek van het leven en mag daar aantekeningen in

maken, maar moet het boek inleveren als de uitleentijd voorbij is. Wat er daarna met het boek zal gebeuren hangt niet meer van mij af. Misschien wordt het verbrand als het teveel onzin bevat?

Woensdag 19 december Naar professor Mahieu stembanden onderzoek, waren prima

Jubileum van Marcel Nowee zijn fysiosport bedrijf. Links: wandeling in bos bij Lage Vuursche. Rechts; aubade gebracht door onze groep

Vrijdag 21 December Lezing Tom de Booij voor Tweestromenland Nijmegen

Tom begon met een mooie metafoor van Tomassio: Alles wat men ziet is van mij. Alles wat men niet ziet is van mijn vrouw Teresina (de Maan)

Daarna volgde zijn lezing, die geheel op Internet is terug te vinden www.egoproject.nl Onder de extensies: /star en /brains staan er zo'n 38 lezingen en/of publicaties, die betrekking hebben op de lezing van afgelopen Vrijdag. Indrukwekkend!!! Hij benadrukte nog dat de vijfster het Instabiele / het Dynamische (Uranus) vertegenwoordigt en dat de zesster het stabiele/ Statische (Saturnus) vertegenwoordigt en dat deze beide samengaan. Daarna stelde hij nog twee vragen, waarvan hij zei het antwoord (nog) niet te weten:

1. Is de vorm van een complex wezen, zoals de mens, impliciet aanwezig in de oersoep van de materie?
2. Ontstaat de vorm van een complex wezen, zoals de mens, pas nadat door de toename van de complexiteit van de bestanddelen de tijd rijp is voor de interactie met een kosmische wetmatigheid?

Hij eindigde de lezing met een vers uit de Ryveda. Er zijn vier Veda's. Veda betekent Kennis en Veda nummer één (De Ryveda geheten) bevat liederen (verzen). De Veda's zijn opgesteld tussen 1200 en 1100 voor Christus. Dit vers kon ik in zo'n korte tijd niet overnemen. Ik vond het een zeer indrukwekkende avond van een Uranische persoonlijkheid. Tom bedankt Groeten Gé Heester.

Dagboek reis naar Nice 23 december - 28 december

Trein eerder genomen op station Schiphol, geen karretje genomen op perron met roltrap omhoog. Koffer bij afstap te laat opgepakt. Adrienne viel met haar al rotte knie over de koffer. Heel pijnlijk, kon nauwelijks lopen. Veel tijd op Schiphol, 1 uur te laat weg, omdat vliegtuig in de ochtend m ontdaan moest worden van ijsafzetting. Mooie vlucht. Met bus naar gare routiere met taxi naar hotel. Prachtige kamer met superbe uitzicht over baai op 5e verdieping.

Helaas regen. Met Mauk gebeld. Was de vorige dag ook in Nice geweest veel regen. Met moeite de beugel antismurk aangedaan tot half twee. Ma toch last van mijn snurken.

De volgende dag heerlijk ontbijt, was niet inbegrepen bleek later. Naar hospitaal St Rock. Eindeloos aan loket gewacht, maar uiteindelijk goed geholpen, foto's van knie, " c'est pas grave", zei de dokter. Met Mauk en Carole gegeten marche des fleurs heerlijk zonnetje. Engelen heeft alles betaald. Met Carole goed gepraat over het boek over bewustzijn van Lommel. Mauk met Adrienne in de middag naar orthopeed. Groot rekverband aangelegd. Adrienne had veel last van

het verband. De bandage afgedaan, opgelucht. De volgende dag licht bewolkt met treintje door Nice mooi uitzicht van kasteel, middag geslapen, gegeten in Nice

Kerstmis op balkon op 5e verdieping in Hotel Suisse Nice

Woensdag 26 december Helaas zwaar bewolkt met bus naar Cannes, weer gezellig pastiche in kroeg, bij Bruno 12 oesters en ma coquilles St Jacques. Om 6 uur met brood en wijn naar bed. Nieuwe bandage.

Donderdag 27 december Prachtig weer, strak blauw Met bus naar Menton Lekker in zonnetje op boulevard gegeten. Bandage knelde nog. Mooie zonsondergang Rekening pittig.

Vrijdag 28 december Duijfe op balkon gevoerd. Adrienne was paspoort kwijt commotie gelukkig weer gevonden Toch veel last van been. Terug naar huis met goede vlucht.

Maandag 31 december 7 minuten voor twaalf of te wel de laatst 7 minuten van 2007. Wat zal ik beginnen in 2008? Doorgaan met mijn dagboeken?

December 2007 Winter op stationplein in Baarn

